[Peri tēs tou anthrōpou kataskeyēs biblia ē] = De corporis humani fabrica libri V / Edidit Guilielmus Alexander Greenhill.

Contributors

Theophilos Protospatharios, active 7th century. Greenhill, William Alexander, 1814-1894.

Publication/Creation

Oxonii: E Typographeo Academico, 1842.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/bnue6t3b

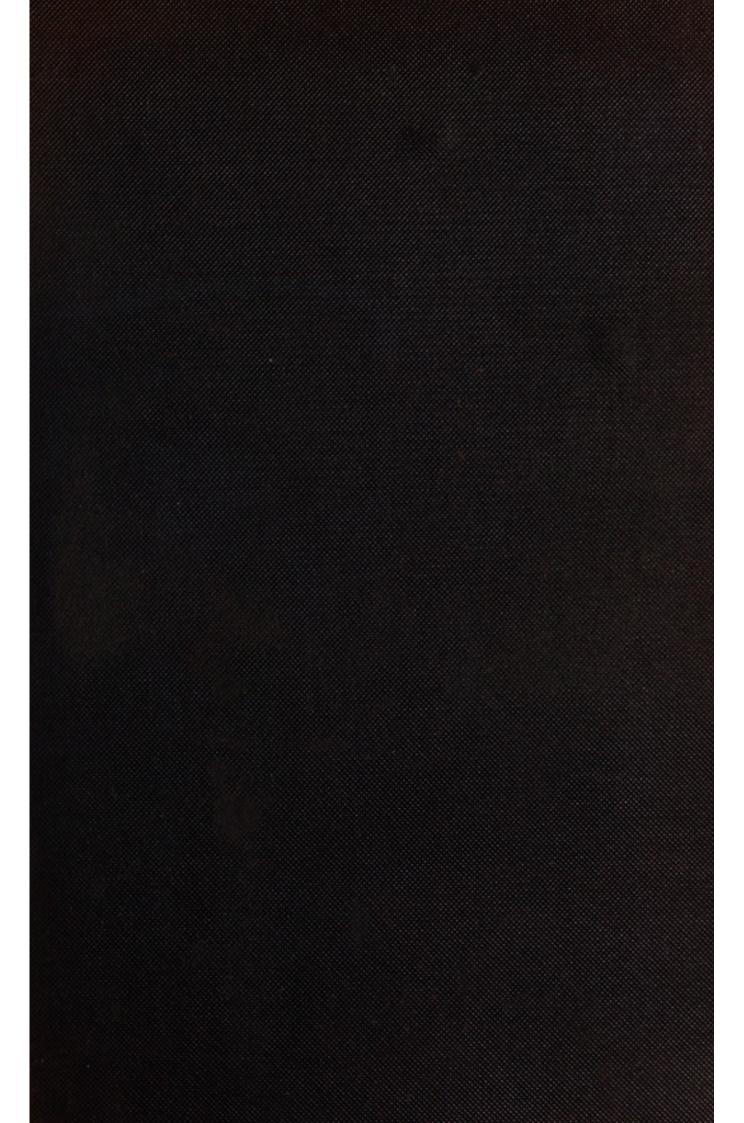
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

D. W. 51025 B

Davidson

partiell"

15.H.18 2 +24 28943

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΒΙΒΛΙΑ Ε.

THEOPHILI

PROTOSPATHARII

DE CORPORIS HUMANI FABRICA

LIBRI V.

EDIDIT

GUILIELMUS ALEXANDER GREENHILL, M.D.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXLII.

VIRO HONORATISSIMO

GUILIELMO, COMITI DE DENBIGH,

CETERISQUE

SCHOLAE RUGBAEENSIS CURATORIBUS,

QUORUM AUSPICIIS LITTERIS IMBUTUS EST,

QUORUM MUNIFICENTIA ADJUTUS CURSUM ACADEMICUM CONFECIT,

HOCCE OPUSCULUM,

(VIRI DESIDERATI, PRAECEPTORIS DILECTI,

THOMAE ARNOLD, S. T. P.

CONSILIO SUSCEPTUM,)

GRAECARUM SIMUL ET MEDICARUM LITTERARUM

PRIMITIAS QUALESCUMQUE

GRATISSIMO ANIMO OFFERT

EDITOR.

EDITORIS MONITUM.

DE ipso Theophilo ejusque operibus satis multa in Adnotationibus dicentur: hic loci quid in nova hujus opusculi editione praestare voluerim, quaeque habuerim subsidia, breviter exponam.

In textu corrigendo quatuor usus sum codicibus manuscriptis, tribus Parisiensibus, (quos conferendos curavit Emmanuel Miller, Regiae Bibliothecae in Codd. MSS. parte adjunctus,) unoque Veneto, quem contulit Josephus Cappelletti, Presbyter Venetus, et Mechitariticae Armeniorum S. Lazari Academiae Socius. Quorum quum longe optimus sit Venetus, et plurima quae desiderabantur loca contineat, eum pro basi habui. Libros Galeni Hippocratisque a e quibus sua Noster desumpsit contuli, et pleraque emendavi, plura sane emendaturus si ubique Galeni loca invenire potuissem. Nonnulla tamen, quae post textum impressum inveni, in Adnotationibus indicavi; et plura certe adhuc latent. Addidi quoque duo tota capita, (sc. Lib. V. capp. 36, 37.,) quae literatim e Galeno exscripta in suo codice invenit, et vertit Crassus. In corrigendis textus erroribus nihil un-

^a Hippocratis libros De Genitura, et De Natura Pueri, etiam cum uno codice Oxoniensi contuli.

quam, nisi monito lectore, novavi; et quaecunque sine codicis manuscripti ope mutavi, uncinis inclusi.^b

Crassi Versionem Latinam, quippe quae codicum lectiones deperditorum continet, intactam servavi, paucis tantum locis exceptis, ubi ejus lectionem in marginem relegavi. Additamentorum versionem uncinis semper inclusi.

Quod ad Adnotationes attinet, monitum velim me non omnes errores anatomicos et physiologicos corrigere studuisse, (quod quidem plane infinitum esset,) sed id potissimum in animo habuisse ut veterum de his rebus sententias illustrarem, eorumque technologiam explicarem. Locorum ad hoc prolatorum maxima fortasse parte post alios usus sum; quod ne singulis fere paginis profiterer spatium angustum vetuit.

Indicem Rerum in Crassi Editione repertam multo auctiorem dedi. Indicem Verborum, aliena opera confectam, vocum difficiliorum explicatione ipse auxi.

Restat ut in primis humanissimorum Preli nostri Academici Delegatorum beneficium grate commemorem, qui me eodem honore, quo olim Johannem Wigan, M.D., Aretaei celeberrimum editorem, dignati sunt. Franciscum quoque Adams, Chirurgum, Pauli Aeginetae interpretem, et Hermetis Philologici auctorem, itemque Robertum Scott, A.M., Presbyterum,

b Haud sum nescius Virum doctissimum F. R. Dietz, olim Professorem Regiomontanum, "Theophili quae supersunt" edendi consilium habuisse, (Praef. ad Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. ix.,) et ad hoc "supellectilem criticam congessisse," (Praef. ad Gal. De Diss. Musc. p. x.;) quae quum scire voluerim qualis et quanta esset, ad Jul. Lud. Ideler, cui "concessum est ut, quae cel. Dietzius comparavit, jam nunc suos in usus converteret," (Praef. ad Phys. et Med. Gr. Min.,) litteras ante decem menses conscripsi. Hae autem, quum nullum adhuc responsum tulerim, vereor ut ad eum pervenerint.

et Collegii de Balliolo nuper Socium, non possum tacere; qui summa benevolentia singulas schedas propriis oculis examinaverunt, et errores meos anatomicos et grammaticos non paucos correxerunt: quod non propterea moneo, ut eos mendorum quae adhuc fortasse restent reos faciam, sed ut quare non multo plura sint explicem.

"Ante omnia vero," ut verbis amicissimi viri utar, "ante omnia EI gratias debeo atque ago, QUI mihi tum haec in primis, tum alia quaecunque pro SUA bonitate praestitit adminicula, QUIque per vitam universam imbecillitatem meam SUIS viribus corroboravit, atque adhuc etiam corroborat;" CUJUS Bonitatem, Sapientiam, Potentiam in corpore humano fabricando si quis ex hoc libello clarius perspiciat, haud frustra me tantos operi labores impendisse existimabo.

OXONII,

A. D. IV. NON. AUG., MDCCCXLII.

Jun. Paulus Crassus Andreae Cornelio, Patritio Veneto, Amplissimo Brixiae Episcopo, S. P. D.

PERVETUS apud quosdam scientiae professores opinio fuit, Andrea Corneli, Sanctissime Episcope, hominum genus brutis animantibus multis cognationis vinculis esse conjunctum, nullaque eas nobilitate anteire; atque id nonnullis infirmis rationibus defendere conati sunt. Ad tantum furoris iidem pervenerunt, ut bruta quoque rationem possidere sibi in animum induxerint, quae licet vocali sermone carerent, quem Graeci προφορικόν, prophoricon, nominant, interno saltem, qui fit in anima, et ab eadem gente ἐνδιάθετος, endiathetos, dicitur, uti manifesto videantur. Iidem hominum brutorumque animas (quod in extremo dementiae est,) ad unicam speciem redegerunt, et appellatam a Graecis μετεμψύχωσιν, metempsychosin, summa contentione tutati sunt. Hanc veterum sententiam plane fatuam longeque a veritate abhorrentem semper judicavi, atque (omissa etiam Christianae doctrinae auctoritate,) multis ac validis physicae scientiae argumentis infirmari. Quantum enim inter homines bestiasque interest, id cuique hominis interiorem formam intuenti lucidissime patebit. Ejus vero singularis excellentia, virtus, atque divinitas, ita demum intelligetur, exacteque habebitur, si erit tota humani corporis fabricatio perspecta, omnisque ejus figura, atque perfectio; siquidem providens Natura, omnium parens aequissima, cuique animanti corpus, prout animae dignitas ac vires postulant, elargitur.

Eam ob rem ego a primis adolescentiae temporibus, quam primum rerum naturae studio flagrare coepi, semper animae causarumque in animalis corpore latentium cognitioni necessarium esse duxi mortuorum corpora incidere et eorum viscera atque intestina scrutari, ut oculis nostris subjicerentur quae Natura ante occuluisset, positus, color, magnitudo, figura, ordo, mollitudo, durities, laevor, asperitas, processus, recessus, contactusque membrorum. Mos ille autem

vivos incidendi, (ut Herophilus quondam Erasistratusque fecerunt,) quia nimis crudelis videbatur, multis jam saeculis exolevit. Simul igitur haec ipsa speculati fuerimus per eam quae a Graecis sapientibus [ἀνατομή,] anatome, a nostris dissectio nominatur, haudquaquam amplius dubitabimus, num homo caeteris sensu praeditis animantibus sit longe divinior, quando in corpore, supra quam sint alia, mirabiliter atque ambitiose disposito, anima tot in se motionum principia, tot divinas virtutes possidens contineatur. Id ego (ut ante dixi,) certo sciens, quae docti veteres, quorum libri ad manus meas pervenerunt, de dissectione litteris prodidere, accurate diligenterque perlegi; inter quos hi principes, mea quidem sententia, claruere, Hippocrates, auctor vetustissimus, Aristoteles, Diocles, Erasistratus, Praxagoras, Herophilus, Asclepiades, Eurypho, nonnullique alii. Horum omnium novissimus, Pergami in Asia natus, Galenus, omni litterarum genere cumulatissimus, plura ad hanc rem pertinentia volumina luculentissime conscripsit, totamque de dissectione rationem absolvit, etsi eorum quaedam temporum vitio intercidere. Caeterum cum inter Graecos (quod sciretur,) nemo post Galenum hunc in philosophia locum artificiose tractavisset, superioribus mensibus liber Theophili Protospatharii De Humani Corporis Apparatu in manus meas inopinato incidit, idque opera Francisci Frigimelii, praeceptoris mei, viri omnibus bonis artibus ornatissimi, sed praecipui Hippocraticae et Galenicae Medicinae illustratoris. Eum cum attentius curiosiusque legissem, laetatus plane sum, et librum approbavi, dignum enim doctorum virorum lectione arbitratus sum; nam quicquid ferme septemdecim amplissimis voluminibus De Membrorum Usu Galenus explicavit, totum id quinque libellis Theophilus comprehendit. Quae sane brevitas neque manca est, neque obscura, aut injucunda; quem enim Galeni exuberans copia fatigaverit, hunc Theophili dilucida ordinataque brevitas recreabit. Qua tempestate, sub quo Caesare vixerit, parum inter auctores constat; neque ipse de se quicquam (quod adhuc legerim,) literis commendavit. Quod Galeno posterior, quod Christianus fuerit, nemo est qui (modo ejus libros evolverit,) ulla ex parte ambigat. Verum quisquis sit, quo velis saeculo natus, homo est plane doctus, et de medicina bene meritus. Quamobrem ejus librum De Structura Hominis Graece scrip-

tum, in Latinam orationem quam potui fidelissime converti, ut ejus usum pluribus impartirer, et aliqua exercitatione homine libero digna mentem meam excolerem. Quam eleganter autem, quamve perspicue id praestiterim, alii dijudicent; illud tantum monuero, enixum quidem me ut Latine loquerer, sed, ubi Latina me verba defecerunt, in rebus inusitatis usum verbis interdum non auditis, interdum Graecis, quibus multis jam utimur pro Latinis, plebique medicorum notiora sunt quam nostra. Ergo mirari desinant grammatistae, si, quod Graeci faciunt, nobis etiam concedendum petimus, ut nova rerum Latinis novarum nomina "fabricemur," ut aiebat M. Tullius, [Acad. Quaest. iv. 6.] aut ex aliis transferamus: semperque illius Galenic Platonisqued dicti mihi veniebat in mentem, Verba iis esse negligenda, quibus multarum magnarumque rerum contemplatio esset proposita; laudandamque magis orationem, quae verbis apertioribus (modo ne forent prorsus barbara,) quam quae limatioribus uteretur.

[Sequentur plurima de Hippocratis libro "De Purgantibus Medicamentis," quem simul vertit et edidit Crassus.]

Haec igitur in praesentia ad te perexigua, non sine pudore ac trepidatione mittimus, Vir Amplissime, mihique summa semper veneratione observande, ut, nactus interdum parum otii, succisivis saltem temporibus legas. Quanto enim humana species brutis sit praestabilior, quanti sit facienda anima tam diligenter, tam curiose extructum domicilium incolens, qua tandem illud sit arte servandum, hae nostrae lucubrationes te docebunt. In posterum tibi in celsissimo (quod Dii velint,) humani generis fastigio posito, ampliora munera nos etiam, quam nunc, ditiores offeremus, sacrificiaque adorantes majora litabimus. Vale!

[Venetiis, MDXXXVI.]

d [. . . . καν διαφυλάξης τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήση φρονήσεως. Polit. p. 261 E.]

^c [Αλλὰ γὰρ, ὥσπερ ὁ Πλάτων φησὶ, καταφρονεῖν χρὴ τῶν ὀνομάτων οἶς τοσούτων τε καὶ τηλικούτων πραγμάτων πρόκειται σκέψις. De Diff. Febr. ii.
⁷. tom. vii. p. 354. Conf. etiam De Simpl. Medic. Temp. ac Fac. xi. Procem. tom. xii. p. 311.; De Anat. Admin. vi. 13. tom. ii. p. 581.; De Meth. Med. xi. 12. tom. x. p. 772.; De Usu Part. Corp. Hum. iv. 13. tom. iii. p. 309.; De Subfig. Empir. c. 6. tom. ii. p. 342. ed. Chart.]

J. A. Fabricius ad Lectorem.

DIGNAM atque inexhaustam intuentibus, corpus nostrum quotidie offert materiem amandi admirandique Optimi Opificis, et Bonitatem Ejus, Sapientiam ac Potentiam assiduis laudibus praedicandi. Nam et de microcosmo hocce et terrella, quam animus noster incolit, vere affirmaveris, quod de majore mundo pronunciavit acutus scriptor Arabs, quem Philosophi Αὐτοδιδάκτου nomine e clariss. Pocockius f vulgavit, illi esse septuagies millenas facies, et faciei unicuique septuagies millena ora, et unicuique ori septuagies millenas linguas, quibus laudet essentiam unius illius Veri Entis, illamque sanctificet ac celebret indesinenter 5. Itaque a tot saeculis, immo a tot jam millenariis annorum in eo occupata est fuitque laudabilis anatomicorum innumerabilium industria, ut opificii hujus compagem et artificium penitius lustratum accuratius explicent, atque oculis et considerationi omnium exponant: et plura adhuc non diffitentur relicta posterorum indaganda studio. Quanquam vero recentis aetatis attentio atque acumen multa non inficianda feliciter observavit, quae priorum oculos et aciem fefellerunt;

e [Philosophus Autodidactus, sive Epistola Abi Jaafar Ebn Tophail de Hai Ebn Yokdhan, Oxon. 1671. 4to. Arab. et Lat.]

f [Non celeberrimus ille Professor Oxoniensis, sed ejus filius natu maximus. Vide Schnurrer, Biblioth. Arab. §. 408. p. 470.]

[[]ولهذه الذات سبعون الني وجه في كل وهم الني وجه سبعون الني وجه سبعون الني فم في كل فم سبعون الني لسان يسبح يها زات الواحد الحق ويقدسها ويعجدها لا يغتر 166. [٩]

tamen et veterum in hoc minime contemnendum est studium, pietas vero imitanda in primis, qua ad laudem Conditoris omnia unice referre laborarunt. Qua in utraque parte princeps Galenus in opere incomparabili De Usu Partium [Corporis Humani] diligentis ac sagacis observatoris, et pii hominis partes egregie implevit; professus hanc sibi videri germanam pietatem, non si bene multas taurorum hecatombas offeras, sed si noscere ipse prius ex DEI operibus studeas, deinde et aliis demonstres, quanta sit Sapientia, qua Potentia, qua Bonitate denique h. Hujus operis Galeniani, prolixioris paullo quam fert stomachus quorundam hominum, cum epitomen haud inscitam composuerit Christianus scriptor Theophilus Protospatharius, eam rarius hactenus obviam reducere in lucem, ac studiosorum etiam eorum, qui medicae arti se non consecraverunt, lectioni commendare volui. Huic si quis alios vetustos scriptores de eodem argumento junxerit, Graecos quidam [S. Basilium, (De Hom. Struct.,)] S. Gregorium Nyssenum, [(De Hom. Opif., et In Verba "Faciamus Hominem,") Nemesium, [(De Nat. Hom.,)] S. Chrysostomum, (Hom. XI. ad Pop. Antioch.,) Theodoretum, (De Provid. iii. iv.,) Meletiumque, [(De Nat. Hom.,)] et Latinos Ciceronem, (De Nat. Deor. ii. 53 sq.,) Plinium, (Hist. Nat. vii.,) [S. Ambrosium, (De Noë et Arca, c. 6-9., et Hexaëm. vi.,) et Lactantium, (De Hom. Opif.;) nae is tempus non male collocaverit, sed in se ipso propius noscendo amplum gaudendi ac de DEI Bonitate et Majestate exultandi campum habebit. Vale!

[Hamburgi, MDCCXXIV.]

h [Καὶ νομίζω τοῦτ' εἶναι τὴν ὅντως εὐσέβειαν, οὐχὶ εἰ ταύρων ἐκατόμβας αὐτοῦ παμπόλλας καταθύσαιμι, καὶ τὰ ἄλλα μυρία μύρα θυμιάσαιμι καὶ κασίας, ἀλλ' εἰ γνοίην μὲν αὐτὸς πρῶτος, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγησαίμην, οἶος μέν ἐστι τὴν σοφίαν, οἶος δὲ τὴν δύναμιν, ὁποῖος δὲ τὴν χρηστότητα. iii. 10. tom. iii. p. 237.]

ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΟΥΣΤΟΞΥΔΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΧΙΝΑ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ (ἄλλως Φιλόθεος, Φιλάρετος,) Πρωτοσπαθάριος, (κατ' ἄλλους Μοναχός, Ίατροσοφιστής, καὶ κατά τὸ ἡμέτερου χειρόγραφου 'Αρχιατρός,) είς τῶν δοκίμων λατρών της ζ' έκατονταετηρίδος, έζη επί Ἡρακλείου. Συνέγραψε πολλά Ιατρικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ πλέον ἀξιόλογον εἶναι τὰ Περί Κατασκευής 'Ανθρωπίνου Σώματος βιβλία ε'. Είς όλα του τὰ συγγράμματα ἐρανίζεται ἀπὸ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἰατροὺς, καὶ είς τοῦτο πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν Γαληνὸν, τὸν ὁποῖον ἐνίοτε καὶ αντιγράφει λέξιν πρὸς λέξιν, χωρίς ὅμως νὰ παύση τοῦ νὰ ἦναι παρ' αὐτὸν καὶ καθαρώτερος, καὶ συντομώτερος, καὶ ἀκριβέστερος, καὶ πολλάκις είς την γνώμην διάφορος. Δεν πρέπει προσέτι να παραδράμωμεν, ὅτι ἀρκετὰ ἠρανίσθη καὶ ἀπὸ τὸν Ἱπποκράτην, ὥστε καὶ πολλάκις νὰ είναι τὰ Περί Κατασκευής 'Ανθρωπίνου Σώματος βιβλία κέντρων καθαυτό τοῦ μεγάλου διδασκάλου καὶ ἀρχηγοῦ τῆς lατρικής· τὸ ὁποῖον αὐτὸ, αν ἀπὸ ἄλλους δὲν παρετηρήθη, ημπορεί τώρα φανερά νὰ παρατηρηθή είς τὰ ἀποσπάσματα ὁποῦ ἐκδίδομεν, καὶ εἰς τὰς μαρτυρίας ὁποῦ προσθέτομεν. Τοῦ συγγράμματος τούτου μόνη τὸ πρώτον ή Λατινική μετάφρασις έτυπώθη έν Βενετία 1530, καὶ ἔπειτα ἀλλαχοῦ, Junii Pauli Crassi πόνημα κατὰ τὸ 1555 Gulielmus Morellius έδωκεν είς φως έν Παρισίοις τὸ πρωτότυπον, καὶ διὰ τὴν σπανιότητά του ὁ Φαβρίκιος τὸ κατέταξεν εὶς τὸν ιβ' τόμου, σελ. 785, της Έλληνικης Βιβλιοθήκης του. 'Αλλ' οἱ ἐκδόται σημειόνουσιν, ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ δ΄ καὶ ε΄ βιβλίου ζητοῦνται έλλείποντά τινα, τὰ ὁποῖα ίδοὺ σήμερον, εύρεθέντα εἰς χειρόγραφον, (ἐπὶ διφθέρας, τετράπτυχου, γραμμένου μέρος κατὰ τὴυ ί, καὶ μέρος την ιγ΄ καὶ ιε΄ έκατονταετηρίδα, ποτέ κτήμα των Nani, καὶ τώρα της Μαρκιανής, περιέχον καὶ ἀλλὰ Ιατρικὰ συγγράμματα τοῦ

Θεοφίλου καὶ τοῦ Γαληνοῦ. ἴδ. Graeci Codices Manuscripti apud Nanios Patricios Venetos Asservati, σελ. 437, 438.) δημοσιεύομεν, ὡς χωρία ἀρκετὰ μακρὰ καὶ σπουδῆς ἄξια. Περὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν Θεόφιλον ἴδ. Φαβρίκ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. βιβλ. ς΄. κεφ. ζ΄.; Freind, Hist. de la Med.; Sprengel, Storia Pram. della Medic., trad. dal Ted. Τ. III. ὡς ἀνωτέρω ἐξ ὧν θέλει πληροφορηθῆ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ὁ ἐσχάτως ἐκδότης Μερκουρίον τοῦ Μοναχοῦ τῆς ἀναγκαιοτάτης Διδασκαλίας Περὶ Σφυγμῶν, ἐν Νεαπόλει, 1812, Salvator Cyrillus, πίπτει εἰς μεγάλην ἀπάτην διαβεβαιῶν ὅτι inter Graecos pulsuum scriptores Theophilus quidam monachus postremus fortasse numerandus est, qui octavo saeculo aut nono dicitur floruisse. [σελ. 29.]

Τὸ χειρόγραφου, τόσου εἰς τὸ γραμματικὸυ μέρος, ὅσου καὶ εἰς τὸ ὀρθογραφικὸυ, ἔχει ἐυίστε χρείαυ διορθώσεως, τὴυ ὁποίαυ ἐδοκιμάσαμευ νὰ κάμωμευ, χωρὶς νὰ δώσωμευ κάθε φορὰυ εἴδησιυ εἰς τὸυ ἀυαγυώστηυ, εἰς λεπτολογίας ἀποφυγὴυ καὶ βραχυλογίας χάριυ.

[Plura sequuntur de fragmento antea inedito Theophili libri "De Excrementis."]

[Venetiis, MDCCCXVII.]

INDEX CAPITUM.

LIB. I. DE MANIBUS, ET CRURIBUS.

Lib. Cap.

- I. I. PROOEMIUM. Dicendorum expositio.
 - 2. De membrorum divisione.
 - 3. De summis manibus. (Cf. Gal. De Usu Part. Corp. Hum. i. 2, 5.)
 - 4. De manuum digitis, et unguibus. (id. ibid. c. 5-7, 10, 11.)
 - 5. De digitorum ossibus, carnibusque. (id. ibid. c. 12, 13.)
 - 6. De digitorum articulis. (id. ibid. c. 14.)
 - 7, 8, 9. De eorum figura, compagine et motu. (id. ibid. c. 14-16.)
 - 10. De internae manus cute, et fascia palmari. (id. ibid. ii. 3, 6.)
 - 11. Quare carpus ex tot ossiculis fuerit contextus. (id. ibid. c. 8.)
 - 12. De radii ulnaeque cum carpo junctura, deque carpi et metacarpii ossibus et nexu. (id. *ibid*. c. 8, 10, 11.)
 - 13, 14. De radii et ulnae situ, forma, et motibus. (id. ibid. c. 13, 14.)
 - 15. De eorum cum humero junctura. (id. ibid. c. 15, 16.)
 - 16. De musculis humerum ulnamque moventibus. (id. ibid. c. 16.)
 - 17. Quare humerus ex osse uno, ulna ex binis constet. (id. ibid. c. 17.)
 - 18. Quare homo sit erectae staturae. (id. ibid. iii. 2, 3.)
 - 19. De extremi pedis usu et forma. (id. ibid. c. 4, 5.)
 - 20. De ejus cum summa manu similitudine. (id. ibid. c. 6, 7.)
 - 21. De pedis ossium ordine, situ, ac motu. (id. ibid. c. 8.)
 - 22. De tibia, fibula, et patella. (id. ibid. c. 15.)
 - 23. De femore. (id. ibid. c. 9., et De Oss. c. 21.)
 - 24. De quibus in hoc libro dictum sit.

LIB. II. DE ABDOMINE.

- II. 1. PROOEMIUM. Dictorum et dicendorum expositio.
 - 2. De ventriculi situ. (Cf. Gal. De Usu Part. iv. 1.)
 - 3. De oesophagi materia, et functione. (id. ibid.)
 - De ventriculi forma, deque omento, diaphragmate, et pyloro. (id. ibid. c. 7—9, 11.)
 - 5, 6. De ventriculi naturalibus facultatibus, et earum cum uteri viribus comparatio. (id. *ibid.* c. 7.)
 - 7. De intestinorum numero, situ, vi, substantia. (id. ibid. c. 17, 18.)
 - 8. De ventriculi et intestinorum tunicis, et substantia. (id. ibid. c. 17., et v. 3.)
 - 9. De peritonaeo, abdominisque musculis. (id. ibid. iv. 9., et v. 14.)
 - 10. Cur instrumenta nutritoria nervo participent. (id. ibid. v. 10.)
 - 11. De chymo, deque mesenterio et ejus venis. (id. ibid. iv. 2.)
 - 12. De vena portae, et liene, et de sanguinis confectione.

Lib. Cap.

- II. 13. De jecore, et vena cava. (id. ibid. c. 8, 12.)
 - 14. De renibus, ureteribus, et vesica. (id. ibid. v. 5, 13.)
 - 15. De venae cavae cursu, et per corpus distributione.
 - 16. Quae res ad nutritionem requirantur.

LIB. III. DE THORACE.

- III. 1. PROOEMIUM. Dictorum et dicendorum expositio.
 - 2. De ordine dicendorum.
 - 3. De thoracis limitibus. (Cf. Gal. De Usu Part. vi. 2.)
 - 4. De thoracis et pulmonis utilitatibus. (id. ibid.)
 - 5. De cordis, et pulmonis positu. (id. ibid. c. 2-4., et vii. 10.)
 - 6. De cordis figura, et ventriculis.
 - 7. De arteria pulmonali, et aorta.
 - 8. De cordis substantia. (id. ibid. vi. 8.)
 - 9. De cordis valvulis tricuspidibus.
 - 10. De cordis auriculis, et pericardio. (id. ibid. c. 15, 16.)
 - De pulmonis substantia, lobis, vasis, et motu, deque respiratione.
 (id. ibid. vii. 1, 2.)
 - 12. De vocis causa quadripartita.
 - 13. De aspera arteria, (vulgo trachea,) et voce. (id. ibid. c. 7, 13.)
 - 14. De laryngis cartilaginum numero, et de epiglottide.
 - 15. De laryngis cartilaginum figura, et munere. (id. ibid. c. 11, 13.)
 - 16. De nervis recurrentibus, utpote vocis instrumentis. (id. ibid. c. 14.)
 - 17. De thoracis distentione, et de costis.
 - 18. De costis spuriis, et cartilagine ensiformi.
 - 19. De diaphragmate, peritonaeo, et pleura. (id. ibid. c. 21.)
 - 20. De mammis. (id. ibid. c. 22.)
 - 21. De osse hyoide seu lambdali. (id. ibid. c. 19.)

LIB. IV. DE CAPITE.

- IV. 1. PROOEMIUM. Dictorum et dicendorum expositio.
 - 2. De collo, et de capitis positu, forma, et magnitudine.
 - 3. De capitis ossibus, ac suturis. (Cf. Gal. De Usu Part. ix. 17, 18.)
 - 4. De excrementis nostri corporis, et suturarum usu.
 - 5. De cerebri natura, ejusque membranis. (id. ibid. viii. 6, 9., et ix. 3.)
 - 6. De membrana pericranio. (id. ibid. viii. 9.)
 - 7. De plexu choroide, et ejus formatione.
 - 8. De cerebri substantia, ac viribus.
 - 9. De medulla spinali. (id. ibid. xii. 15.)
 - 10. De spiritu animali, et cerebri ventriculis.
 - 11. De nasi foraminibus, aliisque cerebri ductibus. (id. ibid. viii. 6.)
 - 12. De primo nervorum pari, et osse ethmoide. (id. ibid. c. 6, 7.)
 - 13. De aliis nasi partibus, et de ejus formatione.
 - 14. De nasi figura, et usu.
 - 15. De nervo optico, et de oculi humoribus.

Lib. Cap.

- IV. 16. De oculorum figura, situ, et numero.
 - 17. De partibus oculos munientibus. (id. ibid. viii. 5., et x. 6.)

18. De palpebris, ciliis, et superciliis. (id. ibid. x. 7, 9.)

19, 20. De oculi nervo, tunicis, et humoribus. (id. ibid. c. 3, 6.)

21. De oculi coloribus, et unde fiant.

- 22. Quare mobiles sint oculi, et gemini. (id. ibid. c. 8.)
- 23. De eorum motibus, musculis, et nervis motoribus. (id. ibid.)
- 24, 25. Visus mathematica et optica explicatio. (id. ibid. c. 12.)
- 26. De tertio (nobis quinto,) nervorum pare.
- 27. De lingua.
- 28. De maxillis.
- 29. De dentibus, et faciei partibus. (id. ibid. xi. 8, 14.)
- 30. De auribus, et cute in facie.
- 31. De principibus animae viribus, et earum sede.

LIB. V. DE SPINA, ET GENITALIBUS.

- V. I. PROOEMIUM. Dictorum et dicendorum expositio.
 - 2. De ossium junctura et motu.
 - 3. De medulla spinali. (Cf. Gal. De Usu Part. xii. 4.)
 - 4. De capitis ad cervicem connexu, motibusque. (id. ibid. c. 4, 7.)
 - 5. De spinae vertebris.
 - 6. Quare ex tot ossibus spina constet.
 - 7. Dubia quaedam circa vertebras et os sacrum. (id. ibid. c. 13.)
 - 8. De humeri articulo, et scapulis. (id. ibid. xiii. 10.)
 - 9. De acromio, et humeri motibus. (id. ibid.)
 - 10. De claviculis. (id. ibid. c. 11.)
 - 11. De humeri compagine. (id. ibid. c. 12.)
 - 12, 13. De femoris compagine. (id. ibid. xiv. 13., et De Oss. c. 20.)
 - 14. De cruris totius musculis.
 - 15. De natibus.
 - 16. De osse pubis.
 - 17. De uteri situ. (id. ibid. xiv. 3.)
 - 18. De uteri materia, cellis, figura, et ovariis. (id. ibid. c. 3, 4.)
 - 19, 20. De foetu, et ad foetum pertinentibus. (id. ibid. c. 3., et xv. 4, 5.)
 - 21. De membri virilis situ. (id. ibid. xv. 1.)
 - 22. De arrectionis tempore. (id. ibid.)
 - 23. De membri virilis materia. (id. ibid. c. 1, 3.)
 - De arrectionis causa, et urethra tam maris quam foeminae. (id. ibid. c. 3.)
 - 25. De pudendi labiis, et penis praeputio. (id. ibid. xiv. 6., et xv. 3.)
 - 26. Mulierem non esse viro imperfectiorem. (id. ibid. c. 6.)
 - 27. De membri virilis motu.
 - 28. De testibus, et scroto. (id. ibid.)
 - 29. De semine, et de vasis ad testes euntibus. (id. ibid. c. 6, 7.)
 - 30. Quare in dextro mares, in sinistro latere foeminae gignantur. (id. ibid. c. 7.)

INDEX CAPITUM, ET SUBSIDIORUM.

Lib. Cap.

xviii

- V. 31. Quare mas aut foemina generetur. (Cf. Hipp. De Genit.)
 - 32. De foetus ejusque membranarum formatione. (id. De Nat. Pueri.)
 - 33. De corporis formatione, et motione. (Cf. Gal. De U. P. xv. 6., et Hipp. De Nat. Pueri.)

34. Alia de foetu, et semine. (Cf. Hipp. De Genit.)

- 35. De sterilitate, et gemellis. (id. ibid., et Gal. De U. P. xiv. 4.)
- 36. (31.) De causa voluptatis in coitu. (Cf. Gal. ibid. c. 9.)

(32.) De seminis essentia. (id. ibid.)

(33.) De seminis generatione. (id. ibid. c. 10.)

(34.) Quare sanguis, in venis morans, albescat. (id. ibid.)

(35.) De vasis semen emittentibus. (id. ibid.)

37. (36.) De epididymide. (id. ibid. c. 14.)

(37.) De epididymide in foeminis. (id. ibid.)

38. De mammarum et uteri, lactis et mensium consensu. (id. ibid. c. 4, 8.)

INDEX SUBSIDIORUM.

- A. Codex Regius Parisiensis 825, chartaceus, formae maximae, saeculo decimo sexto (ut videtur,) exaratus, quo Morellius in Editione sua Graeca usus est. Vide Catal. Cod. Manuscr. Bibl. Reg. tom. ii. p. 161.
- Ad. Franc. Adams, de quo vide Editoris Monitum, p. vi.
- B. Codex Regius Parisiensis 2155, chartaceus, formae maximae, exaratus saeculo decimo quarto. Vide Catal. p. 455. Horum codicum omnes lectiones dedi, quanquam non valde ab Edit. Morell. discrepantes, et easdem lacunas exhibentes.
- C. Crassi Versio Latina, de qua vide Adnot. p. 275.
- D. Codex Regius Parisiensis 2297, chartaceus, formae quartanae, exaratus saeculo decimo sexto. Vide Catal. p. 478. Prorsus nullius pretii, nec nisi erroribus ab Edit. Morell. discrepans, adeo ut selectas tantum lectiones exhibui. Eandem lacunam in libro quarto habens, et mutilus post verba in libro quinto al δè ἀρτηρίαι, p. 213. l. 8.

- E. Codex Nanianus 246, membraneus, tetraptychus, longe optimus et antiquissimus, scriptus saeculo decimo. Vide Gr. Cod. Manuscr. ap. Nanios, p. 437. Hunc pro basi hujus Edit. habui, et ex hoc fragmenta duo longa desumpserunt Mustoxydes et Schinas, de quibus vide Adnot. p. 276. De hoc codice scribit Jos. Cappelletti, "Optimae notae est Codex iste membrana"ceus, nullam habens rasuram, nullamve characterum ambiguitatem." k
- F. Fabricii Bibl. Gr. tom. xii. Vide Adnot. p. 276.
- G. Galeni opus De Usu Partium Corporis Humani, e quo plurima litteratim excerpsit Theoph. Vide Indicem Capitum.
- H. Hippocratis libri De Genitura, et De Natura Pueri, quorum illum paene totum in Lib. V. inseruit, ex hoc multa desumpsit.
- I. Codex Oxoniensis Barocc. 204, bombycinus, formae quadratae, saeculo decimo tertio exeunte haud una manu exaratus, omnia Hippocratis opera continens. Hunc in libris De Genit., et De Nat. Pueri ipse contuli; non tamen cum multo fructu, quum non multum ab edit. impressa discreparet.
- marg. Bodl. indicat correctiones quasdam manu scriptas in margine exemplaris Edit. Morell. in Bibl. Bodleiana asservati.
- M. Haec litera in iis locis quae in Edit. Morell. exstant, (sc. a pag.1. usque ad p. 177., et a p. 184. usque ad p. 224.,) eam indicat editionem, (de qua vide Adn. p. 276.;) in iis locis quae in Edit. Morell. desunt, (sc. a p. 177. usque ad p. 183., et a p. 224. usque ad fin.,) designat Fragm. Mustoxydis (de quibus vide Adn. p. 276.) ubi ea reperiuntur.
- Sc. Rob. Scott, de quo vide Editoris Monitum, p. vi.

k Addit idem, "Non abs re erit animadversionem circa Theophili opus addere "ex Armeniaca litteratura depromptam. Penes Armenios eadem De Humani "Corporis Structura exstat elucubratio; haud tamen sub Theophili, sed sub Gre-"gorii Nysseni nomine circumfertur, ab Armenio quodam eruditissimo ejusdem "Nysseni discipulo ex Graeco in Armeniacum idioma translata." Annon tamen hoc potius est ipsius Gregorii opus cui titulus $\Pi \epsilon \rho l$ K $\alpha \tau \alpha \sigma \kappa \epsilon v \hat{\eta} s$ 'Aνθρώπου?

INDEX EDITIONUM

Secundum quas citantur auctores infra nominati.

Alexander Aphrod., Cassius, Joannes Actuar., Theophilus De Urin. et De Excrem.; ed. Ideler, in Phys. et Med. Gr. Min., Berol. 1841.

Aretaeus, Dioscorides, Galenus, Hippocrates; ed. Kühn., Lips. 1821—1833.

Joannes Alexandr., Palladius, Stephanus Athen., Theophili Comm. in Hipp. "Aph.;" ed. Dietz, in Scholia in Hipp. et Gal., Regim. Pruss. 1834.

Leo, Theophilus De Puls.; ed. Ermerins, in Anecd. Med. Gr., Lugd. Bat. 1840.

Meletius; ed. Cramer, in Anecd. Gr. vol. iii. Oxon. 1836.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

BIBAION A.

Mor. p. 3.

Fabr. p. 785.

1 ΌΤΙ μὲν πάντα τὰ ζῶα, τετράποδα καὶ ἐρπετὰ, πτηνά τε καὶ ἔνυδρα, τῆ νεύσει τοῦ Θεοῦ γέ-γονε, μαθεῖν ἐστιν ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς " Ἐξα-"γαγέτω" γάρ φησιν, " ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ " γένος, τετράποδα, καὶ ἑρπετὰ, καὶ θηρία" καὶ πάλιν, 5

PROOE-MIUM. Omnia animalia Dei dicto creata esse,

THEOPHILI

DE CORPORIS HUMANI FABRICA

LIBER I.

(Junio Paulo Crasso, Patavino, interprete.)

I OMNIUM animantium genera, quadrupedum, reptilium, volucrum, et aquam colentium, Dei arbitratu esse genita, divina nobis testantur volumina; inquiunt enim, [Gen. I. 24.] "Producat terra animam viventem per singula genera, quadrumedus, et reptilia, et feras;" et iterum, [Gen. I. 20.] "Pro-

1. "Οτι μὲν] "Οτι μὲν οὖν Ε. 5. θηρία] τῆς γῆς κατὰ γένος add. LXX.

Mor. p. 3, 4.

PROOE-MIUM.

Hominem autem solum ipsa Dei manu.

Hominem ex anima et corpore constare.

" Έξαγέτω τὰ ὕδατα έρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν κατὰ " γένος, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ " στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ." ὅτι δὲ μόνος ὁ ἄνθρωπος χειρί Θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ τοῦτο μαθεῖν ἐστιν ἀπὸ τῆς άγίας γραφής. ""Επλασε" γάρ φησι, " τὸν ἄνθρω- 5 " που, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς " τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ 2" ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν." Συνθέτου οὖν τοῦ ανθρώπου γεγονότος παρά τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ ήμων έκ ψυχής καὶ σώματος, καὶ τής μὲν ψυχής 10 νοερας τε ούσης, ασωμάτου τε καὶ αοράτου, τοῦ δὲ σώματος αἰσθητοῦ τε καὶ συνθέτου κατασκευασθέντος: είπωμεν περί της συνθέσεως αὐτοῦ, πόθεν τε σύγκειται, καὶ ἐκ ποίων καὶ πόσων μορίων κατεσκευάσθη, καὶ τίς ή ἐνέργεια τῶν αὐτοῦ μορίων, καὶ παρὰ τίνος 786

"ducant aquae reptilia animarum viventium per singula ge-" nera, et volatilia volantia super terram per stabilimentum " caeli:" hominem autem solum manu Dei creatum esse, nos docent sacrae scripturae; aiunt enim, [Gen. II. 7.] "Hominem "finxit, glebam terrae capiens, et in faciem ipsius afflavit spiri-2" tum vitae, et factus est homo cum anima vivente." Igitur cum homo a Deo nostri Opifice ex anima et corpore constans factus fuerit, anima quidem intellectuali et incorporea et invisibili, corpore autem sensili et composito; de ejus compositione sermonem faciamus, unde componitur, ex quot et qualibus constat partibus, et quaenam est ejus partium functio, et unde prodit earum

Έξαγέτω] ἐξαγαγέτω LXX.

ib. κατά γένος] om. LXX. 2. πετεινά] πετηνά Ε.

ξπλασεν] ὁ Θεὸς add. LXX.
 φησι] Sic E., vul. φησιν.
 λαβὼν] om. LXX.

11. νοερας τε ούσης, ἀσωμάτου τε] Sic E., vul. νοερας ούσης καὶ ἀσωμ. 12. αἰσθητοῦ τε] Sic E., vul. om. τε.

ib. κατασκευασθέντος κατασκευασθέντα Α.

14. ποίων καὶ πόσων] Sic E., vul. πόσων καὶ ποίων.

15. τῶν] Hic, ut saepe, pro τῶν legitur ταῖs apud Fabr. in Ed. 1740, errore scilicet typographico, quod in Ed. 1724 siglum 7 pro 7 repositum esset.

ib. παρά] περί Β.

Fabr. p. 785, 86.

ή κίνησις αὐτῶν, καὶ διὰ ποίας αἰτίας τὰ τοιαῦτα ούτως γεγόνασιν.

PROOE-MIUM.

"Εστιν οὖν τὰ μόρια τοῦ σώματος, τὰ μὲν ψυχικά, τὰ δὲ σωματικά τε καὶ φυσικά. καὶ αὐτῶν τῶν ψυχικῶν, τὰ μὲν κινητικὰ, τὰ δὲ αἰσθητικά τῶν 5 2 δε φυσικών, τὰ μεν ζωτικὰ, τὰ δε θρεπτικά. Κεφαλή

Alia corporis membra animalia esse, alia naturalia.

δὲ καὶ χείρες, καὶ σκέλη, θώραξ τε καὶ ὀσφὺς, μείζονά τε καὶ περιεκτικώτερα πάντων τῶν τοῦ σώματος μορίων γεγόνασιν έν αὐτοῖς γὰρ πάντα τὰ μόρια περιέχεται, τά τε φυσικά καὶ τὰ ψυχικά, ζωτικά τε καὶ θρε- p.4

3 πτικά. Πρώτον οὖν περὶ τών περιεκτικών μορίων είπωμεν, όπως πρεπόντως έγένετο ή τε θέσις καὶ ή

4 διάπλασις αὐτῶν, καὶ ἡ ἐνέργεια, καὶ ἡ χρεία. 'Αλλ' έπειδή καὶ αὐτῶν τῶν περιεκτικῶν μορίων, τὰ μὲν τοῦ ζην ἔνεκα γέγονεν (ώς κεφαλή, καὶ θώραξ, καὶ 15 όσφὺς), τὰ δὲ τοῦ καλῶς ζῆν (ὡς χεῖρες, καὶ πόδες).

Quaedam membra vitae causa creata esse, quaedam melioris vitae.

motio, et quibus de causis haec singula ad hunc modum instituta sunt.

Igitur alia corporis membra animalia sive animata sunt, alia corporea et naturalia: rursus ex animalibus, alia moventia, alia 2 sentientia; naturalium vero, aliqua vitalia, aliqua nutrientia. Caput autem, manus, crura, pectus, lumbi, majora creata sunt et capaciora inter caeteras corporis partes; his enim omnia membra con-3 tinentur, naturalia, animata, vitalia et nutrientia. In primis itaque de continentibus partibus habeatur oratio, ut decenter eorum 4 positus, forma, functio, et usus sese habeant. Caeterum quoniam et ex his membris, nonnulla vitae causa creata sunt (ut caput, pectus, et ilia), nonnulla melioris vitae (ut manus, et

 δὲ καὶ χεῖρες] om. καὶ Ε.
 καὶ σκέλη] Sic E., vul. om. кай.

ib. θώραξ τε καὶ Sic E., vul.

ib. μείζονά τε καὶ] Sic E., vul.

13. ή ἐνέργεια] ή om. Ε. 15. ζην] Vulgo ζην, et sic in ceteris hujusmodi infinitivis; sed

vide Elmsl. in Praef. ad Soph. Oed. Tyr. p. vii. viii.

PROOE-

Manum ex humero,cubito,et summa manu constare.

Dei sapientiam in manu fabricanda nondum totam inventam.

Nihil esse in nostro corpore ignavum.

Partium usus, ignoratis functionibus, inveniri non posse.

πρώτον μέν περὶ τών χειρών είπωμεν, ὅτι δεόντως κα-5 τεσκευάσθησαν. Συνθέτων δε καὶ αὐτῶν οὐσῶν ἔκ τε βραχίονος, καὶ πήχεως, καὶ ἄκρων χειρῶν, ἀρξώμεθα τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς ἄκρας χειρὸς, ὅτι εἰς τοσοῦτον ήκει σοφίας ή τέχνη της φύσεως, ώς μήπω πασαν 5 αὐτὴν εύρῆσθαι, τοσοῦτον χρόνον ζητουμένην ὑπὸ 6 τηλικούτων άνδρων. Έπεὶ γὰρ οὕτως ἐστὶν ὁ Δημιουργός ήμων σοφός, ώς μη μίαν έκαστον των ύπ' αὐτοῦ γεγονότων ἔχειν χρείαν, ἀλλὰ καὶ δύο, καὶ τρείς, πολλάκις καὶ πλείους, διὰ τοῦτο ράστον ήδη 787 των άφανεστέρων τοις πολλοίς παραλιπείν ένια. 7 Νόει οὖν μοι, κατὰ τὸ τοῦ ζώου σῶμα μηδὲν άργὸν, μηδ' ἀκίνητον άλλὰ πάντα παντοίαν ἔμπρακτον ένέργειαν ένεργούντα, μετά της πρεπούσης κατασκευής, καὶ θείας αὐτοῖς δυνάμεις τοῦ Δημιουργοῦ 15 8 χαρισαμένου. Έπεὶ δ' οὐκ ἐνδέχεται τῶν μορίων έξευρίσκειν τὰς χρείας, άγνοουμένων τῶν ένεργειῶν, pedes); prius de manibus sermo sit, apposite videlicet eas esse compositas. Cumque ex humero, cubito, et summis manibus constent, a summa manu nostra ordiatur oratio, tantum videlicet sapientiae atque artis in ea fabricanda naturam ostendisse, ut nondum tota, a tam claris viris tanto tempore vestigata, inveniri 6 potuerit. Caeterum quoniam Conditor nostri Deus adeo sapiens est, ut quicquid ab eo creatum est, pluribus usibus, non uni tantum, duobusve, aut tribus sit accommodum, propterea jam facil-

limum fuerit multos ex his quae obscuriora sunt praetermittere 7 quaepiam. Tu igitur tecum cogita, in animali corpore nihil esse ignavum, nihil immobile; sed omnia variis modis decenter structa utilem operam praestare, divinas facultates ipsis summo 8 Creatore largiente. At quia partium usus, ignoratis functionibus,

πρῶτον μὲν] Sic E., vul. πρῶτα.
 τῶν χειρῶν] τῶν om. F.
 Ἐπεὶ γὰρ] Sic E., vul. ἐπεὶ δὲ.
 διὰ τοῦτο] ἐν τοῦτο Ε.
 ἔμπρακτον] ἔμπρακτα D.

14. πρεπούσης] Sic E., vul. προσηκούσης.
16. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἐνδέχεται κ.τ.λ.] Conf. Gal. Τ. III. p. 274, 5.
17. τῶν ἐνεργ.] ἔτι pr. G.

Fabr. p. 786, 87.

διὰ τοῦτο, ἐκάστου τῆς ἐνεργείας ἀναμνήσαντες, ἐπὶ τὰς χρείας εὐθέως μεταβησόμεθα.

3 ΔΙΑ γὰρ τῶν χειρῶν ὁ ἄνθρωπος πολεμίοις ἀντιτάσσεται, ὅπλον παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ δεξάμενος τὰς χεῖρας δι αὐτῶν καὶ ἱμάτιον ὑφαίνει, καὶ οἶκον 5 καὶ ναῦν κατασκευάζει, καὶ νόμους γράφει, καὶ βίβλους πρὸς ὑπομνήματα συγγράφεται, καὶ ἄγρια ζῶα ὑποτάττει, τὰ μὲν πρὸς ὑπηρεσίαν, τὰ δὲ τροφῆς ἔνεκεν.

2 Πστε ἐπειδὴ ἀντιληπτικὸν ὄργανον ἐδόθη ἡ χεὶρ τῷ ἀνθρώπῳ, παντοίων μὲν σχημάτων, παντοίων δὲ με-10 γεθῶν, καὶ [ὅσων] πέφυκεν ἀντιλαμβάνεσθαι, ἄμεινον ἦν αὐτῆ (ὡς καὶ γέγονεν) σχισθῆναι πολυειδῶς εἰς

DE MANIBUS. Summarum manuum munera.

Summae manus quare multifidae;

inveniri nequeunt, ideo, cujusque functionibus prius explicatis, ad usus illico transibimus.

πολλά γάρ σχισθείσα, καὶ τοὺς πολὺ μείζονας Γέαυ-

της] όγκους ραδίως περιλαμβάνει, καὶ θηρὰ τὰ σμι-

3 PER manus homo hostibus opponitur, arma a Creatore manus accipiens; per ipsas et vestem texit, et domum et navem construit, et leges scribit, et libros rerum monumenta componit, et feras animantes, alias ad servitia, alias ad escam perdomat.

2 Quare postquam homini manus data est, instrumentum variarum figurarum, variarum magnitudinum apprehensivum, quatenus ad corripiendum naturaliter apta est, melius ipsi fuit (quemad-modum et est) multifidam esse; nam in multas scissa partes, multo majores moles facile complectitur, et minutissima corpus-

 διὰ—ἀναμν.] διὸ ἀεὶ περὶ ἐνεργειῶν μνημονεύοντες G.

ib. ἐκάστου] ἐκάστου τε Ε.
 3. Διὰ γὰρ] Sic E., vul. om. γὰρ.
 ib. ὁ ἄνθρ.] Sic D., vul. om. ὁ.

4. $\Delta \eta \mu$. $\Theta \epsilon o \hat{v}$] om. $\Theta \epsilon o \hat{v}$ vul., $\Delta \eta \mu$. $\kappa a \hat{v}$ $\Theta \epsilon o \hat{v}$ E. Omisi $\kappa a \hat{v}$ hic (suadente Ad.) ut sup. p. 2. l. 9, et inf. p. 6. l. 12.

ib. δεξάμενος τὰς χεῖρας] Sic E., vul. τὰς χεῖρας λαβών. 9. "Ωστε κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 9, 10. 10. παντοίων—παντοίων] πάντων —πάντων G.

11. καὶ [ὅσων] πέφ.] ὅσα κινεῖν ἄνθρωπος πέφυκεν Ġ., sententiae forma mutata; ὅσον vul.; ὅσων marg. Bodl.

12. γέγονεν] Sic E., vul. γέγονε. 13. [έαυτῆς] Sic G., vul. om. In vers. Lat. lege, majores se ipsa moles.

Mor. p. 4. 5.

MANIBUS.

κρότατα των σωμάτων άκριβως. τοις μεν γαρ μεγάλοις σώμασιν έπεκτείνεται, τῆ διαστάσει τῶν δακτύ- p.5 λων αὐτὰ περιλαμβάνουσα τὰ σμικρότατα δὲ οὐχ όλη πειράται λαμβάνειν (διαδιδράσκει γὰρ), άλλ' άρκεῖ πρὸς ταῦτα δυοίν δακτύλοιν [χρῆσθαι] τοῖς ἄκροις. 788 3 Ωσαύτως δὲ καὶ πρὸς τὸ πολυειδή σχήματα περιλαμβάνειν καλώς, έσχισται πολυειδώς καὶ γὰρ περὶ τὸ σφαιροειδες σφαιροῦσθαι δύναται, κατὰ κύκλον αὐτὸ περιλαμβάνουσα, καὶ τὰ εὐθη ἡ κοῖλα ἀσφα-4 λως περιλαμβάνει. Έπεὶ δὲ πολλὰ τῶν σωμά-10 των μείζονα τὸν ὄγκον ἔχει ώς πρὸς μίαν χεῖρα, σύμμαχον έκατέρα την έτέραν ὁ Δημιουργός Θεός

quare binae,

cula diligenter assequitur: magna enim corpora digitis distentis undique ambiens comprehendit; exigua vero non ipsa tota capere conatur (diffugerent enim), sed ad haec capienda sufficiunt duo-3 rum digitorum summitates. Pariter et ad multiformes figuras rite capiendas, multiplici scissura partita est; nam circa globosum aliquod et ipsa in globum curvari potest, ipsum in orbem cin-4 gens, recta autem et cava secure amplectitur. Verum quoniam pleraque corpora ampliora sunt quam ut manu contineri valeant, alteri alteram opem ferre Faber sapientissimus nostri Deus impe-

1. τῶν σωμάτων] om. G.ib. μεγ. σώμ.] Sic B.C.E., om.

μεγ. vul., om. μεγ. σώμ. G. 3. αὐτὰ] Sic E. G., vul. ταῦτα. ib. τὰ σμικρότατα] Sic G., vul. τοίς μικροίς.

4. πειράται λαμβ.] Sic E.G., et

fort. C., vul. πρόσληψιν ἐπιχειρεῖ. ib. διαδιδράσκει γὰρ] οὖτως add.

G., διαδιδράσκοι γὰρ marg. Bodl. 5. πρὸς ταῦτα] αὐτῆ add. G. ib. δακτύλοιν] δακτύλοις Ε., δακτύλων G.

ib. [χρησθαι] Sic G., vul. om. 6. Ωσαύτως κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 10. ib. 'Ωσαύτως δὲ καὶ πρὸς | πρὸς 8' av G.

ib. πρὸς τὸ πρὸς τῷ Ε.

7. καὶ γὰρ] ἡ γὰρ Ε. ib. π ερὶ] ἐπὶ F., typogr. fort.

9. αὐτὸ] αὐτὸ πανταχόθεν G. ib. τὰ εὐθῆ ἢ κοῖλα—περιλ.] τοῖς εὐθέσιν ἡ κοίλοις — περιβαίνει G., quod mallem, ut τοῦ περιλαμβ. repetitio tolleretur.

10. Έπεὶ δὲ πολλὰ τῶν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 10.

11. έχει ώς πρὸς] εἶχεν ἡ κατὰ G. 12. έκατέρα την έτέραν] Sic C.G., έκατέραν vul., έκατέραν την έτέραν Β., έκατέρα την ἐστέραν Ε.

ib. ὁ δημιουργός Θεός ήμῶν] Hic et semper fere quam Deo Opt. Max. Theophilus, eam Naturae tribuit potentiam Galenus.

Fabr. p. 787, 88.

ήμων πεποίηκεν, ώστε άμφοτέρας έξ έναντίων πε-5 ριλαμβανούσας μηδεν ἀπολείπεσθαι. Διὰ τοῦτο ώσπερ καὶ πρὸς άλλήλας νενεύκασι, καὶ πάντη 4πεφύκασιν ίσαι. Τη θέσει δε ούκ επ' εύθείας πάντας τούς δακτύλους συντέθεικεν, έχρην γὰρ τὸν ένα τοῖς 5 τέτρασιν άντιτεταγμένον είναι, ώσπερ καὶ νῦν έστιν ούτω γὰρ ἔχει θέσεως καὶ κινήσεως ὁ εἶς, ώστε έπιστρεφόμενος μεθ' έκάστου των τεσσάρων ένεργείν, ώς μηδε τὸ σμικρότατον σῶμα διαφεύγειν, οἷον κέγχρον, καὶ τρίχας, καὶ ἀκάνθας, καὶ τὰ ὅμοια. 10 2 Διὰ τοῦτο οὖν καὶ μαλακοὶ, καὶ περιφερεῖς, καὶ όνυχας έχοντες κατεσκευάσθησαν ούδε γαρ αν άντιλαμβάνεσθαι ήδύναντο των σμικρών τε καὶ σκληρών

DE MANIBUS. et aequales, et in se inclinatae.

Digiti quare non in recta linea collocati;

quare molles, et unguibus mu-

ravit, quare utraque ex adverso cingente, nihil non teneri potest. 5 Eam ob causam in se vicissim vergunt, et aequum magnitudinis 4 modum prorsus sortitae sunt. Positu autem non omnes digitos secundum rectum collocatos habent, siquidem unum reliquis quatuor oppositum esse oportebat, quemadmodum et nunc collocatus est; sic enim ex digitis unus positus est atque movetur, ut ad singulum aliorum quatuor curvatus operam praestet, ut neque vel minimum quicquam possit evadere, ut milium, pili, spinae, et 2 id genus alia. Atque ideo molles, teretes, et unguibus praemuniti creati sunt; neque enim exigua corpora et dura arripere

1. πεποίηκεν] ἐποίησεν G. ib. ἐξ ἐναντ.] ἐξ ἐναντ. μερῶν G. ib. περιλαμβανούσας] Sic E.G.,

vul. παραλαμβανούσης.

ib. περιλαμβανούσας] αὐτὰ add. G.

2. μηδὲν ἀπολείπεσθαι] μηδὲν ἀ-πολείπεσθαι μιᾶς μεγίστης G. ib. Διὰ τοῦτο κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.11.

ib. Διὰ τοῦτο ὥσπερ] διὰ τοῦτο

τοίνυν ὡσπερεὶ vul., ταύτη ἄρα G. 4. Τῆ θέσει κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 12. ib. ἐπ' εὐθείας] ἐπὶ μιᾶς εὐθείας G.

5. συντέθεικεν] συντέθηκεν Β. 6. τέτρασιν] Sic E., et sic inf. p. 27. l. 5, 14; vul. τέσσαρσιν.

De forma τέτρασι vide Lobeck ad Phryn. p. 409. n.

7. θέσεως καὶ] θέσεώς τε καὶ G. ib. ὁ εἶς ὧστε] ὁ εἶς οὖτος ὧστ' G. 8. ἐπιστρεφόμενος] ἐπιστρεφόμ. βραχείας παντελώς έπιστροφάς G.

ib. μεθ' έκάστου τῶν τεσσάρων] ἀντιτεταγμένου add. G.

11. Διὰ τοῦτο κ.τ.λ.] Cf.Gal.p.13.

12. ὅνυχας] ὀνύχων G. ib. ἔχοντες] ἔχειν Ε.

ib. οὐδὲ γὰρ ἄν] ἄν om. E.

ib.ἀντιλαμβάνεσθαι]-λαβέσθαιG. 13. ήδύναντο] Hic E., post σωμάτων vul., ην ποτε δυνατόν G.

Mor. p. 5, 6.

DE MANIBUS.

σωμάτων, εὶ σαρκῶδες μόνον αὐτῶν τὸ πέρας ἦν. έδρας τοιγαροῦν έδέοντο πρὸς τὸ μὴ άνατρέπεσθαι, 3 τοῦτο δ' ἐστὶν ὄνυχες. Πάλιν δὲ οὐδὲ ὄνυξι μόνοις οδόν τε λαβείν τῶν τοιούτων οὐδέν σκληροὶ γὰρ 789 όντες, ἀπὸ τῶν σκληρῶν ὁμοῦ ὁλισθαίνουσιν. 5 4 Ταῦτ' ἄρα, τῆς μὲν σαρκοειδοῦς οὐσίας ἐν ταῖς τῶν δακτύλων κορυφαίς τὸ τῶν ὀνύχων ὀλισθηρὸν ἐπανορθουμένης, των δε όνύχων το της σαρκός εὐανάτρεπτον στηριζόντων, ὄργανον άντιληπτικον άπάντων, τῶν σκληρῶν ἄμα καὶ σμικρῶν σωμάτων, ὁ δάκτυλος 10 5 τοιούτος έγένετο. Πολλαί δὲ καὶ ἄλλαι χρείαι τῶν 6 ονύχων. Έπεὶ τοίνυν τὸ μὲν ἔργον τῆς χειρὸς ἡ ἀν-

valerent, si eorum extremitas carnea tantum foret: munimento igitur quopiam, unguibus videlicet, ne repellerentur, indiguerunt. 3 Iterum solis unguibus quicquam hujusmodi apprehendi nequiret; 4 durae enim cum sint, a duris dilaberentur. Quamobrem, carnea materia in summis digitis unguium lubricitatem moderante, contra unguibus carnis ad resistendum imbecillitatem confirmantibus, digitus ad omnia, tam dura quam parva, instrumentum tenacissi-5 mum effectus est. Sunt autem et multa alia ex unguibus emolu-6 menta. Itaque cum manus officium sit apprehensio, in confesso

2. πρός τὸ μὴ ἀνατρέπ.] om. πρὸς τὸ Ε.

3. ővuxes] An oi ővuxes legendum, ut infra §. 6. oi µves?

ib. Πάλιν δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.14. ib. οὐδὲ ὄνυξι μόνοις οἶόν τε] ούδὲ ὄνυξι μόνοις ούχ οίόνται Ε., αὐτοῖς τοῖς ὄνυξι μόνοις οὐχ οἶόν τε G., ὄνυξι μόνοις ούχ οἶόν τε vul.

4. τῶν τοιούτων οὐδὲν οὐδὲν τῶν

τοιούτων G.

5. όμοῦ] έτοίμως G., quod mallem, utpote verbum Galeno usitatissimum.

ib. όλισθαίνουσιν Sic E., vul. όλισθαίνουσι.

 Ταῦτ' ἄρα τῆς μἐν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 14, 15.

ib. Ταῦτ' ἄρα] Sic E.G., vul. διὰ ταῦτ' ἄρα.

ib. σαρκοειδούς οὐσίας ἐν ταῖς τῶν δακτύλων κορυφαίς] σαρκ. έν ταίς κορ. των δακτ. ούσ. G.

10. τῶν] Sic E. G., vul. τῶν τε. ib. σκληρών άμα καὶ σμικρών] σμικρών άμα καὶ σκληρών G.

ib. δάκτυλος τοιούτος Sic E.,

om. vul. τοιούτος.

11. ἐγένετο] Sic E.G., vul. γέ-

12. Έπεὶ τοίνυν τὸ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 27, 28.

ib. τὸ μὲν ἔργον] Sic E.G., vul.

ib. ή ἀντίληψις] om. ή Ε.

Fabr. p. 788, 89.

τίληψις, δήλον ώς το πρώτον αυτή της ένεργείας μόριον έστι το κινούν αύτην, τούτο δέ έστιν οἱ μύες. τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰ μὲν ἔνεκα τοῦ βέλτιον γενέσθαι τας ένεργείας, τα δε ων ούκ άνευ γενέσθαι δυνατον, p.6 7 τὰ δὲ ὑπὲρ τῆς φυλακῆς πάντων ἐδημιουργήθη. Τὸ 5 μεν δη γένος των ονύχων του βελτίονος ενεκα έγενετο, ίνα τὰς κορυφάς τῶν δακτύλων στηρίζη διὰ τοῦτο καὶ σκληροὶ συμμέτρως γεγόνασιν, ὅτι οὐκ άμυντήρια ὅπλα παρὰ Θεοῦ τῷ ἀνθρώπῳ δεδώρηται, καθάπερ τοις άλόγοις ζώοις ήμερον γὰρ τὸ 10 ζώον καὶ λογικόν. Διατί δὲ περιφερεῖς εἰσι πανταχόθεν; ὅτι καὶ τὸ κυκλοτερές σχήμα δυσπαθέστε-

DE MANIBUS.

Ungues quare mediocriter duri;

quare rotundi;

est primum functionis illius membrum esse primum illam movens, hoc autem est, ipsi musculi; caetera vero omnia, alia ut melius functiones fiant creata sunt, alia eorum rationem habent, sine quibus functiones obire nequeunt, alia vero omnium praecipui 7 causa sunt fabrefacta. Sane genus unguium ob melius genitum est, ut digitorum extrema roboraret; idcirco enim et mediocriter duri sunt, quoniam ultricibus armis humanum genus a Deo non fuit condonatum, quemadmodum brutae animantes; mite namque 8 animal homo est et ratione utens. At quare undique rotundi sunt? an quoniam rotunda figura inter omnes angulares minime

1. αὐτῆ τῆς ἐνεργείας] Sic G., αὐτης της ένεργείας Ε., της ένεργείας αὐτης vul.

2. ἐστί] om. Ε., ἔσται G.

ib. τὸ κινοῦν αὐτὴν] πρῶτον ad. vul., δι' οὖπερ ἄν εὐρεθῆ κινουμένη G. In vers. Lat. lege, primam ipsi functionis partem eam esse quae ipsam movet.

3. ένεκα τοῦ βέλτιον γενέσθαι τὰς ένεργείας] ένεκεν τοῦ βελτιόνως γί-

νεσθαι την ενέργειαν G.
4. τὰ δὲ ὧν] Sic G., vul. τὰ δὲ

ib. δυνατόν] δυνατόν ἦν αὐτὴν G. 5. φυλακῆς] Sic E.G., vul. κεφαλη̂ς. In vers. Lat. lege omnium

pro custodia.

ib. πάντων απάντων τουτών G. ib. ἐδημιουργήθη] ἐδημηουργήθηΒ. ib. Τὸ μὲν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 28,31.

6. eveka evekev G.

ib. ἐγένετο] ἐφαίνετο γεγονέναι G. 7. ἴνα τὰς κορυφὰς—στηρίζη] ἡ ταῖς κορυφαῖς—στηρίζει Ε. ib. διὰ τοῦτο] Sic Ε., add. γὰρ vul.

9. δεδώρηται δεδώρηνται Α.Β.

11. λογικόν πολιτικόν G.

 ib. Διατί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 31.
 ib. πανταχόθεν] Sic E.G., vul. πάντοθεν.

12. 671 7 671 C. ut inf. p. 14. 1. 8. ib. τὸ κυκλοτερές] Sic B., τὸ κυκλοφερές Ε., om. τὸ vul.

Mor. p. 6.

DE MANIBUS. quare in longitudinem tantum augescentes.

Digitorum ossa quare facta; ρόν ἐστι τῶν τὰς γωνίας ἐχόντων σχημάτων, εὔ9 θραυστα γὰρ τὰ τοιαῦτα. Αὐξάνονται δὲ οὐκ εἰς
πλάτος καὶ βάθος, ἀλλὰ μόνον εἰς μῆκος ταῖς θριξὶ
παραπλησίως, ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἀποτριβομένοις ἑκάστοτε κατὰ τὸ πέρας αὐτῶν εἶναι τὸ ἀντικαθιστά-790
10 μενον. Οὕτω μὲν εἰς ἄκρον ῆκει προμηθείας τὰ κατὰ
5 τοὺς ὄνυχας παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ
δὲ τῶν ὀστῶν γένος ἐν τοῖς δακτύλοις, ὅτι καὶ
αὐτὸ τοῦ βελτίονος ἔνεκα γέγονεν, ἐκ τῶνδε ἂν
μάθοις. κινεῖσθαι μὲν γὰρ πολυειδῶς ὑπῆρχεν ἂν αὐ- 10
τοῖς καὶ χωρὶς τῶν ὀστῶν, ὥσπερ καὶ πολύποσι τὸ
έδραῖον δὲ οὐκ ἄν ποτε ἔχοιεν, ἀποροῦντα ἀντιβατικοῦ

9 est patibilis, eo quod minime refringi potest? Augescunt vero non in latum aut profundum, sed haud aliter ac pili in longitudinem tantum, quapropter secundum extrema causis eos contoterere valentibus renituntur. Ita humanorum unguium structura ab opifice nostri Deo maximam providentiam sortita est; 5 ipsum quoque ossium digitos constituentium genus melioris causa factum esse, inde discendum est: siquidem et multiformiter citra ossa, non secus ac polypi, moveri possent; firmamentum

1. τῶν τὰς γωνίας ἐχόντων σχημάτων] Sic E., vul. πάντων τῶν σχημάτων τῶν γων. ἐχόντων.

σχημάτων τῶν γων. ἐχόντων.
ib. εῦθραυστα] Sic E., vul. ἄ-θραυστα. In vers. Lat. lege, eo quod istae facile refringi possunt.

τὰ τοιαῦτα] om. Ε.
 ib. Αὐξάνονται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 31.
 ib. εἰς πλάτος καὶ βάθος] εἰς μῆκος καὶ βάθος καὶ πλάτος ὁμοίως

τοῖς ἄλλοις μέρεσιν G. 3. μόνον εἰς μῆκος, ταῖς θριξὶ παραπλησίως] ταῖς θριξὶ παραπλη-

σίως είς μήκος μόνον G.

4. ὑπέρ—ἀντικ.] Sic E.G., vul. ὅστε κατὰ τὸ πέρας αὐτῶν εἶναι τὸ ἀντικαθιστάμενον τοῖς ἀποτρίβειν αὐτοὺς δυναμένοις. In vers. Lat. lege, ut in locum ejus quod assidue exteritur in ipsorum extremitate, sit aliquid quod sufficiatur.

ib. ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἀποτριβομένοις έκάστοτε] Sic G., ὑπὲρ τούτοις ἀποτριβόμενα έκάστοτε Ε.

5. είναι τὸ ἀντικαθιστάμενον] om. τὸ F. (typogr. fort. errore), είναι τι τὸ ἀντικ. G.

6. Οὔτω μὲν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 31, 32.
 ib. Οὖτω μὲν Sic E., οὖτω μὲν
 οὖν G., ἀλλ' οὖτω μὲν vul.

7. τὸ δὲ τῶν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 32. 9. αὐτὸ] αὐτὸ τοῦτο G.

10. μεν γὰρ] μεν δήπου G.
11. πολύποσι] τοις πολύποσι G.

ib. τὸ έδραῖον δὲ] τὸ δ' έδραῖον ἐν τοῖς ἔργοις G.

12. οὖκ ἄν ποτε ἔχοιεν] Sic E., οὖκ ἄν ποτε ἔσχομεν G., οὖκ ἃν εἶχον vul. Fabr. p. 789, 90.

καὶ σκληροῦ μορίου τοιοῦτον δέ ἐστιν ἐν τοῖς τῶν ζώων σώμασι τὸ γένος τῶν ὀστῶν. Ἐπεὶ δὲ καὶ κάμπτεσθαι, καὶ ἐκτείνεσθαι, καὶ πολυειδῶς ἄμα κινεῖσθαι οἱ δάκτυλοι πεφύκασιν, οὕτε ἐξ ἐνὸς ὀστοῦ, οὕτε ἴσοι τὸ μέγεθος ἐγεγόνεισαν, ἀλλ' ἐκ τριῶν τε 5 καὶ ἀνίσων ἀλλήλοις συνηρθρωμένων, ὡς εἰς ἄπασαν 3 ἐνέργειαν ἑτοίμως σχηματίζεσθαι. Πρὸς δὴ ταῦτα χρήσιμος καὶ ἡ τῆς σαρκὸς γένεσις, συνειλημένη τοῖς ὀστοῖς, καὶ σκέπουσα πανταχόθεν, καὶ τὰς κενὰς χώρας ἐν ταῖς κάμψεσιν ἀναπληροῦσα, ὡς φαίνεσθαι το κατὰ τοὺς κατ' εὐθὺ κειμένους τέσσαρας δακτύλους ἔξωθεν μὲν ὀλιγοστὴν ἡ οὐδ' ὅλως, ἔσωθεν δὲ καὶ ἐν τοῖς πλαγίοις μέρεσι πλείστην ὡς, εἰ καί τι τῶν ὑγρῶν σωμάτων ἐθέλοις κατέχειν, ὑπτίαν ἐργασά-

quare tria et inaequalia.

Digiti quare carne tecti.

autem non haberent, indigentes renitente et dura particula, quale 2 est in animantium corporibus ossium genus. Praeterea quoniam et curvari, et extendi, et variis simul motibus agitari digiti naturaliter apti sunt, neque ex osse uno, neque eodem magnitudinis modo fuere formati, sed ex tribus et inaequalibus inter se articulate junctis, ut ad quodcunque opus praesto effigiem capiant. 3 Ad haec sane utilis est et carnis creatio, quae ossibus adhaerescit, undique tegens, et loca replens in flexuris vacua, ut in quatuor digitis secundum directum collocatis extrinsecus paucam aut nullam carnem videre liceat, interius autem et a lateribus plurimam; ut, si aliquod humidum supina manu continere velis, nihil

μενος την χείρα, μη έαν έκρυηναι. έτι δὲ πρὸς 15

1. καὶ] τε καὶ G.

^{2.} Έπεὶ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 33.

^{4.} ἐξ ἐνὸς ὀστοῦ] ἐξ ἐνὸς μόνου G. 5. τριῶν τε καὶ] Sic E., vul.

τριών καὶ.

^{6.} ἀλλήλοις συνηρθρωμένων] κατ' ἄρθρον ἀλλήλοις συναπτόντων G.

^{7.} Πρὸς δὴ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 36. 8. γένεσις] γένεσιν Α.

^{11.} κατά τούς] om. κατά Ε.

^{12.} οὐδ' ὅλως] Sic G., et marg. Bodl., vul. οὐδόλως.

^{13.} ως εἰ καί] ωστ' εἰ καί G. ib. τι τῶν ὑγρῶν] τὸ τῶν ὑγρῶν Ε.

^{15.} μὴ ἐᾶν] Sic E.G., μὴ ἐᾶν αὐτὸ vul.

ib. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις] καὶ πρὸς τούτοις ἔτι G.

Mor. p. 6, 7.

DE MANIBUS. Communia carnis munera. τούτοις, μαλάττειν καὶ τρίβειν ὅσα μετρίως μαλακά.

4 Αὖται μὲν Ἰδιαι χρεῖαι τῆς ἐν τῆ χειρὶ σαρκός αἱ δὲ 79¹ κοιναὶ, τὸ οἷον πρόβλημά τι τοῖς ὀστώδεσι σώμασι p.7 τὴν σάρκα εἶναι, καὶ ὅτι ἄπασαν θερμὴν ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχει τὴν ἐκ τοῦ αἵματος ἰκμάδα, καὶ ὅτι θερμὴ οὖσα 5 συμμέτρως, ἀρήγει κατ Ἰσον ταῖς ἀμετρίαις κρύους 5 τε καὶ θάλπους. ᾿Αλλὰ περὶ μὲν σαρκὸς γενέσεως 6 τῆς ἐν τοῖς δακτύλοις ἀρκεῖ τοσαῦτα περὶ δὲ τῆς ἄρθρων φύσεως τῶν ἐν τοῖς δακτύλοις αὖθις ἐπάνιμεν, εἰπόντες αὐτῶν τό τε πλῆθος, καὶ τὸ μέγεθος, το καὶ τὸ σχῆμα, καὶ τὸν τρόπον τῆς διαρθρώσεως.

² Περὶ μὲν πλήθους, ὅτι διὰ τριῶν ἐπιτελεσθῆναι

Digitorum articuli quare tres;

prorsus effluat: praeterea carne molliantur et atterantur quae4 cunque mollia sunt. Haec utique propria sunt carnis in manu
emolumenta; communia autem, quoddam ceu propugnaculum
osseis corporibus caro est, et omnem a sanguine veluti rorem
calidum intra se continet, cumque moderate calens sit, aeque in
5 excellenti frigore atque in calore opitulatur. Et de digitorum
6 carne hactenus dictum sit; de ipsorum autem artubus deinceps
agendum, et eorum multitudo, magnitudo, figura, modusque
2 juncturae examinanda sunt. De multitudine, quod tribus tantum

 σσα μετρίως μαλακά] σσα συμμέτρως μαλακῶν τῶν μαλαττόντων τε καὶ τριβόντων ὀργάνων δεῖται G.

2. Αὖται μὲν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 37. ib. Αὖται μὲν ἴδιαι] ἴδιαι μὲν οὖν αὖται G.

ib. $\vec{\epsilon}\nu$ $\tau\hat{\eta}$ $\chi\epsilon\iota\rho\hat{\iota}$] Sic E.G., $\vec{\epsilon}\nu$ $\chi\epsilon\rho\sigma\hat{\iota}$ vul.

4. ἄπασαν] om. G.

5. αἵματος] ἔματος Α.
ib. ὅτι θερμὴ] ὅτε θερμὴ Α.
6. ἀρήγει κατ'] ἀρίγει καθ' Ε.
ib. ταῖς] Sic E.G., vul. ἐν ταῖς.
ib. ἀμετρίαις] ἀμφοτέραις add. G.
ib. κρύους τε] κρύους θ' ἄμα G.
7. ἀλλὰπερὶκ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 38.
ib. σαρκὸς] σαρκῶν G.

ib. γεν. τῆς ἐν τοῖς δακτ.] om. G. 8. τοσαῦτα] καὶ ταῦτα G.

ib. περὶ δὲ τῆς] περὶ δὲ τῆς τῶν G., περὶ καὶ τῆς Α.

9. ἄρθρων] ἄνθρων Α., ἄρθρων καὶ ὀστῶν G.

ib. τῶν ἐν τοῖς] τῆς ἐν τοῖς G.
 ib. αὖθις ἐπάνιμεν] Sic E., ὅθεν λέγοντες ἔμπροσθεν ἀπελίπομεν add.

G., vulg. ρητέον. 10. εἰπόντες αὐτῶν τό τε πληθος] Sic E., vul. καὶ διευκρινητέον τό τε

πλήθος αὐτῶν.

ib. αὐτῶν τό τε πληθος] ὅτι τοσοῦτον add. G.

ib. τὸ μέγεθος] καθ ἔκαστον ins. G., et add. ὅτι τηλικοῦτον.

11. $τ \dot{ο} - τ \dot{ο} \nu - τ \dot{η} s$] om. G.

12. Περὶ μὲν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 39.

Fabr. p. 790, 91.

τούτους ἀναγκαῖον μόνων τὰ γὰρ ἐκ πλειόνων συγκείμενα μορίων ράον ὀκλάζει τῶν ἐξ ἐλαττόνων ἐλάττω δὲ τῶν τριῶν εἴπερ ἐγένετο, τὴν ποικιλίαν τῶν κατὰ μέρος σχημάτων οὐκ ἃν ἔσχε τοσαύτην. τῶν καὶ κινῆται πολυειδῶς, καὶ φύγῃ τὴν εὐπά-5 3θειαν, ὁ τῶν τριῶν ἀριθμὸς αὐτάρκης. Περὶ δὲ μεγέθους, ὅτι χρὴ τὸ προτεταγμένον ὑπερέχειν τοῦ μετ' αὐτὸ, πρόδηλον παντί' τὸ μὲν γὰρ ὀχεῖ, τὸ δὲ ὀχεῖται, μεῖζον δὲ χρὴ εἶναι τὸ βαστάζον τοῦ βασταζομένου γενέσθαι γὰρ ἐτέρως τοῦτο ἀμήχανον, το μὴ κατὰ βραχὺ μειουμένου τοῦ μεγέθους τῶν ὀστῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἔλαττον χρὴ εἶναι τοῦ προτέρου τὸ 7 δεύτερον. Περὶ δὲ τοῦ σχήματος αὐτῶν, ὅτι μὲν

DE MANIBUS.

posteriores quare prioribus minores;

quare formae pyramidalis;

internodiis constare digitos necesse est; nam quae ex pluribus partibus componuntur noxae magis patent quam quae ex paucioribus; ut si ex paucioribus quam tribus, tam varias figuras subire non possent: ut igitur multis motionibus moveantur, minimeque 3 periculis objiciantur, ternarius numerus erat aptissimus. De magnitudine autem, neminem latet os primo loco positum sequenti majus esse'; illud enim vehit, hoc vehitur, at vehens vecto majus esse oportet; secus autem id fieri nequit, quin paullatim ossium magnitudo minuatur: ideoque secundum priore minus 7 esse necesse est. Quantum ad figuram pertinet, quod a latiore

 ἀναγκαῖον μόνων] ἀναγκ. μόνον Ε., καὶ μόνων ἀναγκ. ἦν vul.

2. συγκείμενα μορίων] μορίων συγκείμενα G.

ib. ράον ὀκλάζει] Sic E.G., vul.

3. ελάττω δε των τριών] των τριών om. G.

4. μέρος] μέρως Ε.

5. κινηταί] κινείται Α.Β.Ε. ib. εὐπάθειαν] ἀπάθειαν Α.Β.

6. Περὶ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 39. ib. Περὶ δὲ μεγέθους] καὶ μεγέ-

8. παντί] πάντη ρ. παντί Α.,

πάντη Β.Ε.

ib. τὸ μὲν γὰρ] om. γὰρ Ε.
ib. τὸ δὲ ὀχεῖται] Sic B.C.E.F.G.,
om. A.D.M.

9. μείζον δέ] μείζον δ' αὖ G., μείζον γὰρ Ε.

ib. χρή είναι] Sic E., είναι χρή G., om. χρή vul.

10. γενέσθαι γὰρ] γεν. δὲ C.G. ib. έτ. τοῦτο ἀμ.] ἀμ. τοῦτο έτ. G. 12. ἔλαττον χρη] ἔλ. ἀεὶ χρη G. ib. εἶναι τοῦ προτέρου τὸ δεύτε-

ρον] τὸ δεύτερον είναι τοῦ προτ. G.
13. Περὶ δὲ τοῦ σχήματος κ.τ.λ.]

Cf. Gal. p. 40.

Mor. p. 7, 8.

DE MANIBUS.

quare rotundi;

quare extrinsecus convexi, non item intrinsecus,

άπὸ πλατυτέρας της ἄνω βάσεως είς στενοτέραν την κάτω τελευτά, τὰς αὐτὰς έξει τοῖς περὶ τοῦ μεγέθους 792 2 εἰρημένοις αἰτίας. 'Ότι δὲ καὶ περιφερή, τὴν δυσπάθειαν αιτιατέον άπάντων γάρ των σχημάτων το τοιοῦτον δυσπαθέστατον, ώς αν οὐδεμίαν έχον έξοχην 5 ύπὸ τῶν προσπιπτόντων έξωθεν ἀποθραυσθηναι δυ-3 ναμένην. Διατί δὲ ἀκριβῶς μὲν ἔξωθεν κυρτὸν, ένδοθεν δὲ κάκ τῶν πλαγίων οὐκ ἀκριβῶς ; καὶ τοῦτο τοῦ βελτίονος ένεκα. τοῖς μεν γὰρ έντὸς μέρεσιν οι δάκτυλοι καὶ τρίβουσι, καὶ μαλάττουσι, ιο καὶ λαμβάνουσι τὰ σύμπαντα χείρον δ' αν έγίνετο, κυρτών ταύτη γινομένων των οστών τοις δ' έκτος ούδεν τούτων, ούδ' άλλην τινα ενέργειαν ένεργούντες, είς

basi superiore in arctiorem inferiorem desinant, eaedem sunt 2 causae quas et de magnitudine diximus. Teretia sunt quoque, quoniam minus patiuntur; omnium enim figurarum tutissima rotunda est, eo quod nihil habet eminens quod externis occursans 3 refringi queat. Caeterum quare extrinsecus exquisite convexa videntur, intrinsecus et a lateribus non item? an id etiam melioris notae causa factum fuit? nam digiti internis partibus terunt, subigunt, capiuntque omnia; quod deterius fieret, si hac parte ossa gibba forent; exteriore autem nihil quicquam istorum, ne-

μόνην την δυσπάθειαν άκριβώς παρεσκευάσθησαν κυρ-

2. τοις περί του μεγέθους είρημένοις αίτίας ταις περί του μεγ. είρημέναις χρείαις G., της περί του μεγ. είρημένης αίτίας Ε.

3. "OTI δέ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 40.

3. Οτί δε κ.τ.κ.] Cr. Gai. p. 40.
4. τῶν σχημάτων] τῶν om. G.
5. δυσπαθέστατον] -θέσταται Α.
ib. οὐδεμίαν] μηδεμίαν G.
6. δυναμένην] δυνάμενον Ε.
7. Διατί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 40.
ib. Διατί δὲ] ἔκαστον add. G.

ib. ἔξωθεν κυρτὸν] κυρτὸν ἔξ. G.

8. κάκ vul. κάκ, et sic in similibus; vide autem Pors. in Praef. ad Eurip. Hec. p. 2, 12.

ib. οὐκ οὐκέτ G.

ib. καὶ τοῦτο] ἡ καὶ τοῦτο C.G.

9. τοις μέν γάρ] γάρ om. Ε. ib. έντὸς μέρεσιν] έντὸς αὐτῶν μέρεσιν G.

μαλάττουσι] μαλάσσουσι G.
 τὰ σύμπαντα] τὰ πάντα G.

12. γινομένων] γενομένων G. ib. οὐδεν τούτων οὐδ] οὕτε τούτων οὐδεν οὕτ' G.

13. είς μόνην την δυσπ.] om. vul., άλλ' είς μόνην την σ....πάθειαν Ε., είς μόνην μεν δυσπάθειαν G.

14. παρεσκ. κυρτοί] Sic E., om. κυρτοί G., κατεσκ. κυρτοί vul.

Fabr. p. 791, 92.

4 τοί. Έν δ' αὖ τοῖς πλαγίοις τὸ μὲν δυσπαθὲς εἶχον άλλήλους φρουρούντες, έδέοντο δὲ έν τῶ συνάγεσθαι μηδεμίαν ἀπολιπεῖν χώραν κενὴν ἐν τῷ μεταξύ οὔκουν p.8 teribus; 5 έχρην αὐτοὺς κυρτοὺς ταύτη γενέσθαι. Πίστις δὲ ἰκανή τοῦ λεγομένου τὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου καὶ τοῦ μικροῦ, 5 τοῦ μὲν τὴν ἄνωθεν, τοῦ δὲ τὴν κάτωθεν περιφέρειαν κυρτάς άκριβώς γενέσθαι ούτε γάρ έφρουροθντο [ταύτη] πρὸς οὐδενὸς, οὔθ' ὡμίλουν ἐτέρῳ δακτύλῳ. 6 Θαθμα μεν δή καὶ τοθτο τοθ άγαθοθ Θεοθ ήμων τοθ διαπλάσαντος ούτως την των όστων κατασκευήν, 10 θαθμα δὲ οὐδὲν ἡττον καὶ ὁ τῆς διαρθρώσεως τρόπος. ού γὰρ ἀπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τριῶν ὀστῶν έκαστος διήρθρωται των τεσσάρων δακτύλων, άλλ'

DE MANIBUS. neque a la-

quomodo coagmentati;

4 que aliud quippiam agentia, ad unguem gibba fuerunt. Sed a lateribus sese mutuo defendentia aegre a peregrinis causis violantur, opus est autem cum inter sese committuntur ne ulla rima patens inter ea relinquatur; quare hac parte ut essent rotunda 5 non decuit. Dictis nostris inde fides acquiritur, magni digiti superiorem, minimi inferiorem ambitum, ad amussim fuisse rotundum; a nullo namque partes hae defendebantur, neque alteri 6 digito adhaerescebant. Id utique est boni Dei nostri miraculum tam eleganter ossium composituram statuentis, miraculumque nihilo minus ipse juncturarum modus: eo quod neque simpliciter, neque utcunque externis ossibus unusquisque quatuor digitorum

Έν δ' αὖ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 40.
 ἐν δ' αὖ τοῖς] ἐν δ' αὐτοῖς D.
 ἐλον] Sic E.G., vul. ἐἶχον αν.
 ἀλλήλους] Sic E.G., vul. ἀλ-

λήλοις.

ib. έδέοντο δὲ] ἐδέοντό τε G.

χώραν κενήν ἐν τῷ μεταξύ] ἐν τῷ μεταξὺ χώραν κενὴν G.

ib. οὖκουν apud recentiores idem significat quod apud veteres οὐκ οὖν sine interrogatione. Vide Elmsl. ad Eurip. Heracl. v. 256.
4. Πίστις δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 41.

7. κυρτάς ἀκριβῶς γενέσθαι Sic

Ε.G., άκρ. γεν. κυρτάς Β., άκρ. γεν. κυρτήν vul.

8. [ταύτη] Sic G., ταυτὶ vul. ib. οῦθ] οὐτ' Ε. ib. ωμίλουν] Sic A.B.G., ὁμίλουν vul.

9. Θαθμα μέν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 41.

ib. καὶ τοῦτο] καὶ τὸ G.

ib. τοῦ διαπλάσαντος οῦτως τὴν τῶν ὀστῶν κατασκευὴν] ἐν τῆ τῶν όστῶν κατασκευή G.

13. έκαστος διήρθρωται τῶν τεσσάρων δακτύλων] έκαστος των δακτύλων έγένετο G.

DE MANIBUS.

ωσπερ οι των θυρών στρόφιγγες, ούτως και των 793 άρθρων έκαστον έξοχας [κοιλότησιν] αντεμβαινούσας έχει συμμέτρους. εύρυτέρας μεν γαρ της κοιλότητος γενομένης, χαλαρον αν ήν το άρθρον στενοτέρας δε. δυσχερής τε αν ή κίνησις έγίνετο μηδεμίαν άναστρο- 5 φην έχουσα, καὶ κίνδυνος οὐ μικρὸς τὰς έξοχὰς τῶν 7 όστῶν θραυσθηναι στενοχωρουμένας. 'Αλλ' οὖτε τούτων οὐδέτερον έγένετο, καὶ πάσας τῶν ὀστῶν τὰς κοιλότητας οἷον ἄμβωνές τινες κύκλφ περιθέουσιν, άσφάλειαν μεγάλην τοις ἄρθροις παρεχόμενοι, τοῦ 10 μήποτε έκπεσείν άνευ τινὸς έξαισίου άνάγκης. 8' Αλλ' έπεὶ πάλιν έκ τῆς οὕτως ἀσφαλοῦς κατασκευής κίνδυνος ήν τάς τε κινήσεις δυσχερέστερον γίνεσθαι, τάς τε ύπεροχας έκτρίβεσθαι, δια τοῦτο

coagmentatus est, sed quemadmodum valvarum cardines, sic articulorum quilibet eminentes quosdam tumores in cava illis magnitudine respondentia subeuntes possident: nam si capax nimis esset sinus, laxior artus labasceret; si angustior, aegre motus fieret nullam habens in conversione lubricitatem, discrimenque haud mediocre instaret ne ossium tubercula nimis arctata fran-Sed neutrum horum factum est, omnesque ossium sinus veluti colliculi quidam ambiunt, magnum praesidium ossibus praebentes, ut nunquam citra insignem necessitatem luxatio fiat. 8 Caeterum quoniam adhuc tam munita structura periculo non vacabat quin motus difficilius prodiret, atque illae prominentiae

1. ούτως ούτω G.

2. [κοιλότησιν] Sic C.G., vul. τῶν ὀστῶν vul.

κοιλοτήτων.

ib. ἀντεμβαιν.] ἐμβαιν. G. 3. συμμέτρους] Sic E., om. G., vul. σύμμετρα.

ib. εὐρυτ. μὲν γὰρ] ἢ χρὴ add. G. 4. χαλαρὸν ἃν ἦν] χαλαρὸν ἃν ἦν καὶ ἀστήρικτον G.

5. δυσχερής τε] Sic E., om. τε vul. 6. κίνδυνος] κίνδυνος ήν G.

7. 'Αλλ' οὐδ. κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 42.

ib. ούτε τούτων οὐδέτερον Sic Ε.G., οὐδέτερον τούτων vul.

8. τῶν ὀστῶν τὰς] Sic E.G., τὰς

 ἄμβωνές τινες ἄμβωνάς τινας Ε. ib. περιθέουσιν] περιθέοντας Ε.

10. παρεχόμενοι] om. E.G. 11. μήποτε] μηδέποτε G. ib. ἐξαισίου] Sic E., ἐξαισίας vul. 12. ἀλλὶ ἐπεὶ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.42. ib. ἐπεὶ] ἐπειδή G.

14. ὑπεροχὰς] τῶν ὀστῶν add. G.

ib. διὰ τοῦτο - δεδώρηται] διττήν αὐθις καὶ πρὸς ταῦθ ἡ φύσις εὔρηκεν επικουρίαν G.

Fabr. p. 793, 94.

διττή βοήθεια παρά τοῦ Δημιουργοῦ τούτοις δεδώρηται χόνδρω μέν γαρ πρότερον τούτοις ύπαλείψας τῶν ὀστῶν ἐκάτερον, ἐπιχέας δὲ τοῖς χόνδροις, οἷον έλαιον, λιπαρον καὶ γλισχρον χυμον, εὐκίνητός τε άμα καὶ ἀνέκπτωτος ἄπασα διάρθρωσις ἐγένετο τῶν 5 Ήν μέν οὖν καὶ τὸ κατὰ τὰς κοιλότη-2 οστών. τας των όφρύων τέχνημα της δημιουργίας ίκανον κωλύειν τὰς διεκπτώσεις τῶν ἄρθρων άλλ' οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῷ μόνῳ τὴν φυλακὴν ὁ Θεὸς, εἰδὼς πολλας και πολλάκις βιαίους τε και σφοδρας κινήσεις 10

DE MANIBUS. quomodo cartilagine tecti, et synovia uncti;

3 καταληψομένας τὸ ζῶον. Ίν' οὖν πανταχόθεν ἀκρι- 794 quomodo βώς ἄπαν ἄρθρον φρουρηθή, συνδέσμους τινάς τών οστων έκατέρων έξέφυσεν, [έκ θατέρου] καθάπτοντας Ρ.9

ligamentis connexi.

eliderentur, propterea geminum subsidium adversus haec a summo Creatore paratum est; nam cartilaginem prius utrique ossi illinens, cartilaginesque, quodam ceu oleo, pingui viscidoque humore perfundens, bene versatilem simul et firmissimam uni-2 versam ossium compagem comparavit. Erat sane in sinibus summorum ossium sufficiens artis opus ad arcendam artuum luxationem; non ei tamen soli hanc curam Divina Providentia mandavit, cum multoties multis vehementibus ac violentis mo-3 tibus animalia vexatum iri cognosceret. Igitur ut absolute et ab omni parte articulus quisque in tuto esset, copulas quasdam

2. τούτοις Sic A.E., om. G., τούτων vul.

3. τοις χόνδροις αὐτοις ἄνωθεν τοις χόνδροις G.

4. έλαιον] έλαιόν τι C.G.

ib. εὐκίνητός] Sic E.G., vul. εὐ-

5. ἀνέκπτωτος] ἀκατάτριπτος G., ανέκπτωτον vul.

ib. ἄπασα διάρθρωσις Sic E.G.,

ἄπασαν διάρθρωσιν vul.

ib. εγένετο των όστων] Sic E., τῶν ὀστῶν ἐγένετο G., τῶν ὀστῶν

ἀπειργάσατο vul. 6. Ἡν μὲν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 42. ib. τὸ κατὰ τὰς κοιλ. τῶν ὀφρ.]

τὸ τῶν κατὰ τὰς κοιλ. ὀφρ. G.

7. τέχνημα] Sic E., ἐπιτέχνημα G., τέχνασμα vul.

ib. δημιουργίας] δημηουργίας Β., διμηουργίας D., φύσεως G. 8. διεκπτώσεις] έκπτώσεις G.

9. δ Θεος] om. E.

ib. πολλάς καὶ] om. καὶ vul.

10. βιαίους τε καὶ σφοδράς κινήσεις κινήσεις βιαίους τε καὶ σφοδρàs G.

11. "Ιν' οὖν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 43.

12. φρουρηθή] φρουροίτο G.
13. έκατέρων] ἀμφοτέρων G.
ib. [ἐκ θατέρου] Sic C.G., έκατέρου vul., έκατέρας Ε.

DE MANIBUS. εἰς θάτερον. εἰσὶ δὲ αὐτῶν οἱ μὲν, ὥσπερ νεῦρα, στρογγύλοι τε καὶ παχεῖς, οἱ δὲ, ὥσπερ ὑμένες, προμήκεις τε καὶ [λεπτοὶ,] κατὰ τὴν χρείαν ἀεὶ τῶν ἄρθρων τοιοῦτοι γεγονότες· μέγιστοί τε καὶ παχύτατοι τά τε κυριώτατα τῶν ἄρθρων φρουροῦντες καὶ συνδέ-5 οντες, οἱ λοιποὶ δὲ ἐν τοῖς ἀκυροτέροις αὐτῶν καὶ μι-4κροτέροις. Ταῦτ' οὖν ἄπαντα κοινῶς κατὰ πᾶν ἄρθρον ἐτεχνήσατο, καὶ κατὰ τοὺς δακτύλους, ἐν τούτοις γὰρ ἔπρεπε μάλιστα· μικραὶ μὲν γὰρ αὶ διαρθρώσεις αὐτῶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐγγεγλυμμέναι, λεπταῖς τε ἴτυσι το πανταχόθεν ἐστεφανωμέναι, καὶ χόνδροις ἰσχνοῖς ἐπαλλιμμέναι, καὶ συνδέσμοις ὑμενώδεσι συνημμέναι. 5 Τὸ δὲ μηδαμῆ τὰς ὀφρύας τῶν ὀστῶν ἴσας ἐργά-

Ossium supercilia quare imparia.

ab utroque osse produxit, ab altero ad alterum pertingentes: quarum aliae, ceu nervi, rotundae crassaeque sunt, aliae, instar membranarum oblongarum crassarumque, pro artuum usu; maximae et crassissimae ut maxime principes artus custodiant atque 4 devinciant, ignobiliores vero minoribus copulis continentur. Haec sane omnia universim in omnibus artubus conditor nostri Deus fabrefecit, sed praecipue in digitis, in his enim maxime decorum est; nam exigui sunt digitorum articuli, sed accurate verticillati, et gracilibus orbibus undique coronati, cartilaginibus vestiti, vin-5 culisque membranosis copulati. Verum et ossium supercilia ne-

1. εἰς θάτερον] εἰς ἔτερον G. ib. νεῦρα] νεῦρ' ἄττα G.

3. [λέπτοι] Sic G., παχείς vul., παχείαι A.B. In vers. Lat. lege, aliae, instar membranarum, praelongae et subtiles.

ib. χρείαν ἀεὶ] Sic E.G., vul.

om. aei.

4. μέγιστοί τε] Sic E., om. τε

vul., οἱ μέγιστοι μὲν G.

τά τε κυριώτατα] Sic G., τά τε κυριότατα Ε., ὥστε τὰ κυριώτατα vul.
 τῶν ἄρθρων] καὶ τὰ μέγιστα

add. G.

ib. φρουροῦντες] Sic E.G., vul. φρουρεῖν.

ib. καὶ συνδέοντες Sic E., om.

G., καὶ συνδέειν vul.

άκυροτέροις αὐτῶν ἀκυρωτέροις τε G.

7. Ταῦτ' οὖν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 43. ib. κοινῶς κατὰ] καὶ κοινῆ καὶ κατὰ G.

8. καὶ κατὰ] κάν τοῖς κατὰ G. ib. ἐν τούτοις γὰρ] ὡς τούτοις G.

9. αὐτῶν] om. G.

10. έγγεγλυμμέναι] κοιλούμεναι G. ib. λεπταις τε] λεπταις δε Β.G.

ib. λεπται̂ς—έστεφαν.] om. E.
11. ισχνοι̂ς] Sic E.G., vul. om.

13. Τὸ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 43, 44.
ib. μηδαμῆ τὰς ὀφρύας] μήτε πάντη τὰς ὀφρῦς G.

ib. ἐργάζεσθαι] ἐργάσασθαι G.

Fabr. p. 794, 95.

ζεσθαι, άλλ' ἔξωθεν μὲν πολὺ μείζους, ἔσωθεν δὲ ἐλάττους, μέγιστον δείγμα καὶ αὐτὸ τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας ἐν δακτύλου κατασκευῆ. μικραὶ μὲν γὰρ ἔξωθεν γενόμεναι, ἐπέκεινα ἂν τῆς ἐσχάτης ἐκτάσεως συνεχώρουν ἀνακλασθαι τοῖς ἄρθροις μείζους δὸ εἴπερ ἔσωθεν ἦσαν, ἐκώλυον ἂν ἐπὶ πλεῖον κάμπτεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ἐλάττους μὲν ἐντὸς, μείζους δὸὲ ἐκτός. Διὰ τί δὲ σκληρὰ, καὶ ἀμύελα, καὶ πυκνὰ τὰ τῶν δακτύλων ὀστὰ; ἢ ὅτι γυμνὰ πάντη, καὶ διὰ τοῦτο [εὐπαθῆ]; μέγιστον ἄρα βοήθημα αὐτοῖς ἡ 795]

DE MANIBUS.

Ossa quare dura, densa, et non medullosa.

7 Τὰ μὲν δὴ τῶν ὀστῶν τῶν ἐν τοῖς δακτύλοις 9 ὧδε ἔχει τὰ δὲ τῶν μυῶν ἐν τῷ Περὶ Μυῶν Κινή-

της οἰκείας κατασκευης δυσπάθεια.

quaquam paria effecta esse, sed extra multo majora, interius autem minora, ingens id quoque Divinae sapientiae in faciendis digitis indicium fuit: minora namque si exterius fuissent, ultra summam distentionem articulos retrorsum flecti permisissent; si majora interius, multum curvari digitos vetuissent: proptereaque 6 minora interius, majora exterius fuere locata. Sed quare dura, non medullosa, densaque sunt digitorum ossa? an quia nuda, et ob id injuriis obnoxia? unde maximo illis praesidio est talis materiae modus, ne facile patiantur.

9 Digitorum quidem ossa ita a natura fuere instituta; at de musculis in libro De Musculorum Motu a Galeno scripto satis

1. μείζους] μείρους Α. ib. έσωθεν] ένδοθεν G.

2. μέγιστον δείγμα — σοφίας] δείγμα om. Ε., μέγιστον — σόφισμα G.

ib. αὐτὸ] Sic E.G., vul. τοῦτο. ib. τοῦ Θεοῦ] παρὰ τοῦ Θεοῦ Ε.

3. ἐν δακτύλου κατασκευῆ] ἐν κατασκευῆ δακτύλων G., ἐν δακτύλω κατασκευῆς Ε.

4. ἔξωθεν] Sic C.E.G., vul. om. ib. ἐπέκεινα αν] καν ἐπέκεινα G.

ib. ἐσχάτης] om. G.

5. συνεχώρουν ἀνακλᾶσθαι] ἀνακλᾶσθαι συνεχώρουν G. 6. ἐκώλυον αν] αν om. G.

ib. ἐπὶ πλείον] ἐπὶ πλέον G.

Διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 44.
 ib. σκληρὰ καὶ ἀμύελα καὶ πυκνὰ]
 πυκνὰ καὶ σκληρὰ καὶ ἀμύελα G.

9. πάντη] πάντα G.

10. [εὐπαθῆ] Sic C. G., vul. ἀπαθῆ.

ib. βοήθημα] ἐπανόρθωμα G.
11. τῆς οἰκείας κατασκευῆς δυσπάθεια] Sic E.G., vul. τοιαύτη κατασκευὴ πρὸς δυσπάθειαν.

12. Τὰ μὲν δὴ κ.τ.λ.] Cf.Gal.p. 44. ib. τὰ μὲν δὴ] δὴ om. Ε. ib. τῶν ἐν τοῖς] τῶν ἐν om. G.

Mor. p. 9, 10.

DE MANIBUS. σεως βιβλίω Γαληνοῦ αὐτάρκως εἰρηται περὶ δὲ τενόντων καὶ ἰνῶν καὶ ὑμένων τῶν τε τὴν χεῖρα καὶ τοὺς δακτύλους κινούντων εἰς τε τὴν ἐκτὸς κίνησιν καὶ τὴν ἐντὸς καὶ εἰς πλάγια, ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ Περὶ Μυῶν Κινήσεως Γαληνοῦ, καὶ τὰν τῷ πρώτως βιβλίως τῆς ᾿Ανατομικῆς αὐτοῦ Ἦχειρήσεως. Περὶ δὲ νεύρων καὶ ἀρτηριῶν καὶ ψλεβῶν εἰπεῖν ἡμῖν οὐ πρόκειται ὅτι μὲν γὰρ ἐγκεφάλου τὴν ἀρχὴν ὁ νωτιαῖος λαμβάνει, ἐκ δὲ 10 τοῦ νωτιαίου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου τὰ νεῦρα τὴν ψυχικὴν δύναμιν, ἐκ καρδίας δὲ τὴν σψυγμικὴν αὶ p.10 ἀρτηρίαι, αὶ δὲ φλέβες ἐξ ῆπατος τὴν θρεπτικὴν,

Nervos e cerebro et medulla spinali animalem, arterias e corde pulsatricem, venas e jecore nutricem vim haurire.

abunde dictum est; de tendonibus, de fibris, et membranis manum digitosque introrsum, extrorsum, et ad latera moventibus, itidem in Galeni libro De Musculorum Motu, et in primo De Arte Dissecandi [vulgo De Anatomicis Administrationibus] comprehensum est. De nervis autem, arteriis et venis sermonem facere intentio nostra non est; et cerebrum quidem, cor, et jecur, principes partes esse, et a cerebro spinae medullam oriri, ex eaque et ipso cerebro nervos animalem, ex corde arterias pulsatricem, ex jecore venas nutritoriam vim haurire, in Galeni volu-

1. Γαληνοῦ] Sic E., τοῦ Γαληνοῦ vul.

2. τῶν τε τὴν χεῖρα] τῶν τε τὰ χεῖρα Α., τῶν τήν τε χεῖρα marg. Bodl.

4. τὴν ἐντὸς] Sic E., εἰς τὴν ἐντὸς vul.

5. Γαληνοῦ] Sic E., vul. βιβλίφ τοῦ Γαληνοῦ.

7. Ἐγχειρήσεως] Sic E., vul. add. διείληπται.

ib. Περί δε νεύρων κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 45. 8. εἰπεῖν ἡμῖν οὐ πρόκειται] om. E. 9. ἀπὸ ἐγκεφάλου] Sic E., ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου vul. 10. τὴν ἀρχὴν ὁ νωτιαῖος λαμβά-νει] λαμβάνει τὸν νωτιέον Ε.

ib. ἐκ δὲ τοῦ νωτιαίου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου τὰ νεῦρα] καὶ ὡς τὰ μὲν νεῦρα παρ' ἐγκεφάλου G.
12. δύναμιν] δύναμιν ἔχει G.

ib. ἐκ καρδίας δὲ τὴν σφυγμικὴν αἱ ἀρτηρίαι] αἱ δ' ἀρτηρίαι παρὰ καρδίας τὴν σφυγμικὴν G., ἐκ καρδίας δὲ τὰς ἀρτηρίας τὴν σφυγμικὴν Ε.

13. αί δὲ φλέβες] τὰς δὲ φλέβας Ε., αί φλέβες δ' G.

ib. την θρεπτικήν] λαμβάνουσι την φυτικήν G.

Fabr. p. 795, 96.

έν τῷ Περὶ τῶν Ἱπποκράτους καὶ Πλάτωνος βιβλίῷ Γαληνοῦ ἱκανῶς λέλεκται.

DE MANIBUS.

Vola quomodo car-

nosa cavaque facta

το 'Υπόλοιπον δ' αν είη περὶ των έντος της ἄκρας χειρος διελθεῖν, διὰ τί τε λεῖον καὶ ἄτριχόν ἐστι καὶ σκληρον ἔτι τε κοῖλον το μέσον, ὅπερ καὶ θέναρς καλεῖται τοῦ γὰρ μυὸς τοῦ κατὰ τοὺς τέσσαρας δακτύλους ένὸς ὀντὸς μικροῦ καθ' ἔκαστον δάκτυλον, ἰδίως δύο κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον εἰσίν οὶ καὶ τὰ καλούμενα θέναρα γεννωντες [προσέρχονται] μέγιστοι, 796 δι' οὺς τό τε σαρκώδες της χειρὸς ὑψηλὸν γίνεται καὶ το τὸ μέσον κοῖλον, καὶ των δακτύλων [έκάτερος], ὅ τε μέγιστος καὶ ὁ μικρότατος, ἐπὶ πλεῖστον των ἄλλων 2 ἀπάγονται. Καὶ μὴν καὶ ὁ μεταξὺ τοῦ τε μεγάλου

10

sit.

mine De Hippocratis Platonisque Decretis latissime est disputatum.

10 Superest de his quae intra summam manum sunt disserere, propter quid media manus, quae et thenar [θέναρ] Graece vocatur, Latine vola, laevis, glabra, dura, et concava est; musculo enim cuique digitorum quatuor uno et exiguo concesso, proprie duo in digito qui magnus vocatur, thenara appellata constituentes, maximi sunt, per quos pars carnosa manus altior fit et medium concavum, et ex digitis maximus atque minimus longissime ab aliis 2 diducuntur. Quin etiam musculus qui inter magnum digitum

ἐν τῷ] ἐν τοῖς A.B.G.

ib. Περὶ τῶν Ἱπποκράτους καὶ Πλάτωνος] Sic G. qui δογμάτων add., Περὶ καθ Ἱπποκράτους καὶ Πλάτωνος Ε., Περὶ καθ Ἱπποκράτην καὶ Πλάτωνα Α.Β., Περὶ τῶν καθ Ἱπποκράτην καὶ Πλάτωνα vul.

ib. βιβλίφ om. G.
2. Γαληνοῦ] τοῦ Γαλ. vul., καὶ

Γαλ. Ε. Omisi τοῦ hic ut bis supra §. 1.

ib. ἱκανῶς λέλεκται] ἀποδέδεικται G. 6. τοῦ γὰρ μυὸς τοῦ κατὰ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 93.

Cf. Gal. p. 93. ib. τοῦ κατὰ τοῦς] τοῦ κατὰ τοῦ

κατὰ τοὺς Α.Β.

8. κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον] Sic E., vul. δάκτυλοι κατὰ τὸν μέγαν. ib. οἱ καὶ τὰ καλούμενα θέναρα]οἱ τὰ θέναρα καλούμενα G.

 [προσέρχονται] Sic G. qui έξ ἐπιμέτρου pr., vul. προέρχονται. ib.μέγιστοι]τῶν ταύτη μυῶν add.G.

γίνεται καὶ τὸ μέσον κοῖλον]
 καὶ τὸ μέσον κοῖλον γίγνεται G.

11. [έκάτερος] Sic G., om. vul., έγγύτερος Ε.

12. μικρότατος] Sic E., vul. σμικρότατος.

13. ἀπάγονται] ἀπάγοντες Ε. ib. Καὶ μὴν καὶ ὁ μεταξὺ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 93.

ib. καὶ μήν καὶ ό] Sic G., καὶ ό

A.B., καὶ μὴν καὶ vul.

ib. τοῦ τε μεγάλου] τοῦ μεγάλου G., τοῦ τε μεγάλου τε Ε.

Mor. p. 10, 11.

DE MANIBUS.
De tendone subcutaneo, (vulgo fascia palmari).

καὶ τοῦ λιχανοῦ μῦς ἔνεκα τοῦ σαρκῶδες ἐργάσασθαι 3τὸ [ταύτη] μέρος τῆς χειρὸς ἐγένετο. Ἐξηγήσασθαι δὲ χρὴ τὸν ὑποπεφυκότα τῷ δέρματι τῆς χειρὸς ἔσωθεν τένοντα, τὴν μὲν ἔκφυσιν ἔχοντα ἐκ τοῦ μέσου μυὸς τοῦ εὐθέος, ὃς ἐλάττων ἐστὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων μυῶν, 5 ὅτι μηδὲ κινεῖ τινα διάρθρωσιν, ἐπιπολῆς δὲ ὑπὸ τῷ δέρματι τὴν μέσην χώραν τοῦ κοιλώματος εἴληφεν. 4 Αποφύεται μὲν οὖν ὁ τένων οὖτος πρὶν ἐπὶ τὴν τοῦ καρποῦ διάρθρωσιν ἀφικνεῖσθαι, πλατύνεσθαι δὲ ἄρχεται κατ ἐκείνην πρῶτον, ἐντεῦθέν τε φαίνεται, κα- 10 θάπερ τι δεύτερον δέρμα λευκὸν καὶ πυκνὸν καὶ ἄναιμον, ὑποτεταγμένος παντὶ τῷ δέρματι κατ ἄκραν 5 τὴν χεῖρα καὶ τοὺς δακτύλους κατὰ σύμφυσιν. Καὶ

indicemque est ut ea manus pars carnosior redderetur factus 3 fuit. At in praesentia exponere oportet tendonem sub manus cute interna adhaerescentem, a medio musculo recto exorientem, qui musculis aliis quatuor minor est, eo quod nullum articulum movet, superne autem sub cute mediam cavitatis sedem sortitus 4 est. Exoritur sane tendo ista antequam ad manus cubitique communem juncturam (carpon [καρπὸν] Graeci vocant, nostri brachiale) perveniat, sed apud illam primum dilatari incipit, indeque, veluti secunda cutis, alba, densa, et exanguis, apparere incipit, universae 5 cuti in summa manu per coalitum substratus. Et hanc ob causam

2. [ταύτη] Sic G., vul. ταύτης.
ib. Έξηγήσασθαι δὲ χρὴ κ. τ. λ.]
Cf. Gal. p. 108.

4. τὴν μὲν] Sic E.G., om. μὲν vul.
ib. ἔχοντα ἐκ τοῦ μέσου μυὸς] ἐκ
τοῦ μέσου μυὸς ἔχοντα G.

5. ἐλάττων] ἐλάττων μὲν G.
ib. τεσσάρων μυῶν] μυῶν τῶν
τεττάρων G.
6. κινεῖ τινα] τινα κινεῖ G.
ib. ἐπιπολῆς] Sic G., vul. ἐπιπολλῆς.
ib. ὑπὸ τῷ δέρματι] Sic E.G.,
ὑπὸ τὸ δέρμα vul., τέτακται ad. G.
7. χώραν τοῦ κοιλώματος] τοῦ κώλου χώραν G.

ib. εἴληφεν] εἰληφῶς Ε., κατειληφώς G. 8. ᾿Αποφύεται μὲν οὖν κ. τ. λ.]

Cf. Gal. p. 108.

ib. οὖτος] αὐτοῦ G.

9. ἀφικνεῖσθαι] Sic E., vul. ἀφικέσθαι.

ib. πλατύνεσθαι] καὶ πλατύν. Ε. 11. καὶ πυκνὸν] om. G.

12. ὑποτεταγμένος] -ταμένος G. ib. παντὶ] ἄπαντι G.

ib. κατ' ἄκραν τὴν χείρα] κατὰ τὴν ἄκραν χείρα G.

13. κατά σύμφυσιν] om. G.

ib. Καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῆ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 109. Fabr. p. 796, 97.

διὰ τοῦτο ἐν τῆ ἄκρα χειρὶ καὶ τοῖς δακτύλοις δέρμα τὸ έντὸς οὐκ ἀποδέρεται διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τὸ [κατὼ] τῶν ποδῶν δέρμα, ἔτι τε τὸ μέτωπον, καὶ ολίγου δείν ἄπαν τὸ πρόσωπον, ἄλλα τέ τινα τῶν κατὰ τὸ ζῶον οὐκ ἔστιν ἀποδεῖραι διὰ τὴν τῶν τοι-5 6 ούτων τενόντων η μυών είς αὐτὰ κατάφυσιν. Καθόλου δέ χρη γινώσκειν, ώς ήτοι τοῦ μεταδοῦναι χάριν αίσθήσεως άκριβεστέρας, η κινήσεως της καθ' όρμην, 797 δυσπερίτρεπτον καὶ σκληρον καὶ ἄτριχον εἴργασται τὸ δέρμα, καὶ καταφύονταί τινες τοιοῦτοι εἰς αὐτὸ τένοντες. p.11 7" Επρεπε δὲ καὶ ταῖς χερσὶν, ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις όργάνοις, καὶ δυσπερίτρεπτον έχειν τὸ έντὸς δέρμα καὶ άτριχον, ώς πρὸς ἄλλα τε πεποιημέναις, καὶ μάλιστα

DE MANIBUS. Quomodo fit ut cutis excoriari nequeat.

in summa manu digitisque cutis interna excoriari nequit; atque ob id ipsum pedum cutis, praeterea frons, et fere tota facies, aliaque nonnulla in animali membra propter hujusmodi tendonum aut musculorum cum ipsis concretionem cute spoliari non pos-6 sunt. Atqui in universum sciendum est, aut exquisitioris sensus impartiendi, aut motus voluntarii causa, cutim hanc aegre alterabilem, duram et glabram fuisse creatam, talesque in ipsa ten-7 dones insertos esse. Decebat vero manus, apprehensoria organa, cuti interna difficulter alterabili esse praeditas, quippe et ad alia

ἐν τῆ ἄκρα χειρὶ] ἐν ἄκραις ταις χερσὶν ἔνδον G.

ib. καὶ τοῖς δακτ. om. G.

2. τὸ ἐντὸς] om. G.

3. τὸ [κατὼ] τῶν] Sic G., τὸ κατά τὸ τῶν Ε., τὸ τῶν vul.

ib. ἔτι τε] ἔτι δὲ G.

ib. τὸ μέτωπον] καὶ τὸ κατὰ μέτωπόν τε G.

5. διὰ τὴν τῶν] om. τὴν Ε. ib. τοιούτων] om. G.

6. ἡ μυῶν] καὶ μυῶν G.
 ib. Καθόλου δὲ χρὴ κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 109. ib. Kaθόλου δὲ] ἐν δ' οὖν τῷκαθόλου G.

7. χρή] τοῦτο add. G. ib. γινώσκειν] Sic A.G., γινώσκην Ε., γιγνώσκειν vul.

9. ή δυσπ. ή σκλ. ή ἄτρ. ἐργάσασθαι τὸ δέρμα καταφ. G.

10. τινες τοιοῦτοι] Sic E., om. τινες vul., om. τοιοῦτοι G.

ib. είς αὐτὸ] είς αὐτὰ Ε.

ib. τένοντες Τέμνοντες Α.

11. Έπρεπε δέ καὶ ταῖς κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 109.

ib. καὶ] οίμαι G.

ib. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις Sic E.G., vul. ἀντιληπτικαις ύπαρχούσαις. 12. και δυσπερίτρεπτου] Sic E.

G., vul. om. καὶ.

ib. τὸ ἐντὸς δέρμα] αὐτὸ G. ib. καὶ ἄτριχον] om. G.

13. ως πρός άλλα τε πεποιημέναις πρός άλλα τινά G., ώς πρός άλλα τετιμημένα Ε.

DE Manibus.

Quare cutis sensitiva. πρὸς τὴν τῶν μικρῶν σωμάτων ἀσφαλῆ τε καὶ 8 ἀκριβῆ λαβήν. Καὶ μέντοι καὶ αἰσθητικώτερον παντὸς τοῦ ἄλλου δέρματος. οὐ γὰρ ἔτερον μὲν ἐχρῆν εἶναι τὸ ἀντιληπτικὸν, ἔτερον δὲ τὸ ἀπτικὸν ὅργανον οὐδ' ἄλλο μὲν λαμβάνειν ἕκαστον τῶν ἐκτὸς, ἄλλο δὲ κρίνειν τὴν τῶν ληφθέντων θερμότητα καὶ ψυχρότητα καὶ σκληρότητα καὶ τὰς ἄλλας τὰς [άπτὰς] διαφοράς ἀλλ' εὐθέως ἄμα τῷ λαμβάνειν ἔκαστον ἄμεινόν ἐστι καὶ συνδιαγινώσκειν ὁποῖόν τι κατὰ τὴν φύσιν ἐστί. Συντελεῖ δὲ οὐ σμικρὰ πρὸς ἀκριβῆ ιο διάγνωσιν ἁπασῶν τῶν [άπτῶν] ποιοτήτων καὶ τὸ ἄτριχον τοῦ ταύτη δέρματος, ἐκ τῆς τοῦ πλατυνθέντος

factae sunt, et ad exiguorum corporum tutam diligentemque 8 capturam. Est utique cutis haec ultra omnem aliam sensitiva: quandoquidem non aliud esse decebat apprehensorium instrumentum, aliud tactorium; neque aliud externa quaeque apprehendere, aliud apprehensorum caliditatem, frigiditatem, duritiam, caeteraque id genus discrimina judicare; sed simul atque aliquid 9 corripuerit, praestat ut et correpti naturam dignoscat. Non parum autem et accuratae qualitatum omnium dignotioni cutis glabritas conducit, ex tendonis dilatati processu exoriens, potis-

1. ἀσφαλη τε καὶ ἀκριβη] ἀκριβη

θ ἄμα καὶ ἀσφαλῆ G.
 2. Post λαβὴν levius G., post δέρματος plenius interpungit.

ib. Καὶ μέντοι κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 109, 110.

ib. αἰσθητηκώτερον Ε.

3. $\mu \hat{\epsilon} \nu \quad \hat{\epsilon} \chi \rho \hat{\eta} \nu$] Sic E.G., vul. $\hat{\epsilon} \chi \rho \hat{\eta} \nu \quad \mu \hat{\epsilon} \nu$.

5. ἄλλο μὲν] Sic E.G., vul. ἔτε-

ib. ἐκτὸς] αἴροντά τε καὶ μεταφέροντα καὶ ὅλως μεταχειριζόμενον add. G.

ib. ἄλλο δὲ] μετὰ ταῦτα add. G.
 6. τὴν τῶν] Sic B., vul. om. τήν.

7. καὶ σκληρότητα] καὶ άπαλότητα add. G.

ib. τὰς [ἀπτὰς] Sic G., τὰς αὐτὰς Ε., τοιαύτας vul. In vers. Lat. lege, caet. tactilia discrimina. 9. ἐστι καὶ] καὶ om. G.

ib. συνδιαγινώσκειν] Sic E.G., vul. συνδιαγινώσκοι.

ib. κατὰ τὴν κατὰ om. G., καὶ τὴν Ε.

Συντελεί δὲ οὐ σμικρὰ κ.τ.λ.]
 Cf. Gal. p. 110.

ib. σμικρά] σμικρόν G. 11. άπασῶν] άπάντων G.

ib. $\tau \hat{\omega} \nu \left[\hat{\alpha} \pi \tau \hat{\omega} \nu \right]$ Sic G., $\tau \hat{\omega} \nu$ av- $\tau \hat{\omega} \nu$ E., vul. $\tau \hat{\omega} \nu$. In vers. Lat. lege, tactilium omnium qualitatum.

12. τοῦ ταύτη δέρματος] Sic E. G., vul. om. ταύτη.

ib. ἐκ τῆς τοῦ πλατυνθέντος τένοντος ἀποφ. ἀπεργ.] ἐκ τῆς ὑποφ. τοῦ ὑπὸ τοῦ δέρματος πλατυνθ. τένοντος ἀπεργ. G.

ib. πλατυνθέντος] -ταύθεντα Β.

Fabr. p. 797, 98.

τένοντος ἀποφύσεως ἀπεργασθέν, καὶ μάλιστα διὰ τὰς ἐν τῷ θέναρι μαλαγὰς ἐμπλάστρων τε καὶ χειρο-10 πλάστων. Διὰ ταῦτα μέν δὴ τοὺς τοιούτους τένοντας είς τὰ τῶν χειρῶν ἔνδον ἡ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν πρόνοια ένέφυσε δέρματα.

DE MANIBUS.

Καὶ περὶ μὲν τῆς κατασκευῆς τῆς ἄκρας χειρὸς Ι Ι ίκανὰ τὰ εἰρημένα περὶ δὲ τῶν λοιπῶν μορίων τῆς όλης χειρός μετέλθωμεν έξηγήσασθαι, την άρχην άπο τοῦ πήχεως ποιησάμενοι, Χριστον, τον άληθινον Θεον ήμων, ἐπιτάρροθον καὶ ὁδηγὸν γενέσθαι [ἐπικαλού-10 2 μενοι]. "Ότι μεν οὖν έκτασιν καὶ κάμψιν τῆς ὅλης χειρὸς ὁ πῆχυς καὶ τὸ τούτου ἄρθρον ἐργάζεται, τὴν 798 δὲ περιστροφήν πρὸς τὸ πρηνή καὶ ὑπτίαν γενέσθαι τὴν χείρα ή κερκὶς καὶ τὸ ταύτης ἄρθρον, πᾶσι τοῖς 3 έμπείροις άνατομικής έγχειρήσεως δηλόν έστιν. 'Αλλ' 15 έπειδή τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι προηγούνται ὅ τε καρπὸς καὶ τὸ μετακάρπιον, ἀπ' αὐτῶν ἀρξώμεθα

Totam manum per cubitum extendi flectique, pronam et supinam per radium fieri.

simumque ob emplastrorum, et aliorum quae manu fiunt sub-10 actionem, vola manus id praestante. Atque ideo ejusmodi tendones internis manus cutibus optimi Dei providentia inseruit.

Et de summae manus structura hactenus; ad reliquarum totius manus partium expositionem accingamur, initiumque a cubito sumamus, prius Christum, verum Deum nostrum, nobis fautorem 2 itinerisque ducem adesse precati. Totius manus tentionem flexuramque a cubito ejusque articulo praestari, pronam vero et supinam manum a radio ejusque articulo fieri, neminem incisoriae 3 artis peritum praeterire arbitror. At quoniam cubitum et radium carpus (id est brachiale) palmaque praecedunt, ab ipsis explicare

2. χειροπλάστων] χειροπλάτων Α. Διὰ ταῦτα μὲν δὴ κ. τ. λ.] Cf.
 Gal. p. 111.
 ib. μὲν δὴ] Sic E.G., om. μὲν vul.

ib. τους τοιούτους] om. G.

ib. τένοντας-ένέφυσε τένοντες -ένέφυσαν G.

5. δέρματα] δέρματι Ε.

7. περί] Sic E., vul. είς. 8. έξηγήσασθαί] Sic E., vul. την έξηγησιν.

10. [έπικαλούμενοι] Sic C., om. vul., ἐπὶ καλουμένους ἡμᾶς Ε.

16. τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι] Sic Ε., vul. του πήχεως και της κερκίδος.

Mor. p. 11, 12.

DE MANIBUS.

Quare carpus ex tot ossiculis fuerit contextus.

της έξηγήσεως θαυμάσωμεν δέ την σοφίαν τοῦ Δημιουργού Θεού ήμων, πως τὰ μεγάλα των όστων (μηρόν τε, καὶ κνήμην, καὶ τὰ λοιπὰ) έξ ένὸς όστοῦ, τὸν δὲ καρπὸν, σμικρὸν καὶ οὐτιδανὸν ὅντα, ἐκ 4 τοσούτων όστων συνέθηκεν. 'Αλλ' έὰν μὲν ἀκριβως 5 καταμάθωμεν την ένέργειαν καὶ την χρείαν αὐτοῦ, πάντως καὶ ἀναγκαῖον εἶναι αὐτὸν κυρώσομεν έκρ. 12 πολλών όστών συγκείσθαι, σμικρών τε καὶ άμυέλων, καὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν διὰ συνδέσμων εὐρώστων γεγενησθαι δυσπαθές γὰρ τὸ έκ πολλών ὀστών 10 5 σύνθετον όστοῦν. Καθάπερ γὰρ τὰς ἀσπίδας οὐκ ἐκ μιᾶς σανίδος, άλλ' έκ πολλών καὶ σμικρών, οἱ κατὰ τούς πολέμους έμπειροι συντεθείκασι, διὰ τὸ μὴ εὐκόλως θραύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ καρπού καὶ έπὶ τού μετακαρπίου. †έπειδη γάρ καὶ 15 δόρυ, καὶ φάσγανον, καὶ λίθου βολην, καὶ πᾶσαν

ordiemur; sapientiamque Divini Opificis demirabimur, quomodo magna ossa (femur scilicet, crus, et alia) ex uno tantum osse, brachiale vero, exiguum nulliusque pretii, ex tot ossiculis in-4 struxerit. Verum si diligenter ejus functionem usumque percipimus, prorsus necessarium esse affirmabimus eum ex multis parvis et medulla privatis ossibus fuisse contextum, eorumque structuram robustis ligamentis fuisse firmatam; os enim ex 5 multis ossibus compositum valentissimum est. Nam sicuti bellicae rei periti clypeos, ne facile rumpantur, non ex una lignea tabula, sed ex multis parvisque componunt, eadem est brachialis et palmae ratio: [quum enim hasta vel ense utimur, aut lapidem

πῶς τὰ μεγάλα κ. τ. λ.] Cf. Bodl., vul. οὕτε. Gal. p. 121.

^{3.} μηρόν τε Sic E., add. φημί vul., τε om. G.

ib. κνήμην καὶ τὰ λοιπὰ] βραχίονα G.

^{4.} σμικρόν] έκ πολλών καὶ σμικρών Ε.

ib. ővra] Sic B.C. et marg.

^{5.} cav µèv] cì µèv E., cav vul. 7. ἐκ πολλῶν] καὶ ἐκ πολλῶν Ε. 8. συγκεῖσθαι] φήσωμεν add. Ε. 10. γεγενῆσθαι] γεγονυῖαν Ε. 12. σμικρῶν] Sic E., vul. μικρῶν. 15. έπειδη - όμολογουμεν Sic E.,

om. vul. Locus corruptus; vide Adnot.

Fabr. p. 798, 99.

ισχυραν ένέργειαν, της άκρας χειρος ρίζαν είναι τον καρπον καὶ τὸ μετακάρπιον ὁμολογοῦμεν.+

DE MANIBUS.

Διὰ τί δὲ τὸ μὲν μετακάρπιον ἐκ τεσσάρων ὀστῶν σύγκειται, ὁ δὲ καρπὸς έξ ὀκτώ; ὅτι τὸ μὲν μετακάρπιον διαρθρούται τοις τέτρασι δακτύλοις τοις 5 κατ' εύθεῖαν κειμένοις. ὁ γὰρ μέγας, ὃν καὶ ἀντίχειρα καλουμεν, οὐ τῷ μετακαρπίω διαρθρουται, άλλὰ τῆ

Quare palma ex quatuor, carpus ex octo ossibus constet.

2 έξοχη τοῦ πήχεως τη συναπτομένη τῷ καρπῷ. "Οτι 799 δὲ, τεσσάρων ὄντων τοῦ μετακαρπίου τῶν ὀστῶν, έμελλε τὸ αὐτὸ μετακάρπιον διαρθροῦσθαι κατὰ τὸ 10 έτερον πέρας τῷ καρπῷ, (δῆλον ὡς καὶ τοῦ καρποῦ τεττάρων ὄντων τῶν τοιούτων ὀστῶν,) οὐκ ἤρκει δὲ διὰ τὴν σμικρότητα προστίθησιν ή τοῦ Θεοῦ πρόνοια τοις τέτρασιν άλλα τέσσαρα έπι δύο στοίχους κοιλαινόμενα κατὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῶν τοῦ 15 μετακαρπίου όστων, ως είναι πάντα τὰ όστα τοῦ

projicimus, aut aliam violentam motionem efficimus, summae manus principium esse brachiale et palmam in confesso est.]

- Caeterum quare palma ex quatuor, brachiale ex octo ossibus constat? an quia ex palma quatuor digiti e regione positi oriuntur? magnus enim, quem et pollicem appellamus, non palmae inseritur, sed cubiti tuberculo quod cum brachiali committitur.
 - 2 Quoniam autem, cum quatuor sint palmae ossa, debebat ea secundum alterum extremum brachiali conjungi, si quatuor tantum fuissent ossa brachialis, non satis ob suam parvitatem fecissent; Dei sapientia quatuor illis per duos processus totidem adjecit in vertices sinuata ut palmae ossium tubercula, dum illis committuntur, recipiant, adeo ut brachialis ossa octo numero sint.

3. Διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 129.

4. ὁ δὲ καρπὸς] τὸν δὲ καρπὸν Ε. ib. ὅτι] ἡ ὅτι C. ut sup. p. 9. l.12. 10. ἔμελλε] ἔμελλε δὲ Ε. 11. δηλόν—όστῶν] Sic E., vul. δηλαδή τεττάρων όντων τῶν ὀστῶν

τοῦ τοιούτου καρποῦ. 14. έπὶ δύο στοίχους] Sic E., έν δυσὶ στίχοις vul.

 15. ὑποδοχὴν τῶν τοῦ μετακαρ-πίου] ὑποδοκὴν τῶν τοῦ καρπίου Α. ib. τῶν τοῦ μετακ.] om. τοῦ Ε.

Mor. p. 12, 13.

DE MANIBUS.

Quare carpi ossa intra sima, extra gibba sint.

In omnibus processibus os quod ingreditur, gibbum esse oportere; quod autem recipit, cavum.

3 καρποῦ ὀκτὰ οὔτε πλείω οὔτε ἐλάσσω. Μάθοις δ' αν τὸ λεγόμενον, εἰ άληθές ἐστιν, ἐξ ἀνατομῆς. ξέσαι γὰρ σφόδρα [δεῖ,] ώς καθαρὸν ἀπεργάσασθαι τὸν καρπὸν, εἰ [μέλλεις] ἀκριβῶς θεᾶσθαι τὰ συντε-4 θέντα τῶν καρπῶν ὀστᾶ. Διὰ τί δὲ τὰ τοῦ καρποῦ 5 όστα σιμά μεν έντος, κυρτά δε έκτός; ίνα ταίς άνακλάσεσι της ἄκρας χειρὸς, μήτε πέρα τοῦ μέτρου περιάγηται, μήτε ἀστήρικτον μένη, καὶ ὡς αν 5 είποι τις πάρετον. 'Ωσαύτως δὲ καὶ περὶ τῶν [ἐπιφύσεών] τε καὶ ἀποφύσεων ἁπασῶν τῶν ἐν τοῖς 10 κώλοις, ένθα χρη διάρθρωσιν γίνεσθαι όστῶν, καὶ μάλιστα μεγάλων, κυρτὸν μὲν εἶναι χρὴ τὸ ἐμβησόμενον, κοίλον δὲ τὸ ὑποδεχόμενον ὀστοῦν καὶ περιφερές πανταχόθεν, ώστε μη όλισθαίνειν έν ταις

3 Dictorum autem nostrorum veritatem ex dissectione percipies; [multa enim rasura opus est, adeo ut denudetur brachiale, si in-4 spicere ossium ejus articulationem accurate velis. At quare brachialis ossa intra sima, extra gibba fuere? ut ne manus, dum reflectitur, supra modum convertatur, et ne sine fulcro aliquo veluti re-5 soluta labascat. Idem de omnibus appendicibus processibusque dicendum, ubi ossa et praecipue magna committi opus èst, quod quidem ingreditur, tuberosum, quod autem recipit, verticillatum et undique rotundum esse oportet, atque ita evenit caput

1.οὕτε—ἐλάσσω] Sic E., vul. om. ib. Μάθοις δ αν μάθοις δε Ε., μαθήσοις δ αν vul.

3. $\xi \epsilon \sigma a \iota - \delta \sigma \tau \hat{a}$ Sic E., vul. om. ib. $\xi \epsilon \sigma a \iota \gamma \hat{a} \rho \kappa. \tau. \lambda.$ Cf. Gal. p. 121. ib. $[\delta \epsilon \hat{i}]$ conject. ins. Ad.

4. [μέλλεις] μέλλοις Ε. ib. ἀκριβῶς] ἀκριμῶς Ε.

8. περιάγηται] περιάγεται Α., γίνεσθαι Ε.

 ib. μένη] om. Ε.
 9. εἴποι] Sic Ε., vul. εἴπη. ib. 'Ωσαύτως κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 131, 132.

ib. 'Ωσαύτως δέ] Sic E., φαμέν add. vul.

10. [ἐπιφύσεων] Sic G., vul. ύποφύσεων.

ib. [ἐπιφύσ.] τε καὶ ἀποφύσ.] ἀποφύσ. τε καὶ ἐπιφύσ. G.

ib. έν τοις] έν ἄπασι τοις G. 11. γίνεσθαι όστῶν] όστῶν γενέ-

12. κοίλον] κοίλον μέν ἔνδοθεν, έξωθεν δε κυρτόν G.

ib. κυρτὸν] καὶ περιφερὲς παντα-χόθεν hic add. G. et inf. om.

ωστε μὴ δις ἄν μὴ Ε.

Fabr. p. 799, 800.

σφοδραίς κινήσεσι την κεφαλήν τοῦ έμβαίνοντος 6 οστοῦ. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ τὸν καρπὸν ἔδει διαρθροῦσθαι τοῖς πήχεώς τε καὶ κερκίδος πέρασι, δεόντως έκάτερον των όστων έπίφυσιν έσχε, κυρτήν μέν 7 καὶ περιφερή τοῖς ἐκτὸς, κοίλην δὲ τοῖς ἔνδοθεν. 'Αλλ' 5 ή μέν της κερκίδος πανταχόθεν όφρυν έχει περιθέ- p. 13 ουσαν, ύφ' ης άκριβως σφίγγεται τω ταύτης πέρατι ό καρπός ή δὲ τοῦ πήχεως οὐκ ἔθ' ὁμοίως, ἀλλὰ τὸ μεν έσω τε καὶ πρὸς τὴν κερκίδα βλέπον τοιοῦτον, 800 τὸ δ' ἄλλο τὸ κατὰ μῆκός τε καὶ εὐρυχωρίαν ὅλου τοῦ 10 κώλου πέρας είς περιφερή κεφαλήν τελευτά, ή περιβέβληται τὸ Γταύτη Τεταγμένον ὀστοῦν τὴν τοῦ 8 καρποῦ γληνοειδή κοιλότητα. "Ωστε διττήν εἶναι κατὰ τὸν καρπὸν διάρθρωσιν, ἐτέραν μὲν τῶν ἐμβαινόντων

DE MANIBUS.

Duplicem esse carpi dearticula-

6 subeuntis ossis neque in fortioribus motibus elabi. Postquam igitur et brachiale cum radii cubitique extremis connecti necesse fuit, jure utrumque os quandam appendicem habuit gibbum 7 rotundumque exterioribus, interioribus sinuatum. supercilium circumambiens habet undique, quo diligenter ejus termino brachiale stringitur; sed cubitus non ita habet, pars enim interior et ad radium spectans talis est, totum reliquum in longitudinem latitudinemque totius membri, extremum in rotundum caput intumescit, qua os hic collocatum se in brachialis 8 sinuosam cavitatem conjicit. Quare brachiale duos articulorum ordines continet, [alter quidem finium ipsius brachialis ingredi-

2. Ἐπεὶ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 132. ib. Ἐπεὶ τοίνυν] ὧστ' ἐπεὶ G.

4. έκάτερου] έκατέρου Ε.

5. τοις έκτὸς] τἀκτὸς G. ib. τοις ἔνδοθεν] om. τοις G., τὰ ἔνδοθεν Ε.

ib. 'Αλλ' ή μέν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 132, 133. 6. της κερκίδος] Sic G., της κεκρίδος Ε., κερκὶς vul.

7. τῷ ταύτης πέρατι ὁ καρπός] τὸ ταύτη πέρας τοῦ καρποῦ G., τῷ ταύτης πέρατι τὸν καρπὸν Ε.

8. ή δε του πήχεως] Sic E.G.,

vul. δ δὲ πῆχυς.

ib. οὐκ ἔθ οὐκ ἐστι Ε.

9. έσω τε] έσωθεν G.

ib. βλέπον] φέρον αὐτης G.

10. εὐρυχωρίαν] τὴν εὐθυωρ. G. 11. κεφαλὴν τελ.] τελ. κεφ. G. 12. [ταύτη] Sic C.G., vul. ταύτης.

ib. την — γληνοειδή κοιλότητα] γληνοειδεί κοιλότητι G.

13. κατά τὸν καρπὸν διάρθρωσιν] διάρθρωσιν om. Ε., την διάρθρωσιν

κατά τὸν καρπὸν G.

14. έτέραν-κοιλότητα] Sic E.G.,

om. vul.

DE MANIBUS. tionem, quarum altera pronatur et supinatur manus, altera extenditur et flectitur carpus.

αὐτῶν τοῦ καρποῦ περάτων εἰς τὴν μεταξὺ τῶν κερκίδος τε καὶ πήχεως ἀποφύσεων κοιλότητα, Γτην δ' άλλην την μικράν τοῦ περιλαμβάνοντος όστοῦ την μικράν ἀπόφυσιν τοῦ πήχεως Ταῦτη μεν οὖν ενεκα τῶν ἐπὶ τὸ πρανές τε καὶ ὕπτιον ἐπιστροφῶν τῆς 5 χειρος έγένετο, διὰ δὲ τῆς ἄλλης τῆς μεγάλης ἐκτείνεται καὶ κάμπτεται τὸ κατὰ τὸν καρπὸν ἄρθρον.

Quare radius obliquus, ulna recta sit.

13 Περὶ δὲ θέσεως καὶ διαπλάσεως της κερκίδος καὶ 2 τοῦ πήχεως έξης αν είη ρητέον. Ἡ μεν δη θέσις αὐτης λοξη γέγονεν, ή δὲ τοῦ πήχεως εὐθεῖα κατὰ 10 γαρ την φύσιν της κινήσεως έκατέρας, έχρην είναι καὶ τὴν θέσιν ἐκατέρου τῶν ὀστῶν ἡ μὲν γὰρ κατ' έκτασίν τε καὶ κάμψιν κίνησις ύπὸ τοῦ πήχεως γίνεται όλου τοῦ κώλου κατ' εὐθεῖαν γινομένη ή δὲ έπὶ τὸ πρανές καὶ τὸ ὕπτιον καὶ κατὰ τὰ πλάγια 15

entium cavitatem inter processum radii et cubiti mediam, alter autem parvus ossis circumplectentis parvum processum cubiti;] quorum uno manus et inclinatur et resupinatur, altero autem majore brachialis artus tenditur et recurvatur.

13 De positu autem formaque radii et cubiti deinceps dicere 2 tentabo. Radii positus obliquus est, cubiti rectus; nam pro motus in utroque natura, utriusque etiam situs esse debuit; siquidem tentionis flexionisque motus per cubitum secundum totius membri rectitudinem fit; inclinatio vero, supinitas, et ad obliqua con-

αὐτῶν] Sic E., αὐτοῦ G.

2. ἀποφύσεων] Sic E., ἐπιφ. G. ib. $[\tau \dot{\eta} \nu \delta' - \pi \dot{\eta} \chi \epsilon \omega s]$ Sic G.,

om. vul. 4. αύτη μέν οὖν ἔνεκα τῶν] Sic E.G., την vul.

5. ὖπτιον] τὸ ὖπτιον Ε. ib. ἐπιστροφῶν] Sic E.G., ἐπιστροφήν vul.

6. ἐγένετο] Sic E.G., vul. γίνεσθαι.

ib. της άλλης της μεγάλης της μεγάλης άλλης G.

ib. ἐκτείνεται] Sic E.G., ἐκτείνεσθαι vul., έκτείνεται τε G.

7. κάμπτεται] Sic E. G., vul. κάμπτεσθαι.

8. Περὶ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.139. ib. καὶ τοῦ πήχεως] om. G.

 τοῦ πήχεως Sic A.B.E., vul. om. τοῦ.

ib. 'Η μέν δη θέσις κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 139. 10. λοξή] εὐλόγως λοξή G. ib. ή δέ] καθότι καὶ ή G.

ΙΙ. της κινήσεως έκατέρας έκατέρας των κινήσεων G.

12. ή μεν γάρ] άλλ' ή μεν G. 14. γινομένη] γενομένη D.

15. καὶ κατὰ τὰ] ἐπὶ τὰ G.

Fabr. p. 800, 801.

της χειρός κίνησις ύπο της κερκίδος γίνεται. εὐλόγως 3 άρα λοξή μεν ή κερκίς, εύθυς δε ο πηχύς έστιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εἰς τὸν βραχίονα διάρθρωσις έκατέρων τῶν οστων ανόμοιος έγένετο του μέν γαρ πήχεως έπι της προς του βραχίουα δύο άποφύσεις είσὶ, κυρταὶ μεν 5 έξωθεν, έσωθεν δε κοίλαι μία μεν έκ των όπισθέν τε καὶ κάτωθεν αὐτοῦ μερών, ήπερ δη καὶ μείζων έστὶν, έτέρα δὲ ἐκ τῶν ἄνωθέν τε καὶ πρόσθεν, ἐλάσσων έκείνης. έστραμμένων δέ προς άλλήλας των κοιλοτήτων καὶ ήνωμένων, μία μεγάλη κοιλότης γίνεται, 10 4 ἐοικυῖα τῷ C γράμματι. 'Ονομάζουσι δὲ τὰς ἀπο- 801 φύσεις ταύτας άμφοτέρας μέν κορώνας, διότι περιφερείς είσιν άμφότεραι την δε μεγάλην την όπισθεν 'Αθηναίοι μέν ολέκρανον, Ίπποκράτης δε άγκωνα.

versio per radium ministratur: non ab re igitur radius obliquus, 3 cubitus rectus positus est. Propterea et cum humero utriusque ossis commissura dissimilis facta est; cubiti enim humerum versus duo vertices extantes, sunt gibbi extra, interius sinuati; quorum unus a posterioribus inferioribusque partibus est, qui et major est, alter a superioribus prioribusque, anteposito minor: in sese autem vergentibus conjunctisque cavis, unus magnus sinus literae 4 sigma persimilis efficitur. Hos autem excessus ambos quidem coronas [κορώνας] a rotunditate nominant; magnum quidem

posteriorem Attici olecranum [ολέκρανον], Hippocrates autem

 εὐλόγως ἄρα] ταῦτ' ἄρα G. 2. Διὰ τοῦτο κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.139.

ib. Διὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο δέ G. 3. ή εἰς τὸν βραχίονα διάρθρωσις] Sic E., εἰς τὸν βραχ. ἡ διάρθρ. vul., ἡ πρὸς τὸν βραχ. διάρθρ. G. 4. τοῦ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.141,142. ib. ἐπὶ τῆς] Sic E., om. vul.

5. δύο] διτταὶ G. 6. ἔσωθεν δὲ δὲ om. E.

ib. ὅπισθέν τε καὶ] τε om. G.

7. μείζων] μείζον Β. 8. ἄνωθέν τε] τε om. Ε.

9. ἐκείνης συχνώ add. G. ib. ἐστραμμένων κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 142.

ib. πρòs] εis G.

ib. ἀλλήλας αλλήλοις A. ib. τῶν | τῶν ἐν αὐταῖς G.

10. καὶ ἡνωμένων om. G.

ib. κοιλότης γίνεται] γίγνεται κοιλότης έξ ἀμφοίν G.
11. 'Ονομάζουσι κ.τ.λ.] Cf. Gal.

p. 142. ib. 'Ονομάζουσι δὲ] ἀτὰρ καὶ ὀνομάζουσι G.

12. ἀμφοτέρας μέν] κοινη μέν αμφοτέρας G.

ib. κορώνας τε καὶ κορωνά add. G.

13. ἀμφότεραι] om. G.

ib. την δε μεγάλην την ὅπισθεν] ίδία δε την όπισθεν την μείζονα G.

DE MANIBUS. Quare radii et ulnae cum humero commissurae inter se dissimiles

DE MANIBUS. Quare radii superior extremitas ad caput humeri externum, inferior autem admagnum digitum adducatur.

5 Των δε όλης της χειρος είς τὰ πλάγια κινήσεων, αί μέν ύπο το ύπτιον έλάττους είσιν ένεργειαι, αί δε ύπο τὸ πρανές μείζονές τε καὶ ἀναγκαιότεραι καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῆς κερκίδος θέσιν ετοιμοτέραν ὑπακούειν ἐπὶ p. 14 τὸ πρανές, τοιαύτην ή πρόνοια τοῦ Θεοῦ κατεσκεύασε, 5 τὸ μὲν ἄνω πέρας ἐπὶ τὴν ἔξωθεν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος άγαγοῦσα, τὸ δὲ κάτω ἐπὶ τὸν μέγαν ἐκτείνασα 6 δάκτυλον. Έναντίαν δὲ εἴπερ ἔσχε τὴν θέσιν, [ράον] αν έπὶ τὸ ὖπτιον ἢ έπὶ τὸ πρανὲς ἐκεκίνητο τῆ μὲν γὰρ νῦν οὔση θέσει τὸ [πρανές] σχημα πλησιέστε- 10 ρον, τη δε έναντία το υπτιον.

5 anconem [άγκῶνα] appellat. [De Fract. T. III. p. 69.] universae manus in obliqua motionum, quae ad supinum trahunt minores sunt, quae in pronum majores et magis necessariae; atque idcirco radii positum magis in prona vergentem immensa Dei sapientia collocavit, superiorem extremitatem ad exterius humeri caput adducens, inferiorem ad magnum 6 digitum protendens. Quod si contrarium huic positum sortitus esset, minime in pronum supinumve moveri potuisset; [praesenti namque positurae prona figura vicinior est, contrariae vero supina.]

 Τῶν δὲ ὅλης κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 140.

ib. Τῶν δὲ δὲ om. G.

2. ὑπὸ τὸ ὖπτιον] ἐπὶ τὸ ὕπτιον G. ib. έλάττους είσιν ένέργειαι είς έλάττους ένεργείας G.

ib. aί δε ύπο το] αί δ' επί το G.

3. πρανέs] Sic C. E. G., vul. ύπτιον.

ib. μείζονές τε] Sic E., μείζους vul., είς πολύ πλείους τε G.

ib. ἀναγκαιότεραι] ἀναγκαιοτέρας είσὶ χρησταί G.

ib. καὶ διὰ τοῦτο] διὰ τοῦτ' οὖν G. 4. έπὶ τὸ πρανές] ταῖς ἐπὶ τὸ

πρανές κινήσεσιν G.

5. τοιαύτην om. G. ib. κατεσκ.] ἀπειργάσατο G. 6. τὸ μὲν ἄνω πέρας] αὐτῆς ad. G.

ib. ἔξωθεν] ἔξω G.

7. ἀγαγοῦσα] ἄγουσα G. ib. τὸ δὲ κάτω] τὸ κάτω δ G.

ib. έκτείνασα] έκτείνουσα G.

8. Έναντίαν δὲ εἴπερ ἔσχε τὴν θέσιν] om. την θέσιν Ε., έναντίως δ' είπερ έσχε G.
ib. [ράον] αν] Sic G., χρείαν Ε.,

ήκιστα αν vul.

9. επί τὸ υπτιον ή έπι τὸ πρανές Sic G., η om. E., ἐπὶ τὸ πρανές η τὸ ὖπτιον vul. In vers. Lat. lege, facilius in supinum quam in pro-

ib. ἐκεκίνητο] ἐκινεῖτο G.

ib. τη μέν γάρ-υπτιον Sic E. G., vul. om.

10. ούση om. G.

ib. [πρανές] Sic G., παντές Ε. ib. πλησιέστερον] πλησιαίτ. G. Fabr. P. 801, 802.

7 Διὰ ταῦτα μὲν δὴ ἡ κερκὶς λοξὴ κατεσκευάσθη, 14 καὶ ώδί πως λοξή. διὰ τί δὲ ἐπίκειται τῷ πήχει; ὅτι μακρότερος αὐτης έκείνος, καὶ τὸ πλείστον της πρὸς τον βραχίονα διαρθρώσεως αὐτος ἐπέχει εὔλογον δὲ ην οχείσθαι το βραχύτερον οστούν ύπο του μακρο-5 2 τέρου. Διὰ τί δὲ ἀμφοτέρων τὰ μὲν ἐν τῷ μέσφ λεπτότερα, τὰ δὲ κατ' ἀγκῶνά τε καὶ καρπὸν παχύτερα; ὅτι τὰ μὲν ἐχρῆν χώραν τοῖς μυσὶ παρέχειν, τὰ δὲ ὀγκωθηναι ταῖς ἐπιφύσεσιν αδται δὲ πρὸς τὰς 3 διαρθρώσεις είσὶ χρήσιμοι. Διὰ τί δὲ αὐτῶν τῶν 10 περάτων, πήχεως μέν τὸ κατ άγκῶνα παχύτερον, κερκίδος δὲ τὸ πρὸς τὸν καρπόν; ἢ ὅτι κοινὴ μὲν άμφοιν έστιν ή προς τον καρπον διάρθρωσις, έν δέ [τῆ] πρὸς τὸν βραχίονα πλεονεκτεῖν ἀναγκαῖόν 802 sit, radii έστι τὸν πῆχυν εἰς τοσοῦτον τῆς κερκίδος, εἰς 15

DE MANIBUS. Quare radius ulnae superjaceat.

Quare utriusque partes quae sunt in medio tenuiores, quae anconem carpumque contingunt crassiores Quare ulnae extremitas anconi propinqua crassior contra quae carpum attingit.

Haec in causa fuere ut radius obliquus, atque ita obliquus 14 locaretur; sed quare cubito superjacet? quoniam longior eo cubitus est, plurimumque ejus quae cum humero fit commissurae obtinet; rationique erat consentaneum brevius os a longiore 2 gestari. Item quare utriusque media tenuiora sunt, quae anconem brachialeque contingunt pleniora? an quoniam ea sedem musculis praebere, haec ad excessus intumescere oportuit? hi 3 vero ad commissuras utiles sunt. At quare cubiti extremitas anconi propinqua plenior est, radii contra quae brachiale attingit? an quia communis utrique est cum brachiali connexio, sed in his quae ad humerum pertinent cum cubitus excellat, tanto

 Διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] Cf. Gal. et saepe. p. 140, 141.

ib. ή κερκὶς] Sic B., om. ή vul., om. ή κερκίς G.

ib. λοξή κατεσκευάσθη καὶ λοξή

3. ἐκεῖνος Sic E.G., vul. ὁ πῆχυς.

5. βραχύτερον] βραχύτατον G. 6. Διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 141. 8. ὅτι] διότι G., ἡ ὅτι C., ut sup. p. 9. l. 12., p. 14. l. 8., p. 27. l. 4.,

ib. χώραν τοις μυσί] τοις μυσί χώραν G.

10. Διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 141. 12. τὸ πρὸς τὸν καρπόν] τῷ πρὸς τὸν καρπόν Ε., τὸ πρὸς καρπῷ G.

13. ἐν δὲ [τῆ] πρὸς] Sic G., ἐν δὲ τῷ πρὸς Ε., ἐν δὲ τῷ τὰ πρὸς vul.

14. ἀναγκαίόν ἐστι] ἀναγκ. ἢν G. 15. κερκίδος] Sic E.G., μείζονα elvar add. vul.

Mor. p. 14, 15.

DE MANIBUS. ὅσον περ ἡ διάρθρωσις αὐτοῦ χρησιμωτέρα ταῖς
4ἄλλαις τῆς χειρὸς ἐνεργείαις ὑπάρχει; Περὶ μὲν
δὴ τῶν τοῦ πήχεως καὶ τῆς κερκίδος ὀστῶν θέσεώς
τε καὶ διαπλάσεως καὶ κινήσεων ἀμφοτέρων ὧδ΄ ἔχει
τίνες δὲ μύες καὶ τένοντες οἱ κινοῦντες αὐτὰ, ἐν τῷ 5
Περὶ Μυῶν Κινήσεως Γαληνοῦ αὐτάρκως εἴρηται.
15 λείποιτο δ΄ ἂν ἔτι τὰ κατὰ τὸν βραχίονα τοῦ πήχεως
2 εἰπεῖν γίνεται δὲ οὕτω. Τοῦ πήχεως αἱ κορῶναι τῆ
μεγάλη κοιλότητι τοῦ βραχίονος διαρθρούμεναι τὴν

Ulnae processus in magno humeri sinu insertos extensionem et flexionem manus efficere. Unde fit ut manus cum tenditur, neque retro labatur neque ad latera, neque brachii ca5 λείποιτο δ' αν έτι τα κατα τον βραχίονα του πήχεως 2 εἰπεῖν γίνεται δε οὕτω. Τοῦ πήχεως αἱ κορῶναι τῆ μεγάλη κοιλότητι τοῦ βραχίονος διαρθρούμεναι τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν κάμψιν τῆς χειρὸς ἀπεργάζονται, 10 ιδσπερ ἡ τῆς κερκίδος πρὸς τὸν βραχίονα τὴν ἐπὶ τὸ 3 πρανὲς καὶ ὕπτιον κίνησιν. ᾿Ακριβοῦνται δὲ ἀμφοτέρων αἱ διαρθρώσεις, τῆς τε κερκίδος [καὶ] τῶν κορωνῶν τοῦ πήχεως, πρὸς τὸν βραχίονα πανταχόθεν περισύγγόμεναι ταῖς βαθμίσι τῆς κοιλότητος τοῦ βρα-15 χίονος, ὡς μὴ ἀπολείπεσθαι χώραν κενὴν μεταξύ

radio major esse debuit, quanto articulus ad alias manus functio4 nes utilior fuit? De radii cubitique ossium situ, forma, motibusque ita res habet; at qui sunt musculi et tendones ipsa moventes,
in Galeni libro De Lacertorum Motibus [vulgo De Motu Muscu15 lorum] abunde dissertum est: supersunt adhuc ea de cubito
dicenda quae secundum humerum sunt; ita vero se habent.
2 Cubiti excessus in magno humeri sinu inserti manui tentionem
et curvationem largiuntur, quemadmodum radii ad humerum
3 nexus motum supinum pronumque efficiunt. Utriusque autem,
radii videlicet et cubiti, capitulorum ad humerum commissura
perfecte absolvitur, imis cavi humeri partibus arcte adhaerescens,

1. ταις άλλαις] ταις όλαις G.

αὐτῶν G.

^{2.} ὑπάρχει] ὑπάρχειν D. ib. Περὶ μὲν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.141.

^{4.} καὶ κινήσεων ἀμφοτ.] om. G. ib. ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρον F., typogr. fort. errore.

^{7.} τὰ κατὰ] τῆς πρὸς Ε., καὶ περὶ τῆς πρὸς G.

ib. τοῦ πήχεως] διαρθρώσεως

 [[]καὶ] τῶν κορωνῶν] Sic C.,
 vul. κατὰ τῶν κορωνῶν.

^{14.} πρὸς τὸν βραχίονα] Sie E, om. τὸν vul.

 ^{16.} ὡς μὴ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 145.
 ib. ὡς μὴ] ὡς μηδεμίαν G.

ib. χώραν κενήν μεταξύ] μεταξύ χώραν κενήν G.

Fabr. p. 802, 803.

ώστε έν ταις έκτάσεσι της χειρός, πρός τουπίσω μη p. 15 άνακλασθαι την χείρα, μηδ' αὖ πάλιν εἰς τὰ πλάγια, άλλ' έκτείνεσθαί τε καὶ κάμπτεσθαι μόνον τὴν χείρα 4 συμμέτρως. Σύνδεσμοι δέ τινες ισχυροί, κατά τὰς τῶν ἐπιφύσεων χώρας ἀνίσχοντες, συνάπτουσί τε καὶ 5 συσφίγγουσι κυκλοτερώς περικείμενοι την διάρθρωσιν όλην, ώς μη έκπίπτειν ραδίως τάς τε κορώνας καὶ τὸν 5 άγκωνα έκ της ύποκειμένης κοιλότητος. Τὸ δὲ τοῦ βραχίονος όστοῦν κυρτὸν μέν έστιν έν τοῖς έξωθεν μέρεσιν, έν δὲ τοῖς ἔσωθεν κοῖλον, καὶ τοῦτο τῆ προ- 803 gibbae vero νοία τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ ήμῶν πρὸς ἀλλήλας γὰρ βλέπειν τὰς χειρας ἄμεινον, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν κοίλα του βραχίονος έντὸς, τὰ δὲ κυρτὰ πρὸς τὰ

DE MANIBUS put ex subjecta cavitate facile excidat.

Quare humeri simae partes introrsum, extrorsum sint.

adeo ut nihil vacui interjaceat; quare cum manus tenditur, retro non labitur, neque ad latera, sed erigitur curvaturque moderate. 4 At vincula quaedam valentia, in commissuram sedibus enata, universum articulum ambientia copulant et devinciunt, ut non facile illi duo extantes vertices, coronae vocati, et ancon ex 5 subjecto sinu elabi queant. Verum humeri os extra gibbum est, interius cavum, idque Opificis nostri Dei providentia effectum est; siquidem manus ut sese respicerent atque in sese vergerent melius fuit, atque propterea humeri simum introrsum,

 ωστε σπω Ε. 4. Σύνδεσμοι κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. Σύνδεσμοι δέ τινες] καὶ μὲν δὴ καὶ ώς σύνδ. τινες ύμενώδεις G.

6. συσφίγγουσι] σφίγγουσι G. 7. ως μη] ως μητ' G. ib. τάς τε κορώνας καὶ τὸν ἀγκωνα] τά τε κορόνα καὶ τὸν ἀγκῶνα Ε., την κεφαλήν τοῦ βραχίονος G.

8. Τὸ δὲ τοῦ βραχίονος κ. τ. λ.]

Cf. Gal. p. 151.

ib. Τὸ δὲ τοῦ βραχίονος ὀστοῦν] τὸ τοίνυν ὀστοῦν τοῦ βραχ. G.

9. κυρτὸν μέν ἐστιν ἐν τοῖς ἔξωθεν μέρεσιν εὐλόγως ἐν μὲν τοῖς ἔξω μέρεσι κυρτότερόν έστιν G.

10. ἐν δὲ τοῖς ἔσωθεν κοῖλον] ἐν

δε τω έσω σιμότερον G.

11. Δημιουργού] Δημηουργού Β. ib. πρὸς ἀλλήλας γὰρ βλέπειν τὰς χείρας ἄμεινον] ἄμεινον γὰρ ἦν πρὸς

αλλήλας εστράφθαι τὰς χείρας G.

12. καὶ διὰ τοῦτο] εἰ δὲ τοῦτο G.

13. τοῦ βραχίονος] τῶν ὀστῶν G.

ib. ἐντὸς] εἰς ἄλληλα βλέπειν
βέλτιον ἦν G.

ib. τὰ δὲ κυρτὰ πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀπεστράφθαι] Sic E., τὰ δὲ κυρτὰ πρός τὰ ἐκτός ἀπέστραπται vul., ἀπεστράφθαι δ' αὐτῶν πρός τοὐκτός τας κυρτότητας G.

Mor. p. 15, 16.

DE MANIBUS. Humeri quatuor esse musculos.

Geminis obliquis motibus unum rectum constitui.

16 έκτος άπεστράφθαι. Μύες δε τέσσαρες οι κινουντες τον βραχίονα, δύο μεν έσωθεν, δύο δε έξωθεν επίκειται δε ὁ έτερος τῷ ετέρω, τέμνοντες ἀλλήλους κατὰ γωνίας ὀξείας καὶ ἀμβλείας τῷ Χ γράμματι παραπλησίως, πρὸς τὸ σκεπάσαι τὸν βραχίονα παν- 5 2 ταχόθεν, ώς μὴ παραλιπείν χώραν γυμνήν. Μέγιστον δὲ θαθμα της κατασκευης αὐτῶν, ὅτι διτταῖς κινήσεσι λοξαίς μίαν εύθείαν ἀπεργάζονται άρχομένου γάρ τοῦ μὲν έτέρου τῶν τὸν πῆχυν καμπτόντων μυῶν άπὸ τῶν ἔνδον μερῶν τοῦ κατ' ὦμον χωρίου, καὶ 10 φερομένου έντεῦθεν έπὶ τὰ πρόσω τοῦ βραχίονος, τοῦ δὲ ἐτέρου τὴν μὲν ἔκφυσιν ἐκ τῶν ἔξωθεν μερῶν τοῦ βραχίονος [ἴσχοντος], εἴσω δὲ ἐντεῦθεν ἀτρέμα έπιστρεφομένου, πρόδηλος μέν καὶ ή θέσις ὅτι τῷ

16 gibbum vero extrorsum fuit positum. Musculi autem quatuor humerum moventes, bini extra, binique intra positi sunt; alterque alteri incumbit, sese acutis angulis et obtusis ad X literae figuram intersecantes, ut humerum undique ita contegerent, ne 2 locum aliquem nudum relinquerent. Sed in eorum fabrica id praecipue mirabile est, quod geminis obliquis motibus unum rectum constituunt; nam cum lacertorum cubitum curvantium unus ab internis summi humeri partibus oriens, inde ad interiora humeri descendat, alter ab exterioribus humeri locis incipiens, inde sensim ad interna flectatur, in confesso est eorum positum

1. Μύες δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.153.

4. κατὰ γωνίας ὀξείας καὶ ἀμ-βλείας] om. G., κατὰ γωνίας ὀξίας καὶ ἀμβλίας Ε.

ib. τῶ X] τὸ δὲ X E.

5. παραπλησίως] περιπλησίως Β. 6. παραλιπείν] περιλιπείν Β.

ib. Μέγιστον δὲ θαῦμα κ. τ. λ.]

Cf. Gal. p. 154. ib. μέγιστον δὲ θαῦμα] ἡ αὐτὸ δὴ

τοῦτο μέγιστον θαῦμα G.

7. αὐτῶν] ἐστιν add. G. 10. ἔνδον] Sic E.G., vul. ἔνδοθεν.

ib. κατ' δμον κατά τὸν δμον G.

ib. καὶ φερομένου] καὶ om. Ε., φερομένου δ G.

12. έτέρου] τοῦ μικροτέρου add.G. ib. την μέν έκφυσιν] Sic E.G.,

om. µèv vul.

ib. ἔξωθεν μερών τοῦ βραχίονος] Sic E., έξω μορίων τοῦ βραχίονος G., έξω μέν [μετά F., typogr. sc. errore]

τοῦ βραχίονος μερῶν vul.
13. [ἴσχοντος] Sic G., ἴσχοντες

E., om. vul.

ή θέσις ὅτι] ἡ θέσις αὐτῷ ὡς G.

Fabr. p. 803, 804.

Χ γράμματι ώμοίωται, πρόδηλος δὲ καὶ ή τῆς κινήσεως λοξότης. ἀμφοτέρων γὰρ τεινόντων, κατ' εὐθὺ μεν άκριβως κάμπτουσι τον πήχυν εί δε ό μεν αὐτων ένεργήσειεν, [ὁ δ' ἀργήσειε,] βραχὺ τῆς εὐθύτητος 3 έφ' έκάτερα παρατρέπουσιν. Διὰ τί δὲ ὁ βραχίων τοῦ 5 πήχεως μείζων; ὅτι καὶ οἱ κινοῦντες τὸν βραχίονα μύες μείζονές είσιν των τον πήχυν κινούντων μυων. ώστε είναι καὶ τοὺς όγκους τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς όστων μείζονας, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ βραχίων τοῦ πήχεως μείζων έστιν, διά τε το μέγεθος αὐτοῦ χαυνό-10 τερος. καὶ σηραγγώδης καὶ κοίλος ἔνδοθεν, ἄμα μὲν 804 ώστε άβαρης είναι, άμα δε καὶ την οἰκείαν τροφην p. 16

DE MANIBUS.

Quare humerus cubito major

X elemento non esse absimilem, evidens quoque est eorum motus obliquitas: ambo autem trahentes, secundum rectum exquisite cubitum curvant; sed a recto declinantes, ad alterum 3 latus circumducunt. Verum quare humerus cubito major? quoniam et eum cientes musculi cubitum moventibus majores sunt; quare et ossium moles eis subjacentium majores esse oportuit, atque ideo humerus cubito major fuit, ob hancque magnitudinem inanior: interius cavernosus et concavus, simul

 ώμοίωται παραπλησίως καθίотата G.

2. ἀμφοτέρων γὰρ κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 156.

ib. ἀμφοτέρων — πῆχυν] ἀλλ' οῖ γε δύο μύες οὖτοι κατ' εὐθὺ μὲν ἀκριβως κάμπτουσι τὸν πῆχυν ἀμφότεροι τείνοντες G.

ib. ἀμφοτέρων γὰρ τεινόντων] Sic E., ἀμφότεροι δὲ τείνοντες vul. ib. κατ' εὐθὺ μὲν] Sic E.G., μὲν

κατ' εὐθὺ vul.

3. εί δε ό μεν αὐτῶν ἐνεργήσειεν]

Sic E.G., ἐκτρεπόμενοι δὲ vul. 4. [ὁ δ' ἀργήσειε] Sic G., om. vul. In vers. Lat. lege, si vero alter eorum agat, alter autem qui-

escat, parum a recto, &c. ib. βραχὸ] Sic E.G., om. vul. 5. παρατρέπουσιν] Sic E.G., περιτρέπουσι vul.

ib. Διὰ τί δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 158, 159.

7. μείζονές είσιν] Sic E. et sup. p. 32. l. 3., μείζους είσὶ vul.

ib. τον πηχυν] τῷ πήχει Ε. 8. αὐτοῖς] Sic B.C.E.G., vul. αύτῶν.

9. καὶ διὰ τοῦτο καὶ] ώστε καὶ G. ib. ὁ βραχίων] ὁ om. G.

10. μείζων έστίν] Sic E., μείζων έστί vul., διὰ ταῦτα μείζων ἐγένето G.

ib. διά τε-κοίλος ταῦτ' ἄρα χαυνότερά τε καὶ σηραγγωδέστερα καὶ κοιλότερα γέγονεν άπάντων τῶν μικροτέρων δστών τὰ μείζω G.

ib. διά τε τὸ] διά τε δὲ τὸ Ε.,

διὰ δὲ τὸ vul.

11. ἔνδοθεν om. G.

12. ὥστε ἀβαρὴς] om. ὥστε Ε. ib. την οικείαν τροφην] Sic E., om. οικείαν vul., την οικείαν δατοῦ τροφην G.

Mor. p. 16.

DE MANIBUS.

[όστοῦ] ἐν τῆ κοιλότητι ἐναποτίθεσθαι, ἥνπερ δὴ μυελον ονομάζομεν.

merus ex osse uno, cubitus ex binis constet.

Quare hu- 17 Διὰ τί δὲ εν μεν οστοῦν εν τῷ βραχίονι, δύο δὲ εν τῷ πήχει ; ἢ ὅτι καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ πήχεως καὶ σφόδρα ἀναγκαία καὶ πολλάκις γινομένη; ἡ διότι ἡ 5 τοῦ βραχίονος κεφαλή μεγάλη καὶ σιμή καὶ οὐδαμῶς 2 κονδυλώδης; Διὸ καὶ τὴν ὑποδεχομένην αὐτὴν κοιλότητα της ώμοπλάτης, ού κοτύλην γεγονέναι άλλὰ γλήνην, μηδαμόσε όφρύας περιέχουσαν, λεπτοίς τε καὶ χαλαροῖς καὶ ὑμενώδεσι συνδέσμοις κατὰ τὸ κατ' 10 ώμον άρθρον διειλημμένην.

Quare scapulae sinus non in heminae formam sed pupillae cavatus sit.

DE CRURIBUS.

ΚΑΙ περί μεν της κατασκευης των χειρών, της τε τῶν ὀστῶν, καὶ συνδέσμων, καὶ ἄρθρων, ἱκανὰ τὰ 18 εἰρημένα. καιρὸς οὖν λοιπὸν έξηγήσασθαι περὶ τῆς

ut levis sit, et proprium alimentum in cavitate illa reponat, quam sane medullam nominamus.

- I 7 Praeterea quare humerus ex osse uno, cubitus ex binis constat? an quoniam cubiti functio sane admodum necessaria crebroque usui esse solet? aut quoniam humeri caput magnum est 2 simumque et minime extuberans? Quamobrem scapulae sinus in quem id inseritur, non in heminae formam sed pupillae cavatus est, minime extantibus labiis circumdatam, gracilibus, laxis, membranosisque copulis secundum humeri commissuram deligatus.
- HACTENUS de manuum fabrica, quatenus ad ossa, copulas, 18 artusque pertinet, tractatum est: reliquum modo est crurum

1. [ἀστοῦ] Sic G., om. E., έαντοῦ vul.

ib. ἐν τῆ κοιλ.] Sic E., om. ἐν vul. ib. ἐναποτίθεσθαι] ἐναποτιθῶν Ε.

ib. ήνπερ δή] Sic E.G., ήνπερ δη καὶ vul.

3. Διὰ τί κ. τ. λ.] Cf. Gal. p.159.
6. κεφαλὴ] κεφαλὴν Α.
7. κονδυλώδης] κοντυλώδης Β.
ib. ὑποδεχομ.] Sic E., vul. δεχομ.

μηδαμόσε] μηδαμῶς Ε.

ib. λεπτοις τε Sic E., λεπτοις

11. διειλημμένην om. E., et ejus loco haec : καὶ τοῦ λοιποῦ χρόνον [1. χρόνου] παντός συνεχώς τοῦτο πάσχειν ἐπιπρέπουσιν [l. ἐπιτρέ-πουσιν]. Cf. Gal. p. 162. 12. τῆς κατασκευῆς τῶν χειρῶν] Sic E., et sic sup. p. 25. l. 6; τῆς

τῶν χειρῶν κατασκευῆς vul., et sic

inf. p. 40. l. 15.

Fabr. p. 804, 805.

τών σκελών κατασκευής καὶ τών ἄκρων ποδών, (τὴν τοῦ Θεοῦ βοήθειαν αἰτουμένοις, ὅπως μεγαλύνωμεν αὐτὸν ἐν τοῖς δημιουργήμασιν αὐτοῦ·) πῶς ἐν τοῖς πεζοις ζώοις μόνον τον ἄνθρωπον δίπουν ειργάσατο, καὶ οὐ μόνον δίπουν άλλὰ καὶ ὄρθιον κατ εὐθεῖαν 5 γαρ γραμμην έκπεφυκότα της ράχεως τὰ σκέλη 2 πεποίηκεν. Εἰ γὰρ καὶ τὰ πτηνὰ δίποδα καὶ ἄνω τὸν ώπα έχοντα έδημιουργήθη, άλλα προς τας όρθας γωνίας ή ράχις τοις σκέλεσιν αὐτοις διάκειται βαδίζουσιν, ώσπερ άνθρώπω έν τω καθέζεσθαι ή μεν 805 ράχις τοις μηροίς προς όρθας γωνίας κείται, οι μηροί 3 δε τη κνήμη. Των δ' αδ τετραπόδων ούχ ούτω. πάντα γὰρ εἰς τὰ πρόσω τὰς καμπὰς ἔχει τῶν όπισθίων σκελών, καθάπερ των έμπροσθεν είς τούπίσω καὶ γὰρ τὰς καμπὰς πρὸς ἄλληλα ποιείται τὰ 15 τετράποδα (ωα, ομοιότατον τρόπον βαδίζοντα τοις

DE CRURIBUS. Pedestrium animalium Hominem solum bipedem esse atque erectum.

structuram summorumque pedum explicare, (Dei prius ope implorata, ut eum ex propriis operibus extollere ac celebrare valeamus;) inter caeteras omnes gressiles animantes solum hominem Deus bipedem creavit, neque solum bipedem sed etiam erectum; nam secundum rectam lineam ex dorso orientia crura produxit. 2 Quamvis enim et aves bipedes sunt sursumque spectantes, ad rectos tamen angulos spina ipsarum gradientium cruribus alligatur, sicut in homine dum sedet spina femoribus, tibiis femora 3 per rectos angulos inhaerescunt. In quadrupedibus autem non ita constitutum; siquidem iis omnibus prorsum versus posteriora crura flectuntur, sicut priora retrorsum; contrarias enim quadrupedes crurum flexuras efficient, pueris repentibus quam simil-

2. altoupévois -vous marg. Bodl., ut inf. p. 48. l. 9.

3. πῶς ἐν τοῖς κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 168, 179.
5. ὅρθιον] ὅρτιον Α., ὀρθὸν G. et sic fere semper.
7. Εἰ γὰρ καὶ] οὐ γὰρ καὶ Α. ib. Εἰ γὰρ καὶ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 179.

 αὐτοῖς] αὐτῷ Α., αὐτῶν Β. ib. διάκειται διάκεται A.

11. γωνίας] γονίας Β. 12. Τῶν δ' αὐ τετραπόδων κ.τ.λ.]

Cf. Gal. p. 180, 181.

13. είς τὰ πρόσω τὰς] είς τὸ πρόσω τὰς Ε.

16. όμοιότατον τρόπον] τρόπον όμοιότατον G.

Mor. p. 16, 17.

DE CRURIBUS. Hominem erectum aut sedentem omnia facere, pronum autem aut supinum nihil. 4 ἐπὶ τῶν χειρῶν ἔρπουσι βρέφεσιν. "Ωστε σοφῶς ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἡμῶν τοιούτους τοὺς ἀνθρώπους ἐσχημάτισεν, ὀρθοὺς μὲν καὶ καθημένους τὰς κατὰ τὸν βίον ἐνεργείας ἐργάζεσθαι, πρανεῖς δὲ καὶ ὑπτίους τῶν τοιούτων ἐνεργεῖν οὐδέν καὶ ἄλλως ὀρθίους 5 ἐστηκότας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐτοίμῷ ἀναβλέπειν ὅμματι, καὶ νοῦν καὶ χεῖρας ἐκτείνοντας πρὸς τὸν κατοι- p. 17 κοῦντα ἐν οὐρανοῖς Θεὸν ἡμῶν τὸν ἀγαθόν τε καὶ ἄγιον, εἰς αἶνον καὶ ὕμνον τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. 5 Τούτου χάριν καὶ τοιούτους τοὺς ἀνθρώπους ἐδη- 10 μιούργησεν εἰ γὰρ ὁ καλούμενος οὐρανοσκόπος ἰχθὺς τὸ ὅμμα ἄνω ἔχει, ἀλλὰ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ

19 Εἴπωμεν οὖν περὶ τῆς τῶν σκελῶν κατασκευῆς. 15 ὅσπερ γὰρ ἡ χεὶρ ἀντιληπτικὸν ὄργανον, οὕτω τὸ

αμοιρος, άλογος γάρ. ἐπὶ τὸ προκείμενον δὲ λοιπὸν

- 4 limae. Quare sapienter Deus noster homines sic omnino formavit, ut erecti aut sedentes vitae negotia obirent, proni autem aut supini nihil prorsus facerent; atque alioqui erectos facili in caelum intuitu suspicere jussit, mentemque et manus ad bonum purumque Deum caelorum incolam laudandum ejusque mira 5 opera celebranda, attollere naturaliter apti sumus. Hujus itaque rei causa tales nos Deus instituit; quamvis enim piscis ille uranoscopus oculos in superna corporis parte contineat, Dei tamen cognitionis est expers, cum sit ratione privatus: verum ad superius propositum revertamur.
- 19 Dicamus itaque de crurum constitutione; quoniam quemadmodum manus capiendi instrumentum, ita crus ambulandi, insti-

"Ωστε σοφῶς κ. τ. λ.] Cf.
 Gal. p. 182.

έπανέλθωμεν.

2. τοιούτους] Sic E., add. πάντας vul.

3. δρθους] οΐους pr. marg. Bodl. 4. πρανείς] πρανής G. sententiae forma mutata, πρανοῦς Ε, πρηνείς vul.

5. ἐνεργεῖν] ἐνεργειῶν Ε. 6. ἐτοίμφ—ὅμματι] Sic E., ins. τῶ vul., ἐτοίμως G. 7. ἐκτείνοντας] Sic E., vul. ἐκ-

 εἰς αἶνον καὶ ὕμνον] Sic E., καὶ ὕμνον post αὐτοῦ vul.

10. Τούτου χάριν καὶ] Sie E., vul. τούτου τοίνυν χάριν.

16. ὥσπερ γὰρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 184.

ib. οὖτω τὸ σκέλος] ἔσω τὸ σκέλος Α. Fabr. p. 805, 806.

σκέλος βαδιστικον έγένετο, ώς αν πρέπη ζώφ σοφφ 2 λογικώ τε καὶ ἡμέρω. "Ότι μὲν οὖν προμήκεις τε καὶ πλατείς καὶ μαλακούς καὶ πολυσχιδείς ἔπρεπεν τούς πόδας γενέσθαι, τοῦτο έναργῶς καὶ φαίνονται καὶ εἰσί 806 προς πάσας γὰρ τὰς δυσχωρίας ἐπιτήδειος ἡ τοιαύτη 5 κατασκευή, εί που [δεηθείημεν] ύψηλοις άνιέναι τοίχοις, η δένδροις, η πέτραις. άλλα και κοίλους μεν άτρέ-3 μα κάτωθεν, άνωθεν δε κυρτούς είναι. Έπει τοίνυν ή βάδισις γίνεται, τοῦ μὲν ποδὸς ἐπὶ γῆς ἐστηριγμένου, τοῦ δὲ σκέλους τοῦ έτέρου περιφερομένου, ἀνάγκη 10 άκρους μὲν τοὺς πόδας έδρας ένεκα γεγονέναι, τὰ δὲ σκέλη της κατά τόπον αμείψεως και γάρ πολλάκις δί αίτίαν τινα των άκρων ποδων αποτμηθέντων, δύνανται κόντους έπιθέντες περιπατείν οι ἄνθρωποι. ώστε 15

DE CRURIBUS. Pedibus qualis forma conve-

Pedes quare lati, oblongi etmultifidi;

tutum fuit, ut sapiens animal rationabileque et mansuetum de-Igitur neminem praeterit pedes oblongos, latos, molles et multifidos esse debuisse; talis enim fabrica ad omnia difficilia loca permeanda est idonea, si forte altos parietes, aut arbores, aut saxa conscendere oporteat: sed eos etiam a terra subcavos, 3 superius convexos esse oportuit. Quamobrem quoniam ad hunc modum ambulatio perficitur, pede uno terram premente, altero autem crure se promovente, necesse utique fuit extremos pedes firmamenti causa, crura vero motionis per locum creata esse; frequenter enim aliqua ex causa rescissis pedibus, contis quibusdam nixi homines deambulare potuerunt : propterea cum

Ι. ώς καὶ οὐχ άπλῶς γε βαδιστικον, αλλ' ώς G.

ib. ἃν πρέπη] ἃν μάλιστα πρέποι G., ἃν πρέπει Ε.

2. τε καὶ ἡμέρω] om. G. ib. "Οτι μεν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 184, 5, 7. 3. ἔπρεπεν] Sic E., vul. ἔπρεπε. 4. ἐναργῶς καὶ φαίνονται καὶ εἰσί]

Sic E., évapyés vul. 5. πρός πάσας γάρ τὰς δυσχωρ.]

πρός τε τὰς δυσχωρ. ἀπάσας G. 6. εί που] καν εί που G.

ib. [δεηθείημεν] Sic G., δεηθείη

έν vul., δεηθήναι Ε.

ib. ανιέναι] ἐπανιέναι G. 7. ἀτρέμα] ηρέμα G.

8. Έπει κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.187,8. ib. Έπεὶ τοίνυν ή βάδισις γίνεται]

γίνεται δ' ή βάδισις G.

9. ποδὸς] έτέρου τῶν σκελῶν G.
ib. ἐπὶ γῆς] ἐπὶ τῆς γῆς G.
ib. ἐστηριγμένου] ἐστηριγμένοις

Α., ἐρηρεισμένου G.
10. τοῦ δὲ σκέλους τοῦ ἐτέρου] θατέρου δὲ G.

15. κόντους ἐπιθέντας] κόντοις επιθήσαντες Ε.

DE CRURIBUS. quare inferius cavi, superius convexi. «πεὶ έδρας ἔνεκα γεγόνασιν οἱ ἀκρόποδες, ἀνάγκη καὶ 4πλατεῖς εἶναι, καὶ προμήκεις, καὶ πολυσχιδεῖς. Καὶ κοῖλοι μὲν κάτωθεν, κυρτοὶ δὲ ἄνωθεν ὅσπερ γὰρ αἱ χεῖρες τῆ ποικιλία τῶν ἄρθρων [καὶ] ταῖς κοιλότησιν ἐπιτήδειαι παντὶ τῷ σώματι περιπτύσσεσθαι, οὕτως 5 οἱ πόδες, ὡς μάλιστα χεῖρας μιμησάμενοι, καὶ πολυ σχιδεῖς μὲν ταῖς διαρθρώσεσι γενόμενοι, κοῖλοι δὲ κατ' ἐκεῖνα καθ' αἱ ἐρείδεσθαι τοῖς κυρτοῖς ἐδάφεσιν ἔμελ λον, ἐν παντὶ χωρίῳ καλῶς στηρίζεσθαι πεφύκασιν. 5 [Τοῦτ'] οὖν τὸ περιττόν ἐστι τῆς τῶν ἀνθρωπίνων 10 σκελῶν κατασκευῆς, οὐχ ὡς βαδιστικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς λογικῷ ζώῳ, πρέποντας αὐτῷ δοθῆναι τοιού-

summi pedes stabilitatis causa ficti fuerint, eos latos esse, ob4 longos, multifidos, inferius cavos, superiusque convexos coëgit
necessitas; nam sicut manus articulorum varietate ad complectenda corpora fuerunt accommodae, ita et pedes, quam
maxime manus aemulati, multifidi quidem articulis, eaque ex
parte cavi qua convexo solo inniti debuerant, omni loco firmiter
5 inhaerere exquisite apti sunt. Hanc ob causam talem pedum
structuram homini adesse expedivit, non solum quatenus gressile,

3. κοίλοι μέν] Sic Ε., κοίλους vul. ib. κυρτοί] Sic Ε., κυρτούς vul.

ib. ωσπερ γὰρ κ.τ. λ.] Cf. Gal. p. 190.

ib. ωσπερ γάρ] ώς γάρ G.

4. τῆ ποικιλία τῶν ἄρθρων] ἐκ τῆς τῶν ἐν αὐταῖς ἄρθρων ποικιλίας G.

ib. [καὶ] ταῖς κοιλότησιν] om. vul., om. καὶ Ε., καὶ τῆς ἔνδον κοι-

λότητος G.
5. παντὶ τῷ σώματι] Sic E.,
πρὸς τὸ τὰ σώματα vul., πάντι σώματος σχήματι G. Αn παντί τω?

ib. περιπτύσσεσθαι] περιπτύσεσθαι Α.Β.

ib. ούτως] ούτω καὶ G.

6. ως μάλιστα] ως αν μάλιστα δυνατον ήν G.

ib. πολυσχιδείς] πολυειδείς G. 8. ερείδεσθαι] περιβήσεσθαι G., εθίσεσθαι Ε.

9. ἐν παντὶ] Sic E.G., om. ἐν vul. ib.στηρίζεσθαι πεφύκασιν] πεφύκ. om. Ε., πεφύκ. ἐπιστηρίζ. vul., στηρίζ. δύνανται G.

10. [Τοῦτ'] οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 190.

ib. [Τοῦτ'] οὖν—κατασκευῆς] Sic E.G., vul. πρέπον ἄρα ἦν τοιαύτην ποδῶν κατασκευὴν ἐγγενέσθαι τῷ ἀνθρώπῳ. In vers. Lat. lege, Hoc igitur est illud eximium constructionis humanorum crurum.

ib. [Τοῦτ'] Sic G., τούτων Ε.
 ib. περιττόν] Sic G., περιτγόν Ε.
 ib. ἀνθρωπίνων] ἀνθρωπείων G.

11. μόνον] μόνων Ε.

ib. ἀλλὰ καὶ ὡς] ἀλλ' ὡς καὶ G.
12. πρέποντας — ἡμῶν] Sic E.,
om. vul., πρέποντας ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῷ δοθῆναι τοὺς πόδας G.

Fabr. p. 806, 807.

6 τους πόδας παρά τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάθοις δ' αν έναργέστερον το λεγόμενον, εί έπι λεπτης κλίμακος ίδοις άναβαίνοντά τινα: περιλαμβάνοντα γὰρ ἐνταῦθα ὄψει τῆ [κοιλότητι] τοῦ ποδὸς τὴν [κυρτότητα | τῶν βαθμίδων, εἶτα ἐκατέρωθεν ἐπιπτύσσοντα 807 κατὰ τοὺς δακτύλους τε καὶ τὴν πτέρναν, ὅλην ὡς οἶόν p. 18 τε μάλιστα την βάσιν ἀπεργάζεσθαι περιφερή, δίκην 20 χειρός περιλαμβάνουσαν τὸ ὑποκείμενον σῶμα. Κατὰ τοῦτο οὖν ὅμοιοι ταῖς χερσὶν οἱ πόδες εἰσὶν, ἀντίχειρ

δὲ αὐτοῖς οὐ δέδοται διὰ τὸ ἔδρας μόνον εἶναι ὄργανα 10

DE CRURIBUS. Quantum valeat in scalis conscendendis pedis cavi-

Quare pedibus non esse pollicem.

6 verum etiam quatenus rationabile animal est. Inde autem evidentius, quod diximus, percipere poteris, si quempiam graciles scalas conscendentem intuitus fueris; gradus enim comprehendentem pedis cavitatem cernes, eos utrinque digitis calcaneoque, quoad ejus fieri potest, complectentibus, sicque pedis basim ro-20 tundam fieri, instar manus subjectum corpus ambientem. cundum hoc igitur manuum similes pedes fuerunt, pollex autem, aliis appositus digitis, pedibus concessus non fuit cum sustenta-

In vers. Lat. adde, Convenientes ipsi ab Opifice nostri Deo tales datos fuisse pedes.

 Μάθοις δ' αν ἐναργέστερον]
 αν οπ. Ε., οὐκ αν ἄλλως ἐναργέστερον μάθοις G.

2. τὸ λεγόμενον] om. Ε.

ib. εὶ ἐπὶ λεπτῆς κλίμακος ἴδοις] εί μή θεάσαιό ποτε διά μακρών καί λεπτών κλιμάκων G.

3. ΐδοις] ΐδης Ε. ib. ἀναβαίνοντά τινα] τινα om. Ε.,

τον ἄνθρωπον ἀνιόντα G.

ib. περιλαμβάνοντα] Sic E., περιλαμβάνουσαν vul., περιλαμβάνων G.

4. ἐνταῦθα] Sic E.G., om. vul. ib. ὄψει] om. E.

ib. τη [κοιλότητι] τοῦ ποδὸς] Sic G., τῆ κοιλότητα τοῦ ποδὸς Ε., vul. την του ποδός κοιλότητα.

ib. την [κυρτότητα] Sic G., την κοιλότητα Ε., om. vul.

5. των βαθμίδων] Sic E., την βαθμίδα vul., την των έν τη κλίμακι ξύλων G.

ib. εἶτα] Sic E., εἶθ G., τῷ vul. ib. έκατέρωθεν] έκαρτέρωθεν Ε.

ib. ἐπιπτύσσοντα] ἐπιπτίσσοντα Ε., ἐπιπτύσσων G., αὐτὴν περιπτύσσεσθαι vul., αὐτὴν περιπτύσεσθαι Α.Β.D.

ib. κατά τούς δακτύλους τε Sic Ε.G., τούς τε δακτύλους vul., δακτύλους D.

 δλην] Sic E., om. vul.
 ib. ως οἰόν τε μάλιστα] Sic E.G., vul. ώς δύνατον.

7. την βάσιν] Sic E.G., καὶ οὖτω την βάσιν vul.

ib. ἀπεργάζεσθαι] ἀπεργάζεται G. 9. οὖν] Sic E., vul. γοῦν.

DÈ CRURIBUS.

Pedum digitos manuum digitis respondere, tarsum carpo, metatarsium metacarpio. Pedis partem tibiae subjectam tribus ex ossibus constare, astragalo, calcaneo, naviculari.

άλλὰ καὶ [τὸ] τῷ καρπῷ παραπλήσιον ἔσχον, ὅπερ καλείται ταρσός, καὶ τῷ μετακαρπίφ τὸ πρὸς τῶν νεωτέρων ιατρών ονομασθέν πεδίον. τὰ μέν οὖν τρία μέρη ταῦτα τοῦ ποδὸς οἶά περ τῆς χειρός εἰσιν, οι δάκτυλοι, τὸ πεδίον, ὁ ταρσὸς, ὧν οὐδέν ἐστιν 5 2 άλλφ ζώφ πλην ανθρώπφ. Τὸ δὲ ὑποκείμενον τη κνήμη μέρος τοῦ ποδὸς, σύνθετον ον, ίδιον ὄνομα οὐ κέκτηται, σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν ὀστῶν, ἀστραγάλου τε, καὶ πτέρνης, καὶ τοῦ κληθέντος ὑπὸ τῶν ἀνατομικών ιατρών, σκαφοειδούς ό δὲ ταρσός καὶ τὸ 10 πεδίον, καν σύνθετα ώσι, των συνήθων ονομάτων

tionis tantum sint organa; sed brachialis similem eam partem habent, quae tarsus [ταρσὸς] dicitur, et postbrachiali respondentem eam quae a junioribus medicis pedion [πεδίον] (Latine planta) est nominata: hae utique tres pedis partes tribus quae sunt in manu correspondent, digiti, planta, atque tarsus, quarum nulla alii ab ho-2 mine animali inesse reperitur. Pedis autem pars tibiae subjecta, cum sit composita, nulla propria nomenclatura insignita est, tribus ea ossibus constat, talo, calcaneo, eoque quod a medicis dissectoriis naviculare os appellatur; tarsus autem et planta, quamvis sunt

1. ἀλλὰ καὶ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 194. ib. [τὸ] τῷ] Sic G., om. τὸ vul. ib. παραπλήσιον] περιπλήσιον Β.,

παραπλησίως Ε.

ib. ὅπερ καλείται ταρσὸς] Sic E., τον λεγόμενον ταρσον vul., ο καλείται ταρσός G.

καὶ τῷ] καὶ τὸ τῷ G., καὶ

τοῦτο Α. ib. τὸ] τοῦτο δὴ τὸ G.

ib. τῶν] τὸ τῶν Ε. 3. όνομ. πεδίον] πεδίον όνομ. G. 4. ταῦτα] ταυτὶ G.

ib. οδά περ] οδά περ τὰ G.

5. πεδίον παιδίον Α.Β. 6. Τὸ δὲ ὑποκείμενον κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 194, 5.

ib. ό ταρσὸς] καὶ ό ταρσὸς C.G. 7. ποδὸς] ο τὸ σκέλος όλον ἐπίκειται κατ' εὐθὺ add. G.

ib. σύνθετον ον το κοινον απάντων ποδών G.

ib. ἴδιον ὄνομα] έν μέν ὅνομα τοιοῦτον οίον καὶ ταρσός καὶ πεδίον G.

ib. οὐ κέκτηται] οὐκ ἔχει G. 8. ὀστῶν] ὀνόματα κεκτημένων add. G.

9. τε μέν G.

ib. πτέρνης] συνήθως τοις πολλοιs add. G.

ib. καὶ τοῦ κληθέντος—σκαφοειδοῦς] τρίτου δὲ τοῦ σκαφοειδοῦς— οὕτω τεθέντος G.

11. πεδίον] παιδίον Α.Β.

ib. woi elow E.

Fabr. p. 807, 808.

3 τετυχήκασι. Λέξομεν οὖν ἔκαστον τῶν ἀπλῶν ἐν τῷ ποδί μορίων, τί τὸ σχήμα κέκτηται, καὶ τίνα τὴν σχέσιν, όπως τε της προς άλληλα συντάξεως έχουσι, καὶ ὅστις ἀριθμὸς αὐτῶν ἐστιν ἀλλὰ καὶ περί μαλακότητος καὶ πυκνότητος, καὶ ὅσα τοῖς σώ- 808 μασιν ὑπάρχουσι, διέλθωμεν.

DE CRURIBUS.

21 "Οτι μεν πέντε δάκτυλοι τοῦ ποδος, μαρτυρεί τὸ φαινόμενον διὰ τί δὲ οἱ τέσσαρες ἐκ τριῶν φαλάγγων, ὁ δὲ μέγας ἐκ δυοίν; ἐπειδὴ ὑψηλότερόν τε καὶ κοίλον ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ έντὸς τοῦ ποδὸς, οἷον 10 ψαλίς, εύλογον ην έδρας ἀσφαλείς τε καὶ μείζονας γενέσθαι, καὶ δύο τὰ τοῦ μεγάλου δακτύλου όστα. 2 Εφεξης δε τούτοις ὅπισθεν ἡ τοῦ πεδίου θέσις,

Quare quatuor pedis digiti tribus ex ossibus constent, pollex ex duobus.

- 3 compositi, usitata tamen nomina sortiti sunt. Dicemus itaque singula simplicium pedis partium, qua figura sint praedita, et ad quid referantur, quomodo sese respiciant atque inter se collocentur: praeterea quis ipsarum numerus habeatur, deque mollitie et densitate, et omnibus quae earum corporibus insunt, sermonem faciemus.
- Quinque esse pedis digitos, sensus ipse testatur; sed propter quid quatuor ex his tribus ossium ordinibus componuntur, magnus autem digitus duobus? quoniam interna pedis pars cum altior ac, tanquam fornix, sinuata esse deberet, rationi fuit consentaneum eam tuta majoraque sustentacula habere, duoque 2 tantum esse magni digiti ossa. Deinceps post hos planta sita

Λέξομεν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 195, 6. ib. Λέξομεν οὖν] λέγωμεν ήδη G. ib. έκαστον πηλίκον έκαστόν

2. τί τὸ] καὶ τί τὸ G.

3. σχέσιν] θέσιν G. ib. άλληλα] Sic E.G., σχέσεώς τε καὶ add. vul.

4. έχουσι] έχωσιν Ε., έχει τὰ σύμπαντα G.

ib. αὐτῶν ἐστιν ἐστιν αὐτῶν G. 5. περί μαλακότητος περί om. G. ib. καὶ πυκνότητος] ή σκληρότη-

τος ἢ μανότητος ἢ πυκνότητος G.
ib. καὶ ὅσα] ἢ ὅσα G.
6. ὑπάρχουσι] ὑπάρχει G.
ib. διέλθωμεν] ὅπως ἔχει add. G.
8. διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 201.
9. ὑψηλότερον] ὑψηλὸν G. 10. κοίλον] οίον ψαλίς add. G.,

et post ποδòs om.

11. εύλογον ήν] εὐλόγου Ε. ib. ἀσφαλείς] ἀσφαλούς Ε.

ib. τε καὶ μείζονας] om. G., τε καὶ om. E.

DE CRURIBUS. Metatarsium quinque ex ossibus constare ad quinque digitos excipiendos.

Ossa tarsi quomodo inter se collocentur.

συναπτομένη τῷ τοῦ μεγάλου δακτύλου ὀστῷ κατὰ 3 γης έστηριγμένφ. 'Αναλογεί δὲ τὸ πεδίον τῷ μετακαρπίω, ύποδεχόμενον των πέντε δακτύλων τὰ όστᾶ: καὶ ἐπειδὴ κατὰ στίχον ἔνα κεῖνται οἱ πέντε δάκτυλοι, εύλογον καὶ τὸ πεδίον έχειν όστα πέντε πρὸς ύπο- 5 4 δοχὴν τῶν πέντε δακτύλων. 'Απὸ δὲ τοῦ πεδίου όπισθεν ὁ ταρσὸς, συγκείμενος καὶ αὐτὸς ἐκ τεσσάρων όστων μικρών τε καὶ άμυέλων έξ ὧν έστιν εν τὸ κυβοειδες, κείμενον εκ των έξω αὐτοῦ μερών, p. 19 διαρθρούται δὲ τῆ τῆς πτέρνης κοιλότητι τῶν δὲ 10 λοιπῶν τριῶν ἐπιβαίνει ὁ κύβος τοῦ σκαφοειδοῦς όστοῦ, ὁ δ' αὐτὸς κύβος ὑποβέβηκε τῆ κεφαλῆ τοῦ άστραγάλου τό δε άστράγαλος έγκειται μεν ταίς

3 est, magni digiti ossi terrae innixo copulata. Planta autem postbrachialis vicem gerit, quinque digitorum ossa suscipiens; et quoniam uno ordine quinque digiti positi sunt, par est et plantam 4 quinque ossibus ad quinque digitos excipiendos contineri. Post plantam tarsus est, et ipse quatuor ossicula parva nec medullosa continens; e quibus unum cubicae figurae est, ab exterioribus tarsi partibus, et calcanei cavo conjungitur; †ex reliquis autem tribus os cubicum naviculare supervenit, rursumque ipsum cubicum super tali caput ascendit; † talus autem tibiae suraeque ap-

οστῷ] ὀστῶν Α.

ib. κατὰ γῆς κ.τ.λ.] Cf.Gal. p. 202.

ib. κατὰ γῆς] κατὰ τῆς γῆς G.
2. ἀναλογεί] ἀνάλογον ἔχει G.
ib. τῷ μετακαρπίῳ] τῷ om. G.
4. κατὰ στίχον ἔνα] ἐφ' ἐνὸς

στοίχου G.

6. τοῦ πεδίου] τὸ πέδιον Ε. 8. ἐξ ὧν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 204, 5. 9. τὸ κυβοειδές] τῷ κυβοειδεί Ε.,

ο δή καὶ κυβοειδής ονομάζεται G. ib. κείμενον—μερών] έκ τών έξω μερών αὐτοῦ τεταγμένον G.

10. κοιλότητι] κατὰ τὸ πέρας ἐπικειμένη add. G.

10. των δέ - άστραγάλου] Lo-

cus corruptus, sic Galeni ope corrigendus: τὰ λοιπὰ δὲ τρία τρισὶν ἐπιβαίνει κύβοις τοῦ σκαφοειδούς όστου, τούτο δ' αὖ πάλιν αὐτὸ περιβέβηκε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀστραγάλου. In vers. Lat. lege, reliqua vero tria tres cubos navicularis ossis obequitant, hoc autem ipsum rursus circumambit caput

ib. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν τὰ δὲ λοιπά τρία Ε.

13. ὁ δ' ἀστράγαλος] ἐκείνος δ' αὐ πάλιν G.

ib. ταις της] τη της Ε.

Fabr. p. 808, 809.

της κνήμης καὶ περόνης ἐπιφύσεσιν, ἐπίκειται δὲ τῆ πτέρνη, κάτω δύο τινας έξοχας ταις κοιλότησιν 5 ἐκείνης ἐνηδρακώς. Καὶ ἔστι τὸ μὲν ἐκτεῖναί τε καὶ κάμψαι τὸν ἄκρον πόδα ἄνω τε καὶ κάτω τοῦ ἀστραγάλου της διαρθρώσεως έργον προς τας της κνήμης 800 τε καὶ περόνης [ἐπιφύσεις] τὸ δὲ εἰς τὰ πλάγια περιφέρειν, τοῦ αὐτοῦ ἀστραγάλου τῆς πρὸς τὸ σκα-6 φοειδες διαρθρώσεως. ή δε πτέρνα, έδρας ένεκα γεγονυία, δικαίως μείζων πάντων των έν τῷ ποδί οστών γέγονεν έστι δε κάτωθεν μεν πλατείά τε καὶ 10 λεία, ὅπισθεν δὲ περιφερής, δύο κοιλότητας ἔχουσα, 7 είς ας υποδέχεται τας του άστραγάλου έξοχάς. 'Ο γαρ

pendicibus inseritur, calci vero incumbit, inferius duos quosdam 5 excessus in ejus sinus injiciens. Atqui extremum pedem tendere ac sursum versum deorsumque convertere ad tibiae suraeque processus peculiare talaris articuli munus est; verum ad obliqua conversio ejusdem tali articulo ad os naviculare vergente perfi-6 citur. At calx, sustinendi causa fabrefactus, haud injuria caeteris pedis ossibus grandior fuit; a terra latus laevisque, a tergo rotun-7 dus, duos sinus habens, in quos tali capitula suscipit. Ipse nam-

 κνήμης καὶ] κνήμης τε καὶ G. ib. ἐπιφύσεσιν] ἄνωθέν τε κάκ τῶν πλαγίων καὶ προσέτι τῶν ὁπισθίων ὑπ' αὐτῶν περιλαμβανόμενος

add. G. 2. κάτω] om. G., κατὰ Ε.

ib. ταις κοιλότησιν έκείνης | ένταῦθα κατά δυοίν έκείνης κοιλοτήτων G.

3. Καὶ ἔστι κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 205. ib. ἐκτείναί τε καὶ κάμψαι] ἐκτεί-

νειν καὶ κάμπτειν G.

4. τὸν ἄκρον πόδα] ἄκρον om. G. ib. ἄνω τε καὶ κάτω τοῦ ἀστραγάλου της διαρθρώσεως] της άνω τοῦ άστραγάλου διαρθρώσεως G.

 5. πρὸς τας] ἡ γὰρ τὰς G.
 6. [ἐπιφύσεις] Sic G., et sic sup. l. 1., ἀποφύσεις vul., ελέχθη

ποιείσθαι add. G.

7. τοῦ αὐτοῦ ἀστραγάλου] om. G. ib. πρὸς τὸ σκαφοειδές πρὸς τῷ σκαφοειδεί G.

8. διαρθρώσεως] om. G.

ib. 'Η δὲ πτέρνα κ.τ.λ.] Cf. Gal.

ib. έδρας ένεκα γεγονυία] om. G.

 δικαίως μείζων πάντων τῶν ἐν τῷ ποδὶ ὀστῶν γέγονεν] μεγίστη τε κατά λόγον έγένετο G.

10. ἔστι δὲ κάτωθεν μὲν πλατεῖά τε καὶ λεία καὶ λεία μὲν κάτωθεν G.

ΙΙ. ὅπισθεν δὲ] κάκ τῶν ἄνω add. G.

12. Ο γὰρ ἀστράγαλος κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 207.

ib. ό γάρ] ό δὲ γὰρ A.

DE CRURIBUS.

Pedem tendere et flectere superioris astragali dearticulationis munus est, ad obliqua circumferre inferioris. Calcanei forma.

Mor. p. 19, 20

DE CRURIBUS. Astragali positus. ἀστράγαλος μέσος κείται της κνήμης καὶ περόνης καὶ πτέρνης, ἄνωθεν μὲν διαρθρούμενος τῆ κνήμη καὶ τῆ περόνη, κάτωθεν δὲ τῆ πτέρνη καὶ τῷ σκαφοειδεῖ ὀστῷ, συνδέσμοις εὐρώστοις ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἄρθροις ἐσφιγμένος.

8 Περὶ μὲν οὖν τῆς συντάξεως τῶν ὀστῶν τοῦ ἄκρου ποδὸς, τῆς τε θέσεως αὐτῶν καὶ κινήσεως, ἰκανὰ τὰ 22 εἰρημένα: ὑπόλοιπον δ' ἂν εἴη περὶ τῶν τοῦ σκέλους

όστῶν διελθεῖν, έξηγουμένους περί τε τοῦ σχήματος αὐτῶν καὶ μεγέθους, θέσεώς τε καὶ κινήσεως, καὶ τῆς 10

2 έν αὐτοῖς διαρθρώσεως. "Εστι μὲν οὖν ἡ κνήμη πρὸς μὲν τὸ ἄνω πέρας παχεῖα, πρὸς τὸ κάτω δὲ ἀπολειπομένη βραχὺ τοῦ μεγέθους, ράχιν ἔχουσα ἔμπροσθεν ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἔως κάτω, ἐπικειμένη μὲν τῷ σκαφοειδεῖ ὀστῶ, τῆ δὲ περόνη συγκειμένη. 15

3' Αμφοτέρων δὲ τὰ κάτω πέρατα, τῆς τε κνήμης καὶ τῆς περόνης, ἡνωμένα ὄντα, διαρθροῦνται τῷ ἀστραγάλω ἰσχυροῖς καὶ νευρώδεσι συνδέσμοις τῷ δὲ

Quomodo tibia et sura (vulgo fibula) annectuntur.

Tibiae figura et posi-

tus.

que talus medius inter tibiam, suram et calcem situs est, a superioribus tibiae suraeque commissus, inferius autem calci navicularique, praevalidis vinculis utrobique deligatus.

Be extremi pedis ossium ordine, eorumque positu ac motu 22 satis disseruimus; modo superest de cruris ossibus sermonem facere, et eorum figuram, molem, positum, motiones, commis2 surasque explicare. Igitur tibia superiori capite crassa est, inferiori parum gracilescit, spinam prae se habens superne usque ad inferiora promissam, naviculari ossi incumbens, surae 3 autem deligata. Utriusque inferiora extrema, tibiae videlicet ac surae, talo valentibus nerveisque copulis annectuntur; sed

κεῖται] ἐτάχθη G.
 τῆς κνήμης καὶ περόνης καὶ πτέρνης] κνήμης τε καὶ πτέρνης G.

3. περόνη] περώνη Ε. 11. "Εστι μέν οὖν] Sic inf. p. 49. 2., ἔστιν μὲν οὖν Ε., ἔστιν οὖν vul.
 13. ἀπολειπομένη] Sic E., vul.
 ἀπολείπεται.

14. μέρους] μέρος Ε. 15. περόνη] περώνη Ε. Fabr. p. 809, 810.

μηρῷ διαρθροῦνται κατὰ τὰ ἄνω αὐτῶν πέρατα. 4 Έστι μέν οὖν ή περόνη προσπεπλασμένη τῆ κνήμη 810 Surae posiκατὰ τὸ ἔξωθεν αὐτῆς μέρος, λεπτη μὲν πάνυ, ἀλλὰ χρειώδης τῷ σκέλει. κατὰ μὲν γὰρ τὴν κάτω διάρ- p. 20 θρωσιν καθ' ην διαρθρούται τῷ ἀστραγάλω, σὺν τῆ 5 κνήμη τον ἄκρον πόδα κινεί ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὰ ἄνω ἔνωσιν τῆς κνήμης, βαστάζει τὸν μηρον πάνυ μέγιστον όντα τρίτη δε αὐτης χρεία, ότι προς τάκτος έπιβεβλημένη τῆ κνήμη, διαφυλάττει τὰ τοῦ σκέλους ἀγγεῖα καὶ τοὺς μῦς πασῶν τῶν 10 έξωθεν προσβολών ἀπαθεῖς άλλὰ καὶ χώραν παρέχειν τοις μυσί τοις περιειλημμένοις τῷ σκέλει ἐπι-5 τήδειος ή λεπτότης έστίν. Έπειδη δε ή κνήμη βαστάζει τὸν μηρὸν, μείζον δὲ τὸ βαστάζον τοῦ βασταζομένου είναι χρη, έδει την κνήμην μείζονα τοῦ 15 μηροῦ γεγενήσθαι. άλλ' εἴπερ μείζων ἐγένετο, ἐκώλυεν αν τῷ βάρει τὴν εἰς τάχος κίνησιν πάλιν δὲ εἰ έλάσσων ήν, κατέπιπτεν αν ο άνθρωπος έν τη έδρα

DE CRURIBUS. tus, et quatuor ejus

Tibia si femore major fuisset, motus celeritati nocuisset; sin minor, firmitudini.

4 femori summis capitibus committuntur. Sura vero extrinseca parte tibiae adhaerescit, sane admodum tenuis, cruri tamen accommoda: inferiori enim articulo quo talo connectitur, cum tibia extremum pedem sursum deorsumque contorquet; qua autem superius tibiae jungitur, femur longe maximum gestat; tertius surae usus est, quod exterius tibiae superposita, cruris vascula et musculos ab externis injuriis tutos praestat; quinetiam ejus gracilitas ad sedem musculis cruri circumvolutis con-5 cedendam fuit opportuna. Quoniam autem a tibia femur gestari necesse fuit, at gestans gestato majus esse oportet, femore major creari debuit: contra si major foret, pondere motus celeritatem impediret; rursus si minor fuisset, homo, dum firmus stare vellet,

^{2.} Εστι μένουν] Sic E., εστινούν vul. ib. περόνη] περώνη Ε.
ib. τŷ] Sic Ε., vul. τŷ γε.
8. αὐτῆς] Sic Ε., αὐτοῦ vul.
9. ἐπιβεβλημένη] Sic Ε., vul. -μένα.

^{12.} περιειλημμένοις] Απ περιειλημένοις? Sic C., et cf. sup. p. 11.

 ^{8.} συνειλημένη.
 13. ἐστίν] Sic E., om. vul.
 16. ἐγένετο] Sic E., vul. ἦν.

Mor. p. 20, 21.

DE CRURIBUS. Itaque tibiae fibulam esse copulatam.

Quomodo ambae femori deligentur.

Patellae positus et usus.

6της στάσεως, ὄρθιος γάρ. "Ινα οὖν καὶ τὸ βάρος έκφύγη διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ἔδραν σχή τῆς τοῦ μηροῦ βαστάσεως, προενοήσατο ή φιλάγαθος τοῦ Θεοῦ δημιουργία συμπλέξαι τῆ κνήμη τὴν περόνην άναπληροῦσαν άμφότερα, τήν τε έδραίαν στάσιν καὶ 5 τ τὸ τάχος τῆς κινήσεως. Διαρθροῦνται δὲ ἀμφότεραι τῷ μηρῷ κατὰ τὰς τῆς κνήμης κοιλότητας, συνδέσμοις ευρώστοις πανταχόθεν περιδεδεμέναι, φρουρείν τε άμα καὶ φυλάττειν τὴν διάρθρωσιν, ώς μήτε καμπτόντων μήτε έκτεινόντων έπὶ πλεῖστον όλισθαί- 10 8 νειν άπὸ τῆς κνήμης τὸν μηρόν. Ἡ δὲ ἐπιγονατὶς 811 (ή καὶ μύλη καλουμένη), νευροχονδρώδες ὀστοῦν οὖσα, τὰ πρόσω μέρη τῆς διαρθρώσεως ἄπαντα καταλαμβάνει, κωλύουσα μεν καὶ αὐτὸν τὸν μηρὸν όλισθαίνειν είς τὰ πρόσω, κατ' ἐκεῖνα μάλιστα τὰ 15

6 procideret. Itaque ut molis pondus effugeret, firmitudinemque pariter in sustinendo femore haberet, mirificus Dei erga homines amor tibiae suram copulare excogitavit, utrumque abunde praestantem, et immobilem standi sedem et motus pernicitatem. 7 Utraque femori per tibiae sinuata capita deligantur, undique vinculis praepotentibus constrictae, ut simul et conservent articulum et tueantur, ne curvantia tendentiave plurimum ex tibia femur 8 elabi permittant. Patella vero (a Graecis ἐπιγονατὶς, seu μύλη appellata), quae os nerveum cartilagineumque est, a priori parte commissuram hanc totam contegit, femurque ipsum in priora prolabi impedit, secundum eas maxime figuras quae a Graecis

1. ὅρθιος γάρ] Sic E., om. vul. 3. βαστάσεως] βαστάξεως Α.Β. 4. δημιουργία] Sic E., vul. φιλανθρωπία.

6. Διαρθρ. κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 253.

7. της κνήμης] εν τη κνήμη G. 8. περιδεδεμέναι] Sic B.E., vul. περιδεδεμένας.

ib. φρουρείν] Sic A.B.E., τοῦ φρουρείν vul.

9. τε äμa] om. G.

ib. φυλάττειν συνέχουσι G. sen-

tentiae constructione mutata.

10. καμπτόντων] ποτε add. G. 11. ἀπὸ τῆς Sic E.G., vul.

 $\stackrel{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}{}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle \leftarrow}{}}_{\stackrel{\scriptstyle$

Gal. p. 253. ib. Η δὲ ἐπιγονατὶς (ἡ καὶ μύλη καλουμένη)] ή τε μύλη μέν πρός τι-νων, επιγονατίς δ' ύφ' έτερων όνο-

μαζομένη G. 12.νευροχονδρώδες χονδρώδες G. 15. πρόσω μέρη add. G.

Fabr. p. 810, 11.

σχήματα τὰ καλούμενα γνὺξ καὶ ὀκλάξ ήδη δὲ καὶ τοῦ μὴ καταπίπτειν, καὶ μάλιστα έν τοῖς κατάντεσι χωρίοις προπετές είς τὰ πρόσω τὸ πᾶν ἡμῶν σῶμα γενόμενον, οὐ μικρὰν ἀφέλειαν παρεχομένη.

De CRURIBUS.

23 'Ο δὲ μηρὸς ἀπάντων τῶν ὀστῶν τῶν ἐν τῷς σώματι εὐλόγως μέγιστος έγένετο πρώτος γὰρ οδτος ύπερήρεισται τη κοτύλη, καὶ πρώτος άπαντα τὸν ὑπερκείμενον ὄγκον τοῦ σώματος ἐπικείμενον

Femoris magnitudo.

ossi inno-

minato deligetur.

2 έχει. Διαρθρούται δὲ ή κεφαλή τοῦ μηροῦ τῆ κατ' p. 21 Quomodo ίσχίον κοτύλη διὰ συνδέσμων τριῶν εὐρώστων τε 10 αμα καὶ στρογγύλων ένὸς μὲν ἐκ τῶν ἔξω μερῶν όλης της διαρθρώσεως περιτεταμένου, δευτέρου δὲ ἐκ τῶν ἔσω, τρίτου δὲ ἐκ τῶν μεταξὺ τῆς ὀπίσω κἂν 3τῷ μέσφ χώρας. Οὐ κατ' εὐθὺ δ' ἐκτεταμένος [φαίνεται] ὁ μηρὸς, άλλὰ κυρτὸς μὲν εἰς τὰ πρόσω καὶ τὰ 15

Femoris figura.

γνύξ et ὀκλάξ vocantur, Latine sonant in genua et flexis genibus; quinetiam non parum opus affert ne corpus nostrum corruat, in locis praesertim declivibus totum in priora propensum.

23 Caeterum non ab re aliis corporis nostri essibus grandius femur creatum est; primum namque heminae innititur, primumque totam superiorem corporis molem sibi incumbentem sustinet. 2 Ipsius vero caput in sinum coxae conjicitur tribusque robustis pariter ac rotundis copulis devincitur; prima exterioribus totius commissurae circumtenta, altera interioribus, tertia inter priora 3 posterioraque mediam sedem occupantes. At femur ipsum non recta protenditur, sed a prioribus extrinsecisque gibbum, simum

> μείζων έγένετο vul., των κατά τὸ σῶμα γέγονεν ὀστῶν εὐλόγως G. 6. γὰρ] Sic C.E.G., δὲ vul.

> 8. ἐπικείμενον ἔχει] ὀχεῖ G. 14. Οὐ κατ' εὐθὺ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 210, I.

> ib. κατ' εὐθὺ δ'] κατ' εὐθὺ τέως Ε., κατ' εὐθὺ ταύτης G.

> ib. ἐκτεταμένος [φαίνεται] Sic G., έκτεταμένος Ε., έκτεταται vul. 15. els rà leis te tà G.

 γνὺξ καὶ] γνύξ τε καὶ G.
 γενόμενον] γιγνόμενον G. ib. παρεχομένη] Sic E.G., vul. παρέχεται.

5. Ο δὲ μηρὸς κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. 'Ο δὲ μηρὸς] μέγιστος οὖν δ

μηρὸs G. ib. των όστων των έν τω σωματι εὐλόγως μέγιστος ἐγένετο] Sic E., τῶν ἐν τῷ σώματι ὀστῶν εὐλόγως

Mor. p. 21.

DE CRURIBUS.

Quare femur in priora et extrinseca curvatum sit.

έξω, σιμὸς δὲ ὀπίσω τε καὶ ἐντός. ταύτην δὲ αὐτοῦ την ιδέαν και είπειν οίδεν Ίπποκράτης, και καταγέντα φυλάττειν, καὶ μὴ διαστρέφειν εὐθύς ὅσοις γὰρ ὁ μηρος φύσει εὐθύτερος τοῦ δέοντος έγένετο, βλαι-4 σοῦνται κατὰ γόνυ. Ἐξ ἀνάγκης οὖν κυρτοῦσθαι 5 δεί τὸν μηρὸν πρόσω τε καὶ ἐκτός ἀπαγόμενος γὰρ της κοτύλης λοξώς, χώρας εύρείας παρέχει τοίς βουβῶσι καὶ τοῖς ἐντὸς μέρεσιν αὐτοῦ, πρὸς ὑποδοχὴν 812 τῶν τε μυῶν καὶ τῶν νεύρων, καὶ ἀρτηριῶν καὶ 5 φλεβών ἀξιολόγων οὐσών αὐτών. Κυρτοῦνται οὖν 10 τῷ σχήματι εὐλόγως ἀπὸ γὰρ τῆς κοτύλης ἔως τοῦ μέσου λοξος ἀπαγόμενος, ἐκ τοῦ μέσου πάλιν ἔως τοῦ γόνυος ώς έπὶ τὰ έντὸς ρέπει, εὔθετον ποιῶν τὸ

* Vacciae, Edd. 1537 et 1540; vaccii, Ed. 1581 et Fabr. Scribitur autem vacia, vacius, aut vatia, vatius, non vaccia, vaccius.

vero a posterioribus et interius: talem hujus figuram etiam dicere novit Hippocrates [De Fract. T. III. p. 98.], atque fractum conservare, neque protinus distorquere praecepit; quibuscunque enim femur directius quam oporteat factum est, hi se-4 cundum genu obtorquentur *vaciaeque redduntur. Quamobrem necessario femur in priora et extrinseca curvatum est; ab hemina namque in obliquum abductus, inguinibus interiusque suis partibus spaciosam regionem concedit, ut musculi, nervi, arteriae, 5 venaeque magnitudine insignes admitti valerent. Igitur secundum figuram non injuria curvatur; siquidem a sinu, qui cotyla dicitur, in medium usque oblique porrectum, a medio rursus usque ad genu in interiore devergit, figuram appositam faciens

 ἔξω] Sic E., add. ἐστὶ vul. ib. οπίσω τε καὶ έντός] εἰς τάναντία τούτων G.

ib. Ταύτην κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 211.

ib. Ταύτην δέ] om. δέ G. 2. είπειν οίδεν Ίπποκράτης καί] Ίπποκράτης οίδε καὶ συμβουλεύει G. Αη οίδεν Ίπποκράτης καὶ είπεν?

ib. καταγέντα] καταγέντος G. 3. ὅσοις γὰρ ὁ μηρὸς Φύσει] καὶ ὅσοις ἄν Φύσει μηρὸς G.

4. έγένετο] γένηται G. ib. βλαισοῦνται] βλεσοῦνται Α.Β. 5. κατά γόνυ] πάντως κατά τὸ γόνυ G.

7. λοξῶς] λοξᾶς Ε. 10. Κυρτούνται] κυρτούται Β.

12. λοξὸς] Sic E., vul. λοξῶς.
13. ὡς ἐπὶ] om. ὡς marg. Bodl.
ib. εὕθετον κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 214.

ib. εὔθετον] ἐπιτήδειον G.

Fabr. p. 811, 12.

σχήμα είς τε τὰς καθίσεις καὶ πρὸς πολλὰ τῶν 6 ἔργων ὅσα δρῶμεν καθήμενοι. ᾿Αποφύσεις δὲ ἔχει, μικρὸν ὑποκάτω τοῦ αὐχένος ἐν τῷ σιμῷ μέρει, δύο, ἃς τροχαντῆρας ὀνομάζουσιν ἀλλὰ δὲ μείζονα ἀπόφυσιν τὴν ἐν τῷ κυρτῷ ἔξω, ἢν γλουτὸν καλοῦσιν. 5

DE CRURIBUS. Femoris trochanteres.

24 Περὶ μὲν οὖν χειρῶν ἄκρων καὶ ἔως βραχιόνων, καὶ τῶν μεταξὺ τούτων διαρθρώσεών τε καὶ κινή-σεων, ὁμοίως δὲ καὶ ποδῶν ἄκρων ἔως μηρῶν, ἐν τῷ παρόντι λόγῷ αὐτάρκως διήλθομεν τίνες δὲ μύες καὶ τένοντες οἱ κινοῦντες αὐτὰ, ἐν τῷ Περὶ Μυῶν [Κινή-10 σεως] Γαληνοῦ καλῶς εἴρηται καὶ ὅστις μαθεῖν θέλει αὐτὰ, ἐν ἐκείνη τῆ βίβλῷ γυμναζέσθω.

De quibus in hoc libro dictum sit.

et ad sedendum et ad multa quaecunque sedentes facimus ob6 eunda. Duos praeterea excessus paulo infra cervicem in sima
parte continet, quae trochanteres [τροχαντῆρες] a Graecis, tuberosa
capita Latine nominantur; quinetiam ab exterioribus in gibbo
alius major excessus est, quem γλουτὸν, id est natem, vocaverunt.

24 Hactenus de summis manibus usque ad humeros, deque intercedentibus commissuris ac motibus, pariter de extremis pedibus usque ad femora, in praesenti libro disseruimus; sed qui sint lacerti et tendones haec membra cientes, in libello Galeni De Musculorum Motibus accuratissime positum est; quique ea discere optaverit, in eo sese libro exerceat.

1. είς τε τὰς] τε om. G.
ib. καθίσεις] Sic E.G., καθιζήσεις vul., καθηζήσεις D.
4. ἀλλὰ δὲ] ἀλλα καὶ marg. Bodl.
Απ ἀλλὴν δὲ?

καλοῦσιν] Sic E., vul. καλοῦσι.
 [Κινήσεως] Sic marg. Bodl.,
 et sic sup. p. 20. l. 1, 5; p. 34. l. 6.
 vul. κινήσεων.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

BIBAION B.

Mor. p. 22.

PROOE-MIUM. De quibus dictum sit in libro superiore;

1 'EN τῷ πρὸ τοῦδε βιβλίῳ, πρώτῳ ὅντι τῆς ὅλης 813 πραγματείας, τὰ περὶ τῆς τῶν χειρῶν, καὶ ἄκρων p. 22 ποδῶν, καὶ σκελῶν κατασκευῆς διήλθομεν ἐξηγούμενοι, ἐπειδὴ καὶ τὸ καλῶς ζῆν τὸν ἄνθρωπον δι αὐτῶν ἔφαμεν γίνεσθαι. ἐπεὶ δὲ καὶ τρέφεσθαι ταῦτας

THEOPHILI

DE CORPORIS HUMANI FABRICA

LIBER II.

IN superiore libro, totius hujus operis primo, de manuum, extremorum pedum, crurumque constitutione sermonem fecimus, ea membra melioris vitae causa homini fuisse concessa declarantes [c. 2. §. 4.]: caeterum quoniam et ipsa et reliqua omnia

Fabr. p. 813.

καὶ τὰ ἄλλα πάντα τοῦ ζώου μόρια ἀναγκαῖον ἢν, της δε θρέψεως προηγείται ή έξομοίωσις, αὐτης δε πάλιν ή πρόσφυσις, ταύτης δὲ ή πρόσθεσις, τῆς δὲ προσθέσεως ή διὰ τῶν ἀγγείων τῆς κοίλης φλεβὸς άνάδοσις είς όλον τὸ σῶμα, ταύτης δὲ ἐκ τῆς στελε- 5 χιαίας φλεβος είς την κοίλην μετάληψις τοῦ αίματος, της δε κατά την στελεχιαίαν φλέβα αίματοποιήσεως προηγείται ή διὰ τῶν μεσαραϊκῶν φλεβῶν ἀνάδοσις τοῦ ἐκ γαστρὸς καὶ λεπτῶν ἐντέρων χυλοῦ, αύτη δὲ ή γαστὴρ χυλοποιεί, τὰ σιτία πρώτως ύπο- 10 δεχομένη διὰ τοῦ οἰσοφάγου καὶ τοῦ φάρυγγος, ὑπὸ τῶν ὀδόντων προλεανθέντα καλῶς αν ἔχοι ἐν τῷδε τῷ γράμματι ἀπὸ τῆς γαστρὸς ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, πάντων γὰρ τῶν προσφερομένων σιτίων τε καὶ ποτῶν πρῶτος ὑποδοχεὺς αὕτη κατεσκευάσθη 15 παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ ήμῶν.

PROOE-MIUM. de quibus in praesenti dicendum.

animalis membra necessario nutriuntur, nutricationem vero assimilatio praevenit, hanc rursus agglutinatio, quam applicatio antecedit, et hanc ipsa per cavae venae vascula in totum corpus digestio, quam item ex caudicis vena in cavam sanguinis derivatio, sanguinis autem in caudicali vena confectionem succi ex ventriculo gracilibusque intestinis per medianas venas distributio antevertit, at ipse ventriculus cibos primum suscipiens, per gulam et fauces descendentes, prius dentibus attritos in succum vertit; non alienum fuerit in hac secunda operis parte a ventriculo narrationem ordiri, quandoquidem et Conditor nostri Deus ipsum primum assumpti cibi potusque receptaculum constituit.

9. τοῦ] τῆς Α. 11. ὑπὸ] Sic A.B.D.E., ἀπὸ vul.

^{1.} τὰ ἄλλα Sic E., vul. τἄλλα. 2. προηγείται] Sic E., vul. προη-

^{5.} $\vec{\epsilon}\kappa \ \tau \hat{\eta}s$] An $\hat{\eta} \ \hat{\epsilon}\kappa \ \tau \hat{\eta}s$, ut sup. 1. 4. et inf. 1. 8?

^{12.} προλεανθέντα] -θέντων Ε.

^{15.} ὑποδοχεὺς] ὑποδοχὲς Α. 16. Δημιουργοῦ] δημηουργοῦ Β. ib. Θεοῦ] Sic A.D.M., et sic sup. p. 2. l. 9., p. 5. l. 4., et semper; τοῦ Θεοῦ Β.F. et fort. E.

Mor. p. 22, 23.

DE ABDOMINE. 2 'ΕΙΠΩΜΕΝ οὖν πρότερον περὶ τῆς θέσεως αὐτῆς, εἶτα περὶ τοῦ σχήματος καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῆ δυνά- 814 μεων, έξῆς δὲ περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, εἶτα περὶ τῆς καθ' ὅλον τὸ σῶμα οὐσίας αὐτῆς. ἀρκτέον οὖν ἐν-

Ventriculi positus.

Quomodo cibi in ven-

triculum descendant.

- 2 τεῦθεν. Ἡ μὲν οὖν γαστὴρ ἐν τῷ μέσῷ τοῦ ζώου 5 καθίδρυται, εἴσοδον ἔχουσα πρὸς τὸ ἄνω αὐτῆς μέρος (ὅπερ καὶ στόμα κοιλίας ἀνόμασται) στενήν τε καὶ p. 23 προμήκη, ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς κοιλίας ἀνήκουσαν
- 3 μέχρι τοῦ φάρυγγος. Ταύτης τῆς εἰσόδου τὸ μὲν ἴδιον ὄνομα οἰσοφάγος, τὸ δὲ κοινὸν στόμαχος ἔστι το δὲ ὁ φάρυγξ ἡ ἐντὸς τοῦ στόματος εὐρυχωρία εἰς
- 3 ην κρέμαται ή σταφυλή. Έλκει οὖν ή γαστηρ τὰ σιτία ἀπὸ τοῦ στόματος διὰ τοῦ οἰσοφάγου καταρτισθέντα εἰς τροφης ἐπιτηδειότητα προσελθόντα γὰρ, ἐν τῷ στόματι λεαίνονται μὲν ὑπὸ τῶν ὀδόν-15 των, σφαιροποιοῦνται δὲ ὑπὸ τῆς γλώσσης, καὶ παραπέμπονται πρὸς τὸν φάρυγγα. Έλκει οὖν αὐτὰ

2 ITAQUE primum de ejus positu loquamur, mox de figura et viribus, post de ejus functione, deinde totius corporis sub2 stantiam describamus. Ventriculus in medio animalis corpore situs est, ingressum habens a superiore sui parte (quod et os ventriculi vocatum est) angustum oblongumque, ab ore 3 ventriculi ad fauces usque pertingentem. Hujusce ingressus apud Graecos proprium nomen est oesophagus [οἰσοφάγος], commune stomachus [στόμαχος], Latini gulam vocaverunt; fauces autem sunt latum intra os spatium in quod columella propendet. 3 Igitur ventriculus cibos ad nutriendum apte confectos ab ore per gulam deorsum trahit; ii quidem dentibus atteruntur, in 2 orbemque a lingua rediguntur, et ad fauces deducuntur. Hos

 Ταύτης τῆς εἰσόδου τὸ μὲν ἴδιον ὄνομα] ὄνομα δὲ τῆς εἰσόδου ταύτης τὸ μὲν ἴδιον G.

περὶ τῶν] Sic E., vul. om. περὶ.
 'H μὲν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.
 267.
 ib. 'H μὲν οὖν] Sic E., ἡ vul.

ib. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ζώου] ἐν μέσῳ τῷ ζώω G.

^{11.} ὁ φάρυγξ] Sic E., vul. om. ὁ. 16. καὶ παραπέμπονται] ἀποπεμπόμενα Ε.

Fabr. p. 813-15.

ή γαστήρ διὰ τοῦ οἰσοφάγου. ἔστιν δὲ ή οὐσία τοῦ οἰσοφάγου σύνθετος ἐκ δύο χιτώνων περιειλημμένων άλλήλοις, τοῦ μὲν ἔσωθεν ὄντος, τοῦ δε έξωθεν καὶ τοῦ μεν έξωθεν ίνες κατ' εὐθεῖαν γραμμήν κείνται, τοῦ δὲ ἔσωθεν κατὰ κύκλον ἐγκάρ- 5 σιαι, όπως έν τη καταπόσει αι μεν εύθειαι ίνες έλκωσι πρὸς τὰ κάτω, αἱ δὲ ἐγκάρσιαι περιστέλλωσι 3 τὸ έλχθέν. "Εστι δὲ ὁ οἰσοφάγος καὶ τῆς κάτωθεν ανω φορας όδος, ούχ ώς έλκων, άλλ' ώς όδος καὶ μόνον περιττήν γάρ πολλάκις την τροφήν προσενε- 10 γκαμένου τοῦ ζώου, ἄτε ή γαστήρ βαρυνομένη καὶ μή δυναμένη περιστείλαι ταύτην προς το πέψαι, ώθεί 815 το περιττον έξω τη αποκριτική αυτής δυνάμει, είς έμετον παρορμώσα τὸ ζώον διὰ τοῦ στομάχου είς τὸ στόμα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθηναί τι ἄχθος είς 15 πνιγμον τοῦ (ώου.

DE ABDOMINE. Gulae (vulgo oesophagi) materia.

Per oesophagum vomitum fieri.

ergo per gulam ventriculus attrahit, ex duabus tunicis sese mutuo complexis constitutus, quarum una interior, altera extrinseca est; exterioris quidem fibrae secundum rectam lineam collocantur, interioris autem in orbem transversae sunt, ut in devorando rectae fibrae deorsum trahant, transversae attractum circum-At ipsa gula motionis quae ab inferioribus sursum versum fit via quaedam est, non tanquam trahens, sed tantum via; siquidem dum nimio plerumque cibo oneratur animal, oppressus ventriculus neque in concoquendo cibum complecti valens, vi sua expultrice supervacuum extrudit, ad vomitum [per gulam in fauces] animal stimulans, ut ne cibi pondere suffocetur.

Ι. ἔστιν δὲ ἡ οὐσία τοῦ οἰσοφάyou] Sic E., vul. om. In vers. Lat. lege, est autem gulae materia constituta &c.

2. περιειλημμένων] Απ περιειλημένων? Cf. ad p. 49. l. 12.

3. ὄντος] ὄντως Α.

9. καὶ μόνον] Sic A.E., et sic inf. p. 63. l. 1., 68. 15., et p. 875. l. 4., 880. 7., 892. 25. Ed. Fabr.; om. καὶ vul.

10. προσενεγκαμένου τοῦ ζώου]

προσενεγκάμενον τὸ ζῶον Ε.

11. ἄτε ή γαστήρ] ὅσα τε ή γαστήρ Ε. An ή γαστήρ ᾶτε? vel om. äte?

12. περιστείλαι ταύτην] περισταληναι Ε.

ib. πρὸς τὸ] Sic E., ἐπὶ τῷ vul. 14,15. διά - στόμα SicE., om. vul. 15. καταλειφθηναι τὶ ἄχθος] Sic

Ε., τῷ ἄχθει vul. ib. είς πνιγμον του ζώου] Sic E., πνιγμον αὐτῷ γενέσθαι vul.

Mor. p. 23, 24.

DE ABDOMINE. Ventriculi figuram oblongam esse et rotundam, et quare.

- Τὸ δὲ σχημα της γαστρὸς τοιοῦτον, ἐπειδη ὑποδοχής ένεκα σιτίων γέγονεν, έμελλε δὲ καὶ τὸν μεταξυ τόπον απαντα καθέξειν ήπατός τε και σπληνος, έν τῷ μέσῳ κειμένη, εὐλόγως προμήκης έγένετο καὶ περιφερής, καθώς έστίν. προμήκης μέν κατά τὸ όρ- 5 θιον σχήμα, χώραν παρέχουσα έν τοις δεξιοις μέν τῷ ήπατι, έν τοις άριστεροις δε τῷ σπληνί εὐρύτερος δε ό πυθμην αὐτης έστι παρὰ τὸν ἄνω τόπον διὰ τὸ κατάρροπον αὐτὴν εἶναι, ὀρθοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὄντος· περιφερής δὲ έγένετο διὰ τὸ δυσπαθές, άπάντων γὰρ 10 σχημάτων, έν μεν έπιπέδοις ὁ κύκλος δυσπαθέστερός
- 4 Ventriculi autem figura ita sese habet: postquam ciborum capiendorum causa paratus est, totumque locum medium occupare debuit inter jecur lienemque, [in medio,] positus, non ab re oblongus et rotundus factus fuit: oblongus quidem secundum rectam figuram, ut sedem in dextra jecinori, in sinistra lieni concederet; ejus ima pars superiore latior est cum declivis ipse sit ob rectam hominis staturam; rotundus est autem ut minus periculis pateat, siquidem inter omnes figuras, in planis circulus, in solidis corporibus

Τὸ δὲ σχῆμα κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 279.

ib. ἐπειδή] ώς ἄν G. 2. ένεκα σιτίων] σιτίων ένεκα G.

ib. γέγονεν] γεγενημένη G. ib. έμελλε δε καί] και μέλλουσα G.

3. τόπον ἄπαντα] om. ᾶπαντα F. ib. ἢπατός τε καί] om. τε G.

4. έν τῷ μέσφ κειμένη] Sic E.,

om. G., om. τῶ vul.

ib. προμήκης έγένετο καὶ περιφερὴς] ἄμα μὲν περιφερὴς ἄμα δὲ προμήκης ἐγένετο G.

5. περιφερής] περιφεράς Α. ib. καθώς έστίν] Sic E., om. vul.

ib. προμήκης μέν κ.τ.λ.] περιφερής μέν κ. τ. λ. G.

ib. ὄρθιον] ὀρθὶ Ε.

7. ἐν τοῖς ἀριστ.] ἐν τοῖς om. Ε. ib. τῷ σπληνὶ] τὸν σπληνὰ Ε. ib. εὐρύτερος δὲ] ἔστι δὲ ἐπὶ μὲν

ανθρώπων εὐρύτερος G.

8. αὐτῆς ἐστι] om. G.

ib. παρά τὸν ἄνω τόπον] τόπον om. Ε., τῶν κατὰ τὸ στόμα G.

9. κατάρροπον αὐτὴν είναι] καταρρέπειν G.

ib. τοῦ ἀνθρώπου ὄντος] μόνου τούτου τοῦ ζώου γεγονότος G.

10. περιφερής δέ κ.τ.λ.] προμήκης δέ κ. τ. λ. G.

ib. έγένετο] om. G.

ib. διὰ τὸ δυσπαθές] ὅτι δυσπαθέστατον τοῦτο τῶν σχημάτων καὶ μέγιστον G.

11. σχημάτων] Sic Ε., των σχημάτων vul., των ίσην έχόντων την περίμετρον σχημάτων G.

ib. ἐν μὲν ἐπιπέδοις] τῶν μὲν

έπιπέδων G.

ib. δυσπαθέστερός έστιν] om. G. An δυσπαθέστατός έστιν, ut sup. p. 14. l. 5?

Fabr. p. 815, 16.

έστιν, έν δὲ τοῖς στερεοῖς σώμασιν ή σφαῖρα, ἀπο-2 θραύεσθαι μη δυναμένη. Έπεὶ δὲ ἀναγκαῖον ἔργον κατεπιστεύθη ή γαστήρ, (χυλοποιήσαι γάρ καὶ p. 24 ventriculi πέψαι τὰ καταποθέντα σιτία παρεσκεύαστο,) θερμότητος έδειτο πλείστης δια δε το μη έξαρκειν το αύ- 5 της μόνον κατά φύσιν θερμον προς το έργον αυτης, φκονόμησεν ή τοῦ Θεοῦ σοφία θάλπεσθαι ταύτην, ἐκ δεξιών μεν παραθείσα τὸ ηπαρ ώσπερ λέβητα διάπυρον, έκ δὲ τῶν ἀριστερῶν τὸν σπληνα της αὐτης ένεκα χρείας, ὅπισθεν δὲ τοὺς ῥαχίτας μύας σὺν τῆ 10 ράχει, έμπροσθεν δε επικείμενον τον επίπλουν σκέ-

3πτειν καὶ περιθάλπειν αὐτήν. "Εστι δὲ ὁ ἐπίπλους 816 Omenti σῶμα σύνθετον, ἐκ δύο χιτώνων συγκείμενον, οἷον πτυχών τινών έν δὲ τἢ ἔσωθεν χώρα τών δύο χιτώ-

natura.

DE ABDOMINE.

Quomodo

lor augea-

proprius ca-

2 globus tutior est, cum retundi refringive nequeat. Caeterum cum necessarium munus ventriculo commissum fuerit, (ad macerandos enim in succumque vertendos assumptos cibos creatus fuit,) plurimi caloris indiguit; ejus autem proprium atque insitum calidum tanto operi sufficere non poterat, idcirco divina sapientia ipsum foveri curavit, a dextris jecur instar ferventis lebetis statuens, a sinistris ejusdem usus causa lienem, a tergo spinales musculos spinamque ipsam, ante incumbens omentum ventriculum contegere ipsumque undique calore perfundere mandavit. 3 Omentum vero est compositum corpus, duabus tunicis, veluti quibusdam involucris, contextum; ab interioribus duarum tunica-

 έν δὲ τοῖς στερεοῖς σώμασιν] τῶν δὲ στερεῶν G.

ib. ἀποθραύεσθαι μή δυναμένη] μέγιστα τετύχηκεν όντα G.

3. κατεπιστεύθη] Sic E., vul. πεπίστευται.

ib. χυλοποιήσαι καὶ πέψαι Sic Ε., vul. πέψαι καὶ χυλοποιῆσαι.

4. παρεσκεύαστο] Sic E., vul. παρεσκεύασται.

5. αὐτῆς] An αὐτῆς ? 7. ταύτην] An αὐτῆν ?

ib. ἐκ δεξιῶν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 284.

8. ωσπερ] Sic E., vul. ωs.

10. τους ραχίτας μύας συν τη ράχει] ή ράχις τε καὶ οἱ ραχίται μύες καλούμενοι G.

12. "Εστι δέ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 286, 295.

13. ἐκ δύο χιτώνων συγκείμενον έκ δυοίν μεν χιτώνων πυκνών καὶ λεπτών αλλήλοις επικειμένων—συνεστηκός G.

Mor. p. 24, 25.

DE ABDOMINE. νων ἔχει κατεσπαρμένας φλέβας καὶ ἀρτηρίας [παμπόλλας] συμπεπλεγμένας ἀλλήλαις καθάπερ δίκτυον ἐν δὲ ταῖς κεναῖς χώραις τοῦ πλέγματος αὐτῶν, ὅσπερ ἀναπληροῦσάν τινα πιμελὴν πάνυ πολλὴν, ὅργανον αὐτὸ θερμαντικὸν κατασκευάσασαν. 5 4 Τοιαύτη μὲν ἡ τοῦ ἐπίπλου φύσις σὺν αὐτῷ δὲ καὶ 5οἱ κατεπιγάστριοι μύες. Ἐκ δὲ τῶν ἄνωθεν μερῶν τῆς γαστρός ἐστι τὸ διάφραγμα, σφίγγον καὶ περιστέλλον αὐτῆς τὸ στόμα, ὅπως, ἐν τῷ πλήρη γεγονέναι τὴν γαστέρα σιτίων τε καὶ ποτῶν, μὴ ἐᾳ παλιν-10 6 δρομεῖν αὐτὰ πρὸς τὰ ἄνω τοῦ στομάχου. Εἰς δὲ τὰ κάτω μέρη τῆς γαστρὸς παράκεινται τὰ ἔντερα, ὧν πρῶτός ἐστιν ὁ πυλωρὸς, ἔξοδος τῆς γαστρὸς ὧν στενὸς καὶ περιεσφιγμένος ὑπό τινος ἀδένος περικειμένου, εἰς τὸ μὴ ἐᾶν ἀχύλωτα διέρχεσθαι τὰ σιτία 15

Diaphragmatis positus.

Pylori positus, natura, et functio.

rum partibus venae arteriaeque plurimae dispersae ac inter sese perplexae retis imaginem faciunt; inanibus autem texturae hujus plagis pingue quoddam admodum copiosum, ea loca replens in-4 strumentumque ipsum excalfactorium faciens, continetur. Hujusmodi est omenti natura; ipsi vero abdominis musculi adhaerescunt. 5 Supra ventriculum transversum septum est, ejus ostium claudens atque constringens, ut ne, cum cibi potusque ventriculus plenus 6 est, sursum versum in gulam recurrere permittantur. Inde imae ventriculi parti intestina adjacent, quorum primum est quod Graeci pyloron [πυλωρὸν] vocant, Latine janitor dicitur (quoniam ostii instar in inferiores partes ea, quae excreturi sumus, emittit); iste exitus quidam ventriculi est angustus et quadam apposita glandulosa carne circumseptus, ne esculenta non in succum re-

^{1. [}παμπόλλαs] Sic G.; παμπόλλουs E., et sic inf. p. 79. l. 13., et p. 866. l. 13., 877. 13. Ed. Fabr.; πλείσταs vul.

^{4.} αὐτῶν] Sic A.B.E., αὐτοῦ vul. 5. κατασκευάσασαν] κατασκευά-

^{5.} κατασκευάσασαν] κατασκευάσασα Α.Β.

^{10.} μη έᾶ] μη έᾶν Ε.

^{13.} πυλωρός] πυλαρός Α.

ib. ων] οὖσα Ε.

^{14.} περιεσφιγμένος] Sic B., περισφιγμένος vul., περισφιγγμένος b.

^{15.} είς τὸ μὴ έᾶν] είς τὸ om. Ε.

Fabr. p. 816, 17.

έως αν την πρέπουσαν εύκοσμίαν της πέψεως απολάβωσιν.

DE ABDOMINE.

Αύτη μεν οὖν ή θέσις τῆς γαστρὸς καὶ τὸ 5 σχήμα, σὺν τοῖς παρακειμένοις σπλάγχνοις ὅτι δὲ καὶ αἱ δυνάμεις τῆς γαστρὸς αἱ φυσικαὶ, ὧσπερ 817 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μορίοις, τέσσαρές εἰσιν, έλκτική, καθεκτική, άλλοιωτική, καὶ ἀποκριτική, ἐκ τῶνδ' αν 2 μάθοις. Πᾶν μόριον τοῦ σώματος ὀρεκτικὸν τροφης, ορεγόμενον τε έξ ανάγκης έκεινο έλκει οδ και ορέγεται ίνα δὲ ἀπολαύση αὐτοῦ, ἀλλοιῶσαι δεῖ αὐτὸ 10 πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ οὐσίαν· τὸ δὲ ἀλλοιωθῆναι p. 25 retentricem, μέλλον χρόνου δείται, χρόνος δ' οὐκ αν γένοιτο χωρίς κατοχής κατέχεσθαι οὖν δεῖ τὰ σιτία πρὸς τὸ

In ventriculo quatuor esse naturales facultates,

attractricem,

alteratricem, et expultricem, (vide inf. c.6.§.1.)

dacta prius elabantur quam decentem coctionis modum acceperint.

άλλοιωθήναι, προηγείται δὲ ή καθεκτική δύναμις τής

Jam satis ventriculi positum et figuram, contiguaque membra 5 enarravimus; at in ventriculo quatuor naturales facultates esse positas, sicut et in reliquis membris, attractoriam videlicet, contentricem, alteratricem, et expulsoriam, ita sane discere poteris. 2 Quodlibet membrum alimenti appetens [est, et] necessario illud attrahit cujus est appetens; ut autem eo frui queat, in suam ipsius naturam omnino convertere studet; sed quod immutandum est temporis indiget, tempus autem, nisi illud retineatur, interesse non poterit; retinenda sunt igitur tantisper donec convertantur ciba-

4. παρακειμένοις] περικειμένοις Β. ib. ὅτι δὲ καὶ κ. τ.λ.] Cf. Gal.

ib. ὅτι δὲ καὶ] ὅτι μὲν οὖν Ε.

6. έλκτική] της οἰκείας ποιότητος add. G.

7. καθεκτική] τῶν ληφθέντων add. G.

ib. ἀλλοιωτική] καὶ πρό γε τού-των ἀπασῶν ἡ ἀλλοιωτικὴ δι ἡν ἐδέησεν αὐτῆ κἀκείνων G., qui ἀλλοιωτική post ἀποκριτική ponit.

ib. ἀποκριτική] τῶν περιττωμάτων add. G., qui ἀποκριτική post καθεκτική ponit.

ib. ἐκ τῶνδ'] ἐκ τοῦδ' F.

9. δρεγόμενόν τε] δραγόμενόν τε E., vul. om.

ib. ἔλκει οδ καὶ] om. E.

10. αὐτοῦ] αὐτὸ Ε.

ib. δεί αὐτὸ] Sic E., σπεύδει

11. ίδίαν αὐτοῦ Sic E., έαυτοῦ πάντως vul.

Mor. p. 25

DE ABDOMINE. Digressio, in qua ventriculi facultates cum uteri comparantur.

Maris semen in uterum primum attrahi,

deinde cum muliebri misceri et alterari,

deinde, si mas fuerit, diebus tri3 άλλοιωτικής. Πότερον οὖν ἀρκεῖ ταῦτα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ είναι φυσικὰς δυνάμεις έν τῆ γαστρί; ἢ χρὴ τρανώτερόν τι καὶ ἀριδηλότερον ἄλλο λέγειν, καὶ περὶ άλλου μορίου; κατέχει μὲν γὰρ ή γαστήρ τὰ σιτία μέχρι περ αν πεφθωσι, κατέχουσι δε καὶ αι μητραι5 4 τὸ ἔμβρυον ἔστ' αν τελέσωσιν. Αλλα πολλαπλάσιος ό χρόνος της καθεκτικής δυνάμεως των ύστερων η ό 5 της γαστρός. Έλξασα γὰρ ή μήτρα τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα, έναγκαλίζεται ώς οἰκείον καὶ φίλιον, περισφίγξασα έαυτὴν πανταχόθεν, καὶ μεμυκυῖα τῷ στό-10 ματι ώς μηδέ πυρίναν μήλης διελθείν δι αὐτης δύ-Κατασχεθέν οὖν τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα 6 νασθαι. συναναμίγνυται καὶ συναλλοιοῦται τῷ σπέρματι τῆς θηλείας ἀναζυμοῦνται οὖν ἀμφότερα καὶ γίνεται 7 οὐσία μία. Τρέφεται οὖν τὸ ἔμβρυον ὑπὸ τῆς ἐμμήνου 818 καθάρσεως καὶ αὐξάνεται κατὰ βραχὺ, σὰρξ καὶ

3 ria, praecedit autem commutatricem vis retentoria. Num igitur haec satis probaverint in ventriculo naturales vires inesse? an aliud quippiam clarius et evidentius, deque alio etiam membro exponere opus fuerit? cibos utique ventriculus continet donec concocti fuerint, continent vero et vulvae foetus donec absol-4 vantur. Sed tempus continendi in vulva foetus multo longissi-5 mum est quam cibi in ventriculo. Attracto namque maris semine, vulva id tanquam domesticum familiareque amplectitur, se ipsam undique in arctum compellens, propriumque ostiolum claudens 6 adeo ut ne specilli quidem mucro introire valeat. Conclusum igitur masculi semen cum muliebri semine permiscetur simulque alteratur; atque ita ambo fermentantur unaque substantia fiunt. 7 Foetus autem menstruo purgamento nutritur et pedetentim au-

Πότερον οὖν ἀρκεῖ ταῦτα] ἀρκεῖ οὖν Ε.

^{2.} η χρη] η λέγομεν τί έστι Ε.

^{3.} τι καὶ ἀριδηλότερον] Sic B.C., om. vul., τε καὶ ἀριδηλότατον Ε.

ib. ἄλλο λέγειν] om. E.

ib. περί] έπὶ Ε.

^{4.} ἄλλου] Sic E. et fort. C., έτέρου vul.

^{11.} μήλης μύλης Α.Β.

^{14.} ἀναζυμοῦνται] Sic B., ἀναζυμιοῦνται vul.

^{16.} καὶ μόνον] Vide sup. ad p. 57. l. 9.

Fabr. p. 817, 18.

μόνον γεγονὸς μέχρι ήμερῶν τριάκοντα εἶτα ή τοῦ Θεοῦ ἄπειρος δημιουργική σοφία ταύτην την σάρκα διαπλάττει είς ἀνθρώπινον σχήμα, δοῦσα τὴν μόρφωσιν, εἰ μὲν ἢ τὸ κυόμενον ἄρρεν, ἐν ἡμέραις τριάκοντα, εἰ δὲ θῆλυ, ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα δύο τὸ 5 μακρότατον. τὴν δὲ αἰτίαν φράσω ὅταν περὶ τῶν 8 γεννητικών μορίων διέρχομαι έξηγούμενος. Είδοποιηθείσα οὖν ή σὰρξ καὶ τὸ οἰκείον σχήμα ἀπολαβοῦσα τρέφεται καὶ αὐξάνεται, ἀκίνητος οὖσα έως μηνῶν τριών εὶ ἄρρεν τὸ κυόμενον ἢ, εἶτα ἄρχεται κινεῖσθαι 10 [ύπὸ] τὸν αὐτὸν μῆνα τὸ δὲ θῆλυ οὐχ ώς τὸ ἄρρεν, ύγρότερον γὰρ τὸ θῆλυ καὶ ἀσθενέστερον, καὶ διὰ τοῦτο μακροτέρου χρόνου δεῖται πρὸς κίνησιν ἐν γὰρ 9 τῷ τετάρτῳ μηνὶ κινείται τὸ θῆλυ. Αὐξάνεται οὖν κατὰ μικρὸν τὸ ἔμβρυον κινούμενον ἔως ἂν τελεσθη 15 ό έννεαμηνιαίος χρόνος είτα τῷ δεκάτῳ μηνὶ ἡσυχά-

per novem menses in utero reti-

neri,

DE ABDOMINE.

ginta hu-

manam speciem assu-

mere, si foemina, duo-

bus et quadraginta.

Foetum, si mas fuerit,

tertio mense movere in-

cipere; si foemina,

quarto:

gescit, carnis tantum formam usque ad trigesimum diem sortitus; deinde immensa Dei in creando sapientia carnem illam in humanam speciem efformat, si foetus mas fuerit, diebus triginta figuram largita, si foemina, summum duobus et quadraginta: causam vero hujusce rei cum de genitalibus partibus loquemur explicabimus 8 [Lib.V. c. 30.]. Itaque efformata caro propriaque figura insignita alitur crescitque, motu in tertium usque mensem carens si mas fuerit, inde motu cieri incipit; at foemina non ita ut mas, humidior enim imbecilliorque est, atque ideo longiori tempore ad motum 9 eget; nam quarto mense foemina movetur. Igitur paulatim crescit foetus et movetur donec novem mensium tempus elapsum fuerit; postea mense decimo virtus contentrix perfuncta munere,

1. γεγονὸς] γεγονοΐα Ε.
ib. μέχρι] Sic Ε., et sic sup.
p. 56. l. 9., et inf. p. 887. l. 35.
Ed. Fabr., et p. 6. l. 9. Ed. Must.;
vul. μέχρις. Vide Lobeck ad
Phryn. p. 14.
2. δημιουργική] δημηουργική Β.

6. φράσω] Sic E., φράσομεν vul. 7. διέρχομαι έξηγούμενος] Sic E., διεξηγώμεθα vul.

11. [ὑπὸ] τὸν αὐτὸν μῆνα] om. vul., ἀπὸ τὸν αὐτὸν μῆνα Ε.

13. χρόνου δείται] Sic E., vul. δείται χρόνου.

DE ABDOMINE. deinde decimo mense expelli.

σασα ή καθεκτική δύναμις ώσπερ οὐκ οὖσα, προέρχεται άλλη δύναμις, ήτις ονομάζεται αποκριτική, ώθοῦσα τὸ ἔμβρυον καὶ ἐκβάλλουσα ἔξω, ώστε γεν- p. 26 10 νηθήναι ἄνθρωπον είς τὸν κόσμον. Ταῦτα της ἀφάτου φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ τὰ δημιουργήματα.

ventriculo naturalem facultatem (cf. sup. c. 5. §.2.) esse expultricem.

Concoctum in ventriculo succum (vulgo chymum) in

intestina

propelli.

Quartam in 6 'Αναβήσομαι δὲ ὅθεν ἀπέλειπον τὸν λόγον, καὶ είπω περί της ἀποκριτικής δυνάμεως της έν γαστρί. χυλοποιηθέντα γὰρ τὰ σιτία ἐν τῆ γαστρὶ, τὸν πρέπουτα κόσμου δεξαμένης της πέψεως, οὐκέτι μένειν 819 2 έν αὐτῆ δύναται. 'Ωθεῖται οὖν ὁ πεφθεὶς χυλὸς έν 10 τη γαστρὶ ὑπὸ της ἀποκριτικης δυνάμεως είς τὸν πυλωρον καὶ εἰς τὰ λεπτὰ ἔντερα. κατεσπαρμένα δὲ όντα έν τοις λεπτοις έντέροις τὰ μεσαραϊκὰ φλέβια έλκουσι τὸν καθαρώτατον χυλὸν, ἀναφέροντα πρὸς τὰ σιμὰ τοῦ ήπατος, εἰς τὸν τόπον τὸν ὀνομαζόμενον 15

> alteri virtuti, expulsoriae nominatae, cedit; ea foetum pellit in 10 lucemque excludit, atque ita in mundum homo editur. Haec sunt ineffabilis Dei in homines amoris opera.

> At nunc [quem institueramus sermonem (c. 5. §. 2.) repetamus, et] de expulsoria ventriculi facultate loquamur; postquam [enim] in stomacho cibi versi in humorem sunt, et concoctio 2 absoluta est, eo loco amplius morari nequeunt. Igitur concoctus in ventriculo succus ab expultrice vi in imam partem (quae a Graecis pyloros [πυλωρὸς] vocatur, a nostris janitor appellatur*,) et in tenuia intestina propellitur: medianae autem venulae in tenuibus intestinis sparsae mundissimum succum attrahunt, et ad cava jecoris, in locumque portas nominatum deferunt; cras-

* Sic Ed. 1581 et Fabr. ; appelletur, Edd. 1537, et 1540.

> 1. ωσπερ ούκ οὖσα Sic E., vul. om.

> ib. προέρχεται άλλη δύναμις] Sic Ε., πρόεισιν ἄλλην δύναμιν vul.

3. ώστε] ώς Ε.

5. δημιουργήματα] δημηουργή-

6, 7. 'Αναβήσομαι—είπω] Sic E., vul. αλλα ρήτεον.

7. ἀποκρ. δυνάμ. τῆς ἐν γαστρὶ] Sic E., έν γαστρὶ ἀποκρ. δυνάμ. vul.

8. χυλ. γὰρ] Sic E., om. γὰρ vul.

12. πυλωρον] πολαρόν Α. 14. ἔλκουσι βάλλουσαι Ε.

ib. καθαρώτατον] Sic B.C., καθαρότατον Ε., καθαρώτερον vul.

ib. ἀναφέροντα] Sic E., καὶ ἀναφέρουσι vul.

Fabr. p. 818, 19.

πύλας τὸ δὲ παχύτερον τοῦ χυλοῦ καὶ κοπρώδες καὶ (ώς αν είποι τις) τὸ πιτυρώδες ἀποκρίνεται πρὸς 7 τὰ παχέα τῶν ἐντέρων. Εἰσὶ δὲ τὰ παχέα ἔντερα σαρκώδη μέν την οὐσίαν, διχίτωνα δὲ πάντα τη θέσει δὲ, καὶ τῷ μεγέθει, καὶ τῷ σχήματι, καὶ τῆ ἐνεργεία 5 2 διαφέροντα. Τὸ μὲν γὰρ ἀπευθυσμένον πάντων κατώτερον κείται, κατ' εὐθείαν της άκρας της ράχεως έντὸς, ἔως τοῦ [δακτυλίου] τοῦ ὀνομαζομένου σφιγκτῆρος, συστέλλοντος καὶ συσφίγγοντος τὸ πέρας τοῦ άπευθυσμένου, ώς μη έαν άκούσιον το κόπρον, η 10 τὸ πνεῦμα, η ἄλλο τι ἐξέρχεσθαι. προαιρετικὸν γαρ δργανόν έστιν ο σφιγκτήρ μῦς, έν μεν τη άποπατήσει χαλώμενος, έν δὲ τῆ κατοχῆ συστελλό-3 μενος. Διχίτωνα δὲ πάντα τὰ ἔντερα κατεσκευάσθη τη προνοία της φιλαγάθου δημιουργίας τοῦ 15

sior vero succi faeculentaque pars atque (ut ita dicam) furfu-7 racea ad crassa intestina detruditur. Ea vero omnia substantia quidem carnosa sunt, et ex duabus tunicis constantia; situ tamen, 2 [magnitudine,] figura, functione different. Rectum namque om-

nium infimum est, e regione extremae spinae interius collocatum, usque ad annulum musculum, qui sphincter [σφιγκτήρ] Graece a constringendo dicitur; stringit enim clauditque recti extremum, ut ne, invitis nobis, stercus, aut flatum, aut quippiam aliud egredi permittat: quandoquidem voluntarii motus musculus hic astrictorius instrumentum est, ubi aliquid excernitur laxatus, ubi 3 supprimendum est contractus. Omnibus vero intestinis optimae

Ι. πύλας] πύλαι Ε.

2. ws av Sic A.B.E., av om. vul.

4. θέσει δὲ] om. δὲ E.

καὶ τῷ μεγέθει] Sic E., om. vul.
 Τὸ μἐν γὰρ] Sic E., τὸ γὰρ vul.
 κατ εὐθεῖαν] Sic E., καθ εὐ-

θείαν vul.

 [δακτυλίου] δακτύλου vul.
 Vide H. Steph. Thes. (Ed. Par. nov.) in v. δακτυλίος.

ib. τοῦ ὀνομαζομένου τὸν ὀνομα-

ζόμενον Ε.

ib. σφιγκτήρος] σφικτήρος A.B.,

σφιγκτήρα Ε.

9. συστέλλοντος] συστέλλοντα Ε. ib. συσφίγγοντος] σφίγγοντα Ε. 10. έαν] έξέρχεσθαι hic add. Ε., et inf. om.

ib. ἀκούσιον] Sic E., ἀπροαιρέ-

των (—τως Α.,) ήμῶν vul. ib. τὸ κόπρον] Sic Ε., τὴν κόπρον vul. Vide Lobeck ad Phryn. p. 760. 11. τὸ πνεῦμα] πνευμάτω Ε.

12. ἐστιν] Sic E., vul. ὑπάρχει. ib. σφιγκτήρ] σφικτήρ Α.Β. 15. δημιουργίας δημηουργ. Α.Β.

DE ABDOMINE.

Crassorum intestinorum materia, situs, functio.

Recti positus.

Sphincteris musculi nomen, et functio.

Mor. p. 26, 27.

DE ABDOMINE. Quare intestina duas habeant tunicas. Θεοῦ· ἐπίκαιροι γὰρ ἐλκώσεις εἰς αὐτὰ γίνονται ἐκ φλεγμονῶν ἀξιολόγων προηγησαμένων ἐν αὐτοῖς, ὡς τῆ σήψει διαβρωθῆναι καὶ πεσεῖν τὸν ἔνα χιτῶνα, ζῆν δὲ τὸν ἄνθρωπον μεθ' ἐτέρου τῶν χιτώνων, καὶ 820 ὑγιαίνειν, καὶ πρὸς τὰς πράξεις ἀμέμπτως ἐνεργεῖν. 5

Coli positus.

4 Τὸ κῶλον δὲ ἀνώτερον τοῦ ἀπευθυσμένου κεῖται, ἐν τοῖς ἀριστέροις μέρεσι παρεκκλῖνον ἐγκάρσιον πρὸς τὰ δεξιά. τοῦτο ἐμφραττόμενον ἢ ὑπὸ φλέγματος, ἢ ὑπὸ παχέος πνεύματος, ὀδύνας ἀνιαρὰς ἐπάγει τοῖς τοῦτο παθοῦσιν, ὡς μὴ δύνασθαι ὑπομένειν τὸ p. 27

Caeci positus,

nomen, et functio. 5 σφοδρον τῶν πόνων. Τὸ δὲ τυφλον, καὶ αὐτὸ τῶν παχέων εν ον, πρὸς μὲν τὰ δεξιὰ κεῖται κατώτερον τοῦ δεξιοῦ νεφροῦ· κολποῦται δὲ πλατυνόμενον κυκλοτερῶς, διέξοδον μὴ ἔχον, δι ἢν καὶ τοὔνομα 6 ἔσχηκε. Τοῦτο τῆ εὐρύτητι αὐτοῦ, ὥσπερ τις δευτέρα 15 γαστὴρ, κατέχει τροφὴν εἰς ἀπόθεσιν, τοῖς πλησιάζουσι μορίοις [παρέχον] ἐν ταῖς διὰ λιμὸν ἀσιτίαις·

Dei artis providentia duas tunicas largita est; siquidem ex phlegmonis magnis antecedentibus nonnunquam perniciosis ulceribus ipsa infestantur, adeo ut putredine corrodatur excidatque una tunica, vivat tamen cum altera homo, valeatque, et 4 sine vitio fungi suis muneribus possit. At intestinum cólon vocatum supra rectum jacet, quod a sinistra parte incipiens in dexteriorem obliquum convertitur: id intestinum pituita crassove spiritu obstructum, adeo ingentes dolores id patientibus concitat 5 ut eorum magnitudinem sustinere non possint. At caecum intestinum, et ipsum unum de crassioribus, in dextra quidem parte infra dextrum renem jacet; sinuatur autem ac late in orbem funditur, et impervium est, ideoque ei tale vocabulum fuit. 6 Hujusmodi intestinum sinu suo, tanquam altero ventriculo, alimentum ad futuram necessitatem continet, idque vicinis membris

^{1.} ἐπίκαιροι κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 330.

τοῖς τοῦτο παθοῦσιν] τοὺς οὕτω πάθοντας Ε.

^{13.} κυκλοτερώς] κυκωτερώς Ε.

^{15.} Τοῦτοτῆ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 333. 16. τοῖs] Sic E., vul. καὶ τοῖs.

^{17. [}παρέχον] παρέχων Ε., παρέχει ταύτην vul.

Fabr. p. 819-21.

συνεργεί δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ κῶλον, διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ τὸ σκολιὸν τῆς θέσεως κατέχον καὶ αὐτὸ τροφήν. Τὸ δὲ λεπτὸν ἔντερον ὑπέρκειται μὲν τῷ τυφλώ, έλικοειδώς δὲ κείται διὰ τὸ χρονίζειν ἐν αὐτώ τον περιεχόμενον ύπ' αὐτοῦ χυλον, προς το άφαρ-5 πάζειν αὐτὸν τὰ μεσαραϊκὰ φλέβια, ἀναδιδόντα τὸν αὐτὸν πρὸς τὰς ἐν ήπατι πύλας εἰ γὰρ εὐθεῖαν τὴν θέσιν ἔσχε τὸ λεπτὸν ἔντερον, ἀθρόως ἂν ὑπήρχετο κάτω ὁ ἐν αὐτῷ διοδευόμενος χυλὸς, ώστε κολοβὴν 8 γίγνεσθαι τὴν πρὸς τὸ ἦπαρ ἀνάδοσιν. Ἡ δὲ νῆστις 10 ύπέρκειται μεν τῷ λεπτῷ [ἐντέρῳ], κεῖται δὲ έλικοειδώς καὶ αὐτὴ πλησίον τοῦ ήπατος, κενὴ πάντοτε 821 δι' αὐτὸν τὸν συρρέοντα εἰς αὐτὴν χολώδη χυμόν ὁ γαρ πόρος της χοληδόχου κύστεως ὁ έξάγων τὸ χολώδες περίττωμα, είς αὐτὴν έμβάλλει τὸ αὐτὸ 15 9 περίττωμα. Τη δριμύτητι οὖν τοῦ χολώδους περιτ-

in jejunio ex longa fame distribuit; huic quoque rei colon suffragatur, et ob suam amplitudinem et ob situs obliquitatem 7 ipsum etiam alimenta continens. Inde tenuius intestinum supra caecum porrigitur, in plures orbes vehementer implicitum ut in ipso contentus succus diutius maneat, et a medianis vasculis raptus ad jecoris portas derivetur; nam si rectum tenue intestinum poneretur, repente ad inferiora per ipsum means succus 8 laberetur, atque imperfecta ad jecur digestio fieret. Mox jejunum super tenue intestinum ingreditur, et ipsum flexuose apud jecur positum, semperque inane propter biliosum humorem in ipsum delabentem; meatus namque vesicae felleae supervacuam bilem 9 educens, in ipsum jejunum eandem eructat. Igitur hujusce ex-

2. σκολιὸν Κολιὸν Α.

3. τῷ τυφλῷ] Sic E., ut inf. l.11., p. 68. l.7., et p. 894. l. 15. Ed. Fabr.; τοῦ τυφλοῦ vul.

5. ἀφαρπάζειν αὐτὸν] Sic E.,

άφαρπάζεσθαι vul.

6. τὰ μεσαραϊκὰ φλέβια] τὰ μεσοραϊκά φλεβία Ε., τοις μεσαραϊκοις φλεβίοις vul.

ib. ἀναδιδόντα] ἀναδιδοῦντα Ε.,

αναδιδούσι vul.

ib. τὸν αὐτὸν] Sic E., τοῦτον vul. 10. γίγνεσθαί] γίνεσθαι Β. 11. τῷ λεπτῷ] Sic Ε., τοῦ λεπτοῦ

vul. Vide sup. ad l. 3.

ib. [έντέρω] έντέρου vul. 13. αὐτὸν τὸν] Sic A.B.E., om. τον vul.

DE ABDOMINE.

Tenuius intestinum quare in plures orbes implicitum sit.

Jejuni positus,

Mor. p. 27, 28.

DE ABDOMINE.

et nomen.

τώματος όλισθαίνει πᾶσα τροφὴ ἡ μέλλουσα κατέχεσθαι ὑπὸ τῆς αὐτῆς νήστεως διὰ τοῦτο ἄρα καὶ τὴν ὀνομασίαν προσέλαβε κενὴ δὲ οὖσα τῆ τοῦ κενοῦ ὑποχωρήσει πολὺν ἔλκει τὸν χυλὸν ἀπὸ τῆς γαστρὸς, καὶ διὰ τοῦτο πολλαὶ φλέβες τῶν μεσαρα-5 εϊκῶν ἀγγείων ἐν αὐτῆ καταφύονται. Ὑπέρκειται δὲ

Duodeni positus,

et nomen.

10 ϊκῶν ἀγγείων ἐν αὐτῆ καταφύονται. Ὑπέρκειται δὲ τῆ νήστει ἡ δωδεκαδάκτυλος ἔκφυσις, ἔντερον οὖσα καὶ αὐτὴ τῶν λεπτῶν, δώδεκα δακτύλων τὸ μέγεθος ἐπιτείνουσα διὰ τοῦτο οὖν αὐτὴν Ἡρόφιλος ἀνόμασε 11 δωδεκαδάκτυλον. Ἡ θέσις δὲ αὐτῆς κατ εὐθεῖαν, 10 καταφύονται δὲ ἐν αὐτῆ ὀλίγα φλέβια τῶν μεσαραϊκῶν, διὰ τὸ πρώτως αὐτὴν ὑποδέχεσθαι τὸν ἀπὸ τῆς γαστρὸς ἔξερχόμενον χυλόν εἰ γὰρ καὶ προηγεῖται ταύτης ὁ πυλωρὸς πλησίον τῆς γαστρὸς κείμενος, p. 28 ἀλλὰ μικρὸς καὶ στενός ἐστι, ἔξοδος καὶ μόνον τῆς 15 γαστρὸς ἄν.

crementi fellei acrimonia fit ut totum alimentum in jejuno moraturum dilabatur, atque ideo *jejunum* nominatur; cum fit autem vacuum, magnam succi copiam de ventriculo sugit, et hanc ob causam multae venae ex medianis vasculis in ipso inseruntur.

- 10 Inde super hoc appendix quaedam est duodecim digitorum longitudinis, et ipsa inter gracilia intestina connumerata; cumque ejus longitudo duodecim digitorum sit, propterea ab Herophilo
- 11 Graece δωδεκαδάκτυλος [Latine duodenum,] nominatur. Rectus est autem ejus positus, paucaeque medianae venulae in ipso insertae sunt, quoniam in ipsum primum exiens de stomacho succus ingreditur; quamvis hoc janitor superior est, proxime ad ventriculum collocatus, brevis tamen et angustus, exitusque tantum ventriculi est.

3. τῆ τοῦ κενοῦ ὑποχωρήσει] Sic E., om. vul.

τῆ νήστει] Sic E., τῆς νήστεως vul. Vide sup. ad p. 67.
 3.

 δώδεκα δακτύλων] Sic E., δωδεκαδάκτυλον vul. 9. ἐπιτείνουσα] Sic E., ἔχουσα

12. πρώτως] πρώτος Ε.

ib. τῆς γαστρὸς] Sie E., om. τῆς vul.

15. καὶ μόνον] Sic A.B., vul. καὶ μόνος. Vide sup. ad p. 57. l. 9.

Fabr. p. 821, 22.

Υπέρκειται δὲ πάντων τῶν ἐντέρων ἡ γαστὴρ, διχίτων οὖσα κατὰ συνέχειαν δὲ ταύτης ὁ στόμαχος άνωθεν, όστις καὶ οἰσοφάγος καλεῖται, καὶ αὐτὸς 822 2 ομοίως διχίτων. 3 Ινας δε έχοντες ή τε γαστήρ καὶ ο οἰσοφάγος, τοῦ μεν έντος χιτώνος ταῖς εὐθείαις 5 ίσὶν έλκονται τὰ σιτία, ταῖς δὲ ἐγκαρσίαις περιστέλλονται. εἰσὶ δὲ ἐν τῆ γαστρὶ καὶ λοξαὶ ίνες συμπλεκόμεναι ταις έγκαρσίαις, και συνεργούσαι προς 3 κατοχήν καὶ διαμονήν των έν τῆ γαστρὶ σιτίων. 'Η δὲ οὐσία της γαστρὸς σὰρξ λευκή καὶ ἄναιμος, καὶ 10 τῶν ἐντέρων ὡσαύτως, τῶν μὲν λεπτῶν ὁμοία, τῶν 4δὲ παχέων σαρκωδεστέρα καὶ πιμελώδης. Εἰσὶ δὲ αί ίνες των λεπτων έντέρων καὶ των παχέων έγκάρσιαι πάσαι, καὶ τῶν ἔσωθεν χιτώνων καὶ τῶν ἔξωθεν,

DE ABDOMINE. Ventriculi et oesophagi tunicae.

Ventriculi et intestinorum substantia.

Primus autem intestinorum omnium ventriculus est, qui ex duobus tergoribus constat; cui stomachus supra contiguus est, oesophagus [οἰσοφάγος] etiam appellatus, (gula a Latinis), et ipse 2 duplici tergore munitus. Fibras vero ventriculus et stomachus habent; in interiore quidem tunica rectas quibus cibus detrahitur, in exteriore transversas quae cingunt et amplectuntur: sunt et in ventriculo obliquae quaedam fibrae transversis inter-3 textae, retentioni moraeque cibi in ventriculo opitulantes. At ventriculi substantia caro quaedam albida et exanguis est, intestinorum quoque talis est, sed gracilium penitus similis, cras-4 sorum plenior ac pinguior. Caeterum tenuium crassorumque juxta intestinorum fibrae, tam interiorum quam exteriorum tunicarum, omnes transversae sunt, (excretoria enim sunt instru-

 πάντων τῶν ἐντέρων] Αη πᾶσι τοις έντέροις? Vide sup. ad p.67.1.3. 2. κατά συνέχειαν δέ] Sic E.,

κατά δὲ συνέχειαν vul.

4. δὲ ἔχοντες] ἔχοντες Ε., δὲ έχουσιν vul.

5. οἰσοφάγος] ἰσοφάγος Α. ib. τοῦ] Sic Ε., καὶ τοῦ vul. 6. ἰσὶν] εἰσὶν Α.

ib. ταις δέ] του έκτος add. C. ib. έγκαρσίαις Sic E., -σίοις vul.

 ἶνες] ἴναι Ε., ut semper fere.
 ἐγκαρσίαις] Sic Ε., -σίοις vul. ib. καὶ συνεργοῦσαι] καὶ om. Ε.
11. τῶν μὲν] Sic Ε., ἀλλ' ἡ μὲν

ib. τῶν δὲ] Sic E., ἡ δὲ τῶν vul. 13. lves | "vai E.

ib. ἐγκάρσιαι] Sic E., -σιοι vul. 14. τῶν ἔσωθεν Sic E., aἱ τῶν ἔσωθεν vul.

ib. τῶν ἔξ.] Sic E., ai τῶν ἔξ. vul.

DE ABDOMINE.

Rectum quare ceteris intestinis valenMor. p. 28, 29.

(διαχωρήσεως γαρ όργανα,) πλην όλίγαι τινές είσιν ίνες εὐθεῖαι συμπλεκόμεναι ταῖς [έγκαρσίαις], ἵνα μὴ άθρόαι αἱ διαχωρήσεις γίνωνται μάλιστα δὲ συμπλέκονται εὐθεῖαι ἶνες πολλαὶ ταῖς ἐγκαρσίαις τοῦ άπευθυσμένου. πάντα γὰρ τὰ προσφερόμενα διὰ τοῦ 5 5 στόματος είς γαστέρα καὶ έντερα χωρεί. Κατώτερον δὲ πάντων τὸ ἀπευθυσμένον ἔντερον· καὶ πολλάκις όστα καταπιόντες τινές, άλλοι δὲ νόμισμα, καὶ άλλοι φόλιν, πάντα είς τὸ ἀπευθυσμένον χωρεῖ, διατείνοντα αὐτὸ τῆ σκληρότητι. διὰ τοῦτο ἡ τοῦ Θεοῦ δημιουρ- 10 γική σοφία τὰ ἀναγκαζόμενα ἰσχυρότερα τῶν ἄλλων 6 ἀπεργάζεται. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ τὸ κῶλον τὸ έντὸς πνευματοῦται ὑπὲρ τὰ ἀλλὰ ἐν ἐμφράξεσι, καὶ 823 άνιαρας όδύνας τοις έμφραχθείσιν έπιφέρει τῷ σκολιῷ της θέσεως καὶ διὰ τοῦτο ταῖς [ἐγκαρσίαις] αὐτοῦ 15 ίσὶ συμπλέκονται ίνες εὐθεῖαι, ἰσχυροποιοῦσαι τοὺς menta,) praeter quam quod paucae quaedam rectae fibrae trans-

versis intertexuntur, ne copiosae ac repentinae excretiones fiant; potissimum vero in recto intestino multae rectae fibrae cum transversis permiscentur: nam quicquid ore assumimus in ven-5 triculum ac intestina delabitur. Infimum vero omnium rectum est; et plerumque cum alii ossa devorassent, alii nummum, alii squamam, omnia in rectum delapsa, ibi retenta sunt, distentionemque duritia sua fecerunt : quare Dei creatrix sapientia ea 6 caeteris valentiora facit quae majorem vim patiuntur. Eandem ob causam et colon intestinum intus magis quam alia, infestosque dolores obstructionem patientibus situs flexuosi anfractu infert; atque ideo transversis ejus fibris rectae, tunicas roborantes, in-

2. lves [lval E. ib. [ἐγκαρσίαις] Sic sup. p. 57. 1. 5, 7: 69. 6, 8, 13; inf. l. 4: 73. 12; et p. 839. l. 12. Ed. Fabr.; vul. έγκαρσίοις. ib. εὐθείαι om. E.

4. [ves | "vai E.

ib. ἐγκαρσίαις]-σίαιΕ.,-σίοις vul. 5. διὰ τοῦ στόματος] Sic Ε., τῷ στόματι vul.

7. καὶ πολλ. κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 331.

9. φόλιν] φωλερὸν Ε. ib. χωρεῖ] Sic Ε., ἐσχήκασι χω-

ρήσαντα vul. ib. διατείνοντα Sic E., â καὶ

διατείνουσιν vul. 10. αὐτὸ] αὐτῶ E.

ib. διὰ τοῦτο] Sic E., add. οὖν vul.
13. ἐν ἐμφρ.] Sic E., om. ἐν vul.
15. [ἐγκαρσίαις] vul. ἐγκαρσίοις.

Vide sup. ad l. 2.

16. lves | "vat E.

Fabr. p. 822, 23.

χιτώνας αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐν ταῖς βίαις τών διατάσεων γάπορραγῶσι. Ταῦτα τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὰ προ-8 νοήματα είς σωτηρίαν γεγένηνται. Περί μέν τῶν έντέρων της έξηγήσεως ίκανα τα είρημένα, λέγειν δέ τὴν τάξιν αὐτῶν εἰκὸς ὧδε στόμαχος, κοιλία, πυλω- p. 29 ρὸς, δωδεκαδάκτυλος ἔκφυσις, νηστις, λεπτὸν, τυφλον, κώλον, καὶ ἀπευθυσμένον.

DE ABDOMINE.

Intestinorum ordo.

'Επίκειται δὲ τούτοις πᾶσι καὶ τοῖς παρακειμένοις σπλάγχνοις, όσα κατωτέρω τοῦ διαφράγματος κεῖνται, ώσπερ τι σκέπασμα, ὁ περιτόναιος ὀνομαζόμενος 10 2 ύμήν. Χρείαι δὲ τοῦ ὑμένος τούτου τοῖς ζώοις πολλαί. μία μέν ώς σκεπάσματος δευτέρα δε ώς διαφράγματος των τε σπλάγχνων καὶ των ἐπικειμένων αὐτοῖς

Peritonaei positus,

et quinque ejus usus.

7 texuntur, ne vi distentionis effringantur. Haec Dei nostri optimi 8 fuere consilia, atque ita animalium saluti prospexere. De intestinis satis copiose dictum arbitror, si eorum ordinem exposuerimus; is ita se habet: gula, ventriculus, janitor, duodecim digitorum appendix, jejunum, tenue, caecum, colon, et rectum.

9 Contegit autem haec omnia adjacentiaque viscera, quaecunque infra septum transversum sita sunt, veluti operculum, membrana quaedam, quae περιτόναιος [peritonaeum] a Graecis nominatur. 2 Ex hac animalibus commoda multa proveniunt: primo quod contegit; secundo quod a superincumbentibus musculis viscera di-

1. διατάσ. Sic B.C., διαθέσ. vul.

2. ἀπορραγῶσι] ἀποραγῶσι Α. 3. εἰς σωτηρίαν] Sic E., καὶ οὕ-

τως ἐπὶ σωτηρία vul.
ib. Περὶ μεν] Sic E., add. δή vul. 4. της έξηγήσεως] Sic E., om. vul.

ib. λέγειν δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 346.

5. τὴν] Sic Ε., καὶ τὴν vul. ib. αὐτῶν εἰκὸς] om. Ε.

ib. &δε Sic E., om. vul. ib. στόμαχος, κοιλία, πυλωρός]

6. δωδεκαδάκτυλος έκφυσις] πρώτον μέν την έκφυσιν G., et sic in ceteris.

8. παρακειμένοις περικειμένοις Β. 11. Χρείαι δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 288.

ib. τοις ζώοις πολλαί] πλείους

TOIS CHOIS G.

12. σκεπάσματος] άπάντων τῶν ύποκειμένων μορίων κατά τε την γαστέρα καὶ τὰ ἔντερα καὶ τὰ κάτω τῶν φρενῶν σπλάγχνα add. G.

13. τῶν τε σπλάγχνων αὐτῶν

τούτων G.

ib. καὶ τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς μυῶν] πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἐπικειμένους μῦς G.

Mor. p. 29, 30.

DE ABDOMINE. μυῶν τρίτη δὲ πρὸς τὸ θᾶττον ὑπιέναι τὰ περιττώματα τῆς ξηρᾶς τροφῆς καὶ τέταρτον πρὸς τὸ μὴ
ρҳδίως πνευματοῦσθαι τὰ [ἔντερα] καὶ τὴν γαστέρα καὶ πέμπτον πρὸς τὸ πάντα τὰ κατωτέρω τῶν
φρενῶν συνδεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ συναλείφεσθαι, 5
ὅπως σὰρξ τῆ σαρκὶ προσεγγίζη, καθάπερ καὶ τὰ
3 ἔξωθεν κῶλα ὑπὸ τοῦ δέρματος ἐνδύονται. Ἐπίκεινται δὲ τῷ περιτοναίῳ ὑμένι ἔξωθέν τε, καὶ ἔμπροσθεν, 824
καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς οἱ κατ' ἐπιγάστριον μύες, ὀκτὼ τὸν
4 ἀριθμόν. Τούτων οὖν συζυγίαι τέσσαρες, ὀρθίου τοῦ 10
ἀνθρώπου δηλονότι σχηματιζομένου ὧν ἡ μὲν πρώτη
συζυγία διάκειται, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τῶν νόθων
πλευρῶν, κατερχομένη δὲ λοξὴ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν,
5 καὶ τελευτῶσα πρὸς τὰ τῆς ἥβης ὀστὰ. Ἡ δὲ δευτέρα,
ἐναντία ταύτης, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τῶν τῆς λαγόνος 15

De musculorum abdominis quatuor paribus:

primo, (vulgo obliquo abdominis externo);

secundo, (vulgo obliquo interno);

ducit; tertio ut celerius aridi alimenti supervacua descendant; quarto ne facile intestina ventriculusque inflentur; quinto ut omnia infra diaphragma ab ea colligantur atque ceu illinantur, ut caro carni cohaereat, quemadmodum et extrema membra cute 3 vestiuntur. Super membranam peritonaeon extra, intus, et a 4 fronte abdominis musculi, octo numero, positi sunt. Horum quatuor sunt paria, si homo rectus collocetur; quorum primum a spuriis costis prodiens, et oblique descendens in priora, ad pubis 5 ossa terminatur. Secundum e contrario a coxendicis ossibus in-

1. πρός τὸ] ώς πρός τὸ G.

2. τέταρτον] τετάρτη G.

 τὰ [ἔντερα] Sic C., τά τ' ἔντερα G., τὰ ἐντὸς vul.

4. πέμπτον] πέμπτη G.
ib. κατωτέρω τῶν] κάτω G.
5. συνδεῖσθαι] τε add. G.
ib. συναλείφεσθαι] -φεσθε Α.

5-7. συναλείφεσθαι — ένδύονται] ώς ύπὸ δέρματός τινος εκαστον ιδία έσκεπάσθαι G.

6. προσεγγίζη πρὸς εγγίζει Ε.

7. Ἐπίκεινται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

8. ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς] Sic E., ἔνδοθεν κἀκ τῶν ἔμπρ. vul.

9. κατ' ἐπιγάστριον] κατεπιγάστριον Ε., κατὰ τὸ ἐπιγάστριον G., κατεπιγάστριοι vul.

10. Τούτων οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. Τούτων οὖν] Sic E., om. οὖν vul.

11. $\dot{\eta} \ \mu \dot{\epsilon} \nu$] Sic E., om. $\mu \dot{\epsilon} \nu$ vul.

Fabr. p. 823, 24.

όστῶν, ἀνερχομένη δὲ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν λοξή, καὶ τελευτώσα είς τον ξιφοειδή χόνδρον, τέμνουσα δὲ τή διαβάσει αὐτὴν τὴν πρώτην συζυγίαν πρὸς ὀξείας καὶ ἀμβλείας γωνίας, καταντὰ τῷ Χ γράμματι παρα-6πλησίως. Ἡ δὲ τρίτη ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ ξιφοει-5 δοῦς χόνδρου, κατέρχεται δὲ ὀρθία εἰς τὰ τῆς ήβης όστα. εύθεία δε γραμμή διαχωρίζει τους μύας της δευτέρας συζυγίας έπὶ δεξιὰ καὶ άριστερὰ, μέση κειμένη των δύο μυων ἀπὸ τοῦ ξιφοειδοῦς χόνδρου έως 7 τῶν τῆς ήβης ὀστῶν. Ἡ δὲ τετάρτη πάντων μυῶν 10 έσωτέρα κείται, άρχομένη μέν άπὸ τῶν τῆς ὀσφύος σπονδύλων, προερχομένη δὲ ἐγκαρσία εἰς τὰ πρόσω, καὶ ένουμένη τῆ τρίτη συζυγία κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη, τό τε δεξιον καὶ τὸ άριστερον, ώς ένουμένων p. 30 τῶν τεσσάρων συζυγιῶν, ἐοικέναι ἡνιοχικῆ φασκία, 15 καὶ περιλαμβάνειν τήν τε γαστέρα καὶ τὰ έντός καὶ

DE ABDOMINE.

tertio(vulgo abdominis recto);

quarto (vulgo abdominis transversali).

cipiens, et in priora oblique ascendens, ad cartilaginem gladii formam referentem desinit, atque in transitu primum par ad acutos obtusosque angulos secans, figuram X literae persimilem Tertium vero a cartilagine gladiali exoriens, recta in pubis ossa descendit: et per rectam lineam musculos secundi paris intersecat a dextra laevaque, medium inter duos musculos 7 a gladiali cartilagine usque ad ossa pubis collocatum. At quartum par omnium musculorum intimum, a lumborum vertebris incipiens, transversum ad priora progreditur, et cum tertio pari utraque ex parte tam dextra quam sinistra committitur, quippe quod caetera musculorum paria conjungat, atque aurigalis fasciae

παραπλησίως] περιπλησίως Β.

6. δρθία] δρθρία Α.Β.

ib. τῆς ἥβης] τοῦ ἥβης A.

γ. εὐθεῖα δὲ γραμμή] In vers.
Lat. lege, et recta linea [vulgo linea alba] musculos, &c.

8. δευτέρας] τρίτης Α. 12. ἐγκαρσία] Sic A.B.E., vul. έγκάρσιος.

14. καὶ τὸ ἀριστερὸν καὶ τῷ

άριστερώ Ε.

ib. ένουμένων των τεσσάρων συζυγιῶν] Sic E., ένουμένας [εἰωμένας D.] τὰς τέσσαρας συζυγίας vul. 16. καὶ περιλαμβάνειν] καὶ om. Ε.

ib. τὰ ἐντός Sic B.E., τὰ ὅντα έντός vul.

ib. καὶ συνεργούσα] Sic E., συνεργούσι δε vul.

Mor. p. 30.

DE ABDOMINE. συνεργούσα πρός τε την άποπάτησιν, καὶ την φωνην, καὶ πρὸς τὸ μη έτοίμως πνευματούσθαι τὰ σπλά-8 γχνα. "Εξωθεν δὲ πάντων τούτων τὸ δέρμα σκέπασμα κεῖται κοινὸν τῶν τοῦ ζώου μορίων.

Quare omnia nutritoria instrumenta parvo aliquo nervo sint donata.

ΙΟ Καθόλου δὲ χρὴ γινώσκειν ὅτι πάντα τὰ θρεπτικὰ 825 ὅργανα μετέσχηκεν ὀλίγον τοῦ νεύρου, ἵνα ἢ δια-γνωστικὰ τῶν λυπούντων αὐτὰ χυμῶν εἰ γὰρ ἀναίσθητα παντελῶς ἦσαν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν ἐν ἐλαχίστῷ 2 χρόνῷ διαφθείρεσθαι τὸν ἄνθρωπον. Δηγμοῦ γὰρ γεγονότος ἀπὸ ἀκράτου ξανθῆς χολῆς, ἢ ἐμφράξεως, 10 κατὰ γαστέρα, ἢ στόμαχον, ἢ ἔντερα, ἢ ἣπαρ, ἢ σπλῆνα, ἢ εἰς ἄλλο τὸ τυχὸν θρεπτικὸν μόριον, εὐθέως τῶν ἰατρῶν ἀγωνιζομένων ἐκμοχλεῦσαι τὸ λυποῦν, ἢ διὰ φλεβοτομίας, ἢ διὰ καθάρσεως, ἢ

instar ventriculum et interiora constringat; ad excernendum, ad vocem emittendam, ad arcendam viscerum inflationem, opem 8 ferunt. Super haec omnia exterius cutis commune omnium animalis membrorum tegumentum ponitur.

IO Universum autem sciendum est omnia nutritoria instrumenta parvo aliquo nervo fuisse donata, ut infestantes humores dignoscerent; nam si sensus penitus essent expertia, nihil obstaret 2 quin homo brevi esset periturus. Quandoquidem si, dum flava bilis ventriculum, gulam, intestina, jecur, lienem, aut quodpiam aliud nutritorium membrum vellicat, aut obstruit, confestim medici aut sanguinis missione, aut purgatione, aut vomitu, aut clysteriis vexantem succum expellere conantur; quid cum homine

5. Καθόλου κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 380. 6. ἵνα ἢ] ἵν' ἦν G. constructione nutata.

7. λυπούντων αὐτὰ χυμῶν] λυπησόντων G.

ib. ἀναίσθητα παντελῶς ἦσαν] μηδὲ τοῦθ' ὑπῆρχεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἦν ἀναίσθητα τῶν ἐν αὐτοῖς παθημάτων G.

8. ἐν ἐλαχίστω] ἐν om. G. 9. τὸν ἄνθρωπον] τὰ ζῶα G. ib. Δηγμοῦ γὰρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 380, 1, 2.

ib. Δηγμοῦ] δήξεώς τινος G. 10. ἀκράτου ξανθῆς χολῆς] Sic E., ἀκράτου om. vul., ἀκράτου χολῆς ἡ ξανθῆς ἡ μελαίνης G.

13. εὐθέως—λυποῦν] παραχρῆμα τὸ λυποῦν ἀποτρίψασθαι σπεύδο-

ib. τῶν Ιατρῶν ἀγωνιζομένων] τοὺς Ιατροὺς ἀγωνιζομένους Ε. Fabr. p. 824-26.

έμέτων, η κλυστήρων τί αν έπαθεν ο άνθρωπος, εί άναίσθητα παντελώς είχε τὰ θρεπτικὰ μόρια, ώς μή 3 αἰσθάνεσθαι τῶν πόνων; Πολλάκις γὰρ ἡλκώθη έντερον ἀπὸ δριμυτέρου χυμοῦ, καὶ πολλάκις διεβρώθη, καὶ κίνδυνον ἐπήγαγε, καθὰ καὶ Ἱπποκράτης 5 φησὶ, " Δυσεντερίη, αν ἀπὸ χολης ἄρξηται μελαίνης, 4" θανάσιμον." Διὰ ταῦτα ἡ προγνωστικὴ τοῦ Θεοῦ δύναμις ένέφυσεν έν τοις θρεπτικοίς μορίοις νεύρον αὐτάρκως πρὸς αἴσθησιν, ἵνα αἰσθανόμενα τῶν πόνων άναγκάζωσι τοὺς άνθρώπους θεραπεύεσθαι.

DE ABDOMINE.

Intestinum, ab acriori succo vulneratum, grave inferre periculum.

ΙΙ 'Αρξώμεθα οὖν εἰπεῖν περὶ τῆς ἐν τῷ ἤπατι ἀναδόσεως, όπως τε γίνεται, καὶ διὰ τίνων άγγείων, τοῦτο γὰρ πρόκειται λέγειν. ὅτι μὲν γὰρ πάντα τὰ σιτία τε καὶ ποτὰ ὑπὸ τῆς γαστρὸς χυλοποιοῦνται, καὶ τὸν πρέποντα κόσμον τῆς εὐπεψίας ἀπολαμβά- 826

ageretur, si nutricationis membra prorsus sensu carerent, nihilque 3 doloris perciperent? Saepius enim intestinum aliquod ab acriori succo vulneratum, saepius erosum, non spernendum periculum intulit, quemadmodum etiam scriptum reliquit Hippocrates [Aphor. §. 4. 24. T. III. p. 730.], "Tormina, si ab atra bile 4 " oriantur, mortiferum est." Hanc ob causam consultoria Dei potestas nutritivis particulis nervum pro sensu idoneum inseruit, ut doloribus perculsae homines ad ipsarum curationem impellerent.

I I Initium igitur a digestione quae fit in jecore accipiamus, quomodo, et per quae vascula perficiatur, id enim mihi est propositum: esculenta [enim] omnia et poculenta in ventriculo liquescere, ejusque viribus decentem coctionis gradum accipere, paulo superius

δ ἄνθρωπος Sic B., om. δ vul. 2. παντελώς Γελέως G.

^{3.} Πολλάκις κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 381, 2.

ib. Πολλάκις γὰρ ἡλκώθη] έλκοῦ-

ται πολλάκις G. 4. ἀπὸ-διεβρώθη] ἐπὶ δριμύτητι διαβρωθέντα περιττωμάτων G.

^{5.} καθά καὶ Ἱπποκράτης φησὶ] ὅθεν καί πού φησιν Ίπποκράτης ὅτι G.

^{6.} αν ην G.H. ib. χολης ἄρξηται μελαίνης] μελ.

χολ. ἄρξ. G., χολ. μελ. ἄρξ. Η. 8. ἐνέφυσεν ἐν τοῖς] ἐνέφυσε ἐν τοίς Ε., ενέφυσε τοίς vul.

^{13.} ὅτι μὲνγὰρ Sic Ε., ὅτιγὰρ vul.

Mor. p. 30, 31,

DE ABDOMINE.

De succi (vulgo chymi) distributione.

De venis medianis (vulgo mesentericis),

quae succum (vulgo chylum) in portas jecoris deferunt.

Quis eas ita cognominaverit.

νουσιν έξ αὐτης, πρὸ ὀλίγου ἀπεδείξαμεν καὶ ὅτι [πεφθέντα] οὐκέτι μένει έν αὐτῆ, ἀλλ' ώθεῖται πρὸς 2 έντερα, καὶ τοῦτο καλῶς εἴπομεν. Ἐξερχομένου οὖν τοῦ χυλοῦ διὰ τοῦ πυλωροῦ εἰς τὴν δωδεκαδάκτυλον έκφυσιν, ύποδέχεται αὐτὸν ή νηστις έλικοειδώς κει- 5 μένη είτα τὸ λεπτὸν ἔντερον, καὶ αὐτὸ έλικοειδῶς 3 κείμενον. Έν τούτοις τοις έντέροις κατασπείρονται p. 31 φλέβια πολλά τὰ ὀνομαζόμενα μεσαραϊκά, μείζονά τε καὶ ἐλάττονα, ἐκφυόμενα ἀπὸ τῶν σιμῶν τοῦ 4 ήπατος. Ταῦτα ἀφαρπάζουσι τὸν καθαρώτατον χυ-10 λου, καὶ τὸ σκύβαλου δὲ ὑποχωρεῖ εἰς τὰ παχέα έντερα· άναφέρουσι δὲ τὸν αὐτὸν χυλὸν πρὸς τὰ σιμὰ τοῦ ήπατος, εἰς τὸν τόπον τὸν ὀνομαζόμενον 5 πύλας ήπατος. Ταύτην την προσωνυμίαν ώνόμασεν άνήρ τις δεινὸς περὶ τὰ μαθήματα † έν τοῖς περὶ τῶν 15 'Ασκληπιάδου χρόνοις † εἶτα ἀπὸ τότε μέχρι τῆς

comprehensum est; eaque concocta non amplius in ventriculo moram ducere, sed pelli ad intestina, et id quoque recte diximus ² [c. 6. §. 1, 2.] Exeuntem itaque per janitorem succum in appendicem duodecim digitorum longitudinem implentem, jejunum in sinus flexuosum suscipit; [deinde tenuius intestinum, et ipsum 3 flexuose positum.] Hujusmodi intestina multis venulis, quae medianae nominantur, sparsa sunt, majoribus et minoribus, ex 4 simo jecoris enascentibus. Hae purissimum succum rapiunt, scybalum autem (hoc est, excrementosa pars,) deorsum in crassa intestina dejicitur; ipsum autem illum succum in cava jecoris 5 ducunt, ad locum quae portae jecoris vocantur. Sic illum vir quidam bene doctus †Asclepiadae† temporibus cognominavit; ex-

[πεφθέντα] Sic C. et sic sup.
 64. l. 10., πεμφθέντα vul.
 τὸ λεπτὸν] τὸ om. E.

ib. μείζονα] μείνα Ε. 8. μεσαραϊκὰ] μεσοραϊκὰ Ε., et sic semper fere.

14. Ταύτην τὴν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 268.

15. ἀνήρ τις] τις ἀνήρ παλαιὸς G. ib. τὰ μαθήματα] φύσιν G.

15, 16. † ἐν — χρόνοις †] Loc. corrupt. Απ ἐν τοῖς τῶν ᾿Ασκληπιαδῶν χοροῖς ? Vide Gal.

16. χρόνοις] Sic E., χρόνων vul. ib. εἶτα ἀπὸ τότε] Sic E., ἐκ τότε οὖν καὶ vul. Fabr. p. 826, 27.

δεῦρο κατὰ διαδοχὴν τῶν σοφῶν ἰατρῶν κατεκρατήθη 6 ἡ ὀνομασία αὕτη. Εἰς ταύτας δὲ τὰς πύλας συναθροίζονται αἱ μεσαραϊκαὶ φλέβες, ὡς εἰς ρίζαν δέν-7 δρου, τριχοειδεῖς καὶ ἀραχνοειδεῖς οὖσαι. Μελλούσας οὖν ἐν σφοδραῖς κινήσεσιν ἐτοίμως ἁλίσκεσθαι σπά-5 σμασιν, οὐκ εἴασεν αὐτὰς ἀστηρίκτους ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια, ἀλλὰ κατεφύτευσεν ἐν ταῖς σχίσεσιν αὐτῶν, οἷον ἀναπλήρωμα, σάρκα παχεῖαν, λευκὴν, ὑποπίμελον, συναθροισμὸν ἀγγείων πολλῶν περιέχουσαν, καὶ ἀδένας μικρούς τε καὶ μεγάλους πάνυ πολλούς 827 συνδήσασα διὰ τῆς αὐτῆς σαρκὸς πάσας τὰς φλέβας, 8 καὶ ἀσαλεύτους ἀποτελέσασα. Ταύτην τὴν σάρκα ἀνόμασαν μεσεντέριον, διὰ τὸ μέσον κεῖσθαι τῶν ἐντέρων ἔτεροι δὲ μεσάραιον, διὰ τὸ μέσον αἴρεσθαι πάντων τούτων τῶν ἀγγείων ἄλλοι δὲ καλλίκρεας 15

DE ABDOMINE.

Mesenterii forma, materia,

et nomina.

inde usque ad hanc tempestatem sic a sapientibus appellatus fuit. 6 In ejusmodi portis medianae venulae, ut in arboris radice, colli7 guntur, capillamentis araneisque persimiles. Verum cum in vehementioribus motibus ipsas disruptum iri periculum esset, eas Divina Providentia munimento fulcroque carere noluit, sed earum in ramos divisuras carne quadam crassa, candida, subpingui, veluti supplemento, firmavit; ea multa simul vascula, et glandulas (quas [ἀδένας] adenas vocant) magnas parvasque valde multas continet, ipsamet carne venas omnes devinciens, ipsisque stabilitatem 8 largiens. Carnem hanc [μεσεντέριον] mesenterion, quod media inter intestina sita est, nominaverunt; alii [μεσάραιον] mesaraeon, quod media inter omnia haec vasa attollatur; alii [καλλίκρεας] callicreas, quod esui sit jucundissima; sed Latini lactes usitato

^{1, 2.} κατὰ—αὕτη] Sic E., ἐπωνόμασται οὕτως παρὰ τῶν σοφῶν ἐατρῶν vul.

^{2.} Els ταύτας δὲ τὰς πύλας] Sic E., ἐν ταύταις δὲ ταῖς πύλαις vul.

^{3.} μεσαραϊκαὶ] μεσοραϊκαὶ Ε. ib. εἰς ρίζαν] Sic Ε., εἰν ρίζη vul.

^{4.} οὖσαι] αἱ μεσοραϊκαὶ φλέβες add. Ε.

ib. Μελλούσας οὖν] καὶ μέλλου-

^{5.} έτοίμως] Sic E., om. vul. 6. αὐτὰς] Sic E., om. vul. 14. μεσάραιον] μεσάρεον Α.Β.

Mor. p. 31, 32.

DE ABDOMINE. 9 ήδιστον δὲ εἰς τὸ ἐσθίεσθαι. Ταῦτα τῆς ἀφάτου δημιουργίας Θεοῦ τὰ προνοήματα.

Venae trun- I 2 calis (vulgo venae portae) origo,

' Απὸ δὲ τῆς ρίζης πασῶν τούτων τῶν φλεβῶν έκφύεται τις φλέψ, οδόν περ στέλεχος δένδρου, κατασχιζόμενον είς κλώνας πολλούς μείζονάς τε καὶ έλάτ-5

et functio.

Venis mesentericis

vim sanguificam in-

Sanguinis levem par-

tem et aëream in fellis

vesiculam effundi,

esse.

2 τονας. Αύτη ή στελεχιαία φλέψ κατασχίζεται είς τὰ σιμά τοῦ ήπατος σὺν τοῖς βλαστοῖς αὐτῆς στενοτά-

τοις οὖσι, πρώτως δεχομένη τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ἐντέρων καθαρώτατον χυλον, προκατειργασμένον

είς αίματος γένεσιν. μετέχουσι γάρ τινος αίματοποι- 10 ητικής δυνάμεως καὶ αἱ μεσαραϊκαὶ φλέβες, άμυδρας

3 δηλονότι καὶ έλαχίστης. Δεξαμένη οὖν τὸν χυλὸν

τοῦτον ή στελεχιαία φλέψ, κατασκευάζει αὐτὸν αἷμα p. 32 διακρίνεται δὲ τὸ αἷμα μετὰ τὸ κατασκευασθηναι αὐτὸ, καὶ τὸ μὲν κοῦφον καὶ ἀερῶδες, ὅπερ ἐστὶν ἡ 15 ξανθή χολή, ύψοῦται μετέωρον τοῦτο, καὶ ἐκπέμπεται

έλκόμενον είς την χοληδόχον κύστιν, διὰ τοῦ πόρου

Haec prudentissimae Dei artis fuere o vocabulo appellaverunt. consilia.

Ex harum omnium venarum radicibus una quaedam vena, ceu arboris truncus, enascitur, qui in ramos multos majores minores-2 que dividitur. Haec truncalis (ut ita dicam) vena in sima jecoris parte scinditur ramulis suis angustissimis, primum ex ventriculo atque intestinis succum defaecatissimum, ad sanguinis generationem ante elaboratum, suscipiens: participant enim et mesaraicae venae (quae medianae a Latinis vocantur) vi quadam sanguifica, 3 licet obscura et minima. Itaque postquam succum hunc truncalis vena suscepit, ipsum in sanguinem mutat; sanguis autem, postquam factus est, dividitur, et ex ipso levis pars et aërea, quae flava bilis est, supernatat, et in fellis vesicam, per canalicu-

^{1.} ἐσθίεσθαι] αἰσθίεσθαι Α.D.

^{2.} δημιουργίας] δημηουργίας Β.

^{6.} στελεχιαία] στελεχαία Α.Β. 8. τὸν ἐκ] Sic E., τῶν ἐκ vul.

^{13.} στελεχιαία] στελεχαία Β. 16. τοῦτο] Sic E., om. vul.

^{17.} ελκόμενον] Sic E., om. vul.

Fabr. p. 827, 28.

αὐτης τοῦ εἰσάγοντος εἰς αὐτην τὸ χολῶδες περίττωμα μετὰ δὲ τὸ ἀπολαῦσαι αὐτὸ τὴν κύστιν καὶ 828 άλλοιωσαι ως προς την ιδίαν ουσίαν αυτης, έκπέμπεται τὸ περιττὸν εἰς τὴν νῆστιν τὸ ἔντερον διὰ τοῦ έξάγοντος αὐτης πόρου τὸ δὲ γεῶδες καὶ παχὺ, καὶ 5 4 οἷον τρὺξ τοῦ αίματος, βρίθει εἰς πυθμένα. Τοῦτο διώκεται μεν έκ του ήπατος ώς περιττον, έλκεται δε ύπὸ τοῦ σπληνὸς ώς φίλιον, ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατα-5 φυομένου πόρου. Τοῦτο τὸ περίττωμα άλλοιοῖ ὁ σπλην, καὶ μεταβάλλει κατὰ την ιδίαν αὐτοῦ οὐσίαν 10 είς μελαγχολικον χυμον ίδέα τε καὶ δυνάμει. μέλας γαρ ο σπλην, καὶ μανὸς την οὐσίαν καὶ χαῦνος, καὶ άρτηρίας [παμπόλλας] έχων, καὶ άραιότερον σκέπασμα ίνα γὰρ τὸν χυμὸν τὸν παχὺν καὶ γεώδη άλλοιώση καὶ μεταβάλλη είς έτερον είδος, τοιοῦτος 15 6 καὶ γέγονε, καὶ ἐστί. Διακρίνει οὖν τὸν κατεργασθέντα χυμον ή έν σπληνὶ άποκριτική δύναμις καὶ

terream et crassam a liene at-

trahi.

ABDOMINE.

Lienis functio,

color et substantia.

Confecti succi partem tenuem et puram

lum in ipsam felleum excrementum derivantem, effunditur; cum vero id a vesicula susceptum in ejus propriam substantiam conversum est, supervacuum per educentem fistulam in jejunum intestinum evomitur; terrea autem crassaque pars, et veluti foex 4 sanguinis, in fundum sua gravitate decumbit. Ea ex jecinore tanquam abundans excluditur, sed a liene ceu familiaris, per mea-5 tum in illam pertinentem, attrahitur. Hujusmodi excrementum a liene alteratur, et secundum ejus propriam substantiam in melancholicum succum et specie et viribus permutatur: niger enim lien est, raraque et inani substantia, et multis arteriis pervius, raroque integumento velatus; nam ut crassum terrestremque succum in aliam formam alterando traducat, talis et est, et 6 factus fuit. Igitur confectum succum vis in liene sequestratoria

^{1.} αὐτὴν] Sic A.D.E., αὐτὸν vul. 2. ἀπολαῦσαι] Sic E., ἀπολα-

βείν vul. 3. ὡς πρὸς] Sic E., πρὸς vul. ib. ἐκπέμπει] ἐκπέμπεται Ε.

^{5.} αὐτῆς] Sic E., αὐτὸ vul. 6. βρίθει] βρίθη Ε.

^{11.} δυνάμει] δύναμιν Ε. 13. [παμπόλλας] παμπόλλους vul. Vide sup. ad p. 60. l. 1.

DE
ABDOMINE.
lienem retinere,
inutilem
autem ad
ventriculum expellere.

τὸ μέν λεπτὸν καὶ καθαρὸν, ώς πρὸς σύγκρισιν μελαγχολικοῦ χυμοῦ, κατέχει πρὸς τροφὴν καὶ αὔξησιν αὐτοῦ· [τὸ] δ' ἄχρηστον αὐτῷ ἐκπέμπει εἰς γαστέρα· έκπεμφθείς δε είς γαστέρα χρήσιμος γίνεται τῷ ζώφ, στύφει γὰρ τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ διεγείρει τὸ ζῶον πρὸς 5 7 ὄρεξιν. Καταλείπεται ἄρα έν τοῖς σιμοῖς τοῦ ήπατος κατὰ τὴν στελεχιαίαν φλέβα τὸ καθαρώτατον αἷμα σύν τῷ ύδατώδει περιττώματι καὶ τοῦτο προνοίας μείζονος παχὺ γὰρ ὂν τὸ αἷμα καὶ καθαρὸν καὶ δεόμενον μεταληφθήναι έν τῆ κοίλη φλεβὶ, στενοτάτων 829 των συμβολων ούσων της κοίλης φλεβός πρός την στελεχιαίαν, δείται του ύδατώδους περιττώματος ώς οχήματός τε καὶ όδηγοῦ, ὅπως τῆ εἰσδύσει τοῦ λεπτοῦ 13 σώματος συνεισέλθη καὶ τὸ παχύ. "Εστιν οὖν τὸ ήπαρ σώμα σύνθετον, έκ φλεβών διαφόρων συγκεί- 15 μενον, έχον έν έαυτῷ καὶ άρτηρίας παρακειμένας ταῖς

Jecur ex I venis et arteriis constare,

nervo etiam participare.

partitur; ejusque tenue et purum, ut in melancholico succo fieri potest, ad sui escam incrementumque retinet; reliquum autem sibi inutile ad ventriculum expellit; quod in commodum animalis vertitur, roborat enim quas contingit ventriculi partes, anima-7 lisque appetentiam excitat. Itaque in simis jecoris intra venam illam truncalem sanguis purissimus cum aqueo excremento relinquitur; idque altioris providentiae opus fuit; siquidem cum sanguis purior crassus sit, et eum in cavam venam permeare oporteat, angustissimique meatus sint quibus ea cum caudicaria committitur, aqueo excremento, veluti ventriculo ac duce indiguit, ut 3 cum tenui corpore simul etiam crassum pervaderet. Quamobrem jecur corpus est compositum, ex venis differentibus constans, arterias praeterea venis appositas refrigerandi causa continens; nervo etiam participat, ut sensu invadentium malorum afficiatur.

φλεψὶ διὰ τὸ ριπίζεσθαι μετέχει δὲ καὶ νεύρου, ίνα p. 33

^{3.} $[\tau \delta] \delta']$ Sic C., $\tau \delta \nu \delta'$ vul. $\tau \epsilon$ vul. 7. $\sigma \tau \epsilon \lambda \epsilon \chi \iota a (a \nu)$ $\sigma \tau \epsilon \lambda \epsilon \chi a (a \nu)$ A.B. ib. $\tau \delta \hat{\nu}$ $\lambda \epsilon \pi \tau \delta \hat{\nu}$ Sic A.B.D.M., 13. $\delta \chi \hat{\nu} \mu a \tau \delta \hat{\nu}$ Sic E., om. om. $\tau \delta \hat{\nu}$ F. et fort. E.

Fabr. p. 828, 29.

2 ἢ αἰσθητικὸν τῶν προσγινομένων κακῶν. Ἡ δὲ οὐσία τοῦ ἦπατος σὰρξ ἀπαλή ἐστι καὶ ἐρυθρὰ, οἷον αἷμα 3 νεοπαγές τοῦτο καλεῖται παρέγχυμα. Ἐνδέδυται δὲ τὸ ἣπαρ τὰς μὲν φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας ἄνωθέν τε καὶ κάτωθεν, ἔξωθεν δὲ τὸ περιτόναιον, σχιζόμενον 5 4 εἰς λοβοὺς τέσσαρας. Καί τις ἀνὴρ τῶν μαθηματικῶν ἰατρῶν τοῖς λοβοῖς ὀνόματα προσηγόρευσε ταῦτα, 5 τράπεζα, ἑστία, μάχαιρα, καὶ ἡνίοχος. Πρεπόντως οὖν ἡ ἄφατος τοῦ Θεοῦ σοφία κατέσχισεν αὐτὸ εἰς λοβοὺς, παρέθηκε γὰρ [αὐτὸ] τῆ γαστρὶ οἷόν τι θερ- 10 μαντικὸν σκέπασμα συνεργοῦν τῆ πέψει τοῖς λοβοῖς οὖν αὐτοῦ, ὥσπερ τισὶ δακτύλοις, μείζονα τῆς γαστρὸς

DE ABDOMINE. Jecoris substantia,

> fibrae (vulgo lobi) quatuor, et earum nomina, et usus.

2 At jecoris ipsius substantia caro quaedam est mollis et rubra, veluti recens concretus sanguis; ea [παρέγχυμα] parenchyma a Grae-3 cis appellatur. [Jecur autem*] undique supraque et infra venis atque arteriis perforatur, exterius peritonaeo membrana involvitur, 4 et in quatuor fibras scinditur. Quidam autem ex mathematicis medicis fibris haec nomina imposuit : prima focus dicta est, (maxime namque ad succi coctionem facit, quemadmodum focus ad coquenda cibaria;) secunda mensae nomen sortita est, (quoniam mensae vicem gerit, siquidem membrorum alimenta in ipsa apponuntur;) tertia culter nominatur, (dividit enim segregatque inter se humores, aut si quid crassius distribuendum sit, id secat atque commutat;) quarta vero aurigae nomine praedita est, (nam humores excoctos naturales vires bene regunt, atque in melius recta 5 ducunt). Igitur rite inexplicabilis Dei sapientia jecur in fibras quatuor, sive lobos, separavit, ipsas namque ventriculo veluti excalfactorium tegumentum ad juvandam coctionem superimpo-

suit; fibris enim, tanquam digitis, majorem ventriculi partem

* Quae undique, &c. Crass.

1. 'Η δὲ οὐσία κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 298, 9.

3. Ἐνδέδυται δέ] Sic E., om.

5.τὸ περιτόναιον] τῶ περιτονέω Ε. 8. τράπεζα, ἐστία] ἐστία, τράπεζα Β.C.

10. λοβούς] τέσσαρας add. C. ib. [αὐτὸ] αὐτὰ vul.

11. συνεργούν] συνεργών Ε. ib. τοις λοβοίς κ.τ.λ.] Cf. Gal.

11—p. 82. 1. τοῖς—περιλαμβάνει] δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἀκριβῶς αὐτὴν περιλαμβάνει, καθάπερ δακτύλοις τισὶ, τοῖς λοβοῖς G.

12. δακτύλοις] έφαπλώσαν add. Ε.

Mor. p. 33, 34.

DE
ABDOMINE.
Jecur non
semper quatuor lobos
habere.
Jecoris
forma.
Venae portae et venae
cavae positus.

Venam cavam e vena portae sanguinem concoctum haurire.

Venae cavae origo, et bipartita divisio.

Venae cavae ascendentis cursus,

6 τόπον περιλαμβάνει. Οὐκ ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀνθρώποις τέσσαρας λοβούς έχει τὸ ἡπαρ, άλλ' ἐπὶ τοῖς μακρο-7 τάτοις. "Εστι δὲ τὸ ἣπαρ ἄνωθεν μὲν, καθ' ὁ προσ- 830 ψαύεται χειρί, κυρτόν κάτωθεν δέ, καθ δ έπίκειται 8τη γαστρί, σιμόν. Κατέσπαρται δὲ ή μὲν ἐργαζο- 5 μένη τὸ αἷμα φλέψ, ήτις καὶ στελεχιαία καλεῖται, έν τοις σιμοίς του ήπατος, έν δὲ τοις κυρτοις ή όνομαζομένη κοίλη καὶ συμβάλλουσιν άλλήλαις ή τε στελεχιαία φλέψ καὶ ή κοίλη κατὰ τὰς περατώσεις 9 αὐτῶν στενοτάτας οὔσας. Διὰ οὖν τῶν περατώσεων 10 τούτων μεταλαμβάνει ή κοίλη φλέψ τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς στελεχιαίας καθαρον καὶ πεπεμμένον σὺν τῷ ὑδα-10 τώδει περιττώματι. 'Αποβλαστάνει οὖν ή κοίλη φλέψ ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν κυρτῶν τοῦ ἤπατος, ἔνθα προσήρτηται ταις φρεσιν, οιόν περ πρέμνον έκ ρίζης 15 μέγιστον, ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενον, ἐπικείμενον τῆ 11 ράχει. Καὶ τὸ μὲν ἄνω φέρεται διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ διαφράγματος έως των κλειδών, έπικείμενον τῆ ράχει

6 complectitur. Verum non in omnibus hominibus quatuor fibras 7 jecur habet, sed in iis qui proceritate excellunt. Superius autem [jecur], qua manu tangitur, gibbum est: intrinsecus, qua ventri-8 culo inhaerescit, cavum. At vena sanguinem coquens, quae et caudicaria dici potest, in cavo jecoris in plures finditur, in gibbo vero quae cava vocatur; atque inter sese caudicaria vena et 9 concava osculis venularum arctissimis committuntur. Per haec sane oscula cava vena ex caudicaria mundum concoctumque 10 sanguinem cum diluto illo excremento exhaurit. Itaque ex summo jecinoris gibbo cava vena exoritur, quae transverso septo suspenditur, ac, veluti ab radice truncus maximus, sursum deor-11 sumque, spinae adhaerescens, porrigitur. Quae ascendit, sursum per discriminis foramen usque ad jugula, spinae incumbens, fer-

6. στελεχιαία] τελεχιαία Α. 13. ή κοίλη] οἱ κοίλη Α. 16. καὶ κάτω] καὶ om. Β.

^{1.} Οὐκ ἐπὶ πᾶσι κ.τ.λ.] Cf. Gal.

^{2.} ἀλλ' ἐπὶ τοῖς μακροτάτοις] ἀλλα τῶν μακροτάτων Ε.

Fabr. p. 829-31.

έκ περιπάτου δὲ ἀπόφυσίν τινα άδρὰν πέμπει εἰς τὴν δεξιὰν κοιλίαν, χορηγεῖν αὐτῆ αἷμα πρὸς τροφὴν αὐτῆς τῆς. Τὸ δὲ ἀνελθὸν πρὸς τὰς κλείδας σχίζεται διχῆ, καὶ πάλιν αὐτὰ τὰ σχισθέντα σχίζονται διχῆς καὶ τὸ μὲν εν τῶν σχισθέντων διέρχεται διὰ τοῦς ἄμου πρὸς τὴν χεῖρα, [κατασχιζόμενον] εἰς βλαστή- p. 34 ματα πολλὰ μείζονά τε καὶ ἐλάττονα, τὸ δὲ ἄλλο σχίσμα διὰ τοῦ τραχήλου ἀνέρχεται πρὸς τὴν κεφαλίν. τοῦτο δὲ γίνεται εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριτιστερά. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν μεγάλων σχισμάτων εἰσὶν 10 αὶ σφαγίτιδες φλέβες λέξομεν δὲ περὶ αὐτῶν ὅτε 831

αι σφαγιτιοες φλερες λεζομεν σε περι αυτων στε ος 14περὶ ἐγκεφάλου μέλλομεν εἰπεῖν. Τὸ δὲ κατερχόμενον τοῦ πρέμνου καὶ αὐτὸ φέρεται διὰ τῆς ῥάχεως, ὥσπερ τις ἀγωγὸς μέγας, σχιζόμενος εἰς πολλὰς φλέβας μικράς τε καὶ μεγάλας, κατασπειρόμενος εἰς 15 τὸ πᾶν σῶμα, καὶ ἀρδεύων ἄπαντα αὐτοῦ τὰ μόρια.

14 Έκ δὲ τοῦ μεγάλου ἀγωγοῦ τοῦ κατερχομένου διὰ

tur; sed ab ipsa ramus magnus in dexterum cordis sinum pro12 greditur, ut ei sanguinem pro alimento subvehat. Quod autem
ex ea ad jugula conscendit in duas partes dividitur, rursumque
ipsae divisae partes in binas finduntur; unaque ex his per humerum ad manum descendit, in plura germina majora minoraque
discerpta, altera per cervicem in caput evadit: id autem utrinque
13 tam a dextra quam a sinistra efficitur. Item ex magnis sectis jugulares venae exeunt; verum de ipsis nostra erit oratio cum cerebri
14 naturam explicabimus [Lib. IV. c. 7.]. At truncus venae cavae descendens et ipse per spinam incedit, ceu magnus aquae ductus,
in venas multas exiguas et ampliores, per universum corpus dis-

I 4 sipatus, omnesque, ejus particulas irrigans. Ex hoc magno rivo

ἐκ περιπάτου δὲ ἀπόφυσιν]
 Sic E., ἀπόφυσιν δὲ vul.

ib. άδρὰν πέμπει] Sic E., πέμπει

άδρὰν vul.

ib. αὐτῆς] Sic E., om. vul.

3. ἀνελθὸν] ἀνελθών Ε. ib. πρὸς] Sic E., εἰς vul.

DE ABDOMINE.

et ejus divisiones.

Venae cavae descendentis cursus.

^{2.} χορηγείν] Sic E., εἰς τὸ χορηγείν vul.

^{6. [}κατασχιζόμενον] Sic C., κατασχιζομένην vul., κατασχιζομένη Α.
9. εἰς τὰ ἀριστερά] Sic E., om.
εἰς vul.

DE ABDOMINE. et ejus divisiones. Renem dextrum sinistro esse superiorem, Mor. p. 34, 35.

της ράχεως ἀποφύονται δύο ἀγγεῖα, εν μεν εἰς τὰ δεξιὰ, εν δε εἰς τὰ ἀριστερὰ, πρὸς ἔνα ἔκαστον νεφρόν. Έλκεται οὖν ὑπὸ τῶν νεφρῶν δι αὐτῶν τῶν ἀγγείων τὸ ὑδατῶδες περίττωμα τοῦ αἴματος οὐχ ὁμόχρονος δὲ ἡ ὁλκὴ γίνεται, διὰ τὴν θέσιν αὐτῶν ὁ 5 γὰρ δεξιὸς νεφρὸς ἀνώτερος κεῖται τοῦ ἀριστεροῦ, ὡς ἐπί τινων προσψαύειν τῷ μεγάλῳ λοβῷ τοῦ ὅἤπατος. Έλκουσιν οὖν οἱ νεφροὶ πρωτοδεύτερον εἰ γὰρ ὁμοῦ εἶλκον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἰσοσθενῶς, ἔλκοντες ἐκώλυον αν ἀλλήλων τὴν ἐνέργειαν, το τῆ ἀντισπάσει ἀνθέλκοντες ἑαυτούς. τοῦτο ἡ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ πρόνοια προειδυῖα, κατέθετο τὸν δεξιὸν νεφρὸν ὑψηλότερόν τε καὶ πλησίον τῆς κοίλης φλεβὸς, ὅπως τῆ ἐγγύτητι ἔλκη χωρὶς ἀντισπάσεως. 832 4Τὸ ἐλχθὲν οὖν λαμβάνοντες οἱ νεφροὶ μετασκευά- 15

et quare.

Urinae formatio,

per spinam descendente duo vasa egrediuntur, in dextram unum, alterum in sinistram, singulumque in rene inspergitur. Igitur a renibus per hujusmodi fistulas aqueum sanguinis recrementum attrahitur; non eodem autem tempore uterque, ob situm differentem, attrahit; siquidem ren dexter superior sinistro est, adeo ut in quibusdam ipsam magnam jecoris fibram contingat. Trahunt itaque renes unus post alterum; quoniam si eodem simul tempore aeque valenter traherent, alter alterius functionem retrahens impediret: id boni Dei providentia praesentiens, dextrum renem superiorem et venae cavae proximum collocavit, ut vicinitate 4 citra revulsionem attraheret. Quamobrem renes quod attraxerunt capientes in suam ipsorum substantiam convertunt, et in

ζουσι προς την έαυτων ούσίαν, άποτελουντες αυτο

6. κείται] Sic E., φαίνεται κείμενος vul. 7. τῷ μεγάλῳ λοβῷ] τὸν μέγαν λωβὸν Ε. Legitur προσψαύων τῷ στομάνω inf. C. 15. § 2.

στομάχω inf. c. 15. §. 2. 8. πρωτοδεύτερον] Sic E., πρωτοδεύτερα vul.

10. ἔλκοντες] Sic E., vul. om.
13. τε καὶ] Sic E., om. τε vul.
14. ἔλκη] ἔλκει Α., ἔλκει Β.

^{5.} ό γαρ δεξιός κ. τ. λ.] Cf. Gal.

^{5-8.} ὁ γὰρ—ηπατος] ὁ μὲν δεξιὸς ἀνωτέρω τε καὶ πολλάκις ἁπτόμενος αὐτοῦ τοῦ ηπατος, ὁ δὲ ἀριστερὸς ἐφεξῆς τούτω G.

Fabr. p. 831, 32.

εἰς ἰδέαν οὔρου τοῦτο διακρίνουσιν οἱ αὐτοὶ νεφροὶ, ἐκπέμποντες διὰ τῶν οὐρητήρων εἰς τὴν οὐρηδόχον 5 κύστιν. Εἰσὶ δὲ οἱ οὐρητῆρες ἀγγεῖα στενὰ, προμήκη, ἐκφυόμενα μὲν ἀπὸ τῶν νεφρῶν, καταφυόμενα δὲ εἰς τὴν κύστιν, ἐν ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐν ἐξ εὐωνύμων βάλ-5 6 λουσι δὲ πλησίον τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως. Ὁ δὲ πόρος τῆς κύστεως, εἰς ὃν βάλλουσιν οἱ οὐρητῆρες, λοξὸς, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ έᾳ τὸ οὖρον παλινδρομεῖν 7 εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐκ δύο δὲ χιτώνων νευρωδῶν σύγκειται ἡ κύστις, πυκνῶν καὶ πεπιλημένων, διὰ τὸ p. 35 εἶναι τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῆ ὑγρὸν, λεπτομερές τε καὶ ὑδατῶδες. Εἰς δὲ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως κεῖται ὁ σφιγκτὴρ μῦς, περιλαμβάνων καὶ σφίγγων τὸν τράχηλον τῆς κύστεως ἀκριβῶς, μὴ ἐῶν ἀκούσιον ἐκρεῖν τὸ οὖρον προαιρετικὸν γὰρ ὄργανον ὁ μῦς. 15

15 Υποστρέψωμεν οὖν λοιπὸν ὅθεν ἀπελείπομεν τὸν λόγον, καὶ εἴπωμεν περὶ τῆς κοίλης φλεβός κατέρ-

urinae formam permutant; hanc ipsi renes sejungunt, per urina5 rios meatus in vesicam urinae receptaculum emittentes. Sunt
autem urinarii meatus (quos Graeci ureteres [οὐρητῆρες] vocant,)
vascula angusta, oblonga, a renibus orientia, vesicaeque inserta,
unum a dextra, alterum a laeva; desinunt vero juxta vesicae
6 cervicem. Sed vesicae foramen, in quod urinaria vascula perveniunt, tortuosum est, atque ideo urinam relabi non permittit.
7 Ex duabus autem nervosis, densis, compactisque tunicis vesica
componitur, eo quod tenuem humorem aqueumque contineat.
8 Verum in ejus cervice adstrictorius musculus ponitur, eam exacte
complectens atque concludens, neque involuntarie urinam exire
permittens; est enim musculus electionis instrumentum.

15 Caeterum [inde, (c. 14. §. 1.) unde digressi sumus,] revertentes,

3. Εἰσὶ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal.p. 362. ib. ἀγγεῖα στενὰ, προμήκη] πόροι τινὲς ἐπιμήκεις, ἰσχυροὶ G. 5. κύστιν] κύστην Ε.

5. κυστιν] κυστην Ε. 6. Ο δὲπόρος κ.τ.λ.] Cf. Gal.p.390. 7.είς Sic A.M., ώς F.etfort.B.D.E.
13. σφιγκτήρ] σφικτήρ A.B.
16, 17. Ύποστρέψωμεν—εἴπωμεν]
Sic E., ὑποστρέψαντες [-ψαντι A.]
οὖν εἴπωμεν vul.

DE ABDOMINE.

et cursus.

Ureteres quot et quales,

quomodo in vesicam perveniant.

Vesicae materia,

et musculus sphincter.

Venae cavae descendentis cursus,

Mor. p. 35, 36.

DE ABDOMINE.

et ejus divisiones.

- χεται γὰρ ὁ μέγας αὐτῆς ἀγωγὸς ἐπικείμενος τῆ ράχει ἔως τῆς οὐρᾶς, ἔνθα ἐστὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Σχίζεται μὲν οὖν κατ ἐκεῖνον τὸν τόπον διχῆ, εἶτα τὰ τμήματα πάλιν εἰς τέσσαρα, κἀκεῖνα αὖθις εἰς ἄλλα καὶ ἐκπέμπονται ἀρδεύειν τῆ τοῦ αἵματος ὑγρότητι πάντα τὰ κατώτερα μέρη, ἄλλαι μὲν φλέβες πρὸς τὸ 833 δεξιὸν σκέλος καὶ τὸ ἀριστερὸν ἔως τῶν ἄκρων ποδῶν διὰ βάθους τε καὶ ἐπιπολῆς, ἄλλαι δὲ πρὸς τοὺς ὄρχεις καὶ τὸν καυλόν, ἄλλαι δὲ πρὸς τὰ σπερματικὰ ἀγγεῖα καὶ τοὺς [κιρσοειδεῖς] παραστάτας, ἄλλαι δὲ ιο πρὸς τὴν κύστιν, καὶ, εἰ θῆλυ τὸ ζῶον, καὶ πρὸς μήτραν.
- 3 Καὶ περὶ μὲν τῶν θρεπτικῶν μορίων αὐτάρκης ὁ λόγος λοιπὸν δέον εἰπεῖν ὁπόσα ἀκολουθεῖ κατὰ 16 τάξιν ἵνα γένηται θρέψις. "Εστι μὲν οὖν πρώτη, 15 [ἡ εἰς τὸ στόμα εἴσοδος] δευτέρα δὲ, ἡ διὰ τῶν ὀδόντων λέανσις τρίτη, ἡ διὰ τῆς γλώσσης σφαιροποίησις τετάρτη, ἡ διὰ τοῦ οἰσοφάγου κατάποσις

Quae ad nutricationem requirantur.

- de cava vena sermonem absolvamus; magnus ipsius canalis spinam 2 premens ad caudam usque, ubi sacrum os est, delabitur. Eo in loco bipartito scinditur, deinde secta illa rursus in quatuor, iterum ea in alia; emittunturque ut sanguineo humore omnes inferiores partes irrigentur; aliae quidem venae ad dextrum sinistrumque, ad extremos usque pedes profunde atque in superficie incedunt, aliae ad testes et colem, aliae ad seminaria vascula et varicosos assessores, aliae autem ad vesicam, et, si foemina sit, ad uterum.
- 3 At de alumnis particulis haec puto satis fore; residuum est explicare quaecunque ordinate ut fiat nutricatio sequantur.

 16 Igitur primus est in os introitus; secunda, per dentes attritio; tertia, per linguam in globum formatio; quarta, per gulam devo-

τὴν μήτραν?

14. δέον εἰπεῖν] Sic B.E., om. vul.

16. [ἡ εἰς τὸ στόμα εἴσοδος]
εἴσοδος ἡ εἰς τὸ στόμα Ε., εἴσοδος
εἰς τὸ στόμα vul.

^{10. [}κιρσοειδείs] Sic inf. p. 4. τὴν μήτραν?
1. 23., 10. 21., 16. 14. Ed. Must.;
κυρσοειδείς vul., κυρσοειδης D.
ib. παραστάτας] περιστάτας Β.
εἴσοδος ἡ εἰς

^{11.} καὶ πρὸς μήτραν] Αn πρὸς εἰς τὸ στόμα vul.

Fabr. p. 832, 33.

πέμπτη, ή διὰ τῆς γαστρὸς χυλοποίησις ἔκτη, ή διὰ τῶν μεσαραϊκῶν φλεβῶν ἀνάδοσις έβδόμη, ή ἐν τοῖς σιμοῖς τοῦ ἤπατος έξαιμάτωσις ὀγδόη, ή ἀπὸ τῶν σιμῶν μετάληψις τοῦ αἴματος ἐπὶ τὰ κυρτά ἐννάτη, ἡ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς ἀνάδοσις τοῦ αἴματος εἰς 5 ὅλον τὸ σῶμα δεκάτη, ἡ ἐκ τῶν φλεβῶν διαπήδησις τοῦ αἴματος εἰς τοὺς μύας, ἤτις ὀνομάζεται πρόσθεσις ἑνδεκάτη, ἡ τοῦ αἴματος πρὸς τοὺς μύας ἀναζύμωσις, ἤτις ὀνομάζεται πρόσφυσις δωδεκάτη δὲ, ἡ μεταβολὴ τοῦ ζυμωθέντος εἰς ὁμοιότητα τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ 10 δέρματος, ἤτις ὀνομάζεται ἐξομοίωσις τρισκαιδεκάτη δὲ, ἡ θρέψις.

DE ABDOMINE.

² Έν τη ἀρχη οὖν τοῦ λόγου κατὰ ἀνάλυσιν ἀρξά- p. 36 De quibus μενοι, ἐν τῷ τέλει κατὰ διαίρεσιν ἐπληρώσαμεν, Θεοῦ dictum sit. ὁδηγήσαντος καὶ ἐνεργήσαντος.

ratio; quinta, in ventriculo in humorem conversio; sexta, per mesaraïcas venas distributio; septima, in cavo jecoris sanguinis generatio; octava, ex cavo in gibbum sanguinis migratio; nona, per cavam venam sanguinis in totum corpus digestio; decima, sanguinis ex venis in musculos profusio, quae appositio vocatur; undecima est sanguinis cum musculis fermentatio, quae adhaesio dicitur; duodecima est fermentati sanguinis in carnium cutisque similitudinem permutatio, quae assimilatio nominatur; decima tertia est ipsa nutritio.

2 Ab initio sermonem per resolutionem orsi, in fine per divisionem absolvimus, Deo duce atque favente.

μεσαραϊκῶν] μεσοραϊκῶν Ε.
 14. Θεοῦ] Απ τοῦ Θεοῦ ? legitur ragies.
 Θεὸς ter sup., p. 2. l. 4., 9. 9.,
 15. ἐνεργήσαντος] ἀνεργήσ. Α.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

BIBΛΙΟΝ Γ.

Mor. p. 36.

PROOE-MIUM. De quibus dictum sit in libro superiore;

de quibus in praesenti dicendum. ΤΕΡΙ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκδιηγούμενοι 834 ἐν τῷ πρὸ τοῦδε βιβλίῳ, τὰ περὶ τῶν θρεπτικῶν αὐτοῦ μορίων καλῶς διήλθομεν, εἰπόντες αὐτῶν τήν τε θέσιν, καὶ τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν καὶ τὰς χρείας. ἐν δὲ τῷ παρόντι λόγῳ τὰ περὶ τῆς κατα-5 σκευῆς τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων ἥκομεν διηγή-

THEOPHILI

DE CORPORIS HUMANI FABRICA

LIBER III.

I DE hominis fabrica in libro hunc praecedente locuti, de ejus nutritivis particulis curiose disputavimus, earum positum, et magnitudinem, functiones praeterea atque usus recensentes: in praesenti autem hujus voluminis parte spirabilium viscerum Fabr. p. 834.

σασθαι, Χριστον τον άληθινον Θεον ήμων έπικαλούμενοι, ὅπως ὁδηγήση ήμιν ἐκφράσαι τὴν κατασκευὴν αὐτων καθως καὶ νῦν ἐστιν' ἐπειδὴ "πάντα " δι' Αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς Αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέν."

PROOE-

2 "ΑΡΞΟΜΑΙ οὖν ἀπὸ τῆς καρδίας, ἐπειδὴ ῥίζα καὶ 5 πηγὴ τῆς ἐμφύτου θερμασίας αὕτη καθέστηκε, διὰ τῶν ἀρτηριῶν τε ταύτην τὴν θερμασίαν καθ' ὅλον τὸ σῶμα ἐκπέμπουσα, ζωογονεῖ πάντα αὐτοῦ τὰ μόρια. διὰ τὴν καρδίαν γὰρ καὶ τὰ λοιπὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα γέγονεν, ὅπως τὸ ἐν αὐτῆ ἔμφυτον θερμὸν 10 2 καταψύχηται, καὶ αὕξῃ, καὶ τρέφηται. Διὰ τοῦτο οὖν ἡ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν πρόνοια πνεύμονα κατεσκεύασεν, ἵνα δι' αὐτοῦ ἐλκόμενος ὁ ἔξωθεν ἀὴρ πέμπηται πρὸς τὴν καρδίαν, ψύχων τὸ ἐν αὐτῆ θερ-3 μὸν, καὶ τρέφων, καὶ αὔξων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πνεύμων 15 οὐ καθ' αὐτὸν κινεῖται, ἀλλὰ τῆ κινήσει τοῦ θώρακος

DE THORACE. Caloris fontem cor esse, qui, per arterias diffusus, totum corpus vivificat.

Pulmonem cordis refrigerandi, nutriendi, augendique causa creatum esse.

Non per se pulmonem, sed per motum thoracis cieri.

structuram explicare accingimur, Christo prius vero Deo nostro invocato, [ut, Eo duce, eorum fabrica quomodo se habeat patefaciamus]; quoniam "omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso "nihil factum est." (Joh. I. 3.)

2 IGITUR a corde initium capiam, quippe quod ingeniti caloris radix et fons est, ipsumque per arterias in universum corpus diffundens, omnibus ejus partibus vitam elargitur: nam cordis causa reliqua spirabilia organa creata sunt, ut ejus insitus calor refrigeretur, augescat, et nutriatur. Idcirco boni Dei nostri providentia pulmonem spirandi officinam procreavit, ut attractus per ipsum externus aër in cor transmittatur, ejus calorem refrigerans, 3 nutriens, augensque. Verum quia non per se pulmo, sed ad

^{2,3.} δπως—ἐστίν] Sic E., om. vul.

^{4.} οὐδέν] οὐδὲ ἔν Joh. 5. ἐπειδὴ] Sic E., καθ ὁ καὶ vul. 7. ταύτην τὴν] Sic A.D.M., om. τὴν Β.Ε.F.

^{12.} τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ] τοῦ Θεοῦ ἀγαθοῦ D.

^{14.} ψύχων] ψύχον A.B.D. 15. Έπειδή δέ] δέ om. A.

Mor. p. 36, 37.

DE THORACE. συγκινείται, κατὰ τὴν τοῦ κενοῦ ὑποχώρησιν, τὴν 835 ἀρχὴν τῆς ἐξηγήσεως τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων ἀπὸ τοῦ θώρακος ποιήσομαι.

Thoracis limites a latere,

a fronte,

a tergo,

a superiore,

et ab inferiore.

Thoracem spiritus esse instrumentum quia sponte movetur. 3 "Εστι μὲν οὖν ὁ θώραξ σῶμα σύνθετον, ἐκ δεξιῶν μὲν καὶ ἀριστερῶν τῶν πλευρῶν συγκείμενον, ἔμ- p. 37 προσθεν δὲ ὑπὸ τοῦ στέρνου καὶ τοῦ στήθους, ὅπισθεν δὲ ὑπὸ τῶν δώδεκα σπονδύλων τῆς ῥά-χεως τῶν ἀφωρισμένων τῷ θώρακι, εἰς οῦς συναρθροῦνται οἱ αὐτοὶ σπόνδυλοι ταῖς ἑκατέρωθεν πα-2 γίσι τῶν πλευρῶν. (Στέρνον μὲν οὖν τὸ ὑπὲρ τὸν 10 3 μαζόν ἐστι τὸ δὲ μεταμάζιον, στῆθος.) "Ανωθεν μὲν ἀφορίζεται ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ τοῦ τραχήλου, κά-τωθεν δὲ ὑπὸ τοῦ διαφράγματος, ὡς εἶναι τὴν θέσιν 4 τοῦ θώρακος ὑπὲρ τῶν φρενῶν. "Οργανον οὖν ἐστιν ὁ θώραξ πνευματικὸν, ἀναπνευστικὸν, κινούμενον 15 κατὰ προαίρεσιν ὑπὸ μυῶν γὰρ καὶ νεύρων αὐτῷ ἡ 5 κίνησις. Κοῖλος δέ ἐστιν ἔσωθεν, ὡς μαρτυρεῖ τὸ

motum pectoris cietur, ne vacuum in rerum natura sit, initium exponendorum spirantium membrorum a pectore faciam.

3 Itaque pectus est corpus compositum ex dextris laevisque costis: in priore autem duobus ex ossibus constans, quorum unum στηθος, alterum στέρνον Graeci vocant: a tergo duodecim spinae vertebris, quae una cum pectore desinunt: inter sese autem 2 vertebrae utrinque costarum compagibus deligantur. (Sternon quidem os supra mammas vocant; quod infra est, stethos.) 3 Superius quidem jugulis et collo terminatur, ab inferioribus 4 transverso septo, supra enim pectus est. Igitur pectus spiritus instrumentum est, ipsum trahens reddensque, voluntatis motu 5 agitatum; nam per musculos et nervos ipsi motus inest. Inte-

4. "Εστι μέν οὖν κ. τ. λ.] Cf.

4—8. ἐκ δεξιῶν — τῷ θώρακι]
Loc. fort. corrupt.; τὸ τοίνυν ὑπὸ
τῶν πλευρῶν ἀφοριζόμενον ἐφ' ἐκάτερον, πρόσω μὲν ἐπὶ τὰ στέρνα τε
καὶ τὰς φρένας ἐξικνούμενον, ὀπίσω

δ' ἐπὶ τὴν ῥάχιν κατακαμπτόμενον G.

7. δώδεκα] ιβ' vul.
10, 11. Στέρνον—στηθος] Haec potius post στήθους, l. 6., ponenda videntur, aut e margine irrepsisse.

11. μέν] Sic E., μέν οὖν vul.
15. ἀναπνευστικόν] om. E.

Fabr. p. 835, 36.

φαινόμενον άναπληροι δε πασαν την ευρύτητα αυτου δ πνεύμων, φωνητικον αμα και άναπνευστικον όργα-6 νον γενόμενος. Είπωμεν τοίνυν περί της χρείας αυτων, έντευθεν άρξάμενοι.

4 'Η χρεία της άναπνοης τοις ζώοις έδείχθη διὰ την 5 καρδίαν, δεομένης αὐτης τοῦ ἔξωθεν ἀέρος της οὐσίας ἀναψύχει γὰρ αὐτην ὁ ἔξωθεν ἀὴρ εἰσπνεόμενος ὑπὸ

2 θερμότητος ζέουσαν. Διπλης δε της κινήσεως της έν της καρδία οὔσης, κατὰ διαστολην καὶ συστολην, έν μεν τῷ διαστέλλεσθαι, καταψύχεται έν δε τῷ συ-10 στέλλεσθαι, τὰ λιγνυώδη περιττώματα ἀπωθεῖται. 836

3 Οὐκ εὐθὺς δὲ ἀπὸ τοῦ φάρυγγος ἔλκειν τὴν καρδίαν, (μέσος γὰρ ὁ πνεύμων κεῖται τοῦ τε φάρυγγος καὶ τῆς καρδίας,) καὶ τοῦτο τῆς ἀγαθῆς προνοίας τοῦ

rius concavum, ut sensus declarat; totum vero internum spatium 6 pulmo occupat, vocale simul spirabileque instrumentum. Verum hinc exorsi, eorum commoda exponamus.

4 Spirationis usum in animalibus propter cor fuisse a natura inventum demonstravimus [c. 2. §. 1.], quod sane externi aëris [substantiae] indiget; siquidem externus aër attractus ipsum 2 calore * praefervidum refrigerat. Duplex vero cum sit in corde motus, per distensionem videlicet et contractionem, dum distenditur, refrigescit; dum contrahitur, fuliginosa recrementa progellit. Neque statim a faucibus cor spiritum adducit, (medius enim pulmo inter fauces corque intercedit,) idque Divinae est

3. Εἴπωμεν] ἐσίπομεν Α., εἴπο-

5. Ἡ χρεία κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 412. 6. καρδίαν] γίγνεσθαι add. G.

ib. δεομένης αὐτῆς] δεομένοις αὐτῆς Α.Β., τὸ μέν πού τι δεομένην καὶ αὐτὴν G.

ib. έξωθεν] om. G.

ib. τῆς οὐσίας] Sic E.G., om. vul.
7, 8. ἀναψύχει—ζέουσαν] τὸ δέ
τι πλεῖστον ὑπὸ θερμότητος ζεούσης
ἀναψύχεσθαι ποθοῦσαν G.

8. Διπλης κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 412. 12. Οὐκ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 413. ib. Οὐκ—καρδίαν] ὅτι τὴν καρ-

13. анфо

δίαν οὐ διὰ τῆς φάρυγγος εὐθὺς ἔξωθεν ἔλκειν ἐποίησε τὸν ἀέρα Ġ. constructione mutata.

ib. τοῦ φάρυγγος] τῆς φάρ. G. Legitur vul. ὁ φάρυγξ duodecies, ἡ φάρ. bis, sc. inf. p. 108. l. 5., et 128. 5.; E autem habet ἡ φάρ. quater, sc. inf. l. 13. p. 102. l. 2.; 119. 11., et 879. 31. Ed. Fabr. Vide Lobeck. ad Phryn. p. 65.

ib. ἔλκειν τὴν καρδίαν] Sic E.G., ἔλκει ἡ καρδία vul.

13,14. μέσος—καρδίας] μέσον δ' ἀμφοιν ἔθηκε τὸν πνεύμονα G.

13. τοῦ] τῆς Ε.; vide sup. ad l.12.

DE THORACE. Thoracis cavum pulmonem implere.

Aërem cor refrigerare.

Cor, dum distenditur, refrigescere; dum contrahitur, fuliginosa recrementa propellere.

Non statim a faucibus corspiritum adducere,

* calorem Crass., errore fort. typogr.

Mor. p. 37, 38.

DE THORACE. et quare.

Cor quare a pulmone et thorace includatur;

Θεοῦ ἡμῶν εἰ γὰρ ἀμέσως ἐκ τοῦ φάρυγγος εἷλκεν ή καρδία, καὶ αὖθις τὸ ἐκτὸς ἀπεδίωκε τὸ πνεῦμα, δυοίν θάτερον ήμιν άναγκαίον κακὸν έγίνετο, η άκαίρως είσπνείν ἀέρα μοχθηρον, η μηδ' όλως είσπνέουσιν 4πνίγεσθαι παραχρημα. Διὰ ταῦτα μὲν οὖν ή δημι- 5 ουργική τοῦ Θεοῦ σοφία οὐ τὴν καρδίαν μόνην ἀναπνευστικον έποίησεν ὄργανον, άλλ' έξωθεν αὐτη περιέθηκε πνεύμονα καὶ θώρακα, [παρασκευάσοντας] έκείνη καθαρον τον άέρα, αμα δε και φωνείν το ζωον διὰ τῆς συστολῆς αὐτῶν ἀποτελέσοντας.

quare in medio thorace positus 5 Μέσην δὲ Γέν ἄπαντι Τῷ κύτει τοῦ θώρακος αὐτην κατέθετο, όπως ισορρόπως έλκη απασαν την έκ p. 38

Providentiae testimonium; nam si protinus a faucibus cor animam acciperet, rursumque expelleret, duorum incommodorum alterum evenire necesse foret, aut importune aërem laedentem 4 immitti, aut dum nihil attrahitur confestim suffocari. Propterea igitur Dei conditrix sapientia non cor solum spirabile viscus machinata est, sed extra pulmonem pectusque ipsi, aërem purgantes temperantesque, circumdedit, simulque per ipsorum compressionem vocem animali fabrefecit.

Atqui intra pectoris inane exquisite medium cor est-positum, ut aeque totum ex pulmone refrigerium abducat, itemque ut lon-

1. εὶ γὰρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 414. ib. ἀμέσως έκ τοῦ φάρυγγος διὰ της φάρυγγος εὐθὺς έξωθεν G.

ib. τοῦ φάρυγγος] τῆς φάρυγγος G.; vide sup. ad p. 91. l. 12. 2. ἡ καρδία] αὐτὴ G. ib. τὸ ἐκτὸς] εἰς τοὐκτὸς G. quod mallem.

ib. ἀπεδίωκε] ἀπέχει G.

3. ἡμιν-έγίνετο] ἀναγκαίον ἄν ήμιν εγίγνετο πάσχειν G.

4. μηδ' όλως] μηδέν όλως G., μηδόλως vul., ut οὐδόλως sup. p.11.1.12.

5. Διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 414, 15.

6. οὐ τὴν καρδίαν μόνην οὐκ αὐτην μόνην την καρδίαν G.

8. [παρασκευάσονταs] Sic G., παρασκευάζοντας Α. D. Μ., περισκευάζοντας Β., διασκευάζοντας Ε. 8, 9. [παρασκευάσοντας]-άέρα]

πνεθμά τε άμα παρασκ. έκείνη G. 9. αμα δε και φωνείν το ζωον] καὶ φωνήν τῷ ζώφ G.

10. διὰ τῆς συστ. αὐτῶν] om. G. ib. ἀποτελέσοντας] Sic E., ποι-

οῦντας vul., δημιουργήσοντας G. 11. Μέσην κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 415. ib. [ἐν ἄπαντι] Sic G., ἀναπάντη

Ε., ἄρα παντὶ vul.

ib. αὐτὴν] αὐτὸν Β.D.F. 12. κατέθετο] Sic E.G., έγκατ. vul. ib. Ισορρόπως -- ἄπασαν την έκ τοῦ

πνεύμονος κατάψυξιν την έκ παντὸς τοῦ πνεύμονος Ισορρόπον ἀνάψυξιν G.

ib. Ισορρόπως έλκη] Ισορώπως

έλκει Ε.

Fabr. p. 836, 37.

τοῦ πνεύμονος κατάψυξιν, ἄμα δὲ καὶ τῶν τῷ θώρακι 2 προσπιπτόντων βλαβερών ἀπαχθη πορρωτάτω. Κατὰ τὸ μέσον δὲ ὁ θώραξ ὅλος ὑμέσιν εὐρώστοις διαφράττεται, ἄνωθεν τῶν κλειδῶν ἔως κάτωθεν τοῦ ξιφοειδούς χόνδρου, καὶ μέχρι βάθους της ράχεως, 5 χωρίζουσι την δεξιαν κοιλίαν του θώρακος και την άριστεραν, καὶ ἄλλως δὲ ἀναγκαίαν χρείαν τῷ ζώφ παρέχουσι πολλάκις γὰρ τὰ δεξιὰ βλαβέντα ἰσχυρως ήμίπνουν καὶ ήμίφωνον τὸ ζωον τηρεί, άβλαβῶν τῶν ἀριστερῶν διαφυλαττομένων, ὡς, εἰ καὶ 837 ταῦτα πάθη, ἄφωνον καὶ ἄπνουν γίνεται τὸ ζῶον 3 παραχρημα. Περιλαμβάνει δὲ τὴν καρδίαν ὁ πνεύμων, ώσπερ τισὶ δακτύλοις, τοῖς λοβοῖς αὐτοῦ

2 gius a noxiis in pectus incidentibus summotum sit. Totum autem pectus praevalidis membranis medium intersepitur, superius a jugulis, inferius a cultrali cartilagine, usque ad profundam spinam, in dextrum sinistrumque ventriculum divisum, qui necessarium alioqui animali usum praestant; quandoquidem plerumque dextra pars laesa animal ex dimidio spirans et semivocale servavit, incolumi sinistra remanente, qua et ipsa labo-3 rante, totum protinus animal voce spirituque privatur. At cor vitale principium, a pulmone quatuor fibris, tanquam digitis, utente

THORACE. Thoracem praevalidis membranis (vulgo mediastino) in duas partes secundum longitudinem dividi,

DE

et quare.

Pulmonem quatuor ejus lobis cor praecingere.

2. ἀπαχθή] ἀπαχθείσα Ε. ib. πορρωτάτω] Sic E., πορρω-

ib. Κατὰ τὸ μέσον κ.τ.λ.] Cf.

Gal. p. 416, 17. ib. Κατὰ τὸ μέσον δέ] μέσος

3. ὑμέσιν] Sic A.B.G., ἡμέσιν

ib. διαφράττεται] διείργεταί τε καὶ διαφράττεται G.

4. ἄνωθεν] ἀπάνωθεν Ε.

6. χωρίζουσι] χωρίζοντας Ε. 9. ημίπνουν καὶ ημίφωνον] ημί-φωνον μεν καὶ ημίπνουν G.

ib. τὸ ζῶον τηρεῖ] τὸ ζῶον κα-

θέστηκεν Ε., γίγνεται τὸ ζῶον G.

10—12. ως παραχρημα] ἄφωνον δὲ τελέως ἡ ἄπνουν εἰ ἀμφότεραι συντρηθείεν αί κοιλίαι G.

11. ταῦτα πάθη] ταῦτα πάθοι Α.

Β., τούτων παθόντων Ε.

ib. γίνεται τὸ ζῶον παραχρῆμα] γενέσθαι τὸ ζῶον παραχρῆμα Ε., τὸ ζῶον παραχρημα γίνεται vul.

12. Περιλαμβάνει κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 420, 21, 550.

13.—p. 94. 1. τοις — τέτρασιν] Sic E., τοις τέσσαρσι λοβοις αὐτοῦ χρώμενος vul. De forma τέτρασι vide sup. ad p. 7. 1. 6.

Mor. p. 38, 39.

DE THORACE. Pulmonis lobi quinti usus, forma,

et positus.

Venae cavae ascendentis sustentacula.

χρώμενος τοις τέτρασιν ο γάρ πέμπτος ο μικρος ού φυλακής της καρδίας ένεκα γέγονεν, άλλ' ύποστήριγμα καὶ βάσταγμα τῆς κοίλης φλεβὸς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ κοιλότητα εἰς τὸ αύτοῦ ἄνω μέρος ἔσχηκεν είς ύποδοχην της φλεβος, όπως μη έκτρέπηται δεξιά 5 4η άριστερά. Ο δὲ αὐτὸς λοβὸς καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ παρεγκλίνει ή γὰρ κοίλη φλέψ ἀπὸ τοῦ ήπατος έκφυομένη, δεξιωτέρα πως ανέρχεται προς την τοῦ θώρακος εύρυχωρίαν της δεξιας κοιλίας, το δε μέσον αὐτης βαστάζεται ὑπὸ τοῦ βλαστοῦ αὐτης τοῦ κατα-10 φυέντος είς την δεξιαν κοιλίαν της καρδίας, χορη-5 γούντος αὐτη αἷμα πρὸς τὸ τρέφεσθαι. Τὸ δὲ ἄνω μέρος της κοίλης φλεβός, τὸ πρὸς τὰς κλείδας, βαστάζεται ύπὸ τοῦ άδένος τοῦ ὀνομαζομένου θύμου. άπὸ δὲ τῶν κλειδῶν σχιζομένη τὰς σφαγίτιδας 15 φλέβας ἀποτελεῖ, καὶ ἄλλας πολλάς, τὰς μὲν εἰς

praecingitur; quinta enim exigua est neque muniendi cordis causa creata, sed stratum quoddam et venae cavae ceu ventriculum, atque ideo in summa parte ad eam venam recipiendam in 4 sinum desinit, ne in dextram aut sinistram laberetur. Eadem etiam fibra in dextram vergit; nam cava vena ab jecore exoriens, dexterior ad dextri in pectore sinus cavitatem ascendit, ejus vero medium a suo ipsius ramo sustentatur, qui in dextrum cordis sinum se insinuans ei ad alimentum sanguinem subministrat. 5 Superior cavae venae pars, ad jugula repens, a glandula thymo appellata sustinetur; super jugula scissa jugulares venas profert,

ό μικρὸς ο σμικρὸς G.
 φυλακῆς φυσικῆς Α.

ib. γέγονε] γεγένηται G.
ib. ὑποστήριγμα] ὑποστόρεσμά τι

μαλθακὸν G.
3. καὶ βάσταγμα] Sic E., om. G., καὶ οἰονεὶ [εἰονεὶ Β.] βάστ. vul.

καὶ οἰονεὶ [εἰονεὶ Β.] βάστ. vul. ib. τῆς κοίλης φλεβὸς] τῆ κοίλη φλεβὶ G.

6. πρὸς] Sic E., εἰς vul. 9. τὸ δὲ μέσον κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 420. 12. Τὸ δὲ ἄνω κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 420. 13. της κοίλης] Sic B., om. της vul.

14. ὑπὸ τοῦ ἀδένος] Sic E., om. τοῦ vul., μέγιστόν τε καὶ μαλακώτατον ἀδένα G. sententiae forma mutata.

ib. τοῦ ὀνομαζομένου θύμου] τὸν καλούμενον θύμον G.

Fabr. p. 837, 38.

ώμοπλάτας καὶ χεῖρας ἐκπεμπομένας, τὰς δὲ εἰς κεφαλὴν καὶ ἐγκέφαλον.

DE THORACE.

6 Περὶ μὲν οὖν θέσεως καρδίας καὶ πνεύμονος 6 καλῶς εἴρηται περὶ δὲ τοῦ σχήματος αὐτῆς νυνὶ 2 λέξομεν. Ἐστιν μὲν οὖν ἡ καρδία κωνοειδης τῷς σχήματι ἡ μὲν βάσις αὐτῆς πρὸς τὸ τῆς ράχεως μέρος [έδραιουμένη], τὸ δὲ ὀξὺ πρὸς τὸ στέρνον p. 39 ἀνῆκον, ἐπίβλημα σαρκὸς ἐπικείμενον ἔχον πολὺ, ἵνα 838 καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῆ καρδία φυλάττηται κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ τὰς πρὸς τὸ στέρνον ἔξωθεν το 3 προσβολὰς ἐπιπιπτούσας ἀπάγη τῆς καρδίας. Ῥέπει δὲ μικρὸν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὸ ὀξὺ τοῦ κώνου, ἐλκό-4 μενον ὑπὸ τοῦ ἐκκαίοντος πνεύματος ἐν γαστρί. Ἐν ἀριστερὰ δὲ τοῦ πνεύματος κοιλίαν ἡ φύσις ἐταμιεύ-5 σατο, ὡς ἐν τῆ δεξιὰ τοῦ αἵματος. Μέσον δὲ τῆς τς

Cordis figura, et positus.

In sinistra parte spiritum contineri, in dextra sanguinem.

et alias multas, quasdam ad scapulas et manus, quasdam ad caput cerebrumque discurrentes promittit.

2 nunc orationem habeamus. Coni figuram refert cor; ejusque basis e regione spinae statuitur, mucro e regione pectoralis ossis (quod sternon dicitur), carnis tegumentum satis firmum habens, ut et spiritus cordis incola hac parte conservetur, atque ut externos 3 in sternon occursus a corde summoveat. Paulum in sinistram coni acies vergit, a proprii ventriculi spiritu exurente pertracta.

4 In sinistra autem parte spiritus ventriculum natura molita est, 5 quemadmodum in dextra sanguinis. Verum in medio basis

5. μεν οὖν] Sic E., om. μεν vul.
6. ἡ μεν] Sic E., καὶ ἡ μεν vul.
ib. πρὸς τὸ τῆς ῥάχεως μέρος]
Sic E., πρὸς τῷ [τὸ D.] μέρει τῆς
ῥάχεως vul.

7. [έδραιουμένη] έδρεουμένη Ε., ἡδραίωται vul.

ib. πρός τὸ στέρνον ἀνῆκον] Sic Ε., πρὸς τῷ στέρνω vul. 11. ἀπάγη τῆς καρδίας] ὑπομένειν καὶ μὴ πονείν τὴν καρδίαν Ε.

13. ἐκκαίοντος] ἐκκαίοιτο Α.
ib. Ἐν ἀριστερᾶ δὲ] ἀριστερᾶ Ε.
14. τοῦ πνεύματος κοιλίαν] ταύτας τὰς κοιλίας Α., ταύτας τὰς κοιλίας Β.Ε.

15. τοῦ αἵματος] τὸ αἵμα Α.Β.

Mor. p. 39, 40.

DE THORACE. Cordis ventriculum dextrum sanguinem continere; sinistrum, spiritum.

βάσεως τοῦ κώνου καὶ τοῦ ὀξέος γύρωθέν εἰσιν αὶ 6 κοιλίαι της καρδίας δύο. Τούτων, ή μεν δεξια, ή δε άριστερά αίματική μεν ή δεξιά, περιέχει δε πνεθμα όλιγοστον, πνευματική δὲ ή άριστερα, περιέχει δὲ καὶ αἷμα ὀλίγον· καὶ γὰρ καὶ αὶ ἀρτηρίαι πνεθμα περιέ- 5 χουσαι, καὶ αίματος ὀλίγου μετέχουσι τροφης χάριν, ώσαύτως καὶ αἱ φλέβες αἷμα περιέχουσαι, καὶ πνεύματος μετέχουσι χάριν τοῦ ζην ριπίζεσθαι γὰρ χρη άπαν μόριον τοῦ σώματος τὸ μέλλον ζην. 7 'Απὸ δὲ τῆς βάσεως τῆς καρδίας, ὅπερ καὶ κύριον 10 αύτης μέρος ονομάζεται, έκπεφύκασιν άγγεῖα έκ μέν της αιματικής κοιλίας ή φλέψ ή άρτηριώδης, έξάγουσα τὸ αξμα τὸ ὑπὸ τῆς κοίλης φλεβὸς εἰσαγόμενον είς την δεξιαν κοιλίαν της καρδίας, καὶ ἀπάγουσα είς τὸν πνεύμονα πρὸς τροφην καὶ αὔξησιν 15

Venae arteriosae (vulgo arteriae pulmonalis) origo et functio.

> 6 cuspidisque spatio utrinque sunt cordis sinus gemini. Horum unus dexter est, alter sinister; sanguinis quidem receptaculum dexter est, paucum spiritum continens, at spiritus fons sinister, modicum sanguinis habens; quandoquidem et arteriae spiritu affluentes, exiguo sanguine alimenti causa participant, contra venae sanguinis plenae, et spiritus aliquid vitae causa retinuerunt; victuri enim corporis parti ventilatione opus est. 7 Caeterum a cordis basi, quae ejus princeps pars nominatur, vascula oriuntur; ex sanguineo ventriculo arterialis vena, sanguinem ex cava in dextrum cordis sinum derivatum exhauriens, in pulmonemque profundens ut ipse ipsiusque vascula alantur ac

1. βάσεως] καὶ add. Ε. ib. ὀξέος] ὀξέως A.B.

ib. $\gamma \dot{\nu} \rho \omega \theta \epsilon \nu$ De forma $\gamma \dot{\nu} \rho \omega \theta \epsilon \nu$ vide H. Steph. Thes. Gr. in v. $\gamma \nu$ -

3. περιέχει δε Sic E., περιέχουσα vul.

4. περιέχει δὲ καὶ] Sic E., περιέ-

χουσα vul., περιέχουσαι Α. 5. αίμα δλίγον] δλίγον αίμα Α., αίματος όλίγου Ε.

ib. περιέχουσαι] περιέχουσαν A.

6. χάριν Σάρην D. 7. ωσαύτως Sic B.E., ως αυτη vul. ib. πνεύματος] πνεύμα Ε. 9. χρη] χρεί Ε.

ib. σώματος τὸ μέλλον ζην] Sic E., μέλλοντος ζην σώματος vul. In vers. Lat. lege, omni enim corporis parti quae victura est ventilatione, &c.

13. ὑπὸ Sic E., ἀπὸ vul. 14. ἀπάγουσα] Sic E., ἐπάγ. vul. Fabr. p. 838, 39.

2 αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀγγείων. Ἐκ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κοιλίας της καρδίας έκπέφυκεν ή άρτηρία ή μεγάλη, ή ονομαζομένη πνευματική, ύπ' ένίων δε ἀορτή: αὕτη ἐκπέμπεται κατασπειρομένη εἰς πᾶν τὸ σῶμα 839 functio. τοῦ ζώου, ριπίζουσα καὶ ζωογονοῦσα πάντα αὐτοῦ τὰ 5 μόρια.

DE THORACE. Arteriae grandis (vulgo aortae) origo et

Τὰ μὲν δὴ περὶ τοῦ σχήματος αὐτῆς, καὶ τῶν 8 μορίων έκάστου της θέσεως ώδε έχει τὰ δὲ περὶ της 2 όλης αὐτης οὐσίας δίειμι. Σάρξ ἐστιν ή καρδία σκληρά καὶ δυσπαθής, έξ ινών πολυειδών συγκει-10 μένη, διαλλάττουσα ταις των μυων ισί. τοις μέν γὰρ μυσὶ μονοειδής έστιν ή τῶν ἰνῶν φύσις, ἢ γὰρ εὐθείας μόνον έχουσι κατὰ [τὸ] μῆκος, ἡ ἐγκαρσίας κατὰ τὸ πλάτος έαυτων, αμα δε έκατέρας οὐδείς ή καρδία δε καὶ ταύτας ἀμφοτέρας ἔχει, καὶ τρίτας ἐπ' αὐταῖς p. 40

Cordis su! stantia, et fibræ.

2 augeantur. At ex sinistro cordis cavo grandis arteria exoritur, quae spirituosa a nonnullis, et aorta vocata est; haec per totum corpus dissipata vagatur, omnes ejus partes refrigerans vitalique calore sustentans: †et venalis arteria nuncupata, ab asperis per pulmones divisis aërem trahens et in cordis penetralia refundens.+

De cordis figura, ejusque partium situ haec disseruimus; totam 2 ejus substantiam t nunc docebimus. Cor est caro dura, noxiis causis valde resistens, ex varii generis fibris composita, a musculis per fibras differens: musculi namque unius tantum generis fibris constant, aut enim rectas tantum secundum longitudinem, aut transversas secundum latum fibras habent, simul vero utrasque nullus habere visus est; at cor non ex his utrisque modo,

+ Haec aut in suo cod. invenit Crass., aut, quum necessaria essent, de suo inseruit: desunt in Ed. 1581. 1 De tota ejus substantia &c. Ed. 1581.

3. ἀορτή] ἀορτήν Α. 7. Τὰ μέν δη περί κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 437.

9. αὐτῆs] om. G.

ib. δίειμι Sic E., ἐφεξης δίειμι G., διαληπτέον vul.

ib. Σάρξ ἐστιν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ταίς ίσι Α., τοίς των μυών ίσι Ε., τῶν μυῶν τῶν ἰσὶ vul.; καὶ κατ' αμφω ταύτα, καν εί παραπλήσιος είναι δοκοίη τοις μυσίν, εναργώς αὐτὸν διαφέρει G.

12. μυσί] om. G. ib. έστιν Sic E.G., om. vul. 437, 38. 13. κατὰ [τὸ] μῆκος] Sic G., om. 11. ταις τῶν μυῶν ἰσὶ] τῶν μυῶν τὸ vul.; ϵαυτῶν add. G. et inf. om.

Mor. p. 40

DE THORACE. Fibrarum quare tanta firmitas, 3 λοξάς. 'Αλλὰ καὶ σκληρότητι, καὶ τόνος, καὶ τῆ συμπάση ρώμη τε καὶ δυσπαθεία, πολὺ παραλλάτ-τουσιν αὶ τῆς καρδίας ἴνες άπασῶν τῶν ἄλλων οὐ-δενὸς γὰρ οὕτως ὀργάνου συνεχὲς καὶ σφοδρόν ἐστι τὸ ἔργον ὡς τῆς καρδίας, ὅθεν εὐλόγως εἰς ρώμην 5 τε ἄμα καὶ δυσπάθειαν ἡ τοῦ σώματος αὐτῆς οὐσία 4 παρεσκεύαστο. Τὸ δὲ πολυειδὲς τῶν ἰνῶν τῆς καρ-

quare tanta varietas. τε άμα και δυσπαθείαν η του σωματος αυτής συστα 4παρεσκεύαστο. Τὸ δὲ πολυειδὲς τῶν ἰνῶν τῆς καρδίας διὰ τὰς κατὰ διαστολὴν κινήσεις αὐτῶν. τῶν γὰρ εὐθειῶν ἰνῶν ἐνεργουσῶν, ἔλκει τῶν δὲ ἐγκαρσίων, ἐκκρίνει ἀμφοῖν δὲ ἐνεργουσῶν καὶ σὺν αὐταῖς το

Valvularum tricuspidum functio, στών, εκκρινεί αμφοίν σε ενεργούσων και συν αυτάις το 9 τῶν λοξῶν, κατέχει. Εἰς δὲ τὴν αὐτὴν κατοχὴν συνεργοῦσι καὶ οἱ τριγλώχινες ὑμένες, ἀποφράττοντες τὰ στόματα τῶν ἀγγείων καὶ οὐ μόνον [συνεργοῦσιν] εἰς κατοχὴν τοῦ ἐλχθέντος ὑπὸ τῆς καρδίας ὑλώδους 840 πνεύματος, ἀλλ' οὐδ' ἐῶσιν παλινδρομεῖν τὰ ἑλχθέντα 15

3 verum etiam ex obliquis componitur. Quin etiam duritia, tenore, omnique robore et firmitate, cordis fibrae longe caeteris omnibus antecellunt; nullius enim instrumenti ita ut cordis assidua est ac vehemens opera, quare non injuria corporis ejus substantia 4 robusta firmaque facta est. Sed fibrarum est varietas ob motiones per distentionem compressionemque factas: nam per rectas attrahit; per transversas expellit; per utrasque obliquis 9 additis retinet. Ad ipsam quoque retentionem tricuspides membranae, vasculorum oscula obstruentes, faciunt; neque solum retentionem materialis spiritus a corde attracti adjuvant, immo neque ea quae brevissimo tempore attracta sunt retro effluere

1. λοξάς] τὰς λοξάς G. quod mallem.

ib. 'Αλλά καὶ σκληρότητι κ. τ. λ.]

Cf. Gal. p. 438.

2. συμπάση Ευμπάση G. ib. πολύ] δή τι add. G.

ib. παραλλ.] παραλάτρουσαι Ε. 4. καὶ σφοδρόν] ή σφοδρόν G.

6. τε αμα] θ αμα G.

7. παρεσκεύαστο] Sic E., παρεσκευάσθη G., κατεσκεύασται vul.,

κατεσκεύασθαι D.

ib. Τὸ δὲ πολυειδὲς κ. τ. λ.] Cf. 1

Gal. p. 438.

8. κατὰ διαστολήν] καὶ συστολήν add. C., quod mallem.

ib. κινήσεις] κινήσης D.

9. ένεργουσών] ένεργούντων Ε. 13. [συνεργούσιν] συνεργοί είσιν

vul., συνεργοί Ε. 15. ἀλλ' οὐδ' ἐῶσιν ὰλλὰ καὶ μὴ ἔοντων Ε.; ἔξω add. vul. et inf. om. Fabr. p. 839, 40.

έν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἔξω. τὴν προσωνυμίαν δὲ ὑμένες οὖτοι καλοῦνται ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν τριγλωχίνων, ὅμοιοι γὰρ κατὰ πάντα τοῖς τριγλώχισιν εἰσίν.

DE THORACE. et nomen.

10 'Αλλὰ καὶ τὰ ὧτα τῆς καρδίας διὰ ταύτας τὰς αἰτίας γέγονε. κοῖλα γάρ εἰσι καὶ περιφερῆ, καὶ πα- 5

Cordis auricularum functio.

αἰτίας γέγονε. κοῖλα γάρ εἰσι καὶ περιφερῆ, καὶ πα- 5 ρακείμενα ἔξωθεν ἐκατέρου τῶν εἰσαγόντων στομάτων τὰς ὕλας, καθάπερ τι ταμεῖον τροφῆς, ὡς μὴ κινδυ-νεῦσαί ποτε ραγῆναι τὸ ἀγγεῖον, ἐλκούσης ἀθρόως τε καὶ σφοδρῶς τῆς καρδίας, ἀλλ' ἐκ τῆς κοιλότητος τῶν ὅτων κατ' ὀλίγον χορηγεῖσθαι. Ἐπιβέβληται 10 δὲ τῆ καρδία περιλαμβάνων αὐτὴν ὁ περικάρδιος ὑμὴν, ὅσπερ τις οἶκος ἣ ἔρκος [ἀσφαλὲς], ἐκφυ-όμενος μὲν ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτῆς, στενούμενος δὲ κατὰ βραχὺ, καὶ τελευτῶν ὁμοίως τῆ καρδία

Pericardii figura et situs;

permittunt: appellationem autem eam a similitudine tricuspidum telorum adeptae sunt, quibus persimiles ex toto fuerunt.

10 Aures praeterea cordis iisdem de causis comparatae fuerunt: etenim cavae rotundaeque sunt, et exterius ostiis humores in cor admittentibus appositae, tanquam alimenti promptuarium, ne unquam, repente contentiusque trahente corde, vasculum disruptionis periculum subeat, sed ex aurium gremio paulatim commeatus subvehatur. Exterius autem cor firmo est opertum membranae involucro, (quae ab hoc pericardios [περικάρδιος] Graece vocata est,) instar valli cujusdam domusque munitissimae; haec a cordis basi incipiens, paulatim arctior est, tandemque una cum corde in

1. χρόνφ ἔξω] Sic E., τῷ χρόνφ

ib. την προσωνυμίαν κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 478. 2. οὖτοι] om. E.; τριγλώχινες [-χεισιν A.] add. vul., om. E.

5. κοίλα γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 481, 82.

ib. παρακείμενα] περικείμενα Β. 7. ταμείον] ταμιείον G.

ib. κινδυνεῦσαί] κινδυνεύση G. 8. ελκούσης] μεν add. G.

ελκούσης] μεν add. G.
 σφοδρῶς] ενίστε add. G.
 Έπιβέβληται κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 488.

12. ωσπερ τις οἶκος ἡ ερκος] Sic E., οἶον οἶκός τις μᾶλλον ἡ ερκος G., ωσπερ τι ερκος ἡ οἶκος vul.

ib. [ἀσφαλès] Sic G., -λης vul.
12, 13. ἐκφυόμενος—αὐτης] δς
ἐκ της κεφαλης αὐτης ἐκφυόμενος
ἱκανῶς πλατὺς G.

13,14. στενούμενος—βραχὺ] εἶτα κατὰ βραχὺ στενούμενος G.

καὶ—καρδία] ὁμοίως αὐτῆ τῆ καρδία τελευτά G.

ib. τῆ καρδία] καὶ αὐτὸς pr. vul.

Mor. p. 40, 41.

DE THORACE. quare tam longe a corde distet, neque plus,

neque minus;

ejus substantia quare neque durior,

καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κώνου, τῷ στέρνῳ 3 συνημμένος. 'Αφέστηκε δὲ ἀπὸ τῆς καρδίας πανταχόθεν τοσαύτην εὐρυχωρίαν, ώς διαστελλομένην αὐτην ίκανως υποδέχεσθαι εί γαρ έπι πλέον άφειστήκει, έβλαπτεν αν του θώρακος την ευρύτητα 5 ταίς κατὰ τὰς ἀναπνοὰς εἴσω τε καὶ έξω αὖθις φοραῖς τοῦ πνεύματος εἰ δ' ὀλίγον ἀφειστήκει ἀπ' αὐτῆς, έστενοχώρει αν αυτήν έν ταις μεγάλαις διαστολαίς p. 41 4 της καρδίας. "Εστιν μέν οὖν ή οὐσία τοῦ περικαρδίου χιτώνος νευρώδης καὶ παχεία, μέση καθεστηκυία 10 σκληρότητός τε καὶ μαλακότητος εἰ μεν γὰρ [σκλη- 841 ρότερος εγένετο, έθλα αν τη γειτνιάσει τον πνεύμονα

coni aciem gracilescit, et ossi pectoris (quod sternon [στέρνον] 3 vocatur) conjungitur. A corde vero undique tanto abest spatio, quantum distento cordi satis esse valeat; quod si longius distaret, pectoris cavum impediret dum in anhelitu trahitur spiritus ac redditur; at si minus spatii interesset, ipsum cor, cum latius dis-4 tenditur, in angustiis versaretur. Membranae hujus substantia nervosa et crassa est, et inter duritiam mollitudinemque mediocris; quoniam si durior esset, vicinitate pulmonem rarum fistu-

1. καὶ αὐτὸς Sic E.G., om. vul. ib. είς—κώνου] είς τινα κώνου κορυφην G.

2. συνημμένος] ξυνημμένην G. ib. 'Αφέστηκε κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 488.

ib. δε ἀπὸ τῆς καρδίας πανταχόθεν] γὰρ αὐτῆς πανταχόσε πάμ-πολυ G.

3. τοσαύτην] έντὸς add. G. ib. εὐρυχωρίαν] Sic E.G., διάστασιν vul.; έαυτοῦ τε μεταξύ καὶ της καρδίας ἀποτεμόμενος add. G.

ib. ws oon G. ib. διαστελλομένην] Sic A.D.G. M., -λομένη F., et fort. B.E.

4. ὑποδέχεσθαι] ὑποδέξεται G. 4, 5. εὶ γὰρ—ἔβλαπτεν ἄν] τὸ γὰρ έτι πλείονα ποιείν βλάπτειν ήν G.

4. ἀφειστήκει] Sic inf. 1. 7., ά-

φέστηκεν Ε., άφεστήκει vul.

6. ἔξω αὖθις Sic E., αὖθις ἔξω G.,

7. πνεύματος] ἀνακειμένην add. G. ib. ἀφειστήκει ἀπ' αὐτῆς] ἀφέστηκεν απ' αὐτης Ε., απ' αὐτης α-

φειστήκει vul.
9. Έστιν μέν οὖν κ.τ.λ.] Cf.

Gal. p. 489. ib. "Εστιν μέν] Sic E., om. μέν

11. εί μέν γὰρ εί γὰρ Ε.

ib. [σκληρότερος] Sic G., σκληρότητος vul.

12. έγένετο] Sic E.G., μετέσχε πλείονος vul.; τοῦ νῦν ὄντος

ib. τη γειτνιάσει τὸν πνεύμονα] τον πνεύμονα τη γειτνιότητι Ε.

Fabr. p. 840, 41.

σομφόν τε καὶ μανὸν ὄντα: εἰ δ' αὖ [μαλακώτερος] ην, έθλατο αν ύπο των όστων. δια ταῦτα οὖν ώσπερ τη θέσει σύμμετρος, ούτω καὶ τη οὐσία.

DE THORACE. neque mollior.

5 Περὶ μὲν τῆς καρδίας, καὶ τῶν έξ αὐτῆς ἀγγείων, καὶ τῶν ἐν αὐτῆ ἄτων, ἔτι τε τῆς οὐσίας αὐτῶν καὶς Ι Ι ένεργείας, ίκανὰ ταῦτα μεταβῶμεν δὲ ἐξηγήσασθαι την τοῦ πνεύμονος κατασκευήν, τοὺς μὲν ἀναμιμνήσκων, τους δε άγνοοῦντας άνατομης διδάσκων. 2 Πλέγμα έστὶ καὶ τοῦτο τὸ σπλάγχνον, ώσπερ καὶ τὸ

Pulmonis substantia,

ήπαρ, ἀγγείων παμπόλλων, μαλακή σαρκὶ, [καθα-10 περεί] στοιβή τινι, τὰς μεταξύ χώρας ἀναπεπληρωμένον όρμαται δε των άγγείων το μεν έκ της άρι-

losumque collideret; contra si mollior, pectoralium ossium asperitate tunderetur: idcirco ut situ, ita etiam substantia media effecta est.

Hactenus de corde, vasculisque ab eo prodeuntibus, de auribus, et pericardio membrana, praeterea de horum omnium substantia

I I muneribusque narravimus; in praesentia pulmonis artificium exponamus, [his quidem memoriam refricantes, illos autem, qui 2 anatomiam ignorant, docentes]. Id viscus, [quemadmodum et jecur,] textura quaedam est, ex pluribus vasculis integrata, molli carne, tanquam culcitra, medias plagas infarciens; at vasorum

 αὖ [μαλακώτερος] ἢν] αὖ μαλακὸς ἦν Ε., μαλακώτερος G., αὖ μαλακότητος vul.

2. ἐθλᾶτο ᾶν ὑπὸ τῶν ὀστῶν] ἦν κίνδυνος - αὐτὸν πείσεσθαί τι ὑπὸ τῶν ὀστῶν G.

ib. οὖν] Sic E.G., τοι vul.

3. τη θέσει σύμμετρος] ή θέσις αὐτοῦ μεταξύ τῶν ἐναντίων ἐστὶν G.

ib. τŷ οὐσία] Sic E., ἐστίν add. vul., ή τοῦ σώματος οὐσία τῶν ἄκρων έν μέσφ G.

4. Περί] Sic E., άλλὰ περί vul. 5. ὧτων] καὶ τοῦ περικαρδίου ὑμένος add. C.

6. μεταβωμενκ.τ.λ.] Cf. Gal.p.517. ib. μεταβώμεν δε εξηγήσασθαι] Sic E., εξηγητέον δε ήδη καὶ vul.

ib. έξηγήσασθαι] τῷ λόγφ add. G. 7. την του πνεύμονος κατασκευήν]

Sic E., κατασκευήν την τοῦ πνεύμονος vul., την κατασκευήν αὐτοῦ G.

7,8. τους-διδάσκων] Sic E., om. vul., τοὺς μὲν ἀνατετμηκότας ἀνα-μιμνήσκοντας, τοὺς δ' ὁλως ἀγνοοῦντας προδιδάσκοντας G. sententiae forma mutata.

7, 8. ἀναμιμνήσκων — διδάσκων] Sing. pro plur., ipsius Theoph. fort. incuria.

9. Πλέγμα έστὶ καὶ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 517.

ib. Πλέγμα] δή τι add. G. ib. έστι και τουτο και τουτό έστι G. 10. ἀγγείων παμπόλλων] Sic E.G.,

άγγεῖα πολλὰ ἔχον vul.

ib. μαλακή] μαλακί Ε. ib. [καθαπερεί] Sic G., καθάπερ èv vul.

ΙΙ. αναπεπληρωμένον] -μένων Ε.

et vasa.

Mor. p. 41, 42.

DE THORACE.

Pulmonis fibrae (vulgo lobi) quatuor magnae. Lobi quinti usus, et

positus.

Venae arteriosae (vulgo arteriae pulmonalis), et arteriae venosae (vulgo venae pulmonalis) functio.

στερας κοιλίας της καρδίας, τὸ δὲ ἐκ της δεξιας, τὸ δὲ ἐκ τοῦ φάρυγγος, ἔπειτα ἐντεῦθεν προϊόντα 3 κατασχίζεται τρόπον όμοιότατον άπαντα. Σχίζεται δὲ ὁ πνεύμων εἰς λοβοὺς τέσσαρας, ὧν δύο μὲν καθ' έκάτερον μέρος οἱ μεγάλοι, πέμπτος δ' ὁ μικρὸς έν 5 τοις δεξιοις ό γὰρ πέμπτος καὶ μικρός ἐστιν, καὶ οὐ διὰ τὴν ἀναπνοὴν γέγονεν, ἀλλ' εἰς ὑπηρεσίαν τῆς κοιλης φλεβός, ἀπὸ τοῦ διαφράγματος ἄχρι τοῦ τῆς 4 καρδίας ώτὸς ἐκτεταμένος. Παράκεινται δὲ τῆ τραχεία άρτηρία, κατασπειρόμεναι είς τὸν πνεύμονα έκα-10 τέρωθεν, αι λοιπαι δύο, και αδται κατασπειρόμεναι σὺν αὐτῆ εἰς αὐτὸν τὸν πνεύμονα ἡ μὲν φλὲψ ἀρτηριώδης έξάγουσα άπὸ τῆς δεξιᾶς κοιλίας τὸν τῆς καρδίας αξμα καὶ προσάγουσα τῷ πνεύμονι, ἡ δὲ 842 άρτηρία φλεβώδης ἀπάγουσα τὸ ἐκ τῆς τραχείας 15 άρτηρίας πνεθμα είς την άριστεραν κοιλίαν της καρ-

unum ex sinistra cordis cella, alterum ex dextera, tertium ex faucibus prodit, igitur his de locis prodeuntia modo quam simil3 limo omnia in ramos sparguntur. In quatuor fibras pulmo ipse dividitur, quarum duae utraque ex parte magnae sunt, quinta in dexteriore parte; [quinta enim parva est, et] non spiritus causa creata est, sed ut cavae venae, a transverso discrimine ad cordis usque aurem porrecta, servitio esset. Verum prope asperam arteriam reliqua duo vasa collocantur, per pulmonem utrinque divisa, unaque cum ipsa aspera arteria per totum id viscus ramorum serie distributa; arterialis quidem vena ex dextro cordis sinu sanguinem hauriens in pulmonem rigat, venalis vero arteria ex aspera spiritum abducens in sinistrum cavum cordis impellit.

τοῦ φάρυγγος] τῆς φάρυγγος
 Ε.G.; vide sup. ad p. 91. l. 12.

3. Σχίζεται κ. τ. λ.] Cf. Gal. p.

517, 18. ib. ἔπειτα ἐντεῦθεν] Sic E., ἔπειτ' ἐντεῦθεν G., ἐντεῦθεν οὖν vul.

4. καθ έκάτερον μέρος] ἐν έκατέρφ μέρει G. 6. ὁ γὰρ πέμπτος καὶ μικρός ἐστιν καὶ] Sic E., om. vul.

7. ὑπηρεσίαν] ἔδραν τέ τινα καὶ οἶον ὑποστόρεσμα G.

13. τῆς καρδίας] Sic A.D.M., om. τῆς B.F. et fort. E.

15. φλεβώδης] ή φλέψ Ε. ib. ἀπάγουσα] Sic Ε., ἐπάγ. vul.

Fabr. p. 841, 42.

Αύτη δὲ ή τραχεῖα ἀρτηρία λαμβάνει τὸν 5 δías. έξωθεν ἀέρα, διαστελλομένου τοῦ πνεύμονος, ὑπὸ τῶν ρινών καὶ τοῦ φάρυγγος. ὁ γὰρ θώραξ ὄργανόν ἐστι ψυχικου, κινούμενον μέν κατά προαίρεσιν την κατά τόπον κίνησιν κατά διαστολήν καὶ συστολήν ύπὸ 5 6 μυῶν καὶ νευρῶν. Διεστάλη τοιγαροῦν ὁ θώραξ, p. 42 έπηκολούθησε δέ, τῆ τοῦ κενοῦ ὑποχωρήσει συνδιατσταλείς, καὶ ὁ πνεύμων. Κινεῖται δὲ ἡ καρδία κατὰ διαστολήν καὶ συστολήν, άλλὰ φυσικώς σύν αὐτή δὲ καὶ αἱ τοῦ σώματος ἀρτηρίαι πλεῖσται καὶ αὧται 10 κατά διαστολήν καὶ συστολήν ίσως τῆ καρδία κατά 8πάντα καὶ φυσικώς. Τοῦ δὲ πνεύμονος ή κίνησις ούτε φυσική έστιν, ούτε προαιρετική κατά συμβε-9 βηκὸς γὰρ κινεῖται, καὶ οὐ καθ' αὐτόν. "Ελκεται οὖν ό έξωθεν άὴρ ὑπὸ τοῦ πνεύμονος διασταλέντος αὕτη 15 δὲ ή είσω φορὰ τοῦ πνεύμονος ὀνομάζεται εἰσπνοή. 10 Διακρίνεται δε ὁ έλχθεις ἀὴρ ἐν τῷ πνεύμονι, καὶ ὁ μέν καθαρώτατός τε καὶ χλιαρός έλκεται αὖθις ὑπὸ

DE THORACE.

Thoraci motum esse voluntarium,

cerdi naturalem,

pulmoni neque naturalem neque voluntarium.

Inspiratio quid;

expiratio

5 At ipsa aspera per nares faucesque extrinsecus animam, dum pectus dilatatur, exhaurit: pectus namque animabile (ut ita dicam) instrumentum est, locali motu secundum electionem per 6 musculos et nervos dilatando contrahendoque agitatum. Igitur pectus dilatatur, pulmo pariter distentus, ut vacuo succedat, con-7 sequitur. Caeterum cor distensione contractioneque, [sed] natura movetur; cum ipso vero corporis arteriae pleraeque et ipsae dilatatione compressioneque modo prorsus assimili vi naturae agi-8 tantur. Sed pulmonis motus neque natura, neque electione per-9 ficitur; siquidem ex accidente, non per se movetur. Itaque extrinsecus aër dilatato pulmone attrahitur; idque inspiratio nomi-10 natur. Tractus autem aër dividitur, mundissimus enim ac tepidus iterum a corde totiusque corporis arteriis ex pulmone

^{3.} θώραξ] θυγάτερ Α. 4. μεν κατὰ] Sic E., κατὰ vul.

^{13.} προαφετική] προαφεταί Β.

Mor. p. 42, 43.

DE THORACE. της καρδίας καὶ τῶν ἀρτηριῶν ὅλου τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ πνεύμονος διὰ της φλεβώδους ἀρτηρίας, ὁ δὲ λιγνυώδης καὶ περιττωματικὸς ἐκπέμπεται διὰ της τραχείας ἀρτηρίας καὶ τῶν ρινῶν ἔξω· [αὕτη δὲ ή]

Respiratio quid;

11 φορὰ ἐκπνοὴ ἀνόμασται. Τὸ δὲ τῆς εἰσπνοῆς καὶ 5 ἐκπνοῆς σύνθετον ἀποτέλεσμα ἀναπνοὴ ὀνομάζεται διαπνοὴ δὲ, ἡ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι διὰ τῶν ἀρτηριῶν 843 γινομένη εἰσπνοὴ, καὶ ἐκπνοὴ διὰ τῶν ἀδήλων πόρων.

quid difflatio, seu insensibilis perspiratio. Respiratio

12 Της δὲ ἀναπνοης εἰσιν εἴδη τρία ἡ μὲν γάρ ἐστιν άβίαστος, ἡ δὲ βιαστικὴ, ἡ δὲ μᾶλλον ἔτι βιαστική. 10

Respirationis tres esse species, naturalem, vehementem, et vehementiorem.

13' Αβίαστος μὲν οὖν ἐστιν ἀναπνοὴ ἡ κατὰ φύσιν γινομένη βιαστὴ δὲ, ὅταν ἤτοι διὰ δρόμον, ἢ διὰ παλαίστραν, ἢ διὰ νόσον τραχυτέραν τοιαύτη γένηται ἔτι δὲ
μᾶλλον, ὅταν διά τινα χρείαν ἀναγκαίαν ἀναγκάζηται
ὁ ἄνθρωπος κατέχειν τὸ πνεῦμα, ὡς ἐπὶ τῶν ψαλλόν-15
14 των καὶ τῶν νηχομένων. Γίνεται δὲ ἡ μὲν ἀβίαστος
ἀναπνοὴ ὑπὸ τοῦ διαφράγματος μόνου πρὸς τὴν ἰδίαν

Naturalis respiratio quomodo fiat;

per arteriam venalem attrahitur, fuliginosis autem atque excrementis affluens per asperam arteriam naresque redditur; id ex11 piratio vocatum est. Sed quod inspiratione expirationeque componitur ἀναπνοὴν Graeci, spirationem nostri appellaverunt; at διαπνοὴ (Latine difflatio) ea est quae toto corpore ab arteriis
12 per sensum latentia itinera fit inspiratio et expiratio. At spirationis tres species sunt; prima est non coacta, altera coacta,
13 tertia adhuc coacta magis. Non coacta ea est quae vi tantum naturae efficitur; coacta, quando cursu, lucta, aut vehementiore morbo talis redditur; adhuc vero magis cogitur, cum hominem interdum diutius spiritum continere necesse fuerit, ut canentibus
14 aut natantibus accidit. Non coacta spiratio per solum transversum septum ad proprium principium contractum pectusque dis-

4. [αὖτη δὲ ή] Sic sup. p. 103. l. 15., ἡ αὐτὴ Ε., ἡ τοιαύτη δὲ vul. An ἡ ἔξω φορὰ, ut sup. ἡ εἴσω φορά?

8. διὰ τῶν] Sic E., ἐκ τῶν vul.
10. βιαστική] Sic E., βιαστή vul.
ib. μᾶλλον ἔτι βιαστική] om.
μᾶλλον Ε., om. βιαστική vul.

Fabr. p. 842, 43.

ἀρχὴν συστελλομένου καὶ διαστέλλοντος τὸν θώρακα.

15 Ἡ δὲ βιαστὴ ἀναπνοὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ διαφράγματος,

16 συνεργούντων καὶ τῶν μεσοπλευριτῶν μυῶν. Ἡ δὲ
τῶν ψαλλόντων καὶ τῶν νηχομένων ἀναπνοὴ γίνεται
ὑπὸ τοῦ διαφράγματος καὶ τῶν μεσοπλευριτῶν μυῶν 5
τῶν ἔξω καὶ τῶν μεγίστων τῶν ἀνασπώντων [τὰς]
ἀμοπλάτας οἱ γὰρ ἔσω μεσοπλεύριοι συστέλλουσι
τὸν θώρακα, ὁ δὲ θώραξ συστελλόμενος ὑποπιέζει p. 43
τὸν πνεύμονα, θλίβων αὐτὸν καὶ περιστέλλων, ὅσπερ
ὑπὸ χειρῶν σπογγίαν τις ἐκπιέζων, καὶ ἀποπέμπων το
τὸ πνεῦμα ἔξω τὸ ἐλχθὲν ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος πάλιν
ἐπὶ τὰ ἐκτὸς διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ὅθεν εἰσῆλθεν, ἐξερχόμενον δὲ τὸ πνεῦμα ποιεῖ τὴν ἐκπνοήν.

DE THORACE. quomodo vehemens, quomodo vehementior.

12 Ἐπεὶ δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ φωνεῖ καὶ διαλέγεται, πᾶν δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ γινομένων 15 ὑπὸ αἰτίων γίνεται, τὸ δὲ αἴτιον τετραχῶς, ἢ ποιητικὸν, ἢ ὀργανικὸν, ἢ ὑλικὸν, ἢ τελικόν εἴη ἂν τῆς

Omnium rerum causas quadripartitas esse, efficientem, formalem, materialem, finalem.

15 tendens absolvitur. Coacta vero per septum [fit], intercostalibus 16 musculis adjuvantibus. Sed canentium atque natantium [spiratio] per septum et costales exteriores musculos perque maximos scapulas attollentes efficitur; siquidem interni intercostales musculi pectus contrahunt, contractum pectus pulmonem urgens et undique coactans deprimit instar manuum spongiam comprimentium, atque ita spiritus ab externo aëre abductus emittitur [per eandem qua intraverat viam], qui exiens exspirationem facit.

1 2 Verum enimvero quoniam homo et vocalis est et sermocinatur, quicquid autem in homine fit causas habet, causaque quadripartita est, aut enim effectrix, aut instrumentaria, aut materia, aut

4. ἀναπνοὴ γίνεται] Sic E., om. vul. 5. μεσοπλευριτῶν] μεσοπλευρητῶν Ε., πλευριτῶν vul.

6. [τὰs] τοὺς vul., et inf. p. 122. l. 12.; τὰς inf. p. 117. l. 8., et duodecies.

9. ὥσπερ] Sic E., δυ τρόπου vul. 10. σπογγίαν τις ἐκπιέζων] Sic Ε., τις ἐκπιέζει σπογγίον vul., τις ἐκπιέζει σπογγίαν Β.

ib. ἀποπέμπων τὸ πνεῦμα ἔξω] Sic E., τὸ πνεῦμα ἔξω ἐκπέμπει vul.

11. ἔξω] An om., quum ἐπὶ τὰ ἐκτὸs proxime sequatur?

11, 12. πάλιν $-\epsilon$ ໄσῆλ θ εν] Sic E., om. vul.

Mor. p. 43, 44.

DE THORACE.

Causam efficientem esse vel proximam, vel longinquiorem. ἐν ἀνθρώπῳ φωνῆς ποιητικὸν μὲν αἴτιον ὁ ἐγκέφαλος, 844 κινῶν τὸν θώρακα προαιρετικῶς (προσεχὲς μὲν οὖν αἴτιον τῆς φωνῆς ὁ ἐγκέφαλος τὸ γὰρ πόρρω αἴτιον ἡ ψυχὴ, κελεύουσα τὸν ἐγκέφαλον κινῆσαι τὸν θώρακα. ἔπειτα τὸ ποιητικὸν αἴτιον διττῶς λέγεται, τὸ μὲν προσ- 5 εχῶς, τὸ δὲ πόρρω, εἴη δ' ἀν ἐνταῦθα, ἐπὶ τῆς φωνῆς δηλαδὴ, ἔτι πορρωτέρω ποιητικὸν αἴτιον, τοῦτο δέ ἐστιν ἡ πάντων αἰτία καὶ συνεκτικὴ τοῦ Θεοῦ σοφία, ἡ οὕτως δημιουργήσασα καὶ κατασκευάσασα τοῦ ἀνθρώπου τὰ μόρια) ὑλικὸν δὲ, τὸ ἔξω φερόμενον το πνεῦμα τῆς ἐκπνοῆς ὀργανικὸν δὲ, ἡ τραχεῖα ἀρτηρία καὶ ὁ κοινὸς χιτὼν αὐτῆς καὶ τοῦ στομάχου καὶ τελικὸν δὲ, αὐτὴ ἡ φωνή.

Asperae ar- 13 ΄Η δὲ τραχεῖα ἀρτηρία καὶ βρόγχος καλεῖται, διὰ teriae (vul- go tracheae) 2 τὸ ἐκ πολλῶν βρογχίων συγκεῖσθαι. Βρόγχια δέ 15 ἐστι σώματα χονδρώδη κύκλφ παραπλήσια καὶ

finis; ideo in homine vocem cerebrum facit, pectus motu voluntatis attollens; (igitur proxima vocis causa cerebrum est; longinquior vero est anima, cerebro motum pectoris imperans: deinde quoniam efficiens causa bifariam dicitur, una prope, altera procul, erit utique et hoc loco longinquissima vocis causa, omnium causa contentrixque omnium Divina sapientia, quae ita humana membra condidit et fabricata est;) at vocis materia spiritus est per exspirationem ejectus; *instrumentum est aspera arteria cum tunica ipsius gulaeque communi; finis autem ipsamet est vox.

* instrumentum communi. SicEd.1581, om. Edd. 1537, 1540, et Fabr.

3 Aspera quidem arteria et *bronchus* nominatur, quia ex multis 2 bronchiis componitur. Bronchia vero corpora sunt cartilaginea circuli imaginem referentia; atque ut multi compositi circuli

2. προσεχές μέν οὖν αἴτιον] προαίτιος δὲ Ε.

3. τη̂s φωνη̂s] Sic E., om. vul.

4. τον έγκέφαλον κινήσαι] Sic E., τῷ ἐγκεφάλῳ κινεῖν vul.

5. ἔπειτα τὸ] τὸ γὰρ Ε. 5—7. διττῶς—αἴτιον] ἢ προσεχές ἐστιν ἢ πόρρω ἢ ἔτι πορρωτέρω Ε. 7. πορρωτέρω] Sic E., πορρωτάτω vul.

ib. τοῦτο δέ ἐστιν] Sic E., om.vul.

8. ἐστιν] ἐστι Ε.

9. δημιουργήσασα] δημηουργ. Β. 12. καὶ τελικὸν] Sic E., om. καὶ vul.

14. 'H δε] Sic E., ή μέντοι vul.

Fabr. p. 844, 45.

καθάπερ πολλοὶ κύκλοι συνελθόντες καὶ μιγέντες προς άλλήλους κατά μήκος κύλινδρον άποτελοῦσιν ούτως καὶ ή τραχεῖα άρτηρία, καθ' ὁ μὲν ἐκ πολλών βρογχίων συντεθέντων αποτελείται, βρόγχος καλείται 3 καθ' ο δε έκ πολλών κύκλων, κύλινδρος. Ούκ έστι 5 δὲ όλος ὁ κύκλος τῶν βρογχίων χόνδρος, τὸ γὰρ όπισθεν μέρος αὐτῶν τὸ παρακείμενον τῷ οἰσοφάγῳ νευρωδές πως έστίν ως είναι τους κύκλους πάντας κατὰ μὲν τὰ ἔμπροσθεν καὶ πλάγια χόνδρους, κατὰ δὲ τὰ ὅπισθεν νευρώδεις, διὰ τὸ μὴ θλίβειν τὸν 10 4 οἰσοφάγον. Συνηπται δὲ ος τε στόμαχος καὶ ή τρα- 845 Oesopha-

DE THORACE. nomina.

Bronchiorum circulum non esse totum cartilaginosum,

et quare.

gum et tracheam communi tunica φοντος αὐτὰ ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν, καὶ διὰ τοῦτο έν p. 44 committi.

5 σπάται ὁ λάρυγξ. "Εστι δὲ ὁ χιτὼν οὖτος τὴν οὐ- 15 σίαν λεπτός, καὶ πυκνός, καὶ συμμέτως ξηρός εἰ γὰρ inter seseque in longitudinem implicati eam figuram quae cylinder dicitur constituunt; ita etiam aspera arteria, quatenus ex multis compositis bronchiis integratur, bronchi vocabulum consequitur; quatenus vero ex multis circulis, cylinder appellatur. 3 Non est autem totus bronchiorum circulus cartilago, posterior enim ipsorum pars gulae adhaerescens nervea est; adeo ut omnes circuli oblique et a lateribus cartilaginosi, secundum posteriora 4 vero nervi natura praediti sint, ne gulam duritia collidant. Gula

χεία άρτηρία διά τινος χιτώνος ένδς κοινοῦ ὑπαλεί-

ταις καταπόσεσι κατασπωμένου τοῦ οἰσοφάγου, ἀνα-

extraque involvente, committuntur, idque in causa est ut devo-5 rando dum gula detrahitur, guttur ascendat. Substantia tenui, et densa ea membrana est, et moderate sicca; nam si rarior esset,

autem et aspera arteria una quadam communi tunica, ipsas intus

2. πρός ἀλλήλους] Sic E., ἀλλήλοις vul.

5. Οὐκ ἔστι κ. τ. λ.] Cf. Gal.

7. παρακείμενον] περικείμενον Β. 8. πως έστίν] πως έστίν Ε., om.

11. Συνηπται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 532. 15. "Εστι δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

P. 534, 35.

16. λεπτὸς] αμα add. G. ib. πυκνός | ποικνός Ε. ib. συμμέτρως] μετρίως G. ib. εἰ γὰρ ἀραιὸς ἦν] ἀραιὸς δ' είπερ έγένετο G.

DE THORACE. Haec tunica si rarior esset, raucam vocem efficeret; si aridior, asperam:

άραιὸς ἢν, ἐτοίμως [ἀν ἐδέχετο] ῥεύματα, καὶ διάβροχος γενόμενος βραγχώδη την φωνην απετέλει εί δὲ πάλιν ξηρότερος τοῦ συμμέτρου, κακόφωνος αν έγίνετο ὁ ἄνθρωπος πολλάκις γὰρ ἐν διακαέσι πυρετοις ἀναξηραινομένων των ύπὸ τὴν φάρυγγα καὶ τὴν 5 τραχείαν άρτηρίαν, τὰς ὑπὸ τοῦ Ἱπποκράτους κλαγγώδεις ώνομασμένας φωνάς γίνεσθαι συμβαίνει. 6 Ούτως δὲ κὰν τοῖς ζώοις ὅσα μακρὸν ἰκανῶς ἔχει τὸν τράχηλον καὶ [ξηροὺς] τοὺς χόνδρους, καθάπερ γέρανοι καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ καὶ περὶ τούτων 10 φησίν "Ομηρος,

quod gruibus fit.

" Κλαγγηδον δε πέτονται επ' ωκεανοίο ροάων."

facile fluxionibus vexaretur, et humidior reddita raucam vocem efficeret; item si aridior, asperam vocem homo ederet; siquidem in ardentioribus febribus plerumque sedibus circa fauces asperamque arteriam arefactis, clangorosas (ut ita dicam) ab Hippocrate appellatas [Praedict. lib. i. T. I. p. 159, 160; Coac. Praenot. T. I. 6 p. 246.] voces fieri necesse est. Atque ita in animalibus procerum collum aridasque cartilagines habentibus, ut gruihus et id genus aliis, fieri contigit; quare de his cecinit Homerus (Il. γ. 5.),

"Cum clangore volant liquidi super aequoris undas."

Ι. έτοίμως αν έδέχετο ρεύματα] τήν τε πρός τον ύποκείμενον χόνδρον ούκ αν απέκλειε των διαρρεόντων ύγρων όμιλίαν G.

ib. [αν ἐδέχετο] ἀνεδέχετο vul. 1, 2. καὶ—ἀπετέλει] αὐτός τ' ἄν ράδιως διαβρεχόμενος βραγχώδη τὴν

φωνήν απειργάζετο G.

2-4. εὶ δὲ-ό ἄνθρωπος δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ ξηρός συμμέτρως έστίν ἄμεινον γὰρ ἡχεῖ τὰ ξηρότερα τῶν διαβρόχων, ὥσπερ γε καὶ τὰ τελείως ξηρά κακοφωνότερα τῶν συμμέτρως ξηρών G.

4. πολλάκις γὰρ ἐν] ἐν μέν γε G. ib. διακαέσι] τοις περικαέσιν α-

πασι G.

5. ἀναξηραιν.] ἰσχυρῶς ἀναξ. G. ib. ὑπὸ τὴν] κατὰ τὴν G.

ib. την φάρυγγα] Vide sup. ad p. 91. l. 12.

6. τραχείαν] om. G.

ib. τοῦ Ἱπποκράτους τοῦ om. G. ib. κλαγγώδεις ωνομασμένας φω-

νας] κλαγγ. ονομασμένας φωνας Α.,

δνομαζομένας φωνάς κλαγγ. G.
7. γίνεσθαι] γίγνεσθαι G.
8. Οὔτως δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 535.
ib. Οὔτως δὲ κάν] οὔτω δὲ καὶ G.
ib. ἱκανῶς] Sic E.G., om. vul. 9. [ξηρούς SicC.G., σκληρούς vul.

ib. καθάπερ γέρανοι καὶ τὰ ὅμοια] Sic E., ωσπερ καὶ αὶ γέρανοι G., συμβαίνει γίνεσθαι οξον γεράνοις καὶ τοις όμοίοις vul.

10,11. καὶ—"Ομηρος] Sic E., καὶ γὰρ περὶ τούτων διὰ τοῦθ "Ομηρος ἔγραψε G., καὶ γάρ φησιν "Ομηρος περί τούτων vul.

10. περὶ τούτων] περὶ τούτω Ε. 12. Κλαγγηδον δέ] κλαγγή ταί

ye G. Hom.

Fabr. p. 845, 46.

7 Αποδέδεικται δὲ μὴ δύνασθαι γενέσθαι φωνὴν ἄνευ τοῦ στενωθήναι τὴν διέξοδον τοῦ λάρυγγος, ἀθροωτέραν δὲ γενέσθαι καὶ τὴν προσβολὴν τοῦ πνεύματος. εὶ γὰρ ἀτρέμα τὸ πνεῦμα έξω φέροιτο, τὴν χωρὶς ψόφου συντελουμένην ἀποτελέσει φωνήν εί δε 5 άθρόως τε καὶ σφοδρώς, τὴν μετὰ ψόφου ἐκπνοὴν 8 ἀπεργάσεται, ὅπερ ἐστὶν τὸ στενάζειν. Ίνα δὲ φωνήση τὸ ζώον, δείται μὲν πάντως καὶ τῆς κάτωθεν 846 άνω φοράς άθροωτέρας, καὶ τῆς κατὰ τὸν λάρυγγα διεξόδου στενοτέρας, κατά βραχὺ δὲ ἐκ τοῦ στενοῦ 10 14 άνευρυνομένης όπερ έργάζεται ή έπιγλωττίς. "Εστι

DE THORACE. Si tarde spiritus emittatur, efflationem sine voce effici; si celeriter, suspirium.

Epiglottidis functio.

7 Ostensum est praeterea [inf. §. 8.] vocem formari non posse nisi transitus gutturis arctetur, occursusque exeuntis spiritus vehementior repentinusque sit; nam si tarde spiritus emittatur, efflationem sine strepitu edet; quod si celeriter et repente, cum strepitu ef-8 flationem faciet, quod suspirium dicitur. Ut vero vocem animal efformet, aëris ab inferioribus sursum versum prorsus vehementiore motu, transituque per guttur indiget angustiore quidem, sed paulatim ab angusto in latius se pandente; quod praestat vocata I 4 epiglottis. Est autem epiglottis corpus cartilaginosum, guttur

1. 'Αποδέδεικται κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 561, 62.

2. τοῦ λάρυγγος] om. G. ib. ἀθροωτέραν] Sic D.M., ἀθρο-

ωτέραν F. et fort. A.B.E.

2, 3. άθροωτέραν-πνεύματος] εί γαρ αναπεπταμένη τελέως είη σύμπασα, κεχαλασμένων μέν τῶν πρώτων δυοίν χόνδρων καὶ διεστώτων ἀπ' ἀλλήλων, ἀνεωγμένου δὲ τοῦ τρίτου, μήποτ' ἄν δύνασθαι γενέσθαι φωνὴν G.

3. προσβολήν] διέξοδον Ε. 4. εὶ γὰρ] ἀλλ' εὶ μὲν G. 5. ἀποτελέσει] om. G.

ib. φωνήν] ἐκπνοήν C.G., quod mallem, quum vox vix formari possit sine strepitu.

6, 7. τὴν—στενάζειν τὸ καλούμενον στενάζειν γιγνόμενον G.

μετὰ] κατὰ D.

7. "Iνα δέ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 562.

ib. φωνήση] φωνήσει Α.Β. 8. δείται μέν] δείσθαι G.

9. ανω] om. G.

ih. καὶ τῆς] δεῖσθαι δ' οὐδὲν ἦτ-

τον ταύτης pr. G.

10. στενοτέρας] στενωτέρας G. ib. κατὰ βραχύ Τάλλὰ κατὰ βραχύ μεν έξ εύρεος είς στενον άγομενης

 ανευρυνομένης] πάλιν εὐρ. G. ib. ὅπερ—ἐπιγλωττίς] ὅπερ ἀκριβως έργάζεται τουτί τὸ σωμα τὸ προκείμενον έν τῷ λόγῷ νῦν, ὁ δὴ γλωττίδα τε καὶ γλῶσσαν ὀνομάζω λάρυγγος G.

ib. ἐργάζεται] τοῦτο τὸ ἔργον

Mor. p. 44, 45.

DE THORACE.

Gutturis (vulgo laryngis) cartilagines.

Guttam aut micam in laryngem illapsam grave in ferre periculum.

δὲ ἡ ἐπιγλωττὶς σῶμα χονδρῶδες, ἐπιπωμάζον τὸν λάρυγγα ὁ γὰρ σύμπας λάρυγξ σύγκειται ἐκ τριῶν χόνδρων, ὧν πρῶτός ἐστιν ὁ θυρεοειδης, δεύτερος δὲ 2 ὁ ἀκατονόμαστος, τρίτος δὲ ὁ ἀρυταινοειδής. Διήρθρωνται δὲ πρὸς ἀλλήλους, οἷον χόνδροι, συνδεόμενοι 5 διὰ μυῶν καὶ νεύρων, πρὸς τὸ ἀνοίγεσθαι τὸν λάρυγγα καὶ κλείεσθαι. ἀνοίγεται μὲν γὰρ ἐν ταῖς άθρόαις έκπνοαις ύπὸ τῶν έξω μυῶν, διὰ πλείστου πνεύματος βαρειάν τε και μεγάλην την φωνην έργαζόμενος σφαλίζεται δὲ παντελώς ὑπὸ τῆς ἐπιγλωττίδος 10 έν ταις καταπόσεσιν, ίνα μη άθρόως θάνατος κατα-ρ. 45 3 λάβη τὸ ζώον. Ταῦτα τῆς ἀφάτου τοῦ Θεοῦ σοφίας τὰ δημιουργήματα. πολλάκις γὰρ, ὑστερησάσης τῆς έπιγλωττίδος κλείσαι, ύγρότης του ποτού παραδραμοῦσα κερχνεῖν ἀναγκάζει τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἡηχθη-15 ναι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆ βία τοῦ ἐμπεσόντος, καὶ προ-

contegens; totum enim guttur ex tribus cartilaginibus constat, quarum prima [θυρεοειδής] thyreoides (hoc est, clypeo similis) dicitur, altera nomine carens, tertia [ἀρυταινοειδήs] arytaenoides (id 2 est, situlae assimilis.) Inter se vero, utpote cartilagines, nervis musculisque revinctae committuntur, ad claudendum ac reserandum guttur: in subitis enim efflationibus guttur ab exterioribus musculis aperitur, per plurimum spiritum gravem ingentemque vocem efficiens; penitus autem ab epiglottide occluditur dum 3 aliquid devoratur, ne repentina morte animal intereat. Haec sunt inenarrabilis Dei sapientiae opera: nam saepius, epiglottide lentius claudente, inter bibendum humor illapsus screatum citat,

1. ἐπιπωμάζον] ἐπιπωμάζων Ε.

8. πλείστου | πλείστον Ε. 10. σφαλίζεται] Sic E., κλείεται vul.

11. καταπόσεσιν] Cum C. post καταπόσεσιν levius interpunxi, vul. plenius.

12. τη̂s] Sic E., vul. τὰ τη̂s et om. Tà inf.

ib. τοῦ Θεοῦ] Sic E., om. τοῦ vul.

ib. σοφίας] δημιουργίας Ε.

13. τά δημιουργήματα] Sic E., om. τὰ vul., δημηουργήματα A.B. 14.τοῦ ποτοῦ] Sic E., ἐνποτῷ vul.

ib. παραδραμούσα] περιδραμούσα

B. ut inf. p. 111. l. 1. 15. ρηχθηναι] Sic E., ρήγνυσθαι

16. τοὺς ὀφθαλμοὺς] Hic E., post

έμπεσόντος vul.

Fabr. p. 846, 47.

πετείς γίνεσθαι εί δὲ ψὶξ παραδράμη, αἰφνίδιον έπάγει θάνατον.

DĖ THORACE.

Έπέλθωμεν οὖν έξηγήσασθαι περὶ τῶν τριῶν χόνδρων τοῦ λάρυγγος τό τε σχημα καὶ την ἐνέρ-15 γειαν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρξάμενοι. "Εστιν οὖν 5

De laryngis cartilagine prima, seu thyreoide;

ό μεν πρώτος χόνδρος θυρεοειδής, κείμενος έμπροσ- 847 θεν τοῦ τραχήλου καὶ κάτω τῆς γένυος, ὅστις καὶ φαίνεται καὶ καλείται τετράπλευρος, θυρεώ παραπλήσιος τῷ σχήματι, έξ οδ καὶ τὴν προσωνυμίαν 2 έκτήσατο, ἔοικε γὰρ θυρεώ. ΄Ο δὲ δεύτερος ὅπισθεν 10

secunda, seu innominata, (vulgo cricoide);

καὶ ἔσω κεῖται, προσψαύων τῷ στομάχῳ, ἀνόμοιος δὲ τοις φαινομένοις πασιν, ώς και [μηδενί] έοικως άκα-3τονόμαστος ώνομάσθη. 'Ο τρίτος δὲ τῆ μὲν θέσει

tertia, seu arytaenoide.

άνω καὶ μέσος κεῖται τῶν δύω τούτων, ἀρυταίνη παρα-

oculosque erumpere ac veluti prosilire cogit; quod si mica inciderit, confestim necatur animal.

4 Sed jam ad trium gutturis cartilaginum expositionem transeamus, quae scilicet earum sit figura, quae functio, [et a prima I 5 ordiamur.] Igitur prima gutturis cartilago [θυρεοειδής] thyreoides (id est, clypealis) in priore cervicis parte infra mentum posita est, quae et videtur et quadrilatera appellatur, clypei imaginem 2 referens, unde et cognomen assumpsit. Secunda posterius atque intus collocatur, gulae contigua, nullius eorum quae sensu per-3 cipiuntur assimilis, quare et nomine carens dicta est. vero sedem superiorem mediamque inter hasce duas nacta est,

1. παραδράμη] περιδράμη Β. ut sup. p. 110. l. 14.

ib. αἰφνίδιον] ἐφνίδιον Ε.

3. Ἐπέλθωμεν οὖν] Sic inf. Lib. IV. c. 15. §. 1. et c. 26. §. 1., ἐπέλ-θομεν οὖν Ε., ἀλλ' vul.

ib. ἐξηγήσασθαι περί] Sic E.,

έξηγητέον καὶ vul.

5. αὐτῶν—ἀρξ.] Sic E., om. vul. ib. Ἔστιν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 551.

6. θυρεοειδής θυραιοειδής Α.Β. 9. προσωνυμίαν προσονυμίαν Β. 10. 'Ο δε δεύτερος κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 552, 53.

12. τοις φαινομένοις πάσιν των φαινομένων πάντων Ε. Legitur ανόμοιος cum dat., inf. p. 885. l. 34. ed. Fabr.

ib. ωs] Sic E., ois vul.

ib. [μηδενὶ] μηδέν vul. 13. ἀνομάσθη] ὀνομάσθη Ε. ib. 'Ο τρίτος δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

P. 553. 14. παραπλήσιος | περιπλήσιος Β.

Mor. p. 45, 46.

DE THORACE. Arytaena quid sit.

Lingulae (vulgo glottidis) magnitudo,

nomen,

et formatio.

Glottis quare membranosa; πλήσιος, ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔσχηκεν ἀρυταινοειδής. (ἔστι δὲ ἀρύταινα ξυλουργικὸν σκεῦος, ῷπερ
χρῶνται οἱ πλευστικοὶ εἰς τὸ ἀντλεῖν τὸ ἐν τῆ νηι
ἐπιπολάζον ὕδωρ, οἱ κηπευτικοὶ δὲ πρὸς τὸ ἄρδειν
4τοὺς κήπους.) Τούτῳ τῷ ἀρυταινοειδεῖ χόνδρῳ ἐπί-5
κειταί τι σκέπασμα, νευροχονδρῶδες τὴν οὐσίαν, τοιοῦτον τὸ μέγεθος ὅσον ἐστὶ τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἀρυταινοειδοῦς χόνδρου, πρὸς τὸ κλείειν αὐτὸν παντάπασιν·
ὀνομάζεται δὲ τοῦτο τὸ μόριον γλωττὶς, ἐοικὼς ταῖς
τῶν αὐλῶν γλώτταις τε καὶ γλωττίσι, καὶ γὰρ καὶ το
5 ταύτας ἀμφοτέρως προσαγορεύουσι. Κατασκευάζεται
δὲ ἡ γλωττὶς αῦτη ὑπὸ ὑμένων τινῶν, ἄμα σώμασι
γλισχροῖς, ἐπιστρεφομένων πρός τε τὸν στόμαχον
6 καὶ τὸ στόμα τοῦ λάρυγγος. Διὰ τοῦτο δὲ ὑμενῶδες
τὸ σῶμα τῆς γλωττίδος ἐγένετο, πρὸς τὸ μήτε πλη-15

[ἀρυταίνη] arytaenae (id est, situlae) similis, indeque appellationem traxit, arytaenoides vocitata: (arytaena vero ligneum vasculum est, quo nautae ad hauriendum e navi supervacuum humorem, 4 olitores autem ad irrigandos hortos uti solent.) Huic situlari cartilagini quoddam operculum, mediae inter nervum cartilaginemque naturae, superimponitur, tanta magnitudine quantum ipsius cartilaginis hiatus patet, ut iste videlicet exquisite occludatur; huic vero lingulae nomen inditum est, quoniam tibiarum 5 linguis ac lingulis, utrumque enim dicitur, est persimilis. Ex membranis autem quibusdam, tenacibusque corpusculis, gulam versus gutturisque ostium versatilibus, haec lingula componitur. 6 Eamque ob causam ejus corpus membranosum est, ne spiritus

ἀρυταινοειδής] λεγόμενος add.
 vul., om. E.

2-5. ἔστι-κήπους] Haec e margine in textum irrepsisse videntur.

τὸ ἄρδειν] Sic B., om. τὸ vul.
 Τούτφ τῷ κ. τ. λ.] Cf. Gal.
 553, 61.

ib. ἀρυταινοειδεῖ] ἀρυταινοειδῆ Ε. 7. μέγεθος] ἔχον add. vul., om. Ε.

9. ἐοικῶs] Sic E., ἔοικε γὰρ vul. 10. καὶ γὰρ καὶ ταύταs] Sic E., ταύτας γὰρ vul.

14. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 566.

14, 15. Διὰ—γλωττίδος] αὐτὸ δὲ τὸ σῶμα τῆς γλωττίδος ὑμενῶδες μὲν G.

15. ἐγένετο] Sic B.G., ἐγίν. vul.

Fabr. p. 847, 48.

ρούμενον τοῦ πνεύματος ρήγνυσθαι, μήτε, τοῦ λάρυγγος ευρυνομένου καὶ συστελλομένου, ταις έναντίαις αὐτοῦ κινήσεσιν έπόμενον, εἰς κίνδυνον ἀφικέσθαι ρήξεως ύγρον δε ούχ άπλως, άλλα συν [τω] γλισ- p. 46 quare huχρόν πως είναι καὶ λιπαρον, ίνα ἐπιτέγγηται διὰ 848 scida. παντός καὶ έξαρκη χρόνω πολλώ. ώστε μήθ' έτοίμως αὐτοῦ ἀπορρέοντος, μήτε ξηραινομένου, κινδυνεῦσαι διαφθαρήναι την φωνήν. έν τε γάρ τοις διακαέσι τῶν πυρετῶν οὐ δύνανται φθέγγεσθαι πρὶν διαβρέξαι τον λάρυγγα, καὶ όσοι διὰ καύματος όδοιποροῦσι 10 σφοδροῦ, ταὐτὸ τοῦτο πάσχουσιν.

7. 'Αλλά περὶ μέν της γλωττίδος τοῦ λάρυγγος 16 ίκανὰ καὶ ταῦτα περὶ δὲ τῶν παλινδρομούντων

Nervos recurrentes vocis esse instrumenta.

DE THORACE.

plenum disrumpatur, neve gutturis dilatati aut compressi contrarias motiones sequens, in fracturae periculum incidat; humidum quoque est, non tamen simpliciter, sed viscidum quodammodo et pingue, ut semper humectetur longiorique tempore duret; ut neque facile humore dilabente, neque facile siccescente, vocem corrumpere periclitetur: siquidem in deurentibus febribus loquendi facultas tollitur nisi prius guttur humescat, idem etiam perpetiuntur per magnum aestum iter facientes.

16 De gutturis lingula satis copiose disseruimus; in praesentia

1. τοῦ] ὑπὸ τοῦ G.

 1, 2. τοῦ λάρυγγος — συστ.] ἐν τῷ ποτε μὲν εὐρύνεσθαι, ποτε δὲ συστέλλεσθαι τον όλον λάρυγγα G.

2. καὶ συστ.] Sic E., ἡ συστ. vul. 3. κινήσεσιν] καταστάσεσιν G. ib. ἀφικέσθαι] Sic E.G., ἔρ-χεσθαι vul.; ποτὲ add. G.

4. ρήξεως] ρήξεων Β. ib. ύγρον] ύγρος Α. ib. σύν [τῷ] Sic G., σύν τὸ Ε.,

5. πως είναι] πῶς είναι Ε., τέ πως είναι G., πως υπάρχει vul.

6. παντός] οἰκεία νοτίδι add. G. ib. έξαρκή] έξαρκεί A.B., et G. sententiae forma mutata.

ib. πολλώ] παμπόλλω G.

6, 7. ωστε—ἀπορρ.] μη ἀπορρέων έτοίμως Ε., μητ' ἀπορρέον έτοίμως G. constructione mutata.

7. ξηραινομένου] ξηραινόμενον G. 8. έν τε γάρ τοις κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 567.

ib. διακαέσι των πυρετών περικαέσι πυρετοίς G.

10. ὅσοι ὅσοις Ε.

ib. όδοιποροῦσι] ώδοιπόρησαν G. 11. ταὐτὸ τοῦτο πάσχουσιν] om.

E.G. 12. 'Αλλά περὶ μέν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 567.

13. καὶ ταῦτα] Sic E.G., τὰ εἰρημένα vul.

Mor. p. 46, 47-

Dz Thoracz. Sexti (vulgo octori) nervocum paris cursus, et divisiones. νεύρων ὅτι καὶ αὐτὰ ὅργανα φωνῆς εἰσιν ἐκ τῶνδ
αὰν μάθοις. Ἔκτη γάρ τις ἐστὶ συζυγία τῶν ἀπὶ
ἐγκεφάλου πεφυκότων νεύρων εἰς τὸν θώρακα διὰ
τοῦ τραχήλου κατερχομένη καὶ ταύτης, ὅταν ἐν τῷ

θώρακι γένηται, συζυγία τις ἀποφυομένη νεύρων ἐτέ- 5 ρων τινῶν μικροτέρων ἀναφέρεται διὰ τοῦ τραχήλου

παρὰ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, ἐπιβαίνουσα τῷ λάρυγγι' ἐντεῦθεν δὲ ἀτρέμα λοξὰ τὰ δύο ταῦτα

νευρα πρὸς τὴν ἔσω τε καὶ ἄνω χώραν αὐτοῦ φερόμενα κατασπείρονται εἰς ἄπαντας τοὺς τὸν λάρυγγα το

κινούντας μύας, ώς διὰ τοῦτο ταῦτα πρῶτα ὅργανα

3 γενέσθαι φωνής. Παλινδρομοῦντα δὲ λέγονται ὅτι κατερχόμενα διὰ τοῦ τραχήλου ἔως τοῦ θώρακος,

κατερχομενά οια του τραχήλου εως του υωρακος, πάλιν δι' αὐτοῦ τοῦ τραχήλου ἀνέρχονται είς τοὺς

4τοῦ λάρυγγος χόνδρους. Εὶ θέλεις δὲ μαθεῖν ὅτι 15 πρῶτα [φωνῆς] ὄργανα τὰ παλινδρομοῦντα νεῦρα,

Eorum sec-

Nervorum

recurrencium nomen.

Escum sec tione vocem tolli;

vero recurrentes nervos vocis edendae instrumenta esse hinc 2 percipere possis. Est enim quoddam sextum a cerebro orientium nervorum conjugium in pectus per collum descendentium; ab hoc, postquam in pectus descenderit, altera quaedam minutorum nervulorum conjugatio exoriens, sursum versum per collum, arteriam asperam calcans, revertitur, gutturique inseritur; inde paulatim duo hi nervi obliqui ad internam superioremque gutturis partem subeuntes per omnes ipsum moventes musculos sparguntur, 3 atque ideo primaria haec vocis instrumenta fuere. Verum ideo recurrentes nominantur, quoniam per collum in pectus usque descendentes, iterum per idem collum ad gutturis cartilagines 4 revertuntur. Quod si certior fieri volueris recurrentes nervos praecipua vocis instrumenta esse, ad id animum adverte; si eos

6. τωῶν μικροτέρων] Sic E., om. τωῶν vul., μώζε τωῶν Α., μίκρων τώων Β.

παρά τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν]
 Sie E., τῆς τραχείας ἀρτηρίας vul.
 ib. τῷ] Sie E., ἐν τῷ vul.

14. robs rob] Sie B., om. rob vul., om. robs A.

15. λάρυγγος] λάριγγος Α. 16. [φωνῆς] Sic sup. l. 1., 12., et inf. p. 115. l. 8; φωνῆ vul. Fabr. p. 848, 49.

πρόσεχε τὸν νοῦν εἰ γὰρ τέμνης αὐτὰ, ἡ θλάσης, 849

η βρόχω διαλάβης, η φωνή τοῦ ζώου τελείως ἀπόλ-

5 λυται. ΘΩστε άναπνευστικών τε καὶ φωνητικών όργάνων ὄντων θώρακός τε, καὶ πνεύμονος, καὶ τραχείας άρτηρίας, έτι τε λάρυγγος, καὶ τῶν ἀνοιγόντων τε καὶ 5 κλειόντων μυῶν, ἔτι τε τῆς ἐπιγλωττίδος, καὶ τοῦ κοινοῦ χιτώνος τοῦ λάρυγγος καὶ τοῦ στομάχου, πρώτα μεν όργανα φωνής τὰ παλινδρομούντα νεύρα, τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ὧν οὐκ ἄνευ λόγον ἐπέχει.

17 Ταῦτα τοιγαροῦν τὰ ἀναπνευστικὰ καὶ φωνητικὰ 10 όργανα ένεργοῦσι, διαστελλομένου τε καὶ συστελλο-2 μένου τοῦ θώρακος. Ἡ δὲ διαστολή τοῦ θώρακος 3 γίνεται ούτως. Δώδεκα παγίδες εἰσὶ μιᾶς έκάστης p. 47 τῶν πλευρῶν, ἄστε εἶναι τὰς τῶν δύο πλευρῶν παγίδας εἰκοσιτέσσαρας, δώδεκα της δεξιας καὶ 15 4της αριστερας όμοίως. Προσήρτηνται δε αύται

THORACE.

Eos omnium spirabilium et vocalium instrumentorum praecipuos vocis auctores esse.

Thorax quomodo distendatur. Costas esse ab utroque latere duodecim;

aut secueris, aut contuderis, aut laqueo distrinxeris, animalis vox 5 funditus tollitur. Quamobrem cum pectus, pulmo, aspera arteria, praeterea guttur, aperientes claudentesque musculi, * epiglottis, lingula, communisque gutturis et stomachi membrana, spirabilia sint et vocalia instrumenta, praecipui utique sunt vocis auctores recurrentes nervi, caetera omnia eorum rationem habent sine quibus fieri non potest.

17 Igitur hae spirabiles vocalesque machinae, dilatato compresso-2 que pectore, operantur. At pectus hunc in modum distenditur. 3 Cujusque lateris duodecim sunt costae, ut duorum laterum sunt 4 viginti quatuor, [a dextra duodecim, itemque a sinistra.] Utrin-

* epiglottis, lingula Ed. 1537; epiglottis lingula, Ed. 1540; Epi-glottis, Ed. 1581; epiglottis, i. lingula, Fabr.

 τέμνης Τέρμης Α., τέμης Ε. ib. θλάσης] θλάσσεις A.B.

9. των ων οὐκ ἄνευ | Sic vul. sup.

p. 9. l. 4., ubi τῶν om. G. 10. τοιγαροῦν] Sic E., τοίνυν vul. ib. φωνητικὰ | φωνητικὰ καὶ Α. 13. εἰσὶ μιᾶς | εἰ ἡ μιᾶς Α. 14. τῶν | τοῦ τῶν Ε.

ib. ràs om. E.

ib. των δύο πλευρών παγίδας] Sic E., παγίδας των δύο πλευρών

15. εἰκοσιτέσσαρας κδ' vul. 15, 16. δώδεκα-όμοίως] Sic E., om. vul. 15. δώδεκα] ἐπὶ τοῖς β΄. καὶ

Mor. p. 47.

DE THORACE. quarum septem sterno copulari.

In respiratione naturali thoracem deorsum labi;

έκατέρωθεν τοις δώδεκα σπονδύλοις της ράχεως τοις 5 άφωρισμένοις τῷ θώρακι. Αὶ μὲν οὖν ἀνώτεραι δεκατέσσαρες συναρθροῦνται τοῖς [ὀστοῖς] τοῦ στέρνου, εκατέρωθεν έπτὰ, κατὰ ὀξείας γωνίας έν δὲ τῆ ἀβιάστω ἀναπνοῆ ἐλκόμεναι κάτω πρὸς τὴν 5 γαστέρα αὶ συναρθρώσεις αὖται ὑπὸ τῶν φρενῶν, άναγκάζονται τὰς ὀξείας γωνίας τῶν συναρθρώσεων άμβλείας άποτελείν, ώστε φέρεσθαι τὸν θώρακα 6 κάτω. Καταφερόμενος οὖν ὁ θώραξ θλίβει τὴν γαστέρα, θλιβομένη δὲ ή γαστήρ έξογκοῦται εἶτα 850 πάλιν συστελλόμενος ὁ θώραξ ανασπαται πρὸς τὰ 7 ἄνω, ώς διὰ τούτου χαλᾶσθαι τὸ διάφραγμα. Χαλώμενον οὖν τὸ διάφραγμα δίδωσι χώραν τῆ κοιλία 8 ἀποκαταστήναι είς τὴν έαυτής κοίτην. Τοῦτο δὲ ούχ άπαξ άλλα και πολλάκις γινόμενον διαστέλλεσθαι 15 καὶ συστέλλεσθαι ποιεί τὴν γαστέρα καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄπειροι ἀνατομῆς ἀπατῶνται, οἰόμενοι ἔλκειν τὴν

que vero ipsae dorsi vertebris pectore terminatis committuntur. 5 Superiores quatuordecim cum sterni ossibus, ab utroque latere septem, secundum acutos angulos copulantur; et in spiratione vi carente hae commissurae in ventrem a septo transverso detractae, acutos angulos obtusos facere coguntur, quare pectus deorsum 6 labitur. Delabens vero [pectus] ventriculum comprimit, compressus ventriculus turget; deinde iterum contractum pectus ad superiora retrahitur, atque propterea transversum septum laxatur. 7 Laxatum vero [transversum septum] locum ventriculo praebet ut 8 in suum ipsius vacuum concedat. Id non semel sed crebrius factum ut et ventriculus dilatetur comprimaturque efficit; atque ideo dissectionis imperiti falluntur, ventriculum in spirando addu-

^{1.} έκατέρωθεν] έκατέροθεν Α.Β.ib. δώδεκα] ιβ΄ vul.

^{3.} δεκατέσσαρες] ιδ' vul. ib. [ὀστοῖς] ὀστέοις vul.

^{4.} έκατέρωθεν] έκατέροθεν Α.Β.

ib. γωνίας] γονίας Α. 5. ἀναπνοῆ] ἀναπνοῆς Α. 8. ἀμβλείας] ἀμβλίας Ε. ib. ἀποτελείν] οπ. Ε.

^{10.} θλιβομένη] θλιβιμένη Α.

Fabr. p. 849, 50.

κοιλίαν πνεθμα έν ταις ἀναπνοαις και πάλιν ἐκπέμπειν, και διὰ τοθτο διαστέλλεσθαι και συστέλλεσθαι.

- 9 Εὶ δὲ βιαστικωτερόν πως ἀναπνεύσει τὸ ζῶον, οὐ μόνον κάτω φέρεσθαι ποιεῖ τὸν θώρακα, ἀλλὰ καὶ ἔξω, τῶν μεσοπλευρίων μυῶν τῶν ἔξω ἐνεργησάντων. 5
- 10 Εἰ δ' ἀναγκασθείη τις ποτὲ καθέξειν τὸ πνεῦμα, οὐ μόνον κάτω καὶ ἔξω φέρεται ὁ θώραξ, ἀλλὰ καὶ ἄνω, τῶν μεγίστων ἐνεργησάντων μυῶν τῶν τὰς ὡμοπλά-
- 18 τας ἀνασπώντων. Αἱ δὲ ὑπόλοιποι δέκα παγίδες αἱ κατωτέρω κείμεναι ἀπολείπονται μὲν τῷ μήκει, καὶ 10 ὀνομάζονται νόθοι προσήρτηνται δὲ τῷ διαφράγματι
 - 2 ἀποπερατούμεναι εἰς χόνδρους. Καὶ τοῦτο δι ἄκραν πρόνοιαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. ἐπίκεινται γὰρ τῆ γαστρὶ αἱ νόθοι πλευραί καὶ εἰ δι ὅλου ὀστα ἦσαν, ἐτοίμως ἂν ἐθραύοντο ὑπὸ τῶν ἔξωθεν προσ- 15 πιπτουσῶν πληγῶν, θραυόμενα δὲ καὶ πρὸς τὰ ἐντὸς

cere spiritum ac rursus emittere, et hoc pacto dilatari contra9 hique, putantes. Quod si quando violentius spiret animal, non
deorsum modo ferri pectus coget, verum etiam extra intercostales
10 musculos, exterius munere suo defunctos. At si quis diutius interdum spiritum continere urgeatur, non solum deorsum extraque
feretur pectus, sed etiam supra maximos musculos scapulis sur18 sum trahentes adducetur. Reliquae autem decem costae inferius
sitae longitudine deficiunt, et spuriae dictae sunt; in cartilagi2 nemque degenerantes transverso discrimini appenduntur. Id
summae optimi Dei providentiae fuit artificium: ventriculo enim
spuriae costae incumbunt; quod si totae osseae forent, facile ab
extra incidentibus ictibus colliderentur, collisae autem atque

4. ἀλλὰ καὶ ἔξω κ.τ.λ.] In vers. Lat. lege, verum etiam extrorsum, musculorum intercostalium externorum ope.

ἀλλὰ καὶ ἄνω κ.τ.λ.] In vers.
 Lat. lege, sed etiam sursum, musculorum maximorum ope scapulas

sursum trahentium.

8. τὰs] Sic E., τοὺs vul. Vide sup. ad p. 105. l. 6. 9. ὑπόλοιποι] Sic A.B., -παι vul.

9. υπολοιποι] Sic A.B., -παι VIII. 15. προσπιπτουσών] προσπιπ-

16. ἐντὸς] καὶ add. Ε.

DE THORACE.

in vehementi deorsum et extrorsum;

in vehementiore, deorsum, extrorsum, et sursum.

Costas (spurias dictas) esse partim cartilaginosas, ne forte collisae et in ventriculum retrusae necem inferrent;

Mor. p. 48.

DE THORACE. itemque ut ventriculum, modo sese attollentem, modo residentem, sequi possent.

ώθούμενα ένεπήσσοντο έν τῆ γαστρὶ ώς έπακολου- p. 48 3 θησαι θάνατον. 'Αλλὰ καὶ ἄλλως χρήσιμον τὸ ἀποπερατωθήναι των νόθων πλευρών τὰς παγίδας εἰς 851 χόνδρους. ἐπικείμεναι γὰρ τῆ γαστρὶ, ἀκολουθεῖν αὐτη ἔμελλον ἀφισταμένη τε καὶ προπετεί γενομένη. 5 πολλάκις γὰρ ἀκρασία χρησάμενον τὸ ζῶον βρωμάτων τε καὶ ποτών, εἰς τοσοῦτον έξαίρεται ἡ γαστὴρ 4 ώς απορρήγυυσθαι. Χαλασθαι οδυ έδει τας νόθους πλευράς, συνεισερχομένας τε καὶ συνεξερχομένας τῷ όγκφ αὐτῆς τοῦτο δὲ τὸ ἔργον οὐκ αν ἐγένετο, εἰ το 5 όστώδη διὰ παντὸς ἦσαν. Διὰ τοῦτο οὖν πρὸς τὸ συμφέρον ή ἄφατος τοῦ Θεοῦ σοφία τε καὶ φιλανθρωπία προνοουμένη τὰς περατώσεις τῶν νόθων πλευρών είς χόνδρους άπετελείωσε καὶ οὐ μόνον ταύτας, άλλὰ καὶ τὸν ξιφοειδη χόνδρον, ἀποπερά-15 τωμα τοῦ στήθους ὄντα, κατὰ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς

Cartilaginis gladialis (vulgo xiphoidis) positus et usus.

> 3 intro in ventriculum retrusae necem inferrent. Ob aliud etiam utile fuit spuriarum costarum laqueos in cartilaginem remollescere: nam ventriculo inhaerentes, ipsum sese modo attollentem, modo residentem, sequi debuerant; saepius enim intemperantius cibo potuque expletum animal usque adeo ventriculum in tumo-4 rem exerit ut in discrimen disruptionis incurrat. ratione spurias costas in cartilaginem versas molliri necesse fuit, ut cum ventris mole pariter subsidere attollique valerent; quod 5 neutiquam fieret, si ossea prorsus natura rigerent. rem Dei ineffabilis sapientia summusque erga homines amor, eorum commodo prospiciens, spuriarum costarum extrema cartilagine remollivit; neque tantum haec, sed etiam gladialem cartilaginem, quae pectorale os (stethos nuncupatum) terminat,

add. vul., om. E.

10. ἐγένετο] Sic E., ἦν vul. 13. προνοουμένη] τοῦ ζώου add.

vul., om. E.

14. ἀπετελείωσε καὶ Sic B., ἀποτελείωσεν καὶ Ε., ἀποτελείωσεν vul.

^{4.} ἐπικείμεναι] ἐπικείμενα Α.Β. 7. ἐξαίρεται ἡ γαστὴρ] Sic E., ἔχει τὴν γαστέρα ἐξαιρομένην vul. 8. ἀπορρήγνυσθαι] κινδυνεύειν

Fabr. p. 851, 52. τέθηκεν πρόβλημα καὶ περιτείχισμα, ώστε φυλάττειν 6 τον στόμαχον των έξωθεν προσβολών. Οὖτοι οί χόνδροι, ὅ τε ξιφοειδής, καὶ οἱ ἀποπερατούμενοι ἐν ταις νόθοις πλευραις, προσήρτηνται τῷ διαφράγματι.

Τοῦ διαφράγματος δὲ ή μὲν ἴδιος οὐσία μῦς ἐστιν, 5 άμφιάσματα δὲ αὐτῷ δύο γεγένηνται, κάτωθεν μὲν ή κορυφή τοῦ περιτοναίου χιτώνος, ἄνωθεν δὲ ή 2 βάσις τοῦ τὰς πλευρὰς ὑπεζωκότος ὑμένος. Ύποτέταται γὰρ ὁ ὑπεζωκὼς ἐν ἄπαντι τῷ κύτει τοῦ θώ- 852 ρακος ένδον, ύπαλείφων αὐτὸν, καὶ τὸν πνεύμονα, 10 καὶ τὴν καρδίαν, ἄπαντά τε τὰ ἀναπνευστικὰ ὅργανα μέχρι τοῦ φάρυγγος καὶ ὑπερώας, γλώσσης τε καὶ στόματος, καὶ τῶν τῆς κεφαλῆς ἀπάντων μορίων, 3 καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου. Ον γὰρ τρόπον ἐνδέδυται

DE THORACE.

Transversi septi (vulgo diaphragmatis) substantia, et tunicae. Membranae succingentis (vulgo pleurae) positus.

ventriculi ostio veluti propugnaculum quoddam atque vallum superimposuit, ut idipsum ostiolum incolume ab externis incur-6 sionibus tueretur. Itaque id genus cartilagines, gladialis scilicet, et spurias costas terminantes, transverso septo suspenduntur.

I Q Caeterum transversi septi propria essentia musculus est, duobus amiculis includitur, ab inferiori parte peritonaei tunicae summi-2 tate, a superiori costas vestientis membranae infima basi. Haec enim (succingens appellata membrana) toti pectoris concavo substernitur, ipsum, pulmones, cor, omniaque spirabilia instrumenta ad fauces usque et palatum, linguam, os, et omnes capitis cere-3 brique sedes, involvens: quoniam quo modo totum hominis corpus

1. τέθηκεν] Απ τέθεικεν? ib. πρόβλημα] Sic E., οδόν τι

πρόβλημά τε vul. 2. των] Sic Ε., ἀπαθη ταις vul.

ib. προσβολῶν] Sic E., προσβολαίς vul., προβολαίς Α.

ib. Οὖτοι] οὖν add. vul., om. E.

3. ὅ τε] οι τε D. 4. νόθοις] νόθαις Ε.

5. Τοῦ διαφράγματος κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 596, 97.

ib. Τοῦ διαφράγματος δέ] τῶν φρενών G.

ib. ἴδιος Sic E.G., ἰδίως vul.

6. αμφιάσματα] αμφιέσματα G. ib. δύο γεγένηνται] γεγένηται δύο G.

ib. κάτωθεν] κάτω G.

8. υμένος] om. G.

ib. Υποτέταται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 597. ib. Υποτέταται] ὑποτέτακται G. 9. δ ύπεζωκώς δ ύπεζωκός Ε., ούτος G.

ib. èv] om. G., et abesse mal-

12. τοῦ φάρυγγος της φάρυγγος E. Vide sup. ad p. 91. l. 12.

Mor. p. 48, 49.

DE THORACE.

Internae membranae quod supra diaphragma est, pleu-ram; quod infra, peri-tonaeum vocari.

Diaphragmatisforma.

τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἔξωθεν τὸ δέρμα, ώς μὴ άσκεπες φαίνεσθαί τι μόριον, μηδε κολλαν άλλο είς άλλο του αύτου τρόπου έσωθευ ύμήν τις ύποτέταται, ύπαλείφων απαντα τὰ μόρια τοῦ ζώου. καὶ τῷ μὲν κοινῷ ὀνόματι ὀνομάζεται ὑμὴν καὶ ὑπαλεί- 5 φων διαιρείται δὲ εἰς δύο, εἴς τε τὰ κάτω τῶν φρενών χωρία, καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν φρενῶν καὶ ὅσος p. 49 μέν έστι κάτωθεν τῶν φρενῶν, ὀνομάζεται περιτόναιος όσος δὲ ύπὲρ τὰς φρένας, ὀνομάζεται ὑπε-4ζωκώς. 'Ότι μεν οὖν ή οὐσία τῶν φρενῶν μῦς ἐστι 10 μαρτυρεί τὸ φαινόμενον, εί τις σχίσας τὸ ζώον έν-5 τέχνως αὐτόπτης της θέσεως αὐτῶν γένηται. Τὸ δέ σχήμα των φρενών περιφερές έστι καὶ ἀνόμοιον τὸ μέν γὰρ ἔνδον αὐτῶν, νευρῶδες τὸ δὲ γύρωθεν τοῦ νευρώδους, καθ' δ προσήρτηται ταις νόθοις πλευραις 15 6καὶ τῷ ξιφοειδεῖ χόνδρφ, σαρκῶδες. Οὐ συμφύονται δὲ ταῖς νόθοις πλευραῖς κατ' ἄκρον, ἀλλ' ὑπερκύπτει

in exterius cutem induitur, ne ulla particula nuda videatur, neque altera alteri coalescat; perinde interius membrana quaedam, omnia animalis vestiens, protenditur: haec communi quidem nomine membrana et illinens vocatur; in duas vero partes, infra septum videlicet, et supra septum, distinguitur; quantumque ejus infra septum est, [περιτόναιος] peritonaeon Graeci vocant; quantum 4 vero supra, succingens membrana nominatur. Septi quidem essentiam musculum esse sensus clare testatur, si quis animal artificiose dissecans ejus positum ipse oculis cernat. Figura sane rotunda est et inaequali; ejus namque medium nervosum est; quod circa est, quo spuriis costis et gladiali cartilagini confectitur, carne constat. Nec extrema ora spuriis costis [adhae-

2. εἰς ἄλλο] Sic E., καὶ ἄλλο vul. 5. καὶ ὑπαλείφων] καὶ ἐπαλείφων Β. An om. καὶ ?

6. είς τε] είτε A.

10. μέν οὖν] Sic E., δὲ vul.

16. ξιφοειδεί] ξιφοειδή Β. ib. Οὐ συμφύονται κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 597. ib. συμφύονται] Sic E., συμφύον

vul.

16,17. Οὐ συμφύονται—ἄκρον]διὰ τί δὲ οὐκ ἐξ ἄκρων τῶν νόθων πλευ-ρῶν ἐκπεφύκασιν αἱ φρένες G.

^{7.} ὑπὲρ] Sic E., ὑπεράνω vul. 8. ὀνομάζεται] ὑπαλείφων ὀνομάζεται Ε.

Fabr. p. 852, 53.

τις αὐτῶν μοῖρα καθ' ὑποχόνδριον, οἷον χάραξ, χάρακι γὰρ ταύτην προσεικάσαν φρουρεί γὰρ ὁ χάραξ τας νόθους πλευρας, και τον ξιφοειδή χόνδρον, αὐτας τε τὰς φρένας, καὶ τὸ ἦπαρ, καὶ αὐτὸ τὸ στόμα τῆς γαστρός.

DE THORACE.

20 Φρουροῦσι δὲ καὶ οἱ μαστοὶ τὴν καρδίαν ἐπικεί- 853 Mammas μενοι τῷ στέρνω, ἄμα μὲν σκέποντες αὐτὴν ὑποκειμένην άμα δὲ καὶ θερμαίνοντες, άμοιβήν τινα αὐτῆ βραχείαν αποδιδόντες όμοίως τοις έξωθεν επιτιθεμένοις ήμιν έρείοις έπιβλήμασιν, α ψυχρα περιτε- 10 θέντα τῶ σώματι, κάπειτα ὑπ' αὐτοῦ θερμανθέντα, 2 μικρον ύστερον άντιθερμαίνει. Κατά τον αύτον οὖν

cor contegere pariter et calore fovere.

rescet,*] quin ejus aliqua pars eas secundum praecordia superat, perinde ac vallum quoddam, vallo enim hanc partem assimilant; atque adulterinas costas, gladialem cartilaginem, ipsum septum, jecur, portamque ventriculi defendit.

* adhaerescens Crass.

20 Mammae utique et ipsae pectori impositae cordi praesidio sunt, ipsum subjectum contegentes pariter et calore foventes, reciprocum quoddam licet exiguum beneficium ipsi vicissim retribuentes; instar laneae texturae nos exterius protegentis, quae frigida corpori imposita, mox ab eo calefacta, paulo post ipsum 2 mutuo calore perfundit. Itaque haud aliter mammarum glandu-

1. καθ ύποχόνδριον πρός ύποχ. G.

2. χάρακι] ή χάρακι G.

ib. γὰρ ταύτην προσείκασαν] προσεικάσαντες αὐτὴν Ε.G.; εἰρήκαμεν ήδη καὶ τὴν χρείαν add. G. ib. γὰρ] Sic E.G., δὲ vul.

ib. ὁ χάραξ] Sic E., om. vul., ούτος ό χάραξ G.

τας—χόνδρον] om. G.
 αὐτὸ] Sic E., om. vul.

4, 5. καὶ αὐτὸ—γαστρός] ήδη δὲ καὶ τῶν ἄλλων πολλὰ τῶν ἐνταῦθα G.

6. Φρουροῦσι δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal.

ib. μαστοί] Legitur μαστός bis, hic et inf. p. 13. l. 10. ed. Must.; μασθός novies.

8. ἄμα δὲ καὶ καὶ om. G.

ib. θερμαίνοντες] ἀντιθερμαίνουσιν G. constructione mutata.

ib. ἀμοιβήν] ἀμειβήν Α.Β.

ib. Tiva] om. G.

ib. αὐτῆ] αὐτὴν Ε.
9. ἀποδιδόντες] ἀποδιδοῦντες Α. B.D., παρέξουσιν G. constructione mutata.

ib. ἐπιτιθεμένοις] ἐπιτιθεμένον Α. 10. epeious] Sic E., epious vul., έρεοις G. Vide Lobeck ad Phryn.

p. 147.
 ib. ἐπιβλήμασιν] Sic E.G., ΰ-

φάσμασιν vul.

ib. â] Sic E.G., ã τινα vul. 12. Κατά τὸν αὐτὸν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 605, 6.

Mor. p. 49, 50.

DE THORACE.

τρόπον ή κατὰ τοὺς μασθοὺς άδενώδης οὐσία σκέπασμά τε άμα της καρδίας έστὶ, καὶ θερμαινομένη 3προς αυτής, [άντιθερμαίνει]. Έμνημονεύσαμεν δέ μασθων έν τῷ παρόντι λόγω ἐπειδη ἐν τοῖς ἀναπνευστικοίς μορίοις ή θέσις αὐτῶν τέτακται τὴν δὲ ἐνέρ-5 γειαν αὐτῶν καὶ τὴν χρείαν ἐροῦμεν, ὅταν περὶ τῶν γεννητικών μορίων έξηγείσθαι μέλλωμεν.

Ossis ypsi- 2 I loidis (vulgo hyoidis) usus,

Τὸ δὲ καλούμενον ὑοειδὲς ὀστοῦν σμικρὸν μέν έστι τῷ μεγέθει, χρείας δὲ μεγίστας καὶ πλείστας παρέχει τῷ ζώφ οἱ γὰρ τὸν λάρυγγα ἀνοίγοντες 10 καὶ κλείοντες μύες έξ αὐτοῦ πεφύκασι, καὶ οἱ κινοῦντες την γλώτταν μύες ώσαύτως, καί τινες άλλοι

losa substantia simul et cordis quoddam est tegumentum, et ab 3 eo incalescens, contra ei mutuum calorem elargitur. Mammarum autem hoc in loco meminimus quoniam earum sedes prope anhelitus membra collocatur; sed ipsarum officium et usum inferius exponemus [Lib. V. c. 38.], de genitalibus partibus sermonem habituri.

At os quod a forma ypsili [Y] literae ypsiloides nomina-21 tur mole quidem pusillum est, sed ingentia commoda et plurima animali impartitur; musculi enim guttur claudentes ac reserantes ex eo oriuntur, [itemque linguam moventes,] alii

1. κατά τοὺς] Sic E.G., τῶν vul. ib. μασθούς Sic E., μαστούς G., μαστών vul. Vide sup. ad p.121.1.6.

2. θερμαινομένη] παρμαινομένη Α. 3. [ἀντιθερμαίνει] Sic G., ἀντιθερμαίνεται vul.

ib. Έμνημονεύσαμεν κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 607, 8. μασθῶν] μασθῶ Ε., μαστῶν vul., τῶν μαστῶν G. quod mallem. Vide sup. ad p. 121. 1. 6.

6, 7. περὶ—μέλλωμεν] τὰ γεννητικα διηγώμεθα μόρια G.

8. Τὸ δὲ καλούμενον κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 591.

8, 9. σμικρον-μεγέθει καίτοι σμικρότατον ον G.

ο. χρείας δε μεγίστας καὶ πλεί-

στας | μεγίστας καὶ πλείστας χρείas G.

10. τῷ ζώφ] om. G., τὸ ζῶον Ε. 10—12. οἱ γὰρ—ωσαύτως] καὶ γὰρ καὶ τῶν τῆς γλώττης μυῶν οἱ πλείους εξ αὐτοῦ πεφύκασι, καὶ τῶν τοῦ λάρυγγος ἡ πρόσθιος συζυγία G. 11. πεφύκασι] Sic vul. et G.,

έκπεφύκασι Ε.

11, 12. καὶ οί-ώσαύτως] Sic E., om. vul.

ib. γλώτταν] γλώτγαν Ε. 12. ωσαύτως] έξ αὐτοῦ πεφύκασι add. E., quae, quum e linea superiore repetita viderentur, (suadente Sc.) omisi.

ib. άλλοι μύες] Sic E., άλλοι G.,

μύες vul.

Fabr. p. 853, 54.

μύες προς τους ώμοπλάτας άνατεινόμενοι στενοί καί 2 μακροί, άλλοι δέ προς την γένυν. Καὶ ὅστις αν έθέλοι καταμαθείν, [άνατεμνέτω,] εί δ' άπορήσειεν άνατέμνειν, φοιτάτω προς άνατομικούς, όπως μη μόνον τους έξ αὐτοῦ ἐκφυομένους μύας ἐκμάθοι, ἀλλὰ καὶ 5 3την οὐσίαν αὐτοῦ καὶ την ἰδέαν. "Εστι μὲν οὖν κατὰ τὴν οὐσίαν τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν, πῆ μὲν ὀστοῦν, p. 50 4πη δὲ χόνδρος. Διώνυμον δὲ τοῦτο τὸ όστοῦν οὐ 854 nomina, μόνον γὰρ ὑοειδὲς ὀνομάζεται, ἀλλὰ καὶ λαβδοειδὲς, διὰ τοῦτο [ὅτι] τοῖς δυσὶ γράμμασι ὅμοιον ὑπάρχει 10 5 τῷ τε Υ καὶ τῷ Λ. Τὴν δὲ ἰδέαν έστὶ τοιοῦτος αἰ ταπειναὶ πλευραὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν μέσην αὐτοῦ χώραν άνήκουσι, πλάτος έχουσαν τη αὐτη χώρα άξιόλογον,

DE THORACE. (Ad dissecandum hortatio.)

substantia,

et figura.

praeterea ad scapulas pertinentes angusti et longi, item ad 2 mentum alii. Quod si quis haec certius velit perdiscere, aut aliquod animal ipse dissecet, aut, [si id non poterit,] ad dissecandi magistros accedat, ut non musculos modo ab eo pro-3 deuntes, verum etiam et essentiam et figuram percipiat. Igitur os ypsiloides partim ossea, partim cartilaginea natura constat. 4 Geminaque nomenclatura [hoc os] censetur; non solum enim ypsiloides, sed etiam lambdoides nominatur, quod duarum litte-5 rarum Υ et Λ similitudinem ostendit. Situs ejus ita se habet; humiles costae ad mediam ejus regionem, satis pro loci ratione

1. πρὸς] Sic B.E.G., περὶ vul. ib. ωμοπλάτας Sic A.B.E.G., ωμοπλάτεας vul.

2. μακροί] καὶ πρὸς τούτοις ἔτερος εύρωστος διφυής ὁ πρὸς τὸ στέρνον καταφερόμενος add. G.

ib. άλλοι δε είτ' άλλοι δύο μύες

λοξοί G.

ib. γένυν] κατά τῶ pr. Ε., ἐξήкортеs add. G.

ib. ἐθέλοι] ἐθέλει Β.

3. [ἀνατεμνέτω] Sic bis inf. p. 891. 1. 13, 16. ed. Fabr., ἀνατεμέτω vul. ib. εἰ—ἀνατ.] Sic E., ἡ vul.
ib. ἀπορήσειεν] ἀπορρήσειεν Ε.
4. ἀνατομικοὺς] ἀνατομικὴ Α. 5. τοὺς έξ Sic A.B.E., έξ vul.

ib. μύας] μῦς Ε. 6. ίδέαν αὐτοῦ add. Ε.

9. yàp | δè E.

10. διά τοῦτο | Sic E., ὅμοιον γάρ έστι vul.

ib. [őτι] om. E. et vul.

ib. ὅμοιον ὑπάρ.] Sic E., om. vul.

11. τῷ τε Y] το Y E.

ib. τῶ Λ] τὸ Λ Ε., τῶ λ Β., om. τῷ vul.

ib. ιδέαν έστι τοιούτος] Sic E., θέσιν τοιαύτην έχει vul. Lat. lege figura ejus &c.

12. πλευραί αὐτοῦ] Sic E., om.

αὐτοῦ vul.

13. τῆ αὐτῆ χώρα] τὴν αὐτὴν χώραν Ε.

Mor. p. 50.

DE THORACE. άφ' ης πάλιν ὄρθιαί τινες ἀνατείνονται δύο πλευραὶ παράλληλοι, βραχὺ διεστῶσαι ἀπ' ἀλλήλων, σύν-δεσμον ὑμενώδη κατὰ τὴν μεταξὺ χώραν ἔχουσαι.

- 6' Αλλὰ περὶ μὲν τῶν μυῶν καὶ τῶν συνδέσμων τῶν ἐκ τοῦ λαβδοειδοῦς ὀστοῦ πεφυκότων ὕστερον εἰρή-5 σεται, ὅταν καὶ περὶ τῆς γλώσσης ἔλθωμεν ἐξη-γούμενοι.
- 7 Νυνὶ δὲ ἐνταῦθα καταπαύσω τὸν περὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων λόγον.

capacem, perveniunt, ex qua rursum duae quaedam rectae costae aeque distantes, brevi intercapedine separatae, membranosam 6 quandam copulam medio spatio continentes, protenduntur. Caeterum musculos copulasque ex osse lambdali prodeuntes in sequentibus memorabimus, [quum de lingua (Lib. IV. c. 27.) sermonem faciamus].

7 In praesentia de spirabilibus instrumentis sermonem finiamus.

2. παράλληλοι] Sic vul. et inf. p. 130. l. 12.; 131. 3.; παράλληλαι Ε., παράλληλος Α.

λαι Ε., παράλληλος Α. 6. ὅταν— ἐξηγούμενοι] Sic E., om. vul. ib. ὅταν] ὅτ' ἀν Ε.

ib. ἐξηγούμενοι] ἐξηλούμενοι Ε. 8. ἐνταῦθα καταπαύσω] ἐναῦθα καταπαύσω Ε., καταπαυστέον vul.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

BIBAION Δ .

Fabr. p. 854.

1 OTI μεν οὖν τρεῖς ἀρχαί εἰσιν αἱ διοικοῦσαι τὸ τοῦ ζώου σῶμα, ἐγκέφαλος, καρδία, ἡπαρ, πᾶσι τοῖς σοφοῖς ἰατροῖς ὡμολόγηται ὅτι δὲ ὁ μεν ἐγκέφαλος διὰ τῶν νεύρων χορηγεῖ παντὶ τῷ σώματι αἴσθησίν τε καὶ κίνησιν, ἡ δὲ καρδία διὰ τῶν ἀρτηριῶν ῥιπί-5

PROOE-

Cerebrum per nervos corpori sensum motumque largiri, cor per arterias

THEOPHILI

DE CORPORIS HUMANI FABRICA

LIBER IV.

I Trial esse principia corpus animalis gubernantia, cerebrum, cor, atque jecur, omnibus [doctis medicis] in confesso est; praeterea per nervos cerebrum in totum corpus sensum motumque diffundere, cor per arterias totum corpus ventilans vitalitatem largiri, jecur

2, 3. πᾶσι-ώμολόγηται] Sic Ε., πᾶσιν ἀνωμολόγηται vul.

Mor. p. 50, 51.

PROOE-MIUM. vitalitatem, jecur per venas nutritionem.

De quibus dictum sit in libro superiore;

ζουσα τὸ πᾶν σῶμα ζωογονεῖ, τὸ δὲ ἡπαρ διὰ τῶν φλεβών, ώσπερ δι' όχετών τινων, άρδει τοῦ σώματος τὰ μόρια καὶ τρέφει καὶ αὔξει αὐτὰ, καὶ τοῦτο 855 όμολογούμενον έστι, οὐ μόνον σοφοίς ἰατροίς, άλλὰ 2 καὶ τοῖς ἰδιώταις. Περὶ μὲν οὖν τῆς καρδίας, καὶ 5 των είσαγόντων είς αὐτὴν ἀγγείων, έτι τε των έξαγόντων ἀπ' αὐτῆς, ἐν τῷ πρὸ τοῦδε γράμματι αὐτάρκως διήλθομεν άλλὰ καὶ περὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων έξηγησάμεθα, ὧν εὶ γένηταί τις ἐν πείρα p. 51 της διηγήσεως, μεγάλως θαυμάσει την δημιουργίαν 10 τοῦ Θεοῦ, πῶς ἄπαντα τὰ μόρια τοῦ σώματος πρὸς την έκάστου συμφέρουσαν χρείαν [διέπλασεν], εἰ δὲ καὶ προσελθων ἀνδράσιν ἀνατομικοῖς αὐτόπτης τῆς διαπλάσεως γένηται, όπως διάκειται εν έκαστον αὐτῶν, καὶ ποίαν ἐνέργειαν ἔχει, καὶ ποταπὸν τὸ πρέπον 15 μέγεθος εκάστω δέδοται, οὐ μόνον θαυμάσει, άλλὰ καὶ ἀνακράξει μεγάλη τῆ φωνῆ τὸ προφητικὸν λό-

per venas, tanquam per canaliculos, corporis membra irrigare, alere, atque augere, id quoque pro certo habetur, [non solum 2 apud doctos medicos, verum etiam apud imperitos.] De corde autem, et vasis in ipsum adducentibus reddentibusque, [in superiore libro (c. 2—10.)] satis copiose dissertum est; spirandi etiam organa supra posuimus [(c.11—21.), quibus narratione perceptis, valde quisque artificium Dei admirabitur, qui omnes corporis partes ad suum usum perficiendum formavit, sin autem apud anatomicos ipse inspiciat, quomodo quaeque jaceat, quam praebeat functionem, et qualem habeat magnitudinem, non solum admirabitur,

ζωογονεί] ζωογονῶ Α.
 ὤσπερ] Sic E., ὡς vul.

^{4.} δμολογούμενον έστι] Sic E., τὰ μὲν περὶ vul.

προσωμολόγηται vul. 4,5.ου-ιδιώταις] Sic E., om. vul.

^{5.} Περί] παρὰ Α΄. 6, 7. ἔτι—αὐτῆς] Sic Ε., καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαγόντων vul.

^{7.} έν—γράμματι] Sic E., om. vul.

^{8.} διήλθομεν] Sic E., εἴρηται vul. ib. καὶ περὶ] Sic E., τὰ περὶ Β.,

^{10.} και περί Sic E., τα περί Β., τὰ μὲν περί Vul.

⁹⁻p. 127. 7. ων-πραγματείαs] Sic E., om. vul.

^{9.} έν πείρα] ένπείρα Ε. Vide Adnott.

^{12. [}διέπλασεν] διέπλασσεν Ε., ut inf. p. 129. l. 11.

Fabr. p. 854, 55.

γιον τοῦ θεοπάτορος Δαυὶδ, τὸ "Ως ἐμεγαλύνθη τὰ "ἔργα Σου, Κύριε, [ὡς] πάντα ἐν σοφία ἐποίησας" ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἤπατος, καὶ τῶν εἰσαγόντων εἰς αὐτὸ ἀγγείων, καὶ περὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαγόντων, ἄμα καὶ περὶ τῶν θρεπτικῶν ἀπάντων μορίων, τὰ 5 εἰκότα συνεγραψάμεθα. ἐν δὲ τῷ παρόντι λόγῳ, τετάρτῷ ὄντι τῆς ὅλης πραγματείας, περὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μηνίγγων τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀρξάμενοι, ἐπειδὴ καὶ οἶκος καὶ κατοικητήριον τοῦ ἐγκεφάλου το αὐτὴ κατεσκευάσθη βάσταξ δὲ τῆς κεφαλῆς ἐστιν 3ὁ τράχηλος. Τί μὲν οὖν ἐστιν ἡ κεφαλὴ, καὶ διὰ τί γέγονεν, προϊὼν ὁ λόγος διδάξει νυνὶ δὲ περὶ τοῦ τραχήλου λεκτέον, ἐπειδὴ καὶ βάσταξ καὶ στύλος τῆς κεφαλῆς αὐτὸς γέγονεν.

PROOE-

de quibus in praesenti dicendum.

verum etiam magna voce propheticum illud deipatris David verbum proferet (Ps. CIII. 24.), "Quam magnificata sunt opera Tua, "Domine, omnia in sapientia fecisti;" sic etiam de jocinore, et de vasis in ipsum adducentibus reddentibusque, necnon et de omnibus nutritivis partibus satis dissertum est:] nunc [autem in praesenti libro, totius hujus operis quarto,] ad cerebri [ejusque membranarum] enarrationem transeamus, a capite initium sumentes, quoniam veluti cerebri domus [et domicilium] conditum fuit; ceu vero capi-3 tis fulcrum cervix ipsa subjicitur. [Quid autem sit caput, et quare factum sit, sermo procedens docebit;] de [cervice autem*] prius agendum ducimus, [quoniam sit capitis fulcrum et columna].

* de qua (sc. cervice) et prius, &c. Crass.

1. Δανίδ] δᾶδ Ε. 2. σου, Κύριε, [ώs] σουκέω Ε., ώs om. LXX.

7. τετάρτφ] τετάρτων Ε. ib. περί] τὰ περί Ε., νῦν δὲ περί rul.

8. καὶ—μηνίγγων] Sic E., om. vul. 8, 9. τὴν ἐξηγησιν ποιησόμεθα] Sic E., διαληπτέον vul.

9. τὴν ἀρχὴν] Sic E., om. vul. ib. ἀρξάμενοι] Sic E., ἀρξαμένων ἡμῶν vul. 10. καὶ κατοικητήριον] Sic E., om. vul.

11. βάσταξ δὲ] Sic E., οἰονεὶ δὲ βάσταξ vul.

ib. ἐστιν] Sic E., ὑπάρχει vul. 12, 13. τί μὲν—διδάξει] Sic E., om. vul.

13, 14. νυνὶ—λεκτέον] Sic E., περὶ οὖ καὶ πρότερον λεκτέον vul. 14, 15. ἐπειδὴ—γέγονεν] Sic E.,

om. vul.

DE CAPITE. 2 ΈΠΕΙ οὖν ὁ ἄνθρωπος ζώον ἐστι λογικὸν, φωνητικόν τε καὶ διαλεκτικόν, ἀπεδείχθη δὲ μὴ γίνεσθαι φωνήν χωρίς πνεύμονος ὁ δὲ πνεύμων ἀποκεχώρισται τοῦ στόματος μεταξύ γὰρ πνεύμονος καὶ στόματός έστιν ὁ λάρυγξ, καὶ ἡ φάρυγξ τὸ ὅπισθεν. 5 2 Παν δὲ τὸ ἐκ σπονδύλων συγκείμενον, ἐξέχον δὲ τῶν ὤμων ἔως τῆς κεφαλῆς, τοῦτο τράχηλος ὀνομάζεται το δε υπερθεν του τραχήλου επικείμενον σωμα, τουτό έστιν ή κεφαλή το μέν είδος αυτής προμήκει μάλιστα σφαίρα έοικὸς, τὸ δὲ μέγεθος πρὸς 10 άναλογίαν τοῦ τραχήλου. κεφαλή γὰρ μεγάλη σὺν καρτερῷ τῷ αὐχένι ἀγαθὴ, κεφαλὴ δὲ μεγάλη σὺν ισχνῷ τῷ αὐχένι οὐκ ἀγαθή ἡ δὲ μικρὰ κεφαλή

Cervicis positus.

Capitis positus, forma, et magnitudo.

> [QUUM igitur] homo est animal ratione utens, vocale et sermocinans, [et demonstratum est (c.12-16.) quod] vox [non nisi] per pulmones editur; hi a reliquo corpore sejuncti sunt; inter pulmones enim atque os guttur, et [a tergo] fauces intercedunt.

3 κατὰ πάντα έξουθενημένη. Εἰ γὰρ ὁ έγκέφαλος

ρωμαλέος έστὶ, δήλον ώς καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ πεφυκώς 15

2 Totum vero id quod ex vertebris componitur, supra humeros atque infra caput, id collum, seu cervix, dicitur; quod illi superimponitur, caput vocatum est; cujus longitudo pilae oblongae persimilis est, magnitudo autem collo proportione aequatur: siquidem magnum caput cum valida cervice bonum est, at cum gracili cervice grandius caput non bonum; parvum autem caput 3 omni ex parte repudiatur. Nam si cerebrum robustum est, et spinae medullam ab eo orientem talem esse constat: quod si

I. 'Eπεί οὖν Sic E., om. vul.

2, 3. ἀπεδείχθη—πνεύμονος] Sic Ε., ή δε φωνή διὰ τοῦ πνεύμονος γίνεται vul.

4. στόματος] Sic E., σώματος vul. In vers. Lat. lege, hi ab ore &c. 5. έστιν ό λάρυγξ] Sic E., ό

λάρυγξ ἐστὶ vul.

ib. ή φάρυγξ] ή φάρυξ Ε. Vide sup. ad p. 91. l. 12.

ib. τὸ ὅπισθεν] Sic E., om. vul. 6. ἐκ σπονδύλων συγκείμενον]

συγκείμενον ύπὸ τῶν σπονδύλων Ε. 8. τοῦ τραχήλου ἐπικείμενον σῶ-

μα] Sic E., έπικ. τῷ τραχήλῳ vul. 9. ἐστιν ἡ κεφαλή] Sic E., κεφαλή ονομάζεται vul.

ib. τὸ μὲν είδος αὐτῆς] Sic E., έχει δὲ τὸ μῆκος vul.

12. καρτερ $\hat{\varphi}$] κρατερ $\hat{\varphi}$ B. ib. ἀγαθή] κεφαλή add. vul., om. C., quod (suadente Ad.) omisi.

15. ρωμαλέος] ρωμαλαίος Α.Β.Ε. ib. ἐστὶ] Sic E., om. vul.

Fabr. P. 855, 56.

νωτιαίος εί δε άμφότεροι ρώμης έμπλεοι, δήλον ώς καὶ τὰ περιέχοντα τούτοις [ὀστᾶ] εὐρύχωρα. φασὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν οἱ σοφώτεροι ὑπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου την κεφαλην διαπλάττεσθαι, ύπὸ δὲ τοῦ νωτιαίου 856 bras efforμυελοῦ τοὺς σπονδύλους της ράχεως, προστάξει5 δηλονότι τοῦ κτίσαντος ήμᾶς Θεοῦ, εἰ καὶ τοῦτο ηγνόησαν αὐτοί λαβόντες γὰρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν σοφίαν, τον δεδωκότα ούκ έγνωσαν ήμεις δε καὶ γινώσκομεν Αὐτον, καὶ τὰ ποιήματα Αὐτοῦ κατανοοῦντες ὑπερθαυμάζομεν τὴν φιλανθρωπίαν Αὐτοῦ, καὶ 10 αἰνοῦμεν Αὐτὸν ὅτι οὕτως εὐχρήστως [διέπλασεν] τον ἄνθρωπον ώς πάντα αὐτοῦ τὰ μόρια χρειώδη είναι καὶ μάτην κατασκευασθήναι μηδέ τὸ σμικρότατον.

DE CAPITE. A cerebro caput, a spinae medulla dorsi vertemari.

Dei potentia, bonitas, sapientia.

Της μεν οὖν κεφαλης τὸ τριχωτὸν μέρος καλεῖται 15 κρανίον, συγκείμενον έξ όστων έξ είσὶ δὲ ταῦτα, τὸ μέτωπον, τὸ ἰνίον, τὰ δύο βρέγματα, καὶ τὰ δύο

Ossa calvariae sex esse.

utraque talia sunt, et ossa continentia ampla esse necesse est: aiunt enim doctiores medici a cerebro caput, a spinae medulla dorsi vertebras efformari, ita imperante, qui nos condidit, Deo, [licet ipsi hoc nescirent; quum enim a Deo sapientiam accepissent, tribuentem non agnoverunt; nos autem Eum agnovimus, Ejusque operibus inspectis, Ejus erga homines amorem valde admiramur, et Eum laudamus quod tam utiliter hominem formaverit ut omnes ejus partes utiles sint et ne minima quidem frustra fabrefacta sit.]

3 Pars capitis crinita calvaria nominatur, sex ossibus integrata; ea vero sunt, frons, occipitium, duo vocata bregmata (hoc est, sinci-

ρώμης ἔμπλεοι] Sic E., om. vul. E., om. vul.

2. [ὀστᾶ] ὀστέα vul. 3. vmò μέν] Sic E., om. μέν vul.

6-13. Θεοῦ-σμικρότατον] Sic

8. ἔγνωσαν] ἔγωσαν Ε. 11. αἰνοῦμεν] αἰιοῦμεν Ε.

ib. [διέπλασεν] διέπλασσεν Ε. ut sup. p. 126. l. 12.

^{4.} την κεφαλην] Sic B.C.E.,

Mor. p. 51, 52.

DE CAPITE. Sutura coronalis,

lambdalis,

sagittalis,

squamosae.

Capitis suturas quinque esse. 2 λιθοειδη. Ταῦτα τὰ ὀστὰ ἡμῶν ἥνωνται πρὸς ἄλ3 ληλα ραφαῖς πριονοειδέσιν. 'Αφορίζει δὲ ἡ μὲν στεφανιαία ραφη τὸ μέτωπον, ὅπερ ἐστὶν ἔμπροσθέν τε
καὶ ὅπισθεν μετὰ τοὺς ὠπας κείμενον, (ἐξ οὖ καὶ τὴν
προσωνυμίαν ἔχει μέτωπον) ἡ δὲ λαβδοειδης τὸ ἰνίον, 5
ὅπισθέν τε καὶ ὕπερθεν τοῦ πρώτου σπονδύλου κεί4μενον. 'Ενοῖ τὰς δύο ραφὰς πρὸς ἀλλήλας ἡ κατὰ
κορυφὴν μέση ἐπ' εὐθείας κειμένη, ὡς ἐοικέναι τὸ τῶν
τριῶν ραφῶν σχῆμα τῷ Η γράμματι· διαχωρίζει δὲ
ἡ κατὰ κορυφὴν ραφὴ τὰ ὀστὰ τοῦ κρανίου ὑπερφερῆ το
5πάντων ὀστῶν ὄντων. Παράκεινται δὲ τῆ κατὰ κορυ- P· 5²
φὴν μέση ραφῆ ἐκατέρωθεν δύο ραφαὶ παράλληλοι
ταύτη, αὶ καλοῦνται λεπιδοειδεῖς ὡς εἶναι τῆς κεφαλῆς ἰδίας ραφὰς πέντε ἔμπροσθεν μὲν ἡ στεφανιαία ῆτις ἐστὶ περιφερὴς, ὅπισθεν δὲ ἡ λαβδοειδὴς το

2 pitis ossa), duoque lapidea. Haec serratis pectinatim sunt structa 3 compaginibus. At coronalis sutura frontem, qui prius est et ab aversa parte post oculos positus, (unde et a Graecis [μέτωπον] metopon cognominatur,) determinat; lambdalis occipitium, posterius 4 et supra primam vertebram collocatum, circumscribit. Hasce duas suturas ea, quae medium verticem recta diducit, inter se committit, sicque harum trium suturarum figura H literam repraesentat; ea vero quae in vertice est sutura calvariae ossa, [cunctis ossibus 5 superstantia,] disjungit. Verum suturae medium verticem secanti duae utrinque recta porrectae adjacent, et squammosae vocantur; itaque propriae capitis suturae numero quinque sunt; coronalis quidem ante in orbem procedens, posterius lambdalis Λ literae

7. Ένοῖ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 751. ib. δύο] β' vul. ib. Ένοῖ—πρὸς] Sic vul., et sic sup. l. 1., et inf. p. 2. l. 15. ed. Must.; ένοῖ—εἰς Ε. 8. ὡς ἐοικέναι] καὶ γίνεται G. 9. τῷ] παραπλήσιον τῷ G.

9. τω παραπλησίον τω G. 10, 11. ὑπερφερῆ—ὄντων] Sic E., om. vul. An ὄντα? 11. παράκεινται] περίκεινται Β. ib. παράκεινται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 755.
 13. ταύτη Sic E., om. vul.
 14. πέντε έ vul.

ib. ή στεφανιαία] Sic E., την στεφανιαίαν vul.

15. ή λαβδοειδής] Sic E., τήν λαβδοειδή vul.

Fabr. p. 856, 57.

[ἐοικυῖα] τῷ Λ γράμματι, ἀπὸ δὲ τῆς λαβδοειδοῦς ραφης έως της στεφανιαίας ή κατά κορυφην μέση έπ' εὐθείας [κειμένη], παράλληλοι δὲ ταύτη ἐκατέ-6 ρωθεν αι λεπιδοειδείς. Δύο δὲ ἄλλαι κοιναὶ ραφαὶ τοῦ τε κρανίου καὶ τῆς ἄνω γένυος, ὅπισθεν πρόσω 5 φερόμεναι τῶν ἄτων ὑπεράνω, ἀποχωρίζουσαι τὰ 857 λιθοειδή όστα, δύο όντα έκατέρωθεν, δεξιόν τε καὶ άριστερον, καθ' έκάτερον οδς, ὅπισθεν αὐτῶν τε καὶ ύπερθεν κείμενα, τρίπλευρα μὲν τῷ σχήματι, λίθῳ δὲ παραπλήσια την οὐσίαν, έξ οδ καὶ την προσωνυμίαν 10 7 έκτήσαντο. Τὸ δὲ ἰνίον τρίπλευρον μὲν καὶ αὐτὸ τῷ σχήματι, τη δὲ σκληρότητι τῶν μὲν λιθοειδῶν ὀστῶν 8 απολειπόμενον, τοῦ μετώπου δὲ περιττεῦον. Αὐτὸ δὲ τὸ μέτωπον περιφερές μέν τῷ σχήματι, τῆ δὲ σκληρότητι ὅσον ἀπολείπεται τοῦ ἰνίου, περιττεύει τῶν 15 9 βρεγμάτων. Τὰ δὲ βρέγματα πάντων τῶν τῆς κε-

DE CAPITE.

Ossa lapidea, seu petrosa, (vulgo ossa temporum,)

os occipitis,

os frontis,

similis, a lambdali ad coronalem usque ea quae per medium verticem recta procedit, hinc autem duae utrinque proximae adjacent, squammosae vocatae. Duae item aliae calvariae et 6 superioris malae communes, a posteriore parte in priorem supra aures pertinentes, atque ossa lapidea discernentes, quae utrinque a dextra aure atque sinistra post supraque collocantur, figura trilatera, substantia lapidea, unde cognomen etiam adepta sunt. 7 Verum et occipitium forma trilaterum est, duritia lapideis ossibus 8 cedit, frontem autem superat. Ipsa quidem frons rotunda est, 9 quo autem occipitio mollior, tanto sincipitis ossibus durior. At

1. [ἐοικυῖα] ἐοικυῖαν vul.

2. ή κατά κορυφήν μέση] Sic E., την κατά κορυφην μέσην vul.

3. [κειμένη] κειμένην vul. 4. αί λεπιδοειδείς Sic E., είσιν αί λεπιδοειδείς vul.

5. γένυος] γέννους Ε.

6. ἀποχωρίζουσαι] Sic E., ὑπο-

χωρίζουσαι vul.

10. καὶ τὴν προσωνυμίαν] Sic

B.E., om. καὶ vul.

αὐτὸ] αὐτῷ Ε.
 Αὐτὸ] αὐτὸν Α.

15. των βρεγμάτων] τοις βρέγμασι Ε.

16. Τὰ δὲ τὰ μὲν Ε.

Mor. p. 52, 53

DE CAPITE. Ossa sincipitis, (vulgo ossa parietalia.)

Pluribus suturis calvariam coagmentari ut vaporibus esset permeabilis.

Excrementorum quatuor genera,

φαλής όστῶν χαυνότερα καὶ σηραγγώδη, ώς ύπερφερή, τετράπλευρα τῷ σχήματι, περιεχόμενα ἔμπροσθεν μεν ύπὸ τῆς στεφανιαίας ραφῆς, ὅπισθεν δε ύπὸ τῆς λαβδοειδοῦς, ἐκατέρωθεν δὲ ὑπὸ τῆς μέσης 4 καὶ τῶν παραλλήλων αὐτῆ. Σοφῶς οὖν ἡ ἀγαθὴς τοῦ Θεοῦ πρόνοια ἐρραμμένον τὸ κρανίον τῆς κεφαλής κατεσκεύασεν, ώς είναι αυτό ευδιάπνευστον: απαντες γαρ άτμοι και καπνοί και τὰ αίθαλώδη και λιγνυώδη περιττώματα ανωφερή, και δια τούτο τα ύψηλότατα τοῦ κρανίου όστα μανά τε καὶ σηραγ-10 2 γώδη κατεσκευάσθησαν. Είδη δέ περιττωμάτων τέσσαρα, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι ὑγρὰ τέσσαρα, αξμα, φλέγμα, ξανθή χολή, καὶ μέλαινα ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ αίματος άτμοὶ γεννῶνται, ἀπὸ δὲ τοῦ φλέγματος τὰ λιγνυώδη, ἀπὸ δὲ τῆς ξανθῆς χολῆς καπνοὶ, ἀπὸ 858 3 δὲ τῆς μελαίνης τὰ αἰθαλώδη. Ταῦτα τὰ περιττώ- p. 53 ματα πορευόμενα πρὸς τὰ ἄνω, εἰ ἐκωλύοντο διαφο-

ossa sincipitis reliquis capitis ossibus inaniora sunt et cavernosa, utpote aliis superstantia, figura quadrilatera, prius coronali sutura terminata, lambdali posterius, utrinque vero media et ab 4 illa aeque distantibus. Itaque bona Dei providentia sapienter comparatum est ut pluribus suturis capitis calvaria coagmentaretur, ipsam enim vaporibus permeabilem esse decuit; quandoquidem omnes halitus ac fumi et fuliginosa fumidaque excrementa sursum petunt, ideoque excelsissima capitis ossa rara et 2 fistulosa natura molita est. Excrementorum autem genera quatuor sunt, quemadmodum et humores in corpore quatuor numerantur, sanguis, pituita, flava bilis, atque atra; ex sanguine vapores, ex pituita fumea exhalatio (quam [λιγνύν] lignyn dicunt), ex bile 3 flava fumi, ex atra fuliginosa excrementa redundant. Haec sane excrementa superiora corporis petentia, si difflari nequirent, dis-

σηραγγώδη] συραγγώδη Α.Β.
 τὰ αἰθαλώδη] τὰ τὰ αἰσθαλώδη Α.

^{10.} σηραγγώδη] συραγγώδη Α. Β., σιραγγώδη Ε.

^{9.} λιγνυώδη] Sic E., τὰ λιγνυώδη vul. 13. ἀπὸ μὲν οὖν] om. οὖν E.

Fabr. p. 857, 58.

ρεῖσθαι, ἡλίσκετο αν ὁ ἄνθρωπος κατάρροις τε καὶ κορύζαις δυσιάτοις ἡ καὶ ἀνιάτοις, ἡ καὶ πνιγμῷ, ἐπιληψίαις τε καὶ σκοτώσεσιν ἐκωλύετο δὲ ἐκ παντοίων θερμῶν βρωμάτων τε καὶ πομάτων, καὶ μάλιστα τοῦ παλαιοῦ οἴνου ὡς ἀτμοὺς γεννῶντος πολ-5 λούς. Φασὶ δέ τινες ἐν πολέμοις πτωμάτων γεγο-

4 λούς. Φασὶ δέ τινες ἐν πολέμοις πτωμάτων γεγονότων ἀποπλυθηναι τὰ ὀστὰ τῷ χρόνῷ κείμενα, εὐρεθηναι δὲ κεφαλὰς ἀρράφους ἀπαιτεῖ τοίνυν ὁ λόγος τὰς τοιαύτας κεφαλὰς εἶναι εὐπαθεῖς καὶ νοσώδεις, νοσερούς τε τοὺς τὰς τοιαύτας κεφαλὰς ἔχοντας.

5 Περὶ μὲν οὖν κεφαλῆς τὰ εἰκότα συνεγραψάμεθα.
5 ὁ δὲ ἐγκέφαλος περιέχεται ὑπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡς ὑπό
τινος ὀρόφου, κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν ἐστὶν ὁμοιότατος
τοῖς νεύροις, οἷς ἔμελλεν ἀρχὴ γενέσθαι, πλὴν ὅσφ
μαλακώτερος αὐτῶν ὑπάρχει καὶ γὰρ καὶ τοῦτο 15

tillationibus gravedinibusque homo aut aegre curabilibus aut ex toto insanabilibus caperetur, vel etiam strangulatu, comitiali aut vertigine; ipsum praeterea esca potuque calidiore, praesertim vino vetere utpote multum evaporante, temperare necessum foret.

- 4 Nonnulli bellorum temporibus post praelia asserunt ossa longiori tempore in campis strata, carne tabescente, nuda apparuisse, inventaque esse capita suturis carentia; verum hujusmodi capita facile vitium pati et morbis esse exposita, facileque hujusmodi homines in morbos incidere ratio demonstrat.
- 5 5 De capite hactenus: at cerebrum capite, tanquam quodam sub tecto, continetur, essentia nervorum quam simillimum, quorum fons et pater esse debuit, solum ipsis mollius est; idque jure

 ήλίσκετο] Ιλίσκετο D., ελλίσκετο Ε.

3. ἐκ παντοίων] καὶ παντοίων A.B.

7. εύρεθηναι δέ] Sic E., καὶ εύρεθηναι vul.

8, 9. ἀπαιτεί—είναι] Sic E., διαγινώσκει δὲ τὰς τοιαύτας κεφαλὰς ὁ λόγος vul.

11. Περὶ μὲν οὖν κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 636.

ib. τὰ εἰκότα συνεγραψάμεθα]

Sic E., τοσαῦτα vul. 13. κατὰ] om. G.

ib. ἐστὶν ὁμοιότατος] ὁμοιότατός ἐστι G.

14. οἶς] ὧν G. ib. γενέσθαι] γενήσεσθαι G. 15. τοῦτο] τοῦτ' G. DE CAPITE. quae difflari necesse est.

Quaedam capita suturis carere.

Cerebri substantia

Mor. p. 53, 54.

DE CAPITE. quare nervis mollior.

Cerebri partem anteriorem posteriore molliorem.

έπρεπε τῷ πάσας μὲν τὰς αἰσθήσεις ἐκδεχομένω, πάσας δὲ φαντασίας φαντασιουμένω, καὶ πάσας νοήσεις νοοῦντι τὸ γὰρ εὐαλλοίωτον έν πᾶσι τοῖς τοιούτοις έργοις τε καὶ παθήμασιν έπιτηδειότερον, εὐαλλοιωτότερόν [τε ἀεὶ] τὸ μαλακώτερον τοῦ σκληροτέρου. 5

2 Διὰ ταῦτα μὲν δὴ μαλακώτερός ἐστιν ὁ ἐγκέφαλος 859 τῶν νεύρων [τῷ] δὲ εἶναι διττὴν τὴν τῶν νεύρων φύσιν, (τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι μαλακώτερα, τὰ δὲ σκληρότερα,) διττὸς καὶ ὁ ἐγκέφαλος ἐγένετο, μαλακώτερος μεν ὁ έμπρόσθιος, σκληρότερος δε ὁ ὁπίσθι- 10 ος, δς έγκράνιος τε καὶ [παρεγκεφαλίς] ονομάζεται. διαχωρίζει γὰρ τὸν ἐγκέφαλον ἔμπροσθέν τε κάκ τῶν όπίσω ή τῆ λαβδοειδεῖ ραφη ὑποκειμένη τοῦ ὑμένος 3 χώρησις. Το δε σχήμα του έγκεφάλου οιόν περ καί

omnia sensilia accipienti, omnes imagines cogitanti, omnia intellectilia intelligenti, concessum fuit; mobilitas enim omnibus his functionibus affectibusque aptissima est, quod autem molle est 2 duriore mobilius. Hisce de causis nervis tenerius cerebrum fuit; caeterum cum gemina sit nervorum natura, (alii enim molliores, alii duriores,) geminum quoque cerebrum effectum est, mollius in priore, durius in aversa parte, quod et [ἐγκράνιος] encranium Graece, (quasi intra calvariam,) et cerebellum nominatur; cerebrum enim prius posteriusque lambdali suturae subjecta mem-3 branae laxitas terminat. Figura cerebri talis est qualis est

1. μέν] είς αύτὸν add. G. 3. νοοὖντι] νοήσοντι G. ib. πᾶσι] ἄπασι G. ib. τοις τοις Β. 4. ἐπιτηδειότερον] -ότατον G. 5.[τε ἀεὶ] SicG. et fort.C., γὰρ vul. ib. μαλακώτερον] Sic A.B.D.G., μαλακότερον F.M. et fort. E. 6. Διὰταῦτα κ.τ.λ.] Cf.Gal. p.637.
 ib. μἐν δὴ] Sic B.E.G., μἐν Α., μέν τι vul.

ib. έστιν ό έγκέφαλος τῶν νεύρων] τῶν νεύρων ὁ έγκέφ. ἐστι G. 7. [τῷ] δὲ] τῷ δ' G., τὸ δὲ Ε., διὰ δὲ τὸ vul.

ib. είναι] χρηναι add. G. ib. την των νεύρων την om. Ε., έκείνων την G.

8, 9. (τὰ μὲν—σκληρότερα)] ώς καὶ πρόσθεν εἴρηται G.

9. ὁ ἐγκέφαλος] αὐτὸς G. 10. ἐμπρόσθιος] πρόσθιος G.

ib. ὀπίσθιος] λοιπὸς G.

11. δς-ονομάζεται] δυ έγκεφαλίδα καλούσιν οἱ ἀνατομικοί G.

ib. ἐγκράνιος] Αη ἐγκρανίς? ib. [παρεγκεφαλὶς] Sic inf. p.141. 1. 6., παρεγκέφαλος vul.

12. κάκ τῶν ὀπίσω] Sic E., καὶ ὅπισθεν vul.

Fabr. p. 858, 59.

4τὸ περιέχον αὐτὸ κρανίον. Μήνιγγες δὲ αἱ περιέχουσαι τὸν ἐγκέφαλον, ὅσπερ τινὰ ἐνδύματα ἢ σκεπάσματα αὐτοῦ, εἴσι δύο, ἡ μὲν ἐκτὸς τοῦ κρανίου, ἡ
δὲ ἐντὸς, ἐκτὸς δὲ τῆς ἐτέρας μήνιγγος, σκληρὰ καὶ
παχεῖα οὖσα κατὰ τὴν σύστασιν παχυτέρα δὲ γίνε- 5
ται κατὰ τὴν μέσην ραφὴν καὶ κατὰ τὴν λαβδοειδῆ
παρὰ τὸ ἄλλο αὐτῆς μέρος ὅσον τετραπλάσιον,
ὥστε τῆ ἐπαναδιπλώσει αὐτῆς τῆ κατὰ τὰς ραφὰς p. 54
5 γινομένη σωλῆνί τινι ἐοικέναι. Τοῦτον τὸν σωλῆνα
ἀνόμασαν οἱ περὶ τὸν Ἡρόφιλον πύελόν τε καὶ 10
χώνην ὡς ἡ μὲν ὑποδεχομένη τοὺς πόρους κοιλότης
ἀπὸ τοῦ σχήματος πύελος ὀνομάζεται, ἀπὸ δὲ τῆς
χρείας, χώνη, τέτρηται γὰρ εἰς τὸ κάταντες αἰσθητῷ

Herophili infundibulum.

DE CAPITE.

membranae.

Cerebri

4 ejus receptaculum calvaria. Membranae ipsum supra subterque velantes, ceu quaedam ejus amicula atque operimenta, duae sunt, una extra calvariam, altera intus, [sed extra piam matrem vocatam,] dura crassaque materia; sed qua suturam mediam lambdalemque tangit, crassescit magis; ejus reliqua pars quadrupla est, secundum suturas autem conduplicata, solio assimilatur. Id Herophilus σωλῆνα Graece (hoc est pelvim,) infundibulumque nominavit; inanitas meatus admittens a figura pelvis dicitur, ab ea quam habet utilitatem, infundibulum, in declive enim sensili foramine terebrata est ut infundibulum

πόρω ώς χώνην μιμεῖσθαι καὶ γὰρ κατέρχεται δί

1. δέ] είσιν add. vul., om. C.E. 2. τινα] οὖσαι τούτου add. vul.,

ib. ή] Sic E., καὶ vul.

3. αὐτοῦ] Sic C.E., om. vul. ib. ϵἴσι] δὰ add. vul., om. C.

ib. ή δε έντὸς om. E.

4. ἐκτὸς—μήνιγγος]SicE., om. vul. 7. παρὰ] Sic E., περὶ vul. In

7. $\pi a \rho a$ Sic E., $\pi \epsilon \rho i$ vui. In vers. Lat. lege, tangit, reliqua ejus parte quadruplo crassior fit, et secundum &c.

8. κατά] περὶ F.

σωληνί τινι] σωληνα τινὰ Ε. ib. Τοῦτον τὸν σωληνα κ. τ. λ.]
 In vers. Lat. lege, Hoc solium Herophilus pelvim &c.

10. ωνόμασαν] δνόμασαν Ε.

11. ως ή μεν υποδεχομένη κ.τ.λ.]

Cf. Gal. p. 694.

ib. ως ἡ μὲν] ως μὲν ἡ Ε., ἡ μὲν vul., ἡ μὲν οὖν G.

ib. κοιλότης] ην οί μεν add. G. 12. πύελος] πύελον G.

12. πύελος] πύελον G.
 ib. ὀνομάζεται] om. G.
 ib. ἀπὸ δὲ] οἱ δὲ ἀπὸ G.

13. χώνη] χοάνην ονομάζουσιν G.

13, 14. τέτρηται—μιμείσθαι] έκ μεν των άνω μερων οίον δεξαμενης τινος επέχει χρείαν, εκ δε των κάτω, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὅνομα ενδείκνυται, χοάνην μιμείται διατέτρηται γὰρ εἰς τὸ κάταντες μέχρι της κατὰ τὸν ἀδένα κοιλίας G.

DE CAPITE.

Crassae membranae (vulgo durae matris) et membranae tenuis (vulgo piae matris) usus.

αὐτης τὰ περιττώματα πρὸς ὑπερώαν καὶ φάρυγγα. 6 Δικαίως δε γέγονε σκληρα ή παχεία μήνιγξ, ώς άμυντήριον πρόβλημα ταις του κρανίου [προσβολαις] 7 έγκείμενον. 'Αλλ' ή γε λεπτη μήνιγξ το έμφυτόν έστι σκέπασμα τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ γὰρ δὴ καὶ 860 άφέστηκεν αὐτης ή παχεία μήνιγξ εἰ γὰρ μη μέση κατετάγη ή λεπτή, άλλ' άμέσως έσκεπε τον έγκεφαλον, έθλιβεν αν αυτον τη σκληρότητι αυτης μα-8 λακὸν ὄντα. Διὰ τοῦτο, τοῦ κρανίου καὶ τοῦ ἐγκεφάλου πόρρω άφεστηκότων τη θέσει καὶ τη οὐσία, 10 κατέθετο ἐν τῷ μεταξὺ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ πρόνοια άμφοτέρας τὰς μήνιγγας, τὴν μὲν σκληρὰν ἔσωθεν

imitetur; nam per ipsam recrementa ad palatum faucesque la-6 buntur. Quamobrem jure optimo crassa membrana dura creata fuit, tanquam defensorium propugnaculum adversus calvariae 7 percussus oppositum. At membrana tenuis insitum est cerebri tegumentum, ab ipso enim crassa diducta est; quandoquidem nisi tenuis intercederet, sed statim durior cerebrum involveret, 8 ejus duritia ipsum molle collideretur. Itaque inter calvariam cerebrumque, longe positu et natura distantes, optimi Dei consilium medias membranas conjecit, duram sub calvaria, ob ejus

2. Δικαίως κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 659.

ib. ws olov G.

3. ἀμυντήριον] ἀμυντήριόν τι G. ib. [προσβολαι̂s] Sic G. et sic vul. septies, προβολαίς vul.

4. 'Aλλ' η γε κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 659.

ib. μήνιγέ om. G.

ib. έμφυτον ξύμφυτον G.

5. έστι-έγκεφάλου] έστιν όντως αὐτοῦ σκέπασμα G.

6. αὐτῆς] ἀπ' αὐτοῦ C.G., quod mallem.

ib. μήνιγξ] om. G.

ib. εὶ γὰρ] τοῖς διεκπίπτουσιν άγγείοις μόνοις συνεχομένη, καὶ

6, 7. μέση-λεπτή] μέσην ή φύσις έτετάχει την λεπτήν G.

7. άλλ'-έγκέφαλου] om. G.

ib. ἐγκέφαλον] ἡ παχεῖα add. C., quod necessarium videtur.

 9. ἔθλιβεν—ὄντα] οὐκ ἄν ἄλυπος ή πρός την παχείαν μήνιγγα έγκεφάλου γειτνίασις υπηρχεν G.

8. τῆ σκληρότητι αὐτῆς] Sic E., της σκληρότητος vul.

9. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 659.

ib. τοῦ κρανίου καὶ τοῦ ἐγκεφάλου] έγκεφάλου τε καὶ κρανίου G. 10. ἀφεστηκότων — οὐσία] ταῖς

οὐσίαις διεστηκότων G.

11. κατέθετο έν τῷ μεταξὺ] Sic Ε., έν τῷ μεταξὺ θεῖναι G. constructione mutata; κατέθετο ponit vul. post Θεοῦ, et om. ἐν τῷ μεταξὺ.

12. άμφοτέρας τὰς μήνιγγας] Sic Ε.G., μέσον τας μήνιγγας vul.

ib. ἔσωθεν] μέν add. E.

Fabr. p. 859, 60.

τοῦ κρανίου διὰ τὴν σκληρότητα αὐτῆς, ἔξωθεν δὲ τὴν λεπτὴν, ὡς περιέχεσθαι τὴν λεπτὴν μήνιγγα ὑπὸ τῆς παχείας, αὐτὴν δὲ τὴν λεπτὴν μήνιγγα περιέχειν τὸν ἐγκέφαλον τῆς γὰρ οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου οὐ πόρρω ἀφέστηκεν ἡ οὐσία τῆς λεπτῆς μήνιγγος. 5 9 Έστιν ἄρα τοῦ ἐγκεφάλου πρῶτον σκέπασμα καὶ στήριγμα ἡ λεπτὴ μήνιγξ, συνδοῦσα καὶ ἐδραιοῦσα 10 αὐτὸν, ὡς ἀσάλευτον διαφυλάττεσθαι. "Όσον δέ ἐστιν ἡ λεπτὴ μήνιγξ ἐγκεφάλου σκληροτέρα, τοσοῦτον τῆς παχείας μήνιγγος μαλακωτέρα ὡσαύτως δὲ 10 καὶ ἡ παχεία μήνιγξ ὅσον ἐστὶ τῆς λεπτῆς σκληροτίτερα, τοσοῦτον ὀστοῦ μαλακωτέρα. 'Ονομάζεται δὲ ἡ λεπτὴ μήνιγξ χωροειδὴς, ὡς χωρίον ἀμέσως τοῦ ἐγκεφάλου ὑπάρχουσα.

6 Ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς κρανίον σφίγγεσθαι παν-15 ταχόθεν δέον ἦν, (ἐκ πολλῶν γὰρ ὀστῶν σύγκειται,) οὐκ εἴασεν αὐτὸ ἀπρονόητον ἡ τοῦ Θεοῦ δημιουργία:

duritiam, sub ea tenuem, ut crassiore membrana tenuis contineatur, ipsa cerebrum contineat, ab ejus natura non multum aliena. 9 Igitur primum cerebri tegmen et fulcrum tenuis membrana est, ipsum revinciens ac firmans, ut stabile atque inconcussum teneatotur. Verum quanto tenuis haec membrana cerebro durior, tanto est crassiore mollior; item crassior quo tenui durior, eo calvariae 11 osse mollior. Vocatur autem tenuis membrana localis, utpote

locus cerebri proximus.

6 Quoniam vero capitis calvariam omni ex parte coerceri mu

6 Quoniam vero capitis calvariam omni ex parte coerceri munirique opus erat, (quod ex multis ossibus integratur,) id non

5. οὐσία τῆς λεπτῆς μήνιγγος] Sic E., λεπτὴ μήνιγξ vul. 8. "Οσον δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal.p. 660.

8. "Οσον δέ κ.τ.λ.] Cf. Gal.p. 660. 8—12. "Οσον—όστοῦ μαλακωτέρα] ἡ παχεῖα—ὅσον ὀστοῦ μαλακωτέρα, τοσοῦτον τῆς λεπτῆς οὖσα σκληροτέρα ὅσον δὲ ταύτης ἐστὶν ἡ λεπτὴ μαλακωτέρα, τοσοῦτον ἐκεί-

νης ό έγκέφαλος G.

9.τοσοῦτον] ἐστι add.vul., om. Ε.
11. ὅσον ἐστὶ τῆς λεπτῆς] ἐγκε-

φάλου D. 15. Έπεὶ δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 661, 62.

17. δημιουργία] δημηουργία Β.

DE CAPITE. Cerebri membranae duae.

Membranae tenuis (vulgo piae matris) substantia,

et nomina.

DE CAPITE. Pericranii formatio. διαπεράσασα γὰρ τὴν παχεῖαν μήνιγγα διὰ τῶν ραφῶν τοῦ κρανίου, ὑπὸ κρανίον οὖσαν, ὡς ἐπὶ κρανίον γενέσθαι, ἐξ αὐτῆς τε συνδέσμους ἀποφύσασα, Ρ. 55 συμπλέξασά τε τοὺς αὐτοὺς συνδέσμους καὶ εἰς εν 861 συναγαγοῦσα, ἐξύφανεν ἐξ αὐτῶν τὸν περικράνιον 5 ὀνομαζόμενον χιτῶνα, συνδεῖν τε καὶ περισφίγγειν πανταχόθεν τὸ κρανίον, ὡς ἀσάλευτον διαφυλάττειν.

2 Περιέχουσα δὲ ἡ λεπτὴ μήνιγξ, οὐ μόνον τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ καὶ τὸ χωροειδὲς πλέγμα, (ὅπερ καὶ δικτυοειδὲς ὀνομάζεται,) διὰ τοῦτο ἐκλήθη [χωροειδής.] 10

7. Ἔχει δὲ τὸ χωροειδὲς πλέγμα τὴν γένεσιν τοιάνδε.

Texturae localis (vulgo plexus choroidis) formatio.

2 Της μεγάλης άρτηρίας της έκφυομένης άπὸ της άριστερας κοιλίας της καρδίας, της ονομαζομένης πνευματικης, άνερχομένης διὰ της ράχεως έντὸς εως τοῦ
τραχήλου, ώσαύτως δὲ καὶ της κοίλης φλεβὸς ἐκ-15
φυομένης μὲν ἀπὸ τῶν κυρτῶν τοῦ ἤπατος, ἀνερχομένης δὲ ἀπὸ κάτω καὶ αὐτης εως τοῦ τραχήλου,

inconsultum praeteriit Divina sapientia; crassam namque membranam, sub calvaria positam, per ejus suturas trajiciens, super calvariam constituit, ex eaque copulas producens, et easdem complicans et in unum cogens, ex ipsis membranam pericranion vocatam contexuit, quae contineret undique calvariam et colligaret, ne ulla ex parte concussa labaret. Caeterum tenue involucrum, non cerebrum solum, sed etiam localem texturam, (quam et reticularem vocant,) ambiens, ideo etiam ipsum locale dictum fuit. Localis autem textura hanc habet sui ortus rationem. Grandis arteria e sinistro cordis gremio, spirituoso vocato, prodiens, secundum spinam interius ad collum usque pertinet; pariter et vena cava e convexo jecoris oriens, et ipsa ab inferioribus partibus ad collum usque ascendens, prope arteriam adjacet,

2. οὖσαν] οὖσης Α. 10. δικτυοειδὲς] δυκτιοειδὲς Α. ib. [χωροειδής] χωροειδές vul. 17. ἀπὸ κάτω καὶ αὐτῆς] Sic E., καὶ αὐτῆς κάτωθεν vul.

Fabr. p. 860-62.

συμπαρακειμένης τε τη αὐτη άρτηρία, σχίζονται κατά τὸν τράχηλον διχη, ώς ἀπὸ πρέμνου ὄρπηκες. αδται δὲ αἱ διχοτομίαι τῶν φλεβῶν ὀνομάζονται σφαγίτιδες 2 φλέβες. Συσχίζεται δὲ τῆ φλεβὶ καὶ ή άρτηρία, καὶ άνερχόμεναι όμου έως κεφαλής κατασχίζονται είς 5 πολλά άγγεῖα μείζονά τε καὶ ἐλάττονα, οὐ μόνον 3 έπιπολής, άλλα και δια βάθους. Κατασπείρονται οὖν ταῦτα τὰ ἀγγεῖα τῶν φλεβῶν τε καὶ τῶν ἀρτηριών είς τὸ σώμα τοῦ ἐγκεφάλου, συμπλεκόμενα 4προς άλληλα ώσπερ δίκτυον. Τοῦτο τὸ δίκτυον 10 ονομάζεται δικτυοειδές πλέγμα, καὶ χωροειδές καὶ διὰ τοῦτο καὶ ή λεπτὴ μήνιγξ τῆς αὐτῆς προσωνυμίας τετύχηκεν, ώς περιεκτική οὖσα τοῦ αὐτοῦ πλέγ- 862 5 ματος άμα καὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐγκεφάλου. Ἐν τῆ πρώτη οὖν σχίσει τῆ κατὰ τὸν ἐγκέφαλον κατα-15 6 φύεταί τις άδην ονομαζόμενος κωνάριον. Ταῦτα τὰ άγγεια του πλέγματος, της μέν φλεβος τρέφουσι τὸ σῶμα τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς δὲ ἀρτηρίας ζωογο-

DE CAPITE. Venae jugulares.

Nomina plexus choroidis, et piae matris.

Conarion (vulgo glandula pinealis.)

inde utraque per collum, ut ex trunco surculi, in duas partes scinduntur: haec venarum segmenta jugulares venae vocatae 2 fuerunt. Pariter arteria perinde ac vena scinditur, simulque ad caput subeuntes in multa majora minoraque vascula sparguntur, 3 non in superficie modo, verum etiam profundius. Itaque hi venarum arteriarumque ramuli per cerebri corpus, inter se retis 4 instar contexti, disperguntur. Atque hujusmodi rete reticularis textura, localisque nominatur; propterea et tenuis membrana, quod ad eam texturam simul et cerebri corpus complectitur, 5 eandem appellationem est assecuta. In prima sane, quae in cerebro fit, partitione glandula quaedam, quam conarion vocant, 6 inserta est. Ex his sane vasculis venae cerebri corpori alimen-

Mor. p. 55, 56.

DE CAPITE. νοῦσι, ριπίζοντα καὶ τὰ λιγνυώδη περιττώματα ἀποδιώκοντα.

Cerebri substantia. 8 "Εστι δὲ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκεφάλου τὴν μὲν οὐσίαν λεπτὸν, καὶ ἄναιμον, καὶ ὑποπίμελον, ὡς ἐξ ἀφροῦ τινὸς πεπηγός τῷ κοινῷ δὲ ὀνόματι ὀνομάζεται 5 2 μυελὸς, ὅσπερ τῷ ἰδίῳ ἐγκέφαλος. Περιέχεται δὲ p. 56 ὑπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡς ἐν οἴκῳ τινὶ, πᾶσαν κίνησιν ἐκπέμπων τῷ σώματι προαιρετικήν τε καὶ αἰσθητικὴν διὰ τῶν νεύρων, διὰ τοῦ καθήκοντος ἐν αὐτῷ, ψυχικοῦ πνεύματος δηλονότι ὅρασιν μὲν, καὶ ὅσφρη-10 σιν, ἀκοήν τε, καὶ γεῦσιν διὰ τῶν μαλακῶν νεύρων, πᾶσαν δὲ κίνησιν προαιρετικὴν τῶν μορίων διὰ τῶν σκληρῶν. Πρεπόντως οὖν ὁ ἐγκέφαλος τὸν ὑψηλὸν τόπον κατέσχηκε τοῦ σώματος τῆ προνοία τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ, ὅπως, ὡς ἐκ μιᾶς πηγῆς, ἄπαντα τὰ μόρια 15 τοῦ προσώπου ἀρδεύωνται ἀφθόνως ὑπὸ τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος τὰ γὰρ κατωτέρω τοῦ τραχήλου μόρια

tum subministrant, arteriae vitam largiuntur, ventilantes, fumeasque sordes propellentes.

8 Cerebri utique corpus substantia tenue est, exangue, et subpingue, veluti ex spuma quadam concretum; communi quidem
2 nomine medulla vocatur, proprio cerebrum. Id capite, quodam
veluti domicilio, continetur, omnem voluntarium motum sensumque corpori per nervos profundens, animabili spiritu tanquam
quodam vehiculo deferente; visum quidem, odoratum, auditumque, et gustatum per molles, omnem vero particularum
3 voluntarium motum per duros nervos impartiens. Decenter
itaque boni Dei providentia excelsissimam corporis sedem cerebro
colendam dedit, ut, ab uno tanquam fonte, omnes faciei partes
uberrime per animabilem spiritum irrigentur; at infra collum ad

Sensum per molles nervos cerebrum suppeditare, motum per duros.

^{5.} δέ] οὖν Ε.
6. Περιέχεται] περιέχονται D.
7. ὑπὸ τῆς κεφαλῆς] Sic Ε., τῆ
11. γεῦσιν] An add. καὶ ἀφὴν,
ut inf. p. 144. l. 4, 5?
15. ὡς] om. Ε.

Fabr. p. 862, 63.

μέχρι τῶν ποδῶν οὐκ ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου, ἀλλ' ἐκ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἔχει χορηγουμένην κίνησίν τε καὶ αἴσθησιν.

DE CAPITE.

9 "Εστι δὲ ὁ νωτιαῖος μυελὸς ὤσπερ τις ἐγκέφαλος μακρὸς, ἐκφυόμενος μὲν ἀπὸ τοῦ [ὀπισθίου] μέρους 863 τοῦ ἐγκεφάλου, τοῦ ὀνομαζομένου παρεγκεφαλίδος, κατερχόμενος δὲ διὰ τῆς ῥάχεως μέχρι τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ, ὅπως τῆ γειτνιάσει τῆς θέσεως ἀκοπώτερον 2κινῆ τὰ κατώτερα μέρη τοῦ σώματος. Διὰ τὸ σφο-δρὸν οὖν τῶν κινήσεων εὐλόγως ὅ τε ὀπίσθιος ἐγκέ-10 φαλος καὶ ὁ νωτιαῖος μυελὸς σκληρότεροι τοῦ ἐμ-

Medulla spinalis,

quare cerebro durior.

10 "Ιδωμεν τοίνυν τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος τὸ κατοικητήριον, εἰ μέλλομεν θαυμάζειν τοῦ Θεοῦ τὰ δημι-2 ουργήματα. Θεασώμεθα δὲ τοῦτο ἐξ ἀνατομῆς· εἰ 15 γὰρ εὐσχήμως τις ἀτρέμα κλάσας κρανίον ἐξάροι τὰ

προσθίου έγκεφάλου γεγόνασιν.

Animalis spiritus domicilium.

pedes usque particulae omnes non a cerebro, sed a spinali medulla motum sensumque transmissos exhauriunt.

9 Verum spinae medulla ceu quoddam est oblongum cerebrum, a posteriore cerebri parte, cerebello vocata, enascens, indeque per spinam usque ad sacrum os defluens, ut situs propinquitate in2 feras corporis partes minus laboriose promoveat. Quare ob motus vim nimiam et posterius cerebrum et spinae medulla haud injuria priori cerebro duriores fuerunt.

10 Age nunc animabilis spiritus domicilium videamus, si Dei 2 opera pro dignitate admirari volumus. Id vero per dissectionem intuebimur; si quis enim rite et paulatim calvariam frangens

> p. 134. l. 10., et inf. l. 10.; ἐμπροσθίου vul.

9. κινή] κινεί Α.Β.

13. τοίνυν] Sic E., οὖν vul. 14. μέλλομεν] Sic F. et fort. B. Ε., μέλλοιμεν Α.D.Μ.

ib. δημιουργήματα] δημηουργήματα Α.Β.

τερός τις έγκεφαλος G. μα 5. [ὀπισθίου] Sic C., et sic sup.

2. ἔχει χορηγ.] χορηγοῦντος Ε. ib. κίνησίν τε καὶ αἴσθησιν] Sic

E. et sic inf. p. 144. l. 7., τήν τε

4. "Εστι δέ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

4, 5. ωσπερ-μακρός] οίον δεύ-

κίνησιν καὶ τὴν αἴσθησιν vul.

T. IV. p. 61.

16. ἐξάροι] ἐξάρη Α.Β.

Mor. p. 56, 57.

DE CAPITE. Cerebri ventriculi,

in quibus spiritus animalis versatur.

Spiritus animalis quomodo nutriatur.

Externi aëris plurimum in pulmones trahi, reliquum in cerebrum abire.

όστα πάντα, γυμνον καταλιπών τον έγκέφαλον, σχίσας τε αὐτὸν ἐντέχνως, εύρήσει κοιλίας ἐν αὐτῷ αποφραττομένας ύπο ύμένων λεπτοτάτων τε καὶ διαυγών, καὶ χωριζομένας ἀπ' ἀλλήλων δεξιά τε καὶ 3 άριστερά, έμπροσθέν τε καὶ ὅπισθεν. Ἐν ταύταις 5 ταίς κοιλίαις του έγκεφάλου περιέχεται το ψυχικον πνεῦμα, λεπτομερές τε, καὶ ἀθόλωτον, καὶ καθαρώ-4 τατον. Τοῦτο τρέφεται καὶ διαμένει έκ τε τοῦ έκ τῆς καρδίας άναφερομένου διὰ τῶν άρτηριῶν πνεύματος, καὶ ἐκ τοῦ ἔξωθεν περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος συστελ- p. 57 λόμενος γὰρ καὶ διαστελλόμενος ὁ ἐγκέφαλος, ἐν μὲν τη διαστολή τον έξωθεν έλκει άέρα διὰ τῶν ρινῶν, 5 έν δὲ τῆ συστολῆ συνέχει. Έλκόμενος οὖν ὁ ἔξωθεν άὴρ χωρίζεται διὰ τῶν ρινῶν, ἔνθα τέτρηται ή ρίς προς την ύπερώαν καὶ το μέν πλείστον μέρος τοῦ 15 άέρος έλκεται ύπο του πνεύμονος, το δε άλλο άνέρ-ΙΙ χεται πρὸς τὸν ἐγκέφαλον. Καὶ ἔστιν ὁ τῆς ρινὸς 864 πόρος εἴσοδός τε καὶ έξοδος τοῦ ἐγκεφάλου οὐδὲ

ossa omnia abstulerit, nudum relinquens cerebrum, id rursus artificiose findens, specus inveniet membranis tenuissimis pellucidisque interseptos, atque inter sese a dextra et a sinistra, prius 3 et posterius, discretos. Intra haec cerebri cava animalis spiritus, 4 tenuis, purus, mundissimusque versatur. Verum spiritu a corde per arterias ad caput subvolante, et exterius nos cingente aëre alitur diuturnitatemque consequitur; comprimitur enim distenditurque cerebrum, per distentionem aërem per nares attrahit, in 5 comprimendo retinet. Igitur externus aër attractus intra nares, qua ad palatum foramen patet, distribuitur; atque ejus plurimum I I in pulmones trahitur, reliquum in cerebrum abit. Nasi quidem cavitas iter quoddam est qua itur ad cerebrum ac disceditur:

^{3.} διαυγῶν] δι' αὐτῶν Α. 6. ταις κοιλίαις] Sic B.C.E., 10. ἐκ τοῦ] Sic E., om. ἐκ vul. 13. έν δὲ — συνέχει] om. E. om. vul.

Fabr. p. 863, 64.

γαρ ένδέχεται τόπον εὐθύτερόν τε καὶ κατάντη, πλην τοῦ της ρινὸς πόρου, ἐπιτήδειον γενέσθαι πρὸς ἔξοδον μέν τῶν τοῦ ἐγκεφάλου περιττωμάτων, εἴσοδον δὲ 2 των τη ὀσφρήσει αἰσθητων ὀσμών. Τὰ γὰρ έξ έγκεφάλου περιττώματα οὐ μόνον ρυτὰ καὶ ἐξίτηλα,5 άλλὰ καὶ παχέα καὶ πυώδη, ώς έν κατάρροις τε καὶ κορύζαις, α δη βλέννας μεν οι παλαιοι ονομάζουσι, 3 μύξας δὲ οἱ νεώτεροι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο τινὲς όχετοι κατάντεις, έξερευγόμενοι δι ύπερώας είς τὸ στόμα τοῦ παντὸς ἐγκεφάλου τὰ περιττώματα, ὅταν 10 γε πλήρης περιττωμάτων γένηται ὁ έγκέφαλος, η αύτὸς έαυτοῦ δυσκρατώτερος γένηται καλώς γὰρ έχων ὁ έγκέφαλος άρκεῖται διαπνεῖσθαι διὰ τῶν δύο 4πόρων καὶ μόνων της ρινός. Πρεπόντως οὖν ὁ ἐγκέ-

DE CAPITE.

Cerebri excrementa,

per duos alios meatus in os descendere.

Cerebrum in capite,

neque alia rectior via ac declivior, praeter nasi foramina, inveniri potuisset, quae cerebri purgamenta educeret, et olfactu sensiles 2 odores admitteret. Nam cerebri sordes non fluidae modo sunt et exiles, sed etiam crassae et purulentae, ut in distillationibus et gravedinibus videre licet; eas veteres Graeci blennas [βλέννας,] recentiores myxas [μύξαs] (hoc est mucos) appellare consuevere. 3 Duae aliae cloacae declives sunt, in os per palatum ex toto cerebro supervacua evomentes, quando excrementis abundaverit cerebrum, aut aliqua intemperie affectum fuerit; nam secunda utens valetudine ipsum per se valet per nasi vel sola foramina 4 propria excrementa discutere. Decenter itaque supremum ca-

1. ενδέχεται] Sic E., ενεδέχετο vul.

ib. τε Sic E., άλλον vul. 2. ἐπιτήδειον γενέσθαι] om. E.

3. µèv] om. E.

4. τῆ ὀσφρήσει] τῆς ὀσφρή-σεως Ε.

6. ὡς ἐν κατάρροις κ.τ.λ.] Cf.
 Gal. T. III. p. 649.

ib. ως έν κατάρροις τε καὶ κορύζαις] τῶν ἄνωθεν περιττωμάτων άθρόα κένωσις G.

7. βλέννας] βλαίνας Α.Β. 14. καὶ , ib. παλαιοί] καὶ κόρυζαν add. G. p. 57. l. 9.

8. Elσì δè κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 650.

ib. Eloi de cioì pèr G.

10. τοῦ παντὸς ἐγκεφάλου τὰ περιττώματα τὰ τοῦ παντὸς ἐγκεφάλου περιττώματα G.

10—14. ὅταν—ρινός] καὶ ὅταν γε τελέως εὐπραγῆ καὶ καλῶς περιγίνηται της τροφης άρκουσιν ούτοι μόνοι G.

11. γένηται] γενόμενος Ε.

13. διὰ παρὰ Ε.

14. καὶ μόνων] Vide sup. ad

DE CAPITE. tanquam domo, sedere, sensibus, tanquam satellitibus, stipatum. φαλος τον υπέρτατον τόπον τοῦ σώματος ἀπέλαβεν εἰς κατοικίαν έαυτοῦ, ὥσπερ τις οἰκοδεσπότης, δορυφόρους ἔχων κύκλωθεν ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις, τὴν ὅρασιν, τὴν ὄσφρησιν, τὴν ἀκοὴν, τὴν γεῦσιν, καὶ τὴν ἀφὴν, ἄς τινας καὶ ἐκπέμπων καθ' ὅλου τοῦ 5 σώματος αἰσθητικὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ, χορηγῶν αὐτῷ αἴσθησίν τε καὶ κίνησιν διὰ τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος.

Primum nervorum par, seu nervus olfactorius. 12 Ἐκφύεται μὲν οὖν ἡ πρώτη συζυγία τῶν νεύρων ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου, κατερ- 10 χομένη πρὸς ἑκατέραν κοιλότητα τῆς ῥινὸς, δι ὧν 865 νεύρων καὶ τὴν διάγνωσιν ποιεῖται τῶν ὀσφραντῶν ὁ ²ἐγκεφάλος. Ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι τῆς ῥινὸς πλησίον εἰσὶ τοῦ ἐγκεφάλου, ἀνεφγμένοι δὲ οἱ αὐτοὶ πόροι διὰ παντὸς, ἡκολούθει δὲ ἐκ τούτου μεγάλη βλάβη τοῦ 15 ἐγκεφάλου γίνεσθαι διὰ τὸ ἀθρόως εἰσέρχεσθαι ψυ- p. 58

pitis culmen in suam domum, tanquam dominus, cerebrum sibi vindicavit, omnibus sensibus, visu, olfactu, auditu, gustatu, tactuque ceu satellitibus undique stipatum, quos et in totum corpus effundens ipsum sensorium facit, per animabilem spiritum ipsi motum sensumque suppeditans.

12 Primum sane par nervorum ex primis cerebri ventriculis exiens, ad utrumque nasi foramen discurrit, in causaque est ut 2 odoramenta cerebrum sentiat. Verum enimvero quoniam hi narium meatus prope cerebrum sunt, semperque patent, ingentia damna cerebrum acciperet ex aëris frigidi aut vaporis turbulenti

 τόπον—ἀπέλαβεν] Sic E., τῆς κεφαλῆς τόπον κατέλαβεν vul.

6. ἀποτελεί] Sic B.C.E., ἀποτελοῦσι Α.D.Μ., ἀποτελοῦσα F.

ib. αὐτῷ] αὐτὰ Ε.

11. της ρίνος] Sic Ε., τῶν ρίνῶν vul.

13. Ἐπεὶ δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 651. 15. ἠκολούθει δὲ] ἠκολούθη δὲ Ε., ἐξ ἀνάγκης δ' ἠκολούθει G.

ib. έκ τούτου] τῆ τοιαύτη κατα-

σκευή G.

ib. τοῦ ἐγκεφάλου] Sic E., τῷ ἐγκεφάλω vul., τοῦ κυριωτάτου σπλάγχνου ἐγκεφάλου G.

16. γίνεσθαι] Sic E., εγγίνεσθαι

vul.

Fabr. p. 864, 65.

χρον άέρα, η άτμον θολερόν τε και άκάθαρτον, η ταχέως κενούσθαι τὰ κατὰ τὸν ἐγκέφαλον ὑγρὰ σὺν τοις άχρήστοις και τὰ εὔχρηστα προστίθησιν ή τοῦ Θεοῦ ἀγαθὴ σοφία κατὰ τὴν διέξοδον τοῦ κρανίου όστα ποικίλως κατατετρημένα όπαις λοξαις ώσπερ 5 σπογγιάν, ύπερ τοῦ μήτ' άλλο τι προσπίπτειν έξωθεν σκληρον σώμα, μήτ' άκραιφνή την ψύξιν, είσπνεόντων ήμων, εὐθὺ των κατὰ τὸν ἐγκέφαλον εἰσι-3 έναι κοιλιών. Ταῦτα τὰ ὀστᾶ ἀνόμασται παρὰ τῶν άνατομικών ήθμοειδή, παρά δὲ τῷ Ἱπποκράτει σπογ-10 γοειδή καὶ κρείσσων αύτη ή ονομασία, οἱ μὲν γὰρ ήθμοὶ εὐθύτρητοι, τὰ δὲ όστᾶ ταῦτα σκολιὰς τὰς 4 όπας κέκτηνται, δίκην σπογγιας. Μόνη δε ή σκληρα

DE CAPITE.

Ossis ethmoidis functio,

et nomina.

Quare dura mater

immundique subita irruptione, aut quod simul cum inutilibus succis boni quoque ex cerebro cito elaberentur; ideo bona Dei sapientia ossa quaedam varie obliquis cavernulis instar spongiae perforata in transitu calvariae collocavit, ut ne corpus ullum durius extrinsecus incideret, aut sincera frigiditas, [inspirantibus nobis,] recta in ce-3 rebri sinus penetraret. Ossa haec ab incisoriae artis professoribus Graece [ethmoidea] ἡθμοειδῆ, (id est incerniculi vicem gerentia,) ab Hippocrate [De Loc. in Hom. T. II. p. 103.] spongiosa, et rectius, appellata sunt; siquidem incernicula rectis foraminibus pertusa sunt, ossa vero haec in obliquum, ut spongiae, sunt tere-Sola autem dura membrana, cerebrum operiens, cribri

1. θολερόν τε Sic E., θολερόν vul., θαλερον Α.

3. προστίθησιν] αὐτῷ add. G.

4. κατά-κρανίου] om. G.

5. δστά-κατατετρημένα] δστοῦν -κατατετρημένον G.

ib. ὀπαίς λοξαίς] om. G.

6. σπογγιὰν] σπογγεία Ε. ib. ὑπὲρ τοῦ] Sic Ε.G., ὥστε vul.

ib. μήτ'] μήτε Ε., μηδ' G., μήτ' εξωθεν vul.

ib. ἔξωθεν σκληρὸν σῶμα] Sic Ε.G., σῶμα σκληρὸν vul.

7. είσπνέοντων ήμῶν] om. C. 8. εἰσιέναι] Ιέναι G.

9. Ταῦτα τὰ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 651, 52. ib. παρὰ τῶν] περὶ τῶν A., πρὸς

10. ήθμοειδή] Ισθμοειδή Α.Ε. ib. παρὰ δὲ] περὶ δὲ A.B.
 ib. τῷ] Sic A.B.E., τοῦ vul.

ib. Ίπποκράτει] Sic B.E., Ίπποκράτους vul.

11. μεν γὰρ ἡθμοὶ] μεν γὰρ ἰσθμοὶ Α., ἰσθμοὶ γὰρ Ε.

13. κέκτηνται Sic E., έχουσι vul. ib. σπογγιάς] σπογγείας D. ib. Μόνη δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. Μόνη δέ] Sic C.E., αὐτὴ μέν

γαρ G., μόνον δε vul.

Mor. p. 58, 59.

DE CAPITE. recta habeat foramina, non tortuosa.

Aëris partem crassiorem retro exire, tenuiorem ad alendum spiritum animalem manere.

μήνιγξ, [ή] σκέπουσα τὸν ἐγκέφαλον, διατέτρηται δίκην ήθμοῦ τῷ σκολιῷ γὰρ τῶν κατὰ τὰ ὀστᾶ διατρήσεων έκωλύοντο αν έκκαθαίρεσθαι τὰ τοῦ έγκεφάλου περιττώματα, εί μη χρόνω παμπόλλω κατά βραχὺ διηθούμενα καὶ ή τῶν ἀτμῶν δὲ ἄνοδος οὐδ' 5 5 ολως αν έγίνετο τῷ πάχει εἰργομένη. Συνεισέρχονται οὖν οἱ ἀτμοὶ τῷ ἀέρι τῆς εἰσπνοῆς ποδηγούμενοι, τὰ δὲ κατὰ τὸν ἐγκέφαλον περιττώματα συνεξέρχονται 6τῷ ἀέρι τῆς ἐκπνοῆς. Ὁ γοῦν εἰσπνεόμενος ἀὴρ, έμποδιζόμενος έν ταις λοξότησι των έν τοις όστοις 866 σηράγγων, χλιαίνεται εἰσερχόμενος, καὶ διακρίνεται, καὶ τὸ παχύτερον ἴσχεται, καὶ παλινδρομεί, καὶ ούκ είσδύνει ἀκάθαρτον ώστε βλάπτειν τὸ έν ταις κοιλίαις του έγκεφάλου ψυχικον πνευμα άλλ εἰσέρ-

more foratur; nam ob tortuosa ossium foramina excrementorum cerebri exitus impediretur, nisi longiori tempore paulatim percolarentur; contra vaporum ascensus crassitudine vetante neuti-5 quam fieret. Ob id igitur vapores una cum aëre, dum fit inspiratio, ingrediuntur, et cerebri supervacua, dum aër efflatur, simul 6 exeunt. Quamobrem aër attractus, dum inter ossium flexuosos anfractus reluctatur, calescit evadens, et secernitur, atque ejus pars crassior retinetur, retroque convertitur, neque faeculenta succedens intra cerebri ventres animabilem spiritum contaminat;

1. [ή] Sic G., om. vul.

2. ήθμοῦ] ἐσθμοῦ Α.Β. ib. τῷ σκολιῷ κ. τ. λ. Cf. Gal.

2, 3. τ $\hat{\varphi}$ σκολι $\hat{\varphi}$ — $\hat{a}\nu$] οὕτ ϵ γ $\hat{a}\rho$ G. 2. γ $a\rho$] οὖν Ε.

3. διατρήσεων] τρήσεων Ε. ib. εκωλύοντο] εκολύοντο Α.

ib. τὰ τοῦ ἐγκεφάλου περιττώματα] ταυτί τὰ περιττ. δυνατόν ήν G.

4. εί μη οτι μη G.

ib. παμπόλλω πολλω G. 5. διηθούμενα Sic E.G., διη-

θούντο vul. ib. ή Sic B.G., om. vul. ib. de om. G.

6. τῷ πάχει εἰργομένη] φθανόντων δια τὸ βραδύ της διεξόδου συνίστασθαί τε πρὸς ἀλλήλους καὶ περιπλέκεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ αὐθις εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέρχεσθαι φύσιν, έξ ής λεπτυνθείσης έγεγόνεισαν G.

7. της είσπνοης ποδηγούμενοι] Sic E., κατά την είσπνοην vul.

10. èv] Sic E., om. vul.

11. σηράγγων] σηράδων Α. 12. καὶ τὸ] om. καὶ F., typogr. fort. errore.

13. βλάπτειν βλέπειν Α.

Fabr. p. 865, 66.

χεται το διακριθέν χλιαρόν τε, καὶ πεπεμμένον, καὶ λεπτομερέστατον είς τροφήν καὶ αὔξησιν τοῦ ψυχι-

Ι 3 κοῦ πνεύματος. Διὰ γοῦν ταύτην τὴν ἀσφαλῆ εἴσ-

οδόν τε καὶ έξοδον τοῦ άέρος έξετέθησαν κάτωθέν τε καὶ ἄνωθεν χόνδροι, σύριγγας έχοντες παμπόλλους 5 της αυτης ένεκεν χρείας. οδτοι οι χόνδροι ονομά-

2 ζονται μυξωτήρες. Σκεπάσματα τῶν αὐτῶν μυξωτήρων τὰ ὀστᾶ τῆς ρινὸς, δύο ὄντα τὸν ἀριθμὸν, δεξιόν τε καὶ ἀριστερον, ἡνωμένα πρὸς ἄλληλα ἀπὸ ρ. 59 ανωθεν αὐτῶν εως μέσου, ράχιν ποιοῦντα, ώστε εἶναι 10

4 τὸ έντὸς κενόν. Ταῦτα τὰ ὀστᾶ οὐκ εἴασεν εως ἄκρου κατελθείν του μεγέθους της ρινός ή του άγαθου Θεοῦ πρόνοια, σφαλερον γάρ άλλ έξέφυσεν έμπροσθέν τε καὶ ὅπισθεν καὶ κάτωθεν χόνδρους κοι-

λότητας έχοντας, δεξιάν τε καὶ άριστεραν, άποφρατ- 15 τομένας τὰς αὐτὰς κοιλότητας ἐτέρφ χόνδρφ καλουμένω παρά μέν τοις ιατροίς διαφράγματι, παρά δέ

DÈ CAPITE.

Myxoteres, (vulgo ossa spongiosa.)

Nasi ossa,

cartilagines laterales,

cartilago septi.

sed secreta pars tepida, concocta, et tenuissima ad alendum au-I 3 gendumque animabilem spiritum pervadit. Idcirco propter hunc tutiorem introitum aëris et egressum supra subterque cartilagines spiramentis pluribus perviae ad hunc usum positae fuerunt : id genus cartilagines Graece [μυξωτηρες] myxoteres appellantur. 2 Ipsarum tegumenta bina nasi ossa sunt, inter se superne ad me-

dium usque ferruminata, et dorsum facientia, adeo ut interius 4 inanis cavitas pateat. Ossa hujusmodi ad extremam nasi magnitudinem descendere optimi Dei providentia non permisit, periculum enim foret; sed ante, post, subterque cartilagines quasdam creavit, dextrum sinistrumque, cavum habentes, et ipsa cava alia cartilagine diremit quae a medicis septum, a poëtis columna seu

10. ἡάχιν] ἡάχην Ε. 12. τοῦ μεγέθους] τῷ μεγέθει Ε. 14. κάτωθεν] Sic E., κάτω vul.

16. καλουμένω] τώ pr. vul.,

om. E.

ib. διαφράγματι] διάφραγμα Ε.

ib. χόνδρους] χόνδρον Ε.

^{15.} ἀποφραττομένας καὶ ἀποφραττομένας Ε.

^{17.} παρά] περί A.B., et sic semper hac in pag.

Mor. p. 59, 60.

DE CAPITE. Nasi partium nomina.

Quare sit nasus partim osseus, partim cartilaginosus. 5 τοις ποιηταίς κίονι καὶ στυλίδι. Αὶ δὲ κοιλότητες παρά μέν τοις ιατροίς ονομάζονται μυκτήρες, παρά δὲ τοῖς ποιηταῖς θάλαμοι τὸ δὲ τῆς ρινὸς πλήρωμα παρὰ μὲν τοῖς ἰατροῖς ὀνομάζεται ἀκρορρίνιον, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς σφαίριον τὰ δὲ ἐδάφη τῶν κοιλω- 867 μάτων παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὀνομάζονται ληνοὶ, τὰ δὲ έκατέρωθεν μέρη τοῦ χόνδρου τῆς ρινὸς πτερύγια. 6 Διὰ τί δὲ ὅλη ἡ ρὶς οὐκ ἐξ ὀστῶν σύγκειται, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄνωθεν αὐτης μέρος ἔως τοῦ μέσου ἐξ ὀστῶν, τὸ δὲ κάτωθεν ἐκ χόνδρων ; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἄνω μέρος το τείχος τῶν ὀφθαλμῶν ἐκατέρωθεν ἐγεγόνει; εἰ δὲ κατήρχετο έως ἄκρου της ρινός τὰ δύο ταῦτα ὀστά, έθλωντο αν ύπο των έξωθεν προσβολών, η και άπεθραύοντο ράδίως, κραθρα όντα άλλ' οὐδ' αν ὑπεπιέζοντο ύπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἐκ τοῦ ἐγκε- 15 φάλου κατερχόμενα ύγρα, ούδ' αν συνεστέλλοντο καὶ διεστέλλοντο τὰ πτερύγια τῆς ρινος, τῆ σκληρότητι

bulum habent, a poëtis thalami dicuntur; at nasi acies a medicis Graece [ἀκρορρίνιον] acrorrhinion (quod Latine sonat nasi extremum,) nominatur, poëtae [σφαίριον] sphaerion (id est orbiculum,) vocant; sed cavitatum pavimenta poëtae torcularia appellarunt, 6 at quae nasi cartilagini utrinque adjacent alas. Caeterum quare nasus totus osseus non est, sed pars superior usque ad dimidium ex ossibus, inferior ex cartilaginibus componitur? an quoniam pars superior murus oculorum utrinque factus est? verum si usque ad extremum nasum haec ossa processissent, externis appulsibus retunderentur, vel etiam, fragilia cum sint, facile perfringerentur; praeterea quomodo humores a cerebro delabantes manibus exprimi possent? item nasi alae contrahi tendique ne-

ρινός τοῦ χόνδρου Ε.

14. οὐδ' ἀν ὑπεπιέζοντο] οὐ δὲ ἀπεπιάζοντο Ε.

15. ἐκ τοῦ] ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ Β.

16. οὐδ' ἀν] οὐ δὲ Ε.

^{3.} τῆς] τοῖς Α. 4. τοῖς ἰατροῖς] οm. τοῖς Ε. ib. ἀκρορρίνιον] ἀκραρίνιον Α. 7. μέρη] Sic E., om. vul. ib. τοῦ χόνδρου τῆς ῥινὸς] τῆς

Fabr. p. 866-68.

7 τῶν ὀστῶν ἀκίνητα διαμένοντα. Διὰ τοῦτο ἡ δημιουργική τοῦ Θεοῦ σοφία κατεφύτευσεν ἐν τῷ ἄκρῷ της ρινός χόνδρον, ίνα τὰς τῶν σκληρῶν σωμάτων προσπιπτούσας προσβολάς ραδίως ύπομένη τη δυσπαθεία αὐτοῦ, καὶ [ὑποπιέζηται] τοῖς δακτύλοις ἐν 5 τῆ πλημμύρα τῶν ὑγρῶν, καὶ ἵνα διαστέλλωνται τὰ πτερύγια της ρινός πολλάκις γαρ έν περιπνευμονίαις καὶ ἐν φρενίτισι, καύματος πολλοῦ κατὰ τὸν πνεύμονα όντος, δεόμεθα πλείστης έμψύξεως ή καὶ διὰ δρόμον καὶ παλαίστραν σφοδρότερον ὑπερκινηθέντες 10 δεόμεθα έλκειν πολύν άέρα τον έξωθεν, καὶ ἀνοίγομεν p. 60 τὰ πτερύγια τῆς ρινὸς ώστε εὐρύχωρα γενέσθαι πρὸς τὸ ἱκανῶς ἐμψύξαι καὶ ἀβλαβῆ τὸν ἄνθρωπον φυ-8 λάξαι. Πολλοὶ γὰρ στενόρρινοι διαπλασθέντες άναγκάζονται έν τοις άγῶσιν άλλὰ καὶ οί κατὰ τοὺς 868 ίππους έμπειροι ιατροί τὰς ρίνας αὐτῶν σχίζουσιν εἰ

DE CAPITE.

Alas nasi dilatare saepe necesse esse.

7 quissent, si ossea duritie immobiles perstitissent. Eam ob causam opifex Dei sapientia extremo naso cartilaginem indidit, ut durorum corporum incidentes ictus sua firmiore natura facile sustineat, et humorum defluentium copia dum emungitur nares ipsae comprimi valeant, atque ut alae dilatentur; nam plerumque inflammato pulmone aut cerebro magnum pulmonis aestum abunde refrigerare opus est; praeterea cursu aut lucta vehementius fatigati multum extrinsecus aërem ducere cogimur, inde nasi alas pandimus ut ad satis refrigerandum incolumitatemque 8 hominis custodiendam sufficiant. Multi enim angustis naribus creati in certaminibus suffocantur; quinetiam circa equorum valetudinem periti medici eorum nares proscindunt si natura arcti-

^{4.} ὑπομένη] ὑπομένει Ε.

^{5.} αὐτοῦ] αὐτῆς Β. ib. [ὑποπιέζηται] ὑποπιέζεται Ε., υποπιέζωνται vul.

^{6.} διαστέλλωνται] -λονται Β.D.

^{8.} ἐν φρενίτισι] Sic E., om. ἐν vul. 10. παλαίστραν] παλέστραν Ε.

ib. σφοδρότερον] om. Ε.

ib. ὑπερκινηθέντες Sic E., ὑπο-

κινηθέντες vul. 11. έλκειν πολύν ἀέρα] Sic E.,

πολύν ἀέρα ελκειν vul. ib. ἀνοίγομεν] ἀνοίγωμεν Β.

^{12.} πρὸς τὸ] om. E.

DE CAPITE. Quare nasus tali figura formatus sit. φύσει στεναὶ ὦσιν, ἀναγκάζονται γὰρ οἱ στενόρρινοι
14τῶν ἵππων ἐν πολλῷ δρόμῷ θερμότατοι ὄντες. Διὰ
τί δὲ τοιαύτη κατεσκευάσθη ἡ ρὶς, καὶ τοιούτου σχήματος; ἢ εὐπρεπείας χάριν; πολλάκις γὰρ λωβηθέντες τῆς ρινός τινες ἀπεκόπησαν τὰ ἄκρα, αἴσχι-5
στοι τῆ θέα γεγονότες, ὡς δυσχεραίνειν ἄπαντας τοὺς
² ὁρῶντας αὐτούς. Εὐπρεπείας οὖν ἔνεκα κατεσκευάσθη ἡ ρὶς, ἄμα τε καὶ ὀχετὸς τῆς εἰσόδου τε καὶ
ἐξόδου τοῦ ἀέρος, διὰ πολλὰς αἰτίας εἰσερχομένου
αὐτοῦ, ἃς καὶ πρόσθεν ἐγράψαμεν.

15 Περὶ μὲν οὖν τῆς κατασκευῆς τῆς ρινὸς ἰκανῶς ἡμᾶς ὁ λόγος ἐδίδαξεν ἐπέλθωμεν οὖν ἐξηγήσασθαι περὶ ὀφθαλμῶν, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ καθήκοντος νεύρου τοῦ ἐξ ἐγκεφάλου τοῦ μαλακοῦ ποιησάμενοι, ἐπειδὴ καὶ ταῦτα τὰ νεῦρα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων 15

ores fuerint, quandoquidem equi angustis naribus longo cursu I 4 valde incalentes suffocari consueverunt. Cur autem nasus hoc modo, et tali figura formatus est? an ornamenti causa? multi enim ferro laceri ac summo naso privati turpissimo spectaculo fuere, ut obvius quisque aegre id ferret atque aversaretur.

2 Quare decoris causa nasum Deus molitus est, ac simul ut ingredientis exeuntisque aëris quaedam fistula esset, ob plures quas supra [Lib. III. c. 4. §. 1.] posuimus causas.

3 I 5 De nasi artificio satis ample loquuti fuimus; in praesentia oculorum naturam docere opus est, prius nervo molli a cerebro veniente declarato, quoniam et hi ex prioribus cerebri cavis pro-

4. λωβηθέντες] λωβωθέντες Ε., τινες λωβηθέντες vul.

5. της] καὶ τὰ pr. vul., om. Ε. ib. τινὲς ἀπεκόπησαν τὰ] Sic E.,

ἀποβαλόντες vul.

ib. ἄκρα] της ρινός add. Ε.

6. γεγονότες] Sic E., γεγόνασιν vul.

7. κατεσκευάσθη ἡ ῥίs] γεγόνασιν Ε.

8. όχετὸς] όχετοὶ Ε., όχετός ἐσ-

τιν vul.

9. είσερχομένου] είαερχομένου Ε. 11,12. ίκανῶς—ἐδίδαξεν] Sic E., ίκανὰ τὰ εἰρημένα vul.

12. ἐπέλθωμεν οὖν ἐξηγήσασθαι]

Sic E., ρητέον δὲ καὶ vul.

13. ἀρχήν] ποιησαμένοις add.vul., ποιησαμένους add. D., om. E.

ποιησάμενοι] Sic E., om. vul.
 τὰ νεῦρα] Sic E., om. vul.

Fabr. p. 868, 69.

κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου ἐκπεφύκασι χορηγεῖν τοῖς
οἰοθαλμοῖς τὴν ὅρασιν. Μαλακὰ δέ εἰσι καὶ ταῦτα
καθάπερ καὶ τὰ εἰς τὴν ῥῖνα καθήκοντα, καὶ εἰτε μίαν
συζυγίαν ἀμφοτέρας ἐθέλοις- ὀνομάζειν, εἰτε δύο,
πρώτην τε καὶ δευτέραν, οὐχ ἁμαρτήσεις ἀμφότεραι 5
γὰρ ἐκ τῶν ἐμπροσθίων τοῦ ἐγκεφάλου κοιλιῶν ἐκ-
πεφύκασιν, καὶ ἀμφότεραι μαλακῶν νεύρων συζυγία
ἐτάχθησαν παρὰ γὰρ τῷ Γαληνῷ τῷ σοφῷ ἰατρῷ 869
οὐ πρώτη συζυγία, ἀλλ' ἀμφότεραι πρῶται ἐκλή-
θησαν, ὡς ἐξ ἐνὸς τόπου ἐκπεφυκυῖαι, καὶ ὡς μαλα-10
3 κῶν νεύρων ἀμφότεραι οὖσαι ἀρχαί. Ταῦτα τὰ
μαλακὰ νεῦρα, τὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καθήκοντα
χορηγεῖν τὴν ὅρασιν, ὀνομάζονται ὀπτικὰ, (ἐπειδὴ τὸ
ψυχικὸν πνεῦμα δι αὐτῶν ἐκπέμπεται, διακρῖνον τὰς
τῶν χρωμάτων ἑκάστου ἰδιότητας, τῷ πρώτῷ ὀργάνῷ 15

DE CAPITE. Nihil interesse si nervus opticus et nervus olfactorius unum par aut duo nominentur.

Nervus visorius (vulgo opticus.)

dem et hi molles quales etiam nervi ad nasum descendentes, quod si utrosque unum par, aut duo, primum et secundum, nominare velis, nihil erraveris; utrumque enim ex prioribus cerebri ventribus enascitur, et utrumque mollium nervorum par statuitur; nam apud Galenum medicum sapientissimum non primum par, sed utrumque primum vocatum est, cum ab eadem radice utrumque pullulet, et mollium nervorum utrumque sit initium. Hi molles nervi, oculos petentes ut in ipsos visibilem vim irrigent, visorii nominantur, quoniam ab anima cognominatus spiritus, coloris cujusque differentias distinguens, per ipsos primo oculi

κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου] Sic
 τοῦ ἐγκεφάλου κοιλιῶν vul.

ib. ἐκπεφυκασι] Sic E., προϊόντα

πεφύκασι vul.

3. καθήκοντα] Sic E., φερόμενα vul.

6. ἐκ τῶν] Sic E., om. ἐκ vul.

8. παρά] περί Β.

ib. τῷ Γαληνῷ τῷ σοφῷ ἰατρῷ] Sic E., τοῦ Γαληνοῦ τοῦ σοφοῦ ἰατροῦ vul. οὐ — ἐκλήθησαν] οὐ πρώτην συζυγίαν, ἀλλὰ ἀμφοτέρας πρώτας ἐκάλεσεν Ε.

10. έξ] Sic E., om. vul.

ib. ἐκπεφυκυῖαι] ἐκπεφυκυίας Ε.

11. ἀμφότεραι οὖσαι ἀρχαί] ἀμ-

φοτέρας είναι άρχάς Ε.

13. χορηγείν την δρασιν] Sic E., είς τὸ την δρασιν (δρασην D.) χορηγείν vul.

Mor. p. 60, 61.

DE CAPITE. Oculi tres esse humores. τοῦ ὀφθαλμοῦ,) προσομιλοῦντα τῷ κρυσταλλοειδεῖ ἐν γὰρ τῷ ὀφθαλμῷ τριῶν ὑγρῶν ὄντων, τοῦ κρυ- p. 61 σταλλοειδοῦς, τοῦ ὑελοειδοῦς, καὶ τοῦ ὡοειδοῦς, πρῶτον ὄργανον ὁρατικὸν τὸ κρυσταλλοειδὲς ἐγένετο, τὰ δὲ ἄλλα τροφῆς ἔνεκεν.

Oculi figura, 16 Λέξωμεν τοιγαροῦν τοῦ ὀφθαλμοῦ τό τε σχημα, καὶ αὐτην την οὐσίαν αὐτοῦ, την τε θέσιν, καὶ τὸ μέγεθος, καὶ την ἐνέργειαν. "Εστι δὲ ὁ ὀφθαλμὸς τῷ μὲν σχήματι σφαιροειδης, ἐπειδη καὶ τὸ σφαιροειδὲς σχημα εὐπρεπέστερον καὶ εὐκινητότε-10 ρον τῶν ἄλλων σχημάτων ἐστὶν, ἔοικε δὲ κωδύα τῆ βοτάνη τῆ δὲ οὐσία ρυτὸς, ἐξ ὑγρῶν γὰρ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τῷ δὲ μεγέθει ἡλίκη καὶ ἡ κοίτη 3 αὐτοῦ κατεσκευάσθη. Ἐπεὶ δὲ "λύχνος τοῦ σώ-" ματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς," καθώς φησιν ὁ κύριος 15

substantia, magnitudo, positus.

> instrumento, crystallino videlicet inhaerentes, emittitur; siquidem cum in oculo tres sint humores, crystallinus, vitreus, et ovorum albo similis, primum visionis instrumentum crystallinus est, reliqui alimento sunt.

[Dicamus igitur oculi figuram, substantiam, positum, mag2 nitudinem, et functionem.] At oculus figura est globosa, ea
enim caeteris est decentior et mobilior, atque herbae codyae
vocatae (id est capitis papaveris,) similitudinem refert; et
labili est materia, siquidem ex humoribus componitur; magnitudine autem tanta est quantum est ejus conceptaculum.
3 Verum quoniam "corporis lucerna est oculus," ut Jesus

I. κρυσταλλοειδεί] κρυσταλοειδεί A. B., et sic fere semper.

2. τοῦ κρυσταλλοείδοῦς] Sic E., om. τοῦ vul.

ib. κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.
3. τοῦ ὑελοειδοῦς] Sic E., om.

ib. καὶ τοῦ] Sic E., om. vul. ib. ἀοειδοῦς] om. A., ἀωειδοῦς Ε.

κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.
 ένεκεν] Sic E., ένεκα vul.

6-8. Λέξωμεν-ένέργειαν] Sic E., om. vul.

6. τοιγαροῦν] τοῦ γὰρ οὖν Ε. 9. τῷ μὲν σχήματι] Sic E., κατὰ

τὸ σχημα vul.
ib. σφαιροειδης] Sic A.E., σφαι-

ροειδές vul.
ib. ἐπειδή καὶ τὸ] Sic E., τὸ

ib. έπειδή καὶ τὸ Sic E., τὸ γὰρ vul.

11. κωδύα] Απ κωδεία, vel κωδία? 14. λύχνος] ό pr. Matt., Luc. Fabr. p. 869, 70.

ήμων Ίησους Χριστός έν τοις άγίοις εὐαγγελίοις, ό άληθινος Θεος ήμων ο δε λύχνος ουκ επ' εδάφους έχει την θέσιν, ούδ' έν μέσφ τόπφ, άλλ' έφ' ύψηλοῦ τόπου κείται, εἰ μέλλοι φωτίζειν τόν τε οἶκον ἄπαντα καὶ τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Τούτου 5 δημιουργική σοφία, είδυῖα έκ τοῦ έγκεφάλου λαμβάνειν την δρασιν τους όφθαλμους, πλησίον του έγκε-3 φάλου την θέσιν αὐτῶν ἐτεχνήσατο. Καὶ ἐπειδη ή 870 quare in περιπάτησις τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν βαίνει, τον έμπροσθεν τόπον έξελέξατο καὶ δύο τον άριθμον 10 αὐτοὺς ἐποίησε διὰ τὸ πληθος τοῦ ἐλέους Αὐτοῦ, ώστε ποτέ, τοῦ ένὸς άμαυρωθέντος, διοικεῖσθαι τὸν ανθρωπον μετά τοῦ ένός πολλοὶ γάρ διὰ δριμύ ρεθμα η άμφοτέρους τους όφθαλμους άπώλεσαν η τὸν ἔνα, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις ἄλλοι καὶ ἐν [παιγνίω] 15 έτεροι τὸν ένα [πηρωθέντες] μετὰ τοῦ ένὸς ἐνεργοῦ-

DE CAPITE. Quare oculi prope cerebrum collocati sint,

priora spectent,

quare bini sint.

Christus, verus Deus noster, in sanctis Evangeliis (Matt. VI. 22. Luc. XI. 34.) testatur; at lucernae sedes non in pavimento, non medio, sed altissimo loco est, si totam domum domusque incolas splendore perfundere debeat; itidem et Ejus artificiosa sapientia, ex cerebro visoriam facultatem oculos haurire 3 cognoscens, eos prope cerebrum collocavit. Cumque hominis ambulatio in priora tendat, priorem etiam oculis locum delegit; geminosque fecit ob Ejus miserationis ubertatem, ut, uno interdum captus oculo, altero regi homo posset; plerique enim ob acrem fluxionem aut ambos aut unum saltem oculum amiserunt, [et in proeliis quoque et in lusibus alii uno oculo capti alterum 4 operibus adhibent.] Et binos alioqui esse oculos utile est; quoniam non priora solum cernere, sed etiam in obliquum et a tergo

4σιν. Καὶ ἄλλως δὲ χρήσιμον τὸ δύο εἶναι τοὺς

όφθαλμούς οὐ μόνον γὰρ τὰ ἔμπροσθεν ὁρᾶν χρη,

εὐαγγελίοις] εὐαγγελικοῖς Α. 15, 16. ἀλλά - ἐνεργοῦσιν Sic E., om. vul.

^{15. [}παιγνίω] παιγνιδίω Ε. 16. [πηρωθέντες] πειρωθέντες Ε.

Mor. p. 61, 62.

DE CAPITE.

άλλὰ καὶ τὰ πλάγια καὶ τὰ ὀπίσω σκοπείν. τῆ περιστροφή οὖν της χειρὸς δεξιά τε καὶ ἀριστερὰ τὸ 5 έργον εύθὺς ἐπηκολούθησεν. Διὰ τοῦτο αἰνοῦμεν τὸ φιλάνθρωπον Αύτοῦ, ὅτι οὕτως ἐκαλλώπισεν τὸν ἄνθρωπον, ὡς [ἀνελλιπῆ] εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν. 5

Oculi quomodo vallentur.

17 'Ρυτούς δὲ ὄντας κατ' οὐσίαν τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ είασε γυμνούς, ούδ' έπιπολης κείσθαι, άλλα χώρας αὐτοῖς κατεσκεύασεν έξοχὰς έχούσας, ώσπερ χάρακας, έκ των ἄνω μερων τὰς ὀφρύας, έκ δὲ των κάτω άνατέτακται τὰ τοῦ προσώπου μῆλα, μέσον δὲ τῶν 10 δύο ὀφθαλμῶν τὰ ὀστᾶ της ρινὸς, ἐκατέρωθεν δὲ αὐτῶν δεξιά τε καὶ ἀριστερὰ τὰ δύο ζυγώματα, τὰ 2 άποτειχίσματα τῶν κροταφιτῶν μυῶν. "Εμενεν οὖν τὸ πρόσωπον τῶν ὀφθαλμῶν γυμνὸν καὶ ἄσκεπον. άλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀπρονόητον κατέλιπεν ἡ ἀγαθότης 15

Palpebrae.

aspicere necesse est: [igitur manuum dextrorsum aut sinistror-5 sum flexioni statim succedit actio. Quare Ejus erga homines amorem laudamus, quod hominem sic ornaverit, ut ei nullum bo-I 7 num deesset.] Ipsos praeterea fluxili materia constantes nudos, aut in summa cute expositos nequaquam dimisit, sed intra concavas sedes reposuit, et excelsis undique partibus vallavit, primum enim superiora superciliis obducuntur, genae deinde ab inferiori parte tutantur, nasi ossa oculis interjecta sunt, utrinque vero a dextra et a laeva bina sunt vocata juga, ceu temporalium 2 musculorum propugnacula. [Restabat igitur oculorum pars anterior nuda et intecta; sed ne hoc quidem inconsultum bonitas Dei

τὰ πλάγια καὶ τὰ] τῶν πλαγίων καὶ τῶν Ε.

^{1—5.} Τ $\hat{\eta}$ περιστροφ $\hat{\eta}$ — \hat{a} γα θ $\hat{\omega}$ ν] Sic E., om. vul.

^{5. [}ἀνελλιπῆ] ἀνελλειπῆ Ε. 9. ἐκ τῶν ἄνω κ.τ.λ.] Cf. Gal.

ib. ἐκ τῶν ἄνω μερῶν τὰς ὀφρύας] ἄνωθεν μεν τας όφρυς G.

ib. ἐκ δὲ τῶν κάτω] κάτωθεν δὲ G. 10. ἀνατέτακται] Sic D.M., ἀνα-

τέτακτε Α., ἀνατέτακε Β., ἀνατέταται F. et fort. E.

^{13.} ἀποτειχίσματα] πολειχίσματα Α., προτειχίσματα Β.

ib. κροταφιτῶν] κροταφιῶν Α. 13—p. 155. l. 1. "Εμενεν—-Θεοῦ] Sic E., om. vul.

Fabr. p. 870, 71.

τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας εἰς σκέπην, 18 οί τινες ονομάζονται βλέφαρα. Κλείονται μεν οὐν ύπὸ δύο μυῶν, ἀνοίγονται δὲ ἀπὸ μυὸς ένός καὶ τοῦτο πρεπόντως, οὐ γὰρ ὑπὸ δύο ἡνιόχων ἀναχαι- p. 62 2 τίζεται είς ίππος. Μάλλον μεν οδν, ώσπερ τὶς ἡνί- 5 οχος δι ένὸς χαλινοῦ περιάγει δύο ίππους η τέσσαρας, ούτως τους δύο μύας τους κλείοντας το 3 βλέφαρον άνοίγει είς μῦς. Τοῦτο δέ φησι καὶ Ίπποκράτης ἐν τῷ Προγνωστικῷ ῥικνὸν βλέφαρον. τῶν γὰρ κλειόντων τοῦ ένὸς παθόντος, ὁ εἶς ἐνεργεῖ, 871 φαρον. καὶ γίνεται μέσον κλάσις κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, 4 τοῦτό ἐστιν τὸ ρικνόν. Καλεῖται δὲ τὸ βλέφαρον παρὰ τοῖς ποιηταῖς κάλυμμα καὶ ἐπικοιλίς. ὅγε μὴν έγκοιλος των βλεφάρων περίδρομος κόγχος καλείται. αί δ' έν αὐτῷ γραμμαὶ παρὰ μὲν τοῖς ἰατροῖς ρυτίδες 15

DE CAPITE. Palpebrarum musculi.

Quid sit apud Hippocratem 7ò δικνδν βλέ-

Palpebrarum nomina.

reliquit, sed] oculos praeterea membranis vestivit, quas palpebras 1 8 appellant. Has vero duo musculi claudunt, unus tantum aperit; neque id absurde factum est, non enim a duobus aurigis unus 2 equus compescitur. Contra potius, ut unus auriga uno freno duos aut plures circumagit equos, sic et binos palpebram claudentes 3 musculos unus tantum recludere valet. Hanc autem et in libro Praesensionum [(vulgo Praenotionum, aut Prognosticorum) T. I. p. 91.] retortam palpebram Hippocrates appellavit; nam claudentium musculorum altero affecto, unus tantum in officio manet, fitque secundum rectam lineam medium, quod κλάσις [clasis] Graece dicitur, fractio a Latinis dici potest; haec est ab Hippocrate retorta 4 palpebra appellata. [Vocatur palpebra] a poëtis operimentum et [ἐπικοιλὶs] epicoele, (id est subconcava;) concavus quidem palpebrarum ambitus concha vocatur; sed ipsius lineae a medicis rugae,

1. ἀλλ' ἐνέδυσεν] Sic E., ἐνέδυσε δέ vul.

ib. αὐτούς] Sic E., τούτους καὶ Α.Β., τούτοις καὶ vul. Legitur ἐνδύω cum dupl. accus. inf. p. 893. 5. ed. Fabr.
 ib. εἰς σκέπην] Sic E., om. vul.

8. Τοῦτο δέ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 805, 6. 9. ρικνον] καμπύλον G. ΙΙ. κλάσις] κλάσης Α. 13. παρά] περί A.B. ib. όγε] ότε A.

Mor. p. 62.

DE CAPITE.

Ciliorum

positus,

et usus.

ονομάζονται, παρά δὲ τοῖς ποιηταῖς ἴλιγγες τὸ δὲ κάτωθεν τῶν βλεφάρων τὸ ἀσάλευτον, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς, παρὰ μὲν τοῖς ἰατροῖς ταρσὸς καλεῖται, παρὰ 5 δὲ τοις ποιηταίς κοιλίς. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις όδοιπορούντων ανθρώπων, ανέμου πνεύσαντος σφοδρού, 5 διασκορπίζονται έν τῷ ἀέρι κονίαι, καὶ κάρφη, καὶ κυρήβια, καὶ ψήγματα, ώς μὴ δύνασθαι βλέπειν τους άνθρώπους, ἐπείγεσθαι σπεύδοντας της όδοῦ, Γάλλ' αὐτοῦ] μένειν [μύσαντας] τοὺς ὀφθαλμούς ἐξέφυσεν ή πρόνοια τοῦ Θεοῦ τρίχας ἀναυξήτους κατὰ τῶν 10 βλεφάρων τον περίδρομον καὶ τοῦ ὑποκειμένου τῷ βλεφάρω ταρσοῦ, ὧσπερ τινὰ ἄγανα, διαφυλάττειν τους όφθαλμους άσινεις των έξωθεν προσπιπτόντων σωμάτων έν ταις όδοιπορίαις, και βαίνειν τους άνθρώπους την όδον αὐτῶν, μήτε [πληρῶς] ἀνεωγμένους 15 έχοντας τους όφθαλμους, μήτε κεκλεισμένους Γέσχά-

a poëtis vertigines dicuntur; inferior palpebrarum pars quae immota jacet apud medicos [ταρσὸς] tarsos vocatur, apud poëtas 5 [κοιλὶς] coelis. Caeterum quoniam plerumque [in itineribus,] violentiore spirante vento, pulvis, festucae, conchulae, et minuta cujusque rei fragmenta per aërem disjecta oculos infestare solent, [adeo ut eos, dum in itinere festinant, homines aperire nequeant, sed conniventes sistere cogantur;] pilos quosdam nihilo magis augescentes palpebris subjectoque palpebris tarso Divina Providentia in orbem consevit, [sicut vallos, ut oculos protigerent contra externa damna in itineribus, et ut homines procedere possent, oculis

^{1.} ἴλιγγες] ἴλυγγες Α.Β., ἴλιγκες D.

^{2.} τὸ ὅμοιον αὐτοῖς] Sic E., om.

^{4.} ὀδοιπορούντων ἀνθρώπων] Sic E., om. vul.

^{7.} κυρήβια] κηρύκια Α., κηρύβια Β. 7—9. ως μη—όφθαλμους] Sic Ε., καὶ τους όφθαλμους καταβλά-πτουσιν vul.

^{8. [}ἀλλ' αὐτοῦ] Sic Sc., ἀμάτους Ε. 9. [μύσαντας] μίσαντας Ε.

ο, 10. ἐξέφυσεν — ἀναυξήτους]
 Sic E., ἐξέφυσε τρίχας ἀναυξήτους ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ vul.

^{10.} πρόνοια] πρόνια Ε.

^{12—16.} ὥσπερ—[ἐσχάτως] Sic E., om. vul.

^{15. [}πληρῶς] πλήρης Ε. 16. [ἐσχάτως] ἐσχάτος Ε.

Fabr. p. 871, 72.

6τως. Ύπήλειφε] δὲ ἀμφότερα τὰ βλέφαρα, τὸ μὲν ἄνω ὁ περιόστειος ὑμὴν ἐκφυόμενος ἀπὸ τῶν ὀφρύων, τὸ δὲ κάτω ἐκφυόμενος ἀπὸ τῶν μήλων. ᾿Αλλὰ καὶ διὰ τοὺς ῥέοντας ἱδρῶτας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ μετώπου, ἵνα μὴ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς καταρρέωσιν, 5 ἐξέφυσε κατὰ τὰς ὀφρύας ἐτέρας τρίχας ἀναυξεῖς, κάμψασα τὸ ἄθροισμα τῶν τριχῶν τῶν ὀφρύων ἐπὶ ρῖνα καὶ κροτάφους, ὡς καμαροειδεῖς γενέσθαι τοὺς ὀφρύας ἄμα μὲν ποδηγεῖσθαι πρὸς ρῖνα καὶ κροτάφους τοὺς ἱδρῶτας, ἄμα καὶ εὐπρέπειαν τῷ προσώπῳ 10 χαρίζεσθαι. Τοιαῦτα τὰ πολυωρήματα τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

DE CAPITE.

Superciliorum

positus,

et usus.

3 'Αλλὰ περὶ μὲν τοῦ σχήματος τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ θέσεως ἱκανὰ τὰ εἰρημένα καιρὸς οὖν λοιπὸν ἐξηγήσασθαι καὶ περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, ὅπως 15 τε ἐνεργοῦσι, καὶ ἐκ τίνων καὶ πόσων συνετέθησαν. 872

6 neque plene apertis, neque clausis.] Utramque autem palpebram membranae vestiunt, superiorem membrana os ambiens a superci-7 liis nascens, inferiorem a genis prodiens. Quinetiam ob sudorem

- 7 liis nascens, inferiorem a genis prodiens. Quinetiam ob sudorem a capite et fronte defluentem, ne in oculos feratur, pilis incremento carentibus supercilia munita sunt, horumque pilorum in superciliis agmen in nasum et tempora curvatum est, ut arcum quendam fornicemve repraesentent; cum ut sudorem ad nasum et tempora divertant, tum ut decorem et venustatem faciei largi-8 antur. [Talis est summa boni nostri Dei erga homines cura.
- 9 Sed de oculorum figura, et positu satis dictum est; reliquum est ut de eorum officio disseramus, et quomodo eo fungantur, et

ib. [Υπήλειφε κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 792.

περιόστειος] περιόστιος G.
 'Αλλὰ καὶ διὰ κ.τ.λ.] Cf. Gal.
 794.

4. της κεφαλής και τοῦ μετώπου] τοῦ μετώπου τε και της κεφαλής G.

5. iva] om. E.

χαρίζεσθαι] χαριζομένη Ε.
 11—16. Τοιαῦτα—συνετέθησαν]
 Ε., om. vul.

Sic E., om. vul.

14. ἀλλὰ] Conj. Sc. ἄμα καὶ,
quod mallem.

 ^{[&#}x27;Υπήλειφε] Sic C., et sic Ermerins (Anecd. Med. Gr., p. 164.)
 corr. vul. ὑπείληφε.

Mor. p. 62, 63.

DE CAPITE. 10 Ότι μεν οὖν ὀφθαλμοῦ ἐνέργειά ἐστι τὸ βλέπειν πᾶσι δήλον πῶς δὲ [βλέπει,] καὶ τίς ἡ αἰτία τοῦ βλέπειν αὐτὸν, καὶ ὑπὸ τίνων χιτώνων ή σύνθεσις αὐτοῦ, καὶ πόσα ύγρὰ ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτοῦ περιέχονται, έγὰ φράσω, ὁδηγὸν τὸν Θεὸν 5 ίκετεύων γενέσθαι της δυσκολίας του διηγήματος.

ci origo.

Nervi opti- 19" Αρξομαι τοίνυν της κατασκευής του όφθαλμου άπὸ τοῦ καθήκοντος έξ έγκεφάλου νεύρου, τοῦ όπτι-2 κοῦ καλουμένου. Ἐκφύεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου, έξ αὐτοῦ τοῦ σώ- p. 63 ματος αὐτοῦ, συζυγία τις νεύρων μαλακῶν, συμπαρακειμένη τη της ρινός συζυγία, έκατέρωθεν νεύρον, εν έκ δεξιών, καὶ εν έξ άριστερών την έξηγησιν δε ποι-3 ήσομαι περὶ θατέρου τῶν ὀφθαλμῶν. Τούτφ οὖν τῷ οπτικώ νεύρω έξερχομένω έκ του έγκεφάλου συν-15

> 10 ex quibus et quot partibus constent.] Itaque in oculis esse cernendi munus omnes dilucide noverunt; sed quomodo cernant, quaeque cernendi causa, ex quibus constent tunicis, quotque intra eas humores includantur, jam explicare tentabo,

I O [Deo prius invocato ut narrationis explicet difficultates. Oculorum igitur descriptionem incipiam a nervo e cerebro pro-2 cedente, optico vocato.] Itaque a prioribus cerebri sinibus, ex ipsa videlicet ejus materia, quoddam nervorum mollium conjugium, nasi nervis adjacens, utrinque porrigitur, unusque in dexteriore parte, alter in sinistra est; [unum autem ex oculis de-3 scribam.] Cum hoc visivo nervo ex cerebro nascente simul et

1. δφθαλμοῦ-βλέπειν] Sic E., έν τοις όφθαλμοις έστιν ή του βλέπειν ένέργεια vul.

2. [βλέπει] βλέπουσι vul. 3. αὐτὸν] Sic E., αὐτοὺς vul. ib. ὑπὸ] Sic E., ἀπὸ vul.

4. αὐτοῦ] Sic E., αὐτῶν vul. 5. αὐτοῦ] Sic E., αὐτῶν vul. ib. ἐγὼ φράσω] Sic E., ῥητέον vul. 5-9. όδηγον-καλουμένου] Sic

E., om. vul. 9. Ἐκφύεται μεν οὖν ἀπὸ] Sic E.,

άπο τοίνυν vul.

10. έξ αὐτοῦ] δηλαδή add. vul., om. E.

11. μαλακών συμπαρακειμένη] Sic Ε., παρακ. (περικ. Β.) μαλ. vul.

12. νεῦρον] Sic E., παρατέταται

13. καὶ ἐν ἐξ] τε καὶ Ε.

13, 14. την-όφθαλμῶν] Sic E.,

14. Τούτω οὖν τῷ ὀπτικῷ] οὖν om. vul., τῶ οὖν ὀπτικῶ σμούτω Ε. 15. έξερχομένφ έκ] Sic E., έκ-

φυομένω vul.

Fabr. p. 872, 73. εκφύονται ή τε λεπτη μήνιγξ καὶ ή παχεία, καὶ διαπεράσασαι ἄμφω σὺν τῷ νεύρῳ τὸ τρῆμα τοῦ 4 όστοῦ, κατέλαβον την χώραν τοῦ όφθαλμοῦ. Εἶτα τὸ μὲν νεῦρον πλατύνεται περιλαμβάνον τὸ κρυσταλλοειδες ύγρον ή δε λεπτή μήνιγξ σύν τῷ νεύρω 5 πλατυνομένη γεννά τὸν ἀμφιβληστροειδή χιτώνα. έπεκτεινόμενος δε ό άμφιβληστροειδής χιτών περιέχων καὶ τὸ ὑελοειδὲς ὑγρὸν συμπαραλαμβάνει τὸν ραγοειδή χιτώνα, περιέχοντα το κρυσταλλοειδές ύγρον, καὶ μέρος τι τοῦ ὑελοειδοῦς εἰς τροφὴν τοῦ το 5 κρυσταλλοειδούς. Εἶτα ἀνέρχεται μὲν ὁ ἀμφιβληστροειδής έως της στεφάνης, της ονομαζομένης ίριδος, κάκει ένουται τῷ περιοστείφ χιτῶνι τῷ λευκῷ ἐκφυόμενος γὰρ ὁ λευκὸς χιτὼν ἀπὸ τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ όστων ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ μεγάλου κανθοῦ καὶ ἀπὸ 873 τοῦ μέρους τοῦ μικροῦ κανθοῦ, πλατύνεται, ἐπικεί-

tenuis et crassa membrana oriuntur, utraque cum nervo ossis 4 foramen pervadentes, in oculi regionem perveniunt. Ibi nervus dilatatur, humoremque (a crystalli similitudine) [κρυσταλλοιδη] crystalloidem Graece vocatum complectitur; tenuis vero tunica cum nervo ampliata reticularem membranam facit: haec magis extenta et vitreum humorem includens, simul et tunicam [ραγοειδη] rhagoidem a Graecis (ex uvae acini similitudine) dictam, continet; haec rursum crystallinum humorem, partemque vitrei 5 nutrimentum crystallino subministrantis amplectitur. Inde reticularis tunica usque ad appellatam Graece [στεφάνην] stephanam,* (Latine coronam,) quae et iris dicitur, ascendit, ibique cum alba membrana os ambiente in unum coit; siquidem alba membrana ab oculi ossibus veniens ex parte magni et ex parte parvi anguli, dilatatur, omnibus oculi partibus inhaerens, et usque ad iridem

μενος πασι τοις όφθαλμοῦ μορίοις, ἐπεκτεινόμενος

DE CAPITE.

Humor crystalloides,

vitreus.

Tunica alba (vulgo albuginea.)

* stephanen. Crass.

^{4.} κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β. ειδοῦς Α.Β., ὑελοειδοῦς Ε.
9. κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β. 17. ὀφθαλμοῦ] Sic F. et fort.
11. κρυσταλλοειδοῦς] κρυσταλο- Β.Ε., ὀφθαλμοῖς Α.D.Μ.

Mor. p. 63, 64.

DE CAPITE. Iris.

μέχρι της στεφάνης κάκει ένουται αυτός τοις λοιποίς 6χιτώσιν. Αύτη γὰρ ἡ στεφάνη ένωσίς έστι καὶ κοινὸς όρος πάντων των τοῦ ὀφθαλμοῦ χιτώνων. καλείται δὲ καὶ ἶρις, καὶ κύκλος τοῦ ὀφθαλμοῦ. 7 Περιεκτικωτέρα οὖν ή παχεῖα μήνιγξ τῆς λεπτῆς 5 οὖσα καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου, συνεξελθοῦσα τῷ ὀστῷ πλατυνομένη περιέχει τὸ ἀοειδες ύγρον, έξ 8οδ γίνονται τὰ δάκρυα. Γίνονται δὲ τὰ δάκρυα, έκπιεζομένου τοῦ ὀφθαλμοῦ ἢ διὰ ψύξιν, ἢ διὰ 20 θλίψιν. Φήσει δέ τις " διὰ τί οὐ πληροῦνται;" 10 πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς χορηγεῖσθαι ἀπὸ τῶν ὑγρῶν τοῦ έγκεφάλου, κάκεινα έκ των πλησιαζόντων μορίων, αὖθις δὲ ἐκεῖνα ἐξ ἄλλων, κατὰ τὸ Ἱπποκράτους ρητον, "Πάντα ἐκ τούτων, ξύρροια μία, καὶ ξύμ-2" πνοια μία, καὶ πάντα [ξυμπαθέα.]" 'Ανέρχεται δὲ 15

Lacrymae quomodo fiant.

> 6 se diffundens; ibique cum caeteris tunicis jungitur. Iris enim quid aliud est quam coitus communisque omnium oculi tunica-7 rum finis? vocatur vero corona iris, et oculi circulus. Igitur crassa tunica tenui et visorio nervo capacior, ossis foramen egressa et latius se pandens, humorem ovi albo similem continet, 8 ex quo lachrymae profluunt. Fiunt autem, frigore aut compressu 20 oculum urgente. At si quis rogaverit, " unde iste humor in "dolore tam foecundus et paratus?" respondebimus a cerebri humoribus materiam suggeri, illisque a propinquis partibus, rursumque et illis ab aliis, juxta Hippocratis dictum, [De Alim. T. II. p. 20.] "Omnia ex iis, confluxus unus, et conspiratio 2 " una, et omnia simul patibilia." Eadem membranula sub iride,

1. αὐτὸς] Sic E., om. vul.

2. στεφάνη ενωσίς] στεφαίησί ένως M., typogr. scil. errore, στεφάνη ένως D.

7. τῷ ἀστῷ] Sic E., τὸ ἀστοῦν vul. ib. περιέχει] περιέχουσα Ε. 10. Φήσει δέ τις] Sic E., εἰ δέ

τις φήσει vul.

11. πρὸς αὐτὸν ἐρείς Sic E., φαμέν δια το vul.

ib. τοῦ ἐγκεφάλου] Sic C.E., τώ

έγκεφάλω vul.

14. Πάντα ἐκ τούτων] om. Η. Αn πάντα ἐκ πάντων? Cf. Gal. p. 491., ubi laudat ex Hipp. èv απασι πάντ' ἐστί.

ib. καὶ ξύμπνοια μία] Sic B.C.

E.H., om. vul.; om. καὶ Η.

15. πάντα [ξυμπαθέα] ξυμπαθέα πάντα Η., πάντα συμπαθέα vul.

Fabr. p. 873, 74.

μέχρι τῆς στεφάνης ἡ αὐτὴ μήνιγξ ἐντὸς τῆς στεφάνης λεπτυνομένη καὶ διαυγὴς ἀποτελουμένη, καὶ p. 64 λειοτάτη γενομένη, ὧσπερ τι κεράτιον ἐξεσμένον καὶ ἀναπληροῦ τὴν ἐντὸς εὐρυχωρίαν τοῦ κύκλου,

DE CAPITE.

3 γεννώσα τὸν κερατοειδή χιτώνα. Οὖτος ὁ κερατο-5

Cornea.

ειδης χιτων, πάντων έκτος κείμενος, τῷ λεπτῷ της οὐσίας αὐτοῦ ἀπερρήγνυτο ἂν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων σωμάτων διὰ τοῦτο ἡ δημιουργία τοῦ Θεοῦ συνέθηκε τῷ χιτῶνι τούτῷ καὶ ἔτερα τοιαῦτα λεπτὰ καὶ διαυγῆ σώματα, ὥσπερ πτύχας τινάς ὡς 874 τετραπλάσιον γενέσθαι τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα, ἵνα τῷ μὲν διαυγεῖ τῶν σωμάτων ἀνεμπόδιστος γένηται τοῦ ὁρατικοῦ πνεύματος ἡ εἴσοδος, τῆ δὲ συνθέσει

Tunica conjunctiva.

τῶν κτηδόνων (οὕτω γὰρ αὐτὰ ὀνομάζουσιν οἱ ἀνα-4τομικοὶ,) ἀσινὴς ἢ τῶν ἔξωθεν προσβολῶν. Ἔστι 15 δὲ ἡ τάξις τῶν χιτώνων αὕτη πρῶτος ὁ κερατοειδὴς, δεύτερος ὁ ῥαγοειδὴς, τρίτος ὁ ἀμφιβληστροειδὴς, 5 καὶ τέταρτος ὁ ἐπιπεφυκὼς, ὁ λευκός. Ὁ δεύτερος

Oculi tunicarum ordo.

extenuata et pellucida, laevissimaque effecta, instar cujusdam perpoliti corniculi, interius circuli inane complet, corneam tuni3 cam efficiens. Verum tunica haec cornea, omnium externa cum sit, tenuique corpusculo, ab exterius incursantibus rescindi potuisset; idcirco Divina Ars huic tunicae alia hujusmodi gracilia nitidaque corpora, veluti plicas quasdam, composuit; atque inde quadrupla fit cornea tunica, ut corporum perspicuitate expeditum sit visorii spiritus iter, sed corporum eorum appositu (quae [κτηδόνες] ctedones a dissectionis magistris vocantur,) externis injuriis
4 minime sit obnoxia. Tunicarum ordo is est; prima cornea, secunda uvea seu acinalis, tertia aranealis sive reticularis, quarta
5 superinhaerens, alba appellata. Igitur secunda, acinalis, figura

ib. τῶν] Sic E., ταις vul., τοις Β.

^{3.} κεράτιον] κέρατον Α.Β. 7. ἀπερρήγνυτο] ἀπερήγνυτο Α. 12. διαυγεί] διαυγή Α. 15. ή] ἔσται Α.Β.Ε.

ib. προσβολῶν] Sic E., προσβολαῖς vul.

^{17.} ἀμφιβληστροειδής] ἀμφιβλοστροειδής Α.

Mor. p. 64, 65.

DE CAPITE. Tunica acinalis (vulgo choroides.)

Qui colores oculis jucundissimi sint.

Quomodo Dionysius, Siciliae tyrannus, reos cruciaret. οὖν, ὁ ῥαγοειδης, σφαιροειδης μὲν τῷ σχήματι, (ῥαγὶ γὰρ σταφυλης ἔοικε,) μέλας δὲ την χροιὰν, διὰ τὸ περιέχειν τὸ κρυσταλλοειδὲς ὑγρόν τοῖς γὰρ ὀφθαλμοῖς ἥδιστα χρώματα τὰ προσεγγίζοντα τῷ μέλανι χρώματι, (καθάπερ εἰσὶ τά τε φαιὰ καὶ τὰ κυανᾶ,) 5 6 λυπηρὰ δὲ τὰ λαμπρά. Τὸ γὰρ κρυσταλλοειδὲς ὑγρὸν διαυγέστατόν τε καὶ λαμπρὸν, καθάπερ ὁ κρύσταλλος, πρεπόντως τοῦ τοιούτου τετύχηκε περι-7 βλήματος. Τοιοῦτόν τι μηχάνημα πονηρὸν πεποίηκε Διονύσιος, ὁ τῆς Σικελίας τύραννος, ἀμυντήριον τοῖς 10 κολαζομένοις. δεσμωτήριον κατεσκεύασεν ἀδιάπνευστον, πανταχόθεν σκότους ἔμπλεων πλησίον δὲ τοῦ δεσμωτηρίου κατεσκεύασεν ἔτερον οἶκον λαμπρότατον, τιτάνῳ κεχρισμένον χρονισάντων δὲ τῶν δεσμωτῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἀθρόως ἐκβάλων αὐτοὺς 15

est rotunda, (nam uvae acino similis est,) colore atra, quoniam crystallinum humorem claudit; colores enim in atrum vergentes oculis jucundissimi sunt, (ut fuscus et cyaneus,) molesti sunt 6 splendidi. Itaque crystallinus humor perspicuus, ut crystallus, 7 fulgensque, jure hujusmodi septo cinctus est. Id genus quandam atrocem machinam Dionysius, Siciliae tyrannus, in reorum supplicium excogitavit: carcerem quendam difflabilem sane, sed undique tenebricosum, extruendum curavit; prope hunc alterum domicilium luce clarissimum, et calce illitum, aedificari jussit; atque ita rei, diu in carcere macerati, postea in splendidissimam

3. κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β.

5. κυανά κοιανά Ε.

P. 775.
 11, 12. δεσμωτήριου— ἔμπλεων]

lege, minime difflabilem et undique &c.

12. έμπλεων] έμπλεον Α.

κρυσταλλ.] κρυσταλ. A.B.
 διαυγέστατόν τε] Sic E., διαυγές τε δυ vul.

κρύσταλλος] κρύσταλος Α.Β.
 Τοιοῦτόν τι κ.τ.λ.] Cf. Gal.

^{11.} δεσμωτήριον] δεσμοτήριον A. ib. ἀδιάπνευστον] In Vers. Lat.

^{12, 13.} πλησίον — οἶκον] οἶκον ὑπὲρ τοῦ δεσμωτηρίου κατεσκευάσατο G.

λαμπρότατον] τά τ' ἄλλα φανώτατον καὶ πάνυ λαμπρότατον G.

^{15.} ἀθρόως — αὐτοὺς] Sic E., εἶτα vul.

ib. ἀθρόως] ἀθρώως Ε.

Fabr. p. 874, 75. προς του λαμπρότατου οίκου έπανήγαγεν διασκεδασθέντος οὖν τοῦ ὁρατικοῦ πνεύματος ὑπὸ τῆς λαμπρας αύγης του οίκου έπηρουντο τους όφθαλμούς. 8 Περιφερές δέ έστι τὸ σχήμα τοῦ κρυσταλλοειδοῦς

DE CAPITE.

Humoris crystallini figura.

ύγροῦ, ἀπολειπόμενον τῆς σφαίρας, τὸ γὰρ ἔμπροσθεν 5 αὐτοῦ μέρος ὧσπερ φακός τέτρηται δὲ κατὰ τοῦτο 875 τὸ μέρος ὁ δὲ ραγοειδής χιτών, κατὰ κύκλον ἐπίβλημα έχων έξωθεν τὸν κερατοειδή χιτώνα καὶ μό- p. 65 9 νον. Όπως δὲ μὴ προσψαύση ὁ κερατοειδής χιτών, κατὰ τοῦτο τὸ τρημα, τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ύγροῦ, 10 προενοήσατο ή δημιουργική σοφία τοῦ Θεοῦ ἄμα μεν έπὶ πλέον άγαγοῦσα έκτὸς τὴν κατ εὐθὺ τοῦ τρήματος κειμένην μοίραν τοῦ κερατοειδοῦς, αμα δὲ ύγρον λεπτον καὶ καθαρον, οἶόν περ τὸ ἐν τοῖς ώοῖς 10 έστι, περισχούσα τὸν κρυσταλλοειδή. Καὶ τρίτον 15 έπὶ τούτοις αἰθεροειδοῦς τε καὶ αὐγοειδοῦς πληρώ-

domum ducti occaecabantur, [spiritu visorio clarissima luce 8 dissipato.] Rotunda est autem crystallini humoris figura, a globo deficiens, ejus enim prior pars instar lentis compressa est; ea parte acinalis membrana rotundo foramine cava est, extra supero veniens sola cornea, veluti quoddam operculum, includit. Caeterum ut ne crystallinum humorem cornea membrana contingeret, Divina cavit Sapientia; nam simul et corneae particulam e directo foramini adversam latius tendens, et humore tenui ac mundo, 10 ovi albo simili, crystallinum circumfundens. Ad haec tertio aethereo luminosoque spiritu locum totum pupillae refarciens,

1. λαμπρότατον] Sic C.E., λαμπρον vul.

ib. ἐπανήγαγεν] ἐπανήγογεν Ε.,

άνηγεν G., ηγμένων vul.

^{1-3.} διασκεδασθέντος-όφθαλμούς | Sic E., τύφλωσις έγένετο vul.

^{3.} έπηροῦντο] έπηρῶντο Ε. 4. κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β. 5. τῆς σφαίρας] σφαίρα Ε. 7. ὁ δὲ] Αn ὅδε, vel om. δέ ἐ

^{8.} καὶ μόνον Vide sup. ad p. 57. 1. 9.

^{9.} προσψαύση] ψαύση D. 10. κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β. 14. ύγρὸν λεπτὸν] Sic E., ύγρῷ

λεπτώ vul.

ib. καθαρὸν] Sic E., καθαρὰ Α., καθαρώ vul.

^{15.} κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β.

Mor. p. 65.

DE CAPITE. σασα πνεύματος απασαν την χώραν της [κόρης,] τὸ βλέπειν ἀπειργάσατο τὸ γὰρ ὀπτικὸν πνεῦμα τὸ έξ έγκεφάλου κατερχόμενον, διὰ τῆς ὁπῆς τοῦ μαλακοῦ

Tunica aranealis (vulgo capsula lentis.)

νεύρου μέχρι τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ύγροῦ καὶ τῆς 11 [κόρης] κατέρχεται άνεμποδίστως. Ένδέδυται δὲ τὸ 5 μέν πρὸς τῷ τρήματι μέρος τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ύγροῦ χιτώνα ἀραχνοειδή, λευκόν τε καὶ λαμπρὸν, 12 έκ τοῦ μαλακοῦ νεύρου γεννηθέντα. Τὸ γοῦν είδωλον της [κόρης,] ώς έν κατόπτρφ τινί, τούτφ τῷ χιτῶνι συνίσταται, στιλπνώ καὶ λείω ὄντι ὑπὲρ ἄπαντας. 10

Unde varii fiant oculi colores.

21 Υγρότητος οὖν δαψιλοῦς ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι περιεχομένης, μέλανές είσιν οι όφθαλμοί ώσπερ εί 2 όλίγη έστιν ή ύγρότης, γλαυκοί. Διὰ ταύτην οὖν την αιτίαν οι γλαυκόφθαλμοι πρίν είς γηρας έλθειν 3 τυφλούνται. Μέσης δὲ τῆς ύγρότητος ούσης, τοι-15 αύτης ίδέας είσιν οι όφθαλμοι καθάπερ των ιεράκων.

videndi facultatem suppeditat; visorius namque spiritus e cerebro veniens, per mollis nervi fistulam in crystallinum usque humorem 11 ac pupillam patenti calle perlabitur. At crystallini humoris pars pupillam spectans tenuissima tunica, (quae inde aranealis dicitur,)

12 candida fulgentique, ex molli nervo genita involvitur. Igitur pupillae imago, ceu quodam in speculo, in hac membrana, splen-

2 I dida omniumque laevissima, consistit. Quando vero humor copiosior acinali tunica continetur, nigri sunt oculi; contra si 2 paucus, glauci. Atque id est in causa ut eos habentes oculos 3 ante senectutem coeci evadant. Si moderata insit humiditas, ejusmodi sunt oculi quales habent accipitres : [quare qui tales

1. [κόρης] Legitur κόρρη vul. decies; κόρη habet E. semel, inf.

p. 173. l. 7., et G. semper.
4. κρυσταλλ.] κρυσταλ. A. B.
5. [κόρης] κόρρης vul.; vide sup. ad l. 1.

6. τρήματι] τρήμα Ε.

ib. κρυσταλλ.] κρυσταλ. Α.Β. 9. [κόρης] κόρρης vul.; vide sup. ad l. I.

11. οὖν] Sic E., δè vul.

ib. ραγοειδεῖ] ραγοειδῆ A.B.D.
13. γλαυκοί] Sic E., γλαυκότης
ἐγγίνεται vul., quod fort. praestantius.

ib. οὖν] τοιγαροῦν Ε.

16. καθάπερ | Sic E., όποίας ή

τους τοιούτους οὖν ὀφθαλμους ἔχοντας ή κοινή συνήθεια ὀνομάζει ἱερακομμάτους.

DE CAPITE.

Quare me biles sint

oculi,

Έπεὶ οὖν κατ' εὐθεῖαν γίνεται ή ὅρασις, ἐλλιπὴς 876 αν ύπηρχεν εἰ ἀκίνητοι ἔμενον οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ παν-2 τάπασιν ολίγιστα αν έώρων οι άνθρωποι. Τούτου 5 χάριν ἄχρι πλείστου περιάγεσθαι ὁ Δημιουργός Θεὸς ήμων πεποίηκε, καὶ σὺν αὐτοῖς ὅλον εὐκίνητον ἀπειργάσατο τὸν τράχηλον καὶ δύο αὐτοὺς διὰ ταύτην τὴν αιτίαν εποίησε διεστώτας απ' αλλήλων αξιολόγως.

et bini.

23 Είπερ οὖν έχρην μὲν αὐτοὺς κινεῖσθαι, διὰ μυῶν δὲ 10

habent oculos ἱερακομάτους Graece (id est accipitris oculos habentes) dicuntur.]

- Quoniam autem visio indirectum fit, manca utique esset ac deficiens si rigentes atque immobiles essent oculi, prorsusque 2 paucissima viderent homines. Propterea Opifex nostri Deus lubricos eos, plurimumque circumagi, et cum ipsis pariter totam cervicem converti voluit; hanc eandem ob causam binos et satis
- 23 magno intervallo inter se discretos esse curavit. Itaque si eos motu cieri oportuit, et per musculos omnis fit motio, musculos

1, 2. τοὺς — ίερακομμάτους] Sic E., om. vul.

1. οὖν] Sic E., δè vul.

2. ίερακομμάτους] ίερακομάτους Ε. 3. γίνεται ή δρασις] Sic E., ή

ορασις γίνεται vul.

4. εὶ ἀκίνητοι κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 795, 96. ib. ἀκίνητοι] τελέως add. G. ib. ἔμενον] καὶ κατ' εὐθὺ μόνον ορώντες έγεγόνεισαν G.

5. ὀλίγιστα-ἄνθρωποι] ἄν έω-

ρωμεν ολίγιστα G.

ib. åv] om. E. ib. Τούτου χάριν κ.τ.λ.] Cf. Gal.

p. 796. ib. Τούτου χάριν] Sic E., τούτου δή χάριν αὐτούς τε δυνατούς G., διὰ τοῦτο οὖν vul.

6. χάριν Quaedam hic desunt, quae in suo Cod. invenit Crass.

ib. πλείστου] Sic E.G., πλεί-

6, 7. ὁ δημιουργὸς — πεποίηκε] om. G.

 δημιουργός δημηουργός Β. 8, 9. δύο - ἐποίησε διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ δύο γεγόνασι G. 9. διεστώτας] Sic B., διεστώτων

vul., διεστώτες G. constructione mutata.

ib. $\dot{a}\pi'$ $\dot{a}\lambda\lambda\eta\lambda\omega\nu$] $\dot{a}\pi'$ om. G.

ib. ἀξιολόγως] ἀξιόλογον G., et add. οί γοῦν θατέρω τυφλοὶ τὰ κατ' έκείνον τον όφθαλμον ούχ όρωσιν, ούδ' εὶ πλησιάζοντα τύχοιεν.

10. Είπερ οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 796.

ib. κινείσθαι] κατά την ημετέραν

δρμήν add. G.

10-p. 166, 1. διά-γίνεται απασαι δὲ αἱ τοιαῦται κινήσεις διὰ μυῶν γίνονται G.

Mor. p. 65, 66.

DE CAPITE.

Quot sint oculorum motus,

quot musculi.

απασα κίνησις γίνεται, δηλον ώς καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μύες ετέθησαν προς κίνησιν. εξηγησώμεθα οὖν ήμεις αὐτῶν τῶν μυῶν τό τε μέγεθος, καὶ τὸν ἀριθμὸν, καὶ 2 την θέσιν. Αι μεν οδυ κινήσεις των όφθαλμων είσιν έξ· μία μὲν ἔσω πρὸς τὴν ρίνα, ἄλλη δὲ ἔξω πρὸς 5 τον μικρον κανθον, άλλη δε άνω ώς έπι τὰς όφρύας, p. 66 άλλη δὲ κάτω πρὸς τὰ μῆλα, ἄλλη δὲ περιστρέ-3 φουσα, Διὸ καὶ εὖλογον ἦν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῶν κινήσεων μῦς ἴσους τῷ ἀριθμῷ εἶναι καὶ δη γεγόνασι δύο μεν έκ των πλαγίων, [είς καθ'] 10

oculis movendis esse concessos nemo est qui dubitet : [dicamus 2 igitur eorum magnitudinem, numerum, ac situm.] Motus plane oculorum seni sunt numero; primus introrsum ad nares, alter extra ad parvulum angulum, tertius sursum ad supercilia, quartus deorsum in genas, quintus circumvolvens, sextus sistens et re-3 tinens. Quare et ratio exegit totidem esse musculos harum motionum opifices, duos ex obliquo secundum utrumque angu-

 1, 2. τοῖς—κίνησιν] τῷ δημιουρ-γῷ μὲν περιθεῖναι μῦς τοῖς ὀφθαλμοίς ήν προσήκον G.

2-4. έξηγησώμεθα-θέσιν] Sic E., om. vul., καὶ ἡμῖν δ' οὐχ άπλῶς ούτως είπειν αὐτῶν τὴν χρείαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐξηγήσασθαι, καὶ τοῦ μεγέθους τε καὶ τῆς θέσεως μνημονεῦσαι G.

3. τῶν μυῶν] τῶ μυῶν Ε.

4. Αἱ μὲν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 796.

ib. Αί μέν οὖν] Sic E., ἐπεὶ τοίνυν ai G., ai τοίνυν vul.

ib. είσιν έξ] τέτταρές είσιν G. 5. μία μεν έσω] ή μεν είσω G. ib. ρίνα] προσαγομένων add. G. ib. ἄλλη δὲ ἔξω] ἡ δὲ ἔξω G., ἄλλη δὲ ἔξωθεν Ε.

6. κανθόν] ἀπαγομένων add. G. ib. ἄλλη δὲ ἄνω ώς] Sic E., ἡ δὲ ώς G., ἄλλη δὲ ἄνωθεν vul.

ib. τὰς ὀφρύας] τοὺς ὀφρύας Ε., τὰς ὀφρῦς ἀνατεινομένων G.

άλλη] ἐτέρα Ε., ἡ G.
 ib. κάτω πρὸς] ὡς ἐπὶ G.

ib. μηλα] κατασπωμένων add. G. ib. ἄλλη δὲ περιστρέφουσα κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 797.
 ib. ἄλλη] Sic E., ἐτέρα vul.

ib. περιστρέφουσα Quaedam hic desunt, quae in suo Cod. invenit Crass.

8. Διὸ καὶ εὖλογον κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 796, 97.
ib. Διὸ καὶ] om. E.G.
ib. καὶ τοὺs] Sic E.G., om. καὶ

ib. ήγεμόνας] έξηγησομένους G. 9. μυς Sic E.G., μύας vul. ib. ἴσους—εἶναι] Sic E., ἴσους

είναι κατ' άριθμον vul., Ισαρίθμους γενέσθαι G.

ib. είναι] ταις τοιαύταις κινήσεσι

add. vul., om. E.G.

10. [είς καθ'] Sic G., είς vul. In Vers. Lat. lege, alterum in altero angulo.

Fabr. p. 876, 77.

έκάτερον κανθον, άλλος δὲ ἄνωθεν, άλλος δὲ κάτωθεν, άλλος δὲ περιστρέφων τὸν ὀφθαλμὸν, άλλος δὲ μέγας κατ' αὐτὴν τὴν ρίζαν τοῦ νεύρου στηρίζων καὶ σφίγγων τὸν ὀφθαλμὸν μὴ προπετή ποτε γενέσθαι.

4 Ο δτοι οἱ εξ μύες οὐ μόνον τὰς κινήσεις ἀποτελοῦσιν, 5 άλλὰ καὶ τὰς χώρας τῶν περιεχόντων ὀστῶν τοὺς 5 όφθαλμούς άναπληροῦσι. Κατασπείρεται δὲ ή δευτέρα συζυγία τῶν ἀπ' ἐγκεφάλου νεύρων ἡ σκληρὰ είς τους μυς τούτους, χορηγούσα αυτοίς την κίνησιν 877 motum

διὰ τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος.

24 "Εστω δή τις κύκλος ὁρώμενος ὑπὸ θατέρου τῶν όφθαλμῶν, ἔτι θατέρου συγκεκλεισμένου ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου μέχρι της ὁρώσης αὐτὸν [κόρης] ὁδὸς εὐθεῖά

lum, tertium superius, quartum inferius, quintum oculum circumagentem, sextum majorem in ipsa nervi radice stabilientem coer-4 centemque oculum ne quando extra sedem prosiliat. Igitur seni hi musculi non solum motus auctores sunt, verum etiam ossium 5 oculos continentium inanes cavitates implent. Verum secundum nervorum durorum conjugium e cerebro exoriens per hosce musculos spargitur, in ipsos movendi potentiam per animabilem spiritum derivans.

24 Esto sane circulus aliquis ab uno tantum oculo, adhuc altero clauso, inspectus; ab ejus centro usque ad pupillam ipsum viden-

 ἄλλος—κάτωθεν | ἄλλοι δὲ δύο, κάτωθεν μεν θάτερος, ἄνωθεν δ' ό λοιπός G.

ib. ἄλλος δὲ κάτωθεν] Sic F. et

fort. A.B.D.E., ἔτερος Μ.

2. ἄλλος—ὀφθαλμον] alia apud G. ib. άλλος δε εστι δε καὶ άλλος τις μῦς G.

3. κατ' - νεύρου] περὶ τὴν ῥίζαν

αὐτῶν G.

ib. στηρίζων καὶ σφίγγων] σφίγγων μέν καὶ φρουρών G.

5. Οὖτοι] τοιγαροῦν add. vul., om. E.

9. μῦς] Sic E., μύας vul.

11. "Εστω δή τις κ. τ. τ.] Cf.

Gal. p. 815.

12. συγκεκλεισμένου] κύκλον δέ δηλονότι καλώ τὸ ἐκ μέσου πάντη ισον add. G.

ib. τοῦ κέντρου] της μέσης ταύτης στιγμης της κατά τὸν κύκλον, ή δή καὶ κέντρον αὐτοῦ καλείται G.

13. αὐτὸν] αὐτὴν G. ib. [κόρρης] Sic G., κόρρης vul.;

vide sup. ad p. 164. l. 1.
ib. ὁδὸς εὐθεῖα] Sic E.G., om. όδὸς vul.

DE CAPITE.

Secundum nervorum par (vulgo tertium) iis dare.

Visus mathematica et optica explicatio.

IO

DE CAPITE. Visus mathematica et optica explicatio.

σοι νοείσθω μηδαμόθεν παρεκκλίνουσα μηδέ τρεπο-2 μένη της κατ' εὐθὺ στάσεως. Ἐπινόει μοι δη πάλιν άπὸ τῆς Γκόρης] ἐπὶ τὴν περιορίζουσαν τὸν κύκλον γραμμὴν (ἢν δὴ καὶ περιφέρειαν [αὐτοῦ] καλοῦσιν,) άλλας εὐθείας γραμμὰς [παμπόλλας] ἐφεξῆς άλ-5 λήλαις έκτεταμένας, καὶ τὸ μὲν ὑπό τε τῶν εὐθειῶν τούτων άπασῶν καὶ τοῦ κύκλου περιοριζόμενον σχήμα κώνον ὀνόμαζε κορυφήν δε τοῦ κώνου νόει τὴν [κόρην,] καὶ βάσιν τὸν κύκλον· τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου τεταμένην εὐθεῖαν, ἀπασῶν τῶν 10 άλλων εύθειῶν καὶ παντὸς τοῦ κώνου μέσην ὑπάρχουσαν, άξονα κάλει, έπιφάνειαν δε το άνω πέρας

tem recta tibi linea nullam in partem declivis neque a recto 2 positu deflectens cogitetur. Rursum a pupilla usque ad lineam circulum claudentem (quae a Graecis [περιφέρεια] peripheria appellatur,) alias complures rectas lineas deinceps inter se collocatas pertinere animo concipias, figuramque ab hisce rectis lineis et circulo circumscriptam conum appellato; ejus aciem pupillam ponito, basim vero circulum; sed rectam a circuli centro exeuntem, et inter alias rectas totumque conum, medium axem dicito, item superficiem hujusce figurae superiorem extremita-

 μηδαμόθεν] μηδαμόσε G. ib. παρεκκλίνουσα] παρεγκλίν. G.

ib. μηδέ τρεπομένη] μηδ' έκτρε-

πομένη G., quod mallem.

2. στάσεως Τάσεως G., (quod mallem,) et add. ἀλλ' ὥσπερ εἰ καὶ τρίχα λεπτήν ή αράχνην ακριβώς διατεταμένην από της κόρης επί τὸ κέντρον τοῦ κύκλου νοήσεις, οῦτω

καὶ τὴν εὐθείαν γραμμὴν ἐκείνην.
ib. Ἐπινόει μοι κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 815, 16. ib. δή] Sic B.D.G., δὲ vul.

3. [κόρης] Sic G., κόρρης vul.;

vide sup. ad p. 164. l. 1. 4. [αὐτοῦ] Sic G., αὐτὴν Ε.,

5. [παμπόλλας] Sic G., παμπόλ-

λους vul.; vide sup. ad p. 60. l. 1.: ωσπερ άράχνας τινας λεπτας add. G. ib. ἀλλήλαις] ἀλλήλων G.

6. ὑπό τε] om. τε G.

7. τούτων—κύκλου] τοῦ κύκλου καὶ τούτων άπασῶν G.

ib. ἀπασῶν] Sic E.G., om. vul.

8. τοῦ κώνου] αὐτῷ G.

9. [κόρην] Sic G., κόρρην vul.; vide sup. ad p. 164. l. 1.

ib. ἀπὸ τοῦ κέντρου] ἀπὸ τὸ κέντρον Ε., ἀπὸ τῆς κόρης ἐπὶ τὸ κέντρον G.

10. τῶν | τε τῶν G.

12. κάλει] Lin. quatuor hic om. Theoph.

ib. ἐπιφάνειαν δὲ] ἐπίπεδον δή μοι κάλει ἐπιφάνειαν G.

Fabr. p. 877.

3 τοῦ τοιούτου χωρίου. Μετὰ δὴ ταῦτα τόδε μοι νόει τὸ κατὰ τὸν ἄξονα τοῦ κώνου, τὸν ἀπὸ τῆς [κόρης] έπὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου διὰ τοῦ ἀέρος [τεταμένον,] αιωρείσθαί τινα κέγχρον, ή τι τοιούτον σμικρόν έπισκοτίσει δη τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, κωλύσει δὲ την 5 4 κόρην δραν αὐτό. Καὶ εἴπερ δὴ καὶ τοῦτο ἐνόησας, ράστον αν είη συνιέναι παν ότιουν σωμα τεθέν έν τώ μεταξύ τοῦ τ' έκτὸς ὁρωμένου καὶ τῆς ὁρώσης ὄψεως [έπισκοτίσειν,] καὶ [κωλύσειν] έπιβλέπεσθαι τὸ προ- p. 67 τεταγμένον, άρθέντος δ' αὐτοῦ τελείως, η παραχθέντος 10

DE CAPITE. Visus mathematica et optica explicatio.

3 tem. His demum positis, in axe coni, a pupilla ad circuli centrum per aërem medium pertinentis, milium, aut tale quippiam exiguum suspendi imaginator; id sane orbis centrum occultabit, 4 pupillamque ab ejus visione penitus arcebit. [Jam vero, si haec intellexisti, deinceps facillimum tibi fuerit intelligere quomodo] quodcunque * corpus inter externum visionis objectum et oculum interponitur, impediet, neque rite objectum videri permittet; id si aut penitus amoveatur, aut in latus propellatur, rursum ob-

* quodcunque enim &c. Crass.

1. τοῦ τοιούτου] τούτου τοῦ G. ib. Μετὰ δὴ ταῦτα κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 816, 17.

ib. Μετὰ δὴ] μετὰ δὲ δὴ G. 2. τὸ κατὰ] om. τὸ G., et abesse mallem.

ib. [κόρης] Sic G., κόρρης vul.; vide sup. ad p. 164. l. 1.

3. [τεταμένον] Sic G., τεταμένοις Α., τεταμένου vul.

4. ή τι] ήτοι Β.

ib. σμικρόν] ἔτερον μικρόν G.
ib. ἐπισκοτίσει] Sic C.E., οὐκ έπισκοτίσει vul., έπισκοτήσει G.

5. δή] Sic E.G., δηλαδή vul. ib. τὸ κέντρον] τῷ κέντροφ G. ib. κωλύσει δέ] καὶ κωλύσει G.

[κόρην] Sic G., κόρρην vul.;
 vide sup. ad p. 164. l. 1.

ib. αὐτό] πάντως add. vul., om. E.G.

ib. Kal εἴπερκ.τ.λ.] Cf.Gal.p.817. 6, 7. καὶ εἴπερ - πᾶν] Sic E.G., om. vul.

6. δη] ήδη G., ut inf. p. 170. l. 2, 6. ib. ἐνόησας νενόηκας G., ut inf. p. 170. l. 2, 6.

7. ράστον αν] έξης αν σοι ρά-

ib. ὁτιοῦν] γὰρ add.vul., om. E.G. ib. ἐν τῷ] Sic E.G., om. vul. 8. τοῦ τ'] Sic E.G., τοῦ τῆς Α.Β.,

ib. έκτὸς] έντὸς Β. F. ib. όρώσης] όρώσεις A.

9. [ἐπισκοτίσειν—προτεταγμένον] Sic E.G., ἐπικωλύσει καὶ οὐκ ἐάσει καλῶς όραθηναι τὸ ὑποκείμενον vul.

ib. [ἐπισκοτίσειν] ἐπισκοτήσειν τε G., έπισκοτίσει vul.

ib. [κωλύσειν] Sic G., -σει vul. ib. ἐπιβλέπεσθαι] ἔτι βλέπεσθαι G., quod mallem.

10. αρθέντος τελείως] Sic E.G., τούτου δὲ ἡ τελείως ἀρθέντος vul.

ib. τελείως] τελέως G.

ib. η παραχθέντος] η πραχθέντος A.D., ή καὶ παραχθέντος G.

DE CAPITE. Visus mathematica et optica explicatio. 5 είς πλάγια, πάλιν ὁρᾶσθαι αὐτὸ συμβαίνειν. Καὶ 878 είπερ ήδη καὶ τοῦτο νενόηκας, ώρα σοι συλλογίζεσθαι ανεπισκότητον είναι το μέλλον όφθήσεσθαι, μηδενος έν τῷ μεταξὺ τεταγμένου κατὰ τὴν ἀπὸ 6 της όψεως έπ' Γαύτὸ Τεταγμένην εὐθεῖαν. Καὶ 5 είπερ καὶ τοῦτο ήδη νενόηκας, οὐκ ἄν σοι [δόξειεν αλόγως άπὸ τῶν μαθημάτων ἀποφήνασθαι γκατ' εὐθείας γραμμας ὁρᾶσθαι τὰ ὁρώμενα. Κάλει οὖν μοι τὰς εὐθείας ταύτας ὄψεις, καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου δι ἐκείνων τῶν ὄψεων ὁρᾶσθαι 10 λέγε, τὸ δὲ κέντρον αὐτοῦ δι έτερας ὄψεως κατὰ δη τον άξονα τοῦ κώνου τεταγμένης, το δε σύμπαν επί-

[Quod si id quoque jam intellexs jectum visu percipietur. isti, colligas nunc oportet rem videndam omni caligine carere, quum nihil medium in linea, quae recta ab oculo ad ipsam 6 est extensa, interponatur.] Haec quispiam rite condocefactus nonne sapienter mathematicos tradidisse asseverabit visilia 7 cuncta secundum rectas lineas videri? Igitur has rectas visiones appella, et orbis circumferentiam, ut ita dixerim, illis visionibus cerni dicito, sed ejus centrum alia visione sentiri quae per coni videlicet axem perficitur, totum vero circuli planum compluribus

1. πλάγια] Sic E., τὰ πλάγια G., πλάγιον vul.

ib. πάλιν δρᾶσθαι] Sic E.G.,

δρασθαι πάλιν vul.

ib. αὐτὸ συμβαίνειν] Sic E., συμβαίνειν αὐτὸ G., αὐτὸ συμβαίη vul. ib. Καὶ εἴπερ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

1-5. Kaì-εὐθεῖαν] Sic E.G.,

om. vul. 2. ήδη καὶ τοῦτο] καὶ τοῦτ' ήδη G. ib. ώρα σοι] Sic G., δρασοι Ε.

3. ἀνεπισκότητον] τὸ δείν pr. G. 5. έπ' [αὐτὸ] Sic G., έπ' αὐτὸν Ε. ib. τεταγμένην] τεταμένην G.

ib. Kaleiπερκ.τ.λ.] Cf.Gal. p.817. 5, 6. Καὶ εἴπερ-νενόηκας] εὶ δὲ καὶ τοῦτ' ήδη νενόηκας G., ταῦτα τοίνυν καταμαθών vul.

6. σοι [δόξειεν] Sic G., σοι

δόξειαν Ε., δόξειας vul.

7. ἀλόγως] Sic G., ἀλόγος Ε., εὐλόγως vul.

ib. ἀπὸ τῶν μαθημάτων] Sic E.

G., τοὺς μαθηματικοὺς vul.

8. εὐθείας γραμμάς] Sic E.G., εὐθεῖαν γραμμαῖς Α., εὐθεῖαν γραμ-

ib. Κάλει οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 817. 9. οὖν] δὴ G. ib. όψεις] καὶ τὰς λεπτὰς ἀράχνας έκείνας, τὰς ἀπὸ τῆς κόρης ἐπὶ την περιφέρειαν του κύκλου τεταμένας, μηκέτ' ἀράχνας, ἀλλ' ὅψεις

11. τὸ δὲ κέντρον] καὶ τὸ κέν-

τρον G.

ib. κατὰ δὴ δὴ om. G. 12. τὸ δὲ σύμπαν καὶ τὸ σύμπαν G. Fabr. p. 878.

πεδον τοῦ κύκλου διὰ παμπόλλων ἄλλων ὅψεων 8 έπ' αὐτὸ διηκουσῶν. "Όσαι δ' αν τούτων γε τῶν όψεων ίσον τούτου άξονος απέχουσι καὶ καθ εν ότιοῦν [ἐπίπεδον] ὧσιν, ὁμοταγεῖς ὀνόμαζε οὕτω γὰρ άπὸ κέντρου της [κόρης] έξερχόμενον τὸ όπτικὸν 5 πνεθμα έπερείδεται τῷ ἀέρι, ώσπερ τις κώνος, πλατύνεται δὲ πρὸς τὸ τοῦ ὁρωμένου μέγεθος, καὶ κατὰ 9 τον αύτον τρόπον γίνεται ή όρασις. Είδες δέ μοι καὶ δι όπης στενης άκτινας ήλίου διαπεμπομένας τε καὶ πρόσω φερομένας, οὐδαμόθεν κεκλιμένας οὐδὲ καμ-10 πτομένας, άλλ' άκριβώς εύθειάν τε καὶ άκλινη βαδι-10 ζούσας όδόν. Τοιαύτην μοι νόει καὶ τὴν τῶν ὄψεων όδον ύπάρχειν.

DE CAPITE.

Visus mathematica et optica explicatio.

8 aliis in ipsum pervenientibus visionibus. At quaecunque visiones aeque ab axe distant et in aliqua plani parte consistunt, ejusdem ordinis appellentur, Graece όμοταγείς; ita namque e pupillae centro visorius spiritus egrediens aëri,* tanquam conus quidam, innititur, et ad visilis rei magnitudinem ampliatur, atque ad geundem modum efficitur visio. Verum enimvero vidistine unquam solis radios per angustum foramen ingressos proculque tendentes, nullam in partem declinantes neque deflexos, sed di-10 rectissime procurrentes? Talem tu visionum rectum incessum mente concipito.

* Aëri, Ed. 1581; aëre, Edd. 1537, 1540, 1551; aëra, Fabr.

 παμπόλλων ἄλλων πολλών τινων G.

2. διηκουσῶν] καθηκουσῶν G. ib. "Οσαι κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 817.

ib. $\gamma \epsilon$] om. G.

3. τούτου] τε τοῦ G., quod mallem.

ib. ἀπέχουσι] ἀπέχουσα Ε., ἀπέ-

ib. καθ έν Sic E.G., καθ vul. 4. [ἐπίπεδον] Sic G., ἐπιπέδω Ε.,

έν τῷ ἐπιπέδφ vul. ib. ὧσιν] Sic E.G., εἰσὶν vul.

ib. ὀνόμαζε] όσαι δ' άλλως, ἀνομοιοταγείς add. G.

4-8. οὖτω-ὅρασις] om. G. 5. [κόρης] κόρρης vul.; vide sup. ad p. 164. l. 1.

8. Είδες δέ μοι κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 817, 18.
 ib. Είδες δέ μοι] ὶδεῖν σε οἶμαί

9. διαπεμπομένας] διεκπιπτούσας

ib. $\tau \epsilon$] Sic E.G., om. vul.

10. κεκλιμένας] έγκλινομένας G. 11, 12. εὐθεῖάν—όδόν] Sic E.G.,

κατ' εὐθεῖαν προϊούσας vul.

13. όδον υπάρχειν] Sic E.G., εὐθυπορίαν vul.

Mor. p. 67, 68.

DE CAPITE.

Visus mathematica et optica explicatio.

- 25 Έπὶ τούτοις δὴ σαφῶς γινωσκομένοις, (εἴ γε γινώσκοις αὐτὰ, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' αὖθις ἐπαναλαμβάνων, έπειδαν ακριβως έκμάθοις,) έπι τα μετά ταῦτα γεγραμμένα παραγενόμενος, εν [δή] μοι καὶ πρώτον τόδε προσμανθάνειν, ώς έκαστον τῶν ὁρωμέν ν οὐ 5 μόνον [οὐδὲ ψιλῶς,] άλλὰ πάντως παρά τινος φαίνεται τῶν ὄψεων τῶν [περιλαμβανουσῶν αὐτὸ], προσπιπτουσῶν ἐνίοτε μέν τινι τῶν ἐπέκεινα τοῦ βλεπομένου σώματος, ένίστε δὲ τῶν ἐπὶ τάδε· δεύτερον δέ, ώς τὸ μεν ύπὸ τοῦ δεξιοῦ μόνου βλεπόμενον 10 όφθαλμοῦ, [τὸ] μὲν ἐγγυτέρω μᾶλλόν [πως] ἐν τοῖς 879
- [Quae postquam plane intelligis, (si revera ea intelligis, sin 25 autem minus, illa iterum repete, et ubi exacte perdidiceris,) ad ea quae postea sunt scripta aggressus, unum quidem hoc ac primum mihi insuper discas, quod] * visile quodque [neque solum, neque nudum, sed] ab aliqua in ipsum incidente visione prorsus aspicitur; interdum quidem ultra visile corpus visio protenditur, interdum ad citeriora contrahitur: item quod alterutro oculorum cernitur, si dextro et in propinquo fit, in sinistra parte esse vide-

* Quamobrem visile &c. Crass.

p. 818, 19.

1-5. Έπὶ-προσμανθάνειν Sic E.G., om. vul.

1. δή δ' ήδη G.

ib. γινώσκοις] γινώσκεις G. 2. αὐθις] καὶ αὐθις add. G.

3. ἐκμάθοις] ἐκμάθης G. 4. [δή] δέ Ε. ib. [δή]—τόδε] μὲν καὶ πρῶτον τόδε G.

5. προσμανθάνειν] προμάνθανε G. 5-р. 173. l. 8. ы́ є єкасточφαινόμενα] Sic E.G., vul. quae sequuntur: "Εκαστον οὖν τῶν όρωμένων πάντως, παρά τινος των προσπιπτουσων αὐτῷ καταφαίνεται όψεων. ενίστε μεν οὖν ἐπέκεινα τοῦ όρωμένου σώματος ή όψις ύπερεκτείνεται, ενίστε δε πρός τάνδον υπάγεται οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ καθορώμενον θατέρφ των όφθαλμων, τώ δεξιώ μέν, εί μέν εγγιόν ποι κείται,

 Έπὶ τούτοις κ. τ. λ.] Cf. Gal. ὡς ἐν ἀριστεροῦ μέρεσιν κεῖσθαι 818, 19. φαντάζεται, εἰ δὲ πόρρω ποι μᾶλλον, έν δεξιοίς, τῷ εὐωνύμῳ δὲ, τὸ μέν πλησίον έν δεξιοίς κείσθαι δοκεί, τὸ δὲ πόρρω ἐν ἀριστεροίς τὸ δ΄ ύπ' ἀμφοῖν, μεταξύ. εἰ (ἢν Α.), δέ γε ἢ κόρρης (κόρρη Β.) ἄνω τυχον, ή κάτω παραληφθείσα παραχ-θείη (πραχθείη Β.F.), διπλα δοκεί καθορᾶσθαι τὰ ἀπλᾶ.

> 5. οὐ μόνον] οὐδὲ μόνον δρᾶται G. 6. [οὐδὲ ψιλῶς] οὐδὲ ψιλὸν G., οὐ δαψιλῶς Ε.

> ib. παρά τινος φαίνεται τι περιφαίνεται G.

> 7. [περιλαμβανουσῶν αὐτὸ] Sic G., περιλαμβανοῦς αὐτῶ Ε.

9. σώματος] σωμάτων Ε. 11. [τὸ] Sic G., τῶ Ε.

ib. έγγυτέρω] έγγύτερον G.
11. [πως] Sic G., et sic inf. p. 173. l. 2., &s E.

Fabr. p. 878, 79.

ἀριστεροῖς μέρεσι κεῖσθαι φαντάζεται, [τὸ] δὲ πορρωτέρω μᾶλλόν πως ἐν τοῖς δεξιοῖς, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μόνον βλεπόμενον, ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς τὸ πλησιέστερον μᾶλλον, ἐν δὲ τοῖς ἀριστεροῖς [τὸ] πορρωτέρω, τὸ δ' ὑπ' ἀμφοῖν ἐν τῷ μεταξύ' καὶ 5 τρίτον ἐπὶ [τούτοις] μαθεῖν, ὅτι παραληφθείσης καὶ παραχθείσης τῆς κόρης ἤτοι ἄνω ἢ κάτω τοῦ θατέρου τῶν ὀφθαλμῶν, διπλᾶ φαίνεται τὰ τέως ἁπλᾶ φαινόμενα.

DE CAPITE. Visus mathematica et optica explicatio.

26 Ἐπέλθωμεν οὖν ἐξηγήσασθαι περὶ τῶν συζυγιῶν 10 τῶν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου νεύρων, τοῦτο γὰρ ἡμῖν προὔ2 κειτο. Περὶ μὲν οὖν τῶν μαλακῶν νεύρων, ὅτι ἐκ τῶν ἐμπροσθίων κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου φύονται, καὶ p. 68 ὡς ἡ μὲν μία χορηγεῖ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ὅρασιν, ἡ δὲ ἄλλη ταῖς ῥισὶ τὴν ὅσφρησιν, ἱκανῶς ἀπεδείξαμεν. 15

bitur, si procul magis, in dextra; quod sinistro autem spectatur, propius in dextra, longinquius in sinistra magis positum creditur; at quod utroque sentitur, medium tenere locum existimatur: quod si forte pupilla sursum versum aut deorsum a propria sede pellatur, omnia sese oculis duplicia repraesentabunt.

26 Jam vero tempus instat nervorum conjugia e cerebro nascentia 2 recensere, [id enim nobis propositum fuit.] Sed molles nervos e cerebri prioribus cellulis emanare, eorumque par unum ad oculos visivam facultatem, alterum ad nares olfactoriam subvehere,

1. [τὸ] δὲ] Sic G., τῶ δὲ E.
ib. πορρωτέρω] πορρώτερον G.
3. μόνον] μόνου G.
4. πλησιέστερον] πλησιαίτερον
G., ut sup. p. 32. l. 10.
ib. ἐν δὲ] δ' ἐν G.
ib. [τὸ] Sic G., τῶ Ε.
5. πορρωτέρω] πορρώτερον G.
6. [τούτοις] Sic G., τοῦτο Ε.
ib. παραληφθείσης] θλιφθ. G.
7. τῆς κόρης ἤτοι ἄνω] ἤτοι γ' ἄνω τῆς κόρης G.
ib. κόρης] Vide sup. ad p.164. l.1.

ib. τοῦ θατέρου] θατέρου G. 10. Ἐπέλθωμεν οὖν ἐξηγήσασθαι] Sic E., ἀλλὰ ῥητέον ἥδη vul.

11. τῶν ἐκ] om. Ε΄.
 ib. νεύρων] om. Ε΄.

ib. τοῦτο γὰρ ἡμῖν προὔκειτο] Sic E., om. vul.

14. τοῖς ὀφθαλμοῖς] τοὺς ὀφθαλμοὺς Ε.

15. ταῖς ρίσὶ] τὰς ρίνας Ε. ib. ἀπεδείξαμεν] ἀπεδείζαμεν Ε., εἴρηται vul.

DÉ CAPITE.

Tertii nervorum paris origo,

divisiones,

άλλα καὶ ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν ἐμπροσθίων κοιλιῶν ἄλλη τις ἐκφύεται σκληρὰ, τῆ τάξει δευτέρα, χορη-γοῦσα τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν κίνησιν, καὶ τοῦτο ἀκρι-3βῶς ἐξηγησάμεθα. ᾿Αρξώμεθα οὖν ἀπὸ τῆς τρίτης 4συζυγίας. Ἡ τρίτη οὖν συζυγία, ἐκφυομένη μὲν καὶ 5 αὐτὴ ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου πλησίον τῆς δευτέρας, καταφύεται διὰ τῆς βάσεως τοῦ ὀστοῦ τοῦ ὑποκειμένου τῷ ἐγκεφάλῳ, τοῦ ὀνομαζομένου σφηνοειδοῦς κατασπείρεται δὲ εἰς τὰ κατὰ πρόσωπον μόρια, καὶ εἰς τὴν γλῶτταν, καὶ εἰς τὰ παρακείμενα τῆ γλῶττη το μόρια, καὶ εἰς τὸν ὑπαλείφοντα χιτῶνα τὸ στόμα, καὶ τὸν φάρυγγα, τὴν ἐπιγλωττίδα τε, καὶ τὸν λάρυγγα, 5 καὶ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, καὶ τὸν στόμαχον. Τοῖς μὲν

satis dilucide supra positum est, [c. 15.]; praeterea ex iisdem prioribus cavis alium, [i.e. secundum] nervorum durorum ordinem 3 oculis motum irrigantem oriri docuimus [c. 23. § 5.]. Sed initium 4 a tertio conjugio faciamus. Itaque tertius nervorum ordo ex cerebro et ipse prope secundum nascitur, ossis basi subter cerebrum positi, cunealisque vocati adhaerescens; sed per faciei partes, et linguam, linguaeque finitima loca dissipatur, adhuc et in membranam, os, fauces, epiglottida, guttur, asperam arteriam, gulam-5 que vestientem diducitur. Faciei sane partibus, praeterea tem-

ἀλλὰ καὶ] Sic E., καὶ vul.
 ἐμπροσθίων] τοῦ ἐγκεφάλου
 add. vul., om. E.

2. άλλη τις ἐκφύεται] Sic E., φύεται vul.

ib. τῆ τάξει δευτέρα] Sic E., έτέρα τάξις νεύρων vul.

3. τοις όφθαλμοις] τους όφθαλ-

μούς Ε.
ib. καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐξηγησά-

μεθα] Sic E., om. vul. 4. 'Αρξώμεθα] Sic E., ἀρκτέον

ib. ἀπὸ] Sic E., om. vul. 5. ἐκφυομένη] Sic E., ἐκφύεται ib. καὶ αὐτή ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου] Sic E., τοῦ ἐγκεφάλου καὶ αὕτη vul.

 καταφύεται] Sic E., καταφυομένη vul.

10. παρακείμενα] περικείμενα Β.
11. καὶ εἰς] Sic Ε., om. καὶ vul.
ib. ὑπαλείφοντα] παραλείφον-

ται D.
12, 13. τὸν φάρυγγα—στόμαχον]
τῆ φάρυγγι, (Vide sup. ad p. 91.

 1. 12.) τῆ ἐπιγλωτγίδι τε, καὶ τῷ λάρυγγι, καὶ τῆ τραχεία ἀρτηρία Ε.
 12. τὴν ἐπιγλωττίδα τε] Αn τὴν

τε ἐπιγλωττίδα ut inf. p. 175. l. 5?

Fabr. p. 879, 80.

οὖν κατὰ πρόσωπον μορίοις χορηγεῖ αἴσθησίν τε καὶ κίνησιν, ήγουν τοις κροταφίταις μυσὶ, καὶ τοις μασ- 880 σητήρσι, καὶ τοῖς χείλεσι, καὶ τοῖς τῆς ρινὸς πτερυγίοις τη δὲ γλώττη, καὶ τῷ στόματι, καὶ τῷ φάρυγγι, τῆ τε ἐπιγλωττίδι, καὶ τῷ λάρυγγι, καὶ τῆ 5 τραχεία άρτηρία, καὶ τῷ στομάχῳ αἴσθησιν καὶ μόνην ή γὰρ κίνησις τούτοις ἀπὸ τῆς ἔκτης ἐστὶ συζυγίας.

DE CAPITE. et functio.

27 Έστι δὲ ή γλώσσα τη μὲν οὐσία μυώδης τὸ δὲ μέγεθος αὐτης πρὸς την εὐρυχωρίαν τοῦ στόματος το τὸ δὲ σχημα προμήκης, κατὰ δὲ τὸ ἄκρον αὐτης 2περιφερής. "Οργανον δέ έστι διαλεκτικόν τε καὶ γευστικου, την κίνησιν χορηγουμένη άπο της έβδόμης συζυγίας των άπ' έγκεφάλου πεφυκότων νεύρων.

Linguae materia, magnitudo,

figura,

functio,

3 Ἡ δὲ ἔκφυσις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ γίνεται, 15 καὶ έστι συνδεδεμένη τη ρίζη της γλώττης.

et origo.

28 "Ότι δὲ τοῦ στόματος δύο γένυες εἰσὶν, ή μὲν ἄνω,

Maxillas duas esse,

porum et maxillaribus musculis, labiis, et nasi alis sensionem motumque impartitur; linguae vero, ori, faucibus, epiglottidi, gutturi, asperae arteriae, et gulae solam sentiendi potentiam invehit; motum enim a sexto nervorum ordine haec membra suscipiunt.

27 Lingua vero materia quidem est musculosa; magnitudinem vero oris portione consequitur; figura oblonga est, tereti mu-2 crone. Locutionis gustatusque instrumentum est; motus ei a septimo nervorum e cerebro fluentium conjugio subministratur.

3 Ejus excessui ab osse ypsili elementi formam habente ortus est; is et linguae radici colligatur.

28 Oris profecto duas esse maxillas, unam supra, alteram infra,

2. ήγουν] ή γουν Ε., ή Α., έως Β., ηως D., ως F., ηως M. Cf. inf. p. 192. 1. 8.

 ib. μασσητήρσι] μασιτήρσι Ε.,
 ut inf. p. 179. l. 12.
 6. καὶ μόνην] Vide sup. ad p. 57. 1. 9.; καὶ κόναν Α.

11. προμήκης Αη πρόμηκες? 12. περιφερής] Απ περιφερές? 13. την κίνησιν χορηγουμένη] Sic E., της κινήσεως χορηγουμένης αὐτῆ vul.

17. yévves Sic A., yévvs vul.

Mor. p. 68, 69.

DE CAPITE.

quarum inferior movetur, superior immota manet.

Maxilla inferior quomodo detrahatur. Musculosa latitudo (vulgo platysma myoides.)

2 ή δὲ κάτω, φανερὸν [παντί.] Κινεῖται δὲ μόνη ή κάτω διὰ τὸ λεαίνεσθαι τὰς τροφὰς, μένει δὲ τὸ εν ἀκίνητον εί γὰρ τὰ δύο έκινοῦντο, ἔμειναν ἂν τὰ ἀμφό-3 τερα ἀνενέργητα. 'Αλλ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν λίθων δρώμεν ότι λεαίνεται δ σίτος, τοῦ κάτω μένον-5 τος άσαλεύτου, τοῦ δὲ ἄνω κινουμένου, ἀνάπαλιν γίνεται έπὶ τῶν ζώων εἰ γὰρ τὸ ἄνω τῆς γένυος έκινείτο, έσαλεύετο αν ὁ έγκέφαλος, βλάβην οὐ τὴν p. 69 4 τυχοῦσαν προσφέρων. Τὸν ἄνθρωπον [δὲ ή] τοῦ άγαθοῦ Θεοῦ πρόνοια πρὸς τὸ συμφέρον ἀπενείματο 10 κατασπάται δὲ ή κάτω γένυς ύπὸ τοῦ μυώδους πλατύσματος, [έκφυομένου] μεν άπ' άμφοτέρων των άκρωμίων, [καταφυομένου] δὲ πρὸς τὸ κάτω μέρος 881 5 της γένυος έως τοῦ ἄκρου αὐτοῦ. "Εοικε δὲ τὸ μυῶδες

At sola inferior cibi exterendi causa 2 omnibus clarum est. movetur, altera immobilis manet; nam si utraque moveretur, 3 utraque inutilis et ociosa foret. Sed quemadmodum in molaribus lapidibus videmus frumentum inferiore immoto, [superiore autem moto,] confringi, ita et in nobis, sed contra fit; quandoquidem animantibus si maxilla superior moveretur, non 4 vulgare nocumentum cerebro ex concussu ingrueret. [Hominem autem boni Dei providentia bene disposuit; et maxilla] inferior sane musculosa latitudine detrahitur, quae ex posterioribus capitis excessibus (acromia [ἀκρώμια] Graeci vocant) enascitur, et infimae maxillae parti usque ad ipsam summam 5 inseritur. Similis est haec musculosa amplificatio muliebri phi-

1. [παντί] Sic fort. C., et sic sup. p. 13. l. 8., πάντη Ε., om. vul.

3. αν] om. Ε. ib. τὰ ἀμφότερα ἀνενέργητα] Sic Ε., ἀνενέργητα καὶ ἀμφότερα vul. 6. τοῦ δὲ ἄνω κινουμένου] Sic

E., om. vul. ib. ἀνάπαλιν] Sic E., οὕτω κάνταῦθα vul.

7. $\dot{\epsilon}n\dot{\imath}$] $\dot{\epsilon}i$ $\dot{\delta}'$ pr. vul., om. E. ib. $\dot{\epsilon}i$ $\dot{\gamma}\dot{\alpha}\rho$] Sic E., om. vul.

ib. της γένυσς Sic A.D., της

γέννυος vul., om. E.

8, 9. ἐσαλεύετο προσφέρων] Sic Ε., ούχ ή τυχοῦσα βλάβη τούτοις αν προσεγίνετο του έγκεφαλου σαλευομένου vul.

9. προσφέρων] προσφένων Ε. 9, 10. Τον-άπενείματο Sic E., om. vul.

9. [δè ή] Sic Sc., διà E.

10. συμφέρον] συμφέρων Ε. 12. [έκφυομ.] Sic C., -όμενος vul. 13. [καταφ.] Sic C., -όμενος vul.

DE CORP. HUM. FABR. IV. 28, 29.

Fabr. p. 880, 81.

Must. p. 1.

πλάτυσμα γυναικείφ φιαλίφ, τῷ ὀνομαζομένφ παρὰ 6τη κοινη συνηθεία στομομανίκω. Κλείεται δὲ ή κάτω γένυς ὑπὸ τῶν κροταφιτῶν μυῶν ἀμφοτέρων μασσάται δὲ τὰς τροφὰς κινουμένη μυλοειδῶς ὑπὸ τῶν μασσητήρων μυών.

DE CAPITE. Maxilla inferior quomodo claudatur, quomodo escas atterat.

29 Περιέχουσι δὲ αἱ γένυες ἀμφοτέρους τοὺς ὁδόντας Must. Dentium σὺν τοῖς φατνίοις αὐτῶν. ἐκατέρα τῶν γενύων ὀδόν- Ρ. Ι. τας έξκαίδεκα: ἔμπροσθεν μὲν [τοὺς] τομεῖς, τὸν άριθμον [τέσσαρας], όξεις καὶ πλατείς, οίους ένδακόντας ἀποτεμείν έξης δὲ τοὺς κυνόδοντας, έκατέ-10 ρωθεν ένα, πλατείς μεν την κάτω βάσιν, όξεις δε

Dentes incisores,

canini,

alae, quam vulgo Graeci [στομομάνικον] stomomanicon appellant. 6 Ab utrisque vero temporaneis * musculis inferior mandibula clauditur; eadem instar molaris lapidis a mansoribus musculis agitata escas atterit atque comminuit.

* temporaneis Edd. 1537, 1540, 1548, et 1581; temporumFabr.

Maxillae utrosque dentium ordines cum sedibus suis (quas Graeci [φάτνια] phatnia, nos praesepia dixerimus,) continent: earum singula sexdecim dentes exigit; ex iis quaterni primi (quia secant,) a Graecis τομείς, [Latine incisores,] nominantur, acuti et lati, ut mordicus secent idonei ; hi deinde quatuor caninis dentibus, singulo utrinque, cinguntur, secundum basin

1, 2. ονομαζομένω—συνηθεία Sic Ε., κοινώς λεγομένω vul.

2. στομομανίκω] στομομάνικον Ε. 3. ὑπὸ—ἀμφοτέρων] Sic E., ὑπ'

αμφοτέρων των κροταφιτών μυών

4. κινουμένη] κινουμένας Ε. Περιέχουσι] Inc. fragm. prim. ap. Must.

ib. Περιέχουσι κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 868, 69.

6-8. Περιέχουσι-έξκαίδεκα] διὰ τί δύο καὶ τριάκοντα τοὺς πάντας δδόντας έχομεν, εφ' ένδς στοίχου καθ' έκατέραν την γένυν έξκαίδεκα τεταγμένους G.

7. φατνίοις αὐτῶν Sic E.M.,

τούτων φατνίοις vul.

8. μέν] οὖν εἰσὶν add. vul., om. E.G.M.

ib. [τοὺς] Sic G.M., οί vul. ib. τομείς] ὀνομαζομένους add. G.

ib. τον ἀριθμον [τέσσαρας] om.

9. [τέσσαρας] Sic M., τέσσαρες vul.

ib. οιους ένδακόντας Sic E.G.M., οίοι ενδακόντες vul.

10. αποτεμείν] αποτέμνειν G., quod mallem.

ib. τοὺς κυνόδοντας Sic G.M., τούς κυνωδόντας Ε., οί κυνώδοντες vul.

ib. έκατέρωθεν ένα] om. G. 11. eva Sic E.M., els vul.

Fabr. p. 881.

DE CAPITE. molares,

Mor. p. 69. άνω, καθάπερ οἱ τῶν κυνῶν, ἐπιτηδείους δὲ εἰς τὸ κλάν τὰ σκληρὰ τῶν σωμάτων ἐφεξης δὲ τούτων έκατέρωθεν πέντε, [τους γομφίους,] (ους και μύλας ονομάζουσιν,) πλατείς καὶ σκληρούς καὶ μεγάλους 2 καὶ τραχείς, έπιτηδείους προς λέανσιν. Μονόρριζοι 5 μέν οὖν εἰσιν οἱ τομεῖς, δυοῖν δὲ ρίζων οἱ κυνόδοντες, τρίρριζοι δὲ τῶν μυλῶν οἱ ἔμπροσθεν, τετράρριζοι δὲ οι πάντων έσωθεν, οθς και σωφρονιστήρας ονομά-3 ζουσιν. Είσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν τέσσαρες ἄνωθεν δύο, 4 έκατέρωθεν είς, καὶ κάτω δύο, έκατέρωθεν είς. Τού-10 τους φασίν ιατροί φύεσθαι μετά δεκατέσσαρα έτη. ώς ὅσοι ἔφθασαν εὐνοῦχοι γενέσθαι ἔσωθεν τῶν

genuini.

Eunuchi et foeminae quot habeant dentes.

latioribus, superius acuminatis, quales cernuntur in canibus; hi ad dura ossa conterenda apti sunt; ultra quos ab omni parte [quinque] maxillares, (quos et molares vocamus,) lati, duri, grandes, asperi, idonei [ad laevigationem. Unam radicem habent incisores, duas 2 canini, tres molarium priores, quatuor omnium interiores, qui genuini (seu dentes sapientiae,) appellantur. Hi quatuor sunt nu-3 mero; in maxilla superiore duo, ex utraque parte unus, itemque duo in inferiore, ex utraque parte unus. Hos aiunt medici post 4 annum decimum quartum nasci; adeo ut quicunque eunuchi ante

1. ἄνω τὸ ἄνω πέρας G. ib. καθάπερ—κυνῶν] om. G.

1, 2. ἐπιτηδείους—σωμάτων] οίους, εί μη τέμνοιτό τι πρός έκείνων διὰ σκληρότητα, τοῦτ' αὐτοὺς θλαν δύνασθαι G.

1. ἐπιτηδείους] Sic E.M., ἐπιτή-

δειοι vul.

2. κλάν κλάνειν Ε.

ib. σωμάτων SicE.M., ὀστῶν vul. 2, 3. έφεξης — έκατέρωθεν] καὶ

τούτων έξης G.

 ἐφεξῆς] ἐφ' ἐξῆς Ε.
 τούτων] Sic Ε.Μ., om. vul. 3. πέντε] Sic E.M., om. G. et vul.

ib. [τους γομφίους] Sic G., ους γομφίους Μ., οί γόμφιοι vul., οί γόμφοι Β.

ib. οθς καὶ] οθς δή καὶ G. 4. ὀνομάζουσιν] Sic E., ὀνομάζουσι G.M., δνομάζομεν vul.

ib. πλατείς] τραχείς και πλατείς G. ib. σκληρούς καὶ μεγάλους] Sic E.G.M., σκληροί καὶ μεγάλοι vul.

5. καὶ τραχείς] hic om. G. ib. ἐπιτηδείους] Sic E.M., ἐπι-

τήδειοι vul.

ib. ἐπιτηδείους πρός λέανσιν] οίους τὰ τμηθέντα πρὸς τῶν τομέων, ή θλασθέντα πρὸς τῶν κυνοδόντων, αὐτοὺς λειοῦν ἀκριβῶς G.

5—p. 183. l. 13. πρὸς—σκληρῷ] Sic E.M., om. vul.

5. Μονόρριζοι] Sic M., μονόριζ.Ε. 7. τρίρριζοι] Sic M., τρίριζοι Ε. ib. τετράρριζ.] SicM., τετράριζ.Ε.

8. πάντων πάντες Μ.

ο. τέσσαρες Sic M., -ρεν E.

ib. ἄνωθεν] ἄνω Μ. 10. κάτω] Αη κάτωθεν?

δεκατεσσάρων χρόνων, τους σωφρονιστήρας όδόντας ούκ έχουσιν, άλλ' έχουσιν ούτοι όδόντας τον άριθμον 5 όκτω καὶ εἴκοσι, καθάπερ καὶ τὸ θῆλυ. Εκαστος δὲ τῶν ὀδόντων ἐμπέπηκται ἐν τῷ Γαύτοῦ] φατνίῳ καὶ αὐτὰ τὰ φατνία ἐκπεφύκασιν ἐξ ἐκατέρας γένυος, 5 όστα όντα καὶ αὐτὰ λεπτὰ, καὶ κοῖλα πρὸς ὑποδοχὴν 6 των οστων κατασκευασθέντα. Υπαλείφει δε αύτα κατὰ τὰς ρίζας τῶν ὀδόντων καὶ χορηγεῖ [αὐτοῖς] αἴσθησιν τὰ ἐκ τῆς τρίτης συζυγίας νεῦρα· καὶ διὰ p. 2 τοῦτο οἱ ὀδόντες εἰσὶν [αἰσθητικὰ] ὀστᾶ, πάντων 10 όστῶν ἀναισθήτων ὄντων.

DE CAPITE.

Dentium praesepia.

Dentes unde sensum trahant.

7 Έν δὲ τῷ ἐν ταῖς Γγένυσιν ἀμφοτέραις μυώδει δέρματι], ὅπερ καὶ γνάθος ὀνομάζεται, ἐκπεφύκασι τρίχες ἀπὸ τῶν κροτάφων καὶ τῶν [μασσητήρων] έως του πώγωνος καὶ τῶν χειλέων, σκέπουσαι μὲν 15

Genas et labra pilis operta esse,

eum annum facti sint, dentes genuinos non habeant, sed viginti 5 octo tantum, sicut foemina. Singuli autem dentes in proprio praesepi infixi sunt; ipsa quoque prasepia ab utraque maxilla oriuntur, ossaque sunt levia, et, ut alia ossa reciperent, cavata. 6 Ea ad dentium radices vestiunt et sensum iis deferunt tertii paris nervi; quare dentes sunt ossa sensilia, reliqua autem ossa minime sentiunt.

7 In cute autem musculosa utriusque maxillae, quae et bucca appellatur, nascuntur pili a musculis temporalibus et masticatoriis (vulgo masseteribus,) usque ad genas et labra, qui non

3. ὀκτώ καὶ εἴκοσι] κηα Ε., κή Μ. 4. [αὐτοῦ] Sic M., αὐτοῦ E.

5. γέννος] γέννους Ε. 8. [αὐτοῖς] Sic M., αὐτὰ Ε. Legitur χορηγέω cum dat. decies; E. autem habet accus. quater sup. p. 144. l. 6: 173. 14, 15: 174. 3. 10. [αἰσθητικά] Sic M., τικοὶ Ε. ib. πάντων] τῶν add. Μ. 12. Έν δὲ τῷ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 899.

12—13. Έν δὲ—χειλέων] καὶ γὰρ οὖν καὶ αἰ κατὰ τὰ γένεια τρίχες G. 12. [γένυσιν ἀμφοτέραις] Sic M.,

γέννυες αμφοτέρες Ε.

ib. [μυώδει] μυῶδες Ε., μυῶδι Μ. 13. [δέρματι] Sic Μ., δέρμα Ε. 14. [μασσητήρων] μασιτήρων Ε. ut sup. p. 175. l. 2., μαστήρων Μ. 15—p. 180, 1. σκέπουσαι—σιαγόνας] οὐ μόνον σκέπουσι τὰς γέ-

vvas G.

DE CAPITE.

non item nasum et genas. αμφοτέρας τὰς σιαγόνας, ἄμα δὲ καὶ εὐπρέπειαν τῷ προσώπῳ χαριζόμεναι, εἰ αὐτάρκως ἔφυσαν αὶ γὰρ εὐπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις ἀπρεπεῖς. Τὰ δὲ μῆλα τοῦ προσώπου καὶ αἱ ρίνες ἀτρίχωτοι διαμένουσιν εἰ γὰρ καὶ ταῦτα τετριχωμένα ἐτύγχανον, ἄγριον αν τὸ 5 πρόσωπον ἐφαίνετο καὶ ἀγρίου ζώου, οὐχ ἡμέρου τε καὶ πολιτικοῦ οἷός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος.

Maxillae inferioris symphysis, et processus duo.

Processus coronoides. 9 Τὰ ὀστὰ δὲ τῆς κάτω γένυος ἥνωνται πρὸς ἄλληλα κατὰ μὲν τὸ κάτω μέρος κατὰ σύμφυσιν' ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς κάτω γένυος δύο ἀποφύσεις εἰσὶν, ἡ ιο μὲν αὐχὴν, ἡ δὲ [κορώνη.] 'Υποδύεται μὲν οὖν ἡ κορώνη ἐν τῷ ὀστῷ τῆς ἄνω γένυος τῷ καλουμένῷ ζυγώματι, εὐμήκης οὖσα, ὅπως ἐν μεγάλαις χάσμαις μὴ [ὀλισθαίνη], καὶ [μένη] τὸ ζῶον [κεχηνὸς]

modo ambas maxillas operiunt, verum etiam decorem faciei afferunt, si modice creverint; excessus enim et defectus indecori 8 sunt. Malae autem faciei et nares pilorum expertes sunt; si enim hae quoque partes hirsutae fuissent, efferata facies fuisset, et fere animali potius conveniens quam mansueto ac civili qualis est homo.

Ossa autem maxillae inferioris per symphysin ab inferiore parte inter se connectuntur; in superiore autem duo sunt processus, 10 quorum unus cervix, alter coronoides appellatur. Coronoides igitur longus est et inseritur ossi maxillae superioris jugali vocato, ne quando in violentis motibus prolabatur, neve animal invite de-

1, 2. ἄμα—χαριζόμεναι] ἀλλὰ καὶ πρὸς κόσμον συντελοῦσι G.

2, 3. εὶ—ἀπρεπεῖs] om. G.
3. ἀπρεπεῖs] Lin. duas hic om.

ib. Τὰ δὲ μῆλα κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 899, 900.

3-7. Τὰ - ἄνθρωπος] καὶ διὰ τοῦτο τά τε μῆλα καλούμενα καὶ τὴν ρῖνα ψιλὰ καὶ γυμνὰ τριχῶν ἡ φύσις ἀπέλιπεν ἄγριον γὰρ ᾶν οὕτω καὶ θηριῶδες ὅλον ἐγένετο τὸ πρόσωπον,

οὐδαμῶς οἰκεῖον ἡμέρφ καὶ πολιτικῷ ζώφ G.

8. γέννος] Sic M., γένννος Ε.
10. γέννος] Sic M., γένννος Ε.
11. [κορώνη] Sic M., κρόνη Ε.
ib. Ύποδύεται] Sic M., -ύετα Ε.
12. γέννος] Sic M., γένννος Ε.

13. ζυγώματι] Sic M., ζυγόμ. Ε. 14. [όλισθαίνη] Sic M., όλισθαίνει Ε.

ib. [μένη] Sic M., μένει Ε. ib. [κεχηνος] Sic M., κεχηνοώς Ε.

Must. p. 2, 3.

άπροαιρέτως καὶ μὴ δυνάμενον σφαλίσαι τὸ έαυτοῦ 11 στόμα. 'Αποκρατεί δὲ καὶ ὁ αὐχὴν τῆς κάτω γένυος κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ζυγώματος ἐπίβασιν, ΐνα ἡ [κλείσις] καὶ ή [ἄνοιξις] τοῦ στόματος είη σύμμε-

12 τρος. Τὸ δὲ ζύγωμα τὸ ὀστοῦν ἐστι μὲν πρόβλημα 5 τοῦ κροταφίτου μυὸς, ἐκφύεται δὲ ἐκ τόπων δύο, ἐκ μέν των πρόσω μερών ἀπὸ τοῦ μικροῦ κανθοῦ τοῦ όφθαλμοῦ, ἐκ δὲ τῶν ὀπίσω ἀπὸ τοῦ ὀστοῦ τοῦ ἀτός.

13 ένουται δὲ κατὰ τὸ μέσον ραφη λοξη. Στηρίζεται δὲ ή κεφαλή έκ τῶν ὅπισθεν, καὶ έκ τῶν ἔμπροσθεν, καὶ 10 έξ άμφοτέρων των πλαγίων, ώσπερ καὶ τὸ τῆς ἐποχης ὄρθιον ξύλον, τὸ ὀνομαζόμενον τράνα. ὁ γὰρ την p. 3 a tergo, [ράχιν] συνδών νευροχονδρώδης σύνδεσμος άνέρχεται διὰ τοῦ τραχήλου έως τοῦ ἰνίου πρὸς στηριγμὸν τῆς κεφαλής ἀπὸ δὲ τοῦ δεξιοῦ ἀκρωμίου ἀποφύεταί τις 15 μῦς ἀνερχόμενος διὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ τραχήλου

DE CAPITE. Cervix.

Os jugale (vulgo arcus zygomaticus.)

Quomodo firmetur caput

ab utroque latere,

11 hiscens et os claudere impotens maneat. Cervix etiam inseritur in eadem ossis jugalis basi, ut fauces juste claudantur et aperi-

έως τῶν λιθοειδῶν ὀστῶν καὶ τοῦ ἰνίου, ὡσαύτως δὲ

καὶ ὁ ἀριστερὸς ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ἀκρωμίου ἔως τοῦ

12 antur. Os autem jugale est musculi temporalis propugnaculum, ex duobus locis exoriens, a fronte ex parvo oculi angulo, a tergo ex auris osse, et obliqua sutura medias partes inter se committit.

13 Firmatur autem caput a fronte, a tergo, et ab utroque latere, non secus atque epochae rectum lignum, quod τράνα appellatur: ligamentum enim inter nervum cartilaginemque medium quod spinam connectit ascendit per cervicem usque ad occipitium ut caput firmet; a dextro humero exoritur musculus qui per dextram cervicis partem ascendit usque ad ossa lapidea et occipitium, itemque sinister musculus a sinistro humero usque ad os lapideum

 δυνάμενον σφαλίσαι] σφαλίσαι δυνάμενον Μ.

2. γένυσς] Sic M., γέννυσς Ε. 4. [κλείσις] Sic M., κλείσης Ε. ib. [ἄνοιξις] Sic M., ἄνοιξης Ε.

6. δύο δύω Μ.

12. τράνα] om. M.

13. [ράχιν] ράχην Ε.Μ., ut sup.

p. 147. l. 10., inf. p. 194. l. 5. 14. στηριγμόν] Sic M., στιριγ-

DE CAPITE. et a fronte. λιθοειδοῦς ὀστοῦ καὶ τοῦ ἰνίου· ἐκ δὲ τῶν ἔμπροσθεν στηρίζει τὴν κεφαλὴν ἡ [ἀνάντης] ἀπόφυσις τοῦ [δευτέρου] σπονδύλου.

Meatus auditorius quare tortuosus. 30 Τὸ δὲ τῶν ἄτων ὀστοῦν, [εν καθ' ἐκάτερον οὖς,] οὐκ
[εὐθύτρητον] ἔχει τὸν ἀκουστικὸν πόρον, ἀλλὰ σκο-5
λιὸν, διὰ τὸ πλησίον τοῦ ἐγκεφάλου [κεῖσθαι] ἀμφότερα τὰ ὧτα' εἰ γὰρ [εὐθὺς] ὁ πόρος τῶν ὅτων ἦν,
ἐτοίμως ἂν ἐδέχετο ὁ ἐγκέφαλος τὴν βλάβην ἀπὸ
τῶν ἔξωθεν προσβολῶν, ἢ ὑπὸ ψύξεως, ἢ ὑπὸ θάλψεως, ἢ ὑπὸ κόνεως, ἀλλ' οὐδὲ τὸ σφοδρὸν τῶν 10
2 [τόνων] ἤνεγκεν ἂν ἀβλαβῶς ὁ ἐγκέφαλος. Διὰ
τοῦτο οὖν ἡ σκολιὰ θέσις τοῦ πόρου τῶν ὅτων γέ3 γονεν. Διὰ τὰς αὐτὰς οὖν αἰτίας καὶ ἔξωθεν τοῦ
πόρου πρόβλημά τι χονδρῶδες [προσέπλασεν] ἡ τοῦ
Θεοῦ ἄφατος δημιουργία, καὶ αὐτὸ σκολιὸν, τῆ θέσει 15
πλησίον τοῦ πόρου' τὸ γὰρ ἐξέχον τοῦ [ἀτὸς χον-

Auris pinnae forma,

positus,

et occipitium ascendit; a fronte autem secundae-vertebrae processus acclivis caput firmat.

Aurium autem ossa, ab utroque latere unum, non rectum habent meatum auditorium, sed tortuosum, quia ambae aures cerebro adjacent; si enim aurium meatus rectus fuisset, non modo damnum facile accepisset cerebrum ab externis injuriis, aut frigore, aut calore, aut pulvere, verum etiam ne sonos quidem vehementiores tulisset. Ob hanc igitur causam aurium meatus tor-3 tuosus factus est. Ob easdem causas extra meatum propugnaculum cartilaginosum insuper Dei ineffabilis sapientia fecit, id ipsum tortuosum, meatuique vicinum; eminens enim auris car-

2. [ἀνάντης] Sic inf. p. 190. l. 11: 191. 4., ἄναντις Ε., ἔναντις Μ.

3. [δευτέρου] Sic M., δευτέρα Ε. ib. σπονδύλου] Sic M., σπονδύλου Ε.

4. [έν—οὖς] Sic Sc., έν καθ ἔτερον οὖς Μ., έν καθέρρον οὖς Ε.

5. [εὐθύτρητον] Sic M., ἀθύτρητον Ε.

6. [κείσθαι] Sic M., είσαι Ε.

7. [εὐθὺς] Sic M., εὐθὴς Ε. 9, 10. ὑπὸ—κόνεως] ὑποψύξεως ἢ ὑποθάλψεως ἢ ὑποκόνεως Ε.

ἡ ὑποθάλψεως ἡ ὑποκόνεως Ε. 11. [τόνων] Sic M., ψόνων Ε.; an ψόφων?

12. γέγονεν] γέγονε Μ.

14. [προσέπλασεν] Sic M., προσεώλασεν Ε.

16. [ἀτὸς χονδρῶδες] Sic M., ἀτὰς χονδρῶ δ' Ε.

Mor. p. 69. δρώδες,] ὅπερ καὶ κόγχος καλεῖται, εὐπρεπείας χάριν γέγονεν, συνεργών καὶ έν τη εἰσόδω τών φωνών, ώς 4 κύμβαλον γὰρ ἀλαλάζει. Περιφερές γὰρ τῷ σχήματι, καὶ ποικίλον καὶ ἀνώμαλον τῆ συνθέσει τὸ γαρ άνω μέρος αὐτοῦ (ὅπερ καὶ πτερύγιον ὀνομά- 5 ζεται,) καμπύλον έστιν, τὸ δὲ κάτω (ο και λοβὸς καλείται,) εὐθὺ, τὸ δὲ μέσον τε καὶ ἔνδον (ὅπερ ὀνο-5 μάζεται κυψέλη,) κοίλον καὶ σκολιόν. Ἐτριχωμένος δέ έστιν ὁ πόρος διὰ τὰς προρρηθείσας αἰτίας τὴν δὲ αἴσθησιν τῆς ἀκοῆς ἀποτελοῦσιν τὰ ἐκ τῆς πέμ- p. 4 efficiant. πτης συζυγίας τοῦ έγκεφάλου κατασπειρόμενα νεῦρα.

6 Τὸ δὲ ὑπεράνω καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἄτων, ὁ καλεῖται μέτωπον, ένδέδυται δέρμα τι [σκληρον] καὶ περι- p. 69 pilorum expers. τεταμένον, καὶ διὰ τοῦτό ἐστιν αὐτὸ ἄτριχον εἰ γὰρ λάσιον ήν, οὐ μόνον δυσθεώρητον τὸ πρόσωπον έγέ-15 νετο, άλλὰ καὶ ἄγριον, καὶ τοὺς όφθαλμοὺς ἐκώλυεν

tilago, quae concha vocatur, decoris quidem gratia facta est, sed etiam vocum introitum adjuvat, quum sicut cymbalum tinniat.

- 4 Forma enim rotunda est, varia et inaequali compositione; pars enim superior (ala vocata,) curva est, inferior (lobus vocata,) recta, media autem et interior (alveare vocata,) cava et tortuosa.
- 5 Pilis munitus est meatus ob antedictas causas (§. 1.); audiendi sensum efficiunt nervi e quinto cerebri pare prodeuntes.
- 6 Quod autem super et ante aures jacet, quod frons vocatur, cute vestitum est dura] et circumtenta, proptereaque glabra est; nam si hirta esset, non solum aspectu foeda, sed etiam efferata facies videretur, oculorumque munus prohiberetur: permota vero

2. γέγονεν] γέγονε Μ. 3. ἀλαλάζει] Sic Μ., ἀλλαλάζει Ε.

4. ἀνώμαλον] Sic M., ἀνόμαλον Ε.

5. ὅπερ καὶ] om. καὶ Μ. 6. ἐστὶν] ἐστὶ Μ.

9. προρρηθείσας] Sic M., προρηθείσας Ε.

άποτελοῦσιν] ἀποτελοῦσι Μ.
 δέρμα τι] Sic Sc., δέρματι Ε.

M. Legitur ενδύομαι cum accus.

ter sup. p.81. l. 3: 119.14: 164. 7. ib. [σκληρὸν] σκληρῷ Ε.Μ. ib. περιτεταμένον] Sic vul., πε-

ριτεταμένω Ε.Μ.

14. αὐτὸ] Sic E.M., om. vul. 15. δυσθεώρητον] Sic E.M., δυσθεώρητος vul.

ib. ἐγένετο] ἐγίνετο Μ. 16. ἐκώλυεν] Sic E., ἐκώλυε Μ.

DE CAPITE.

Ejus partes,

ala,

lobus,

alveare.

Qui nervi auditum

Frons quare

DE CAPITE. Μυστ. p. 4. τοῦ βλέπειν. κινούμενον δὲ τὸ τοῦ προσώπου δέρμα γραμμὰς ἀποτελεῖ, τὰς ὀνομαζόμενας στολίδας.

31 Αἱ οὖν ὑπὸ τοῦ μετώπου περιεχόμεναι ἐμπρόσθιαι 882 κοιλίαι τοῦ ἐγκεφάλου τὸ φανταστικὸν μέρος περιέ-χουσι· τριῶν γὰρ καθόλου ἐνεργειῶν ὑπὸ τοῦ ψυχι- p. 70 κοῦ πνεύματος ἀποτελουμένων, φαντασίας, μνήμης τε, καὶ διανοίας, τρεῖς καὶ ἀφορίζονται τόποι τοῦ ἐγκεφάλου εἰς κατοικίαν αὐτῶν, ὁ ἔμπροσθεν, καὶ ὁ ²ὅπισθεν, καὶ ὁ μέσος. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἔμπροσθεν τόπῳ ἡ φαντασία κατοικεῖ, ἐν δὲ τῷ μέσῷ ἡ διάνοια, 10 3 ἐν δὲ τῷ ὀπίσω ἡ μνήμη. Εὐλόγως δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς τάξεως· πρότερον γὰρ φαντάζεται ὅπερ ἕκαστον ἔχει τῶν ἐμφαντικῶν, κἄπειτα τὰ ὁπωσοῦν δόξαντα, οἱονεὶ φρουρίῳ, τῆ μνήμη ἐναποτίθενται, ἴνα, καιροῦ 4 καλοῦντος, πρὸς τὸ χρειῶδες ἀναλαμβάνωνται. Πῶς 15

facie cutis rugas efficit, quae a Graecis $[\sigma \tau o \lambda i \delta \epsilon s]$ stolides nominantur.

δὲ καὶ τίνα πρόπον ὁ "Ομηρος λέγει ἐν τῆ καρδία τὸ

ήγεμονικὸν της ψυχης είναι, άλλὰ καὶ ἄλλοι πλείστοι

animae partem possident; tres enim cum sint ab animabili spiritu procedentes functiones, imaginatio, memoria, et cogitatio, tria similiter in cerebro tanquam hospitia discreta sunt, prior, posterior, mediusque ventriculus. In priori imaginandi potentia inhabitat, in medio cogitandi, in postremo memoria. Non sine summa autem ratione hunc ordinem habuerunt; prius enim quicquid in quolibet evidens est imaginationes excitat, deinde quae utcunque cogitata fuerint in memoria, veluti in quadam custodia, reconduntur, ut, occasione invitante, ad usus nostros depromantur. Caeterum cur poëta Homerus, et plerique alii Graeci scriptores, animae principatum in corde esse prodiderunt? quin etiam

Animalis spiritus tres esse functiones, itemque tres cerebri ventriculos.

In priore ventriculo imaginationem esse, in medio cogitationem, in posteriore memoriam; et quare.

^{2.} στολίδας] expl. fragm. prim. ap. Must.

^{3.} περιεχόμεναι] περιεχόμενα Α.

^{13.} τὰ] τοὺς Α. 17. ἄλλοι πλεῖστοι "Ελληνες] ἄλλων πολλῶν Ἑλλήνων Ε.

Fabr. p. 881-83.

Έλληνες, οὐ μὴν δὲ άλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, (" διὰ τί" γάρ φησιν, " ἀναβαίνουσι διαλο-" γισμοὶ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ;") οὐκ ἔχω εἰπεῖν πολλά γάρ οἱ ἰατροὶ ψηλαφήσαντες περὶ λογισμοῦ καὶ μνήμης ἀπωλείας, ποίου τόπου πάσχοντος γίνε- 5 5 ται, οὐδένα εδρον πλην τοῦ έγκεφάλου. Διὰ τοῦτο οὖν καὶ τὰ άρμόδια πρὸς θεραπείαν ἐπιθέματα, καὶ πυρίας, καὶ τὰ ἄλλα βοηθήματα τῆ κεφαλῆ προσφέρουσιν, οὐ τῆ καρδία μώρωσις γὰρ, καὶ μελαγχολία, μανία τε, καὶ ἐπιληψία, καὶ κάρος, καὶ φρε- 883 nascentes. νίτις, κατοχή τε, καὶ λήθαργος, καὶ παραφροσύνη, καὶ ἐπιλησμοσύνη, ἀποπληξία τε, καὶ παραπληγία, πάντα γίνεται έγκεφάλου πάσχοντος, η θερμανθέντος, η ψυχθέντος, η ξηρανθέντος, η ύγρανθέντος τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἢ καὶ τῶν περιεχουσῶν αὐτὸν μηνίγ-15 γων, η διά τινας αιτίας έμφραχθέντων των άπ' αὐτοῦ

DE CAPITE.

Cerebrum, non cor, memoriae sedem esse.

Morbi e cerebro vitiato

et ipsum divinum Evangelium huic sententiae clarissime accedit; "quare" enim inquit, (Luc. XXIV. 38.) "cogitationes ascen-"dunt in corda vestra?" Hanc ego quaestionem dissolvere nequeo; medici namque cum multas de ratiocinii memoriaeque interitu disputationes agitaverint, quo loco passio fieret, nullum 5 alium praeter cerebrum invenire potuerunt. Quocirca et accommodata ad curationem epithemata, fomenta, aliaque auxilia non cordi, sed capiti applicuerunt; siquidem stultitia, atra bilis, furor, comitialis, morbosus sopor, insania, occupatio, lethargus, delirium, oblivio, nervorum resolutio aut omnis corporis aut partis, omnia haec vitia affecto cerebro eveniunt, ejus videlicet corpore aut incalescente, aut refrigerato, aut arefacto, aut humescente, vel etiam membranis ipsum vestientibus itidem vitiatis, seu ner-

οὐ μὴν δὲ] Sic E., om. vul. 2. ἀναβαίνουσι διαλογισμοί διαλογισμοί ἀναβαίνουσι Luc. 11. λήθαργος λίθαργος Α.Β.

^{12.} παραπληγία] Sic B.E., παραπλησία Α., παραπληξία vul. αὐτὸν] αὐτῷ Ε.

Mor. p. 71.

DE CAPITE. 6 ἐκφυομένων νεύρων. 'Αλλὰ ταῦτα μὲν εἰ θέλει τις ἀκριβῶς διαγνῶναι, τὸ τρίτον τε καὶ τέταρτον βιβλίον τῆς Διαγνωστικῆς τοῦ Γαληνοῦ κατατριψάτω' οὐ γὰρ χρεὼν ἐνταῦθα περὶ αὐτῶν λέγειν, οὐ γὰρ διαγνώσεις καὶ θεραπείας ἐν τῷ παρόντι λόγῳ προυθέ-5 μεθα λέγειν, ἀλλὰ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου.

7 Καὶ περὶ μὲν τῆς κεφαλῆς ἀρκεῖ καὶ ταῦτα λέγειν.

6 vis ab ipso prodeuntibus ob aliquas causas obturatis. [Haec autem si quis accurate dignoscere cupiat, tertium et quartum librum Galeni Diagnosticae legat; non enim hic de iis dicendum est, quum non de dignotione neque curatione in praesenti libro dicere proposuerimus, sed de hominis fabrica.]

7 De capite haec enarrasse satis fuerit.

1—6. 'Αλλὰ—ἀνθρώπου] Sic E., μὲν οὖν vul.
om. vul.

8. Καὶ περὶ μὲν] Sic E., περὶ Ε., τοσαῦτα vul.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

BIBAION E.

Fabr. p. 883.

Ι ΕΡΙ μέν οὖν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐγκεφάλου καὶ p. 71 PROOE-ΜΙΜΜ. τῶν ἐν αὐτῷ μηνίγγων, ἐτί τε τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν τοῦ προσώπου μορίων ἀπάντων, ὁ πρὸ τοῦδε λόγος αὐτάρκως έξηγήσατο, άμα καὶ περὶ πασῶν τῶν αἰσθήσεων. περὶ δὲ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ 5 πεφυκότων νεύρων, έτι δὲ τῆς κατασκευῆς ἀπάντων

THEOPHILI

DE CORPORIS HUMANI FABRICA

LIBER V.

DE structura cerebri ejusque membranis, et de capite omnibusque faciei partibus, in superiore libro satis copiose dissertum est, necnon et de omnibus sensibus:] de spinae dorsi medulla, ortisque ab ea nervis, praeterea de omnium genitalium partium

1-4. ΠΕΡΙ-αἰσθήσεων Sic E., om. vul.

2. ἐν αὐτῷ] ἐν αὐτῶν Ε.

ib. μηνίγγων] μηνίγμων Ε. ib. eri re An eri de?

De quibus

dictum sit in libro su-

periore;

de quibus in praesenti

dicendum.

Mor. p. 71, 72.

PROOE-

τῶν γεννητικῶν μορίων, ἐν τῷ παρόντι λόγῳ, πέμπτῷ ὅντι τῆς ὅλης πραγματείας, τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα. Ἐπειδὴ δὲ κοινὰ μόριά εἰσι τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου, δι ὧν ἀνανεύομεν καὶ ἐπινεύομεν, καὶ περιάγομεν αὐτὴν εἰς τὰ πλάγια, δέον ἐκ τῶν τοιού- 5 των ἄρξασθαι, ἐπειδὴ πρώτως ταῦτα διήρθρωνται τῆ κεφαλῆ καὶ ἀλλήλοις.

DE SPINA. 2 "ΟΤΙ μὲν οὖν κίνησις οὐδεμία ὀστῶν γίνεται χωρὶς τοῦ διηρθρῶσθαί τε ἄμα καὶ διὰ μυῶν συνάπτεσθαι, δέδεικται πολλάκις ὡς χρὴ πάντως εἶναι μὲν τὸ 884 κινοῦν αὐτὰ μῦν, τὸ δὲ κινούμενον τὴν τῶν ὀστῶν σύνθεσιν, ὅτι δὲ ἡ κίνησις τῶν ἄρθρων διὰ συν-δέσμων εὐρώστων τε ἄμα καὶ μετρίως σκληρῶν γίνεται, δέδεικται καὶ τοῦτο καὶ ὡς χρὴ τοὺς συν-δέσμους περιλαμβάνειν κυκλοτερῶς τὰ κινούμενα τῶν 15 ὀστῶν ἄρθρα, ὅπως μὴ ἐξίσταται τὸ ἔτερον ἐκ τοῦ

formatione, sermo noster in praesenti volumine [totius hujus 2 operis quinto,] disputabit. Quoniam vero communes capiti colloque partes sunt, per quas annuimus, renuimus, ipsumque caput ad obliqua circumagimus, ab istis initium facere opus est, quoniam primum hae capiti atque inter se committuntur.

NULLUM sane ossium motum fieri nisi artus constituant et per musculos cohaerescant, plerumque ostensum est; prorsumque oportere motorem esse musculum, et quod moveatur ossium compagem, item artuum motiones praevalentes juxta et moderate duras copulas fieri, id quoque docuimus; ad haec necessario copulas ossium motos artus in orbem cingere, ne unum ab altero distet,

γεννητικῶν] γενητικῶν D.
 1, 2. πέμπτῳ—πραγματείαs] Sic E., om. vul.

^{3.} Ἐπειδή] Sic E., ἐπεὶ vul. 8. κίνησιν Α.

ib. οὐδεμία] οὐδεμίαν A.B.E. ib. γίνεται | γενέσθαι Α.Ε.

^{10.} ως] καὶ pr. vul., om. A.B.E.
11. αὐτὰ] Sic E., om. vul.

ib. μῦν] ὁ μῦς Ε.

^{12.} σύνθεσιν] σύνθεσις Ε.

^{13.} μετρίως] μητρίως Β. 16. ἐξίσταται] Αη ἐξίστηται? ib. ἐκ τοῦ] Sic E., om. ἐκ vul.

Fabr. p. 883, 84.

έτέρου, καὶ τοῦτο ἀποδέδεικται καὶ ὅτι ὁ μῦς σύνθετον σωμά έστιν έξ άπλης σαρκός συγκείμενος καὶ νεύρου, καὶ ὅτι τὴν κίνησιν πᾶς μῦς ἐκ τοῦ νεύρου έχει, καὶ τοῦτο διαφόρως ἀποδέδεικται.

DE SPINA.

3 'Αρχή μέν οὖν πάντων τῶν νεύρων ἐστὶν ὁ ἐγκέ- 5 φαλος, κατασπαρείσης είς αὐτον, οἷον είς ἄρουράν τινα, της λογικης ψυχης, η πρώτως η διά μέσου τοῦ νωτιαίου ὁ γὰρ νωτιαίος μυελὸς ἐκφύεται μὲν ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἐγκεφάλου, κατέρχεται δὲ διὰ τῆς ῥάχεως έως τοῦ ίεροῦ όστοῦ, την οὐσίαν ὁμοῖος ὢν κατὰ 10 πάντα τῷ ἐγκεφάλῳ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μακρὸν Ρ. 72 2 έγκέφαλον οἱ ἰατροὶ ὀνομάζουσι. Πάμπολλα δὲ νεῦρα έκφύεται έξ αὐτοῦ, εἰς ἀποβλαστήματα μεριζόμενα μυρία σύμπαν δὲ τὸ σῶμα μεταλαμβάνει δι' αὐτῶν πρώτον μεν κινήσεως, έπὶ ταύτη δε αἰσθήσεως.

Omnium nervorum radicem cerebrum esse.

Medullae spinalis origo, cursus, substantia.

Multos ex ea nervos oriri.

[id quoque (Lib. I. c. 8.) ostensum est;] et musculum corpus esse ex simplici carne nervoque conflatum, denique musculo a nervo motus facultatem praestari, omnia haec superius enucleavimus.

Omnium nervorum radix cerebrum est, in ipso, tanquam in agro quodam, rationabili anima consita, aut primo aut per mediam spinae medullam; quae a posteriore cerebro nascitur, per spinam autem dorsi ad sacrum usque os delabitur, materia cerebro omnino simili constans: quocirca et longum cerebrum eam medici 2 nominaverunt. Permulti ex hac nervi oriuntur, in germina infinita diducti; per istos omne corpus primum quidem motu, deinde et sensione participat.

1. καὶ τοῦτο ἀποδέδεικται] Sic E., om. vul.

4. καὶ - ἀποδέδεικται] Sic E., om. vul.

ib. ἀποδέδεικται] ἀποδέδεικαι Ε. 5. 'Αρχή κ. τ.λ.] Cf. Gal. T. IV.

ib. οὖν—νεύρων] γὰρ αὐτῶν G.ib. ἐστὶν ὁ ἐγκέφαλος] ὁ ἐγκέφαλός έστι G.

6. κατασπαρείσης είς αὐτὸν καὶ τὰ πάθη εἰς αὐτὸν φέρει G.

7. λογικής λογιστικής G.

12. έγκέφαλον] αὐτὸν add. vul., om. E.

ib. Πάμπολλα κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 11, 12.

12, 13. Πάμπολλα-αὐτοῦ] καὶ τούτου τοῦ πρέμνου δι όλης τῆς ῥάχεως έκτεταμένου, πάμπολλα μεν ἀποσχίζεται νεθρα, καθάπερ κλάδοι τινές G.

13. μεριζόμενα] μεριζόμενοι G. 14. δε δ δ ούτω G.

15. πρώτον μέν πρώτης μέν καί μάλιστα G.

Mor. p. 72.

DE SPINA. Capitis artus firmitudo, et unde oriatur.

Quomodo caput cum prima vertebra committatur, quomodo cum secunda.

Usus vertebrae secundae, 4 Τὸ δὲ τῆς κεφαλῆς ἄρθρον, ὡς αν τὴν ρίζαν ἀπάντων τῶν κινούντων τὰ κάτω τοῦ ζώου μόρια νεύρων έν έαυτῷ περιέχον, ἀσφαλεστάτην ἀπάντων τῶν ἄρθρων εὐλόγως έχει την κατασκευήν. ή δὲ ἀσφάλεια διά τε τοῦ πάχους τῶν συνδέσμων, καὶ τοῦ πλήθους 5 τῶν μυῶν, καὶ αὐτῆς τῆς κατὰ τὴν σύνθεσιν ἀκρι- 885 2 βείας έγένετο. Διήρθρωται οὖν ή κεφαλή τῷ πρώτῳ σπονδύλφ καὶ τῷ δευτέρφ τῷ μὲν πρώτφ κατὰ τὰς κοιλότητας αὐτοῦ ἀντεμβαινουσῶν τῶν κυρτοτήτων της κεφαλης, περιλαμβανούσας έκατέρωθεν μίαν ό 10 δὲ δεύτερος σπόνδυλος ἀπόφυσίν τινα ἔχων ἀνάντη τε καὶ προμήκη, διὰ ρωμαλεωτάτου συνδέσμου κατὰ 3 ταύτην την ἀπόφυσιν τη κεφαλή συνάπτεται. Διὰ ταύτης οὖν τῆς πρὸς τὸν δεύτερον σπόνδυλον συνα-

Caeterum capitis artus, utpote nervorum omnium inferiora animalis membra moventium fontem in seipso continens, tutissimam inter omnes artus molitionem jure adeptus est: tutela sane atque stabilitas copularum crassitudine, musculorum copia, toti-2 usque coagmentationis firmitate praestatur. Igitur caput cum prima secundaque vertebra committitur; cum prima tuberosis capitis processibus in ipsarum foramina sese insinuantibus, singulo utrinque complectente; at secunda vertebra processum quendam acclivem oblongumque exigens, per ipsum valentissima 3 copula capiti annectitur. Per hanc utique ad secundam vertebrae

 Τὸ δὲ τῆς κεφαλῆς κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 12.

3. ἀσφαλεστάτην] Sic E.G., ἀσφαλεστάτον vul.

ib. τῶν ἄρθρων] τῶν om. G.

4. εὐλόγως] om. G.

6. σύνθεσιν] τῶν ὀστῶν add. G. 7. ἐγένετο] Sic E.G., ἐστί vul. ib. Διήρθρωται κ.τ.λ.] Cf. Gal.

p. 22, 23. 7—9. Διήρθρωται—κυρτοτήτων] άλλ' είπερ διπλην είναι χρη την διάρθρωσιν, καλώς έφαμεν απειργάσθαι τῆ φύσει τοῦ μὲν πρώτου διττην κοιλότητα, τὰς κυρτότητας G.

10. περιλαμβανούσας] -ουσαν G. ib. μίαν] ἀπόφυσιν add. G. 10—12. ὁ δὲ—προμήκη] ἀνάντη

τε καὶ προμήκη τοῦ δευτέρου G.

12, 13. κατὰ—ἀπόφυσιν] om. G. 13. τῆ κεφαλή συνάπτεται] συναπτομένην τη κεφαλή G.

ib. Διὰ ταύτης κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 23.

14. οὖν | μὲν γὰρ G. ib. της-συναφείας om. G. Fabr. p. 884, 85.

φείας ή κεφαλή κατανεύει καὶ ἀνανεύει, ἐπὶ δὲ τὰ πλάγια κινείται ή κεφαλή διὰ τῆς πρὸς τὸν πρῶτον σπόνδυλον διαρθρώσεως, στηρίζεται δὲ διὰ μυῶν καὶ 4τενόντων. 'Ονομάζεται μὲν οὖν ή ἀνάντης ἀπόφυσις τοῦ δευτέρου σπονδύλου ὑπὸ μὲν τῶν νεωτέρων ἰα-5 τρῶν πυρινοειδης, ὑπὸ δὲ τῶν παλαιῶν ὀδοὺς καλεί-5ται καὶ Ἱπποκράτης οὕτως αὐτην ἀνόμασεν. 'Απε-δείχθη δὲ μὴ γίνεσθαι κίνησιν χωρὶς μυῶν' κινείται ἄρα ή κεφαλὴ ἄνω τε καὶ κάτω, δεξιά τε καὶ ἀριστερὰ διὰ μυῶν' καὶ ὅστις αὐτοὺς ἀκριβῶς θέλει το γνῶναι, ἀνατεμνέτω πολλὰ καὶ πολλάκις' ἐν γὰρ τῷ Περὶ τῆς τῶν Τεθνεώτων 'Ανατομῆς βίβλω Γαληνοῦ 6ταῦτα πάντα καλῶς εἴρηται. Νυνὶ δὲ οὐ περὶ αἰτίων καὶ κινήσεων ὁ λόγος διδάσκει, ἀλλὰ περὶ τῆς κατα-

DE SPINA. item primae.

Processus specillaris, sive dentatus.

Ad dissecandum hortatio.

adhaesionem annuit caput renuitque, ad latera autem per primae vertebrae commissuram convertitur, sed per musculos tendones4 que firmatur. Acclivis secundae vertebrae processus a recentioribus medicis specillaris, a vetustioribus dens appellatur; sic ipsum
nominavit Hippocrates [De Morb. Vulgar. Lib. II. §. 2. T. III.
5 p. 441, 42.]. Demonstratum vero est [Lib. IV. c. 23.] absque
musculis motum non dari; itaque sursum versum, deorsum, in
dextrum, in sinistrum, per musculos caput commovetur; [quod
si quis eos accurate cupiat discere, multum et saepe dissecato;
nam in Galeni libro De Mortuorum Dissectione haec omnia bene
6 explicata sunt. Non autem de causis et motibus in praesenti ser-

 ή κεφαλή—ἀνανεύει] ἔμελλεν ἐπινεύσειν τε καὶ ἀνανεύσειν G.

ib. ἐπὶ] ἐπεὶ A.

2. κινείται ή κεφαλή] κινηθήσεσθαι G.

2, 3. τὸν—διαρθρώσεως] τὸ πρῶτον ἄρθρον G.

3,4. στηρίζεται—τενόντων]om.G. 4. 'Ονομάζεται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. ἀνάντης] om. G.

5. τοῦ δευτ. σπονδύλου] αὕτη G. 5, 6. ὑπὸ—πυρινοειδὴς] πυρηνοειδὴς ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ιατρῶν G.

6. ὑπὸ—παλαιῶν] ἐπεὶ πρός γε τῶν παλαιοτέρων G.

ib. καλείται] Sic E., ἐκαλείτο G., om. vul.

7. αὐτὴν] αὐτὸ Ε., om. G. ib. ἀνόμασεν] ὀνόμασεν Α. 10—p. 192. 3. καὶ—αὐτῶν] Sic E., om. vul.

Mor. p. 72, 73.

DE SPINA. σκευής των μορίων, όπως τε διάκεινται, καὶ τί τὸ σχήμα, καὶ ποταπον το μέγεθος, καὶ τίς ή ἐνέργεια αὐτῶν.

Vertebras cervicales septem esse, 5 Είσὶ δὲ ἐν τῷ ἀνθρώπω σπόνδυλοι τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτέσσαρες. ἀπὸ μὲν τῆς κεφαλῆς, καθ' ὁ διαρ-5 θροῦται πρὸς τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον σπόνδυλον, έως της άρχης των του θώρακος σπονδύλων, έπτα, ήγουν τοῦ †νώτου † αὐτοῦ δὲ τοῦ θώρακος σπόνδυλοι τον αριθμον [δώδεκα,] έπειδη και παγίδες έκατέρας

dorsales duodecim,

πλευρὰς [δώδεκα,] (ἀνόμοιοι δὲ οἱ τοῦ †νώτου† σπόν- 886 δυλοι τοῖς τοῦ θώρακος) κατωτέρω δὲ τῆς ράχεως ^{P. 73}

lumbares quinque.

2 σπόνδυλοι τον αριθμον πέντε. "Απαντες δε οί σπόνδυλοι κοίλοι μέν είσιν έντὸς έαυτῶν, προσήρτηνται δὲ ἀλλήλοις διὰ συνδέσμων εὐρώστων τε καὶ μετρίως

σκληρών, περιέχουσαι κατά την έντος κοιλότητα τον 15

3 νωτιαίον μυελόν. Έπειδη δέ καὶ κύπτειν έμελλεν ό άνθρωπος, καὶ ἀνανεύειν, οὐκ ἡρκέσθη ἡ ἀγαθὴ τοῦ Θεοῦ πρόνοια εἰς μόνους τοὺς κατὰ μέρος συνδοῦντας

Vertebrarum forma.

> mone disseritur, sed de partium fabrica, quomodo se habeant, quae sit earum forma, qualis magnitudo, et quae functio.]

Vertebrae in homine sunt quaternae vicenae: a capite quidem, ubi primae secundaeque vertebrae committitur, usque ad vertebrarum thoracis initium, septem, quae cervicis sunt; ipsius thoracis duodecim, quandoquidem et utriusque lateris nexus sunt duodecim, (sed cervicis thoracisque vertebrae dissimiles sunt;) 2 in inferiore dorso vertebrae sunt quinque. At omnes sunt mediae perforatae, validis ligamentis et mediocriter duris cohaerentes, 3 spinaeque medullam cavis tenuibus continentes. Verum quoniam curvare se homo ad necessaria opera, et supinum reflectere debuerat, Divina Providentia non solis copulis privatim vertebras

8-10. †νώτου†] Uterque locus corrupt.; τραχήλου C., quod necessarium videtur.

9, 10. [δώδεκα] δυοκαίδεκα vul. 12. πέντε] έ vul.

^{5.} εἰκοσιτέσσαρες] κδ' vul. ib. καθ ô] καθ ôν D. 7. έπτὰ] ζ' vul. 8. ἤγουν] ἡ γουν Ε., ἔως F., ἤως Μ., ῆως D. Cf. sup. p. 175. l. 2.

Fabr. p. 885, 86.

δεσμούς τούς σπονδύλους, (ἀναγκαία γάρ ἐστι καὶ ισχυρά ή χρεία,) άλλ' έξωθεν μεν της ακάνθης της ράχεως ἐπέθηκε σύνδεσμον, ξανθον μεν τη χροιά νευροχονδρώδη δὲ τῆ οὐσία, ἀπὸ κεφαλῆς ἔως τῆς ούρᾶς συνδέοντα άπάσας τὰς διαρθρώσεις τῶν σπον- 5 4 δύλων κοινον σύνδεσμον. Ού μην άλλα και έκατέρωθεν τοῦ συνδέσμου τοῦδε κατέστρωσε τοὺς ραχίτας μύας της αυτης ένεκα χρείας, άμα καὶ άναπλήρωσιν τῶν κενῶν τόπων ἐκάστου σπονδύλου, ἀπὸ τοῦ πρώτου έως τοῦ εἰκόστου καὶ τετάρτου. τούτους τοὺς ραχίτας 10 5 μύας ὀνομάζει ή κοινή συνήθεια ἀπάκια. Κατωτέρω οὖν πάντων τῶν σπονδύλων τὸ ἱερὸν ὀστοῦν κεῖται, ώσπερ κρηπίς τις καὶ βάσις των σπονδύλων οὖσα. 6 Συνδούμενοι δε οι σπόνδυλοι προς άλλήλους, καὶ έξοχάς τινας, ώσπερ ἄμβωνας, κατὰ τὸ μέρος της 15 άκάνθης κέκτηνται, ὅπως μη ἀνακλᾶται εἰς τοὐπίσω τή ράχις. Έπειδη δε επίκειται τη ράχει ή τε κοίλη

inter se colligantibus contenta fuit, (necessaria est enim ingensque utilitas,) sed extrinsecus aliam copulam, colore flavo, materia inter nervum cartilaginemque media, superdedit, omnes vertebrarum artus [a capite ad caudam] communi vinculo continen-Neque id ei satis fuit, sed utrinque a lateribus copulae dorsales musculos ad eundem usum, utque etiam vertebrarum inania spacia farcirent, collocavit: hos dorsales musculos com-5 munis loquendi consuetudo apacia [ἀπάκια] nominat. Sub [omnibus] vertebris sane sacrum os, ceu fulcrum quoddam et basis. 6 subjicitur. Inter se autem vertebrae deligatae, processas quosdam, jugorum montis instar, secundum spinae regionem exigunt, 7 ne in posterius spina recurvetur. Praeterea cum vena cava et

πληρώσεως vul.

9. τοῦ πρώτου] om. τοῦ Ε. 10. εἰκόστου καὶ τετάρτου κδ΄

DE SPINA. Quomodo omnes vertebrarum spinae inter se connectantur.

Musculorum dorsalium positus, usus,

et nomen.

Ossis sacri positus et usus.

Vertebrae quare habeant processus;

4. εως της ουράς] Sic E., ουράς Α., της οὐρας Β., ἄκρας vul. 5. συνδέοντα] Sic A.B.E., συν-

δοῦντα vul.

ib. τàs] Sic E., om. vul. 8. ἀναπλήρωσιν Sic E., ἀνα-

^{12.} πάντων] Sic E., om. vul. 17. Ἐπειδή] Sic E., ἐπεὶ vul.

Mor. p. 73, 74.

DE SPINA.

quare interius sinuatae.

Quare non ex uno tan-

tum osse spina con-

quare non e tribus qua-

tuorve mag-

stet;

nis.

φλέψ καὶ ή άρτηρία ή μεγάλη άπὸ ἄνωθεν εως κάτω, εὐλόγως σιμοὶ κατὰ τὰ ἐντὸς γεγόνασιν, ὅπως μὴ, έπικλινομένων των άνθρώπων περιφερούς της ράχεως γινομένης, θλίβοιντο τὰ άγγεῖα ταῦτα.

6 Διὰ τί δὲ ἐκ πολλῶν ὀστῶν ἡ ράχις συντέθειται, 887

καὶ οὐκ έξ ένὸς ὀστοῦ γέγονε; καὶ διὰ τί οὐκ ἐκ τριῶν η τεττάρων μεγάλων, άλλ' έκ πολλών καὶ σμικρών; 2 Εἰ μὲν γὰρ έξ ένὸς ὀστοῦ γέγονεν, ἀκλινεῖς ἂν καὶ

ἄκαμπτοι οἱ ἄνθρωποι διὰ παντὸς ἦσαν, καθάπερ ξύλον εἰ δὲ καὶ ἡναγκάζοντο κάμπτεσθαι ἐν ταῖς το έπινεύσεσιν αμα τε καὶ ἀνανεύσεσιν, ἐκλῶντο αν τὰ

3 όστα, κραύρα όντα καὶ θραυστής φύσεως. Εὶ δὲ ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων μεγάλων ὀστῶν συνδεθέντων άλλήλοις ή ράχις έγένετο, έθλατο αν ο νωτιαίος μυελος p. 74 περιεχόμενος έν ταις κοιλίαις των όστων, έπικλινο- 15 μένων των ανθρώπων προς τὰ έκτός κατὰ γὰρ ὀρθὰς γωνίας ή κλάσις των ἄρθρων έξ ἀνάγκης έγεγόνει αν,

grandis arteria a superioribus ad inferiora descendentes spinae adhaerescant, prudenter vertebrae interius paulum sinuatae fuerunt, ut ne, cum se inclinant homines spinaque in orbem flectitur, ea vasa collidantur.

6 Caeterum cur spina ex multis ossibus integratur, neque ex uno tantum osse constat? aut cur non ex tribus quatuorve magnis 2 ossibus, sed ex pluribus minutisque? [At]* si ex uno tantum osse constaret, neutiquam se inclinare neque ullam in partem deflectere, instar ligni, homines potuissent. quod si curvari interdum dum annuunt renuuntque cogerentur, ossa friabilia fragibilisque 3 naturae, in plura fragmenta dissilirent. At si ex tribus quatuorve grandioribus ossibus effecta esset, ipsius medulla in ossium foraminibus recondita, dum homo ad necessaria negotia curvatur, disjiceretur; articulorum enim flexio ad rectos angulos fieret,

*An Crass., ut inf. p. 201, 217.

^{2.} τà] Sic E., τò vul.

^{4.} γινομένης] γενομένης D. 5. ράχις] ράχη Ε., ut sup. p. 147.

^{1. 10: 181. 13.}

^{7.} σμικρών] μικρών D. ἄκαμπτοι ἄκαμποι Α.

^{10.} κάμπτεσθαι] κάμπεσθαι Β. 11. αμα τε Sic E., αμα vul.

Fabr. p. 886, 87.

4καὶ διὰ τοῦτο ἐπηκολούθησεν ἂν θάνατος. Οὐκ ἄρα έξ ένος την ράχιν, ούδε έξ ολίγων και μεγάλων, άλλ' 5 έκ πολλών καὶ σμικρών. Διὰ τοῦτο καὶ ή δημιουργική τοῦ Θεοῦ σοφία τὸ τέχνημα τοῦτο κατεσκεύασεν, όπως καὶ καμπτομένων τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς 5 πλάγια περιφερομένων, της ράχεως περιφερούς γενομένης, ἄθλιπτος ὁ νωτιαίος [διαφυλάττηται.]

7 Διὰ τί δὲ οἱ κάτωθεν σπόνδυλοι τῶν ἄνω μείζους κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν αὐτῶν εἰσίν; ὅτι καὶ τὸ 2 βαστάζον τοῦ βασταζομένου μείζον χρη είναι. Διὰ 10 τοῦτο καὶ μέγιστον απάντων ή φύσις ἐποίησε τῶν όστων το κατωτάτω, καθάπερ τινα κρηπίδα πασι τοίς σπονδύλοις ύποβαλλομένην δεύτερος δὲ τῷ μεγέθει

DE SPINA.

Quare vertebrae inferiores superioribus majores sint;

- 4 atque ita mors cita sequeretur. [Non igitur ex uno tantum osse spina constat, neque ex paucis iisque magnis ossibus, sed ex 5 pluribus minutisque. Nunc autem [ob hanc causam Divina Sapientia eam ita fabrefecit; ideoque] curvatis hominibus, et ad latera conversis, spina in orbem reflexa, medulla illaesa inviolataque servatur.
- Sed quare inferiores vertebrae, eodem ordine positae, superioribus majores sunt? an quia ferens, quam id quod fertur, majus 2 esse necesse est? Ideo et natura imum os omnium maximum molita est, quod vertebris omnibus tanquam fundamentum substernitur; magnitudine secunda est illi contigua vertebra, vice-

 ἐπηκολούθησεν ἃν θάνατος] ἐπακολουθήσαι θάνατον Ε. An ώς ἐπακολουθήσαι θάνατον, ut sup. p. 118. l. 1., et om. καὶ διὰ τοῦτο?

1—4. Οὐκ ἄρα—κατεσκεύασεν]

Sic E., om. vul.

5. ὅπως] Sic E., νῦν δὲ vul. ib. καμπτομένων] καμπομένων Β. 7. [διαφυλάττηται] -τεται vul.

8. Διὰ τί κ.τ. λ.] Cf. Gal. p. 55. 8-10. Διὰ-είναι] διότι δὲ καὶ πρός την των άλλων άπάντων σύνταξιν άμεινον ήν έλάττους άεὶ γίνεσθαι τοὺς ἀνωτέρους, καὶ τοῦτ', οἶμαι, δήλον, εί γε δή το βασταζόμενον ὑπό του μικρότερον είναι χρή

τοῦ βαστάζοντος G.

8. μείζους] Sic vul. septies, μείζονες Ε. et sup. p. 32. l. 3: 37. 7. 9. αὐτῶν] Sic E., om. vul. ib. ὅτι] ἡ ὅτι C., ut alibi passim.

10. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 55, 56.

11. καὶ] Sic E., om. G., οὖν καὶ vul. ib. μέγιστον] μέν add. G. ib. των] κατά ράχιν add. G.

12. τὸ κατωτάτω] om. τὸ Ε. 13. ὑποβαλλομένην] -μένη G.

ib. δεύτερος] δεύτερον G. ib. τῷ μεγέθει] τὸ μέγεθός G.

DE SPINA. έστὶν ὁ συνταττόμενος αὐτῷ σπόνδυλος, ὁ εἰκοστὸς καὶ τέταρτος [καὶ] τοῦτ' ἀεὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς γίνεται, πλὴν εἴπου τις παρεμπίπτοι βραχὺ [μείζων]

3 διὰ χρείαν μεγάλην. Διὰ τί δὲ οἱ ἄνωθεν τῶν κάτω εὐρυχωρότεροι κατὰ τὰς ἐαυτῶν κατεσκευάσθησαν 888 κοιλότητας; κατὰ μὲν πρῶτον λόγον, διὰ τὴν ἔκ-

φυσιν τοῦ νωτιαίου, ὡς εἶναι αὐτὸν κατὰ τὰ ἀνώτερα μέρη αὐτοῦ άδρότερον παρὰ τὰ κάτω κατὰ δὲ δεύτερον λόγον, διὰ τὸ εἶναι τοὺς ἄνω σπονδύλους κου-

4 φοτέρους τῶν κάτω. Τὸ δὲ ἱερὸν ὀστοῦν, ὑποκείμενον 10 πᾶσι τοῖς σπονδύλοις εὐλόγως πάντων ῥωμαλεώτερον ἐγένετο καὶ ναστὸν, ὡς κρηπὶς καὶ βάσις οὖσα τῶν

σπονδύλων.

5 Καιρὸς οὖν τὰ κατὰ τὰς ώμοπλάτας ὁρίσασθαι

sima quarta; idemque ad caput usque ascendens semper invenies, [nisi forte aliqua paulo major sit interjecta, idque cum magno 3 usu.] Cur vero superiores vertebrae inferioribus inaniores capacioresque sunt? in primis sane, propter medullae spinalis exortum, ut ejus summae partes inferioribus solidiores essent; secundo, ut superiores vertebrae, inferioribus leviores, non adeo 4 ipsas pondere fatigarent. Sacrum os autem, cunctis vertebris substratum, rite omnibus robustius firmiusque factum est, utpote basis sustentaculumque vertebrarum.

5 Jam ad partes prope [ωμοπλάταs] omoplatas a Graecis vocatas

1. δ εἰκοστὸς καὶ τέταρτος] ὁ κδ΄ vul., εἰκοστὸς μὲν καὶ τέταρτος G., et add. ἀπὸ τοῦ πρώτου κείμενος, αὐτῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν ὀσφὺν τῆ τάξει πέμπτος. Lin. septem hic om. Theoph.

[καὶ] Sic C.G., διὰ vul.
 ib. κεφαλῆς] αὐτῆς add. G.

3, 4. πλην—μεγάλην] Sic E.G., om. vul.

3. παρεμπίπτοι] παρεμπίπτει G. ib. [μείζων] Sic G., om. Ε.; τῶν παρακειμένων add. G.

4. διὰ χρείαν μεγάλην] οὐδ' αὐτὸς ἄνευ χρείας μεγάλης G.

8. παρά] περί B.

10. κάτω] Quaedam hic in suo Cod. invenisse videtur Crass. quae vul. desunt.

 ρωμαλεώτερον] ρωμαλαιώτερον A.B.

14. Καιρός οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 119.

ib. οὖν] ήδη add. G.

ib. ὁρίσασθαι] προχειρίζεσθαι G.

Os sacrum quare omnibus verte-

bris robus-

tius.

quare inaniores et

capaciores.

Fabr. p. 887, 88.

6 μόρια, καὶ δείξαι τὴν χρείαν αὐτῶν. Ἐπεὶ οὖν ή κεφαλή του βραχίονος δείται πάντως ἐπιβαίνειν 8 [κοιλότητι] πρὸς τὸ κινεῖσθαι, ταύτης ένεκα τῆς κοιλότητος ό τε αὐχὴν τῆς ώμοπλάτης ἐκπέφυκε, καί τις έπ' αὐτῷ κατὰ τὸ πέρας έγγέγλυπται κοιλία, 5 τηλικαύτη τὸ μέγεθος ήλίκη μάλιστα ἐπιτήδειός 2 έστιν διαρθρωθηναι τη κεφαλή του βραχίονος. Αυτη μεν ή χρεία πρώτη έστιν και μεγίστη δι ήν αι ώμοπλάται κατεσκευάσθησαν δευτέρα δὲ διὰ τὸ φρουρείν αὐτὰς τὰ ὅπισθεν τοῦ θώρακος, καὶ δι αὐτῶν 10 καὶ τὸ της ψυχης ταμείου, την καρδίαν. ἐκεί γὰρ πλείον ήσφάλισται έν οίς της έκ χειρών άμοιρεί ρ. 75 9 βοηθείας. Δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ῥάχιν ἰδίαν

Scapularum usus duo.

DE

SPINA.

(a nostris scoptula operta,) positas declarandas, ipsarumque utili-8 tates indicandas transeamus. Itaque quoniam humeri caput in aliquo cavo, ut mobilis esset, omnino inseri debuit, hujusce cavi gratia processus quidam cervicis instar a lato scapularum osse exigitur, isque summo vertice sinuatur ut superius humeri caput 2 possit recipere. Haec est prima summaque utilitas ob quam lata scapularum ossa creata sunt; altera est ut aversas pectoris partes, per easque animae promptuarium, cor videlicet, tueantur: ille namque locus optime munitus est quod manuum subsidio defendi 9 non potest. Idcirco et propriam spinam ab utroque scapularum

 δείξαι—αὐτῶν] δεικνύναι καὶ την έν τούτοις τέχνην της φύσεως G. ib. 'Επεὶ οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 119, 20. 1, 2. Έπεὶ—βραχίονος] εὶ δὴ νοήσαις έξηρημένας αὐτὰς τοῦ ζώου καὶ μηκέτ οὕσας, οὐχ έξεις ὅπως γεννήσεις τῷ λόγῳ τὸ κατ ὧμον ἄρθρον ἡ γὰρ τοῦ βραχίονος κεφαλὴ G.
3. [κοιλότητι] Sic G., κοιλότητα Ε., κοιλότητος vul. Legitur ἐπιβαίνος cum dat sup p. 114. 17

βαίνω cum dat., sup. p. 114. l. 7.

ib. τὸ κινεῖσθαι] τὸ μὴ κινεῖσθαι Ε., τὴν γένεσιν αὐτοῦ G.

ib. ταύτης] καὶ pr. G.

4. της ώμοπλάτης] τῶν ώμοπλα-

ib. ἐκπέφυκε] ἀποπέφυκε G. 7. έστιν] έστι G.

ib. Αὖτη μέν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 120. 8. έστιν] τέ έστι G.

ib. μεγίστη] Sic E.G. et fort. C., μεγάλη vul.

ib. αἱ ωμοπλάται κατεσκευάσθησαν] ώμοπλάτας ή φύσις ἐποίησεν Ġ.

9, 10. δευτέρα - θώρακος] έξ έπιμέτρου δ' άλλη προσέρχεταί τις, οὐδ' αὐτὴ σμικρὰ, τῶν ταύτη τοῦ θώρα-

κος μερῶν ή φρουρὰ G. 10—13. καὶ δι — βοηθείας] Alia et longiora ap. G.

13. Δι' αὐτὸ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 121, 22.

ib. Δι'-τοῦτο] Sic E., δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο G., διὰ τοῦτο γὰρ vul.

ib. lôlav Sic B.E.G., lôlas A., iδίως vul.

DE SPINA.

Acromii formatio, et usus.

έκατέρας τῶν ώμοπλατῶν ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια ἀπέφυσε βραχὺ γὰρ [ἐπαυξήσασα] τὸ ἄνω πέρας τῆς ώμοπλάτης, έπὶ τὸ ὄρθιόν τε ἀνατείνασα, κάνταῦθα 889 τῆ κλειδὶ συνάψασα, τὸ καλούμενον ἀκρώμιον ἐγέννησεν, αμα μεν σκέπην καὶ φρουραν έσόμενον της κατ' 5 ώμον διαρθρώσεως, άμα δὲ καὶ [κωλῦσον] ἐκπίπτειν άνω την κεφαλήν τοῦ βραχίονος, εὐθὺς δὲ καὶ την ώμοπλάτην αὐτὴν ἀφεστηκυῖαν τοῦ θώρακος [φυ-2 λάξον.] Εἰ γὰρ ἐνταῦθα μηδὲν προὐτέτακτο τῆς διαρθρώσεως, έτοίμως αν ύπὸ παντὸς τοῦ προσπίπ-10 τοντος έξωθεν έβλάπτετο, ραδίως δ' αν υπερέβαινεν ή κεφαλή του βραχίονος έπι τον αυχένα της ώμοπλάτης, ώς αν μήτε κοτύλην βαθείαν έφ' έαυτην 3 έχοντα μήτε ἄμβωνας μεγάλους. Εί γὰρ μὴ συνηπτο

lato osse Divina Providentia exeruit; hujus enim ossis summum verticem modice adaugens, et in rectum attollens, ibique jugulum connectens, id, quod a Graecis [ἀκρώμιον] acromion nominatur, efficit, tegmentum pariter humeralis articuli praesidiumque futurum, nec non et humeri caput sursum prolabi non permissurum, protinusque ipsum scapularum latum os longius a thorace dis-2 cedens retenturum. Nam hoc loco si nihil ad articuli custodiam poneretur, facile a quocunque deforis incursante laederetur, ac facile humeri caput ad lati ossis scapularum excessum prosiliret, utpote neque profundum sinum neque altiora supercilia haben-3 tem. Nisi enim cum hoc jugulum connecteretur, nihil vetaret

1. έκατέρας] Sic E., έκατέρα G. quod mallem, έκατέραν vul.

ib. ἀπέφυσε] Lin. duas hic om.

2. [ἐπαυξήσασα] Sic G., ἐπαυξήσας vul.

ib. της ωμοπλάτης] αὐτης G. 3. έπὶ τὸ ὄρθιόν τε] καὶ έπὶ τὸ δρθιον G.

5. σκέπην τε add. G. ib. ἐσόμενον] ἐσομένην Ε.

6. διαρθρώσεως] έναρθρώσεως G. ib. [κωλῦσον] Sic C.G., κωλύον vul., κωλύειν Ε.

8. ωμοπλάτην] ωμοπλατοῦ Β. ib. [φυλάξον] Sic C.G., om. vul.

9. Εἰ γὰρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 122. ib. Εἰ—μηδὲν] εἴτε γὰρ μηδὲν ἐνταῦθα G.

10. έτοίμως] μέν add. G. 11. δ' ἄν] δὲ Ε. 13. βαθεῖαν ἐφ' ἐαυτὴν] Sic E., έν έαυτῷ βαθείαν G., om. ἐφ' έαυτην vul.

14. Εἰ γὰρ μὴ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. Εί γὰρ] εἴτε G.

Fabr. p. 888-90.

κατὰ τοῦτο ἡ κλεὶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν αὐτὴν τὴν ώμοπλάτην, ἀστήρικτον οὖσαν, ἐπιπίπτειν τῷ θώρακι, καὶ στενοχωρείν ένταῦθα τὸ κατ' ὦμον ἄρθρον, καὶ πολλάς τῶν τοῦ βραχίονος ἐμποδίζειν κινήσεων. έν γὰρ τῷ πλεῖστον ἀφεστάναι τοῦ θώρακος, τὸ 5 4πολυειδώς αὐτῷ κινεῖσθαι μάλιστα ὑπάρχει. Εἰ δέ γε έψαυε των πλευρών η όλως έγγυς έτέτακτο, καθάπερ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἔχει, τὰς περὶ τὸ στέρνον τε καὶ τὸν ἀντικείμενον ὦμον, ἐπωμίδας τε καὶ τράχηλον, οὐκ ἂν οἷόν τε ἦν ποιεῖσθαι περιφοράς τῶν 10 χειρών, ώσπερ ούδ' έπειδαν έξαρθρήσας ὁ βραχίων προσπέση ταις πλευραις πρός ούδεν γάρ των άντικειμένων μερών έν τοις τοιούτοις παθήμασιν άνατείναι δυνάμεθα τὰς χείρας, ὡς ἀν προσπιπτούσης μεν τῷ βραχίονι τῆς τῶν πλευρῶν κυρτότητος, ἀπω- 890

DE SPINA.

Quare humerus costas non at-

quin latum os scapularum, [quod instabile esset,] super thoracem incideret, et humeri articulum angustiorem efficeret, multasque ipsius humeri motiones impediret; eo quod enim longissime a 4 pectore distat, ipsi potissimum multiformis datur mobilitas. Nam si costas attingeret aut prorsus proxime situs esset, quemadmodum in quadrupedibus, juxta os pectoris (sternon [στέρνον] dictum,) oppositumque tergum, epomidas [ἐπωμίδαs] vocatas et collum habuit, nullo pacto manuum in orbem motiones fieri valerent, quemadmodum nec quando luxatus humerus super costas ceciderit; ad nullam enim oppositarum partium in id genus affectibus manus tendere possumus, costarum convexo humero sese objici-

Ι, 2. αὐτὴν—οὖσαν] ἀστήρικτον οδσαν όλην την ώμοπλάτην G.

^{2.} τῷ] τε τῷ G.

^{3.} ένταῦθα] Sic E.G., έντεῦθεν vul.

^{4.} ἐμποδίζειν κινήσεων] κινήσεων ἐμποδίζειν G.

αὐτῷ] αὐτὸ G., quod mallem.

ib. μάλιστα] μάλισθ G. ib. Eì δέ γε κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 122, 23.

^{7.} τῶν] αὐτοῦ τῶν G.

^{8.} περί] παρά G.

^{9.} ἐπωμίδας] ἐπωμίδα G.

^{10.} ην] είν D., έστὶ Ε., οὖν F.; ημιν add. G.

^{11.} οὐδ'] οὐδὲ νῦν G.

ib. έξαρθρήσας] Sic E.G., έξαρθρωθείς vul.

^{12.} προσπέση] προσπέσει Ε. 15. πλευρῶν] ἐν τοῖς τοιούτοις παθήμασιν add. G.

Mor. p. 75, 76.

DE SPINA.

θουμένης τε αὐτὸν είς τε τὰ έκτὸς καὶ τὰ πλάγια. 5 Ταθτ' οθν έγίνετο αν ήμεν τὰ παθήματα κάν τῷ κατὰ φύσιν έχειν τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ πλεῖστον μὲν

go claviculae) positus,

Juguli (vul- 10 ἀπήχθη τοῦ στέρνου τὸ ἀκρώμιον. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, καθάπερ στήριγμα, την κλείν ή τοῦ Θεοῦ δημιουργία 5 κατέθετο τῷ μὲν γὰρ ἀνθρώπφ, δίποδι καὶ ὀρθοπερι- p. 76 πατητικώ ζώω όντι, πλατύν μέν τον θώρακα έποίησε, τὸ κατ' ὦμον δὲ ἄρθρον ἐξωτέρω τούτου κατέθετο.

et usus.

2 Της δ' αὐτης έχεται προνοίας καὶ ή της κλειδὸς γένεσις έπει γαρ ανατρέπεσθαι προς τουκτος έδει 10 τας ώμοπλάτας, έκατέρας των κλειδών έν τῷ μεταξυ τοῦ τε κατὰ τὸ στέρνον ὀστοῦ καὶ τοῦ πέρατος τῆς έν ταις ώμοπλάταις ράχεως κατέθετο, τὰς δὲ κενὰς

5 ente, ipsumque extrorsum et in latera protrudente. Igitur iidem nobis ad hunc modum naturaliter habentibus affectus obvenirent, nisi humeri cum scapula nexus (acromion [ἀκρώμιον] Graeci no-IO minant,) longissime a pectore abesset. In medio intervallo, ceu firmamentum quoddam, jugulum Divina Sapientia collocavit; siquidem homini, bipedi animali et erecto ingredienti, latum sane pectus constituit, at humeralem articulum exterius molita est. 2 Eandem providentiam et juguli creatio testatur; cum enim lata ossa scapularum in exteriorem partem recurvari necesse esset, utrumque jugulum inter pectorale os et extremam latorum sca-

pularum ossium spinam situm est, sed vacua ossium istorum

1. $\tau \epsilon$ Sic E., $\delta \epsilon$ G. et vul. 2. Ταῦτ' οὖν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.123. ib. έγίνετο] έγίνητο Β.

3. τὸν ἄνθρωπον] om. G. ib. εἰ—μὲν] πλεῖστον μὲν γὰρ G. 4. Ἐν δὲ τῷ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 123, 24, 25.

5. δημιουργία] δημηουργία Α.Β. 6. κατέθετο] Lin. viginti hic

om. Theoph. ib. τῷ μὲν γὰρ ἀνθρώπῳ] φαίνε-

ται γοῦν κάνταῦθα, καθάπερ κάν τοῖς άλλοις άπασιν, ακριβώς ή φύσις δικαία, τῷ μὲν G.

ib. δρθοπεριπατητικώ περιπατη-

κῷ Β., ὀρθῷ G. 7. οντι] om. G.

ib. ἐποίησε] ποιήσασα G.

8. έξωτέρω — κατέθετο] έξωθεν καταθείσα G., et add. τοις δ' αὖ τετράποσιν δξύν μέν έργασαμένη τον θώρακα, συνάψασα δ' αὐτῷ τὰς ὡμοπλάτας, ὑπερερείσασα δὲ τὰ σκέλη. 9. της δ' αὐτης κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 125.

11. έκατέρας] έκατέραν G., quod

ib. των κλειδων] αὐτων ή φύσις G. 13. ταις ωμοπλάταις] έκείναις G. 13-p. 201, 2. τὰς-ἄρθρον] om.G. Fabr. p. 890, 91.

χώρας τῶν ἐκατέρωθεν τῆς ράχεως ώμοπλατῶν διὰ μυῶν ἀνεπλήρωσε τῶν κινούντων τὸ κατ ὦμον ἄρ-3 θρον. Διὰ τί δὲ οὐκ ὀρθὴν ἀπὸ τοῦ στέρνου τὴν κλείν έπὶ τὰς ώμοπλάτας έξέτεινεν, άλλὰ πῆ μὲν κυρτήν, πη δὲ σιμήν; εὶ γὰρ ὀρθαὶ αὶ κλείδες πρὸς 5 τας ώμοπλάτας έξετάσθησαν, ούκ αν ο θώραξ άξιι ι όλογον ἔσχε διάτασιν. Διὰ τί δὲ ἡ κεφαλή τοῦ βραχίονος περιφερής κατεσκευάσθη, καὶ ή ύποδεχομένη ταύτην κοιλότης γλυμή; η ὅτι ἐν πολλαῖς αμα καὶ ποικίλαις κινήσεσιν ή ξύμπασα χεὶρ παρασκευα- 891 ζομένη, την κεφαλην του βραχίονος έδειτο περιφερή κεκτήσθαι, την δε ύποδεχομένην αὐτην κοιλότητα

spacia ab utroque spinae latere musculis humeralem articulum 3 cientibus replentur. At quare non directum ab osse pectoris jugulum ad ossa lata scapularum natura produxit, sed alibi gibberosum, alibi sinuatum? [at]*si directe jugula ad scapularum lata I I ossa pertinerent, non satis ample pectus posset dilatari. Quare

μήτε βαθείαν ικανώς μήτε είς όφρύας μεγάλας τε-

autem superius humeri caput rotundum est, ipsum recipiens sinus modice cavus? an quoniam tota manus ad multos juxta variosque ciendos motus idonea, humeri caput rotundum, et id recipientem cavitatem haud ita profundam superciliisque humilioribus cinc-

 τῶν—ἀμοπλατῶν] Αη ἐκατέρωθεν της ράχεως των ωμοπλατων? 3. Διὰ τί δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 127, 28.

ib. Διὰ τί δὲ] τί δή ποτε γὰρ G. 4, 5. πη μέν—σιμήν] πρός αὐτή μεν τη σφαγη κυρτήν μεν τάκτος, τὰ δ΄ ενδον κοίλην, εφεξης δ΄ εμπαλιν έξωθεν μεν άτρεμα κοίλην, έσωθεν δέ κυρτοτέραν G.

5, 6. εἰ γὰρ—ἐξετάσθησαν] Alia et plura ap. G.

6, 7. οὐκ ἄν—διάτασιν] τὴν πρὸς τὸν θώρακα διάστασιν άξιόλογον ούκ αν έσχε G.

6. ἀξιόλογον] ἀβιόλογον Α. ib. Διὰ τί δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 129, 30.

7-9. Διὰ τί-γλυμή] τοῦ μὲν δή

τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος γενέσθαι περιφερή, και την κοιλότητα της ωμοπλάτης έπιπολής τε αμα καί ύπτίαν, ή χρεία πρόδηλος, εί τις των έν τοις πρώτοις γράμμασιν είρημένων μνημονεύει G.

9. ταύτην An αὐτήν?
ib. γλυμή γλινή B.
ib. ἢ ὅτι ἐν πολλ.] πολλ. τε γὰρ G.
10. ξύμπασα] σύμπασα G.

ib. παρασκευαζομένη | περισκευαζομένη Β., παρεσκευασμένη G.

11. την κεφαλην] την μέν κεφ. G. 12. κεκτήσθαι] τούτου γάρ οὐδὲν αν ευροιμεν επιτηδειότερον σχημα πρός έτοιμότητα κινήσεως add. G.

ib. ὑποδεχομένην αὐτὴν] ὑποτε-

ταγμένην αὐτῆ G. 13. ὀφρύας] ὀφρῦς G.

DE SPINA.

Quare clavicula non directa a sterno ad scapulam producatur.

Quare superius humeri caput rotundum sit, ipsum recipiens sinus modice

*An Crass., ut sup. p. 194, et inf. p. 217.

Mor. p. 76, 77.

DE SPINA.

Ad dissecandum hortatio. 2 λευτῶσαν; Συνδέδεται μὲν τὸ κατ' ὧμον ἄρθρον συνδέσμοις ὑμενώδεσι πολλοῖς τε καὶ ἰσχυροῖς· κινεῖται δὲ ὑπὸ μυῶν τε καὶ τενόντων ἄνω τε καὶ κάτω, 3δεξιά τε καὶ ἀριστερὰ, ἔσω τε καὶ ἔξω. "Οστις δὲ θέλει διαγνωστικὸς εἶναι τῶν τοιούτων συνδέσμων, 5 μυῶν τε καὶ τενόντων, ἀνατεμνέτω (εἰ μὲν εὐπορεῖ,) πιθήκους· εἰ δὲ μὴ πάρεισι πίθηκοι, ἄρκτους· εἰ δὲ ἀπορεῖ καὶ τούτων, ἐν τοῖς τυχοῦσι ζώοις· πάντως δὲ ἀνατεμνέτω.

12 Μεταβήναι δὲ καιρὸς ἐπὶ τὸ κατ' ἰσχίον ἄρθρον, 10 καὶ δείξαι τὴν τοῦ Θεοῦ δημιουργικὴν σοφίαν, ποία τἰς ἐστιν καὶ θαυμαστὴ, περὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀσ2 τῶν τούτων. ᾿Αποπερατώσασα γὰρ τὴν σύνθεσιν τῆς ῥάχεως, προσέφυσεν ἐπὶ τῷ πέρατι αὐτῆς τὸ καλούμενον ἱερὸν ὀστοῦν ἐκατέρωθεν δὲ τῶν πλα-15 γίων αὐτοῦ συνέφυσε δύο ὀστᾶ, τῷ μεγέθει τοῦδε πολυπλάσια, τῷ δὲ σχήματι πολυειδέστατα, πρὸς

Os sacrum.
Ossa inno-

minata.

2 tam, habere debuit? Igitur humeralis articulus multis et validis membranosis copulis deligatur; at sursum versus et deorsum, in dextrum et in sinistrum, introrsum juxta et extrorsum, per mus3 culos tendonesque movetur. Quicunque vero id genus copulas, musculos et tendones cupit dignoscere, simias (si in promptu dentur,) dissecato; harum si copiam non habeat, ursos; si et his careat, obvia quaeque animalia, dummodo aliqua dissecet.

12 De coxae articulo deinceps dicemus, artificiosamque Dei sapientiam, [qualis sit et quam mirabilis,] circa horum ossium compagem ostendemus. Natura spinae compositionem absolvens, ejus fini sacrum vocatum os adjecit; cujus a lateribus ossa duo, longe majora, et figura multiformia, collocavit, ad ilia usque

μèν] οὖν add. vul., om. Ε.
 ἄνω τε] Sic Ε., om. τε vul.
 δεξιά τε] Sic Ε., om. τε vul.
 ἔσω τε] Sic Ε., έσω ἄμα vul.
 πιθήκους] τιθήκους Α.

ib. πάρεισι] παρῶσιν Ε. 12. καὶ θαυμαστή] Sic E., om. vul.

ib. περί] παρά A.

Fabr. p. 891, 92. μέν τὰς λαγόνας ἀνατείνασα τῷ μεγίστῳ μέρει σφῶν p. 77 αὐτῶν, (ταῦτα δὲ καλοῦνται λαγόνος ὀστᾶ·) εἰς δὲ τὰ πλάγια καὶ τὰ κάτω βραχὺ προτείνουσα, ἄπερ 3 ονομάζονται ισχία. Θαυμαστάς τινας κοιλότητας έν άμφοτέροις ή δημιουργία τοῦ Θεοῦ κατεσκεύασεν, 5 κυκλοτερείς και βαθείας, ως υποδεξομένας τας κεφα-

4 λας των μηρων. Αδται αι κοιλότητες ονομάζονται 892 κοτύλαι, τὸ δὲ περιέχον αὐτὰς ὀστοῦν ἰσχίον, καθά φησι καὶ ὁ "Ομηρος,

" Ίσχίω ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν."

DE SPINA.

Ilium.

lum.)

Ischium.

Cotyla(vulgo acetabu-

13 Έπεὶ οὖν ἔργον μέγιστον κατὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον ἔμελλε γίνεσθαι, (σκέλος γὰρ μακρον καὶ βαρυ, συγκείμενον έξ όστων, ύπο συνδέσμων δεδεμένον, καὶ μυσὶ περιβεβλημένον, ἐκτείνεσθαί τε καὶ κάμπτεσθαι δεόμενον, καὶ βαδίσεως ὄργανον εἶναι·) οὐκ 15

maximam illorum partem producens, (appellantur autem ilium ossa;) ad latera etiam et deorsum versus paulatim extendens; 3 id genus ossa coxae nominantur. [Haec ambo mirabiles quosdam] sinus, verticillatos profundosque, habentia, [Divina Sapientia fa-4 brefecit,] in quos femorum capita conjici debeant. Hujusmodi cavitates a Graecis [κοτύλαι] cotylae vocantur, (a Latinis heminae dici possunt,) continenti eas ossi coxae vocabulum est; unde inquit Homerus, (Il. e. v. 306.)

"Vertitur in coxa, nostri et dixere cotylam."

13 Igitur quandoquidem maximum opus ab hac commissura praestari debuit, (crus enim longum et grave est, ex ossibus constans, copulis alligatum, musculis vestitum, tentione curvatuque indigens, utpote ambulatus organum futurum;) solus autem

2. ταῦτα δὲ] δὲ om. Ε. ib. λαγόνος] λαγόντος Α.

3. βραχὺ] κατὰ pr. vul., om. Ε. ib. προτείνουσα] προϊόντα Ε.

ib. ἄπερ] ὅσπερ Α.

4, 5. Θαυμαστάς—κατεσκεύασεν] Sic E., om. vul.

6. κυκλοτερείς Κυκοτερείς Ε.

ib. βαθείας] βαθείς Ε.; κοιλότητας έχοντα add. vul., om. E.

ib. ως υποδεξομένας Sic E., είς τὸ ὑποδέχεσθαι vul.

9. δ Oμηρος Sic E., om. δ vul. 15. καὶ—εἶναι] Sic E., ὡς—ἐσόμενον vul.

DE SPINA.

Ligamentum teres.

Ligamentum capsulare.

In quatuor loca femoris caput luxari.

ήρκει δὲ ή κοιλότης μόνη, ή ὑποδεχομένη τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ, ἀπαντᾶν πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, (ἐδεῖτο γὰρ πολλών τών συνδούντων:) τούτου χάριν ή τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία τε καὶ δημιουργία έκ μὲν τοῦ πυθμένος της κοτύλης έξέφυσε στρογγύλον νεῦρον, χονδρώδη 5 σύνδεσμον καταφύντα είς την τοῦ μηροῦ κεφαλην, συνδοῦντα αὐτὴν τοῦ μὴ ἐξόλισθον γίνεσθαι ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ὀφρύας τῆς κοτύλης ἐξέφυσεν ἄλλους συνδέσμους, συνδοῦντας κυκλοτερώς ἄπασαν τὴν κεφαλήν τοῦ μηροῦ, οὐ στρογγύλους καὶ μονωτάτους, 10 (καθάπερ ή έκ τοῦ πυθμένος αὐτης ἔκφυσις,) άλλὰ πλατείς, καὶ ἀσφαλῶς περιθέοντας τὰς ὀφρύας τῆς 2 κοτύλης προς ἀσφάλειαν τοῦ ἄρθρου. "Όταν οὖν οῦτοι οι σύνδεσμοι καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ πυθμένος ἐκφυόμενος ύγρανθῶσι διά τι ῥεῦμα, ὀλισθαίνειν αὐτὸ συγ-15 χωροῦσιν εἰς τέσσαρας τόπους, ἢ ἔξω, ἢ ἔσω, ἢ ἔμ-

coxae sinus, femoris tuberosum caput recipiens, tanto muneri satis non fuit, (multis enim colligantibus opus erat;) Dei erga homines amor [et sapientia] ex heminae fundo teretem nervum promisit, cartilaginosum vinculum femoris capiti insertum, adstringensque ne facile elabatur; inde ex heminae oris aliae copulae oriuntur, totum femoris caput in orbem constringentes, non teretes et solae, (qualis quae ex fundo porrigitur,) sed latae, valenterque heminae oras ad commissurae praesidium ambientes. Itaque 2 cum id genus vincula illudque etiam quod de fundo exoritur aliqua fluxione maduerint, femoris caput in quatuor loca exilire permittunt, aut extrorsum versus, aut introrsum, aut in priores

ήρκει] ήρκη Ε.
 έδειτο] έδε έτο Ε.

ib. έξολισθον] έξολιστον Β.

7, 8. ἀλλὰ—ὀφρύας] Sic E., ἐκ δὲ τῶν ὀφρύων vul.

10. καὶ μονωτάτους] Vide sup. ad p. 57. l. 9.

ad p. 57. l. 9. 15. δλισθαίνειν] δλισθάνειν Ε.

ib. αὐτὸ] Sic E., αὐτὸν Β., αὐτῶν vul.

^{4.} φιλανθρωπία] φιλανθρωπεία Ε. ib. τε καὶ δημιουργία] Sic Ε.,

^{7.} αὐτὴν] Sic B., αὐτὰ Α., αὐτὸν Ε., αὐτὰς vul.

Fabr. p. 892, 93.

προσθεν, η όπισθεν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς αὐτοὺς συνδέσμους σκληροτέρους καὶ ξηροτέρους ἀπειργάσατο.

DE SPINA.

14 Έπεὶ δὲ οὐκ ήρκει μόνον ή σύνταξις τῶν ὀστῶν 893 πρὸς βάδισιν η πρὸς στάσιν, άλλὰ καὶ κεῖσθαι, καὶ περιπατείν, καὶ ιστασθαι ἀσφαλῶς ἔδει τὸν ἄνθρω- 5 πον, ὀρθοπεριπατητικον όντα ένέδυσεν ή τοῦ Θεοῦ Femoris musculi, διαπλαστική δημιουργία τὰ όστα τοῦ σκέλους ἀπὸ της κοτύλης μέχρι τοῦ γόνυος μύας μείζους τε καὶ πολλούς κύκλωθεν είς άπονευρώσεις τελευτώντας, καὶ πάλιν έτέρους άπὸ της κατὰ τὸ γόνυ διαρθρώσεως p. 78 item surae. [μέχρι] ἀστραγάλων καὶ πτέρνης μύας πολλούς τε καὶ παχεῖς, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ ὅπισθεν τοῦ σκέ-2 λους μέρη, α γαστροκνημίας ονομάζομεν. Τούτους απαντας πρός τε την κίνησιν των κατά το σκέλος άρθρων ή δημιουργία τοῦ Θεοῦ κατεσκεύασε, καὶ 15 προς ρώμην τοῦ αὐτοῦ σκέλους καὶ εὐπρέπειαν, ώσ-

partes, aut in posteriores; propterea has easdem copulas duriores aridioresque Divina Sapientia condidit.

περ τινα ένδύματα περιθείσα πανταχόθεν τοις σκέ-

14 Quoniam vero ossium structura non ad ambulandum solum et ad standum satis erat, verum etiam et jacere, et stare, et ambulare [tuto] hominem erecto corpore oportebat; cruris ossa ab hemina ad genu majoribus multisque musculis in nervosam naturam desinentibus [Dei artificiosa sapientia] undique stipavit, itemque a genu commissura ad malleolos usque et calcaneum aliis frequentibus crassisque musculis ossa illa, potissimum posteriores 2 partes quas suras appellamus, communivit. Istos omnes et ad cruris artus movendos, et ad vim decoremque sibi addendos, summa Dei providentia creavit; ceu quaedam enim amicula eos

^{1.} απειργάσατο] Θεὸς pr. vul.,

^{4, 5.} καὶ περιπατείν—ἀσφαλώς] Sic E., καὶ ἴστασθαι καὶ βαδίζειν

^{6, 7.} ἐνέδυσεν-δημιουργία] Sic

Ε., ἐνέδυσε vul.

^{10.} κατὰ τὸ] κάτω Ε.
11. [μέχρι] μέχρις hic et inf.
p. 15. l. 17. ed. Must., nec usquam alibi. Vide sup. ad p. 63. l. 1.

^{14.} τὸ σκέλος Τῶν σκέλλους Ε.

Mor. p. 78, 79.

DE SPINA. 15 λεσι. Καὶ ἀνωτέρω τούτων πάντων τὸ πάνυ φροντιστικον Αύτης καὶ ώφελιμώτατον τῆ τῶν ἀνθρώπων καθέδρα κατεσκεύασεν άνωτέρω γὰρ ἀμφοτέρων τῶν σκελών, κάτωθεν δὲ καὶ ἐκατέρωθεν τοῦ ἱεροῦ τοῦ πλατέος όστοῦ (ἐπειδή πρὸς όρθὰς γωνίας ἐν τῷς καθέζεσθαι τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς κοτύλης ἄρθρον κατεσκεύαστο, έδεῖτο δὲ προβλημάτων πολλῶν, [τῶν] μέν εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν χωρίων ἀμφοτέρων τῶν ἄρθρων, τῶν δὲ πρὸς εὐπρέπειαν, τῶν δὲ εἰς μόνιμον έδραν της των ανθρώπων καθήσεως) κατέ- 10 φυσε μύας πολλούς άδρους καὶ τῆ θέσει ποικίλους, άλλους μέν λοξούς, άλλους δέ έγκαρσίους άλλους δέ εὐθεῖς συγκατέμιξεν κατὰ τὰς πυγὰς εἰς ἀμφοτέρων 804 τῶν ἐνεργειῶν ἀναπλήρωσιν, ἱσταμένων μὲν τῶν ἀνθρώπων εὐπρέπειαν, καθημένων δὲ ἀνωδυνίαν καὶ 15 άσφαλη έδραν, χωριζομένην κατά την πυγην δεξιά

Nates quomodo formentur.

I 5 cruribus circumposuit. Verum super haec omnia Ejus consilium atque utilitas in comparanda homini sede apparuit; nam supra utraque crura, sed infra sacrum os et ab utroque latere (quoniam ad rectos angulos in sedendo heminae commissura curvatur, multisque tegmentis cum ad inania amborum artuum spacia replenda, tum ad decorem augendum, stabilitatemque sedenti homini praestandam, opus erat;) multos solidos musculos et situ diversos, alios obliquos, alios transversos collocavit; rectos alios secundum clunes interposuit ad utrumque munus obeundum, ut stantibus scilicet ornamentum, sedentibus indolentiam tutamque sedem, secundum clunes in dextrum et sinistrum bipartitas, compararent.

^{2.} Αὐτῆς] Sic B.C.E., αὐτοῖς vul. ib. ἀφελιμώτατον] ἀφελημότα- τον Ε., ἀφέλιμον vul.

τον Ε., ὡφέλιμον vul. 4. ἱεροῦ] ἱθλοῦ Α. ib. τοῦ πλατέος] Haec e margine irrepsisse videntur.

^{7.} προβλημάτων] Sic E., περιβλημάτων vul.

ib. [τῶν] Sic inf. l. 9., το E.,

^{9.} των δε είς] τὸ δε είς Ε.

^{13.} $\epsilon \dot{\vartheta} \theta \epsilon \hat{\imath} s$] $\epsilon \dot{\vartheta} \theta \upsilon \sigma \epsilon \hat{\imath} s$ A., $\epsilon \dot{\vartheta} \theta \upsilon s$ (sic) B.

ib. συγκατέμιξεν] συνκατεμήξεν Ε., έγκατέμιξε vul.

Fabr. p. 893, 94.

16 τε καὶ ἀριστερά. Κατὰ δὲ τὰ πρόσω μέρη κυκλοτερέσιν ἀποφύσεσιν άξιολόγοις το μέγεθος είς ταὐτον άλλήλοις ίόντα τὰ καλούμενα ήβης όστα, σιμὰ κατὰ την ένδον αὐτῶν ἐπιφάνειαν ὄντα, συνήρμοσε αὐτὰ διὰ χόνδρου, ώς μίαν κοιλότητα γενέσθαι μεγάλην, 5 καλύπτουσάν τε άμα καὶ φρουροῦσαν τῆ τε κύστει, 2 καὶ τῆ μήτρα, καὶ τῷ ἀπευθυσμένῷ ἐντέρῳ. Ύπέρκειται μέν οὖν ή [κύστις] τοῖς δυσί· τὸ δὲ ἀπευθυσμένον έντερον υπόκειται ή δε μήτρα μέσον άμφοτέρων κείται, τῷ μὲν γὰρ ἀπευθυσμένῷ ἐντέρῳ 10 έπίκειται, τη δε κύστει υπόκειται.

DE GENITA-LIBUS.

Ossa pubis.

Pelvis.

Situs vesicae, uteri, et recti.

Uteri situm optimum

17 Εἴπωμεν οὖν πρῶτον περὶ τῆς θέσεως αὐτῆς, ώς κρείττων τόπος οὐκ ἦν εύρεθηναι τῆ ὑστέρα πλην ένθα κατετέθη οδτος γάρ καὶ πρὸς άφροδίσιον όμι- p. 79 λίαν ἐπιτήδειος, καὶ πρὸς τὴν τοῦ σπέρματος ὑπο-15 δοχήν, καὶ προσέτι τὴν τοῦ κυήματος αὕξησιν ἐπὶ

I 6 A prioribus autem partibus, rotundis processibus insignem magnitudinem habentibus vocata pubis ossa in unum coeuntia, et in exteriora recurvata, per cartilaginem committuntur, unamque spaciosam concavitatem faciunt, vulvam, vesicam, rectum intes-2 tinum contegentem juxta atque tuentem. Duobus superior vesica est; rectum intestinum subjacet; vulva medium locum tenet,

nam super intestinum, subter vesicam est.

Igitur primum situs ejus rationem exponamus; nullus sane locus vulvae aptior quam iste inveniri potuit, et ad venereos amplexus, et ad semen recipiendum, et ad foetus incrementum;

2. els] ès B.

4. αὐτὰ] Sic E., om. vul.

8. μèν] oὖν add. vul., om. E.

ib. [κύστις] Sic C., μήτρα vul. ib. τοις δυσί] Sic E., τῶν δύο vul.; vide sup. ad p. 67. l. 3.

13. τη ύστέρα] τὰς ύστέρας Ε. 14. κατετέθη] κατετέθησαν Ε. ib. οὖτος γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 145, 46.

ib. οδτος γαρ έν μέν γαρ τώ θήλει γένει τὰς ὑστέρας ὑπέθηκε τῆ γαστρί, χώραν ταύτην ἀρίστην έξ-ευρούσα G.

ib. καὶ πρὸς] πρός τε τὴν G. 15. ἐπιτήδειος] om. G.

16. την] την τε G.

16—p. 208, 3. αὕξησιν—ἐξόδου] αύξησιν καὶ τήν τοῦ τελεωθέντος ἀποκύησιν. οὐδὲ γὰρ ἄν εῦροις ἐπι-

DE GENITA-LIBUS.

Os uteri quando aperiatur.

πλείστον γὰρ ἀλύπως διαστέλλεσθαι πέφυκεν ή ύστέρα είς την τοῦ τελειωθέντος έμβρύου ἀποκύησιν χρηστοτάτης έξόδου, ώς αν είς τα κάτω τε και προς τὰ σκέλη της έξόδου τοῦ κυηθέντος ράον έσομένης. 2 Ο γὰρ τῆς ὑστέρας αὐχὴν εἴσοδος μέν ἐστι τοῦ 5 σπέρματος, έξοδος δὲ τοῦ τελειωθέντος ἐμβρύου τὸ γάρ γυναικείον αίδοίον διανοίγεται μέν έν ταίς συνουσίαις, τοσούτον έντεινόμενον ώς δι' εὐρείας όδοῦ φερόμενον τὸ σπέρμα άθρόον άφικνεῖσθαι πρὸς τὰς 895 κοιλίας των ύστερων συλλήψεως δε γεγονυίας, είς 10 τοσοῦτον μέμυκεν ώς ἄβατον εἶναι πρός τε τὰ ἔσω καὶ τὰ έξω τελειωθέντος δὲ τοῦ κυήματος, ἐπὶ πλεί-

vulva enim in maximum tumorem ad absolutum foetum pariendum naturaliter distendi potest, ut deorsum versus et ad crura 2 facilior sit foetus emissio. Nam vulvae cervix seminis est introitus, et jam absoluti foetus ad exitum via: muliebre namque genitale in concubitu adeo distentum patescit ut recta injectum semen subito atque affatim in uteri ventriculos subeat; facto conceptu, tam arcte occluditur ut internis aeque atque externis penitus inaccessum sit; foetu perfecto, latissime dehiscit ut totus

τηδειότερον ετερον χωρίον εν απαντι τοῦ ζώου τῷ σώματι πρὸς οὐδὲν τῶν εἰρημένων ἀλλ' είς τε τὴν συνουσίαν ἄριστον τοῦτο, πόρρω τῶν κατὰ τὸ πρόσωπον ὀργάνων ἀπωκισμένον καὶ πρός την του κυήματος αξήπσιν έγκαιρότατον, έπὶ πλείστον ἀλύπως διαστέλλεσθαι πεφυκός είς τε τούς τόκους χρηστότατον G.

1. πέφυκεν ή ύστέρα] πέφυκεν ή ύστεραία Α., πεφυκυίας τὰς ὑστέ-

3. χρηστοτάτης έξόδου] Sic E., om. vul.

ib. είς] Sic E.G., ή πρὸς M., πρòs F. et fort. A.B.D.

4. τῆς ἐξόδου] Sic E.G., ἔξοδος vul.

ib. τοῦ κυηθέντος] τῷ κυηθέντι G. ib. ράον] Sic E.G., ράων vul. ib. ἐσομένης] Sic E.G., ή vul.,

ἔσται Α.Β.

5. 'Ο γὰρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 146. ib. γὰρ] γάρ τοι G. ib. τῆς ὑστέρας] τῶν ὑστερῶν G.

ib. είσοδος μέν έστι] ον όδον είσω μèν G.

6. έξοδος] έξωθεν G.

ib. τελειωθέντος | τελεωθέντος G. 6-12. τὸ γὰρ-κυήματος] παρεσκεύασεν ή φύσις, είς τὸ γυναικείον αίδοιον τελευτά μεμυκώς μέν, έπειδαν κύη το ζωον, ούτως ακριβως, ως μηδέ τοὐλάχιστον ή ἔσωθεν ἔξω χαλαν, ή έξωθεν έσω παραδέχεσθαι, διοιγόμενος δε καὶ τεινόμενος έν ταις συνουσίαις είς τοσούτον, ως δί εύρείας όδοῦ φερόμενον τὸ σπέρμα ραδίως εφικνείσθαι τοῦ κύτους τῶν ύστερων, έν δὲ δὴ τοῖς τόκοις G.

7. αίδοιον] αίδειον Α.Β. 8. εντεινόμενον] εκτεινόμενον Β.

Fabr. p. 894, 95.

στον διΐσταται ώς όλον ταύτη διέρχεσθαι τὸ ἔμβρυον. 18 Εὐλόγως ἄρα νευρῶδες ἅμα καὶ σκληρὸν μετρίως 2 κατεσκευάσθη. Τὸ δὲ κύτος τῶν ὑστερῶν μερίζεται είς κόλπους δύο, ένα έν τοις δεξιοις, και ένα έν τοις άριστεροίς καθώς καὶ Ίπποκράτης λέγει, "Εμβρυα 5 " τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς 3" ἀριστεροίς μᾶλλον." "Εοικε δὲ ἡ μήτρα τῷ Τ γράμματι, ώς εἶναι [τὸ] μὲν ι τοῦ τ κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ γυναικείου αἰδοίου, τὸ δὲ ἄνωθεν ὁ τράχηλος τῆς μήτρας ή δὲ μίξις τοῦ ι μετὰ τοῦ τῆς κεφαλῆς 10 έγκαρσίου έστι τὸ κύτος τῆς μήτρας εἶναι δὲ χρὴ τὸ έγκάρσιον ι της κεφαλής τοῦ τ ἀμφίκυρτον, ὡς εἶναι τας έκατέρωθεν κυρτότητας τας κεραίας της μήτρας.

DE GENITA-LIBUS. Uteri substantia. Uteri duos esse sinus, quorum in dextro mares, in sinistro foeminas plerumque concipi. Uteri forma.

- 18 infans isthac pervadere possit. Igitur non inconsulto nervosa 2 modiceque dura est uteri substantia. Interius autem uteri cavum in duos sinus distinguitur, a dextra unum, alterum a laeva; proinde " masculos foetus in dextra, foeminas in sinistra magis con-"cipi" dicebat Hippocrates [Aphor. §. 5. 48. T. III. p. 745.].
 - 3 Uterus sane T literae imaginem refert, ita tamen ut hujus literae pediculus in muliebris genitalis summo collocetur, superior vero uteri pars ejus cervix est; at pediculi cum transverso capite connexio uteri cava laxitas est; verum transversam T literae virgulam utrinque recurvam esse necesse est, ut utrobique facta cur-

1. διίσταται διίστάμενον Ε., διϊστάμενος G.

2. Εὐλόγως κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.146. ib. ἄρα] τε οὖν G.

ib. νευρώδες] νευρώδης G. ib. σκληρον] σκληρος G. ib. μετρίως] om. G.

3. κατεσκευάσθη] ύπὸ τῆς φύ-

σεως έγένετο G.

ib. Τὸ δὲ κύτος κ. τ. λ.] Cf. Gal.

4. ενα-καὶ ενα ό μεν-ό δ' G., constructione mutata.

5. καθώς κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 153. ib. καθώς] κάτωθεν Α., οῦτως youv G,

ib. καὶ Ἱπποκράτης λέγει] Sic E., καὶ Ίπποκράτης έλεγε C.G., φησι καὶ Ἱπποκράτης vul.

6. ἄρρενα] ἄρσενα Η.

ib. τοις δεξιοίς] τοισι δεξιοίσι

ib. θήλεα] θήλεια Η.

ib. τοίς] τοίσι G., τοίσιν Η. 7. ἀριστεροῖς] ἀριστεροῖσι G.H. ib. T] Sic A.B., ταῦ vul.

8. [τδ] μὲν] τῷ μὲν vul.

9. τοῦ γυναικείου αἰδοίου] τὸ αἰδοΐον τὸ γυναικείον Ε.

ib. alδοίου] αιδείου Α.Β. 10, 11. τοῦ—εγκαρσίου] τὸ — εγκάρσιον Ε.

DE GENITA-LIBUS. Foeminae testium (vulgo ovariorum) positus, magnitudo,

forma.

4 Πλησίον δὲ τῶν κεραιῶν ἀμφοτέρων κεῖνται τῆς θηλείας οι όρχεις, ώς προς έκατερον λαγόνα βάλλοντες τὸ σπέρμα, ἐκάτερος εἰς ἐκατέραν τῶν κεραιῶν οὐχ όμοιοι δὲ τῷ σχήματι ὡς ἐπὶ τῶν ἀρρένων, οὐδὲ μείζους όμοίως, άλλὰ καὶ μικρότεροι καὶ σκληρότεροι 5 καὶ πλαδαρώτεροι, ώς φακοειδεῖς εἶναι τῷ σχήματι.

Quomodo in utero fiat graviditas.

Maris semen cum

foeminae permisceri;

Γίνεται δὲ ή σύλληψις τὸν τρόπον τοῦτον. ὅταν 19

ύπὸ τοῦ συμφύτου πνεύματος ή τοῦ σπέρματος ύγρότης ἀκοντιζομένη, τοις των ύστερων έμπέση χιτώσι, 896 τραχέσιν οὖσι, συναναμίγνυται τῷ τῆς θηλείας σπέρ- p. 80

ματι, γλίσχρφ καὶ αὐτῷ ὄντι καὶ, ὡς αν αὐτή τε γλίσχρος ὑπάρχουσα, καὶ τραχέσιν ὁμιλήσασα σώ-

2 μασι, δίκην άλοιφης έτοίμως κολλάται. Κάντευθεν ήδη μιὰ καιροῦ ροπη πολλὰ γίνεται θαυμαστὰ ἔργα ύπο της δημιουργίας του Θεού περί την άρχην της 15 τοῦ ζώου διαπλάσεως αὐτὰς μὲν τὰς μήτρας ταχέως

contrahi,

uterum celeriter

4 vitas uteri cornua repraesentet. Prope utrumque cornu foeminae testes siti sunt, utpote ab utroque latere semen, uterque in utrumque cornu, jacientes; neque figura similes marium testibus sunt, nec aeque grandes, sed minores, duriores, imbecilliores, lenticularique forma praediti.

Ad hunc sane modum in utero fit graviditas : quando ab ingenito spiritu seminis humor intra vulvae tergora, natura asperiora, detrusus inciderit, cum muliebri semine, et ipso tenaciore, permiscetur; ipse etiam, utpote viscidus, asperaque contingens 2 corpora, facile instar unguinis adhaerescit. Inde jam unico temporis momento multa admirabilia opera a summo Artifice Deo initio creandi animalis perficiuntur; vulva celeriter circa semen

4. ws An Tois?

7. Γίνεται κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 147.

9. ἀκοντιζομένη | φερομένη G. 10,11. τραχέσιν — οντι καί] om.G. 11. γλίσχρος] Sic A.B.G., γλι-

σχρη vul. 12. τραχέσιν] Sic E.G., σκλη-

pois vul. ib. όμιλήσασα] όμιλησοῦσα G., quod mallem.

13. έτοίμως] om. G.

ib. Κάντεῦθεν κ. τ. λ. Cf. Gal. p. 147, 48.

14. καιροῦ ροπη] ροπη καιροῦ G. 16. διαπλάσεως] διπλάσεως Α., γενέσεως G.

16-p. 211, 1. τàs-συσταληναι] συσταλ. τὰς μήτρας ὅτι τάχιστα G. Fabr. p. 895, 96.

συσταλήναι περί τὸ σπέρμα μῦσαι δὲ σύμπαντα τὸν αὐχένα, καὶ μάλιστα τὸ ένδον στόμιον αὐτοῦ· τὴν δὲ άλείφουσαν ύγρότητα τὰς τραχύτητας τῶν ύστερῶν, ύπὸ τὴν ἐντὸς ἄπασαν αὐτῶν ταθεῖσαν, ὑμένα λεπτὸν άποτελεσθήναι, τὸν καλούμενον άμνεῖον, ὅν τινά φα- 5 σιν ύποδέχεσθαι τὸν οἷον ίδρωτα τοῦ κυομένου έξ αὐτοῦ δὲ τοῦ σπέρματος καὶ τὸν ἀλλαντοειδῆ χιτῶνα γενέσθαι, ον είς την κύστιν αὐτοῦ συντετρημένον όντα άθροίζειν έν έαυτῷ ἄχρι τῆς ἀποκυήσεως τὸ 3 οἷον οὖρον τοῦ κυομένου. Τούτοις δὲ ἔξωθεν ἐν 10 κύκλφ περιβέβληται τὸ χωρίον, χιτών τις καὶ αὐτὸς ύπάρχων τρίτος, διά τινος πόρου δὲ συντέτρηται πρὸς

DE GENITA-LIBUS. et ejus cervicem concludi; tres formari membranas, amnion,

allantoidea,

chorion.

contrahitur; tota cervix, potissimum tamen interius ejus ostiolum, diligenter concluditur; humor interiorem vulvae faciem inungens, et ejus asperitudinem laevigans, [tenuis] membrana fit, quam Graeci [auvelov] amnion vocant, hanc aiunt eum, qui foetus veluti sudor est, recipere; ex ipso autem semine altera membrana gignitur, eam Graeci (a farciminis similitudine) [άλλαντοειδή] allantoidea nominarunt, haec foramine in vesicam pertinente cava intra se 3 infantis veluti lotium usque ad partus tempora colligit. Extra has in orbem tertia quaedam membrana superdatur, quam Graeci [xwplov] chorion (Latini secundas,) dixere, et per iter quoddam

1. σπέρμα] συμβαίνει add. G. ib. σύμπαντα] σύμπαντά τε G.

2. ἔνδον] ἐντὸς G., quod mallem. ib. δὲ ἀλείφουσαν] δ' ὑπαλείφουσαν G.

4. ἄπασαν] ἐπιφάνειαν add. G.,

quod necessarium videtur.

5. ἀποτελεσθηναι] γενέσθαι G. ib. τὸν καλουμενον κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 224.

ib. τον καλούμενον άμνείον] ον

άμνιον ονομάζουσιν G.

ib. ὅν τινά φασιν ὑποδέχεσθαι] ἐκδεχόμενος G., constructione mu-

6. κυομένου] κυουμένου G. 6-8. έξ αὐτοῦ-ον] τούτω δ' έξωθεν έτερος ἐπίκειται λεπτότερος, ον άλλαντοειδη προσαγορεύουσιν G.

7. δὲ τοῦ] om. τοῦ D. ib. ἀλλαντοειδῆ] ἀλαντοειδῆ Β.

D., ἀχανοειδη Α.

8. κύστιν] κύστην D.Ε.

ib. συντετρημένον] συντετρημέ-

9. ὄντα] Sic E., om. vul. ib. ἀθροίζειν] ἀθροίζων G.

ib. ἄχρι] καὶ οὖτος ἄχρι G. 10. κυομένου] κυουμένου G. ib. Τούτοις κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 224.

ib. Τούτοις δε τούτω δ G.

11. χώριον] χόριον Ġ. 11—p. 212, 1. χιτών—κύστιν]

12. διά Sic A.B.E., καὶ διά vul. ib. πόρου δέ Sic E., om. δέ vul.

Mor. p. 80, 81.

DE GENITA-LIBUS. Chorii duas esse arterias, et duas venas.

Urachus.

4 τὴν τοῦ κυομένου κύστιν. Οὕτως αὶ κατὰ τὸ χωρίον άρτηρίαι καὶ φλέβες ἄπασαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον έκφύονται τῷ κυομένῳ, τέσσαρες γινόμεναι, καθάπερ έκ ριζων πολλων άθροιζόμενα πρέμνα, δύο μέν άρτηρίαι, δύο δὲ φλέβες μέσον δὲ αὐτῶν περιέχουσι τὸν 5 οὐραχὸν, (οὕτως γὰρ αὐτὸν ἔθος ὀνομάζειν τοῖς ἀνατομικοίς,) τον έκ του πυθμένος έξοχετεύοντα το οδρον 897 είς τὸν άλλαντοειδή χιτώνα έφ' έκάστω γὰρ δή στόματι τῶν εἰς τοῦτο ἐχόντων ἀγγείων, δι ὧν καὶ τὸ καταμήνιον έφέρετο, αδται γεννώνται παρά τὸν τοῦ 10 5 κύειν καιρόν. Συνδεί δὲ αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας λεπτὸς

Funiculus umbilicalis.

> 4 usque ad infantis vesicam perforatur. Hoc in meatu secundarum venae arteriaeque omnes infanti eo more quatuor enascuntur, quo ex multis radicibus collecti caudices oriuntur; duae sunt arteriae, duae venae, quarum medius est urinae canalis, (urachos [oùpaxós] inde apud anatomicos appellatus,) e vesicae specu lotium in allantoidea tunicam derivans; ab singulo enim vasorum in uterum intrantium mensesque isthac purgantium osculo, nunc positae 5 venae arteriaeque circa concipiendi tempora gignuntur. Istas

1. κύστιν] κύστην Ε., ut sup. λαντοειδή G. p. 85. l. 5: 211. 8.

ib. Οΰτως αί κατὰ κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 226.

3. ἐκφύονται] ἐμφυόμενα G., constructione mutata; vellem ἐμφύота. Cf. inf. p. 213. l. 3.

ib. κυομένω] κυουμένω G. ib. γινόμεναι] γενόμεναι D. 4. δύο μεν άστηρίαι κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 231.

5. δὲ αὐτῶν περιέχουσι] έαυτῶν

έχοντες G.

6. οὐραχὸν] οὐραγὸν G.

ib. οὖτως] οὖτω G.
ib. γὰρ—ὀνομάζειν] Sic E., γὰρ ονομάζειν έθος G., ωνομασμένον vul. 7. πυθμένος | της κύστεως πόρον add. G.

ib. τὸ οὖρον] τὸν οὖρον Α.

8. είς—χιτώνα] είς τὸν όλίγον έμπροσθεν είρημένον χιτώνα τὸν άλ-

ib. ἀλλαντοειδη] άλαντ. A.B.D. ib. ἐφ' ἐκάστω γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 224, 25. ib. γὰρ] om. G.

9. τοῦτο ἐχόντων] τοὐντὸς τῆς μήτρας άφηκόντων G.

ib. ων] ων περ G.

10. εφέρετο είς αὐτὴν εφέρετο G. ib. αδται γεννώνται] γεννάται G. ib. παρά] Sic E.G., περί vul.

ΙΙ. καιρόν] έτερον άγγείον, άρτηρία μεν επὶ τῷ τῆς ἀρτηρίας στό-ματι, φλεψ δ' ἐπὶ τῷ τῆς φλεβὸς, ὥστ' εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἴσα τὰ γεννώμενα τοις είσω της μήτρας περαί-νουσι στόμασι add. G.

ib. Συνδεί δὲ αὐτὰς κ. τ. λ. | Cf.

Gal. p. 225.

ib. δὲ αὐτὰς] δ' αὐτὰ G. ib. ἀλλήλας Τ ἀλλήλα G. Fabr. p. 896, 97.

ύμην, άλλ' ἰσχυρὸς, ος περιφυόμενος απασι μέν τοις άγγείοις έξωθεν, των ύστερων δε τοις έντος μέρεσιν έκφυόμενος, σκέπει καὶ φρουρεί καὶ συνδεί απαντα 6 τὰ άγγεῖα καὶ αὐτὰς τὰς ὑστέρας. Ταῦτα τὰ άγγεῖα προέρχονται κατά τὸν ὀμφαλὸν τοῦ ἐμβρύου ἐκ δ΄ 5 αὖ τοῦ ὀμφαλοῦ μία μὲν φλὲψ ἐκ τῶν δύο συντεθείσα ἀνήκει μέχρι τῶν σιμῶν τοῦ ἦπατος, τροφὴν τῷ ἐμβρύῳ προσάγουσα αί δὲ ἀρτηρίαι, τὸ μῆκος τῆς θέσεως της καρδίας έκφυγοῦσαι, τη κατὰ ράχιν άρτη- p. 81 rum umbiρία συμφύονται, καὶ δι' αὐτῆς προσάγουσι τῆ καρδία 10 τὸ πνεῦμα. πᾶσα γὰρ τροφὴ καὶ ζωὴ τῷ ἐμβρύῳ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ προσφέρεται παρὰ τῆς μητρός.

Εί λαβών οὖν τις έγκύμονα αἶγα σχίσας τε αὐτην έντέχνως βουληθείη γνώναι, εύρήσει το μεν έμβρυον

inter se tenuis membrana, sed valida, connectit, quae exterius vasis omnibus adhaerescens, et ex penitioribus uteri partibus oriens, vascula omnia ipsumque uterum operit, colligat atque 6 tuetur. Id genus vasa ad infantis umbilicum procedunt; rursum ab umbilico una ex duabus vena composita usque ad jecoris cava, foetui alimentum subvehens, perlabitur; arteriae vero, cordis longinquitatem evitantes, cum spinali arteria coalescunt, per ipsamque in cor spiritum transmittunt: omnis enim alimonia et vita infanti per umbilicum [a matre] suggeritur.

Igitur si quispiam gravidam capram accipiens et ipsam artificiose rescindens notitiam capere voluerit, in humore intra vulvam

 ύμὴν, ἀλλ' ἰσχυρὸς] μὲν, ἰσχυρός δ' ύμην G.

ib. ôs] om. E., et G. construc-

tione mutata.

 1, 2. περιφυόμενος—ἔξωθεν ἔξωθέν τε περιφυόμενος απασι τοις αγγείοις G.

1. μέν Sic E., om. vul.

2. τῶν ὑστερῶν δὲ καὶ τῶν ὑστεpŵv G.

ib. ἐντὸs] Sic G., ἐνδὸs E., ἔν-Sov vul.

3. έκφυόμενος] έμφυόμενος G., quod mallem. Cf. sup. p. 212.1.3.

3, 4. σκέπει-ύστέρας] Alia et longiora ap. G.

3. ἄπαντα τὰ ἀγγεία] ἄπασι μὲν τοις αγγείοις Ε.

4. αὐτὰs] om. G.

 τὸν ὀμφ.] μόνον τὸν ὀμφ. Ε.
 ἀρτηρίαι] Expl. Cod. D. cum hac nota: "Quatuor desunt pa-" ginae a pag. 81 ad finem editio-" nis Morelianae, Paris. 1555. 80." ib. της θέσεως] Sic E., om. vul.

12. παρὰ τῆς μητρός] Sic E., περί της μήτρας A.B., om. vul. 14. βουληθείη γνώναι] om. Ε.

DE GENITA-LIBUS.

Cursus venae umbilicalis,

et arterialicalium.

Mor. p. 81, 82.

DÉ GENITA-LIBUS. Liquor amnii.

Usus amnii,

allantoidis,

urachi.

νηχόμενον έν τῷ περιεχομένω ύγρῷ ὑπὸ τῆς μήτρας, τῷ συναχθέντι ἀπὸ τοῦ ίδρῶτος τοῦ ἐμβρύου, (ὡς αποίω καὶ μηδέν βλάπτοντι τὸ αὐτης ἔμβρυον,) βασταζόμενον δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμφαλοῦ διὰ τῶν ἀγγείων τῶν 2προσαγόντων τό τε αξμα καὶ πνεῦμα. Πάντες μὲν 5 οὖν οἱ χιτῶνες οἱ περιέχοντες τὸ ἔμβρυον ἐντὸς τῆς 3 μήτρας κείνται. 'Ο μέν οὖν άμνειὸς, άμέσως περιέχων τὸ ἔμβρυον, ὑποδέχεται τὸν ἐκ τοῦ ἐμβρύου 4 συναγόμενον ίδρῶτα. Ο δὲ άλλαντοειδης συν- 898 τέτρηται μέν κατά τὸ αἰδοῖον τοῦ ἐμβρύου, (καθώς 10 ανώτερον είρηται,) ύποδέχεται δὲ τὸν οὐραχὸν κατ' αὐτὸ τὸ τρημα, έξάγοντα εἰς αὐτὸ τὸ τοῦ ἐμβρύου οὖρον ὅπως μὴ μιχθῆ τῷ τοῦ ἱδρῶτος ὑγρῷ· τὸ μὲν γαρ οὖρον, δριμὸ ον, διεβρώσεν αν τὸ ἔμβρυον τῆ 5 δριμύτητι. Διὰ τοῦτο οὖν ή φιλάνθρωπος τοῦ Θεοῦ 15 δημιουργία πολλούς κατεσκεύασε χιτώνας κατ' αὐτὸν τον καιρον της κυήσεως προς υποδοχην της διαφοράς 6 των ύγρων. Τρίτος δε χιτων το χωρίον κατεσκευ-

contento, ex foetus sudore manante, (utpote omni qualitate carente ac minime noxio,) infantem natare, et ex umbilico per conceptacula tunc sanguinem spiritumque advehentia sustentari, 2 comperiet. Itaque membranae omnes foetum involventes intra 3 vulvam sunt positae. Amnius, foetui contiguus, sudorem ab 4 ipso defluentem colligit. Sed vocatus allantoides versus infantis genitale foratur, (ut supra posuimus, [c.19. §. 2.]) et urinae iter, quod urachon vocavimus, intra foramen recipit; illud vero infantis lotium educit ne cum sudoris humore misceatur; urina enim, acris cum sit, tenerum foetum acrimonia sua corrosisset. 5 Quapropter Divina Sapientia, summo homines amore complectens, ipso foeturae tempore plures tunicas diversis humoribus 6 suscipiendis machinata est. Tertia membrana, quam secundas

ύπὸ τῆς] ὑπὸ ὑπὸ τῆς Β.
 βλάπτοντι] βλάπτον Ε.
 αὐτῆς] Sic E., om. vul.
 μὲν οὖν] Sic E., οὖν vul.

συναγόμενον] Sic B., συνασσόμενον vul. An συννασσόμενον?
 ib. ἀλλαντοειδής] ἀλαντοειδής A. B.

Fabr. p. 897, 98. άσθη, [έντὸς] μέν τῆς μήτρας κείμενος, πόρρω δὲ τοῦ έμβρύου, κατεσπαρμένα έχων έν έαυτῷ τὰ ἀγγεῖα τῶν φλεβῶν καὶ τῶν ἀρτηριῶν δί ὧν τρέφονται πάντα τὰ μόρια τὰ έντὸς τῆς μήτρας διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἐκτήσατο, ἐκ τοῦ πάντα τὰ κατὰ 5 τὸ ἔμβρυον γινόμενα περιέχειν. 'Ο δὲ ἀλλαντοειδης χιτων έκ της προς τους άλλαντας ομοιότητος την 8προσωνυμίαν έσχηκε. Τὰ γοῦν εἰς τὴν μήτραν καθικνούμενα τῶν ἀγγείων στόματα ὀνομάζονται κοτυληδόνες. ταῦτα εἰ μὲν στερρὰ καὶ ξηρά εἰσι, κατέ- 10 χουσι τὸ ἔμβρυον, κὰν βαρὺ ἢ, ἐστ' ὰν τελεσθῆ· εἰ δὲ κάθυγρα καὶ γλίσχρα, άδυνατοῦσι μὲν κρατεῖν τὸ έμβρυον, συγχωροῦσι δὲ αὐτὸ ἀμβλωθρίδιον γίνε-9 σθαι. Τοῦτο σκοπήσας πολλά καὶ πολλάκις Ίππο- p. 82

DE GENITA-LIBUS. Chorii usus,

et nomen.

Allantoidis nomen.

Acetabula;

quae, si humida sint, foetum sustinere non posse.

nominant, effecta est, intra vulvam quidem sita, procul tamen a foetu, ex venis arteriisque contexta per quas omnia intra vulvam membra nutriuntur; inde quoque appellationem hanc (chorion [xwpiov] apud Graecos,) adepta est, quod omnia ad foetum perti-7 nentia contineat. Allantoides vero membrana ab intestini simi-8 litudine vocabulum habet, quasi intestinalis. Vasculorum sane ostiola in uterum subeuntia acetabula nominantur: ea si firma aridaque sint, foetum, quamvis gravem, usque dum absolvitur, retinent; si madentia lentoque humore viscida fuerint, foetum 9 retentare nequeunt, sed abortivum partum fieri permittunt. Id Hippocrates, medicinae Prometheus, contemplatus, in Aphorismo

1. [ἐντὸς] Sic C. et sic sup. р. 214. l. б., ектов vul.

ib. κείμενος] κείμενον Ε. 6. 'Ο δὲ ἀλλαντοειδής κ. τ. λ.]

Cf. Gal. p. 231. 6, 7. 'Ο δὲ—ἐκ] καλεῖται γὰρ οὕτως ἀπὸ G.

6. ἀλλαντοειδής] ἀλαντ. Α.Β. 7. άλλαντας] άλαντας Α.Β. ib. όμοιότητος] κατὰ σχημα add. G. ib. την προσωνυμίαν έσχηκε] om. G.

8. Τὰ γοῦν εἰς τὴν κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 233.

ib. εls] πρòs B.

8, 9. Τά-κοτυληδόνες] κοτυληδόνας μεν όνομάζων των είς τὰς μήτρας καθηκόντων άγγείων τὰ στόµата G.

14. Τοῦτο σκοπήσας κ.τ.λ.] Cf.

Gal. p. 233.

14-p. 216, 2. Τοῦτο-οὕτως] ἀπὸ γοῦν τῆσδε τῆς γνώμης καὶ ὁ Ἰπποκράτης ἔλεγεν G.

14. πολλά και πολλάκις] Sic E.,

Mor. p. 82.

DE GENITA-LIBUS.

κράτης, ὁ τῆς ἰατρικῆς Προμηθεύς, ἔγραψεν ἐν ᾿Αφορισμῷ οὕτως " Όπόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ἐκτιτρώ-" σκουσι δίμηνα καὶ τρίμηνα ἄνευ [φανερᾶς] προφά-" σεως, ταύταις αὶ κοτυληδόνες τῆς μήτρας μύξης 899 " μεσταί εἰσι, καὶ οὐ δύνανται κρατεῖν ὑπὸ Γτοῦ 5 " βάρους Τὸ ἔμβρυον, ἀλλ' ἀπορρήγνυνται."

A duobus, (patre scil. ac matre,) hominem gigni,

ideoque pudenda bina esse.

Έπεὶ τοίνυν ή παρούσα διδασκαλία περὶ κατασκευής άνθρώπου προήκται διδάσκειν, ζωογονείται δέ ο ἄνθρωπος ἐκ δύο, πατρός τε καὶ μητρος, (προστάξει τοῦ πάντα δημιουργήσαντος Θεοῦ ήμῶν) διὰ 10 τοῦτο καὶ τὰ γεννῶντα μόρια ἐξ ἀνάγκης δύο βέλτιον γενέσθαι τὸ μὲν εν τοῦ ἄρρενος, τὸ δὲ ἔτερον τῆς θηλείας είς ύποδοχήν. ονομάζονται δε άμφότερα αί-2 δοία. Εἴπωμεν οὖν πρότερον περὶ τοῦ κατασκευα-

quodam ita scriptum reliquit; [Aphor. §. 5. 45. T. III. p. 745.] "Quaecunque uterum gerentes citra evidentem causam bimestres " aut trimestres abortiuntur, his uteri acetabula muci plena sunt, " neque prae gravitate foetum sustinere valent, sed abrum-" puntur."

Igitur quoniam praesens hic liber hominis fabricam docere proposuit, a duobus autem, patre scilicet ac matre, homo gignitur, (ita enim praecepit effector et conditor mundi Deus;) idcirco et genitales partes necessario duas esse melius fuit; unam maris, alteram foeminae ad recipiendum idoneam: utraque pudenda no-2 minantur. [Dicamus igitur primum de maris pudendo, qualis

1. ό τη̂s] Sic E., om. vul., ό τη̂s 污 (sic) B.

2. 'Οπόσαι Sic A.B., ὁκόσαι vul. ib. έν γαστρί] δέ μετρίως τὸ σῶμα Η.

ib. ἐκτιτρώσκουσι] ἐκτιτρώσκουσαι Ε., ἐκτιτρώσκονται G.

3. ἄνευ] ἄτερ G.H. ib. [φανερᾶς] προφάσεως] φανε-ρῆς προφάσεως Ε., φανερᾶς προφάσιος G., προφάσιος φανερης Η., φανερης προφάσιος vul.

4. ταύταις Sic E., ταῦτ' Α., ταύ-

τησιν vul.

ib. της μήτρας] om. G.H.

5. είσι] είσιν Η.

ib. κρατείν] κρατέειν G. ib. ὑπὸ] Sic E.G.H., διὰ vul.

ib. [τοῦ βάρους] Sic H., βάρεος G., τὸ βάρος vul.

6. ἀπορρήγνυνται] -ρήγνυται Η. 12. ἄρρενος] Adderem libenter είς έκκρισιν σπέρματος e Gal.

14—p. 217, 2. Εἴπωμεν — δέξα-σθαι] Sic E., om. vul.

Fabr. p. 898, 99.

σθέντος αἰδοίου τῷ ἄρρενι, ποῖος τόπος ἔμελλεν αὐτὸ 3 δέξασθαι. "Ότι μὲν οὖν οὐκ ἢν βελτίων τόπος εἰς κατάθεσιν τοῦ ἄρρενος αἰδοίου πλὴν ἵναπερ καὶ κατετέθη, ἐκ τῶνδ' ἂν μάθοις. πότερον οὖν ἐγγυτέρω τῆς ἔδρας ἔδει τεθῆναι; ἀλλ' ἀποπατοῦσι δύσχρη- 5 στον ἀλλ' ἀνωτέρω πρὸς τὸ ὑπογάστριον τὴν θέσιν σχεῖν, οὐ μόνον ἀπρεπὲς, ἀλλὰ καὶ δύσχρηστον, καὶ

22 ράδιον πάσχειν ύπο των έξωθεν προσβολών. Πάλιν, πότερον τεταμένον είναι διὰ παντὸς, ἢ χαλαρὸν, ἢ έν μέρει τούτων, καθώς νῦν ἐστιν; εἰ μὲν γὰρ διὰ 10 παντὸς ἐντεταμένον ἦν, οὐ μόνον ράδιον πρὸς τὸ DE GENITA-LIBUS. Sedem ad virilis pudendi (vulgo penis) situm aptiorem non esse quam ubi nunc est.

Penis quare neque semper rigidus sit,

3 locus ad id recipiendum erat idoneum.] Sedem ad virilis pudendi situm aptiorem non esse quam ubi nunc est, ex his discere facile fuerit: num propius ano ipsum poni oportuit? [at] * alvum exonerantibus id esset incommodum; sed sursum versus ad abdomen collocari, non deforme solum, verum etiam inutile foret, et

22 facile ab exterius incidentibus vim pateretur. Item, num semper rigens protentumque, aut contra laxum semper et flaccidum, aut vicissim, quemadmodum nunc habet, esse debuit? primum si continenter arrectum esset, a quaque levi causa laederetur, esset

*An Crass., ut sup. p. 194, 201.

2. "Οτι μέν] Sic E., om. μέν vul. 4. πότερον οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 213.

ib. πότερον] ποῦ δὴ καὶ βούλει μετατεθῆναι τὸ τοῦ ἄρρενος αἰδοῖον; (ἀπὸ τούτου γὰρ ἄρξομαι') πότερον G.

ib. οὖν] Sic E., om. G. et vul.
 5. ἔδει τεθῆναι] ἡ νῦν ἐστιν G.

ib. ἀλλὶ ἀλλὰ κατ αὐτῆς ἐκείνης
 ἃν ἐπέκειτο, καὶ ἦν G.

6-8. ἀλλ' -προσβολῶν] Paulo

diversa ap. G.

6, 7. άνωτέρω—σχείν] ανώτερόν που τετάχθαι κατά τὸ ἐπίσειον ἡ τὸ ὑπογάστριον G.

6. πρὸς τὸ] τὸ om. Ε.

7. ἀπρεπές] Sic E., ἀπρεπές τοῦτο vul.

ib. δύσχρηστον] -χρηστόν τε G.

8. ράδιον πάσχειν] ράδίως πάσχειν Α.Β.Ε., ράδίως πάσχον G., quod mallem, nisi legatur ράδιον πρός τὸ πάσχειν, ut inf. l. 11.

ib. Πάλιν πότερον κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 213, 14.

ib. Πάλιν] προστίθει πάλιν ένταῦθα G.

τεταμένον] ἐντεταμένον G.
 ib. εἶναι—χαλαρὸν] ἢ χαλαρὸν ὑπάρχον διὰ παντὸς G.

ib. ἐν μέρει τούτων] τούτων έκάτερον ἐν μέρει γίνεσθαι δυνάμενον G.

καθώς νῦν ἐστιν] om. G.,
 καθώς οὖν ἐστίν Α.

10, 11. εἰ—ἦν] ἀλλ' ἐντεταμένον μὲν ἀεὶ G.

11. οὐ — τὸ] πρὸς τῷ ῥαδίως αὐτὸ G.

Mor. p. 82, 83.

DE GENITA-LIBUS. neque semper flaccidus;

πάσχειν, άλλ' έτι καὶ δύσχρηστον αν ήν καὶ άπρεπες έν παντί τῷ λοιπῷ βίῳ εἰ δὲ κεχαλασμένον ἦν διὰ παντὸς, ἄχρηστον ὰν ὑπῆρχεν, οδ χάριν ἐγένετο μηδέ ποτε έργάσασθαι δυνάμενον εί δὲ έν μέρει μὲν χαλαρὸν, έν μέρει δὲ έντεταμένον, αὐτὸ δὴ τοῦτο ἄξιον θαυμά- 5 ζειν, ὅτι, οἷον αὐτὸ ὁ λόγος έξεῦρε χρῆναι γεγονέναι, 900

quare durus, cavus, fistulosus.

23 τοιούτον καὶ φαίνεται νῦν ὑπάρχον. Ἐπεὶ τοίνυν σκληρόν τε άμα καὶ κοίλον καὶ σηραγγώδες είναι χρη τὸ τοῦ αἰδοίου ἴδιον σῶμα, φαίνεται μὲν έξ όστοῦ τὴν γένεσιν έχον, καθάπερ οἱ λοιποὶ σύν-10 δεσμοι, κοίλον δὲ καὶ σηραγγώδες μόνον ἐξ άπάντων, ώς ή χρεία κελεύει, ίνα ὄρθιόν τε καὶ

deinde [in omni reliqua vita] incommodum atque deforme; at si flaccescens langueret assidue, prorsus esset supervacuum, id, cujus causa creatum fuit, praestare non potens; quod si alternis modo laxum, modo rigens sit, id ipsum certe omni admiratione dignum extiterit, quod, quale ipsum debere esse ratio cogitavit,

23 talem nunc esse reperiatur. Quamobrem cum genitalis membri corpus durum juxta et cavum esse fistulosumque debuerit, ex osse quidem, ut reliquae copulae, oriri cernitur, at concavum et fistulosum ex omnibus solum est, taleque ipsum esse utilitas postulavit, ut rectum nullamque in partem declinans in venereo

 ἀλλ' ἔτι] Sic E., ἀλλὰ vul., еть G.

ib. åν ἦν] åν om. G. ib. καὶ ἀπρεπές] om. G.

2. έν-βίω] Sic E., om. vul., έν ἄπαντι τῷ βίω G., et add. καθ ένα μόνον τον της συνουσίας καιρον χρήσιμον γενόμενον.

ib. εί δε κεχαλασμένον] κεχαλασ-

μένον δ' είπερ G.

ib. ην del add. E., om. G. et vul. 3. ὑπῆρχεν] Sic E., οὕτω γε παν-

τάπασιν υπηρχεν G., ην vul. ib. ποτε] πώποτε G.

5. αὐτὸ] πρῶτον μὲν αὐτὸ G.

ib. ἄξιον θαυμάζ.] θαυμ. ἄξιον G. 6. ὅτι] εὶ G.

ib. αὐτὸ-ἐξεῦρε] ὁ λόγος ἐξεῦρεν αὐτὸ G.

7. τοιούτον καὶ τοιούτο G.

ib. ὑπάρχον] Lin. duas add. G. ib. Έπει κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 218,19.

ib. Ἐπεὶ τοίνυν] εἰ δέ γ' ἢμεν ὅν-τως φυσικοὶ πάντως ἄν ἐνοήσαμεν ώς επειδή G.

8. καὶ σηραγγώδες] om. G., καὶ συρραγώδες Α., καὶ σιραγγώδες Β.

9. του αίδοίου των αίδοίων G. 9,10. φαίνεται—έχον φύεται μέν έξ δστοῦ G.

10. ἔχον] ἔχειν Ε. ib. λοιποὶ] πάντες add. G. 11. δὲ] δ' ἔσται G.

ib. καὶ σηραγγώδες] om. G., καὶ σιρραγῶδες Α., καὶ σιραγγῶδες Β., καὶ σηραγγώδες είναι Ε.

12. κελεύει Lin. duodecim hic

om. Theoph.

Fabr. p. 899, 900.

2 άκλινες έν ταις συνουσίαις φυλάττοιτο. 'Αλλά καί διΐστασθαι καὶ ἀνευρύνεσθαι τὸν πόρον χρήσιμον, ίνα καὶ έπὶ πλεῖστον καὶ πόρρω καὶ κατ' εὐθὺ έξακοντίζηται τὸ σπέρμα πρὸς τοὺς κόλπους τῆς μήτρας. p. 83 rare non

3 Τοις γουν υποσπαδιαίοις ονομαζομένοις, έπειδη 65 πόρος τοῦ καυλοῦ ἐν τῷ τέλει διέστραπται, οὐ Γδύνατον γεννάν. δηλοί δὲ τοῦτο ἡ ἴασις τμηθέντος

24 γάρ τοῦ δεσμοῦ, γεννώσι. Διατείνεται οὖν τὸ αίδοῖον ύπὸ πνεύματος, παράκεινται δὲ αὐτῷ έκατέρωθεν δύο μύες, τείνοντες τον πόρον, ώσπερ τι- 10 νές χείρες, έν τη ἀποκρίσει τοῦ σπέρματος, εἰ μέλ-2 λοι πολύ έξακοντίζεσθαι. Έπεὶ δὲ ή ούρηδόχος

2 congressu perduraret. Verum distendi etiam spaciosiusque reddi ejus iter oportuit, ut quamplurimum semen quam longissime rec-3 taque in uteri sinus profundatur. Quare vocati [ὑποσπαδιαίοι] hypospadiaei, (id est, quasi spadones et oblaesi,) cum colis meatus in fine retorqueatur, generare non possunt : id vero curatio de-

clarat; rescisso enim vinculo, apti ad generandum efficiuntur. 24 Igitur pudendum spiritu distenditur, binique ab utroque ejus latere musculi adjacent, meatum in seminis missione, si multum ² ejiciendum sit, veluti quaedam manus, distendentes.

1. έν ταις συνουσίαις om. G. ib. φυλάττοιτο τὸ σύμπαν αί-

δοῖον add. G. ib. 'Αλλὰ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 221. ib. 'Αλλά καὶ] οὐ γάρ, ώς ἄν οἰηθείη τις ίσως, ένεκα της συνουσίας μόνης, άλλα και τοῦ G.

2. ἀνευρύνεσθαι] εὐρύνεσθαι G.

ib. χρήσιμον] om. G.
3. ἵνα καὶ ἐπὶ] ἵν' ἐπὶ G.
ib. καὶ πόρρω—εὐθὺ] om. G.
4. πρὸς—μήτρας] χρήσιμον ἀκρι-

βως τετάσθαι τὸ αἰδοῖον G. Lin. duas hic om. Theoph.

5. Τοις γουν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.221. ib. γουν] γάρ ουν G.

5, 6. ό πόρος - τέλει] διὰ τὸν ἐν τῷ τέλει τοῦ καυλοῦ δεσμον ὁ πόρος G.

6. οὐ [δύνατον] γεννᾶν] γεννᾶν ἀδύνατον G., οὐ δύνανται γεννᾶν Vul.

Lin. duas hic om. Theoph.

7. δήλοι δὲ τοῦτο] όμολογεῖ δὲ τῷ λόγφ καὶ G.

ib. τμηθέντος γαρ] είγε δή τμηθ.G. 8. γεννῶσι | Lin. septem hic om. Theoph.

ib. Διατείνεται κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 222.

ib. Διατείνεται-πνεύματος] om.

9. παράκεινται — έκατέρωθεν] τούτω (sc. τῷ τοῦ σπέρματος πόρω) δ' έπίκειται τὸ κοίλον νεῦρον, έκατέρωθεν δ' αὐτῶν G.

10-12. τείνοντες-έξακοντίζε- $\sigma\theta\alpha$ Alia et plura ap. G.

12. ἐξακοντίζεσθαι] ἐξανκοτίζ. Β. ib. Ἐπεὶ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 222.

ib. Ἐπεὶ δὲ] καὶ add. G. ib. οὐρηδόχος] om. G.

DE GENITA-LIBUS. Spadones quare genepossint,

quomodo sanentur. Penis meatus (vulgo urethra) quomodo distendatur.

Semini et urinae unum esse meatum.

Mor. p. 83.

DE GENITA-LIBUS.

κύστις ἐτέτακτο πλησίον, ἔτερον οὐκ ἦν ἄμεινον έκκρίσεως πόρον έργάσασθαι, άλλ' ῷ καὶ αὐτὸ τὸ σπέρμα χρήται εὐλόγως οὖν καὶ ὁ ταύτης αὐχὴν άπαν κατείληφε τὸ τοῦ περιτοναίου χωρίον, ἀναφε- 901 ρόμενος ἀπὸ τῆς ἔδρας, [ἐφ'] ῆς ἐξ ἀρχῆς ἔκειτο, 5 μέχρι της κατά τὸ αἰδοῖον ἐκφύσεως.

Urethram muliebrem neque ita flexuosam ut in viris, neque tam longam esse.

Έπὶ δὲ τῶν γυναικῶν, ἄτε οὐκ ὄντος αἰδοίου προπετούς, την τοιαύτην ἀπόφυσιν ὁ της κύστεως αὐχην ούκ έτι έσχεν άλλα το μέν αιδοίον το γυναικείον έπίκειται κατά της έδρας, έπὶ δὲ τὸ ἄνω πέρας αὐτοῦ της 10 κύστεως ὁ τράχηλος τελευτά, κάνταῦθα προχείται τὸ οὖρον, οὖτε ίκανῶς καμπύλος ὡς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν,

25 οὔτε οὕτως μακρὸς γενέσθαι δεηθείς. Αί δὲ τοῦ δέρματος έπιφύσεις έπὶ τοῖς πέρασι τῶν αἰδοίων έκα-

Labia pudendi muliebris, penis praeputium.

quoniam urinae vesica prope sita est, nullum aliud expellendae urinae iter, quam quo et semen utitur, excogitari potuit; itaque non injuria et ipsius cervix omnem peritonaei membranae locum occupavit, ab ano, cui a principio insedit, ad eam quae apud virile est germinationem, ascendens.

At in mulieribus, cum genitale non propendeat, hujusmodi processum vesicae cervix non itidem habuit; sed muliebre pudendum sedi incumbit, ad superiorem autem ejus finem vesicae collum terminatur, itaque inde urina profunditur, cum neque ita flexuosum

25 ut in viris, neque ita longum esse debuerit. Pelliculosae vero appendices extremis utriusque genitalibus adjectae, in muliebribus

2. ἐκκρίσεως] ούρου add. G., et fort. C.

ib. πόρον ἐργάσασθαι] ἐργάζεσθαι πόρον ἄλλον G.

2, 3. ἀλλ' ὧ—χρῆται] ἡ συγχρή-σασθαι τῷ τοῦ σπέρματος G. 2. ἀλλ' ὧ] ἀλλ' ὃν Ε., ἀλλὰ ὧ vul.

3. χρῆται] χρᾶται Ε΄. ib. οὖν] Sic B.C.G.M., om. E.F.

4. ἀναφερόμενος] ἀναφερόμενον G.
 ib. [ἐφ'] Sic C.G., ἀφ' vul.
 7. Ἐπὶ δὲ τῶν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 222, 23.

ib. προπετοῦς] προμήκους G. 8. την τοιαύτην] τὰ τοιαύτ' Α.

9. οὐκ ἔτι οὐκέτ G. ib. aἰδοῖον] αὐτὸ add. G.

11. κάνταῦθα] Sic E.G., κάντεῦ- $\theta \epsilon \nu$ vul.

ib. προχείται] προχεί G., quod mallem.

12,13. $o\ddot{v}\tau\epsilon$ — $o\ddot{v}\tau\epsilon$] $o\ddot{v}\theta$ — $o\ddot{v}\theta$ G. 13. ούτως] ούτω G.

ib. Αί δὲ τοῦ δέρματος κ. τ. λ.]

Cf. Gal. p. 223.

14. ἐπιφύσεις] ἀποφύσεις G.
ib. ἐκατέρων] Sic B.G., om. vul.

Fabr. p. 900, 901.

τέρων, έν μεν ταις γυναιξι κόσμου χάριν έγένοντο, καὶ τοῦ μὴ καταψύχεσθαι τὰς ὑστέρας σκεπάσματα προβέβληνται τοις δὲ ἀνδράσι, πρὸς [τῷ] κόσμον τινα φέρειν, καὶ ἀδύνατον ἢν μηδ' ὅλως ἔχειν αὐτά.

2 Πάντα οὖν ὅσα τοῖς ἀνδράσιν ὑπάρχει μόρια, ταῦτα 5 καὶ ταῖς γυναιξὶ, καθ' ἐν μόνον διαφέροντα, ὡς ἔνδον μέν έστι τὰ τῶν γυναικῶν μόρια, τῶν δὲ ἀνδρῶν ἔξω.

26 Φασίν οὖν οἱ ἰατροὶ ὅτι ἀνὴρ γυναικὸς τελειότερος. ή δὲ αἰτία, της θερμότητος ή ὑπεροχή· ψυχρότερον γὰρ ον τὸ θῆλυ οὐκ ἴσχυσεν προπετή ποιήσαι τὰ 10 2 γεννητικά μόρια. 'Αληθέστερον δ' είπειν ότι διά την

quidem ornamenti causa procreatae sunt, utque ne vulvae refrigescant tanquam operimenta objiciuntur; in viris autem, praeterquam quod ornamentum addunt, neutiquam ipsis carere 2 mas potuit. Igitur omnes quas viri habent particulas, eaedem et in mulieribus conspiciuntur, eo solum differentes, quod mulierum genitalia intus delitescunt, virorum extrinsecus pendent.

26 Quocirca medici perhibent virum esse muliere perfectiorem; hujusce rei causam, caloris excessum tradiderunt; foemina enim, cum sit frigidior, generationis membra foras propellere non po-Verius tamen dictum fuit ad generis propagationem in

κόσμου κόσμου τε G.

2. καταψύχεσθαι] ψύχεσθαι G. 3.πρὸς [τῷ] SicC.G., πρὸς τὸ vul.

4. καὶ] ἔτι καὶ G. ib. μηδ΄ ὅλως] Sic G., μηδόλως vul. Cf. sup. p. 92. l. 4.

ib. αὐτά] αὐτὰς G., quod mal-

Πάντα οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

6. καὶ ταῖς γυναιξὶ] Sie B.E., om. καὶ vul., κάν ταῖς γυναιξὶ ἰδεῖν

έστιν G.

ib. καθ' — διαφέροντα] έν ένὶ μόνω της διαφοράς ούσης αὐτοίς, ού παρὰ πάντα χρή μεμνήσθαι τὸν λό-

7. ἐστι—γυναικῶν] τὰ τῶν γυναικών έστι G.

ib. τῶν δὲ Τὰ δὲ τῶν G.

8. Φασίν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. Φασίν—τελειότερος καθάπερ οὖν ἄνθρωπος ἀπάντων ζώων ἐστὶ τὸ τελεώτατον, ούτως έν αὐτῷ τούτῷ πάλιν ἀνὴρ γυναικός G.
9. ἡ δὲ αἰτία ἡ δ' αἰτία τῆς

τελειότητος G.

ib. της θερμότητος ή] ή της θερμότητος G.

9-11. ψυχρότερον-μόρια] Alia ap. G.

10. δν] ων Ε.

ib. ἴσχυσεν προπετή] Sic C.E.,

ἴσχυσε vul. 11. ᾿Αληθέστερον κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 163, 64.

11—p. 222, 1. 'Αληθέστερον— κατεσκευάσθη] Alia ap. G.

11. διὰ τὴν] εἰς τὴν G.

DE GENITA-LIBUS.

Omnes quae viris insunt partes, easdem mulieres habere.

Foeminam, quia mare frigidior sit, non idcirco imperfectiorem.

Mor. p. 83, 84.

DE GENITA-LIBUS. Foeminae partes virilibus minores,

ejusque semen infirmius et frigidius.

τοῦ γένους διαδοχήν τοιοῦτον τὸ θήλυ κατεσκευάσθη, προς το δέξασθαι καὶ κατασχείν σπέρμα, καὶ θρέψαι 3 καὶ τελειώσαι τὸ κυόμενον, ἐπιτήδειον ὄργανον. Τὸ άρρεν δὲ τοῦ θήλεος εὐλόγως θερμότερον, καὶ τὰ μόρια εὐρύτερα καὶ μείζονα έσχηκε, καὶ εὐκινητότερα. p. 84 4 Εύθὺς δὲ δήπου καὶ τοὺς ὄρχεις ἔμελλε τὸ θῆλυ μικροτέρους καὶ ἀσθενεστέρους έχειν, καὶ τὸ σπέρμα τὸ κατ' αὐτοὺς ἔλασσόν τε καὶ ἀσθενέστερον καὶ ψυχρότερον ώσαύτως δε καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ σκλη-5 ρότερον καὶ σηραγγώδες. + Πρὸς δὲ τὸ ἄκρον αὐτοῦ 10 έπιδερματίς κρέμαται, ή τις ονομάζεται ποσθή, όπερ έκτέμνεται έν τη άκροβυστία.+

esse genera, naturalem, voluntarium, mixtum.

Motus tria 27 Είπωμεν τοίνυν κατά ποίον είδος κινείται το άνδρικον αίδοιον τριών γαρ ούσων κινήσεων έν τοις μορίοις τοῦ σώματος, τῶν μὲν Φυσικῶν, τῶν δὲ προ-15

> hunc modum foeminam fuisse creatam, ad recipiendum continendumque semen, praeterea ad alendum percipiendumque foetum, 3 idoneum instrumentum. Idcirco mas, foemina calidior, merito 4 membra ampliora, grandiora, mobilioraque possidet. Statim sane et mulieris testes exiliores, imbecilliores, ac frigidiores esse debuerunt, eorum pariter semen paucius, infirmius et frigidius; aeque 5 autem genitale durius et cavernosum. †In cujus extremo pelliculosum additamentum suspenditur, quod praeputium appellatur; id in cunni perculsione rescinditur.†

Nunc utique quo motus genere virile creatur doceamus; tres [enim] cum sint in corporis particulis motiones, naturales, electo-

2. πρός τό] om. G. 3. κυόμενον] κυούμενον G.

3-5. Τὸ ἄρρεν - εὐκινητότερα] om. G.

 Εὐθὺς δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.164. 7. καὶ ἀσθενεστέρους τε καὶ ἀτελεστέρουs G.

ib. έχειν] ἴσχειν G.

8. «λασσον] γεννηθησόμενον «λαττον G.

ib. ἀσθενέστερον καὶ ψυχρότερον]

ψυχρότερον καὶ ὑγρότερον G.

9, 10. ωσαύτως — σηραγγώδες]

10. σηραγγῶδες] συρραγῶδες Α., σιραγγῶδες Β.Ε.

10-12. †Πρὸς-ἀκροβυστία†]

Locus corrupt. Vide Adnott. 11. ποσθή] ποστή Α.Β.

13. ἀνδρικόν] Sic E., τοῦ ἀνδρὸς vul.

Fabr. p. 901-903.

αιρετικών, τών δὲ μικτών, εἴπωμεν κατὰ ποίαν κίνη-2 σιν κινείται τὸ αἰδοίον. Εἰ μὲν προαιρετικῶς ἐκινείτο, οί νεογενείς παίδες, χωρίς προαιρέσεως όντες, άκίνητοι αν έμενον κατά τοῦτο τὸ μόριον άλλα μην θεωρούμεν αὐτοὺς κινουμένους, καὶ ἡμῖν δὲ αὐτοῖς καθ' 5 ύπνους τὸ αὐτὸ συμβαίνει. ώστε φυσική ή κίνησις 3 τοῦ αἰδοίου, καὶ οὐ προαιρετική. Πάλιν δὲ, πολλῶν (ήσυχαζόντων σωμάτων καὶ ἀκινήτων μενόντων,) βλεψάντων η άψαμένων έτέρων σωμάτων γυμνών η γυναικείων η άνδρείων, εύθυς ή κατά τοῦτο σύντομος 10 έπηκολούθησε κίνησις ώστε προαιρετικώς κινείσθαι, 4καὶ οὐ φυσικώς. Λείπεται οὖν κινεῖσθαι τὸ τρίτον είδος της κινήσεως ώς μεν γαρ ύπο μυων, κινείται κατά προαίρεσιν, (πᾶσα γὰρ κίνησις διὰ μυῶν γινομένη προαιρετική έστιν) ώς δε άπο πνεύματος, φυ- 903 σική, κινείται άρα τὸ αἰδοίον καὶ φυσικώς καὶ προαιρετικώς.

riae sive voluntariae, [et] ex utrisque mixtae, qua istarum trium 2 virile moveatur declaremus. Primum si electoria, proxime nati infantes, electione carentes, immobiles hac parte permanerent; contra vero ipsis arrigi videmus, identidem et nobis secundum quietem accidit: quare hinc efficitur ut naturalis sit pudendi motio, 3 non electoria. In contrarium autem, multis (corporibus quiescentibus prorsumque immobilibus,) alia nuda mulierum virorumve corpora intuentibus aut tangentibus, protinus ac repente virile commovetur; igitur electorie, non naturaliter commoveri videtur. 4 Relinquitur sane tertium, ut mixto scilicet genere moveatur; nam quatenus musculis mobile, voluntario movetur, (omnis enim per musculos motio electoria est;) quatenus vero a spiritu, naturaliter: itaque virile et naturalem et electorium motum habet.

4. αν έμενον] Sic E., ανέμενον

11. κινείσθαι καὶ οὐ φυσικῶς] Sic E., οὐ φυσικῶς κινείσθαι vul.
13. μυῶν] κινουμένη add. vul., om. E.

16. αίδοῖον] αίδεῖον Β.

DE GENITA-LIBUS. Penem neque prorsus voluntarium motum

habere,

neque prorsus naturalem,

sed ex utrisque mixtum.

^{5.} ήμιν δὲ αὐτοις] ήμας αὐτοὺς Ε. 9. βλεψάντων] Sic B.E., καὶ βλεψάντων vul.

Mor. p. 84.

Fabr. p. 903.

DE GENITA-LIBUS. Viriles testes foemineis majores.

Eorum materia,

forma,

28 Οί δὲ ὅρχεις τῶν ἀνδρῶν, εἰς ὅσον μέν ἐστι τὸ Must. άρρεν τοῦ θήλεος θερμότερον, εἰς τοσοῦτον μείζους P. 4. καὶ οἱ ὄρχεις ἐγένοντο εἴπωμεν τοίνυν περὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν καὶ τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ σχήματος, καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς καθηκόντων πόρων καὶ τῶν έξ αὐτῶν 5 2πεφυκότων. Ἡ μὲν οὖν οὐσία τῶν ὄρχεων ἀδήν έστι, λευκός μέν την χροιάν, σομφός δέ καὶ ψαφαρός την σύστασιν, άγγεία πολλά τριχοειδή καὶ άραχνοειδή κατεσπαρμένα κατ' αὐτὸν τὸν ἀδένα ἔχοντες. 3 Τὸ δὲ σχημα ώσειδὲς, πρὸς τὰ ἐντὸς δὲ μέρη [σιμόν] 10 έχοντες έν τῷ ἄκρῷ αὐτῶν ἐπικειμένην τὴν ἐπιδιδυμίδα, έν ή πρώτως καὶ τὸ σπέρμα λευκαίνεται, έν

28 At viriles testiculi, quo mas foemina calidior, eo foemineis majores sunt; quare de ipsorum materia, magnitudine et figura, praeterea de canalibus ad eos pertinentibus, deque ab illis germi-2 nantibus, in praesentia disseramus. Igitur testium materia glandulosa est, colore alba, fungosa levisque, vascula multa capillacea 3 aranealique tenuitate per ipsam glandulam sparsa. Figura quidem rotunda oblongaque formati sunt, [ab interiore parte compressi; in summa ora supergeminalem (quae vocatur) aut epididymidem (ἐπιδιδυμίδα) habentes, in qua praecipue semen exalbescit, quod neque in varicosis assessoribus neque in ipso testium corpore

γὰρ [τοῖς] κιρσοειδέσι παραστάταις καὶ ἐν αὐτῷ τῷ

 Oἱ δὲ ὅρχεις] Inc. fragm. secund. ap. Must.

ib. Oi δε ορχεις κ. τ. λ. Cf. Gal. p. 164.

ib. Oi δè] ai δè E.

ib. Ol δè—ἀνδρῶν] om. G.

1, 2. είς - θήλεος το δ' ἄρρεν είς οσον έστὶ G.

1. μέν έστι] Sic E.M., έστὶ vul.

2. θήλεος] θήλεως Μ.

ib. μείζους καὶ οἱ ὅρχεις] Sic E. Μ., om. καὶ οἱ ὄρχεις vul., καὶ οἱ όρχεις αὐτοῦ μείζους G.

3. έγένοντο] Sic M., γένοντο Ε., απετελέσθησαν G., γεγόνασιν vul.

ib. τοίνυν] Sic E.M., οὖν vul.

6. οὖν om. M.

7. ψαφαρός] ψαθαρός Μ. 9. αὐτὸν τὸν] Sic B.E.M., om. τον vul.

ib. ἔχοντες] ἐχόντων Μ.
10. σχῆμα] Expl. codd. A.B.,
et edd. Fabr. Mor.

10—p. 230. l. 5. ἀοειδὲς—ἐπ' αὐτὰ] Sic E.M., om. C.

10. μέρη [σιμόν] μέρησιμοίον Ε., μερισμοί Μ.

11. ἐν τῷ ἄκρῳ] ἐκ τῶν ἄκρων Μ.

13. [τοίς] κιρσοειδέσι] Sic M., om. Tois E.

Must. p. 4, 5.

σώματι τῶν ὄρχεων οὖτε [πρώτως] οὖτε καθόλου. 4 Καὶ διὰ τοῦτο, έξερχομένων τῶν ὄρχεων ἐν τοῖς εὐνούχοις, συνεξέρχονται καὶ αὶ ἐπιδιδυμίδες καὶ διὰ τοῦτο λαγνεύουσι μεν καὶ οἱ εὐνοῦχοί ποτε κινηθέντες, 5 άλλ' ἄχρηστόν τε καὶ ἄγονον. Περιέχονται οὖν οί 5 όρχεις ύπό τινος δέρματος ἐοικότος θυλάκος τοῦτο βαλάντιον ὀνομάζεται, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνατομικῶν ἰατρῶν 6 ὄσχεος. 'Απὸ γοῦν τοῦ Γκατὰ τῆς γαστρὸς ἐπικει- p. 5 μένου δέρματος, δ συνεχές έστι τῷ κατὰ τὸν ὅσχεον, συγκατέρχονταί τινες ύμένες τῷ δέρματι μέχρι τῶν 10 ύποκειμένων μυών, οὶ καθήκειν είς τοὺς ὄρχεις ὁρώνται σαφώς, έν κύκλω περιλαμβάνοντες τον πόρον, ον 7 ένιοι σωλήναιον ονομάζουσιν. Οδτοι οι μύες έκφύονται ἀπὸ τῶν τῆς ἥβης ὀστῶν ἀλλὰ καὶ ὁ [ἐλυτροειδής] χιτων ωσαύτως ἀπ' αὐτων ἐκφύεται καὶ ἀγγεῖα 15 δὲ πολλὰ φλεβώδη συγκατέρχονται πρός τε τὸν ὅρ-

DE GENITA-LIBUS.

Eunuchi quare steriles.

Scrotum.

Musculus cremaster.

Tunica elytroides, (vulgo tunica vaginalis.)

4 aut praecipue fit aut omnino. Quamobrem in eunuchis una cum testibus extractis extrahuntur simul supergeminales; iique eam ob causam venerem quidem interdum incitati exercent, sed inutiliter 5 et steriliter. Continentur igitur testes cute quadam sacculo simili; haec vulgo bursa appellatur, a medicis autem anatomicis 6 scrotum. A cute igitur quae ventri superjacet et scroto connectitur, descendunt membranae quaedam una cum cute usque ad musculos subjacentes, qui ad testes tendere plane videntur, meatum, quem nonnulli σωλήναιον (i. e. canalem) vocant, cingentes. 7 Hi musculi a pubis ossibus oriuntur; itemque ab iis oritur membrana ἐλυτροειδής (sive vaginalis,) vocata; et simul ad testem et supergeminalem descendunt multa venosa vascula, multis gyris

χιν καὶ τὴν ἐπιδιδυμίδα, ἐλιττόμενα πολλαῖς ἔλιξιν,

^{1. [}πρώτως] Sic M., πρώτος Ε. 4. λαγνεύουσι] Sic M., λεχνεύουσι Ε.

^{5.} ἄχρηστόν τε] om. τε M. 8, 9. [κατὰ—τῷ] Sic M., om. E., (nisi potius sit collatoris error.)

^{11.} καθήκειν] καθήκοντες Μ.
14. [έλυτροειδης] έλυστροειδης Ε.,
έλυτοροειδης Μ. (mendo sc. typogr.)
16. συγκατέρχονται] Sic Μ.,
συνκατέρχονται Ε.

^{17.} έλιττόμενα] Sic M., έλιτγ. Ε.

DE GENITA-LIBUS. Sanguinem in epididy-

mide exal-

bescere.

έν αις καταβραχὺ ἐκλύεται ἡ τοῦ αίματος χροιά. τὸ [περιεχόμενον] δὲ αἷμα ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ λευκότερον τρέπεται, παρασκευαζόμενον είς την τοῦ σπέρματος γένεσιν.

Maris semen formae magis quam materiae, foeminae materiae magis quam formae rationem obtinere.

29 'Η δὲ ἐν αὐτοῖς τοῦ σπέρματος γένεσις, εἰς ἄκρον 5 ήκουσα πέψεως, άρχη δραστική της του ζώου γενέ-2 σεως γίνεται. Αὐτὸ γὰρ τὸ σπέρμα τῶν ἀνδρῶν, καὶ πολύ καὶ παχύ καὶ θερμον άπεργασθέν, καὶ είδους καὶ ὕλης λόγον ἐπέχει, εἴδους μὲν μᾶλλον, ὕλης δὲ ήττον τὸ δὲ τῆς θηλείας, εἰς ὅσον μὲν τὸ θῆλυ τοῦ 10 άρρενος ψυχρότερον, είς τοσούτον καὶ τὸ κατ' αὐτὰς σπέρμα οὐ μόνον ψυχρον, άλλὰ καὶ ὑγρον καὶ ὀλίγον καὶ ἀτελέστερον ἐπέχει δὲ καὶ αὐτὸ καὶ εἴδους καὶ ύλης [λόγον, ύλης] μαλλον [ήπερ] είδους. ώστε τὸ

convoluta, in quibus paulatim sanguinis color dissipatur: sanguis autem qui in vasculis continetur exalbescit, ad seminis generationem paratus.

Semen autem quod in ipsis generatur, quum sit summe coc-29 2 tum, principium est animalis generationis effectivum. enim semen, quum sit multum et crassum et calidum factum, formae et materiae rationem obtinet, hujus quidem minus quam illius; foemina autem quanto mare frigidior, tanto ejus semen non modo frigidius, verum etiam humidum et paucum et imperfectum; id ipsum quoque formae et materiae rationem obtinet, hujus autem magis quam illius: adeo ut semen imperfectius in

1. ἐκλύεται Sic M., ἐκλύσται Ε. 2. [περιεχόμενον] Sic M., περίσχόμενον Ε.

5. Ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 164.
6. τῆς τοῦ] om. G.

ib. γενέσεως] Sic M., γενήσεως E., om. G.

7. γίνεται] γέγονεν G. Lin. novem hic om. Theoph.

ib. Αὐτὸ γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 165.

ib. γàρ] τε G., constructione mutata.

ib. τῶν ἀνδρῶν καὶ] om. G. 10. ἦττον] Sic M., ἤτγον Ε.

8. ἀπεργασθέν] ἀπεργασθήναι G. 8-14. eidous-eidous Aliaap.G. 10, 11. εls] Sic M., καὶ εls E.

14. ύλης [λόγον, ύλης] ύλης, ύλης λόγον Ε.Μ.

ib. [ήπερ] είπερ Ε.Μ. ib. ωστε] άλλ', ως είρηται νυν

μέν ἀτελέστερον έν τῆ κινήσει θῆλυ, τὸ δὲ τε-3 λειότερον ἄρρεν γίνεται. Εἰ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοῦ άρρενος σπέρμα καὶ τὸ τῆς θηλείας δυοίν άρχων λόγον ἐπέχουσιν, ύλικῆς τε καὶ δραστικῆς, άλλὰ πρὸς ζώου γένεσιν καὶ ἀτελέ- 5 στατα καταμόνας εὶ μὴ γὰρ ἀμφότερα κερασθῶσιν προς άλληλα, καὶ άμφότερα αν μείνωσιν άγονα. 4 Τοῦτο γὰρ ἡ ἄφατος τοῦ Θεοῦ δημιουργία προεπισταμένη, ούκ ἄνδρα μόνον έδημιούργησεν, ούδ' ανδρας δύο, προς την του γένους διαδοχην, ούδε γυ-10 ναίκα μίαν η δύο, [ἀνεπιτήδειος] γὰρ ή μίξις άλλ' ρ. 6 άνδρα καὶ γυναῖκα, ἀμφότερα γὰρ πρὸς μίξιν ἐπι-5 τήδεια. Διὰ τοῦτο καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων γένεσιν, εἰπὼν, "Αὐξάνεσθε καὶ 6" πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν." 'Αρχὴν 15

DE GENITA-LIBUS. Semen maris aut foeminae solius imperfectum.

Quare marem et foeminam Deus creaverit.

3 motu foemina, perfectius vero mas efficiatur. Quamquam enim maris et foeminae semen duorum principiorum, materialis scilicet et effectivi, rationem obtineant, ad animalis tamen generationem utrumque necessarium, et utrumque solum imperfectissimum est; nisi enim ambo commisceantur, ambo sterilia restabunt.

4 Hoc enim quum Dei ineffabilis sapientia praevideret, non hominem solum fecit ad genus humanum continuandum, neque homines duo, neque foeminam unam aut duas, talis enim mistura inepta fuisset; sed hominem et foeminam, quum ambo ad com-5 mixtionem apta sunt. Quamobrem etiam benedixit illis ut homines procrearent, et ait, (Gen. I. 28. IX. 1.) " Crescite et

6" multiplicamini, et replete terram." Satius igitur est maris

1. θηλυ] Sic G.M., καὶ pr. E. ib. τελειότερον] τελεώτερον G. 5. γένεσιν] Quaedam hic deesse videntur, quae in vers. Lat. e con-

ject. supplevi.

5, 7. καὶ] om. M. 7. ἀν] Sic M., ἄνον Ε. ib. μείνωσιν] μείνειεν Μ.

8. προεπισταμένη] προσεπιστ. Μ. 11. [ἀνεπιτήδειος] Sic M., ἀνεπιτηδία Ε.

ib. μίξις] Sic M., μήξησι Ε.
 12. μίξιν] Sic M., μήξιν Ε.
 14. εἰπὼν] om. M.

ib. Αὐξάνεσθε] Sic E. et LXX., ἐπαυξάνεσθε Μ.

15. 'Αρχήν μέν οὖν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 168, 69. ib. 'Αρχήν μέν οὖν] βέλτιον οὖν ἀρχὴν μὲν G., quod necessarium videtur.

Must. p. 6.

DE GENITA-LIBUS. Primo tempore non posse dignosci sitne mas an foemina quod conceptum est. μὲν οὖν ποιητικὴν ὑποτίθεσθαι τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα, συντελεῖν δὲ [αὐτῷ] πρὸς τὴν τοῦ ζώου γένεσιν
ὑπολαμβάνειν καὶ τὸ τοῦ θήλεως. ἐκ γὰρ τῆς μιᾶς
ἀρχῆς ταύτης [οὐκ] εὐθὺς μὲν ἄμα τῷ καταβληθῆναι
τὸ σπέρμα, καὶ μέχρι πολλοῦ, μάθοις ἂν ἐξ αὐτῶν 5
τῶν [ἀνατομικῶν] ὡς οὔπω [διαπέπλασται] τῶν αἰδοίων οὐδέτερον, οὐδ ἔστι δῆλον οὔτε εἰ ἄρρεν ἐστὶν
αὐτὸ τὸ κυούμενον, οὔτε εἰ θῆλυ χρόνῷ δὲ ὕστερον
φωρᾶται καὶ κατάδηλον γίνεται, τὴν μὲν ἐξ αὐτοῦ
τοῦ σπέρματος [ἔχον,] τὴν δὲ ἐκ τῆς μήτρας ἐπι- 10
σπώμενον.

7 "Όπως δὲ ἐκάτερον αὐτῶν τὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν

semen effectivum principium supponere, foeminae vero ad animalis generationem existimare ipsi aliquid conferre: ut enim anatomici ipsi nos docent, ab uno hoc principio statim ut semen in uterum est conjectum, et certe diutissime post, neutrum pudendorum adhuc formatur, ignorabisque sitne mas an foemina quod conceptum est; postea vero tandem deprehenditur fitque perspicuum; causam autem partim quidem ex semine habet, partim autem ab utero trahit.

7 Quo pacto autem ipsarum causarum utramque hanc quidem

1. ποιητικήν] κινητικήν G.

2. [αὐτῷ] Sic G. M., αὐτὸ Ε.;

3. ὑπολαμβάνειν καὶ] om. καὶ G., ὑπολαμβάνει καὶ M. Duas lin. hic om. Theoph.

ib. θήλεωs] Sic E.M. et sic p. 234. l. 8: 236. 6: 247. 3., θήλεοs G. et sic 222. 4: 224. 2: 232. 4. Vide Lobeck ad Phryn. p. 247.

4. [ouk] Sic G., om. E.M.

ib. εὐθύς] εὐθὺ G. 5. πολλοῦ] παμπόλλου γε χρόνου G.

6. [ἀνατομικῶν] Sic G.M., ἀνατομῶν Ε.

ib. [διαπέπλασται] Sic G., δια-

πεπλασθαι Ε.Μ.

9. φωράται] τε add. G.
ib. γίνεται] την αλτίαν τοῦ τοιοῦ-

τον γίνεσθαι add. G., quod necessarium videtur.

ib. τὴν μὲν] αἰτίαν add. Μ.
 ib. ἐξ αὐτοῦ] Sic G., ἐξ ἀντοῦ Ε.,
 ἐξ om. Μ.

10. [έχον] Sic G., έχειν Ε.Μ.

ib. μήτρας] μητρὸς G. 12. "Όπως δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 169.

ib. έξ ἀρχῆς] Sic G., έξαρχῆς

ib. ἀρχῆς αὐτῶν] om. αὐτῶν G., quod abesse mallem.

κύθὺς ἔχει, τὴν δὲ ὕστερον λαμβάνει, μαθεῖν ἐστι ἐξ 8 αὐτῆς τῆς ἀνατομῆς. Ἡ γὰρ κοίλη φλὲψ, ἵναπερ πρῶτον ἐκφυομένη τοῦ ἤπατος ἔτι μετέωρος ἐπὶ τὴν ράχιν κατακάμπτεται, τὸν δεξιὸν ἔχει νεφρὸν ἐκ τῶν δεξιῶν αὐτῆς μερῶν παρακείμενον, εἶτα ἐφεξῆς ὑπο-5 κάτω μικρὸν ἐκ τῶν ἀριστερῶν αὐτῆς μερῶν τὸν 9 ἀριστερόν. Ἦκφυσις δὲ [έξ] αὐτῆς εἰς ἐκάτερον τῶν νεφρῶν ἀγγείου μεγίστου φλεβώδους καὶ μέν γε καὶ τούτων ἐκατέρου κάτωθεν ἑτέρων ἀγγείων ὁρᾶται ζεῦγος ὁμοίως μεγάλων, ἐκ τῆς μεγάλης ἀρτηρίας τῆς 10 ἐπικειμένης τῆ ράχει [φερόμενον], ὁμοίως ταῖς φλεψὶ, 10 καὶ εἰς τοὺς νεφροὺς [ἐμφυόμενον]. Ἅτε δὲ τοῦ μὲν δεξιοῦ νεφροῦ πλησίον κειμένου τῷ ἤπατι, τοῦ δὲ

DE GENITA-LIBUS.

"Spermaticas dextras, tam venas, quam arterias, oriri ex ipso venae cavae et arteriae magnae trunco, infra emulgentes,

jam inde ab initio habeat, aliam autem post assumat, ex ipsa 8 anatomia discendum est. Nam vena cava, qua primum adhuc e jecore emergens sublimis ad spinam flectitur, dextrum habet renem ad dextram sibi adjacentem, tum deinceps paulo infra ad 9 sinistram sinistrum. Producitur autem ex ipsa vas venosum maximum in utrumque renem; atque etiam sub utroque horum vasorum videas alia duo vasa aeque magna, a magna arteria, quae spinae incumbit, profecta, non aliter quam venas, et in renes 10 inseri. Quum autem ren dexter prope jecur sit locatus, sini-

1. ἔχει] ἴσχει G., ἔχειν Μ.
1, 2. μαθείν—ἀνατομῆς] δοκῶ μοι
δείξειν οὐ λόγοις πιθανοῖς, ἀλλ' ἐναργέσιν ἀποδείξεσιν ἐκ τῶν ἀνατομικῶν
εὑρισκομέναις G. Lin. duas hic

om. Theoph.

2. 'Η γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 169.
 ib. 'H γàρ] τοι add. G.
 ib. ἵναπερ] ἵνα G.

4. κατακάμπτεται] κατακάμπτηται Μ., κάμπτεται G.

5. αὐτῆς] έαυτῆς G.
ib. εἶτα ἐφεξῆς] εἶτ' ἐφεξῆς G.,
εἶτα ἐφ έξῆς Ε., εἶτ' ἐφ' ἐξῆς Μ.
6. μικρὸν] σμικρὸν G.

ib. αὐτῆς] αὖ G. 7. "Εκφυσις κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 169.

ib. [έξ] Sic G.M., om. E. 8. ἀγγείου μεγίστου] ἐστιν pr. G., μέγιστου ἀγγείου Μ.

 έκ τῆς μεγάλης] ἐκ μὲν τῆς μεγίστης G.

11. [φερόμενον] Sic G.M., φερόμενος Ε.

ib. όμοίως] δὲ add. G.
12. καὶ εἶς] καὶ οm. G.
ib. [ἐμφυόμενον] Sic G.M., ἐμφυόμενα Ε.

ib. "Ατε δὲ τοῦ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 169, 70. Fabr. p. 903.

Must. p. 6, 7.

DE GENITA-LIBUS. hoc est, circa regionem renum: sinistras ex ipsis emulgentibus. Verisimile autem esse, immo ne-

cessarium,

άριστεροῦ κατωτέρω, τοσοῦτον καὶ ή τῶν εἰς αὐτὸν άγγείων έκφυσις ύψηλότερα της [είς] τον άριστερόν Έπεὶ τοίνυν έφεξης τούτων τὰ γεννητικά μόριά έστι, ζεύγος άρτηριών τε καὶ φλεβών φέρεται p. 7 έπ' αὐτὰ, οὐκ έκ τῶν αὐτῶν τόπων, ἀλλὰ τὰ μὲν εἰς 5 την δεξιαν κοιλίαν της μήτρας και τον [ταύτη ὅρχιν] ίοντα, έκ των μεγάλων άγγείων άφωρμηνται των έπὶ την [ράχιν,] φλέψ μεν άπὸ της κοίλης φλεβὸς, άρτηρία δὲ ἀπὸ τῆς μεγάλης ἀρτηρίας ὅσα δὲ εἰς τὸν ἀριστερον [όρχιν] έπὶ τῶν ἀρρένων ἢ τὴν ἀριστερὰν μή-10 τραν έπὶ τῶν γυναικῶν Γάφικνοῦνται, (δύο δέ ἐστιν καὶ ταῦτα, μία μὲν ἀρτηρία, μία δὲ φλὲψ,)] οὐκ έξ αὐτῶν τῶν μεγάλων ἀγγείων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπὶ τοὺς

* Porro vasa ipsos &c. Crass.

ster autem inferius, tanto et vasorum, quae in ipsum inseruntur, 11 productio, ea est altior quae in alterum inseritur. Quoniam igitur post haec partes genitales sitae sint, par arteriarum et venarum in ipsas fertur, non ex loco eodem, sed vasa ipsas] * ineuntia ita 903 se habent; quae in dextrum viri testem dextramque in muliere vulvam feruntur, a magnis canalibus spinae adhaerentibus supra renes oriuntur, vena a cava vena, arteria a grandi arteria; quae vero ad sinistrum testem in viris sinistramque in mulieribus vulvam perveniunt, (bina sunt et haec, una arteria, altera vena,) non item a magnis conceptaculis, sed a ramis in renes subeun-

 κατωτέρω Octo lin. hic om. Theoph.

2. [els] Sic G., om. E.M.

ib. ἀριστερόν] ἔτερόν G. 3. Έπεὶ τοίνυν κ.τ.λ.] Cf. Gal.

p. 170, 71. ib. τούτων Hic G., post μόρια

ib. τὰ γεννητικὰ] ἐπὶ pr. G.

ib. ἐστι] om. G. 5. ἐπ' αὐτὰ] om. G.

ib. οὐκ—τόπων] pro his, quinque lin. ap. G., sententiae forma

ib. είς την] είς τε την G. 6. κοιλίαν της μήτρας μήτραν C.G. ib. [ταύτη] Sic G. et sic inf.

p. 232. l. 2., ταύτης Ε.Μ. ib. [ὅρχιν] Sic G., ὅρχην Ε.Μ. 7. ἐκ τῶν] ἐκ om. G.

ib. ἀγγείων] αὐτῶν add. G. ib. ἀφώρμηνται] ἀφώρμηται G.

ib. την [ράχιν] την ράχην Ε.Μ., ράχιν G.

10. [ὅρχιν] Sic G.M., ὅρχην Ε. ib. άριστεράν] ταύτη G.

11, 12. [άφικνοῦνται—φλέψ] Sic C.G., om. E.M.

11. [ἀφικνοῦνται] ἀφικνεῖται G. 12. οὐκ] οὐκέτ' G.

30 νεφρούς φερομένων άφώρμηνται. Δήλον οὖν ώς ακάθαρτον καὶ περιττωματικόν, ύγρον καὶ όρρωδες, ο τε άριστερος όρχις έπὶ τῶν άρρένων, ή τε άριστερὰ κοιλία της μήτρας ταις γυναιξι δέχονται τὸ αίμα. 2 Κάκ τούτου συμβαίνει Γκαὶ αὐτοῖς τοῖς δεχομένοις 5 όργάνοις ούχ όμοίως γίνεσθαι την κράσιν ώς γάρ τὸ καθαρὸν αξμα θερμότερον τοῦ περιττωματικοῦ έστιν, ούτως καὶ τὰ πρὸς αὐτοῦ τρεφόμενα μόρια, θερμότερα ἄρα τὰ δεξιὰ τῶν ἀριστερῶν ἀποτελεῖται. 3 [Δέδεικται] δὲ καὶ τοῦτο ὑφ' Ίπποκράτους, ὅτι τὰ 10 κατ' εὐθὺ κείμενα μόρια πλέον [άλλήλων] ἀπολαύειν

DE GENITA-LIBUS. vasa dextra ex ipso trunco haurire sanguinem purum calidumque; sinistra ex emulgentibus non nisi

30 tibus expullulant. Quamobrem jam neminem fugit sinistrum testem in viris, sinistramque vulvam in mulieribus [impurum,] 2 faeculentum, dilutum, serosumque haurire sanguinem. Atque inde recipientes quoque particulas absimili* temperamento esse necesse est; nam sicut purus sanguis faeculento calidior est, ita et eo vescentia membra, dextra scilicet, sinistris calidiora sunt; alia quoque ratione magis calorem participantia, quod ab jecore 3 collocantur. Id enim ab Hippocrate recte saepius inculcatum est, membra e regione posita necessario magis reciproco muneri

* non absimili &c. Crass.

 αφώρμηνται] αφώρμηται G. ib. Δήλον οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 171. ib. ἀκάθαρτον] om. C., ἔτι add.

2. περιττωματικόν Sic G.M., περιτγωματικόν Ε.

ib. ύγρον] καὶ ύγρον G. M., ib. ὀρρῶδες] Sic G. M., ὀρῶ-

 δ τε] ὅντε Μ., typogr. fort. errore.

4. κοιλία της μήτρας] μήτρα C.G. 5. Κάκ τούτου κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 171. 5, 6. [καὶ-ὀργάνοις] Sic C.G., om. E. M.

ib. όμοίως δμοίοις G.

7. περιττωματικού] Sic G. M., περιτγωματικού Ε.

8. ἐστιν om. G. ib. ούτως ούτω G.M.

9. θερμότερα ἄρα τὰ δεξιὰ] τὰ

δεξιὰ θερμότερα G., quod mallem.
ib. ἀποτελεῖται] καίτοι καὶ τῆς
φύσεως ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς ἐπλεονέκτει add. G. Quaedam hic add. C. quae inf. p. 232. l. 2, 3. leguntur.

 [Δέδεικται] δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 171.

ib. [Δέδεικται] δὲ] Sic M., δέ-

δεικται γὰρ C.G., δέδεκται δὲ Ε. ib. τοῦτο ὑφ' Ἱπποκράτους] τοῦθ' ἡμῖν πολλάκις ὑφ' Ἱπποκράτους ὁρθως είρημένον G.

ib. ὅτι τὰ] ὡς τὰ G.

11. κατ' εὐθὺ] Sic G.M., κατ-

ib. [ἀλλήλων] Sic C.G., τῶν ἄλλων Ε.Μ.

DE GENITA-LIBUS.

serosum frigidumque. Quare, prout materia seminis, ita semen ipsum." Casp. Hoffmann.

4 άνάγκη. Μή τοίνυν [έτι] θαυμάζειν εί τῶν μητρῶν ή δεξιὰ κοιλία, καὶ τῶν ὄρχεων ὁ ταύτη κείμενος, κατ' εὐθὺ τοῦ ήπατος τεταγμένος, θερμότερα τῶν ἀριστε-5 ρων είσί. Συνεχωρείτο δὲ τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος είναι θερμότερον, ἀνάγκη ἄρα τὰ μὲν δεξιὰ μόρια τῶν ἀρ-5 ρένων είναι γεννητικά, τὰ δὲ άριστερὰ τῶν θήλεων. 6 Οὕτως γοῦν καὶ πρὸς Ἱπποκράτους ἐλέγετο, "Τρά-"γος ὁπότερον Γὰν φανη ζέξω, ὅρχις δεξιὸς, ἄρρεν" 7" ἀριστερὸς, θῆλυ." 'Οπόταν γὰρ [πρῶτον έξαίρηται] τὰ γεννητικὰ μόρια, καὶ [μεταβάλλη] πως έπὶ τὸ 10 τραχύτερον καὶ βαρύτερον ή φωνή, (τοῦτο γὰρ τὸ

4 foveri. Inde et mirari desine [si vulvarum cavitas dextra, ac testium dexter, quod secundum hepatis rectitudinem locatus sit, 5 sinistris sunt calidiora. Necesse est quoque] dexteriores partes marium, sinisteriores foeminarum esse feraces, quandoquidem mas 6 sit foemina calidior. [Eodem certe pertinet et quod ab Hippocrate (De Morb. Vulgar. Lib. VI. §. 4. T. III. p. 605.) dictum est, "Utervis testiculus turgere extrinsecus apparuerit, si dexter, 7" masculus; sin vero sinister, foemina." Quum enim primum partes genitales intumescunt, voxque mutatur ac gravior atque

Μή τοίνυν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 171, 72. ib. [ἔτι] Sic G.M., ἔστι Ε.

ib. θαυμάζειν] θαυμάσης G. 1—4. εἰ τῶν—δὲ om. C.

τῶν μητρῶν] τῶν τε μητρῶν G.

2. κοιλία] om. G.

ib. κείμενος] οὐ μόνον τῷ τρέφεσθαι διαφερόντως, άλλα και τώ

ib. κατ' εὐθὺ] Sic G.M., κατευθὺ Ε. 3. του ήπατος τεταγμένος] τε-

τάχθαι τοῦ ήπατος G.

ib. θερμότερα τῶν ἀριστερῶν εἰσί] θερμότερος των άριστερων είσί Μ., ίκανῶς ἐστι τῶν ἀριστερῶν θερμό-TEPOS G.

4. Συνεχωρείτο κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 172.

ib. Συνεχωρείτο και μην είπερ

τοῦτο ἀποδέδεικται pr. G.

ib. δε τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος είναι] δ' είναι τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος G. 5. ἀνάγκη ᾶρα] οὐδὲν ἄλογον ἔτι G. 7. Οὕτως γοῦν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

7.—p. 258. l. 10. Οὖτως—ἐκτρώσει] Sic E.M., om. C.

ib. γοῦν καὶ] οὖν κἀκεῖνα G. 8. ὁπότερον] ὁκότερος H. ib.[ἄν φανῆ] Sic G.H.M., φανεῖΕ. ib. ἄρρεν] ἄρσεν H.

ib. ἀριστερὸς] εὶ δὲ εὐώνυμος Η. 9. 'Οπόταν κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.172.

ib. [πρῶτον έξαίρηται] Sic G., πρώτερον έξαιρείται Ε., πρώτερον έξαίρηται Μ.

10. [μεταβάλλη] Sic G., μετα-

βάλλει Ε.Μ.

11. τραχύτερον] τε add. G.

Must. p. 7, 8. τραγάν [έστι,]) τότε παραφυλάττειν ὁ Ἱπποκράτης κελεύει τὰ γὰρ οἰδισκόμενα πρότερα καὶ πλεονεκτοῦντα κατὰ τὴν αὔξησιν, ἐκεῖνα δήπουθέν ἐστι τὰ p. 8 8 ισχυρότερα. Διχώς δὲ τὸ ισχυρότερον καὶ ἀσθενέστερον έτερον έτέρου μορίου λέγεται, τὸ μὲν φύσει 5 καὶ καθ' ὅλον τὸ γένος, τὸ δὲ ἐν τῆ τοῦ ζώου τοῦ 9 ἀτόμου συμπήξει. "Απαντα οὖν τὰ δεξιὰ τῶν ἀριστερών ἰσχυρότερα κατὰ πάντα τών ζώων έστὶ τὰ γένη τῷ δὲ τυχόντι ἀτόμῳ δυνατὸν [τὸ] δεξιὸν 10 ἀσθενέστερον γενέσθαι τοῦ λαιοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν 10 τρόπον καὶ τῶν ὄρχεων ὁ μὲν δεξιὸς ἀπλῶς ἰσχυρό-

DE GENITA-LIBUS.

Dextras corporis partes sinistris esse fortiores.

asperior efficitur, (id enim est hircire, τραγάν,) tunc Hippocrates praecipit observare; quae enim prius tument incrementoque sunt 8 majore, eae utique sunt fortiores. Verum pars fortior aut imbecillior altera bifariam dicitur, uno quidem modo natura ac in 9 toto genere, altero autem in individui animalis compage. Igitur dextra omnia sinistris in omnibus animalium generibus sunt fortiora; fieri tamen potest ut huic vel illi pars dextra sinistra sit Ad eundem sane modum et testium simpliciter 10 imbecillior.

1. [έστι] Sic G.M., έπὶ E.

ib. παραφυλάττειν] Sic M., παραφυλάτγειν Ε.

2. κελεύει] πότερον τῶν μορίων ἐστὶν ἰσχυροτέρον add. G.

ib. οίδισκόμενα] ανοιδισκόμενα G. ib. πρότερα] πρότερον G.M.

4. Διχῶς δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 172. ib. Διχῶς δὲ τὸ] διορίσασθαι δὲ χρη κάνταθθα, πρός το μηδέν έν τῷ

χρη καντάσσα, προς το μησέν εν τφ λόγφ παρακούειν, ως διχως G. ib. ισχυρότερον] τε add. G. 5. ἔτερον] Sic G., εις add. Ε.Μ. ib. μορίου] μόριον G.Μ. ib. λέγεται] είναι λέγεται G.

ib. φύσει καὶ] άπλῶς καὶ φύσει G. 6. καθ ὅλον] Sic G.M., καθόλον Ε.

ib. τη του ζώου του] τηδέ τινι ζώου G.

7. "Απαντα οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 173. ib. "Απαντα οὖν] καρδία μὲν γὰρ ηπατος, καὶ ἀρτηρίαι φλεβῶν, καὶ νεῦρα σαρκῶν, ἄπαντά τε Ġ.

8. πάντα] πάντων G.9. τῷ δὲ τυχόντι ἀτόμῳ] Δίωνι δ', εὶ τύχη, καὶ Θέωνι G.

ib. δυνατόν] ήτοι add. G.

ib. [τὸ] δεξιὸν] τὸν δεξιὸν Ε.Μ., τὸ δεξιὸν ήμισυ της κεφαλης ή τὸν ταύτη τεταγμένον όφθαλμον G.

10. τοῦ λαιοῦ] θατέρου G. ib. Κατὰ τὸν αὐτὸν κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 173. ib. Κατὰ] δὴ add. G.

11. ό μεν δεξιός άπλως] άπλως μεν ό δεξιός G.

ib. ἰσχυρότερος Quatuor lin. hic om. Theoph.

DE GENITA-LIBUS.

τερος άρρωστήματος δέ τινος έν τη πρώτη συμπήξει περί τὸν [δεξιὸν ὄρχιν] ἀπαντήσαντος, ὁ ἀρι-11 στερος ισχυρότερος. "Όταν οὖν, κατὰ τὸν καλούμενον τράγον, ὁ ἀριστερὸς πρότερος ἐπισημαίνει, τεκμαίρεσθαι τὸ ζώον τοῦτο θηλυγόνον ὑπάρχειν εί 5 δὲ ὁ δεξιὸς πρότερος έξαίροιτο κατὰ τὸν τράγον, άρρενογόνον έκεινο τὸ ζώον γένοιτ αν, όσον έφ' 12 [έαυτοῦ]. Προϊούσης γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ θήλεως ἀρχης, ένδέχεται τὸ μεν θηλυγόνον θερμανθέν σπέρμα ύπὸ της δεξιας μήτρας ἄρρεν [ἀπεργάσασθαι] τὸ 10 κύημα, τὸ δὲ ἀρρενογόνον ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς ἐμ-

quidem dexter est fortior; quum autem in prima compactione 11 affectus aliquis dextro testi acciderit, sinister est fortior. Quum igitur, in eo affectu quem hircire (τράγον) nominant, testis sinister prior elevatur, colligere possumus id animal foeminas procreare; si autem dexter prior, dum hirciunt, attollatur, id 12 animal, quantum in ipso est, masculos gignet. Siquidem fieri aliquando potest, ut, etiamsi initium a foemina sit profectum, semen, quod alioqui foeminam erat generaturum, a dextra matrice calfactum foetum efficiat masculum; contra, quod masculum erat geniturum, a sinistra refrigeratum in contrarium transmu-

1. άρρωστήματος δέ δè om. G. 2. [δεξιον δρχιν] Sic G.M., άρι-

στερον δρχην Ε.

ib. ἀπαντήσαντος ὑπαντήσαντος

ib. ὁ ἀριστερὸς] ἐν τούτοις οὖν ό αριστερός G.

3. lσχυρότερος] Undecim lin. hic om. Theoph.

ib. "Οταν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

 p. 174.
 3, 4. "Όταν—ἐπισημαίνει] ὁ δ' ὅρχις ὁ δεξιὸς ὅταν ἀσθενέστερος ἀπεργασθή θατέρου, πρότερος έπισημαίνει κατά τὸν καλούμενον τράγον ό άριστερός G.

4. πρότερος Sic G.M., πρώτερος Ε.

5. el de Sic M., d elde (sic) E.,

ὥσπερ εί καὶ κατὰ φύσιν αὐτὸς μέ-

6. δ δεξιὸς πρότερος εξαίροιτο κατά τὸν τράγον] πρότερον τ' ἄν έξ-

αίροιτο κατὰ τὸν τράγον ὁ δεξιὸς G. ib. πρότερος] Sic G.M., πρώτ. Ε. 7. ἐκείνο τὸ ζῶον γένοιτ ἄν] τ' αν έκεινο γίνοιτο τὸ ζώον G.

8. [έαυτοῦ] Sic G.M., έαυτό Ε. ib. Προϊούσης κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. γàρ] δη add. G.

ib. θήλεως] θήλεος G.M. Vide

sup. ad p. 228. l. 3. 9. ἐνδέχεται] ποτε add. G. ib. θερμανθὲν σπέρμα] σπέρμα θερμανθέν G.

10. [ἀπεργάσασθαι] Sic G.M., απεργασθήναι Ε.

Must. p. 8, 9.

13 ψυχθέν είς τουναντίον μεταπεσείν. Ψυχροτέρου μέν γαρ τοῦ σπέρματος ὑπάρχοντος ἀτρέμα, Γέπιπλέον δε θερμανθέντος ύπο της μήτρας, ούδεν θαυμαστὸν έξ ἐκείνης [αὐτῷ] προστεθηναι τὸ λεῖπον εἰ δὲ ἐπιπλέον εἴη κατεψυγμένον τὸ σπέρμα, εἶτα εἰς 5 παρηβώντος ζώου μήτραν έμπέσοι δεξιαν, ούδεν ύπ' 14 αυτής ώφεληθείη. [Τώ] τοίνυν διττήν μεν άρχην είναι της των αρρένων γενέσεως, έν μεν τοις θήλεσι την δεξιαν μήτραν, έν δε τοις άρρεσιν τον δεξιον [όρχιν, ισχυροτέραν] δὲ ώς τὰ πολλὰ γίνεσθαι τὴν μήτραν 10 έξομοιούν έαυτη το κυούμενον, ώς αν καὶ χρόνφ πλείονι πλησιάζουσαν, εὐλόγως [ώς ἐπὶ τὸ πολὺ] τὰ μεν άρρενα των εμβρύων εν τη δεξια μήτρα, τὰ δε p. 9 θήλεα κατά την άριστεράν εύρίσκεται.

DE GENITA-LIBUS.

Quare foetus masculus in dextra, foemininus in sinistra parte plerumque inveniatur.

Quandoquidem, si semen sit paulo frigidius, a matrice vero plurimum sit calfactum, nil miri est ab hac, quod illi deest, adjici; sin vero semen sit plurimum refrigeratum, deinde in aetate declinantis animalis in dextram matricem inciderit, haud-14 quaquam ab ipsa juvabitur. Quum igitur duplex sit masculorum generationis principium, in foeminis quidem dextra matrix, in masculis vero dexter testis, matrix autem ut plurimum valentior sit ad foetum sibi assimilandum, ut quae diutius cum eo versatur: consentaneum est foetum masculum in dextra, foemininum vero in sinistra parte plerumque inveniri.

1. Ψυχροτέρου κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 174, 75.

ib. Ψυχροτέρου μέν γὰρ] ἀτρέμα μὲν γὰρ ψυχροτέρου G.
2. ἀτρέμα] hic om. G.

ib. [έπιπλέον δέ] Sic G., δέ έπὶ πλέον Ε.Μ.

ib. [έπιπλέον] έπὶ πλέον G.M.

3. θερμανθέντος ὑπὸ] θερμῆς G. ib. θαυμαστὸν] θαιμαστὸν Ε. 4. [αὐτῷ] Sic G.M., αὐτὸ Ε. 5. έπιπλέον] Sic E.G., έπὶ πλέov M.

ib. τὸ σπέρμα] om. G. 6. παρηβώντος Sic G.M., παρήβοντος Ε. 7. [Τω] τοίνυν κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 175.
 ib. [Τφ] Sic G., τὸ Ε.Μ.
 ib. διττήν] διτγήν Ε.
 ib. διττήν] ψέν om. Μ

ib. διττήν μέν] μέν om. Μ. 8. τοις θήλεσι] Sic E.M., ταις θήλεσι G.

9. ἄρρεσιν] ἄρρεσι G.M. ib. [ὄρχιν, ἰσχυροτέραν] Sic G. Μ., δρχην Ισχυροτέρον Ε.

12. [ὧς ἐπὶ τὸ πολύ] ἐπὶ τὸ πολύ

13. τῆ δεξιᾶ μήτρα] ταύτη G.

Must. p. 9.

GENITA-LIBUS.

Quare mas aut foemina

generetur.

31 Ούτως οὖν φησι καὶ Ἱπποκράτης, "'Οτὲ μὲν ἰσχυ-

" ρότερόν έστι τὸ μεθιέμενον ἀπὸ τῆς γυναικὸς σπέρμα,

" ότὲ δὲ καὶ ἀσθενέστερον καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ὡσαύτως.

2" Καὶ ἔστι καὶ τῷ ἀνδρὶ καὶ τὸ θῆλυ σπέρμα καὶ τὸ

" ἄρρεν, καὶ τῆ γυναικὶ ὁμοίως ἀσχυρότερον δέ ἐστι 5

" τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεως, καὶ ἀνάγκη ἵνα ὑπὸ ἰσχυρο-

3" τέρου σπέρματος γένηται. Εἰ μὲν ἀπ' ἀμφοτέρων

" ἰσχυρότερον ἔλθη, ἄρρεν γίνεται εἰ δὲ ἀσθενες,

4 " θηλυ. 'Οπότερον δ' αν έπικρατήση κατα το πλη-

" θος, ἐκεῖνο γίνεται. αν γὰρ πολλῷ πλεῖον ἢ τὸ 10

" ἀσθενες σπέρμα τοῦ ἰσχυροῦ, κρατεῖται τὸ ἰσχυ-

31 Ad hunc modum scribit etiam Hippocrates, (De Genit. T. I. p. 377 -79.) "Quod a muliere emissum est semen quandoque quidem ro-" bustius est, quandoque vero imbecillius; similiter quoque quod a 2 " viro emissum est se habet. Et in viro tum muliebre tum mascu-" lum semen inest, eodemque modo in muliere se habet; masculum " vero foemineo robustius est, generationem igitur a robustiore 3" fieri necesse est. Si quod ab utroque semen prodit robustius 4" fuerit, mas generatur; si debile, foemina. Utrumlibet vero " copia superarit, illud ipsum generat : si enim debilius semen

" multo majore copia valentius superet, evincitur quod valentius

1. 'Οτὲ μὲν κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 377. p. 377. 2. σπέρμα om. Η.Ι.

ib. ότὲ δὲ καὶ] καὶ om. H.I.M.

3. καὶ τὸ | ἀπὸ add. H.I.

4. Καὶ ἔστι κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

ib. τῷ ἀνδρὶ] ἐν τῷ ἀνδρὶ Η.Ι. ib. καὶ τὸ θῆλυ] καὶ om. Η.Ι.Μ.

5, 6. ἄρρεν] ἄρσεν H.I. 5. τῆ γυναικὶ] ἐν τῆ γυναικὶ Η.Ι. 6. θήλεως] θήλεος Η.Ι.Μ. Vide

sup. ad p. 228. l. 3. ib. καὶ ἀνάγκη ἵνα] ἀνάγ. οὖν Η.Ι. ib. ἰσχυροτέρου] Sic Η.Ι.Μ.,

ισχυροτέρου Ε. 7. γένηται] γίνεσθαι Η. Ι., et add. ἔχει δὲ καὶ τόδε οὔτω.

ib. Εί μέν κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

ib. El μέν] ἡν μέν Η.Ι.

8. ισχυρότερον] τὸ σπέρμα ισχυρότερον Η.Ι.

ib. ἄρρεν γίνεται ἄρσεν γίνεται τὸ τικτόμενον Η.Ι.

ib. $\epsilon l \delta \hat{\epsilon} \int \eta \nu \delta \hat{\epsilon} H.I.$

9. 'Οπότερον κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

p. 377. ib. Οπότερον] όκότερον Η.Ι. ib. ἐπικρατήση] Sic M., ἐπικρα-

στήση Ε., κρατήση Η.Ι.
ib. τὸ πλῆθος] τὸ om. Η.Ι.
10. ἐκείνο] καὶ add. Η.Ι.
ib. ἄν γὰρ] ἢν γὰρ Η.Ι.
ib. πλείον ἢ] πλεον Η.Ι.
11. ἰσχυροῦ ἰσχυροτέρου Η.Ι.

ib. κρατείται] κρατέεται Η.Ι.

ib. ισχυρότερον Ισχυρόν Η.Ι.

Must. p. 9.

" ρότερον, καὶ μιχθὲν τῷ ἀσθενεῖ εἰς θῆλυ περιη-

" νέχθη αν δε πλείον ή το ισχυρον του ασθενούς,

" κρατηθήσεται τὸ ἀσθενὲς καὶ εἰς ἄρρεν Γπεριε-

5 " νεχθήσεται]. Πολλαὶ μεν γυναίκες ήδη έθηλυ-

" τόκησαν παρὰ ἀνδράσιν ἐτέροις, παρὰ δὲ ἐτέροις 5

" [έλθοῦσαι] έκουροτόκησαν καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ

" ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐθηλυτόκουν αἱ γυναῖκες, ἐτέρων

" γυναικών είς μίξιν άφικόμενοι άρρενα γόνον έποί-

" ησαν, καὶ οἷς ἄρρεν ὁ γόνος ἐγίνετο, [εἰς] ἐτέρας

6" γυναϊκας μιχθέντες θηλυν γόνον έποίησαν. [Οὕτως] 10

" ὁ λόγος ἐρεῖ καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἔχειν

" καὶ [θῆλυν] γόνον καὶ ἄρρενα. παρὰ μὲν γὰρ οἶς

Virum et foeminam masculum et foemineum semen habere.

DE GENITA-

LIBUS.

"est, et debili permixtum ad foeminam transfertur; quod si " validum debili copiosius fuerit, superatur debile et ad marem 5 " redigitur. Pleraeque mulieres suis viris foeminas jam pe-

" perere, quae cum aliis congressae ex iis filios susceperunt; et " viri illi ipsi quibus mulieres foeminas peperere, cum aliis muli-

" eribus congressi masculam prolem genuerunt, et quibus mas-

" culus foetus suscipiebatur, cum aliis mulieribus congressi foe-

6" minas genuerunt. Eoque modo haec ratio demonstrat tam

" virum quam foeminam et foemineum et masculum semen con-

"tinere: siquidem quae foeminas suscipiebant, in iis quod erat

 εἰς θῆλυ ἐς θῆλυ Η.Ι. ib. περιηνέχθη] Sic H.I.M., περί ηνάχθη Ε.

2. ἄνδὲ πλείον ή] ἡνδὲ πλέον ἔηΗ.Ι. ib. ἀσθενοῦς] ἀσθενέος Η.Ι.

3. κρατηθήσεται] κρατηθήσται Ε., κρατηθή τε Η.Ι.

ib. καὶ εἰς ἄρρεν] ἐς ἄρσεν Η.Ι.

ib. [περιενεχθήσεται] Sic M., παρανεχθήσται Ε., περιηνέχθη Η.Ι. Septem lin. hic om. Theoph.

4. Πολλαὶ μὲν κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

p. 378. ib. Πολλαὶ μὲν] πολλαὶ γὰρ Η.Ι.

5. έτέροις] ίδίοις Η.Ι. ib. έτέροις] ἀνδράσιν add. Η.Ι.

6. [έλθοῦσαι] Sic H.I.M., έλ-BOUTES E.

ib. αὐτοὶ ἐκείνοι οἱ αὐτοὶ κείνοι H. I.

7. παρ' οίς] παρ' οίσιν Η.Ι. ib. ἐθηλυτόκουν] ἐθηλυτόκεον Η.Ι. 8. είς μίξιν άφικόμενοι άρρενα] ές μίξιν ἀπερχόμενοι ἄρσενα Η.Ι.

9. οις ἄρρεν ό] οισιν ἄρσεν Η.Ι. ib. εγίνετο] Sic E.H.I., εγέν. Μ. ib. [els] Sic I.H.M., om. E.

10. Οὖτος ὁ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 378.

ib. [Οὖτως] Sic H.I.M., οὖτος Ε.,

ut inf. p. 269. l. 9. 11. ἐρεῖ] ἐρέει Η.Ι. 12. [θῆλυν] Sic Η.Ι.Μ., θῆλυ Ε.

ib. ἄρρενα] ἄρσενα Η.Ι.

ib. γὰρ οίς] τοίσιν Η., γὰρ τοίσιν Ι.

Must. p. 9, 10.

DE GENITA-LIBUS.

Neque virum neque foeminam validum aut debile semen semper emittere.

" έθηλυτόκουν, έκρατείτο το ισχυρον, πλείονος γινο-

" μένου τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ ἐγένετο θήλεα παρὰ δὲ

" οἷς ἐκουροτόκουν, ἐκράτει τὸ ἰσχυρὸν, καὶ ἐγέ-

7" νετο ἄρρενα. Χωρεί δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἰσχυ-

" ρον ούδὲ ἀσθενὲς ἀεὶ, ἀλλ' ἄλλοτε [ἀλλοῖον]· καὶ 5

" έπὶ τῆς γυναικὸς οὕτως ἔχει ὧστε μὴ θαυμάζειν

" τὰς αὐτὰς γυναῖκας καὶ τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας, καὶ

8" ἄρρενα καὶ θήλεα ποιείν. "Εχει δὲ καὶ ἐν τοῖς κτή-

" νεσιν ούτω, καὶ ἐν αὐτῆ τῆ γονῆ ἔρχεται καὶ τοῦ

" άνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος, p. 10

" validius a debilioris copia superabatur, et foemellae genera-

" bantur; quae vero mares suscipiebant, in iis quod erat vali-

7 " dius superabat, et mares gignebantur. Neque vero semper ab

" eodem viro semen validum neque semper debile procedit, sed

" alias aliud; et in muliere ad eundem modum se habet; ut pro-

" inde minus mirum videatur easdem mulieres eosdemque viros

8" et masculam et foemineam prolem gignere. Eadem vero in

" brutis et in semine ipso est ratio; prodit autem et viro et

έθηλυτόκουν] έθηλυτόκεον H. I.

ib. έκρατείτο] έκρατέετο Η.Ι. ib. Ισχυρόν] Ισχυρότερον Η.Ι.

ib. πλείονος γινομένου] πλέονος γενομένου Η.Ι.

2. ἀσθενοῦς] ἀσθενέος Η.Ι.

ib. ἐγένετο] ἐγίνετο Η.Ι.

3. οίς ἐκουροτοκοῦν] τοίσιν ἐκου-

ροτοκέον Η.Ι.

ib. ἐκράτει τὸ ἰσχυρὸν] ἐκρατέετο τὸ ἀσθενέστερον Η., ἐκρατέετο τὸ lσχυρον I., εκρατείτο το ασθενές

ib. εγένετο ἄρρενα] εγίνετο ἄρ-

4. Χωρεί δὲ κ. τ. λ. Cf. Hipp. p. 378, 79.

ib. Χωρεί] χωρέει Η.Ι. ib. οὐκ] ἀεὶ τοῦτο add. Η.Ι. ib. ἀνδρὸς] αὐτέου ἀνδρὸς Η.Ι.

ib. lσχυρον] lσχυρή Η.Ι. 5. οὐδε ἀσθενες ἀεὶ] ἀλλ' οὐδε ασθενής ές αξὶ Η.Ι.

ib. ἄλλοτε [ἀλλοῖον] Sic cum M. legend., nisi ἰσχυρή, ἀσθενής et ἀλλοίη malis cum H.I.; ἄλλο τε άλλ' οἵη Ε.

ib. καὶ ἐπὶ τῆς] ἐπὶ om. H.I.

6. ὥστε μὴ] ὡς μὴ Η.Ι. 7. αὐτοὺς] om. Ι. ib. καὶ ἄρρενα] γόνον καὶ ἄρσενα H. I.

8. θήλεα ποιείν] θήλυν ποιέειν H. I.

ib. "Εχει δε καὶ κ.τ.λ.] Cf. Hipp.

ib. έν τοις] τοισι Η.Ι.

ib. κτήνεσιν Sic H.I.M., κτήν

9. οῦτω οῦτως Η.Ι. et add. τὰ περί γουης θήλεος και άρρενος [άρ-

ib. αὐτῆ] σφὶ add. Η.Ι.

ib. ἔρχεται] ἐξέρχεται Η.Ι.Μ. ib. τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς] της γυναικός καὶ τοῦ ἀνδρός Η.Ι.

Must. p. 10. " καὶ ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν ἀσθενης, καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυ-9" ρῶν ἰσχυρά." Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ γένος πολλὰ νοσήματα Γπαρακολουθεί,] καθάπερ ποδαλγία, καὶ παραφροσύνη, καὶ ίερὰ νόσος, καθώς φησιν Ίπποκράτης, "Εὶ γὰρ ἐκ χολώδους πατρὸς χολώδης 5 " [υίος], καὶ έκ σπληνώδους σπληνώδης, καὶ έκ " φλεγματώδους φλεγματώδης, τί κωλύει, ὅτφ κα-" τείχετο νοσήματι [πατήρ ἢ μήτηρ,] τοῦτο καὶ τοῖς 10 " έγγόνοις γίνεσθαι;" Διὰ τοῦτο καὶ διδυμοτοκία κατὰ γενεὰν γίνεται. πάντα γὰρ ἐν τῷ αἵματι, τὸ δὲ 10 αἷμα ἔρχεται ἀπὸ τῶν τοῦ σώματος φλεβῶν εἰς τοὺς όρχεις καὶ εἰς τὴν ἐπιδιδυμίδα ώσαύτως καὶ τὸ πνεθμα ἀπὸ τῶν τοθ σώματος ἀρτηριῶν εἰς τοὺς αὐτους τόπους ωστε πάντα όσα έστιν έν τῷ πατρί καὶ

DE GENITA-LIBUS. Quare morbi quidam haereditarii sint.

" mulieri ab universo corpore, et ab imbecillibus imbecillum, et a 9 "validis validum." Quocirca multi morbi sunt haereditarii, quales sunt podalgia, amentia, et morbus sacer, sicut ait Hippocrates, (De Morbo Sacro, T. I. p. 594.) "Si enim ex bilioso " patre biliosus filius, et ex lienoso lienosus, et ex pituitoso pitui-" tosus, quid vetat ut quocunque morbo parentes detineantur, co 10" quoque et posteri corripiantur?" Unde etiam fit ut gemelli nascantur: omnia enim in sanguine sunt, sanguis autem a corporis venis ad testes venit et supergeminalem; itemque aër a corporis arteriis ad eosdem locos; adeo ut quaecunque in patre et

1. ἀσθενῶν] ἀσθενέων Η.Ι. ib. ἀσθενής] Sic E.Η.Ι., ἀσθενη M.

2. Ισχυρά] Ισχυρή Η.Ι.

3. [παρακολουθεί] Sic M., παρακολουθη Ε.

4. ίερὰ νόσος, καθώς] Sic M., ίε-

ρὰν ὁ σοσκαθῶς Ε.

5. έκ] έκ τοῦ φλεγματώδεος φλεγματώδης καὶ έκ Η.

ib. χολώδους πατρός] χολώδεος

6. [νίὸς Sic M., νίως Ε., γίνε-

ται Η,, et add. καὶ ἐκ φθινώδεος φθινώδης.

ib. σπληνώδους] σπληνώδεος Η. ib. καὶ ἐκ φλεγματώδους φλεγμα-τώδης] hic om. Η.

7, 8. ὅτω—μήτηρ] Sic M., ὅτω κατείχετο νοσήματι πηρῶ ἡον μηρω Ε., ὅτου πατὴρ καὶ μήτηρ εἴχετο τούτω τῷ νοσήματι (sc. Morbo Sacro) Η.

8, 9. τοῦτο—γίνεσθαι] τούτω καὶ τῶν ἐγγόνων ἔχεσθαι τινά Η. 9. ἐγγόνοις] Sic M., ἀγγόνοις Ε.

12. ωσαύτως] Sic M., ωσαύτος Ε.

Must. p. 10.

DE GENITA-LIBUS.

τῆ μητρὶ, ταῦτα καὶ ἐν τῷ ἐμβρύῳ [ἐστὶ] δυνάμει ώστε δήλον ότι καὶ νεῦρα, καὶ ἀρτηρίαι, καὶ φλέβες, καὶ ὀστα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τοῦ ζώου μόρια.

Sanguini et semini eandem esse substanti -

am, licet color sit

diversus.

32 Έπεὶ οὖν έν τῷ αἵματι πάντα, τὸ δὲ αἵμα, ἐρχόμενον ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος πρὸς τοὺς ὄρχεις, λευ- 5 καίνεται έν τη έπιδιδυμίδι καὶ έν τοῖς κιρσοειδέσι παραστάταις όσα έστιν έν τῷ αἵματι, ταῦτα πάντα καὶ έν τῷ σπέρματι, τῆς γὰρ αὐτῆς οὐσίας ἀμφότερα, εἰ 2 καὶ τῆ χροιᾶ διαλλάττουσιν. "Ωστε, ἐπειδὴ τὸ σπέρμα άπὸ τοῦ αίματος, τὸ δὲ αἷμα ἐκ παντὸς τοῦ ζώου, τὸ 10 δὲ ζῶον ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέστηκεν τὸ αἷμα άρα ἔμψυχόν ἐστιν, [οὐδ'] ἐν ἀψύχω σώματι περιέχεται, ούδὲ ἀπὸ ἀψύχου σώματος κατέρχεται πρὸς τοὺς διδύμους. εἰ γὰρ ἐν ἀψύχφ σώματι περιέχεται τὸ αἷμα, καὶ ἐν ἀψύχοις μορίοις ἀποτελεῖται σπέρμα, 15 ούδεν αν διέφερον οι νεκροί των ζώντων, όπερ έστιν 3 άδύνατον. Ούκ ἄρα ἐν ἀψύχφ σώματι τὸ αἷμα, οὐδ'

matre sunt, eadem quoque in foetu potestate existant; videlicet nervi, arteriae, venae, ossa, caeteraeque omnes animalis partes.

Quum igitur omnia in sanguine sint, sanguis autem a toto corpore ad testes veniat, et in supergeminali et in varicosis assessoribus exalbescat; omnia, quaecunque in sanguine sunt, eadem quoque in semine reperiuntur, eadem enim est ambobus substantia, li-2 cet color sit diversus. Quum igitur semen e sanguine, sanguis autem e toto corpore procedat, et ex anima et corpore constet animal; sanguis animatus est, neque in corpore inanimo continetur, neque e corpore inanimo ad testes descendit: si enim in corpore inanimo sanguis contineretur, et in partibus inanimis perficeretur semen, nihil inter mortuos et vivos interesset, quod fieri nequit. 3 Non igitur in corpore inanimo continetur sanguis, neque in cor-

 [[]ἐστὶ] Sic M., ἐπὶ Ε.

^{9.} διαλλάττουσιν] Sic M., διαλάτγουσιν Ε.

^{11.} συνέστηκεν] συνέστηκε Μ. 12. έστιν] Sic M., έστι Ε.

ib. [οὐδ] οὐκ Ε.Μ.

^{14.} περιέχεται] Απ περιείχετο? 15. ἀποτελείται] Απ ἀπετέλειτο?

^{16.} διέφερον] Sic M., δι' έφερον Ε.
17. σώματι] An add. περιέχεται?

Must. p. 10, 11.

έν άψύχοις σώμασι λευκαίνεται ή γονή, άλλ' έξέρ- p. 11 χεται έξ έμψύχων έμψυχος, καὶ μίσγεται όμοῦ τῆς φύσεως της γυναικός, καὶ άθροίζεται καὶ παχύνεται

DE GENITA-LIBUS.

4 [θερμαινομένη.] " Έπειτα πνεθμα ἴσχει," καθώς φησιν Ίπποκράτης, " ὁπόταν δὲ πλησθῆ, τὸ πνεῦμα 5 " όδον αὐτὸ έαυτῷ ποιεί κατὰ μέσον τῆς γονῆς.

Semina utriusque sexus misceri,

5" "Όταν δὲ όδὸς γένηται τῷ πνεύματι έξω θερμῷ

accedere a matre spiritum,

" ὄντι, αὖθις ἔτερον ψυχρὸν εἰσπνεῖ εἰς αὐτὸ ἀπὸ " της μητρός, καὶ τοῦτο ποιεί διὰ παντός τοῦ χρόνου.

6" Τρέφεται οὖν [τὸ] θερμὸν ὑπὸ τοῦ μετρίως ψυ-10

" χροῦ· καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς πνεούσης πνοὴν ἔχει καὶ

poribus inanimis exalbescit semen, sed ex animatis procedit animatum ipsum, et cum muliebri miscetur, et condensatur et calore 4 incrassescit. " Deinde spiritum concipit," ut ait Hippocrates, (De Nat. Pueri, T. I. p. 383.) " et cum plena fuerit, spiritus 5" viam ipse sibi facit per mediam genituram. Ubi vero via facta " spiritus ille calidus foras eruperit, alium rursus frigidum a 6" matre ad se attrahit, idque toto tempore perseverat. Igitur " calidum frigido moderato nutritur; et a matre spirante spira-

2. καὶ μίσγεται κ. τ. λ.] Cf.

Hipp. p. 382, 83. ib. καὶ μίσγεται] ην η γονη μείνη ἀπ' ἀμφοίν ἐν τῆσι μήτρησι τῆς γυ-ναικὸς, πρῶτον μὲν μίσγεται Η.Ι.

ib. της φύσεως της γυναικός] Loc. fort. corrupt.; ἄτε της γυναικὸς οὐκ ἀτρεμεούσης Η.Ι.

3. παχύνεται] Sic H.I.M., πε-

χύνεται Ε.

4. [θερμαινομένη] Sic H.I., μέν δ μένει Ε.Μ.

ib. "Επειτα κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

ib. ἴσχει] ἄτε ἐν θερμῷ ἐοῦσα, έπειτα της μητρός πνεούσης add.

5. όπόταν δὲ πλησθῆ τὸ πνεῦμα] έπειτα δε τοῦ πνεύματος ὅταν πλησθη Η.Ι.

6. αὐτὸ ἐαυτῷ ποιεί] οἱ αὐτὸ ἐωυ-

τῷ ἔξω ποιέει καὶ Η.Ι.

ib. γονης το πνεθμα έξεισιν add.

7. "Οταν δὲ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 383.
8. ὄντι] ἔοντι Η.Ι.

ib. είσπνεί] είσπνέει Η.Ι.Μ. ib. είς αὐτὸ] om. Η.Ι., είς ές αὐτὸ

M., errore fort. typogr. 9. ποιεί] ποιέει Η.Ι.

ib. χρόνου] Lin. quatuordecim hic om. Theoph.

10. Τρέφεται κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

p. 384, 85.

ib. Τρέφεται-ψυχροῦ] πᾶν γὰρ τὸ θερμὸν τῷ ψυχρῷ τρέφεται Η.Ι. Lin. tredecim hic om. Theoph.

ib. [τὸ] Sic H.I.M., τῶ E. ΙΙ. καὶ ἀπὸ] ἄμα δὲ καὶ ἀπὸ Η.Ι. ib. έχει Ισχει Η.Ι.

DE GENITA-LIBUS.

obduci membrana, uti panis, quum calescit et inflatur.

Quomodo foetus membranae formentur.

η" ή γονή. Θερμή δέ έστιν ή γονή έν θερμώ σώματι " οὖσα, εἶτα ὑμενοῦται [φυσωμένη] περιΐσταται γὰρ

" άμφ' αὐτὴν τὸ ἔξωθεν, συνεχὲς γενόμενον, ἅτε

" γλίσχρον, ώσπερ ἐπ' ἄρτφ [όπτωμένφ] λεπτὸν

8" [ύφίσταται] ἐπιπολης ὑμενῶδες. Θερμαινόμενος 5

" γὰρ καὶ φυσώμενος ὁ ἄρτος αἴρεται ἡ δ' αν [φυ-

" σᾶται, ἐκείνη τὸ ὑμενῶδες] γίνεται τῆ δὲ γονῆ

" θερμαινομένη καὶ φυσωμένη, περὶ αὐτὴν ὑμὴν ἔξ-

" ωθεν περιτείνεται, κατά δὲ τὸ μέσον τῆς γονῆς τῷ

" πνεύματι δίοδος καὶ έσω καὶ έξω γίνεται διὰ τοῦ 10

9" ύμένος. 'Οπόταν δὲ ὁ χρόνος ἐγγένηται αὐτῆ,

" ἔτεροι ὑμένες εἶσω τοῦ πρώτου ὑμένος λεπτοὶ

7" tionem habet genitura. Quae cum loco sit calido, calida est, " et, spiritu distenta, membrana obducitur; ei enim exteriore " parte quiddam obtenditur, quod, cum viscidum sit, undique sibi

"cohaeret, et non secus ac in pane tosto tenue quippiam ad

8" instar membranae in superficie extat. Panis enim incalescens

" et inflatus attollitur; qua vero parte inflatur, isthinc quod

" membranam refert, exoritur; at vero ubi genitura tota in-" caluit et flatu intumuit, ei interiore parte membrana circum-

" ducitur, per quam ad mediam genituram intro et foras spiritui

9" transitus fit. Succedente autem tempore, rursus aliae multae

 γονή] δκόταν γὰρ ἡ μήτηρ ψυχρον έλκύση ές έωυτην από του άέρος ἐπαυρίσκεται ἡ γονή add. Η.Ι. ib. Θερμὴ κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 385.

ib. ή γονή | ἄτε δή Η.Ι. ib. σώματι οὖσα] ἐοῦσα Η.Ι., et add. καὶ τότε δὴ πνεῦμα ἴσχει καὶ

άφίησι. 2. είτα] καὶ ή γονή Η.Ι. ib. [φυσωμένη] Sic H.I.M., φυ-

σουμένη Ε. ib. περιίσταται] περιτέτακται Η.Ι.

3. γενόμενον] γινόμενον Η.Ι. 4. γλίσχρον] έδν add. Η.Ι. ib. [όπτωμένω] Sic Η.Ι., όπτο-

μένω Ε.Μ.

5. [ὑφίσταται] Sic M., ὑφίσται Ε., ἐξίσταται Η.Ι.

ib. ὑμενῶδες] ὑμενῶγες Ε., ὑμνενῶδες (errore typogr.) Μ., ὑμενοειδές Η.Ι.

ib. Θερμαινόμενος κ. τ. λ.] Cf.

Hipp. p. 385. 6. δ ἄρτος] Sic E.I.M., om. H. 6, 7. [φυσᾶται-ύμενῶδες] φύσει τε έκινείτο ύμένες δὲ Ε., φυσάται κείνη τὸ ὑμενῶδες Η.Ι.Μ.

8. φυσωμένη] πάση add. Η.Ι.,

et περί αὐτὴν om.

9. περιτείνεται] περιγίνεται Η.Ι. 10. ἔσω καὶ ἔξω] ἔξω καὶ ἔσω Η.Ι.

ib. γίνεται] Sic H.I.M., γίνετε Ε.
11. 'Οπόταν κ.τ.λ.] Cf. Hipp.
p. 387, 88.
ib. 'Οπόταν δὲ δ] ὁκόταν δὲ H.I.

ib. αὐτῆ] αὐτὴ Ε., αὖθις Η.Ι.Μ.

Must. p. 11, 12.

" περιτείνονται πολλοὶ, τρόπφ τοιούτφ ώς καὶ ὁ πρῶ-

" τος υμην έγένετο τεταμένοι δέ είσιν καὶ οὖτοι ἐκ

" τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ εἰς ἀλλήλους διαδέσμους ἔχουσιν.

10 " Όπόταν δὲ ήδη τοῦτο γένηται, κατιόντος τοῦ αί-

" ματος ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ πηγνυμένου, σὰρξ γί-5

" νεται κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς σαρκὸς ὀμφαλὸς ἀπέ-

" χει, δι' οδ πνέει, καὶ τὴν αἴσθησιν καὶ αὔξησιν

" ἔχει."

33 [Εἴπωμεν] οὖν ἐν τῆ διαπλάσει ποῖα μόρια πρώτως κατεσκευάσθησαν. ὧσπερ γὰρ οἰκίας θεμέλιον, καὶ 10 νεὼ κρηπίδα, καὶ πλοίου τρόπιν, οἱ τούτων δημιουργοὶ πρῶτα πηξάμενοι, μετὰ ταῦτα ἀσφαλῶς [ἀνιστᾶσι] τὰ δημιουργήματα τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ τοῦ Θεοῦ p. 12 ἄφατος δημιουργικὴ σοφία ἐν τοῖς ζώοις πρῶτον μὲν

DE GENITA-LIBUS.

Quomodo caro gignatur.

Quae corporis partes primo for mentur;

- " tenues membranae, eo modo quo prima, intra primam proten-
- " duntur; eaeque ex umbilico dependentes, mutuis inter se vin-
- 10 " culis connexae sunt. Quod cum extiterit, ex delapso et con-
 - " creto materno sanguine caro gignitur; ex cujus medio umbi-

" licus extat, per quem spiritum et incrementum recipit."

33 Dicamus igitur quae partes primo in formatione fabricatae sint: quemadmodum enim, quum architecti primum domus et aedis fundamentum, et navis carinam compegerunt, postea tuto sua aedificia extruunt; ad eundem modum in animalibus Conditoris Dei ineffabilis sapientia primo jecur, deinde cerebrum, et

1. περιτείνονται πολλοί] περιτείνονται καὶ πολλοί Μ., καὶ πολλοί περιτείνονται Η.Ι.

ib. ως] οῖω Η.Ι.

2. elow elow H.I.M.

ib. έκ τοῦ ὀμφαλοῦ] ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ Η.Ι.

4. Οπόταν κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 388.

ib. 'Οπόταν] όκόταν Η.Ι. 6. τὸ μέσον] οπ. τὸ Η.Ι. ib. ὀμφαλὸς] ὁ ὀμφαλὸς Η.Ι.

ib. ὀμφαλὸς] ὁ ὀμφαλὸς Η.Ι. 7. αἴσθησιν καὶ] om. Η.Ι., add. τὴν Μ.

8. ἔχει] ἴσχει Η.Ι.

9. [Είπωμεν] Sic Ad. et Sc.,

ἔστι μὲν Ε., ἔτι μὲν Μ. ib. πρώτως] πρῶτα Μ.

10. ωσπερ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 241. ib. ωσπερ γὰρ] εῦλογον οὖν ωσ- περ G.

11. νεω Sic E.G., ναοῦ Μ.

12. μετά] Sic G., καὶ μετὰ Ε.Μ. ib. ἀσφαλῶς] ἐπ' αὐτοῖς add. G. ib. [ἀνιστᾶσι] Sic G.M., ἀνί-

στησι Ε.

13. τρόπον] ἐν τοῦς ζώοις hic add. G. et inf. om.

ib. Θεοῦ] Sic M., θύα Ε.

14. δημιουργική σοφία] δημιουργία καὶ σοφία Μ.

Must. p. 12.

DE GENITA-LIBUS.

quae proxime sequantur.

ήπαρ, είτα έγκέφαλον καὶ καρδίαν έθεμελίωσεν, διότι φλεβών μεν άρχη το ήπαρ, άρτηριών δε ή καρδία, νευρών δὲ ὁ ἐγκέφαλος ἀπὸ γὰρ τών τριών μορίων τούτων ἀσφαλῶς [πεπηγότων] ἔκαστα τὰ γένη τῶν άγγείων είς άπαν άπετείνετο τὸ σῶμα, καὶ μάλιστα 5 τὰς φλέβας ὡς ἄν δι αὐτῶν τρέφεσθαι πάντα τοῦ 2ζώου τὰ μόρια. Εἶτα ἡ σὰρξ αὐξανομένη διαρθροῦται, καὶ τὰ ὀστα σκληρύνεται ὑπὸ τῆς θέρμης, καὶ [διοζούται] ώς [δένδρον] καὶ ή κεφαλή άφεστηκυῖα γίνεται ἀπὸ τῶν ὤμων, καὶ οἱ βραχίονες καὶ οἱ πήχεις το άπὸ τῶν [πλευρῶν,] καὶ τὰ σκέλη διίστανται ἀπ' άλλήλων, καὶ τὰ νεῦρα εἰλίσσεται περὶ τὰς φύσεις

cor creavit, quod jecur quidem venarum est principium, cor arteriarum, cerebrum nervorum; nam ex his tribus partibus tuto ac valide jam compactis singula vasorum genera in totum corpus protenduntur, et praecipae venae ut omnes animalis partes per 2 eas nutriantur. Tum vero earo dum increscit, discernitur, caloreque essa durescunt, ac sane ad instar arboris in ramos etiam dividuntur; ipsumque caput ab humeris distans exoritur, brachia et cubiti a lateribus, crura inter se separantur, ligamenta ad

1. διότι φλέβων κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 241, 42.

2. ἡπαρ] ἡπάρ ἐστι G.

3. ἀπὸ γὰρ τῶν τριῶν μορίων τούτων] ἀπὸ τῆς ίδίας ἀρχῆς G. sententiae forma mutata.

4. ἀσφαλῶς] ἀσφαλῶς ήδη G. ib. [πεπηγότων] Sic M., πεπη-

γιών Ε., πεπηγυίας G.

ib. εκαστα τὰ γένη τῶν] εκαστα τὰ γένη ώς Ε., έκαστον γένος τῶν G., έκαστα τῶ (sic) γενητῶν Μ.

5. αγγείων] αγγείων φύσασαν G. ib. απετείνετο] αποτείνεται Μ., αποτείνειν G.

6. τὰς φλέβας] αὶ φλέβες M. Εἶτα ἡ σὰρξ κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 390, 91. ib. Είτα ή] ή δὲ Η.Ι.

ib. αὐξανομένη] αὐξομένη Η.Ι. ib. διαρθροῦται] ὑπὸ τοῦ πνεύμα-

τος ἀρθροῦται Η.Ι. Quinque lin. hic om. Theoph.

8. ὀστᾶ] ὀστέα Η.Ι.

ib. θέρμης] πηγνύμενα add. Η.Ι. ib. καὶ [διοζοῦται] καὶ δὴ καὶ διοζούται Η.Ι.

9. [διοζούται] ώς [δένδρον] Sic Η.Ι.Μ., διαζωούται ως δένδρω Ε., add. Η.Ι. καὶ ἀρθροῦται ἔτι ἄμεινον καὶ τὰ εἶσω τοῦ σώματος καὶ τὰ ἔξω.

ib. καὶ ή] καὶ ή τε Η.Ι.

ib. ἀφεστηκυία γίνεται] γίνεται άφεστηκυῖα Η.Ι.

10. πήχεις] πήχεες Η.Ι.

11. [πλευρῶν] πλευρέων Η.Ι., μηρῶν Ε.Μ.

ib. σκέλη διίστανται] σκέλεα διίσταται Η.Ι.

12. είλίσσεται] έπαΐσσεται Η.Ι. ib. περί τὰς φύσεις] ἀμφὶ τὰς φύσιας Η.Ι.

Must. p. 12.

των ἄρθρων, καὶ ή ρὶς καὶ τὰ ὧτα ἀφίστανται ἐν ταις σαρξι και διατέτρηνται, και οι όφθαλμοι έμπίμπλανται ύγροῦ καθαροῦ, καὶ τὸ αἰδοῖον δηλον γίνεται 3 οπότερον έστι. Καὶ δὴ καὶ τοῖς ἄνω τὴν πνοὴν ποιείται, τῶ τε στόματι καὶ τῆ ρινί καὶ ή τε κοιλία 5 φυσάται, καὶ τὰ ἔντερα καταφυσώνται καὶ τὰ ἄνωθεν έπιλαμβάνει την διὰ τοῦ όμφαλοῦ πνοην καὶ άμαλδύνει, καὶ ές τὸν κύσσαρον όδὸς γίνεται ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων ἔξω, καὶ εἰς τὴν [κύστιν] ὁδὸς 4 έξω γίνεται. Τούτων δὲ διαρθροῦται ὑπὸ τῆς πνοῆς 10 έκαστα φυσώμενα γὰρ πάντα διΐστανται κατὰ συγ-5 γένειαν. Καὶ γίνεται ήδη παιδίον, το μέν ἄρρεν έν

DE GENITA-LIBUS.

Intra quot dies formetur mas,

articulos prosiliunt, nasus et aures in carne eminent et perforantur, oculi humore puro implentur, et pudendum quodnam sit 3 manifestum fit. At sane superioribus etiam partibus, ore nempe et naribus, spiritum trahit; et venter spiritu inflatur, eoque inflata intestina ex superioribus per umbilicum insuper spiritum accipiunt et absumunt, et a ventre ac intestinis in podicem, 4 similiterque in vesicam, via foras patet. Atque horum singula vi spiritus distinguuntur; spiritu namque distenta omnia 5 pro generis affinitate distant. Jam vero primam concretio-

 ἄρθρων] καὶ αὐτοστομοῦται add. H.I.

ib. ὧτα ἀφίστανται] οὕατα ἀφίσταται Η., οδατα ἀφίστανται Ι.

2. ταίς] τῆσι H.I.

ib. διατέτρηνται] τετρήνεται Η.Ι. ib. ἐμπίμπλανται] Sic H.I.M., έμπίμπλαντα Ε.

4. ὁπότερον] ὁκότερον Η.Ι. ib. έστι] καὶ τὰ σπλάγχνα διαρ-

θροῦται add. Η.Ι. ib. Καὶ δὴ καὶ κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

ib. τοις] τοισιν Η.Ι.

ib. ποιείται] ποιέεται Η.Ι.

 καταφυσῶνται καὶ τὰ καταφυσώνται καὶ τὸ Μ., καταφυσώμενα κατά τὸ Η.Ι.

8. κύσσαρον | Sic H.M., κύσαρον Ε.Ι.

ib. κοιλίας | κοιλίης Η.Ι.

9. els] és H.I.

ib. [κύστιν] Sic H.M., κύστηνΕ.Ι. 10. γίνεται] om. H.Ι. ib. Τούτων κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

ib. Τούτων] Sic H.I.M., τούτω Ε. 11. πάντα διίστανται] διίσταται ξύμπαντα Η.Ι.

ib. συγγένειαν] Decem lin. hie

om. Theoph.

12. Καὶ γίνεται κ.τ.λ.] Cf. Hipp.

ib. ἄρρεν] ἄρσεν Η.Ι.

ib. γίνεται] γέγονεν Η.Ι. ib. παιδίον] καὶ εἰς (ἐς Ι.) τοῦτο ἀφικνέεται add. Η.Ι.

12-p. 246, 1. τὸ μὲν ἄρρεν κ.τ.λ., τὸ δὲ θῆλυ κ.τ.λ. haec sententiae membra transp. H.I.

Must. p. 12, 13.

DE GENITA-LIBUS. et foemina.

τριάκοντα [ἡμέραις] τὸ μακρότατον, [τὸ δὲ θῆλυ ἐν τεσσαράκοντα δύο ήμέραις τὸ μακρότατον τὸ γὰρ θηλυ τοῦ ἄρρενος καὶ ἀσθενέστερον καὶ ὑγρότερον. 6 Όταν δὲ [διαρθρωθη] τὸ πιότατον τοῦ αίματος, τῷ χρόνω [διοζούται] αὖθις τὰ ἄκρα τῶν ὀστῶν, ὥσπερ 5 δένδρου καὶ διΐστανται ἀπ' ἀλλήλων [οί] δάκτυλοι των χειρών καὶ των ποδών, ἐπὶ δὲ των ἄκρων οί Ρ. 13 όνυχες φύονται, άμα δὲ τοῖς όνυξι καὶ αὶ τρίχες ἐν 7 τῆ κεφαλῆ ριζοῦνται. "Όταν δὲ τὰ ἄκρα τοῦ σώματος [όζωθη,] καὶ οἱ ὄνυχες καὶ αἱ τρίχες ῥιζωθῶσι, τότε 10

nem, mas quidem triginta diebus, quod est longissimum, accipit, foemina vero duobus et quadraginta diebus, quod longissimum; 6 quia foemina mare imbecillior et humidior est. Quum autem quicquid in sanguine pinguissimum est in membra distinctum fuerit, temporis successu extrema ossa in ramos diducuntur, quemadmodum arboris; et manuum et pedum digiti inter se dissident, eorumque partibus extremis ungues adnascuntur, quin 7 etiam una cum unguibus pili in capite radicantur. autem quam summae corporis pueri partes ramos foras emiserint,

1. τριάκοντα] τριήκοντα Η.Ι. ib. [ήμέραις] Sic Μ., ήμέρι Ε.,

ημέρησι Η.Ι.

1, 2. [τὸ δὲ—μακρότατον] Sic H. I.M., om. E., nisi lapsus sit col-

1. θηλυ Sic M., την πρώτην πηξιν add. H.I.

2. δύο ήμέραις] Sic M., ήμέρησι καὶ δύο Η., ἡμέρας καὶ δύο Ι.

ib. τὸ γὰρ θῆλυ κ.τ.λ. Cf. Hipp.

2, 3. τὸ γὰρ—ύγρότερον] ὅτι ἡ γονὴ ἀσθενεστέρη ἐστὶ καὶ ὑγροτέρη της θηλείης ή τοῦ ἄρρενος Η.Ι.

4. "Οταν δὲ κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

p. 397, 98.
 ib. "Όταν δὲ] 'Οκόταν δὲ Η.Ι.

ib. [διαρθρωθή] Sic H.I., διαρθρώση Ε.Μ. Sententiam mutavit et auxit H.

ib. τὸ πιότατον τοῦ αίματος] Sic

Ε., τὸ πιώτατον τοῦ αίματος Μ., τοῦ αἰμάλωπος τὸ πιότατον Η.Ι.

ib. τῷ χρόνῳ] καὶ χρόνῳ Η.Ι. 5. [διοζοῦται] Sic Η.Ι.Μ., διαζωοῦτα Ε.

ib. ὀστῶν] ὀστέων Η.Ι.Μ.6. δένδρου] δενδρέου τὰ ἀκρότατα ύστατα όζοῦται Η.Ι.

ib. καὶ] οῦτω καὶ τοῦ παιδίου Η.Ι.
 ib. [οί] Sic H.I.M., om. Ε.

7. ἐπὶ δὲ] ἐπὶ δ' αὐτῶν Η.Ι. 8. φύονται] Tredecim lin. hic om. Theoph.

ib. τοις] τοισιν Η.Ι.

9. "Όταν δέ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 400, 401.

ib. "Οταν δὲ] ὅταν δὲ δἡ Η.Ι.
ib. σώματος] σώματος τοῦ παι-

δίου Η.Ι.

10. $[\delta \zeta \omega \theta \hat{\eta}]$ Sic H.I.M., $\zeta \omega \omega \theta \hat{\eta}$ E., $\tilde{\epsilon} \xi \omega$ add. H.I.

ib. ριζωθώσι] ἐρριζώθησαν Η.Ι. ib. τότε δη τότε δε Ι.

Must. p. 13. δή καὶ κινείται καὶ ὁ χρόνος εἰς τοῦτο γίνεται, το μέν άρρεν τρείς μηνες, το δε θηλυ τέσσαρες, έπειδη τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεως καὶ σκληρότερον καὶ ἰσχυρό-8 τερου. "Όταν δὲ κινηθη τὸ ἔμβρυον, τότε καὶ τὸ γάλα ἐπισημαίνει τῆ μητρί τότε γὰρ καὶ οἱ μαστοὶ 5 αίρονται. ταις δὲ πυκνοσάρκοις τῶν γυναικῶν τὸ 9 γάλα υστερον έπισημαίνει. Τὸ δὲ παιδίον ἐν τῆ μήτρα ον, τὰς χείρας ἔχει πρὸς ταῖς γένυσι, καὶ τὴν κεφαλήν πλησίον τοιν ποδοίν ούκ έστιν δε άκρί-

βεια κρίναι, ούδ αν ίδης έν τη μήτρα το παιδίον, 10

DE GENITA-LIBUS.

Intra quot menses moveat mas, et foemina.

Quomodo in utero foetus jaceat.

unguesque ac capilli radices egerint, tunc sane etiam movetur; ad idque masculo trium mensium tempus conceditur, foemellae vero quatuor, quod mas foemella sit durior et robustior. 8 Cum autem foetus movetur, tunc sane lac de se significationem matri exhibet; mammae enim tunc attolluntur: et mulieribus quidem, quae denso sunt corporis habitu, tardior est lactis signi-9 ficatio. At vero puer, ubi in utero existit, manibus ad genas adhaeret, caputque pedibus proximum habet; neque certo dignoscere queas, etiamsi puerum in utero videas, utrum caput de-

1. κινείται] Sic M., κικείται Ε., κινέεται Η.Ι.

ib. εἰς τοῦτο] ές τοῦτο Η.Ι.

ib. τὸ μὲν ἄρρεν] Sic E., τῷ μὲν

ἄρρενι Μ., τῷ μὲν ἄρσενι Η.Ι. 2. τὸ δὲ θῆλυ] Sic Ε., τῷ δὲ θήλει Μ., τη δὲ θηλείη Η., τῆ δὲ θη-

ib. τέσσαρες Duas lin. hic om.

Theoph.

2, 3. ἐπειδὴ—ἰσχυρότερον] κινέ-εται δὲ πρῶτον τὸ ἄρσεν ὅτι ἔστιν Ισχυρότερον τοῦ θήλεος Η.Ι.

3. θήλεως] θήλεος Η.Ι.Μ. Vide

sup. ad p. 228. l. 3. 4. "Οταν δὲ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 401.

ib. "Οταν] δκόταν Η.Ι.

ib. ἔμβρυον] Sic H.I.M., ἔμβριον Ε.

ib. καὶ τὸ γάλα ἐπισημαίνει] δή έπισημαίνει καὶ τὸ γάλα Η.Ι.

5. τότε γὰρ καὶ οἱ μαστοὶ] οἱ γὰρ μαζοί Η.Ι.

 αἴρονται] καὶ αἱ θηλαὶ ὀργῶσι, τὸ δὲ γάλα οὖ χωρέει add. H.I. ib. ταις δέ | τησι δέ Η.Ι.

ib. πυκνοσάρκοις Sic M., ποικνοσάρκοις Ε., πυκνοσάρκοισι Η.Ι. ib. τὸ γάλα ὖστερον] ὖστερον τὸ

γάλα Η.Ι.

7. ἐπισημαίνει] καὶ ἔρχεται τῆσι δὲ ἀραιοσάρκοισι πρόσθεν add. Η.Ι.

ib. Τὸ δὲ παιδίον κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 414, 15.

ib. τη μήτρα] τησι μήτρησι Η.Ι. 8. δν, τὰς χείρας] ἔον, τὰ χείρε

ib. ταίς] τοίσι Η.Ι.

ib. γένυσι] Sic H.I.M., γέννυσι Ε. 9. οὐκ ἔστιν δὲ] οὐκ ἔστι δὲ Μ., καί οὐκ ἔστιν Η.

ib. ἀκρίβεια] ἀτρεκείη Η.Ι. 10. τῆ μήτρα] τῆσι μήτρησι Η.Ι.

DE GENITA-LIBUS.

Quomodo membranae rumpantur, et prodeat foetus.

πότερον την κεφαλην κάτω έχει η ἄνω. ἐκ δὲ τοῦ ομφαλού τεταμένοι είσιν ύμένες οι περιέχοντες αυτό.

- 10 Όταν δὲ τῆ γυναικὶ ὁ χρόνος τοῦ τόκου παραγίνεται, συμβαίνει τῷ παιδὶ, κινουμένω καὶ σκαρίζοντι ποσὶ καὶ χερσὶ, ρηξαί τινα τῶν ὑμένων ραγέντος δὲ ήδη 5 ένος, οι άλλοι ασθενεστέραν δύναμιν έχουσιν καὶ ρήγνυνται πρώτον οι [ἐκείνου] ἐχόμενοι, ἔπειτα δὲ ὁ 11 υστατος. "Όταν δὲ ραγῶσιν οι υμένες, τότε λύεται τοῦ δεσμοῦ τὸ ἔμβρυον καὶ χωρεῖ ἔξω κλονηθέν.
- 34 Έπεὶ οὖν ἐκ πατρώου σπέρματος καὶ μητρώου τὸ 10 έμβρυον ἀποτελεῖται, ἀπεδείχθη δὲ ὅσα ἐν τοῖς τοκεῦσιν ἐστὶν, ταῦτα καὶ ἐν τῷ τέκνῳ ὅθεν [ἀπὸ] τοῦ

orsum an sursum vergat : verum ex umbilico membranae, quae 10 eum continent, protenduntur. Quando vere mulieri tempus partus instat, tum, se movente puero et pedibus ac manibus se jactante, membranam quandam internam abrumpi contingit; qua rupta, caeterae imbecilliores fiunt; primumque rumpuntur quae illam 11 contingunt, deinde postrema. Ruptis autem membranis, tum foetus vinculo exolvitur et agitatus foras prodit.

34 Cum igitur ex patris semine et matris perficiatur foetus, et prius dictum sit (c. 31. §. 10.) quaecunque in parentibus sunt, eadem esse

Ι. κάτω έχει ἡ ἄνω] ἄνω έχει ἡ κάτω Η.Ι.

2. υμένες οἱ περιέχοντες] οἱ ὑμένες ἀντέχοντες Η.Ι.

3. "Όταν δὲ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 416.

ib. "Οταν] ὁκόταν Η.Ι.

ib. ὁ χρόνος τοῦ τόκου] ὁ τόκος

ib. παραγίνεται] παραγίνηται Μ., παραγένηται Η.Ι.

4. τῷ παιδὶ τῷ παιδίφ Μ., τότε

τῶ παιδίω Η.Ι.

ib. κινουμένω] κινεομένω Η.Ι. ib. σκαρίζοντι ποσί και χερσί]

ασκαρίζοντι χερσί τε καὶ ποσὶ Η.Ι. 5. ρηξαι] Sic Η.Ι.Μ., ρηζαι Ε. ib. ὑμένων] ὑμένων τῶν ἔνδον Η.Ι. 6. οἱ ἄλλοι] καὶ οἱ ἄλλοι Η.Ι.

ib. ἀσθενεστέραν ακιδνοτέραν

H. I.

ib. ἔχουσιν] ἔχουσι Η.Ι.Μ.

7. ρήγνυνται] ρήγνυται Μ. errore

fort. typogr.
ib. οἱ [ἐκείνου] Sic M., μὲν οἱ κείνου Η.Ι., οἱ ἐκεῖ τε Ε.

ib. ἔπειτα δὲ] δὲ om. H.I.

8. "Οταν δέ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 416.

ib. "Οταν] όκόταν Η.Ι.

9. τοῦ δεσμοῦ] ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ

ib. χωρεί] Sic M., χορεί Ε., χω-ρέει Η.Ι.

12. έστὶν ἐστὶ Μ.

ib. ὅθεν [ἀπὸ] κ.τ.λ.] Cf. Hipp.

 p. 379.
 ib. ὅθεν] ὁκόθεν Η.Ι.
 ib. [ἀπὸ] Sic H.I. et sic inf. p. 249. l. 3., av E.M.

Must. p. 13, 14.

σώματος του άνδρος πλέον έλθη είς την γονήν, [ἐκείνο] τοῦ σώματος κάλλιον ἔοικεν τῷ πατρί οθεν δὲ πλέον ἔλθη ἀπὸ τῆς γυναικὸς, [ἐκείνο] τοῦ σώ-2 ματος κάλλιον ἔοικεν τῆ μητρί. "Εστιν δὲ Γούκ άνυστὸν] πάντα τῆ μητρὶ ἐοικέναι, τῷ δὲ πατρὶς [μηδέν, η] τὸ ἐναντίον, τοῦτ' ἐστὶ μηδ' ἐτέρφ ἐοικέναι ούδέν άλλ' άμφοτέροις άνάγκη τίς έστιν έοικέναι p. 14 τινὶ, είπερ έξ άμφοτέρων τῶν σωμάτων τὸ σπέρμα [χωρεί] είς τὸ τέκνον ὁπότερον δ' αν πλείον ξυμβάληται καὶ ἀπὸ πλειόνων [χωρίων τοῦ σώματος εἰς 10 3 τὸ τέκνον,] ἐκείνω τὰ πλείονα ἔοικεν. Καὶ ἔστιν ὅτε

DE GENITA-LIBUS.

Quare foetus patri aut matri magis sit similis.

in puero; cui plus ex viri corpore ad genituram accesserit, illa corporis pars patri magis erit similis; cui vero plus ex muliere prodi-2 erit, illa corporis pars matrem magis referet. Neque vero fieri potest ut per omnia matri similis sit, patrem nihil referat, aut contra, neque alterum referat; verum utriusque aliqua in re similem esse necesse est, siquidem ex utrisque semen ad procreandum foetum provenit; quisquis autem plus et ex pluribus corporis partibus 3 ad foetum contulerit, illi pluribus in rebus similis erit. Ac inter-

1. είς την] ές την Η.Ι. ib. γονην] ή της γυναικός add. Η.Ι.

2. [ἐκείνο] τοῦ σώματος] ἐκείνου τοῦ σώματος Ε.Μ., τὸ τέκνον κείνο

ib. ἔοικεν] ἔοικε Η.Ι.

ib. ὅθεν] ὁκόθεν Η.Ι. 3. [ἐκείνο] τοῦ σώματος] ἐκείνου τοῦ σώματος Ε., τοῦ σώματος κείνο τὸ τέκνον

Η., κείνο τοῦ σώματος (sic I.), τοῦ σώματος έκείνου Μ.

4. ἔοικεν] ἔοικε M.

ib. "Εστίν κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 379.

ib. "Εστιν] ἔστι Η.Ι.Μ.

ib. [οὐκ ἀνυστὸν] Sic H.M., οὐ

κανοιστόν Ε., οὐκ ἀνιστόν Ι. 5. τῷ δὲ πατρὶ] ἐν δὲ τῷ πατρὶ Ι. 6. [μηδὲν, ἢ] Sic H.I.M., μηδὲ Ε. ib. τοῦτ' ἐστὶ] τούτου Η.Ι.

ib. μηδ' έτέρω Sic E.H.I., μηδετέρω Μ.

7. οὐδέν] μηδέν Η.Ι. ib.ἀμφοτέροις]ἀμφοτέροισινΗ.Ι. 8. ἐξ] ἀπ' Η.Ι.

9. [χωρεί] Sic M., χωρη Ε., χω-ρέει Η.Ι.

ib. είς τὸ τέκνον] ές τὸ τέκνον Η.

Ι., τὸ τέκνον om. Μ.

ib. ὁπότερον] ὁκότερος Η.Ι., ὁπότερος Μ.

ib. πλείον] πλέον Η.Ι. ib. ξυμβάληται] Sic E. H. I., ξυμβάλληται Μ., ές τὸ ἐοικέναι add.

10, 11. [χωρίων—τέκνον] χωρίον είς τὸ τέκνον τοῦ σώματος Ε., χωρίων τοῦ σώματος Η.Ι., χωρίων εἰς τὸ ἐοικέναι τοῦ σώματος Μ.

11. ἐκείνω] κείνω Η.Ι. ib. ἔοικεν] ἔοικε Η.Ι., ἔοικε τὸ τέκνον Μ.

ib. Καὶ ἔστιν κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 379, 80.

K k

Must. p. 14.

DE GENITA-LIBUS.

Quare ex parentibus robustis foetus imbecillus gignatur.

θυγάτηρ γενομένη, τὰ πλείονα ἔοικεν κάλλιον τῷ πατρί η τη μητρί καὶ κούρος γενόμενος, έστιν ότε κάλλιον ἔοικεν [τῆ μητρὶ ἢ τῷ πατρί.]

- 4 [Γράφεται] δὲ ἐν τῷ Ἱπποκράτει καὶ τόδε "Εστιν
- " ὅτε τὰ τέκνα λεπτὰ καὶ ἀσθενῆ γίνονται, πατρὸς 5
- " καὶ μητρὸς παχέων τε καὶ ἰσχυρῶν ὅντων καὶ αν
- " μέν πολλών παιδίων ήδη γενομένων τοιοῦτον γένη-
- " ται, δηλον ὅτι ἐν τῆ μήτρα ἐνόσησεν τὸ ἔμβρυον
- " ἀπὸ τῆς μητρὸς, ἢ τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἔξω παρεκπε-
- " σούσης, τῶν μητρῶν χανουσῶν μᾶλλον, καὶ διὰ 10
- 5" τοῦτο ἀσθενὲς ἐγένετο. Νοσεῖ δὲ τῶν ζώων ἔκαστον
 - " κατὰ τὴν ἰσχὺν αύτοῦ· ἂν δὲ πάντα τὰ παιδία

dum contingit ut edita filia majore ex parte patrem melius quam matrem referat; et editus filius nonnunquam matris magis quam patris similis existit.

- 4 Hoc quoque apud Hippocratem scriptum reperitur, (De Genit. T. I. p. 380.;) "Interdum tenues et imbecilli foetus ex paren-
 - "tibus crassis et robustis gignuntur; quod si multis jam editis
 - " ejusmodi liberis accidat, foetum in utero a matre aegrotasse
 - " perspicuum est, vel aliquid ejus incrementi foras prodiisse,
- 5" utero nimium dehiscente, proindeque debilem existere. Ani-" mantium autem quodcunque pro virium suarum ratione aegro-
 - Ι. ἔοικεν ζοικε Η.Ι.Μ.
 - 2. κοῦρος γενόμενος] Sic E.H.I.,

γενόμενος κούρος Μ.

3. ἔοικεν] ἔοικε Η.Ι.Μ.
ib. [τῆ μητρὶ ἡ τῷ πατρί] Sic
Η.Ι., τῷ πατρὶ ἡ τῆ μητρὶ Ε.Μ.
Lin. tres hic om. Theoph.

4. [Γράφεται] γράφει Ε.Μ. ib. "Εστιν ὅτε κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

5. ἀσθενη γίνονται] ἀσθενέα γίνεται Η.Ι.

ib. πατρὸς] ἐκ πατρὸς Η.Ι.

6. ὄντων] ἐόντων Η.Ι.

ib. καὶ αν μὲν] κῆν μὲν Η.Ι.

7. παιδίων ήδη γενομένων] ήδη γενομένων των παιδίων Η.Ι.

8. τῆ μήτρα] τῆσι μήτρησιν Η.Ι. ib. ἐνόσησεν] ἐνόσηεν Ε., ἐνόσησε Η.Ι.Μ.

9. της μητρός και της μητρός Η.Ι. ib. ή της τροφης] om. ή Μ., ή της αύξης Η.Ι.

ib. παρεκπεσούσης παρήει Η., παρείη Ι.

10. μητρών χανουσών] μητρέων χανουσέων Η.Ι.

11. Νοσεί δὲ κ. τ. λ. Cf. Hipp. p. 380.

ib. Νοσεί νοσέει Η.Ι.

ib. τῶν ζώων] Sic Ε.Ι.Μ., τῶν

12. αύτοῦ ἀν] έωυτοῦ ἡν Η.Ι. ib. τὰ] τὰ γενόμενα Η.Ι.

Must. p. 14.

" ἀσθενη [ὦσιν,] αὶ μητραι αἴτιαι εἰσὶν, στενώτεραι

" οὖσαι τοῦ καιροῦ· ἀν γὰρ μὴ ἔχη εὐρυχωρίαν ἔνθα

" τὸ ἔμβρυον τρέφεται, ἀνάγκη γενέσθαι λεπτὸν τὸ

" ἔμβρυον, Γάτε] οὐκ ἔχον ἐν τῆ αὐξήσει εὐρυχωρίαν

" αν δε έχη ευρυχωρίαν, και μη Γνοσήση, επιεικές 5

6" έστι] μεγάλων τοκέων μέγα τέκνον γενέσθαι. [Έχει]

" γὰρ οὕτως ὧσπερ εἴτις σίκυον ήδη ἀπηνθηκότα,

" ὄντα δὲ νεογνὸν καὶ [προσόντα] τῷ σικυηλάτῳ,

" θείη είς άρυστηρα, έσται ίσος τοῦ άρυστηρος τῷ

" κοίλφ καὶ ὅμοιος. ούτωσεὶ ἔχει καὶ τὸ παιδίον, 10

"tare videtur; at vero si omnes editi liberi debiles extiterint,

" uteri, plus aequo angusti, in causa esse existimantur; siquidem

" cum desit amplum spatium in quo foetus nutriatur, ipsum de-

" bilem existere necesse est, deficiente nimirum satis amplo ad

" incrementum spatio; quod si neque desit amplum spatium, ne-

" que foetus aegrotet, aequum esse videtur ut ex magnis paren-

6" tibus magnus partus edatur. Istud autem hoc modo se habet,

" perinde ac si quis cucumerem jam deflorescentem, tenellum

"tamen et adhuc cucumerario adhaerescentem, in vas aliquod

" angustum imposuerit, aequalis ac similis ipsius vasis angusti " cavitati evadet: ad eundem quoque modum in puero se habet,

[ἀσθενῆ ὧσιν] Sic M., ἀσθενῆ

είσιν Ε., ἀσθενέα ἔη Η.Ι. ib. είσιν] είσι Η.Ι.Μ.

ib. στενώτεραι οὖσαι] στενότεραι έοῦσαι Η., στενώτεραι έοῦσαι Ι.

2. αν γὰρ] ην γὰρ Η.Ι.

ib. εὐρυχωρίαν εὐρυχωρίην Η.Ι.

3. τρέφεται] τραφείη Η.Ι. ib. γενέσθαι λεπτον το έμβρυον]

έστιν αὐτὸ λεπτὸν (λεπτὸν αὐτὸ Ι.) γενέσθαι Η.Ι.

4. [ατε] Sic H.I.M., αὔτε Ε.

ib. έν τη αὐξήσει] τη αὔξη Η.Ι.

ib. εὐρυχωρίαν] εὐρυχωρίην Η.Ι. 5. αν δε ην δε Η.Ι.

ib. εὐρυχωρίαν] εὐρυχωρίην Η.Ι.

ib. [νοσήση έπιεικές έστι] Sic Η.Ι.Μ., νοσήων ἐπιεικέσι Ε.

6. γενέσθαι] γίνεσθαι Η.Ι.

ib. ["Εχει] γάρ κ.τ.λ.] Cf. Hipp.

p. 380, 81.

ib. ["Εχει] γὰρ] Sic M., ἔχη ἔστι γὰρ Ε., ἔχει δὲ Η.Ι. 7. σίκυον] Sic H.Ι.Μ., σύκιον Ε.

8. ὄντα] ἐόντα Η.Ι.

ib. νεογνόν Sic H.I.M., νεωγνον Ε.

ib. [πρόσοντα] Sic M., προόντα Ε., προσέοντα Η.Ι.

9. θείη εἰς] Sic M., θείη τίς εἰς Ε., θείη εἰς H.I.

ib. ἔσται] Sic M., ἔσται ἔσται Ε. ib. "ίσος Hic E.I.M., ante καὶ δμοιος Η.

10. κοίλφ] Sie H.I.M., κύλω Ε. ib. ὅμοιος] Lin. quinque hic om.

Theoph. ib. ούτωσεὶ οῦτω δη Η., οῦτω

ib. τὸ παιδίον τῷ παιδίω Η.Ι.

Kk2

DE GENITA-LIBUS.

Foetum, nisi amplum habeat in utero spatium, necessario tenuem esse

Must. p. 14, 15.

DE GENITA-LIBUS.

" αν μεν ευρυχωρία ή έν τη αυξήσει, μείζον γίνεται

7" αν δε στενοχωρία, [έλασσον.] Το δε πηρωθεν έν

" ταις μήτραις παιδίον φημί δη αὐτὸ θλασθέν πηρω-

" θηναι, της μητρός πληγείσης κατά τὸ ἔμβρυον, η

" πεσούσης, η ἄλλου τινὸς βιαίου παθήματος [προσ-5

Ex mutilatis hominibus pueros integros nasci.

8" γενομένου] τη μητρί. "Ότι δὲ πεπηρωμένων άν- p. 15

" θρώπων [ύγιῆ] γίνεται τὰ παιδία ώς ἐπὶ τὸ πλεῖ-

" στον συμβαίνει †έχει γὰρ τὸν ἀριθμὸν πάντα τῶν

" πεπηρωμένων τὰ ὑγιῆ, εἰ μή τι νόσημα [προσπέση]

" ἐνδέχεται δὲ καὶ πηρωθηναι, καθάπερ ὁ τοκεύς." † 10

Semen e toto corpore secerni.

Ταῦτα δέ μοι οὕτως ἀποπέφανται. τὴν δὲ γονήν φημι [άποκρίνεσθαι] άπὸ παντὸς τοῦ σώματος, καὶ

" siquidem ampliore loco incrementum accipiat, major; sin vero

7" angustiore, minor evadit. At vero mutilari in utero puerum " censeo collisione, si circa foetum mater percussa fuerit, vel

" in eum ceciderit, vel aliam vim quampiam perpessa fuerit.

8" Ex mutilatis autem hominibus ut integri pueri nascantur ut

" plurimum contingere solet; cum quod mutilatum est omnem

" partium numerum expleverit perinde ac sanum, nisi quis mor-

" bus inciderit; quum, ut parens, ita et foetus mutilatur."

Atque ista mihi ad hunc modum se habere comperta sunt : at vero genituram e toto corpore secerni assevero, tum ex solidis, tum

ι. αν μέν εθρυχωρία ή ην μέν εὐρυχωρίη οἱ ἔη Η.Ι.

ib. αὐξήσει] αὕξη Η.Ι. 2. αν δε ην δε Η.Ι.

ib. στενοχωρία στενοχωρίη Η.Ι.

ib. [έλασσον] Sic H.I.M., έλάσσων Ε.

ib. Τὸ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 381.

ib. πηρωθέν] πηρηθέν Ι.

3. ταις μήτραις] τῆσι μήτρησι Η.Ι. ib. θλασθέν] φλασθέν Μ., ή φλασθέν Ι.,

5. [προσγενομένου] Sic H.M.,

προσγινομένου Ε.Ι.

μητρί] Decem lin. hic om.

Theoph. ib. "Οτι δέ κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 382. ib. "Οτι δέ] ὅτι καὶ ἐκ Η., ὅτι δὴ Ι.

7. [ύγιῆ] Sic M., ύγιέα Η., ύγι-

aîa E.I. Cf. inf. p. 253. 1. 7. ib. γίνεται] τίκτονται Η.Ι.

ib. έπὶ το πλείστον ἐπιπλείστον Η.Ι.

8—10. †ἔχει—τοκεύς] Loc. fort. corrupt. Vide Adnott.

8. των πεπηρωμένων τὰ ὑγιῆ] τὸ

πεπηρωμένον τῷ ὑγιεῖ Η.Ι. 9. εἰ μή τι] ἐπὴν δέ τι οἱ Η., έπην τι οί Ι.

ib. [προσπέση] Sic H.I., -πέσει Ε., -πέσοι Μ. Tres lin. add. H.I.

10. ἐνδέχεται δὲ] οὐ θαῦμα δέ (δή Ι.) μοι δοκέει Η.Ι.

11. Ταῦτα δέ μοι κ. τ. λ.] Cf.

Hipp. p. 374, 75.
12. [ἀποκρίνεσθαι] Sic H. I., om. Ε.Μ.

ib. τοῦ] Sie H.I.M., τοὺς Ε.

Must. p. 15.

άπὸ τῶν στερεῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν, (αἵματος, καὶ φλέγματος, καὶ τῶν δύο χολῶν ἀπὸ [τούτων] γὰρ αί νόσοι γίνονται) ταις δέ γυναιξι τριβομένου έν τη μίξει τοῦ αἰδοίου καὶ τῶν μητρῶν κινουμένων, ὅσπερ κνησμον έμπίπτειν είς αὐτὰς καὶ τῷ ὅλῷ σώματι ήδο-5

10 νην καὶ θέρμην παρέχειν. Μεθίει δὲ καὶ ή γυνη [άπὸ τοῦ σώματος, ότὲ μὲν] εἰς τὰς μήτρας, καὶ [ἰκμαλέαι] γίνονται, ότε δε καὶ έξω, αν χάσκωσιν αι μητραι μαλ-

11 λον τοῦ καιροῦ. Καὶ ήδεται, ἐπὰν [ἄρχηται] μίσγεσθαι, διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, μέχρι αὐτῆ [μεθιῆ] τι 10 ό ἀνήρ· καὶ ἀν μὲν ὀργᾳ ἡ γυνὴ μίσγεσθαι, πρόσθεν τοῦ ἀνδρὸς [ἀφίει,] καὶ τὸ λοιπὸν οὐκ ἔτι ὁμοίως

ex humidis, (sanguine, pituita, et duobus bilis generibus; ex his enim morbi fiunt;) mulieribus autem in coitu attrito pudendo et commotis uteris, pruritum quendam in seipsis sentiri et toto cor-

- 10 pori voluptatem caloremque praebere. Semen vero e corpore etiam emittit mulier, interdum quidem in uterum, ex quo humidus redditur, nonnunquam vero foras, si plus aequo uterus dehiscat.
- 11 Illa etiam, ubi coirecoeperit, toto tempore voluptatem percipi t, dum vir semen emiserit; quod si coitum ardenter quidem mulier appetat, ante quam vir semen emittit, neque deinceps eadem

1. τῶν στερεῶν] Sic E. H. I., om. τῶν Μ.; καὶ ἀπὸ τῶν μαλθακῶν add. H.I.

ib. τῶν ὑγρῶν] τοῦ ὑγροῦ παντὸς

τοῦ ἐν τῷ σώματι Η.Ι.

1, 2. αίματος - χολών είσι δέ τέσσαρες ιδέαι τοῦ ύγροῦ, αίμα, χολή, ὕδωρ, καὶ φλέγμα τοσαύτας γαρ ιδέας έχει ξυμφυέας ὁ ἄνθρωπος έν έωυτῷ Η.Ι.

2. ἀπὸ [τούτων] γὰρ] ἀπὸ τούτου γὰρ Ε.Μ., καὶ ἀπὸ τουτέων Η.Ι.

3. γίνονται] ἡ αἱ ἐκ νόσων διακρίσεις Η.Ι., et lin. tres add.

ib. ταις δέ] τῆσι δέ Η. Ι.

ib. τριβομένου έν τῆ μίξει] έν τῆ μίξει τριβομένου Η.Ι.

4. μίξει Sic H.I.M., μήξει Ε. ib. μητρών κινουμένων] μητρέων κινευμένων Η.Ι.

εἰς αὐτὰς] ἐς αὐτὰς Η.Ι.

ib. δλω] ἄλλω Η.Ι.

6. Μεθίει κ.τ.λ.] Cf. Hipp. p. 375. ib. [ἀπὸ τοῦ σώματος, ότε μεν Sic H.I., ότὲ μὲν ἀπὸ τοῦ σώμ. Ε.Μ. 7. καὶ [ἰκμαλέαι] καὶ ἰκμαλαίαι Ε.Μ., αἱ δὲ μῆτραι ἰκμαλέαι Η.Ι. Cf. sup. p. 128. l. 15: 252. 7.

8. ἄν χάσκωσιν] ἢν χάσκωσιν Η.Ι. 9. Καὶ ήδεται κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

p. 375.
ib. ἐπὰν [ἄρχηται] Sic M., ἐπὰν ἄρχεται Ε., ἐπὴν ἄρξηται Η.Ι.
10. μέχρι] μέχρις Η.Ι.Μ.; vide sup. ad p. 63. l. 1.
ib. αὐτῆ] ἄν αὐτὴν Η.Ι.

ib. [μεθιή] τι] Sic M., μεθίει τὶ

Ε., μεθιῆ Η., μεθῆ Ι. 11. καὶ ἄν μὲν] κἄν μὲν Η.Ι. 12. [ἀφίει] Sic H.I.M., ἀφίη Ε.

DE GENITA-LIBUS. Unde foemina in coitu voluptate

afficiatur.

Must. p. 15.

DE GENITA-LIBUS.

> Mensium suppressionem periculosam esse.

ήδεται ή γυνή : αν δε μη όργα, [συντελεί] τῷ ἀνδρὶ 12 ήδομένη. Καὶ έχει οῦτως ώσπερ εἴ τις ἐφ' ὕδωρ ζέον έτερον ύγρον ψυχρον [έπιχέει,] παύεται το ύδωρ το ζέον ούτως καὶ ή γονη έμπεσούσα τοῦ άνδρὸς εἰς τας μήτρας σβέννυσι την θέρμην και την ήδονην της 5 13 γυναικός παύει. "Αμα δὲ καὶ ἡ μίξις, τὸ αἷμα θερμάνασα καὶ ὑγράνασα, ποιεῖ ὁδὸν εὐκολωτέραν τοῖς καταμηνίοις των δε καταμηνίων μη χωρούντων έξω, 14 τὰ σώματα τῶν γυναικῶν ἐπίνοσα γίνεται. Ἐπὰν δὲ μιχθη ή γυνή, αν μέν δή μή μέλλη λήψεσθαι έν το γαστρὶ, πρὸς τῷ ἔθει χωρεῖ ἔξω ἡ γονή αν δὲ

voluptate perfunditur; sin vero venerem non vehementer ap-12 petat, una cum viro voluptate affici desinit. Ac habet se res ad hunc modum, ut si quis ad aquam ferventem frigidam affundat, fervere aqua desinit; ita etiam virile semen in uterum illapsum 13 mulieris calorem et voluptatem extinguit. Simulque coitus, sanguinem excalefaciens et humectans, causa est ut menses facilius profluant; quibus minime prodeuntibus, morbis obnoxiae mulieres red-14 duntur. Post coitum autem, siquidem mulier minime conceptura

I. $\dot{\eta}$ γυν $\dot{\eta}$] $\dot{\eta}$ om. H.I. ib. $\dot{a}\nu$ δ $\dot{\epsilon}$] $\dot{\eta}\nu$ δ $\dot{\epsilon}$ H.I.

ib. [συντελεί] Sic M., συντελή Ε., συντελέει Η.Ι.

ib. τῷ ἀνδρὶ] Sic H.I.M., τῶν

άνδρὶ Ε.

2. Kaì ἔχει κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

p. 375.
 ib. ἐφ' ὕδωρ] Sic M., ἐφ' ὕδων
 E., ἐπὶ ὕδωρ H.I.

3. ίγρον ψυχρον] ψυχρον ὕδωρ Η. Ι.

ib. [ἐπιχέει] Sic H.I., ἐπιχέη Ε., έπιχέοι Μ.

ib. τὸ ὕδωρ] om. H.I.

4. οὖτως] οὖτω Η.Ι.Μ. ib. ἐμπεσοῦσα] πεσοῦσα Η.Ι.

ib. εἰς τὰς] ές τὰς Η., εἰς τὰς Ι.

5. σβέννυσι] Sic H.I.M., σβέννισι Ε.

6. παύει om. H.I. Lin. quatuordecim hic om. Theoph.

ib. Αμαδέκ.τ.λ.] Cf. Hipp. p.376. ib. καὶ ἡ μίξις] ἡ μίξις Η.Ι. ib. θερμάνασα] θερμαίνουσα Η.Ι.

7. ὑγράνασα] ὑγραίνουσα Η.Ι. ib. ποιεί] ποιέει Η., ποιέοι Ι.

ib. εὐκολωτέραν] ρηϊτέρην Η.Ι.

ib. τοις καταμηνίοις τοισι καταμηνίοισι Η.Ι.

8. χωρούντων ἔξω] χωρεόντων

9. γίνεται] γίνονται Η.Ι. Lin. duas hic om. Theoph.

ib. 'Επάν δέ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 376.

9, 10. Έπὰν-ᾶν ἐπὴν-ῆν Η.Ι. 10. έν γαστρί] πρός έωυτην Η.Ι.

11. τῶ ἔθει Sic H.I.M., τῶν έθει E.

ib. χωρεί] χωρέει Η.Ι. ib. ἡ γονή] ἡ γονὴ ἀπ' ἀμφοτέρων ὁκόταν ἡ γυνὴ ἐθελήση Η.Ι.

ib. ἀν δὲ] ἡν δὲ Η.Ι.

Must. p. 15, 16.

μέλλη λήψεσθαι, οὐ χωρεῖ έξω, ἀλλ' ἐμμένει ἐν ταις μήτραις ή γονή.

DE GENITA-LIBUS.

per somnum unde

fiunt.

35 Ταῦτα δὲ ἀρκεῖ περὶ γυναικῶν οἱ δὲ ὀνειρώττοντες p. 16 Seminis 2 διὰ τόδε έξονειρώττουσιν. Ἐπὰν τὸ ύγρὸν έν τῷ σώματι διακεχυμένον ή καὶ διαθερμαινόμενον, είτε ύπὸ 5 ταλαιπωρίας, είτε καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς, ἀφίει καὶ αποκρινομένου απ' αὐτοῦ ὁρμὴ παρίσταται οία λαγ-3 νεύοντι. Οἱ δὲ εὐνοῦχοι διὰ τάδε οὐ λαγνεύουσιν, ὅτι σφων ή δίοδος άμαλδύνεται της γονης έστι γαρ δί 4 αὐτῶν τῶν ὀρχέων ἡ ὁδός. Τῶν [δὲ] ταῦτα ἐκτρι- 10

Eunuchi unde steriles sint;

sit, semen pro more foras profluet; quod si conceptura sit, semen minime foras profluit, sed in ipso utero manet.

Sed de mulieribus satis; qui vero per somnum veneris ludibrio 2 tentantur, hanc ob causam per somnum venerea exercent. Quum humor in corpore diffusus sit et excalefactus, sive ex vehementi exercitatione, sive ex alia quavis causa, semen vir emittit; et dum excernit libidine tentatur haud secus ac qui venerem ex-At vero eunuchi eam ob causam venerem minime exercent, quia geniturae transitus ipsis aboletur; per ipsos enim 4 testes ei via est. Qui vero istorum attritionem passi sunt, iis

1. λήψεσθαι] Sic H.I.M., λείψεσθαι Ε.

ib. χωρέι] χωρέει Η.Ι.

ταῖς μήτραις] τῆσι μήτρησι

3. οί δε δνειρώττοντες κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 372.

ib. ὀνειρώττοντες] Sic M., ὀνειρώτγοντες Ε., έξονειρώσσοντες Η.Ι.

4. έξονειρώττουσιν] Sic M., έξ ονειρώτγουσιν Ε., έξονειρώσσουσιν

ib. 'Επὰν τὸ κ. τ. λ.] Cf. Hipp.

5. ή καὶ διαθερμαινόμενον] ἔη καὶ διάθερμον Η.Ι.

6. ταλαιπωρίας] ταλαιπωρίης Η.Ι.

ib. καὶ ὑπ'] ὑπὸ Η.Ι.
ib. ἀφίει] ἀφρέει Η.Ι.
7. ὁρμη] ὁρᾶν Η.Ι.
ib. οΐα λαγνεύοντι] οΐη λαγνείη

έχει γάρ τὸ ύγρὸν τοῦτο ὅπερ λαγνεύοντι Η., οἵη περ ἐν τῷ λαγνείη· ἔχει γὰρ αὐτῷ τὸ κ.τ.λ. Ι. Lin. tres hic om. Theoph.

8. Οἱ δὲ εὐνοῦχοι κ. τ. λ.] Cf.

Hipp. p. 373. ib. διὰ τάδε] διὰ ταῦτα Η., διὰ τάδε Ι.

9. σφών] σφέων Η.Ι. 10. ὀρχέων] ὀρχίων Η.Ι.

ib. όδός] έξοδος Ι., καὶ νεῦρα τείνει λεπτά καὶ πυκνά εἰς τὸ αἰδοῖον έκ τῶν ὀρχίων, οἶσιν ἀείρεται καὶ καθίεται. καὶ ταῦτα ἐν τῆ τομῆ ἀποτέμνεται, διότι καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν οί εὐνοῦχοι χρηστοί add. Η.Ι.

ib. Τῶν [δὲ] ταῦτα κ. τ. λ.] Cf.

Hipp. p. 373. ib. [δε] ταῦτα] Sic M., δεδν ταῦτα Ε., δε τάδε Η.Ι.

Must. p. 16.

DÉ GENITA-LIBUS.

quosdam autem semen excernere,

sed inutile et sterile.

Pueri unde steriles sint.

βέντων ή όδος της γονης έμπέφρακται σκληρά δέ καὶ μωρὰ τὰ νεῦρα γινόμενα οὐ τείνονται οὐδὲ ἐκκρί-5 νουσιν. 'Όσοι δὲ καὶ ἐκκρίνουσι σπέρμα, (ἐνδέχεται γὰρ καὶ τοῦτο διὰ τὸ μὴ μόνον ἐν τοῖς ὄρχεσι καὶ ἐν ταις επιδιδυμίσι γίνεσθαι τὸ σπέρμα, άλλὰ καὶ έν 5 τοις κιρσοειδέσι παραστάταις, καὶ έν τοις γεννητικοις μορίοις) τούτου χάριν καὶ ἄχρηστόν ἐστιν καὶ ἄγονον. 6 Τὰ δὲ παιδία οὐ λαγνεύουσι διὰ τόδε, ὅτι λεπτὰ τὰ φλέβια όντα αὐτοῖς καὶ πεπληρωμένα, κωλύει την γονην ιέναι και ὁ κνησμὸς ούχ ὁμοίως παραγίνεται. 10 7 Διὰ ταῦτα οὐδὲ κλονεῖται ἐν τῷ σώματι τὸ ὑγρὸν εἰς ἀπόκρισιν τῆς γονῆς καὶ ταῖς παρθένοις διὰ τὴν αἰ-8 τίαν ταύτην οὐκ [ἀποχωρεί] τὰ καταμήνια. Ἐπὰν δὲ

geniturae via obstructa est; nervique a callo indurati et hebes-5 centes neque intenduntur neque semen excernunt. Si qui autem semen excernunt, (quod idcirco fieri potest quia non solum in testibus et supergeminalibus semen efficitur, verum etiam in varicosis assessoribus, et in partibus genitalibus;) hac de causa inutile 6 est et sterile. Pueri autem eam ob causam venerem minime exercent, quia venae exiles et plenae genituram ferri prohibent; 7 neque pruritus eodem modo excitatur. Quare neque humor in corpore agitatur ut genitura secerni queat; et virginibus quoque 8 eandem ob causam menses minime prodeunt. Ubi vero adole-

ι. ἐμπέφρακται] πωροῦνται γὰρ οί δρχιες add. H.I.

ib. σκληρά δέ καὶ μωρά τὰ νεῦρα] καὶ τὰ νεῦρα σκληρὰ καὶ μωρὰ Η.Ι.

2. γινόμενα] γινόμενα ύπὸ τοῦ

πώρου Η.Ι.

ib. οὐ τείνονται οὐδὲ ἐκκρίνουσιν ού δύναται (δύνανται Ι.) τείνειν καὶ χαλάν Η.Ι.

3-7. "Οσοι-άγονον] om. H.I.,

pro quibus lin. quinque. 4. διὰ τὸ μὴ] διὰ τὸ οὐ Μ.

 γεννητικοίς γενητικοίς Μ., typogr. fort. errore.

7. ἐστιν] ἐστι Μ. 8. Τὰ δὲ παιδία κ. τ. λ.] Cf. Hipp. p. 373.

8. Τὰ δέ-ὅτι τοίσι δὲ παιδίοισι

H. I.

9. φλέβια ὄντα αὐτοῖς] φλέβνα οντα αὐτοῖς Ε., φλέβια ἐόντα Η.Ι., φλέβια όντα Μ.

ib. πεπληρωμένα] πληρούμενα

Μ., πληρευμένα Η.Ι.

11. κλονείται | κλοείται Ε., κλονέεται Η.Ι.

ib. είς ἀπόκρισιν] ές ἀπόκρ. Η.Ι. 12. Καὶ ταῖς παρθένοις κ. τ. λ.]

Cf. Hipp. p. 373, 74. ib. ταις παρθένοις] τῆσι παρθέ-

νοισι μέχρις αν νέαι έωσιν Η.Ι. 12,13. διὰ-καταμήνια] οὐ χωρέει τὰ καταμήνια δι' αίτιον τὸ αὐτὸ Η.Ι.

13. [ἀποχωρεῖ] Sic M., ἀπο-χωρη Ε.

ib. ἐπὰν δὲ] ἐπὴν δὲ Η.Ι.

Must. p. 16, 17.

αύξωνται καὶ παρθένοι καὶ παίδες, αὶ φλέβες αἱ εἰς τὸ αἰδοῖον τείνουσαι τοῦ παιδὸς, καὶ τῆς παρθένου αἰ έπὶ τὰς μήτρας, πίμπλανται ὑπὸ τῆς αὐξήσεως καὶ στομοῦνται, καὶ δίοδος γίνεται, καὶ τὸ ύγρὸν κλόνησιν τότε έχει εύρυχωρία γὰρ τότε γίνεται † ὅταν [κλο- 5 νήσηται] καὶ χωρήση τὰ δὲ παιδία τό τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ὅταν [άδρωθῶσιν.]+

DE GENITA-LIBUS.

Γίνονται δὲ δίδυμα διὰ τόδε. ὅταν τὸ τοῦ ἀνδρὸς σπέρμα έξακοντισθη πολύ καὶ ἰσχυρον, καταμερίζεται είς άμφοτέρους τους κόλπους της μήτρας, δεξιόν το 10 τε καὶ ἀριστερόν. Διὰ οὖν τὸ πληθος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀποτελοῦνται τὰ δύο ἄρρενα: [αν] δὲ πολύ μὲν ἔλθη, 11 ούκ ἰσχυρὸν δὲ, ἀποτελοῦνται τὰ δύο θήλεα. Πολ- p. 17 λάκις δὲ ἰσχυρὸν ἀποπεμπόμενον τὸ σπέρμα ἐν τῷ 12 τέλει ἀσθενες ἀπεκρίθη. "Όταν οὖν τὸ τοιοῦτον 15

Quare nascantur gemelli.

verint tum virgo tum puer, venae quae ad pueri pudendum et in virginis uterum feruntur, incremento accepto ampliores redduntur et aperiuntur, et transitus fit, et tunc humidum agitari incipit; spatia enim ampliora habet,

Ob hanc causam nascuntur gemelli: quum semen virile multum et validum ejaculetur, in utrumque matricis sinum, dextrum 10 scilicet et sinistrum, dividitur. Semen si multum sit et validum. duo mares procreantur; sin autem multum sit, non tamen vali-11 dum, duae foeminae efficiuntur. Saepe autem semen, quod primo 12 validum fuerat, postremo infirmum fit quum excernitur. Quum

Ι. παρθένοι καὶ παίδες παρθένος καὶ παῖς Η.Ι.

ib. εἰς τὸ] ές τὸ H.I.

2. αί ἐπὶ Τ καὶ ἐπὶ H.I.

3. πίμπλανται] εΰροαι γίνονται Η.Ι.

ib. αὐξήσεως] αὕξης Η.Ι.

4. καὶ δίοδος] καὶ όδὸς καὶ δίοδος διὰ στενῶν Η.Ι.

5. έχει] ἴσχει Η.Ι. ib. εὐρυχωρία εὐρυχωρίη Η.Ι.

ib. γὰρ τότε] γάρ οἱ τότε Η.Ι. 5—7. †őταν—[άδρωθῶσιν] Loc. corrupt.; H. I. quae sequuntur: ἔνθα κλονήσεται, καὶ τῷ παιδὶ χωρέει, ἐπὴν άδρὸς (ἀνὴρ Ι.) ἔη, διὰ τόδε καὶ τῆ παρθένω τὰ καταμήνια.
 ὅταν [κλονήσηται] ὅτ' ἄν κλορός

νήση τὲ Ε., ἔνθα κλονήσεται Μ. 7. [άδρωθ.] Sic Sc., ἀνδρωθ. Ε.Μ. 10. δεξιόν τε] δεξιόν Μ. 12. [αν] δε Sic M., εὶ δε Ε.

Mast. p. 17 ..

DE GENITA-LIBUS.

mammarum exte-

nuatione.

Abortus futuri signa a

Fabr. p. 904. κατέλθη σπέρμα έν τῆ συλλήψει, καὶ γένηται έν κατοχή διδύμων, ἀνάγκη γενέσθαι τὸ μὲνενον ἄρ-

- 13 ρεν, τὸ ἐν τῆ δεξιᾶ, τὸ δὲ ἐν τῆ ἀριστερᾶ, θῆλυ. Οὔτως γὰρ καὶ Ἱπποκράτης φησὶ, " Γυναικὶ ἐν γαστρὶ " έχούση δίδυμα, αν έξαίφνης οι μασθοί ισχνοί γέ-5
 - " νωνται, έκτιτρώσκει. αν μεν ο δεξιος μασθος, το
 - " ἄρρεν αν δε ὁ άριστερὸς, τὸ θῆλυ εἰ δε ἀμφότεροι
 - " οἱ μασθοὶ, ἀμφότερα ἐκτρώσει."

Quae sint voluptatis causae in actu vene36 [Αί [δὲ] ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς νεφροὺς χωρίων ἀρτηρίαι καὶ φλέβες έπὶ τὰ γεννητικὰ μόρια φερόμεναι, 10 παρέρχονται μεν των ύστερων τον πυθμένα, τοις πλαγίοις δὲ αὐτῶν ἐπιβαίνουσαι μέρεσι διχάζονται κάπειτ' έντεῦθεν ή μεν έτέρα μοῖρα πρὸς τοὺς ὄρχεις ἀποχωρεί τοῦ θήλεος ἐκ τῶν πλαγίων, καὶ αὐτοὺς

igitur in conceptione tale descendat semen, et gemelli procreentur, necesse est marem in dextra parte, foeminam in sinistra 13 procreari. Sic enim Hippocrates ait, (Aphor. §. 5. 37, 38. T. III. p. 744.) "Mulieri in utero gemellos gerenti, si mam-" mae subito graciles fiunt, abortit : si dextra mamma, ma-" rem; si vero sinistra, foeminam; sin ambae mammae, ambos " abortiet."]

Arteriae sane atque venae a locis prope renes ad genitales 904 (31)36partes descendentes, in mulieribus quidem uteri fundum praetereunt, ejus vero latera conscendentes, in duas partes finduntur; inde portio una ad muliebres testes a lateribus positos, et ipsa

1. ἐν κατοχῆ] κατοχὴ Μ.

2. ενον] ένον Ε., om. M. 3. Οὖτως γάρ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 153. ib. Οὔτως γὰρ] οΰτω γὰρ Μ.,

ούτως γούν G.

4. φησί] έλεγε G. 4-8. γυναικὶ-ἐκτρώσει] Ε duobus Aphor. unum confecit Theoph. Ap. H. legitur, γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούση, ἡν οἱ μασθοὶ ἐξαίφ-

νης ίσχνοι γένωνται, έκτιτρώσκει: deinde ap. G. et H., yuvaiki év γαστρὶ έχούση, ην ὁ ἔτερος μασθὸς ίσχνος γένηται, δίδυμα έχούση, θάτερον έκτιτρώσκει και ην μέν ό δεξιὸς Ισχνὸς γένηται, τὸ ἄρσεν ἡν δὲ ό ἀριστερός, τὸ θηλυ.

utero adjacent.

9—p. 266,13. [Ai [δè]—τιτθῶν] Sic C.G., om. E.M. 9. [Ai [δè] Sic C., ai γαρ G. ib. [Ai [δè] κ.τ.λ.] Cf. Gal. p.180. 14. αὐτοὺς προσκειμένους αὐτὴ προσκειμένη (ut videtur) C. In vers. Lat. lege, testes, qui et ipsi

Fabr. p. 904. προσκειμένους ταις μήτραις ή δ' έτέρα, προς τον πυθμένα φερομένη, πολυειδώς είς αὐτὸν ἄπασα κατα-2 σχίζεται. Συνάπτει δ' ένταῦθα τὰ πέρατα τῶν εἰς τον άριστερου κόλπου της μήτρας άγγείων πέρασι των είς τὸν δεξιὸν αὐτῆς κόλπον κατεσχισμένων, 5 ώστε καὶ τῆς ὀρρώδους ὑγρότητος ἡ μετάληψις ἀμυδρὰ μέν, άλλ' ὅμως γίνεται τῆ δεξιὰ μήτρα χρεία γὰρ ήδη καὶ μεγίστη ἔμελλεν ἔσεσθαι τῆσδε τῆς ύγρότητος, ώς αν δριμύ τι καὶ δάκνον έχούσης, οδ μάλιστ' είδους έχει χυμον, έπεγείρειν τε πεφυκότος το είς την των μορίων χρησιν, ήδονήν τε παρέχοντος έν 3 ταις ένεργείαις αὐτῶν. "Όταν οὖν μὴ μόνον ὑγρότης ή τοιαύτη κενοῦσθαι δεομένη, καὶ διὰ τοῦτ ἐπεγείρουσα καὶ κεντρίζουσα πρὸς τὴν ἔκκρισιν, άλλὰ καὶ πνεθμα πολύ καὶ θερμον ἀναπνεθσαι ποθοί, ἀμή- 15 χανόν τινα χρη νομίζειν της ήδονης είναι την ύπερ-4 οχήν. [Καὶ] δὴ καὶ τὰ μορία ταῦτα πολὺ τοῦ δέρ-

GENITA-LIBUS.

Quae sint voluptatis causae in actu vene-reo.

utero incumbens, proficiscitur; altera, fundum petens, tota per ip2 sum dissipatur. Hoc in loco vasculorum sinistri uteri sinus orificia, vasculorum dextri orificiis committuntur, quare et serosus
humor a dextra vulva, licet obscure, participatur; cujus, acre
quiddam pruriginosumque habentis, ingens erat futura utilitas;
id genus namque et excitare membra haec ad opus potest, et
3 insignem inter operandum voluptatem afferre. Quando enim
humor iste exire postulans, idcircoque excitans et ad excretionem
proritans, atque una multus et calidus spiritus exhalare optat,
4 immensa quaedam voluptatis magnitudo concipienda est. Huc
adde et harum partium sensum multo quam in cute vegetiorem:

3. Συνάπτει κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 180, 81.

12. αὐτῶν Septem lin. hic om.

Theoph.

ib. "Όταν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 181, 82.

17. [Kaὶ] δὴ καὶ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 182.

ib. [Kai] ὅταν δὲ G., constructione mutata.

^{8.} καὶ μεγίστη] καὶ ἔτι ἄλλη μεγίστη παρὰ τὴν ἔμπροσθεν εἰρημέ-

Fabr. p. 904.

DE GENITA-LIBUS.

ματος αἰσθητικώτερα. προσέρχεται δ' εἰς τοῦτο καὶ άλλη τις οὐ σμικρὰ βοήθεια παρὰ τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως τεταγμένων ἀδενοειδών σωμάτων, έν οἷς καὶ αὐτοῖς ὅμοιον μέν τι σπέρματι, λεπτότερον δ' ίκανῶς, ύγρὸν ὁρᾶται περιεχόμενον.

Seminis substantia.

Αύτὸ δὲ τὸ σπέρμα πνευματῶδές ἐστι καὶ οἷον άφρωδες ωστ, εί έκτὸς έκχυθείη ποτέ, μικρον υστερον έλαττόν τε πολλώ φαίνεσθαι, αποξηραίνεσθαί τε δια ταχέων, έκπνει [γὰρ] έξ αὐτης τὸ πνεθμα διὰ ταχέων, ύπολείπεται δὲ τὸ γλίσχρον ύγρὸν, εἰς έαυτὸ 10 συνιζάνον. ού [γὰρ,] ὧσπερ ή κόρυζα καὶ τὸ φλέγμα, μέχρι πλείστου διαμένει, μήτ' [άναξηραινομένη] καὶ τον ἴσον ὄγκον [φυλάττουσα·] λεπτή μέν γὰρ καὶ ύδατώδης καὶ ἄπεπτος ή τούτων ύγρότης έστὶ, παχεία δὲ καὶ γλίσχρα καὶ μεστὴ τοῦ ζωτικοῦ πνεύματος ἡ 15 6 τοῦ σπέρματος. Ἡ δ' αἰτία καὶ τῆς τούτου γενέσεως

accedit praeterea et aliud non mediocre subsidium a glandulosis corporibus ab utroque colli vesicae latere positis, in quibus [et ipsis] seminis instar, admodum tamen tenuior, humiditas reperitur.

- (32)Semen plane spiritus quidam ac veluti spumeus est; quare, si humi spargitur, mox longe minus apparet, citissimeque arescit, protinus exhalante spiritu viscida parte relicta, ac in seipsam residente : neque enim, ut mucus aut pituita, diu durat, neque arescens et eandem molem retinens; tenuis namque et aquea et incocta est istorum humiditas, contra crassa, tenax, vitalique spiritu (33)6 referta, quae est in semine. Cujus sane genitura ita se habet:
 - 1. αἰσθητικώτερα Lin. duodecim add. G. hic om. Theoph.

ib. προσέρχεται κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 182, 83.

- 5. περιεχόμενον] άλλά περί μέν τούτου μετ' ολίγον έρουμεν add. G.
- 6. Αὐτὸ δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 183. 8. φαίνεσθαι] τοῦ κατ' ἀρχὰς ἐκ-πεσόντος add. G.

9. ταχέων ύπὸ γλισχρότητος

ib. έκπνεί [γὰρ] ὅταν μὲν οὖν εἰς ολκείον έμπέση χωρίον, άρχη γίνεται ζώου γενέσεως; ὅταν δ' εἰς ἀλλότριον, ἐκπνεῖ μὲν G. post σπέρματος.

11. οὐ [γὰρ] οὐχ G.

12. [ἀναξηραινομένη] -όμενα G. 13. [φυλάττουσα] φυλάττοντα G. 16. Ἡ δ' αἰτία κ. τ. λ.] Cf. Gal,

p. 183, 84.

DE GENITA-LIBUS.

Semen quomodo gene-

Fabr. p. 904. ήδε. των είς τὰς μήτρας ἰόντων ἀγγείων, ἃ πρὸς ταῖς πλευραίς αὐταίς ἐλέγομεν σχίζεσθαι, τὸ κάτω φερόμενον μέρος έλίττεται τρόπον όμοιότατον τοις είς τους όρχεις των άρρενων άγγείοις ιουσιν επίκειται γαρ ή φλέψ, ὑπόκειται δ' ή άρτηρία, καμπας πολλας 5 7 ἄμφω ποιούμεναι. Έν δὲ τῆ πλάνη ταύτη πέττεται μέχρι πλείστου το φερόμενον έπὶ τοὺς ὄρχεις αξμα καὶ πνεῦμα καὶ σαφῶς ἔστιν ἰδεῖν ἐν μὲν ταῖς πρώταις έλιξιν αίματωδες έτι τὸ περιεχόμενον ύγρὸν, έν δὲ ταῖς έξης λευκότερον ἀεὶ καὶ μᾶλλον γιγνόμε-10 νον, έως αν άκριβως απαν άπεργασθη λευκον έν ταις άπασῶν ὑστάταις, αι δὴ περαίνουσιν εἰς τοὺς ὄρχεις. 8 Οδτοι δ' αδ, διάκενοι καὶ σηραγγώδεις ὄντες, ὑποδέχονταί τε τὸ προπεπεμμένον ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑγρὸν, έκπέπτουσι δὲ καὶ αὐτοὶ πάλιν, τέλεον μὲν εἰς τὴν 15 τοῦ ζώου γένεσιν ἐπὶ τῶν ἀρρένων ἀπεργαζόμενοι, καί γε καὶ μείζους όντες καὶ θερμότεροι, καὶ τὸ φε-

vasorum in vulvam pertinentium, quae secundum ejus latera findi supra posuimus, (§.1.,) pars deorsum petens perinde in plures anfractus reflectitur ac circa marium testes vascula revolvuntur; supra namque est vena, infra arteria, in multos orbes utraque sinuata.

7 In his tortuosis ambagibus, dum ad testes iter faciunt, diutius sanguis spiritusque vagati concoquuntur; perspicueque in primis orbibus humor quidam cruentus aspicitur, qui paulatim in posterioribus magis albescit, quousque in postremis, jam testes intran-

8 tibus, diligentissime exalbuit. Ii vero, inanes et pervii, hunc transmissum humorem recipiunt, coquunt iterum, et ad animantium propagationem perfectissime in maribus elaborant, calidio-

5. πολλάς] ἴσας τὸ πληθος add. G. 6. ποιούμεναι] δίκην έλίκων τινών πολυειδώς πλανωμένων add. G.

ib. Έν δὲ τῆ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

13. Οὖτοι δ' αὖ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 184.

14. προπεπεμμένον έν τοις άγγείois In vers. Lat. lege, humorem qui in vasis coeperat concoqui, &c. 17. καί γε καὶ μείζους οντες om.C.

ib. θερμότεροι] θερμότερον (ut videtur) C. In vers. Lat. lege, majores quum sint et calidiores.

Fabr. p. 904, 905.

DE GENITA-LIBUS.

Quare sanguis, diu in venis stagnans, exalbescat.

Seminis ejaculatio. ρόμενον εἰς αὐτοὺς ἀκριβέστερον ἤδη κατείργασται διά τε τὸ μῆκος τοῦ διαστήματος καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν πεπτόντων ἀγγείων ἀτελέστερον δ' οἱ τῶν θηλειῶν, ώς ἂν καὶ μικρότεροι καὶ ψυχρότεροι, καὶ ἦττον 9 ἀκριβῶς αὐτὸ κατειργασμένον ὑποδεχόμενοι. Διὰ τίς δ' ἐγχρονίζον τοῖς ἀγγείοις τὸ αἷμα λευκὸν γίνεται; [ἢ ὅτι] πᾶν μόριον ἐαυτῷ τὴν τροφὴν ἐξομοιοῖ; τί δὴ οὖν θαυμαστὸν, εἰ λευκοὶ τῶν ἀγγείων οἱ χιτῶνες ὑπάρχοντες εἰς τὴν ὁμοίαν ἐαυτοῖς ἰδέαν ἀλλοιοῦσι το τὸ αἷμα; "Όταν οὖν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οἱ ὄρχεις το τὸ αἷμα; "Όταν οὖν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οἱ ὄρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οἱ ὅρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὅρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὅρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὄρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὅρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὅρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὄρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ ὅρχεις το καροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οὶ δροίν ὑποδεξάμενοι [τοῦτ

10 τὸ αἷμα; "Όταν οὖν ὑποδεξάμενοι [τοῦτο] οἱ ὄρχεις 10 κατεργάσωνται, δηλον ὡς ἐτέρου τινὸς ἀγγείου δεήσει τοῦ μεταληψομένου πάλιν [αὐτὸ] καὶ παρέξοντος ἐπὶ τὴν ἔκκρισιν.

11 Έπειδη γὰρ ἐχρῆν ἔξω μὲν τὸ ἄρρεν, εἰς ἑαυτὸ δὲ σπερμαίνειν τὸ θῆλυ, διὰ τοῦτο καὶ τὰ μεταλαμβάνοντα παρὰ τῶν ὅρ- 15 χεων ἀγγεῖα τὸ σπέρμα, τὰ μὲν τῶν ἀρρένων ἐπί τε τὸ αἰδοῖον

remque efficiunt, et itineris longitudine, et receptaculorum viribus

exquisitissime concoctum; deterius vero foeminarum testes ob

9 antedictas causas semen gignunt. Verum cur sanguis diu in 905
venis stagnans exalbescit? an quoniam membrum omne sibi alimentum assimilat? igitur nihil mirum, si albae vasorum tunicae

10 in sibi similem formam sanguinem convertunt. Caeterum concoctum in testibus semen cum excernendum esset, alio rursum

11 canaliculo ipsum ad exitum ducente opus fuit. Itaque in mare,

5. Διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 185. 6. γίνεται] τῶν ἐν τοῖς περὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων ἀποδεδειγμένων ἀναμνησθέντα τινὰ ῥαδίως ἐξευρήσειν νομίζω add. G.

7. [ή ὅτι] Sic C., δέδεικται γὰρ

èv ekelvois às G.

10. alµa] Lin. duodecim hic om.

Theoph.

ib. "Οταν οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 185, 86.

ib. [τοῦτο] τοῦτον G., (sc. τὸν

σπερματικόν χυμόν.)
ib. ὅρχεις] τελέως μὲν οἱ τῶν

αρρένων, ἐλλιπέστερον δ' οἱ τῶν θηλειῶν add. G.

12. [αὐτὸ] αὐτὸν G.

13. ἔκκρισιν] Lin. duas hic om. Theoph.

14. Ἐπειδή κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 186, 87.

14—p. 263, 15. Ἐπειδη—κατέσπειρεν;] Hoc loco, quum Crassi versio a Galeni textu non paulum diversa sit, hujus ipsa verba, e quibus Theoph. sua desumpserat, satius duxi describere.

DE GENITA-LIBUS.

Fabr. p. 905. εξέτεινε, καὶ πρὸς τὸν ἐνταῦθα πόρον ἀνεστόμωσε δι' οῦπερ καὶ τὸ οὖρον ἐκτὸς ἐφέρετο, τὰ δὲ τῶν θηλειῶν εἰς αὐτάς τε τὰς μήτρας κατέφυσε, και πρός την έντος εθρυχωρίαν έκκρίνειν τὸ σπέρμα παρεσκεύασε. Θαυμαστά μεν δή καὶ ταῦτα, πολύ δ' ετὶ μείζω τὰ μέλλοντα λεχθήσεσθαι. τῆς γὰρ δὴ χρείας οὐχ ὁμοίας 5 ύπαρχούσης έκατέρω τῷ σπέρματι, διότι μηδὲ τοῦ πλήθους τε καὶ δυνάμεως, ὅμοιον οὐδὲ τὸ σπερματικὸν ἀγγεῖον οὕτ' είδος, ούτ' εύρος, ούτε μήκος εγένετο άλλα το μεν των άρρένων εύρυ καὶ μακρον, καί τινας οίον κόλπους έχον, όταν ήδη πλησίου γένηται τοῦ αἰδοίου, τὸ δ' αὖ τῶν θηλειῶν στενὸν καὶ βραχύ. 10 Τοῦτο μεν γὰρ ἱκανὸν ἦν ὀλίγον καὶ λεπτὸν ὑποδέξασθαί τε καὶ παραπέμψαι σπέρμα· τὸ δὲ τῶν ἀρρένων, εὶ μὴ μακρόν τε άμα καὶ εὐρὺ καὶ κιρσῶδες ἐγένετο, πῶς μὲν αν ἐδέξατο πολὺ καὶ παχὺ σπέρμα; πῶς δ' αν εὐκόλως παρέπεμψε; πῶς δ' αν άθρόως είς τὰς μήτρας κατέσπειρεν; 15

37 Διὰ τί δ' οὐκ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὄρχεις ἐνέφυσε τὸ σπερματικὸν ἀγγεῖον ἡ φύσις, ἀλλὰ τὴν καλουμένην ἐπιδιδυμίδα μέσην ἀμφοῖν ἔταξεν; ὅτι χαύνους ἰκανῶς ὑπάρχοντας αὐτοὺς καὶ σηραγγώδεις καὶ μαλακοὺς, πυκνοῖς καὶ ἰσχυροῖς καὶ σκληροῖς οὐχ οῗόν τ' 20 ἢν ἀσφαλῶς συμφῦναι τοῖς σπερματικοῖς ἀγγείοις.
2 Ωστε κἀνταῦθα ἡ φύσις ἀπειργάσθαι φαίνεται τὸ

Quare epididymides inter testes et vasa spermatica positae sint.

cum foras semen projecturus esset, ejusque crassioris magnam copiam educturus, ad virile usque pertinet, et in iter urinarium semen eructat, longus, latus, ac varicosus; at in foemina, cum intra seipsam semen mittat, idque paucum, atque subtilius, emissorium vasculum angustum et breve in ipsa vulva inseritur.

37 Quaeres iterum cur seminarium conceptaculum non intra testes (36) sese immergit, sed supergeminalem, [seu epididymidem,] quae appellatur, utriusque natura interjecit? an rari cum sint fungosique et molles testes, cum densis, validis ac duris seminariis vasculis tuto committi non poterant? Siquidem prudens natura

13. κιρσῶδες] Legitur ap. Theoph. semper κιρσοειδής, p. 86. l.10: Gal. p. 208. 224. 13: 240. 6: 256. 6. ib. κἀνταῦθα] ὁ 16. Διὰ τί κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 208. πολλάκις add. G.

22. "Ωστε κἀνταῦθα κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 208.

ib. κάνταῦθα] ἄπερ ήδη δέδεικται τολλάκις add. G.

Fabr. p. 905.

DE GENITA-LIBUS.

μηδεν των έναντίων ταις ούσίαις ές ταύτον άγαγείν, άλλ' άεὶ ζητεῖν έν μέσφ τινὰ καταθέσθαι δεσμὸν αὐτοις φιλίας συναγωγόν όσον γὰρ ἀποδεί τῶν σπερματικών άγγείων ή έπιδιδυμίς ισχύϊ και πυκνότητι καὶ σκληρότητι, τοσοῦτον πλεονεκτεῖ τῶν ὄρχεων. 5

3' Αλλά καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς τὰ μὲν τοῖς σπερματικοις έμφυόμενα σκληρότατα, τὰ δὲ τοις ὄρχεσι μαλακώτατα, τὰ δ' ἐν τῷ μεταξὺ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῶν σπερματικῶν σκληρότατα, τὰ δ' αὖ τῶν ὅρχεων έγγύτερα μαλακώτατα έγένετο.

Quare epididymides in foeminis non evidentes sint ac sensiles.

4 Διὰ τί τοίνυν οὐκ εἰσὶν έπὶ τοῖς τῶν θηλειῶν ὅρχεσιν αἰσθηταὶ καὶ σαφεῖς αἱ ἐπιδιδυμίδες; ἢ ὅτι πρώτον μέν καὶ ὁ δίδυμος αὐτὸς σμικρὸς ὁ τοῦ θήλεος, καὶ τὸ σπερματικὸν ώσαύτως σμικρὸν, ώστ' ούδεν θαυμαστον ούδε το συνάπτον αύτα σμικρον 15 5 ύπάρχειν; "Επειτα δὲ καὶ ή τῆς οὐσίας αὐτῶν διαφορὰ

nulla essentiis contraria in unum cogit, nisi copulam aliquam amicitiae conciliatricem in medium conjiciat; quanto enim a seminariis alveolis, viribus, densitate, duritiaque supergeminalis 3 vincitur, tanto ipsa testes superat. Quin etiam ipsius partes, quae seminis vasa contingunt, durissimae; quae testes, mollissimae sunt; quae mediae interjacent, quo propiores vasculis, duriores; quo testibus, molliores creatae sunt.

4 Verum quare in muliebribus testibus non evidentes ac sensiles (37)supergeminales conspiciuntur? an quoniam in primis muliebris testis deinde et seminarius rivus exiguus est? igitur nihil mi-5 randum si et eos adnectens vinculum sit perexiguum. Praeterea

> 'Αλλὰ καὶ τῶν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 208, 209.

> 8. μεταξύ] πάντα ἀλλήλων ἀνάλογον υπερέχοντα add. G.

> 10. έγενετο] δια την αυτην αιτίαν έγένετο G.

11. Διὰ τί τοίνυν κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 209.

12. ἐπιδιδυμίδες] ἀλλ' ἡ οὐδ' ὅλως σοι δόξουσιν ὑπάρχειν, ἡ σμικραὶ παντελῶς εἶναι add. G.

14. "Ωστ' οὐδὲν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 209.

Fabr. p. 905. βραχεία, καὶ οὐχ, ώσπερ ἐπὶ τῶν ἀρρένων, παμπόλλη καὶ γὰρ οἱ ὄρχεις οἱ τοῦ ἄρρενος ὑγρότεροί τε καὶ μαλακώτεροι τῶν τοῦ θήλεος, καὶ τὰ ἀγγεῖα τὰ σπερματικά σκληρότερα τὰ δ' ἐναντία τούτων ἐπὶ τοῦ θήλεος, αὐτὰ μὲν ἦττον σκληρὰ διὰ τὰς εἰρημένας αἰ-5 τίας, οί δ' ὄρχεις ήττον άραιοὶ καὶ χαῦνοι, καὶ ὑγρότεροι, 6 διότι ψυχρότεροι την οὐσίαν ὑπάρχουσιν. Εὐλόγως οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων ἐγένοντο ταῖς οὐσίας, αὐτῶν μὲν τῶν ὄρχεων σκληροτέρων ἀποτελεσθέντων, τῶν δ' είς αὐτοὺς ἐμφυομένων ἀγγείων τῶν σπερματικῶν μαλα-10 κωτέρων ώστ οὐκ ἐδέοντο μεγάλου τοῦ συνάψοντος, ο κατά βραχύ της θατέρου σκληρότητος ἀποχωροῦν 7 έπὶ τὴν μαλακότητα θατέρου παραγένοιτο. Διότι δ' έκκρεμείς είσιν οι του ἄρρενος ὅρχεις, διὰ τοῦτο καὶ μῦς εἰς ἐκάτερον αὐτῶν εἶς ἐκ τῶν κατὰ τὰς λαγόνας 15 καθήκει χωρίων, όπως καὶ τούτοις μετείη της καθ' όρμην κινήσεως.

DE GENITA-LIBUS.

Non tantam esse differentiam inter vasa mulierum spermatica testesque, ut opus sit multa cura in inveniendo corpore medio. (Casp. Hoffmann.)

et ipsorum materiae differentia modica est, non, ut in maribus, maxima; nam masculi testes humidiores mollioresque foemineis sunt, et seminariae fistulae duriores; contra, in foemina hae minus durae, quia non tam longae neque tantum seminis fuerunt concepturae, testes autem minus rari et fungosi, aridioresque, 6 quia frigidiore temperie constant. Jure itaque natura inter se propinqua cum sint, testibus magis duratis, seminariis vero canalibus ipsos intrantibus mollioribus factis, exili inter ipsos copula opus fuit, paulatim ab unius duritie in alterius mollitudinem re-7 cedente. At quoniam marium testes sunt penduli, idcirco et in utrumque musculus unus ab ilium sedibus porrigitur, ut et ipsis motus ad locum facultas subministretur.

^{7.} ὑπάρχουσιν] οὕκουν ὑπὸ τῆς ἐμφύτου θερμασίας διεφυσήθησάν τε καὶ (ὡς ἄν εἶποι τις,) ἐζυμώθησαν add, G.

ib. Εὐλόγως οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 210.
13. Διότι δ' κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 210.

De Genita- 38 * * * * * * * * *

Inter mammas et uterum mirum esse consensum. φαίνεται δ' έναργῶς ὁσημέραι καὶ ἡ τῶν τιτθῶν πρὸς τὰς μήτρας κοινωνία κατά τε τὰς φθορὰς τῶν ἐμ-βρύων, περὶ ὧν Ἱπποκράτης ἡμᾶς ἐδίδασκε, καὶ πρὸς τούτων ἔτι κατὰ φύσιν ἔχοντος τοῦ ζώου. Μικροὶ μὲν γὰρ, αὐξανομένων, ὁμοίως ταῖς μήτραις εἰσίτελειωθέντων δὲ καὶ τὴν τοῦ γεννᾶν ὥραν ἀπολαβόντων, συνεξαίρονται ταῖς ὑστέραις ἄχρι τοῦ προσήκοντος μεγέθους ἐν ῷ καταστάντων ἀμφοῖν τῶν το ὀργάνων, ὑποδέξασθαι μὲν τὸ σπέρμα καὶ [τελειῶσαι] τὸ κύημα τῶν ὑστερῶν ἔργον, ἐκθρέψαι δὲ τὸ γεσοννημένον ἤδη τῶν τιτθῶν.] Διὰ τί δὲ συμπάσχουσι [ταῖς μήτραις] οὶ τιτθοὶ, τοῦτο δέον εἰπεῖν καὶ γὰρ οὖν καὶ αὐτὸ θαυμαστήν τινα δημιουργίαν το

28 Caeterum de mammis accurate loqui superius polliciti, [Lib. III. 906 c. 20.] ad ipsas jam sermonem convertamus; primumque inter ipsas et vulvam mirum esse consensum quotidiana docet experientia in foetuum abortibus, quemadmodum nobis Hippocrates declaravit, et citra eos quum secunda valetudine animal fruitur.

2 Parvae enim, increscente animali, aeque ac vulvae cernuntur: perfecto autem et generandi tempore appetente, cum vulvis pariter ad decentem usque magnitudinis modum extuberant; in qua utroque membro consistente, semen accipere foetumque absolvere ad vulvas pertinet, mammarum autem in lucem editum 3 animal alere officium est. Verum cur adeo mutuo inter se consensu haec membra afficiantur, nunc exponemus; id enim ipsum

3. φαίνεται δ' κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 154.

6. Μικροὶ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 154.

11. [τελειῶσαι] τελεῶσαι G. Legitur τελειόω quinquies sup., τελεόω ne semel quidem.

13. Διὰ τί δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 176. ib. συμπάσχουσι] πάσχουσι Μ., εls τοσούτον add. G.

14. [ταίς μήτραις] αὐταίς G., τὰς μήτρας Ε.Μ.

ib. δέον είπείν] δέον ην Μ., ήδη

δημιουργίαν] τὴν τέχνην G. post ἐνδείξεται.

Fabr. p. 906.

4της προνοίας του Θεου ένδείξεται. Έπειδη γάρ είς ένδς ύπηρεσίαν έργου παρεσκεύασεν άμφότερα τὰ μορία, συνήψεν αὐτὰ διὰ τῶν ἀγγείων τὰς γὰρ άπὸ τοῦ θώρακος φερομένας φλέβας καὶ άρτηρίας είς ύποχόνδρια καὶ τὸ σύμπαν ύπογάστριον καταγα-5 γοῦσα, κἄπειτα συνάψασα ταῖς ἀπὸ τῶν κάτω μερῶν άναφερομέναις, άφ' ὧν ἐπί τε μήτραν καὶ [ὅσχεον] 5 ἀφικνοῦνται αἱ φλέβες. Μόνα γὰρ δὴ ταῦτα ἐν τοῖς ζώοις τὰ ἀγγεῖα, τὰ μὲν ἐκ τῶν ὑπὲρ τὰς φρένας χωρίων δρμηθέντα κάτω τοῦ σώματος φέρεται, τὰ δὲ το έκ των κάτωθεν ἄνω τοιγαρούν καὶ τὰ προειρημένα μόρια συνηφθαι δι άγγείων έχρην, ίνα, όταν μεν έν ταις μήτραις αὐξάνηται καὶ διαπλάττηται τὸ ἔμβρυον, [έκείνω] μόνον την έξ άμφοτέρων [έπάρδωσι] τρο-

DE GENITA-LIBUS. Per quae vasa fiat ille consensus.

4 mirificam Dei artem promulgabit. Nam cum ad unum conficiendum opus utrumque membrum comparaverit, ipsa per vasa connexuit quae, in supra habitis de pectore sermonibus, ad mammas procedere monstravimus, venas arteriasque in praecordia ac totum abdomen diducens, deinde inferne ascendentibus commit-5 tens, a quibus in vulvam et scrotum venae porriguntur. Sola namque haec in animalibus vascula, partim a locis supra septum profecta ad inferiora corporis labuntur, partim ab infimis sursum repunt; sola igitur modo posita membra per vascula consociari debuerunt, ut, quando in vulva foetus conformatur atque augescit, soli illi ab utroque membro communes venae irrigent ali-

1. Έπειδή κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 176.

3. τὰς γὰρ] γὰρ abesse mallem.
3, 4. τὰς φερομένας] ά, ἐν τοῖς περί τοῦ θώρακος λόγοις, ἐπὶ τοὺς τιτθοὺς ἐλέγομεν ἰέναι C.G.

5. καταγαγούσα] Sic G.M., κα-ταγεγούσα Ε.

6. κάπειτα] Sic G.M., κάπιτα Ε. 7. αναφερομέναις] Sic G. M., κάνα φερομέναις Ε.

ib. [οσχεον] Sic C.G., δρχην Ε.,

δρχιν Μ. 8. αί φλέβες] φλέβες G. ib. Μόνα γάρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 176.

9. τὰ ἀγγεῖα] ἀγγεῖα G. 10. τὰ δε] Sic M., τὰ δεὸν Ε.

11. κάτωθεν] κάτω G.

ib. τοιγαροῦν] μόνα γὰρ οὖν C.G. ib. καὶ τὰ] δἡ καὶ τὰ G.

13. αὐξάνηται καὶ] αὐξάνηταί τε καὶ G.

14. [ἐκείνῳ] μόνον] ἐκείνῳ μόνῳ
C.G., ἐκεῖνο μόνον Ε.Μ.

ib. [ἐπάρδωσι] Sic M, ἐπαρδοῦσι Ε., αί κοιναὶ φλέβες ἐπάρδωσι

DE GENITA-LIBUS. Non posse fieri ut eodem tempore menses probe ferantur et lactet foemina;

et quare.

φήν όταν δε καὶ ἀποκυηθεν τύχη, τοις τιτθοις αὖθις 6 [έπιρρέη] σύμπασα. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν [χρόνον] οὐκ ἐνδέχεται τά τε καταμήνια καταφέρεσθαι καλώς, καὶ θηλάζειν τὸ ἔμβρυον ξηραίνεται γὰρ ἀεὶ τὸ ἔτερον μόριον ὑπὸ τῆς ἐπὶ θάτερον [ροπῆς] τοῦ p. 18 γαίματος. Ἐπειδή γὰρ τῷ πρὸ τῆς κυήσεως καιρῷ ταις άκμαζούσαις των γυναικών όσον άθροίζεται περιττον, ἐκκρίνει τοῦτο ή τοῦ Θεοῦ δημιουργία ἐφ΄ έκάστω μηνὶ διὰ τῶν εἰς τὰς μήτρας καθηκόντων άγγείων, έπειδαν δε κύωσι, έλκει το έμβρυον έξ αὐ- 10 τῶν τὴν τροφήν. Γαι δ' ἄρα φλέβες αι τῆδε τηλικαθται τό τ' εθρος υπάρχουσι καὶ τὸ μῆκος, ωστε κάκεινο τρέφειν άφθόνως, καί [τι] περιττον άθροίζειν

mentum; at cum foetus est editus, in mammas retro totum per-6 labitur. Atqui hanc ob causam fieri non potest ut probe eodem tempore menses ferantur, et lactet foemina; semper enim alterum 7 membrum exarescit, in alterum sanguine declinante. Nam cum ante uteri gestationem in mulieribus florentem aetatem agentibus quicquid supervacui colligitur, singulis mensibus natura per conceptacula in vulvam pertinentia excernat, cum gravidae fuerint, foetus a conceptaculis nutrimentum exhaurit; illic igitur venae tam capaces tamque prolixae sunt, ut inde foetus abunde nutria-

ὅταν δὲ καὶ] ὅταν δ' G.

2. [ἐπιρρέη] Sic G.M., ἐπιρρέι C.E.

ib. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] Cf. Gal. р. 176, 77.

ib. кай ката] ката G.

3. [χρόνον] Sic C. G., τρόπον Ε. Μ.

ib. καταφέρεσθαι] φέρεσθαι G. 4. τὸ ἔμβρυον] τὸ θῆλυ C.G. 5. ἔτερον] Sic G.M., ἔστερον Ε.

ib. ὑπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς Μ.
ib. θάτερον] θάτερα Μ.
ib. [ροπῆς] Sic C.G., τροφῆς E. M.

6. Ἐπειδή γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Gal.

p. 177.

ib. καιρώ ταίς καιρώ καὶ ταίς G. 7. όσον άθροίζεται] δε άθροίζεται Μ.

ib. περιττόν] Sic G.M., περιτγου Ε.

10. κύωσι] κύωσιν G.M.

11, 12. [ai δ' ἄρα—μῆκος] Sic C.G., om. E.M.

13. κἀκεῖνο] κἀκεῖνα G.ib. καί [τι] Sic C.G., καὶ τὸ E.M.

ib. περιττον Sic G.M., περιτγὸν Ε.

Fabr. p. 906.

8 ἀεί. Τοῦτο οὖν ὅταν ἐν πάντι τῷ χρόνῷ ἀθροιζόμενον της κυήσεως έν ταμείοις τισί τροφης, τὰ κοινὰ τούτοις άγγεῖα έξαίρει τε καὶ διατείνει τελείως αὐτὰ καὶ οἷον [πλημμυρεί,] καὶ χώραν [ἐπιζητεί μεταστάσεως δέχει δε οὐδεμίαν ἄλλην η είς τοὺς τιτθοὺς,5 είς ην άμα μεν αι φλέβες διατεινόμεναι και βαρυνόμεναι προπέμπουσιν, αμα δὲ ὁ τῆς γαστρὸς ὅλης ὅγκος, διὰ τὴν κύησιν ἐπιπέμπων τε καὶ θλίβων, ώθεῖ 9 πρὸς τὸ εἶκον. [Οὕτως] μὲν δὴ, "Τὰ γάλακτα τῶν " ἐπιμηνιῶν εἰσι ἀδελφὰ," φησὶν Ἱπποκράτης, " †τῆς 10

DE GENITA-LIBUS.

Lac mensium germanum esse.

8 tur, semperque aliquid supervacui redundet. Quando itaque toto graviditatis tempore contractum in communibus hisce alimenti vasculis tanquam promptuariis quibusdam exerit distenditque vehementer ac veluti locum humore submergit, tunc alio migrare contendit; sed nulla est alia regio praeter pectus, in quod venae distentae juxta atque oppressae sarcinam suam propellant, item et totius ventris ex praegnatione tumor transmittens atque pro-9 trudens, in cedentem locum compellit. Ita sane "lac mensium " germanum" appellavit Hippocrates, [De Morb. Vulgar. Lib. II.

 Τοῦτο οὖν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 177.

ib. πάντι απαντι G.

ib. άθροιζόμενον της κυήσεως] της κυήσεως άθροιζόμενον G.

2. èv] olov èv C.G.

ib. ταμείοις] Sic G.M., παμεί-

ib. τὰ κοινὰ] τοῖς κοινοῖς C.G.

3. ἀγγεία] ἀγγείοις C.G. ib. έξαίρει τε καὶ διατείνει] έξαίρη τε καὶ διατείνη G.

ib. τελείως] τελέως G.

4. [πλημμυρεί] πλημμυρή C.G., πλημμυράν Ε., πλημμύραν Μ.

ib. καὶ χώραν] καὶ om. C.G. ib. [ἐπιζητεῖν

Ε., επιζητείται Μ. ib. [μεταστάσεως] Sic C.G., μετὰ τάσεως Ε.Μ.

5. els roùs] els om. C.G.

6. εls ην Sic C.G., εlσην Ε.Μ. ib. φλέβες] αὐτὸ add. C.G.

ib. διατεινόμεναι] Sic G.M., διατεινόμενα Ε.

7. δλης] δλος Μ. 8. διὰ τὴν] ὁ διὰ τὴν G.

ib. θλίβων Sic G., θλίβον Ε.Μ. 9. [Οὕτως] μὲν δὴ κ. τ. λ.] Cf.

Gal. p. 177. ib. [Οὔτως] οΰτω C.G.M., οὖτος E. Cf. sup. p. 237. l. 10.

10. elou om. G., elou M. 10-p. 270, 2. †της μέν-ύπερβαλλούσης] om. G. Loc. fort. corrupt.; Hipp. quae sequuntur: πρωτοτόκων τὰ γάλακτα τῆς μὲν τροφής μεταβαλλούσης, της δε όκταμήνου ἀπαρτιζούσης. διὸ τὰ ἐπιμήνια άδελφά των όκταμήνων πρός δεκάμηνον τεινόντων γενόμενα κα-

DE GENITA-LIBUS.

" μεν όλης όκταμήνου άπαρτιζούσης, της δε τροφης 10 " ύπερβαλλούσης. †" Ούτω δὲ κάπειδὰν ήτοι κατὰ τὸ κυούμενον αὐτὸ γένηταί τι πάθος, ώς μηκέτι ἰκανὴν έπισπάθαι τροφήν, η καί τι περί το σώμα της γυναικὸς συμβή τοιοῦτον, ὡς μηκέθ ἰκανὸν αὐτὸ παρα- 5 σκευάζειν τὸ αἷμα, συγχεῖται μὲν ἐν τούτω καὶ ταράττεται τὸ έργον καὶ τῆς διαπλάσεως ἡ τάξις έναντία δ' ἀνάγκη παθήματα τοὺς τιτθοὺς καταλαμβάνειν, πληρουμένους μεν γάρ γάλακτος προ ώρας έπὶ ταις των έμβρύων άρρωστίαις, ισχνούς δ' έφεξης έπὶ ταις 10 11 των ύστερων ένδείαις γινομένους. Ούτως καὶ ὁ Ἱπποκράτης έλεγεν καὶ πάλιν, " Γυναικὶ έν γαστρὶ " έχούση, γάλα έκ τῶν μασθῶν πολὺ [ρυἐν] ἀσθενὲς

§. 3. T. III. p. 454.] " octo menses quidem agens, alimento vero 907 10 " redundante." Sic etiam et foetu aliquem languorem passo, neque satis cibi attrahente, aut mulieris corpore aliqua ex parte vitiato, ut sanguis satis copiosus gigni non possit, confunditur tunc quidem perturbaturque operum naturae ordo; contrariisque affectibus mammas vexari necesse est, modo lacte ante tempus affluentes cum foetus aegrotat, modo graciliscentes cum vulvae inopia labo-11 rant. Propterea [iterum quoque] dicebat Hippocrates, [Aphor. §. 5. 52. T. III. p. 746.] "Mulieri ventrem gerenti, lac ex mam-

1. όλης δλους M. ib. ὀκταμήνου Sic H., ἀκταμήνου Ε.Μ.

2. Οῦτω δὲ κ.τ.λ.] Cf. Gal. p. 178.

ib. ἥτοι] ἥδη G. 3. πάθος] Sic G.M., πάθο Ε.

ib. μηκέτι] μηκέθ G.
5. συμβη] άμάρτημα συμβη G.
ib. αὐτὸ] αὐτῷ G., quod mallem.
6. ταράττεται] Sic G.M., ταράτ-

γεται Ε.

7. τὸ ἔργον καὶ τῆς διαπλάσεως] τῶν ἔργων τῆς φύσεως C.G.

8. τούς τιτθούς καταλαμβάνειν] καταλαμβάνειν τοὺς τιτθοὺς G.

9. μεν γάρ] γάρ om. C.G. 10. αρρωστίαις | αρρωστίας Ε. ib. ισχνούς] ισχυρούς Μ. 11. Οὖτως καὶ κ.τ.λ.] Cf. Gal.

ib. Οὔτως οὖτω Μ., οὖτω τοι G. ib. δ 'Ιπποκρ.] ό om. G. Legitur δ Ίππ. ter sup. p. 108. l. 6: 145. 10: 233. 1., nec usquam alibi.

12. καὶ πάλιν] om. C.G. ib. γυναικὶ] ην γυναικὶ Η.

13. ἐκ τῶν μασθῶν πολὺ] πουλὺ έκ τῶν μαζῶν Η., ἐκ τῶν μαστῶν πολύ G.

ib. [pvèv] Sic G., peèv E., péov

Μ., ρυή Η.

ib. ἀσθενές τὸ ἔμβρυον σημαίνει] Sic E.H.M., ἀσθενέει τὸ ἔμβρυον C.G.

Fabr. p. 907.

" τὸ ἔμβρυον σημαίνει" ώς αν είς τους μασθούς δηλονότι τοῦ περιττοῦ παντὸς ἀνιόντος, ὁ [κατέλιπεν] p. 19 LIBUS. έν ταις φλεψι τὸ κυούμενον, άδυνατοῦν ύπὸ άσθενείας, όσον ίκανον ήν Γαύτῷ Τρὸς τὴν σύμμετρον 12 θρέψιν, ἐπισπᾶσθαι. "Όταν δὲ πάλιν [είπη,] " Γυ-5 " ναικὶ έν γαστρὶ έχούση αν οι μασθοὶ ισχνοὶ γέ-" νωνται, έκτρώσεται" το μεν έμβρυον ισχυρον είναι τηνικαῦτα νομίζειν χρη, τροφην δ' οὐκ ἔχειν ἄφθονον, οθεν πρώτον μεν έκ των κοινών προς τας ύστέρας φλεβών έπισπάσθαι τὸ αξμα, κάν τούτφ τοὺς μασ-10 θούς Γισχνούς] γίνεσθαι, μικρον δ' ΰστερον έκτιτρώσκεσθαι, παντάπασιν ἐπιλειπούσης αὐτῷ τῆς 13 τροφής. 'Αλλά τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα τῶν φυσικῶν

DE GENITA-

Abortus futuri signa a mammarum extenuatione.

" mis multum emanans foetum infirmat;" tanquam videlicet in mammas prorsum eo quod abundat ascendente, quod in venis foetus reliquerat, prae imbecillitate quantum ipsi satis erat ad 12 moderatum alimentum, attrahere non potens. Contra cum dixit iterum, [Aphor. §. 5. 37. T. III. p. 744.] " Mulieri " uterum gerenti si mammae gracilescant, abortus fiet;" foetum quidem tum valentem esse putandum est, sed alimenti inopia laborare, quare primum ex venis vulvae communibus sanguinem sugit, inde mammae contabescunt, posterius paulo per abortum excluditur, nutrimento penitus ipsum 13 deficiente. [Sed haec quidem omnia physica sunt problemata,

1. μασθούς] μαστούς G. 2. περιττοῦ] Sic G.M., περιτ-

ib. παντὸς] πάντως G.
ib. ὁ [κατέλιπεν] Sic C.G., ὁ γὰρ
εἶλκεν Ε., οὐ γὰρ εἶλκεν Μ.
3. ἀδυνατοῦν ὑπὸ ἀσθενείας] ἀδυ-

νάτου ὑπ' ἀσθενείας τοῦ ἐμβρῦου G.

4. [αὐτῷ] Sic C.G.M., αὐτὸ Ε.

5. "Οταν δὲ κ. τ. λ.] Cf. Gal.
p. 178, 79.
ib. "Οταν δὲ] ὅταν δ' αὖ G.
ib. [α΄τα] Sic C. "Το Γ. Γ.

ib. [είπη] Sic G., είπει Ε., είπε

6. αν οί μασθοί] ην οί μασθοί

έξαίφνης Η., ήν οί μαστοί G. 7. ἐκτρώσεται Sic G. M., ἐκτρώσται Ε., έκτιτρώσκει Η.

10. μασθούς] μαστούς G. 11. [Ισχνούς] Sic C.G., Ισχυρούς

E.M. Cf. sup. p. 270. l. 10. ib. δ' ὕστερον] ὕστερον δὲ G. 12. ἐπιλειπούσης] Sic G.M., ἐπιλειμούσης Ε.

ib. αὐτῷ] Sic C.E.G., αὐτὴν Μ. 13. 'Αλλά τὰ μέν κ. τ. λ.] Cf. Gal. p. 179.

13—p. 272, 10. 'Αλλὰ—ἔχει] Sic E.M., om. C.

DE GENITA-LIBUS. ἐστι προβλημάτων, ἀκολουθία [τινὶ] πρὸς τὰ προκείμενα νῦν εἰρημένα τὸ δὲ ἴδιον αὐτῆς τῆς παρούσης διεξόδου [ἦν τὴν χρείαν εἰπεῖν τῆς] τε πρὸς τοὺς τιτθοὺς κοινωνίας τῶν ὑστερῶν, καὶ τῶν εἴς τε τὸν ἀριστερὸν [ὄρχιν] καὶ τὴν ἀριστερὰν μήτραν ἰόντων 5 ἀγγείων ἀπὸ τῶν εἰς τὸν κατ' εὐθὺ νεφρὸν ἐμπεφυκότων ἄπαντα γὰρ ταῦτα ἡ φύσις ἐμηχανήσατο, διττὴν ἀρχὴν γενέσεως παρασκευάζουσα τοῖς ἐμβρύοις, ὡς τὸ μὲν ἄρρεν αὐτῶν, τὸ δὲ θῆλυ γίνοιτο.

14 Καὶ περὶ μὲν τούτων ὧδε ἔχει· * * 10

* * * * * * * * *

quae nunc quidem, consecutione quadam ad nostra proposita, recensuimus; proprium autem praesentis enarrationis erat, ut communionis matricum cum mammis usum explicaremus, et vasorum quae, a vasis in renem e directo situm insertis profecta, in testiculum ac matricem sinistram perveniunt; omnia enim haec natura excogitavit, quo duplex generationis principium foetibus compararet, ut alter quidem eorum esset mas, alter vero foemina.

Atque de his quidem res sic habet; et] haec de admirabili Humani Corporis Artificio, altissima Conditoris nostri sapientia monstrante, sint tradita.

1. ἀκολουθία [τινί] Sic G., ἀκολουθία τῆς Ε., ἀκολουθία τὶς Μ.

2. νῦν] νῦν ἡμῖν G.

3. [ἦν τὴν χρείαν εἰπεῖν] Sic C. G., τὴν χρείαν εἰπεῖν ἦν Ε., νῦν χρὴ εἰπεῖν Μ.

ib. [τη̂s] Sic G.M., τίς Ε.

4. τῶν ὑστερῶν] ταῖς ὑστέραις G. 5. [ὄρχιν] Sic G.M., ὅρχην Ε. ib. ἀριστερὰν] Sic G.M., ἀριστὰν Ε.

ib. Ιόντων] ὄντων Μ.

7. ταῦτα] ταῦθ G.
ib. ἐμηχανήσατο] Sic G.M., ἐμηχανίσατο Ε.

8. διττήν] Sic G.M., διτγήν Ε.

9. αὐτῶν] αὐτῷ Μ. ib. γίνοιτο] γένοιτο Μ.

10. Καὶ περί κ. τ. λ.] Cf. Gal.

ib. τούτων] τούτου Μ.

ib. $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota$] Caetera Graece desiderantur.

ADNOTATIONES

AD

THEOPHILUM.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ] Theophilus medicus in antiquis codicibus multis ac diversis titulis distinguitur, "Protospatharii," (Lambec. Biblioth. Vindob. lib. vii. p. 351. ed. Kollar.; Graeci Codd. MSS. ap. Nanios, p. 438; Codd. MSS. Theoph. libri De Puls., ap. Ermerins, Anecd. Med. Gr.; et Latinus hujus opusculi interpres, utique e Cod. MS.,) " Phi-"losophi," (Lambec. ibid. p. 352.,) "Monachi," (ibid. lib. vi. p. 244, 494.,) "Archiatri," (Erm. Anecd. Med. Gr. 1. c.; Codd. Nan. 1. c.,) " Iatrosophistae." (Ἰατροσοφιστοῦ περὶ Οὔρων, ed. Fed. Morell., Paris. 1608. 12mo.) De ejus vita prorsus nihil accepimus; solum, si codicum manuscriptorum titulis credere licet, conjicere possumus eum septimo post Christum natum saeculo vixisse; Stephani Atheniensis, qui opus suum De Chrysopoeia Imperatori Heraclio (A. D. 610 - 641.) dicavit, (Fabric. Bibl. Gr. vol. xii. p. 605. ed. vet.,) praeceptorem fuisse, (Lambec. ibid. lib. vi. p. 198, 223, 492, lib. vii. p. 352.;) ad summas pervenisse dignitates; quibus tandem depositis, monasticam vitam amplexum fuisse, id quod post eum fecerunt Simeon Sethus, (Georg. Cedreni Compend. Hist. p. 737. ed. Paris. 1647.,) Constantinus Afer, (Leo Ostiens. Chron. Casin. in Murat. Rer. Ital. Script. tom. iv. p. 455.; Petr. Diac. De Viris Illustr. Casin. in Graev. Thes. Antiq. et Hist. Ital., tom. ix. p. i. p. 369.,) aliique.-Valde tamen incerta haec omnia: nam 10, notat Freind in sua Hist. Medic. (Opera, p. 448, 49. ed. Lond. 1733.) " quam exigua fides titulis adhiberi debeat quos libris " manuscriptis saepe praefixos legimus," adeo ut neget " Stephanum "fuisse unum e Theophili auditoribus," et credat "potius ex bar-"baris quibusdam vocibus quas scriptis suis passim intermiscet" Theophilus, quales sunt φιάλιον, στομομάνικον, (p. 177. l. 1, 2.,) ἐποχή, τράνα, (p. 181. l. 11, 12.,) ἀπακία, (p. 193. l. 11.,) χυμένη, ὼμόβραστος, (De Urin. c. 6. p. 266. l. 34.,) eum "post illud tempus vixisse;" 2º, etiam si Stephani fuerit praeceptor, tamen hunc a Stephano che-

mico diversum fuisse putat Dietz, (Schol. in Hipp. et Gal. tom. i. Praef. p. xix.,) et multo serius vixisse, quippe qui vocabulis usus sit quae "undecimum aerae nostrae saeculum olere videntur." His ipse solum addo Photium ad Theophilum quendam Πρωτοσπαθάριον scripsisse, (Epist. 123. p. 164. ed. Montac., Lond. 1651.,) quem alibia etiam Σακελλάριον appellat. (Ep. 193. p. 292.) Noster igitur, si forte idem sit, (cui conjecturae nihil, quoad scio, repugnare videtur,) nono saeculo vixerit. De ejus autem aetate non omnino liquet; quum (ut eos omittam "qui, chronologia," ut ait Fabricius, (Bibl. Gr. vol. xii. p. 648. n.) "inconsulta, Theophilum Lucae cum " nostro eundem esse volunt ap. Guidotum in Notis ad Theoph. " De Urin. p. 142.") Guolfg. Justus (Chronol. Med. 12mo. Franc. 1556.) eum ad saeculum secundum retulerit, Herm. Conringius (De Scriptor. XVI. post C. N. Saec., p. 120. Wratisl. 1727. 4to.) ad duodecimum. Melius cum Ger. Jo. Vossio (De Nat. Art. lib. v. c. 13. in Opera, tom. iii. Amst.) eum inter incertae aetatis medicos ponemus.-Quandocumque autem vixit, se Christianum fuisse et in Deum pietate plenum, variis in locis hujus et reliquorum ejus operum clarissime indicat: Sacrae enim Scripturae quaedam loca subinde allegat, (p. 1, 2, 89, 127, 153, 185.;) Dei bonitatem, sapientiam, potentiam ubique in hoc opusculo celebrat; Christum invocat, (p. 25, 89; De Urin. Praef. p. 262. l. 12: c. 10. p. 273. l. 2; De Excr. c. 19. p. 408. l. 27.,) Christo gratias agit, (De Urin. c. 23. p. 283. l. 5.,) Christi denique Deitatem saepe agnoscit, (locis cit.,) Ejus nomini titulo " ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν" semperb addito. Philosophiam quot attinet, Aristotelicis disciplinis haud leviter eum fuisse imbutum observat Martinus Rota, (Praef. ad Philothei Comment. in "Aphor. Hippocr.," Spirae, 1581. 8vo,,) quod idem e nostro quoque patet opusculo. (Vide p. 2, 3, 4, 103, 105, 222, et alibi.) Reliqua quae ejus nomine circumferuntur opera sunt, 1. Υπόμνημα είς τους Ίπποκράτους 'Αφορισμούς, Commentarii in Hippocratis Aphorismos; 2. Περὶ Οὐρῶν, De Urinis; 3. Περὶ Διαχωρημάτων, De Excrementis; 4. Περί Σφυγμῶν, De Pulsibus: sed de his et de aliis quibusdam, quae adhuc inedita in bibliothecis latere dicuntur, non est hic disserendi locus. (Vide Fabric. Bibl. Gr. 1. c.)

a Appellatur (Epist. 193. p. 292.) 'Ασπαθάριος, quod nihil aliud sonat quam $\Pi ρωτοσπαθάριος$; notat enim Du Cange (Gloss. Med. et Inf. Graecit. in v. $\Pi ρωτος$) "vocem πρωτος adjunctam dignitatibus, quarum primatum denotat, "in Codd. MSS. fere semper per \overline{a} , cum transversa lineola supra scripta, exprimi "solere."

Excipe De Puls., in fine, p. 77., ubi (si genuina sit lectio,) ponitur nude Χριστοῦ συμπράξαντος ἡμῖν.

De ipso Theophilo satis; de ejus titulis pauca dicenda sunt. Protospatharii erant primi et principes spathariorum, h. e. σωματοφυλάκων, seu Imperatoris CPolitani custodum. Magna eorum erat dignitas, et inter Magnificos censebantur; gerebant etiam aliquando praefecturas provinciarum, et judicandi munere fungebantur. Qui plura de iis nosse velit, adeat Brisson. De Verb. Signif.; Calvini Lex. Jurid.; Du Cange, Gloss. Med. et Inf. Graecit.; id. Gloss. Med. et Inf. Latinit.; Carpentier, Gloss. Nov. ad Script. Med. Aevi; Goar, Not. ad Georg. Codin. p 29; Guidot, Not. ad Theoph. " De Urin." p. 142, 143, 145; Meursii Gloss. Graeco-Barb.; Prateii Lex. Juris Civ. et Canon.; Suicer, Thes. Eccles .- Archiatri titulus primum de Andromacho, Neronis medico, occurrit, et id significat quod apud Latinos Superpositus Medicorum, apud Arabes رئيس على الاطمة non (ut quidam contendunt,) Principis Medicus. Eorum munera videre est apud Ackermann in Pyli "Repertor. Medic. Publ. et Legal." tom. ii. p. 167. Berol. 1791; Cagnati Var. Observ. lib. ii. c. 15.; Le Clerc, Hist. Medic.; Haller, Biblioth. Medic. Pract. tom. i. p. 179; Kühn in Blancardi "Lex. Med.," ed. Lips. 1832; Meibom. Comment. in Cassiod. Formul. " Com. Archiatr.," Helmst. 1668.; Hier. Mercurial. Var. Lect. lib. iv. c. 1.; Petr. Petit. Comment. ad Aret. " Cur. Morb. Acut." lib. ii. c. 5.; Sprengel, Hist. Medic .- Iatrosophistae medicinam et docuisse et factitasse videntur; sed de eorum historia aut muneribus vix quidquam ad nos pervenit. Cange, Gloss. Med. et Inf. Graecit.; Meursii Gloss. Graeco-Barb.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ] Sic omnes nostri Codd. MSS.; Fabricius autem, (Bibl. Gr. l. c.) Περὶ Κατασκευῆς 'Aνθρωπίνου Σώματος, itemque Mustoxydes in fragmentorum Graecorum collectione infra memorata. Primum Latine editus est hic libellus Venet. 1536. 8vo., Junio Paulo Crasso Patavino interprete, una cum Hippocratis libro De Purgantibus Medicamentis, et editoris Praefatione, quam supra imprimendam curavi. De Graeco codice quo Crassus usus est, non constat, quum nihil ipse in Praefatione de eo dicat; quicunque autem fuerit, quin alius fuerit a Naniano, quem pro basi hujus editionis habui, nullus dubito. Nam leviora quaedam (ut in p. 97, 166, 196, 230, 231, 266, 272.) et speciatim a verbis Ai δè p. 258. l. 9. usque ad verbum τιτθών p. 266. l. 13. apud illum leguntur, quae in nullo exemplari Graeco reperire potui. At vero licet Crassi codex additamentis quibusdam Nanianum superet, ab illo tamen in pluribus superatur; cum a verbo πρòs p. 178. l. 5. usque ad verbum σκληρόν p. 183. l. 13., a verbo ωοειδές p. 224. l. 10. usque ad verba ἐπ' αὐτὰ p. 230. l. 5., a verbo Οὕτως p. 232. l. 7. us-

que ad verbum ἐκτρώσει p. 258. l. 8., in Crassi interpretatione omnino desint. Haec Crassi Latina versio (omisso Hippocratis libello,) saepe recusa est; Venet. 1537. 12mo.; Basil. 1539. 4to.; Paris. 1540. 12mo.; cum Rufo Ephes., Venet. 1552. 4to.; Paris. 1556. 8vo.; in H. Stephani Med. Art. Princ., Paris. 1567. fol.; una cum Aretaeo, Palladio, et Rufo per eundem Crassum, et Stephano Atheniensi per Augustinum Gadaldinum in Latinam linguam conversis, ipsiusque Crassi Quaest. Natur. et Med., Basil. 1581. 4to., cui ed. brevis Index Rerum adjicitur, quem infra multo auctiorem dedi; cum Graeco textu in Fabricii Bibl. Gr. tom. xii. p. 783 sq., Hamb. 1724 et 1740. 4to .- Primus Graece edidit Gulielmus Morellius, Paris. 1555. 8vo., sine Praefatione aut ulla Adnotatione. Quo Graeco codice usus sit parum constat; licet tamen affirmare eum et Crassi et Naniano multo inferiorem fuisse, et a tribus Parisiensibus non valde diversum. Hujus editionis textum cum Crassi versione Fabricius in sua Bibl. Gr. inseruit; paucis tantum, aut e conjectura, aut nescio cujus codicis ope, mutatis. (Vide speciatim p. 13.1.8.) Crassi Praefationem omisit, ut et Indicem Rerum; monitum "Ad Lectorem" ipse praemisit, et Indicem Capitum cum locis Galenianis unde sua desumpserat Theophilus indicatis: quae ambo supra recusa exhibui.-Duo longa fragmenta, (sc. a verbo Περιέχουσι p. 177. l. 6. usque ad verbum στολίδαs p. 184. l. 2., et a verbis 0ί δè p. 224. l. 1. usque ad finem, omissis tantum a verbis Ai dè p. 258. l. 9. usque ad verbum τιτθῶν p. 266. l. 13.) e codice utique Naniano desumpta, inseruerunt Andr. Mustoxydes et Demetr. Schinas in libello inscripto Συλλογή 'Αποσπασμάτων 'Ανεκδότων Έλληνικῶν μετὰ Σημειώσεων, Venet. 1817. 8vo. Pauca quaedam Romaice dixerunt in notis pro Praefatione, (quae supra recusa exhibui,) itemque loca Galeni et Hippocratis, quibus usus sit Theophilus, indicavit.

- p. 2. 1. 4. Θεοῦ] Vide Not. ad p. 87. 1. 14.
- 2. 10. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος] Cf. inf. p. 240. l. 11.
- 2. 10. τῆς μὲν ψυχῆς νοερᾶς κ. τ. λ.] De Anima cf. inf. p. 106. l. 4: 184. 17: 189. 7: 197. 11.
- 3. 3. τὰ μὰν ψυχικὰ] i. e. quae ad vitam animalem pertinent; ait ipse Theoph. (inf. p. 103. l. 3.) thoracem esse ὅργανον ψυχικόν.
- 3. 4. τὰ δὲ φυσικὰ] i. e. quae sponte moventur; Naturam enim pro motus principio, sensus et voluntatis experte, habuerunt Peripatetici. Vide Arist. De Anima, Phys. Ausc., et alibi. Cf. inf. p. 103, 222, 223, ubi ἡ φυσικὴ κίνησις opponitur τῆ προαιρετικῆ.
- 3. 14. τὰ μὲν τοῦ ζῆν ἔνεκα γέγονεν κ. τ. λ.] Summa apud Aristot. partium divisio est, cum alibi, tum De Gener. Anim. i. 4. § 1. ed. Bekker, Oxon., alias esse διὰ τὸ εἶναι, aut (ut ibi loquitur,) διὰ τὸ

ἀναγκαῖον, alias διὰ τὸ εὖ εἶναι, aut (ut ibi et alias saepe loquitur,) διὰ τὸ βέλτιον. Cf. Gal. De Usu Part. vi. 7. tom. iii. p. 435., ἐπεὶ δ' ἐστὶν [ἡ χρεία] τριττὴ κατὰ γένος, (ἡ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ ζῆν, ἡ εἰς τὸ καλῶς ζῆν, ἡ εἰς τὴν τούτων φυλακὴν διαφέρει,) κ. τ. λ.; item Theoph. inf. p. 9. l. 3, 6: 10. 9: 14. 9, e Gal.; et S. Greg. Nyss. De Hom. Opif. c. 30. tom. i. p. 127. ed. Paris. 1638. Vide Casp. Hofmanni Comment. in Gal. "De Usu Part." § 247, 337. (Franc. 1625. fol.)

4. 1. περὶ τῶν χειρῶν] i. e. de toto eo membro quod e scapulis dependet. Vide inf. ad p. 5. l. 3.

4. 3. βραχίονος] i. e. totius illius partis quae os humeri continet : sic inf. p. 38. l. 3., et alibi. Sic Gal. De Motu Musc. ii. 2. tom. iv, p. 427., ἐν μὲν οὖν τῷ βραχίονι—ἐν ὀστοῦν ἐστιν, ὀνομαζόμενον ὡσαύτως τῷ μορίφ.

4. 3. πήχεως] i. e. ejus partis quae radium et ulnam continet : sic inf. p. 38. l. 4., et alibi. Sic Gal. De U. P. ii. 2. tom. iii. p. 92., πῆχυς δὲ καλεῖται μὲν καὶ τὸ σύμπαν μέλος,—ἤδη δὲ καὶ τῶν ὀστῶν αὐτοῦ θάτερον τὸ μεῖζον. Cf. id. De Motu Musc. l. c.

4. 5. ἡ τέχνη τῆς Φύσεως] Sic ἡ Φύσις inf. p. 95. l. 14: 195. 11: 263. 17, 22: 272. 7.; (Cf. De Ur. c. 2. p. 263. l. 7.;) alibi semper ἡ τοῦ Θεοῦ δημιουργικὴ σοφία, vel tale quid.

4. 7. Ἐπεὶ γὰρ κ.τ.λ.] Cf. Gal. De U. P. x. 15. tom. iii. p. 838.

4. 7. Ἐπεὶ] ἐπειδή Gal. 4. 9. χρείαν] τὴν χρείαν Gal.

4. 10. πολλάκις καὶ πλείους] καὶ πλείους πολλάκις Gal.

4. 10. διὰ τοῦτο] Lege ἐν τούτφ cum Gal.; vide V. L.

4. 11. ἀφανεστέρων] ἀσαφεστέρων Gal. 4. 11. ἔνια] ἐνίας Gal.

4. 12. Νόει οὖν μοι κ.τ.λ.] Hoc illud est ab Aristotele et Galeno tot locis jactatum, "Naturam nihil facere frustra." Vide Arist. De Incessu Anim. c. 2. § 1. ἡ φύσις οὐθὲν ποιεῖ μάτην, κ.τ.λ.; id. Nat. Ausc. ii. 8., et saepe alibi. Cf. Gal. De U. P. iv. 2. tom. iii. p. 268.

4. 12. Νόει οὖν μοι] οὖτω μοι καὶ σὰ νόει Gal.

4. 13. μηδ'] μήτ' Gal. 4. 13, 14. παντοίαν—ἐνεργοῦντα] om. Gal.

4. 15. καὶ θείας] θείας τινὰς Gal.

4. 16. Ἐπεὶ δ' οὖκ κ.τ.λ.] Sic Gal. De U.P. i. 8, 16: ii. 16. tom. iii. p. 19, 20, 44, 155, et alibi.

4. 17. χρείας—ἐνεργειῶν] ἐνέργεια μὲν οὖν μορίου τῆς χρείας αὐτοῦ διαφέρει—τῷ τὴν μὲν ἐνέργειαν κίνησιν εἶναι δραστικὴν, τὴν δὲ χρείαν ταὐτὸν τῆ πρὸς τῶν πολλῶν εὐχρηστία καλουμένη. Gal. De U. P. xvii. 1. tom. iv. p. 346, 47. Cf. id. De Loc. Aff. i. 1. tom. viii. p. 16.

5. 3. De Manibus, i. e. de tota ea parte quae a summo humero usque ad digitos extremos pertinet, sic enim loquitur ipse Theoph. sup. p. 4. l. 1., et sic non raro Galenus, e. g. De U. P. ii. 2. tom. iii. p. Q1. τῆς ὅλης χειρὸς εἰς τρία τὰ μεγάλα μέρη τεμνομένης, τὸ μὲν βρα-

χίων, τὸ δὲ πῆχυς, τὸ δ' ἀκρόχειρον ὀνομάζεται. Cf. Ruf. Ephes. De Appell. Part. Corp. Hum. p. 29. ed. Clinch. Vide Hofm. Comm. in Gal. " De U. P." §. 14 .- Ex antiquis scriptoribus manuum structuram et functionem docuerunt quoque S. Ambros. Hexaëm. vi. 9. § 69. tom. i. p. 140. ed. Bened.; Anon. Isag. (seu Introd.) Anat. c. 59.; Arist. Hist. An. i. 15.; id. De Part. An. iv. 10.; Avicenna Can. i. 1. tom. i. p. 46 sq., 58 sq. ed. Venet. 1564. fol.; Cels. De Med. viii. 1. p. 457 sq. ed. Argent.; Cic. De Nat. Deor. ii. 60.; Gal. De U. P. i, ii. tom. iii. p. 1 sq. (unde eorum quae hic profert Theoph. plurima ad verbum desumpta sunt ;) id. De Motu Musc. i. 6: ii. 1 sq. tom. iv. p. 392 sq., 424 sq.; id. De Anat. Admin. i. 5 sq. tom. ii. p. 243 sq.; id. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 951 sq., 966 sq.; id. De Oss. c. 16 sq. tom. ii. p. 767 sq.; id. Introd. c. 10. tom. xiv. p. 704., et alibi; S. Greg. Nyss. De Hom. Opif. c. 8. tom. i. p. 61, 62. ed. Paris. 1638.; Haly Abbas, Theor. ii. 7, 16: iii. 6. p. 23, 30, 32. ed. Lugd.; Isid. Hisp. Etym. (sive Orig.) xi. 1. § 62 sq.; Lactant. De Opif. Dei, c. 10.; Melet. De Nat. Hom. c. 25, 26. (27, 28.) ed. Cramer in Anecd. Gr. Oxon. tom. iii.; Nemes. De Nat. Hom. c. 8. p. 194. ed. Matth.; Oribas. Anatom. p. 156 sq., 219 sq. ed. Dund.; Plin. Hist. N. xi. 99 sq. ed. Tauchn.; Pollux, Onom. ii. 4. §. 137 sq.; Ruf. Ephes. De Appell. Part. p. 28, 29, 68.; Theodor. De Provid, iv. tom. iv. p. 535 sq. ed. Schultz.

5. 3. Διὰ γὰρ τῶν χειρῶν κ.τ.λ.] Manuum munera similiter recenset Gal. De U. P. i. 2. tom. iii. p. 4, 5.

7. 2. Διὰ τοῦτο ὤσπερ] In Nota lege, Sic E., διὰ τοῦτο κ.τ.λ.

7. 5. συντέθεικεν] Fort. legend. cum B. συντέθηκεν. Cf. τέθηκεν p. 119. l. 1.; ἐκτεθήκαμεν De Ur. p. 283. l. 4.

9. 3, 6. ενεκα τοῦ βέλτιον] Vide sup. ad p. 3. 1. 14.

9. 4. τὰ δὲ ὧν] Fort. legend. cum vul. τὰ δὲ τῶν ὧν, ut p. 115. l. 9.

9. 9. 9 eoû] Vide Not. ad p. 87. l. 14.

9. 12. τὸ κυκλοτ. σχημα δυσπαθέστ.] Sic inf. p. 14. l. 4, 14: 58. 10.

10. 9. τοῦ βελτίονος ενεκα] Vide sup. ad p. 3. l. 14.

12. 5. θερμή οὖσα κ. τ. λ.] Cf. Plat. Tim. c. 50. p. 74. ed. Steph.

12. 9. ἄρθρων] "Εστι δὲ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως [τῶν ὀστῶν] διττὸς κατὰ γένος ὁ μὲν ἔτερος κατὰ ἄρθρον, ὁ δὲ ἔτερος κατὰ σύμφυσιν.—Τὸ μὲν οὖν ἄρθρον ἐστὶ σύνταξις ὀστῶν φυσικὴ, ἡ δὲ σύμφυσις ἔνωσις ὀστῶν φυσική.—Διαφοραὶ δὲ τοῦ μὲν ἄρθρου δύο εἰσὶ, διάρθρωσίς τε, καὶ συνάρθρωσις ἀλλήλων δὲ διαλλάττουσι τῷ τῆς κινήσεως πόσω, ἡ μὲν γὰρ διάρθρωσις ὀστῶν ἐστι σύνταξις ἐναργῆ τὴν πρὸς ἄλληλα κίνησιν ἐχόντων ἡ δὲ συνάρθρωσις ὀστῶν μὲν καὶ αὐτὴ σύνθεσίς ἐστιν, οὐ μὴν ἐναργῆ γε τὴν κίνησιν οὐδὲ μεγάλην, ἀλλ' ἀμυδράν τε καὶ δυσφώρατον ἐχόντων. Gal. De Oss. ad Tir. Prooem. tom. ii. p. 734, 35.

12. 11. διαρθρώσεως] Εἴδη δέ ἐστι τῆς μὲν διαρθρώσεως τρία καλείται δὲ ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἰατρῶν τὸ μὲν ἐνάρθρωσις, τὸ δὲ ἀρθρωδία, τὸ δὲ γίγγλυμος.— Ἐνάρθρωσις μὲν οὖν ἐστιν, ὅταν ἡ ὑποδεχομένη κοιλότης βάθος ἱκανὸν ἔχη, καὶ ἡ ἐγκαταβαίνουσα κεφαλὴ προμήκης ὑπάρχη ἀρθρωδία δέ ἐστιν, ὅταν ἢ τε κοιλότης ἐπιπόλαιος ἢ, καὶ ἡ κεφαλὴ ταπεινή.—Τὸ δὲ τρίτον εἶδος τῆς διαρθρώσεως, δ δὴ γίγγλυμον ἔφαμεν ὀνομάζεσθαι, τῶν συνταττομένων ἀλλήλοις ὀστῶν ἀντεμβαινόντων γίνεται, καθάπερ ἐπὶ τῶν σπονδύλων ἔχει, καὶ τῆς τοῦ πήχεως πρὸς τὸν βραχίονα διαρθρώσεως. id. ibid. p. 735, 36, 37.

13. 1. ἀναγκαῖον μόνων] Lege cum vul. καὶ μόνων ἀναγκαῖον ἦν,

et vide Not. ad p. 57. l. 9.

- τὰ γὰρ ἐκ πλειόνων κ. τ. λ.] Cf. e contra inf. p. 26. l. 10.

13. 9. μείζον δὲ χρὴ κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 49. l. 14: 195. 10.

14. 3, 14. τὴν δυσπάθειαν] Sic sup. p. 9. l. 12., et inf. p. 58. l. 10.

14. 9. τοῦ βελτίονος ενεκα] Vide sup. ad p. 3. l. 14.

17. 6. ³Ην μὲν οὖν κ.τ. λ.] In vers. Lat. lege, Erat sane superciliorum in sinibus artificium sufficiens ad arcendam &c.; pendet enim ὀφρύων e τέχνημα, non e κοιλότητας.

19. 3. δακτύλου] Lege [δακτύλων], et vide Not.

19. 13., et p. 20. l. 5. Περὶ Μυῶν Κινήσεως] Vide i. 6: ii. 1 sq. tom. iv. p. 392 sq., 424 sq.

20. 6. 'Ανατομ. 'Εγχειρ.] Vide i. 5 sq. tom. ii. p. 243 sq.

20. 8. Τοτι μέν γὰρ κ.τ. λ.] Sic Noster inf. p. 125, 244; et sic in Comm. in Hipp. "Aph." p. 498., ubi ait, Τρεῖς ἀρχαί εἰσιν ἐν τῷ σώματι, ἐγκέφαλος, καρδία, καὶ ἣπαρ' καὶ κυριώτατος ὁ ἐγκέφαλος, κυριωτέρα ἡ καρδία, κύριον τὸ ἢπαρ. διὸ καὶ πρῶτος ὁ ἐγκέφαλος τέτακται, δεύτερον ἡ καρδία, καὶ τρίτον τὸ ἢπαρ. Καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου τὰ νεῦρα, ἐκ δὲ καρδίας αἱ ἀρτηρίαι, καὶ ἐξ ἤπατος αἱ φλέβες. διὸ τὰ μὲν νεῦρα ἐν βάθει ἡ Φύσις ὡς τίμια ἔταξε, τὰς δὲ φλέβας ἐπιπολαίως ὡς ἀτίμους, τὰς ἀρτηρίας μέσας. Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 25. tom. xv. p. 361 sq.; id. De Loc. Aff. v. 1. tom. viii. p. 298.; Joan. Actuar. De Urin. Diff. c. 3.; S. Greg. Nyss. De Hom. Opif. c. 30. tom. i. p. 130 sq.

20. 9. ἀρχαὶ] ἀρχὴν λέγομεν εἶναι τὸ μόριον ὁ τοῖς ἐφ' ἐαυτοῦ πεφυκόσιν ἤτοι δύναμιν ἡ πάντως γε τὴν ὕλην χορηγεῖ. Gal. l. c. tom. xv. p. 361.

21. 1. Περὶ τῶν Ἱππ. καὶ Πλάτ.] Vide i. 5 sq.: iii. 6: vi. 1, 3 sq., 8: vii. 3, 8: viii. 1. tom. v. p. 181 sq., 333 sq., 505 sq., 519 sq., 563

sq., 600 sq., 644 sq., 648 sq.

21. 5. θέναρ] Τὰ ἐξέχοντα τῶν χειρῶν ὀνομάζουσι θένα ρα παρὰ τὸ θείνειν, ὡς ἔνιοι βούλονται τῶν χαιρόντων ἐτυμολογίαις τούτοις γὰρ τοῖς ἐξέχουσι παίομεν ὅσα περ ἄν παίωμεν. "Ενιοι δὲ οὐ πάντα τὰ ἐξέχοντα τῆς χειρὸς καλεῖσθαί φασιν, ἀλλὰ μόνα τὰ ὑπὸ τοῖς μεγάλοις δακτύλοις. Gal. Comm. in Hipp. "De Fract." i. 20. tom. xviii. p. ii. p. 364. Cf.

Ruf. Ephes. De Appell. Part. p. 30.; Poll. Onom. ii. 4. § 143, 144.; Anon. ap. Cramer, Anecd. Gr. Oxon. tom. ii. p. 447.; Etym. M.

- 21. 6. τοῦ γὰρ μυὸς κ. τ. λ.] sc. musc. Lumbricales quatuor.
- 21. 8. ιδίως δύο κ. τ. λ.] Dubium velitne dicere duos musculos volas efficere, an duos musculos digitorum maximum et minimum ab aliis abducere. Efficitur Regio Palmaris Externa a quatuor musculis, sc. Abductore Pollicis, Opponente Poll., Flexore Brevi Poll., et Adductore (seu Pyramidali) Poll.; Regio Palm. Int. item a quatuor, sc. Palmari Brevi, Abductore Digiti Minimi, Flexore Brevi Dig. Min., et Adductore (seu Opponente) Dig. Min.
 - 21. 13. ὁ μεταξὺ κ. τ. λ.] An musc. Opponens Pollicis?
 - 22. 4. ἐκ τοῦ μέσου μυὸς κ. τ. λ.] sc. musc. Palmari Longo.
- 22. 5. τῶν ἄλλων τεσσάρων μυῶν] i. e. rectorum; sc. Musc. Flexoris Digit. Sublimis, Flex. Carpi Ulnaris, (aut Ulnaris Interni,) Flex. Carpi Radialis, (aut Rad. Int.,) et Flex. Digit. Profundi, de quibus omnibus vide Gal. De Diss. Musc. c. 22. tom. xviii. p. ii. p. 975 sq.
 - 23. 3. ἔτι τε] Fort. legend. cum Gal. ἔτι δè, itemque inf. p. 187. l. 2.
 - 24. Ι. μικρῶν] In Nota lege, Sic F. et fort. A.B.D.E., σμικρῶν Μ.
- 25. 1. ἀποφύσεως] Lege cum Gal. [ὑποφ.], ἀπόφυσις enim vix nisi de ossibus dicitur. In vers. Lat. lege, e dilatato tendone subnato &c.
 - 25. 2. μαλαγάς] Nota vocem non alibi inventam.
- χειροπλάστων] Pro hac voce, non alibi inventa, conj. Adams κηροπλάστων, i. e. cera factorum, quod optime congruit cum praecedentibus.
- 25. 9. σύνταξιν] οὐδὲν διαφέρει σύνταξιν ὀστῶν, ἡ σύνθεσιν, ἡ όμιλίαν εἰπεῖν. Gal. De Oss. Prooem. tom. ii. p. 735.
- 25. 9. Χριστὸν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν] Gaudet hac formula Auctor Noster; sic inf. p. 89. l. 1: 153. 1., ita et De Ur. Praef. et c. 10, 23. p. 262. l. 12: 273. 2: 283. 5., et De Excr. c. 19. p. 408. l. 27.
- 25. 9. Χριστὸν—ἐπικαλούμενοι] Sic inf. p. 39. l. 2: 89. 1., De Ur. p. 262. l. 12: 273. 2., et De Excr. p. 408. l. 27.
 - 25. 11. "Οτι μέν οὖν κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 30. l. 12. sq.
 - 26. 10. δυσπαθές γὰρ κ. τ. λ.] Cf. e contra sup. p. 13. l. 1.
- 26. 15. †ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Videtur aut ἐπὶ legendum pro ἐπειδὴ, aut verbum aliquod (e. g. αἴρομεν, aut tale quid,) excidisse.
- 27. 3. τὸ μὲν μετακάρπιον κ. τ. λ.] Sic Gal. De U. P. iii. 8. tom. iii. p. 202 sq.; nos autem cum Eudemo (ap. Gal. l. c.) dicimus ex quinque ossibus metacarpium constare, non aliter ac metatarsium.
- 28. 3. ξέσαι γὰρ κ.τ.λ.] Conj. Scott ξέσας γὰρ—εἶτα μέλλεις. Habet Gal. εἰ μὴ γὰρ ἀκριβῶς ἀποξέσης μὲν τοὺς συνδέσμους, γυμνώσης δὲ τοὺς σκέποντας ὑμένας, εἶναί σοι ἐν τὰ πάντα δόξει.
 - 28. 10. [ἐπιφύσεών] τε καὶ ἀποφύσεων] διαφέρει ἀπόφυσις ἐπιφύ-

σεως, ὅτι ἡ μὲν ἐπίφυσις ἐτέρου πρὸς ἔτερόν ἐστιν ἔνωσις, ἡ δὲ ἀπόφυσίς ἐστι τοῦ σύμπαντος ὀστοῦ μέρος. Gal. De Oss. Procem. tom. ii. p. 733. Cf. Orib. Anat. p. 132.

29. 4. ἐπίφυσιν] An ἀπόφ. legendum, ut inf. p. 30. l. 2, 4.? ait enim Gal. De U. P. ii. 2. tom. iii. p. 92. αί κυρταὶ δ' ἀποφύσεις τῶν κατὰ τὴν κερκίδα τε καὶ τὸν πῆχυν ὀστῶν, αἴπερ ἐν τῷ καρπῷ διαρθροῦνται, καλοῦνται μὲν καὶ αὐτὸ τοῦτ' ἀποφύσεις, ισπερ καί εἰσι, καλοῦνται δ' ὁτὲ καὶ κεφαλαὶ καὶ κόνδυλοι. Haec si vera sint, in vers. Lat. pro appendicem lege processum.

30. 1. αὐτῶν] Fort. legend. αὐτοῦ cum Gal.

30. 12. ή μέν γάρ κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 25. l. 11. sq.

31. 11. τῷ C γράμματι] Hanc lunatam literae formam hic indicari res ipsa demonstrat; utramque Graecis familiarem fuisse fusius probat Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 383—85.

31. 12. κορώνας] ὅταν δὲ εἰς ὀξὰ τελευτήση πέρας ἡ ἀπόφυσις, οὐκέτι αὐχὴν, ἀλλὰ κορώνη καλεῖται διαφέρει δὲ οὐδὲν, οὐδ' εἰ κορωνὸν εἴτσις. Gal. De Oss. Prooem. tom. ii. p. 736. : cf. Orib. Anat. p. 130. Quid sit αὐχὴν, vide ad p. 53. l. 3.

31. 14. 'Ιπποκράτης] Respicit Noster librum De Fracturis, quem veterum fere omnes et recentiorum inter genuinos retulerunt; e. g. Erot., (Gloss. Hipp. Praef., et in vv. δίκαιον, κατατεῖναι, σπληνὸς κατ' εξιν,) Gal., (Meth. Med. vi. 5. tom. x. p. 426.; De Hipp. et Plat. Decr. ix. 5, 6. tom. v. p. 752, 768.; Comm. in Hipp. "De Fract." i. 1. tom. xviii. p. ii. p. 323 sq.,) Pallad. (Comm. in Hipp. "De Fract." tom. xii. p. 271. ed. Chart.) Plura vide ap. Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. p. 333 sq., 338 sq.; Petersen, Hipp. Nomine quae circumferuntur Scripta ad Temp. Rat. dispos. Hamb. 1839. 4to.

31. 14. 'Αθηναΐοι μὲν ὀλέκρανον] Cf. Gal. De U. P. ii. 2. tom. iii. p. 92.; id. Comm. in Hipp. "De Fract." ii. 66. tom. xviii. p. ii. p. 511, 512.; οἱ Δωριεῖς δὲ κύβιτον ὀνομάζουσι, id. De Motu Musc. ii. 3. tom. iv. p. 430. Cf. Ruf. Eph. De Appell. p. 29.; Poll. Onom. ii. 4. § 141.

32. 3. μείζονες] Lege μείζους cum vul.; vide Not. ad p. 195. 1. 8.

33. 4. εύλογον δέ κ. τ. λ.] Cf. p. 13. l. 9: 49. 14: 195. 9.

34. 3. κερκίδος] Haec vox ubique ap. Theop., et fere semper in scriptoribus antiquis, radium significat; Heroph. autem (ap. Ruf. Eph. p. 33.) καὶ τὴν κνήμην κερκίδα ὀνομάζει. Cf. Poll. Onom. ii. 4. § 191.

34. 6. Περὶ Μυῶν Κινήσεως] Vide ii. 1-3. tom. iv. p. 424 sq.

36. 1. Μύες δὲ τέσσαρες κ. τ. λ.] sc. Musc. Coraco-brachialis, Biceps Flexor Cubiti, Brachialis Anticus, et Triceps Extensor Cubiti.

- 36. 2. δύο μὲν ἔσωθεν] Immo tres, sc. musc. Coraco-brachialis, Biceps Flexor Cubiti, et Brachialis Anticus.
 - 36. 2. δύο δὲ ἔξωθεν] Immo unus, sc. musc. Triceps Extens. Cub.
 - 36. 9. τοῦ μὲν ἐτέρου] sc. musc. Bicipitis Flexoris Cubiti.
 - 36. 11. τοῦ δὲ ἐτέρου] sc. musc. Brachialis Antici.
 - 37. 7. μείζονες] Lege μείζους cum vul.; vide Not. ad p. 195. 1. 8.
 - 37. 10. διά τε] Fort. melius cum vul. διὰ δέ.
- 38. 3, 4. βραχίονι, πήχει] Vide sup. ad p. 4. l. 3. Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Fract." i. 18: ii. 1. tom. xviii. p. ii. p. 362, 418; Orib. Anat. p. 158.
 - 38. 7. Διὸ καὶ τὴν κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 201. l. 7 sq.
- 38. 8. οὐ κοτύλην γεγονέναι, ἀλλὰ γλήνην] καὶ τῶν ὑποδεχομένων δὲ τὰς κεφαλὰς κοιλοτήτων ἡ μὲν βαθυτέρα κοτύλη καλεῖται, καὶ σύνηθες ἄπασι τοῖς ἰατροῖς τοὕνομα, ἡ δὲ ἐπιπολῆς ὑπ' ἐνίων ἀνόμασται γλήνη. Gal. De Oss. Procem. tom. ii. p. 736. : cf. Orib. Anat. p. 130.
- 38. 12. DE CRURIBUS, i. e. de toto eo membro quod a natibus ad digitorum pedis extremitates extenditur. Cf. Anon. Isag. Anat. c. 60.; Gal. De Inaeq. Intemp. c. 2. tom. vii. p. 735. Vide Hofm. Comm. in Gal. " De U. P." § 108, 109.— De hac parte ex antiquis scripserunt S. Ambros. Hex. vi. 9. § 74. tom. i. p. 141.; Anon. Isag. Anat. c. 60.; Arist. Hist. An. i. 15.; id. De An. Inces.; Avic. Can. i. 1. § 5. tom. i. p. 49 sq., 62 sq.; Cels. De Med. viii. 1. p. 450 sq.; Gal. De U. P. iii. tom. iii. p. 168 sq.; id. Intr. c. 10, 12. tom. xiv. p. 707 sq., 723 sq.; id. De Anat. Adm. ii. 4 sq. tom. ii. p. 292 sq.; id. De Musc. Diss. tom. xviii. p. ii. p. 1007 sq. (c. 34 sq. ed. Dietz); id. De Oss. c. 21 sq. tom. ii. p. 773 sq., et alibi; Haly Abbas, Theor. ii. 8: iii. 10. p. 23 sq., 33 sq.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 106 sq.; Lact. De Opif. Dei, c. 13.; Melet. De Nat. Hom. c. 29 sq.; Orib. Anat. p. 164 sq., 246 sq.; Plin. H. Nat. xi. 102 sq.; Poll. Onom. ii. 4. § 192 sq.; Ruf. Eph. De Appell. p. 33, 52.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 521.
- 39. 1. τὴν τοῦ Θεοῦ βοήθειαν κ. τ. λ.] Vide sup. ad p. 25. l. 9. Cf. etiam Melet. De Nat. Hom. Prooem. p. 6, 45.
- 39. 1. τῶν σκελῶν] i. e. summo pede excepto, totius reliqui membri, ut inf. p. 41. l. 12., et alibi.
- 40. 5. καὶ ἄλλως ὀρθίους κ. τ. λ.] Hanc sententiam vulgatissimam amplexi sunt S. Basil. De Hom. Struct. ii. 13. tom. i. p. 345.; Cic. De Leg. i. 9.; id. De Nat. Deor. ii. 56.; Clem. Alex. Strom. iv. 26. p. 231.; S. Greg. Nyss. In Verba "Faciamus Hominem," ii. tom. i. p. 164.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 5.; Lactant. Div. Inst. ii. 1: iii. 27: vii. 5.; id. De Opif. Dei, c. 8.; Ovid. Met. i. 84 sq.; Sil. Ital. Pun. xv. 84 sq. "Hinc utique" (ait Lactant. Div. Inst.

ii. 1.) "ἄνθρωπον Graeci appellarunt, quod sursum spectet.c" Huic autem opinioni (quae certe magis pietatis quam veritatis speciem habere videtur,) aperte adversatus est Gal. (l. c.,) et tacite neglexerunt Socrates (ap. Xen. Mem. i. 4. § 11.) et S. Ambros., (Hex. vi. 9. § 55 sq. tom. i. p. 135.) rerum longinquarum aspectu pro causa erectae figurae allato. Vide etiam Thom. Brown, Pseudodox. Epidem. iv. 1.

40. 11. οὐρανοσκόπος] Piscis in Mari Mediterraneo frequens, qui et Callionymus vocabatur, cujus meminit Plin. Hist. N. xxxii. 24, 25, 53. (ubi vide Notas in ed. Paris. 8vo. 1829 sq., tome xviii. p. 430 sq.,) Athen. Deipnos. vii. 17. p. 282., Aelian. De Nat. Anim. xiii. 4. (ubi vide Jacobs,) Arist. Hist. Anim. ii. 11. § 7., et Xenocr. De Alim. ex Aquat. c. 9. (ubi vide Franz., Caiet. de Ancora, et Coray.) Hunc quoque describere putatur Oppian. Halieut. ii. 199 sq., a quo ἡμεροκοίτης et νυκτερίς vocatur. Vide Hofm. Comm. in Gal. "De U.P." § 129.; Kühn, Opusc. Acad. Med. et Philol. (Lips. 8vo. 1827.) tom. ii. p. 348.; Adams in Append. ad Dunbarri Lex. Graeco-Angl., in v. καλλιών. Quidam hunc Tobiae fuisse piscem crediderunt: vide Bochart, Hieroz. p. ii. v. 14. tom. iii. p. 697. ed. Rosenm.

42. 1. ἀκρόποδες] De hujus vocis compositione vide Lobeck ad Phryn. "Ecl." p. 603.

43. 9. ὅμοιοι ταῖς χερσῖν οἱ πόδες κ. τ. λ.] Similitudinem quam habent inter se crus et manus exponit Gal. Comm. in Hipp. "De Fract." ii. 8. tom. xviii. p. ii. p. 431.

44. 2. ταρσὸs] Monendum hic Theoph. (ut Gal. l. c., De Oss. c. 24. tom. ii. p. 777., et alibi,) tarsum vocare, non, ut nos, septem ossa, sed quatuor tantum cum metatarsio articulata: cf. p. 46. l. 7. Vide Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 109, 111, 139.

44. 2. πρὸς τῶν νεωτέρων ὀνομ. πεδίον] Hipp. στῆθος ποδὸς εἴρηκε (De Artic. tom. iii. p. 222.) τὸ καλούμενον ἐπὶ τῶν ἀνατομικῶν πεδίον. Gal. Comm. in Hipp. "De Artic." iii. 92. tom. xviii. p. i. p. 613. Cf. Ruf. Eph. De Appell. p. 33.

46. 2. 'Αναλογεί δὲ κ. τ. λ.] Non omnino, ait Gal., (l. c.;) et sic ipse Theoph. sup. p. 27. l. 3 sq., ubi vide Adnot.

46. 7. τεσσάρων ὀστῶν] sc. ossium trium Cuneiformium, et Cuboidis. Vide sup. ad p. 44. l. 2.

47. 1, 6. ἐπιφύσεσιν] Vide sup. ad p. 29. l. 4.

49. 13. κνήμη] i. e. totum membrum; significat enim κνήμη modo utrumque os, modo alterum, seu majus tantum. Sic Gal. De U. P.

iii. 13. tom. iii. p. 246., ὀνομάζεται δὲ τὸ μὲν μεῖζον [ὀστοῦν] ὁμωνύμως τῷ κώλφ παντὶ κνήμη, et alibi. Vide Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 112. Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Fract." ii. 34. tom. xviii. p. ii. p. 472.; id. De Oss. c. 22. tom. ii. p. 774.; Orib. Anat. p. 164.

49. 14. μείζον δὲ κ. τ. λ.] Cf. p. 13. l. 9: 33. 4: 195. 10.

- 50. 11. ἐπιγονατὶς, ἡ καὶ μύλη καλουμένη] Ἱπποκράτης δὲ (Mochl. tom. iii. p. 271., ubi (quod notat Foes.) vitiose scribitur ἐπιμηλίδα,) ἐπιμυλίδα ὀνομάζει. Ruf. Eph. p. 33. Cf. id. p. 52.; Gal. Comm. in Hipp. "De Fract." ii. 66: iii. 60.; id. Comm. in Hipp. "De Med. Offic." ii. 14. tom. xviii. p. ii. p. 513, 626, 760.; Poll. Onom. ii. 4. § 188.; Orib. Anat. p. 166.
- 51. 1. γνὺξ] i.e. ἐπὶ γόνυ, quasi γον ὑξ. Vide Hesych., Suid., Lex.; Eustath. Comm. in Hom. "Il." p. 550. l. 25: 1214. 37. ed. Rom.; H. Steph. Thes. Gr.
- 51. 1. ὀκλάξ] idem fere significat quod γνύξ, nisi quod flexus in genua illo adverbio, prolapsus hoc potius declaretur. Hesych., Suid., H. Steph., l. c.; Eustath. Comm. in Hom. "Od." p. 1769. l. 18.
- 51. 7. τῆ κοτύλη] Vide sup. ad p. 38. 1. 8.
- 51. 9—14. Διαρθρ.—χώρας] Cf. Gal. De Oss. c. 21. tom. ii. p. 773., qui iisdem fere verbis femoris cum tibia, non cum osse innominato, articulationem describit.
- 51. 9, 10. Διαρθρ.—συνδ.] καὶ μὴν δὴ καὶ συνδεῖται [ὁ μηρὸς] πρὸς τὴν κνήμην, οὐ διὰ ὑμενωδῶν μόνον συνδέσμων, τῶν ἐν κύκλῳ πᾶσαν διάρθρωσιν περιειληφότων, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων Gal.
 - 51. 11. ένδς μέν κ. τ. λ.] An ligam. capsulare?
 - 51. 11. ἔξω] ἔξωθεν Gal. 51. 12. περιτετ.] παρατετ. Gal.
 - 51. 12. δευτέρου δὲ κ.τ.λ.] An ligam. cotyloide, (sive transversum)?
 - 51. 12. δευτέρου] τοῦ δευτ. Gal. 51. 13. ἐκ τῶν] ἐν τῷ Gal.
 - 51. 13. δπίσω κάν τῷ μέσῳ] δπίσω τε καὶ τῆς ἔσω Gal.
 - 51. 13. τρίτου δὲ κ. τ. λ.] An ligam. teres, (aut inter-articulare)?
- 52. 2. εἰπεῖν οἶδεν Ἱππ. κ. τ. λ.] Vide Gal. Comm. in loc. ii. 69. tom. xviii. p. ii. p. 517.
 - 52. 10. κυρτοῦνται] Lege κυρτοῦται cum B.C.
 - 52. 12. λοξός Lege λοξώς cum vul., ut sup. l. 7.
- 53. 2—5. 'Αποφ.—καλοῦσιν] Cf. Gal. De Oss. c. 21. tom. ii. p. 773.; itemque Orib. Anat. p. 164.
 - 53. 3. μικρὸν] δύο μικρὰς Gal. 53. 3. ἐν—δύο] om. Gal.
- 53. 3. αὐχένος] οἱ δὲ αὐχένες ἀποφύσεις εἰσὶ τῶν ὀστῶν ἰσχναὶ, τελευτῶσι δὲ εἰς παχύτερόν τε καὶ περιφερὲς πέρας, ὁ δὴ καλεῖται κεφαλή. Gal. De Oss. Prooem. tom. ii. p. 736.; cf. Orib. Anat. p. 130.
 - 53. 4. ἀλλὰ] πολλῷ Gal. 53. 3, 4. ἀπόφ.—ἔξω] τὴν ἔξωθεν Gal.

53. 5. ην γλουτόν καλοῦσιν] ή γλουτός δνομάζεται Gal.

53. 8. μηρῶν] i. e. (ut videtur,) totius illius membri quod os femoris continet: μηρὸς enim (ut βραχίων, cf. Adnot. ad p. 4. l. 3.) modo os, modo membrum significat. Sic Gal. De U. P. iii. 15. tom. iii. p. 253., τοῦ κατὰ τὸν μηρὸν ὀστοῦ, καλουμένου δὲ ὁμοίως καὶ αὐτοῦ τῷ παντὶ κώλω, κ. τ. λ.

53. 10. Περί Μυῶν Κινήσεως] Vide sup. ad p. 19. l. 13.

56. I. De Abdomine, i. e. de partibus nutritivis et sanguificis, de genitalibus enim infra in libro quinto agit.—His de partibus scripserunt apud antiquos Alsahar. Theor. iv. 18 sq. p. 6.; S. Ambros. Hex. vi. 9. § 71. tom. i. p. 140.; Anon. Isag. Anat. c. 2 sq.; Arist. Hist. Anim. i. 16, 17.; id. De Part. Anim. iii. 7 sq.; Avic. Can. iii. 13 sq. tom. i. p. 682 sq.; Cels. De Med. iv. 1. p. 169 sq.; Cic. De Nat. Deor. ii. 54, 55.; Gal. De U. P. iv, v. tom. iii. p. 266 sq.; id. De Anat. Adm. vi. tom. ii. p. 532 sq.; id. Intr. c. 11. tom. xiv. p. 714 sq., et alibi; S. Greg. Nyss. De Hom. Opif. c. 30. tom. i. p. 132 sq.; Haly Abbas, Theor. iii. 24 sq. p. 38 sq.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 125 sq.; Lact. De Opif. Dei, c. 11, 14.; Melet. De Nat. Hom. c. 18 sq.; Nemes. De Nat. Hom. c. 23. p. 236 sq.; Orib. Anat. p. 89 sq.; Plato, Tim. c. 46. p. 71 sq.; Plin. Hist. N. xi. 73 sq.; Polf. Onom. ii. 4. § 201 sq.; Razes, Alm. i. 15 sq. p. 15 sq.; Ruf. Eph. De Appell. p. 38 sq.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 517 sq.

56. 7. στόμα κοιλίας] τὸ στόμα τῆς κοιλίας οἱ παλαιοὶ καρδίαν ὧνόμαζον. Gal. De Loc. Aff. v. 6. tom. viii. p. 338.; cf. id. De Hipp. et Plat. Decr. ii. 8. tom. v. p. 274., (ubi laudat Nicandr. Alexiph. v. 21., Thucyd. Hist. ii. 49. § 2., Hippocr. De Morb. Vulg. ii. 2. § 1. tom. iii. p. 436.,) Nemes. De Nat. Hom. c. 20. "Εστι δ' ὅτε τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ὀνομάζεται στόμαχος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Gal. De Venaes. adv. Eras. c. 9. tom. xi. p. 242.; cf. id. De Loc. Aff. ii. 4. tom. viii. p. 119.

56. 10. τὸ δὲ κοινὸν στόμαχος] ἁπάσης γὰρ κοιλίας ὁ προτεταγμένος αὐχὴν στενὸς, οἷον ἰσθμός τις, οὕτως ὀνομάζεται add. Gal. l. c.: vide Hofm.

Comm. in Gal. "De U. P." § 188. Hanc tamen differentiam non semper observant antiqui: cf. Ruf. Eph. De Appell. p. 37; Poll. Onom.

ii. 4. § 202. Ait Gal. (De Loc. Aff. v. 5. tom. viii. p. 332, 333.)

ὅπερ οἰσοφάγον ἀνόμαζον οἱ παλαιοὶ, στόμαχον εἰώθασιν οἱ μετ' ᾿Αριστοτέλη προσαγορεύειν, αὐτοῦ τοῦ ᾿Αριστοτέλους οὐκ ἀεὶ ἀ τῷ παλαιῷ καλοῦντος ὀνόματι τὸ μόριον τοῦτο τοῦ ζώου. Cf. id. De Motu Musc. i. 3. tom. iv. p. 378. Serioris tantum aevi scriptores τῷ στομάχω sensum ventriculi tribuunt; e. g. Melet. De Nat. Hom. c. 18.

d Vide Arist. Hist. An. i. 12. § 1: 16. § 8, 16: ii. 17. § 8: iv. 1. § 18: 2. § 23., De Part. An. ii. 3. § 9: iii. 3. § 2, 4: 14. § 9.

- 57. 4. τοῦ μὲν ἔξωθεν ἶνες κ. τ. λ] Cf. inf. p. 69. l. 4 sq.
- 58. 10. άπάντων γὰρ σχημάτων κ. τ. λ.] Sic p. 9. l. 12: 14. 4, 14.
- 59. 12. ὁ ἐπίπλους] De vocis etymologia ait Gal. (De U. P. iv. 11. tom. iii. p. 295.) ἐπικεῖσθαι μὲν οὖν τῆ γαστρὶ, καὶ οἶον ἐποχεῖσθαι τοὐ-πίπλοον, ὅθεν περ καὶ τοὕνομα κέκτηται, κ. τ. λ. De forma ait id. (De Anat. Adm. vi. 5. tom. ii. p. 556.) ὀνομαζόμενον ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων διττῶς, ἐπίπλοόν τε καὶ ἐπίπλουν; cf. id. De Ven. et Art. Diss. c. 1. tom. ii. p. 782. De ejus genere ait Poll. (Onom. ii. 4. § 224.) ᾿Αντιφῶν δὲ αὐτὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ. Quod ad functionem attinet, nullam ei esse utilitatem aiebat (quem mireris,) Erasistr. (Gal. De Nat. Fac. ii. 4. tom. ii. p. 91.; id. Comm. in Hipp. 'De Alim.'' iii. 14. tom. xv. p. 308.) Vide Lobeck ad Phryn. p. 142.
- 60. 1. ἀρτηρίας [παμπόλλας] παμπόλλους vul.; legitur ap. Joann. Alex. Comm. in Hipp. "De Nat. Pueri," tom. ii. p. 210. l. 4, 15. ἀρτηριῶν τῶν εἰσβαλλόντων.
- 60. 8. τὸ διάφραγμα] τὸν δὲ κάτω τοῦ θώρακος ὅρον οἱ μὲν παλαιοὶ πάντες ὧνόμαζον φρένας, εἴθ' ἀπλῶς ἐπελθὸν αὐτοῖς, εἴθ' (ὥς τινες οἴονται,) διότι φλεγμαίνοντος αὐτοῦ βλάπτονται τὴν φρόνησιν οἱ κάμνοντες ἀπὸ Πλάτωνος δ' ἤρξατο καλεῖσθαι διάφραγμα, προσαγορεύσαντος μὲν αὐτοῦ φρένας ὁμοίως τοῖς ἄλλοις παλαιοῖς, ἡγουμένου δὲ τὴν τοῦ διαφράγματος ἐν τοῖς ζώοις χρείαν ἔχειν, ἐπειδὴ τὸ θυμοειδὲς τῆς ψυχῆς ἐν καρδία περιεχόμενον ἀπὸ τοῦ καθ' ἢπαρ ἐπιθυμητικοῦ διαφράττοι. (Τίπ. p. 70. A.) τοὐντεῦθεν δὲ ἔθος ἔσχον οἱ ἰατροὶ προσαγορεύειν αὐτὸ διάφραγμα, τῆς ἀρχαίας ἀμελήσαντες προσηγορίας...... ᾿Αριστοτέλης δὲ ὧνόμαζεν (Hist. An. iii. 1. § 26, 29., De Part. An. ii. 16. § 11.) ὑπόζωμα τὸ μόριον τοῦτο τοῦ ζώου. Gal. De Loc. Aff. v. 4. tom. viii. p. 327. Cf. Ruf. Eph. De Appell. p. 60.; Gal. De U. P. iv. 14. tom. iii. p. 314.; id. De Hipp. et Plat. Decr. viii. 9. tom. v. p. 716.
- 60. 13. ὁ πυλωρὸς] πυλωρὸς μὲν [λέγεται] ἀπὸ τοῦ παρακρατεῖν τὰ ἐν τῆ γαστρὶ παρακείμενα ὅταν ἦ συνηγμένα. Ruf. Eph. De Appell. p. 61. Cf. Gal. De U. P. iv. 7. tom. iii. p. 280.; Cels. De Med. iv. 1. p. 170., et alios. Ruf. Eph. (ibid.) pylorum eundem facit cum duodeno, Pseudo-Hipp. (Ep. ad Reg. Ptol. ap. Erm. Anecd. Med. Gr. p. 285.) eundem cum jejuno.
- 5. ai δυνάμεις κ.τ.λ.] Cf. Nemes. De Nat. Hom. c. 23.; Alex. Aphrod. Probl. Phys. ii. 60.
- 62. 8. ἔλξασα γὰρ κ. τ. λ.] Haec omnia fusius explicat Noster inf. lib. v. c. 32, 33.
- 62. 10. καὶ μεμυκυῖα κ. τ. λ.] Cf. Heroph. ap. Gal. De Nat. Facult.
 iii. 3. tom. ii. p. 150.

e Vocat etiam Arist. διάζωμα, Hist. An. i. 16. § 16: 17. § 8, 17: ii. 17. § 8., De Part. An. iii. 10. § 1.

62. 15. Τρέφεται οὖν κ.τ.λ.] Cf. Mosch. De Mul. Pass. c. 14.; Soran, De Arte Obstetr. c. 6. p. 15. ed. Dietz.

62. 15. τῆς ἐμμήνου καθάρσεως] τὸ ἔμμηνον ὡνόμασται καὶ καταμήνιον ἀπὸ τοῦ κατὰ μῆνα γίνεσθαι, καὶ ἐπιμήνιον ὅτι καὶ τροφὴ γίνεται
τῶν ἐμβρύων, ὡς καὶ τῶν πλοϊζομένων τὰ εἰς τροφὴν παρεσκευασμένα ἐπιμήνια καλοῦμεν. λέγεται δὲ καὶ κάθαρσις ἐπεὶ (καθὼς ἔνιοι λέγουσιν,)
ὡς περισσεῦον αἶμα τοῦ σώματος ἀποκρίνουσαν κάθαρσιν παρέχει τῷ σώματι. Soran. ibid.

63. 16. τῷ δεκάτῳ μηνὶ κ. τ. λ.] De partus tempore veterum simul ac recentiorum sententias vide ap. Haller, Elem. Physiol. xxix. 5. § 8, 9. tom. viii. p. 421 sq.

64. 8. χυλοποιηθέντα κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 76, 77.

65. 1. πύλαs] Vide inf. p. 76. l. 14 sq.

65. 6. ἀπευθυσμένον] Cf. inf. p. 70. l. 6 sq. ἀπευθυσμένον δέ ἐστι τοῦ παχέος ἐντέρου τὸ ἐγγὺς τοῦ δακτυλίου. Leo, Conspect. Medic. v. 12. p. 177.

65. 8. σφιγκτῆρος κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 85. l. 12 sq. Vide Gal. De U. P. iv. 19. tom. iii. p. 334.

66. 8. τοῦτο ἐμφραττόμενον κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 70. l. 12 sq.

67. 13. ὁ γὰρ πόρος κ. τ. λ.] Sic inf. p. 79. l. 4.; sed fallitur, non enim jejuno, sed duodeno, inseritur Ductus Communis Choledochus.

68. 2. διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] καλεῖται τὸ μέρος τοῦτο τῶν ἐντέρων νῆστις, ὅτι διὰ παντὸς εὐρίσκεται κενὸν, οὐδὲ τοὐλάχιστον ἐν ἑαυτῷ τροφῆς περιέχον. Gal. De U. P. v. 3. tom. iii. p. 345. Cf. id. De Anat. Adm. vi. 9. tom. ii. p. 572.; Ruf. Eph. De Appell. p. 38.

68. 3. τῆ τοῦ κενοῦ ὑποχωρήσει] In vers. Lat. adde ut vacuum evitetur.

68. 8. δώδεκα δακτύλων κ.τ.λ.] Cf. Ruf. Eph. p. 61.

68. 9. 'Ηρόφιλος κ.τ.λ.] Cf. Gal. De Loc. Aff. vi. 3. tom. viii. p. 396.; id. De Anat. Adm. vi. 9. tom. ii. p. 572.; id. De Ven. et Art. Diss. c. 1. tom. ii. p. 780. De Heroph. vide libellum a K. F. H. Marx cum titulo Herophilus: ein Beitrag zur Gesch. der Medicin. 8vo. Carlsr. 1836.

60. 4. ⁹Ινας δὲ ἔχοντες κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 57. l. 4 sq.

70. 1. διαχωρήσεως γὰρ ὅργανα] πάσας τὰς ἐκκριτικάς τε καὶ προωστικὰς ὀνομαζομένας ἐνεργείας τε καὶ δυνάμεις αἱ τῶν ἐγκαρσίων ὶνῶν ἐδείχθησαν ἐργαζόμεναι κινήσεις, ὡς τὰς ἐπισπαστικὰς αἱ τῶν εὐθειῶν. Gal. De U. P. iv. 17. tom. iii. p. 329.

70. 6. Κατώτερον δέ κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 65. l. 6 sq.

70. 12. καὶ τὸ κῶλον κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 66. l. 6 sq.

72. 5. φρενῶν] Vide sup. ad p. 60. l. 8.; cf. etiam Gal. Comm. in Hipp. "Progn." i. 28. tom. xviii. p. ii. p. 89.

72. 9. οἱ κατ' ἐπιγάστριον μύες] De quibus vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 993. (c. 28. ed. Dietz.)

74. 10. ἀκράτου] In vers. Lat. lege sincera flava bilis.

75. 5. 'Ιπποκρ. φησὶ] sc. in libro Aphorismorum, quem ita pro genuino habuere antiqui, ὅστε γνώμονι τούτω κεχρημένοι οἱ ἐξηγηταὶ τούτω τῶν ἄλλων συγγραμμάτων, εἴτε γνήσια εἶεν εἴτε νόθα, ἐποιήσαντο τὴν κρίσιν. (Steph. Athen. Comm. in Hipp. "Aph." Prooem. tom. ii. p. 239.) Hujus libri originem germanam agnoverunt Erot., (Gloss. Hipp. Prooem. et in vv. ξυσμῷ, φύσαν,) Gal., (Comm. in Hipp. "Praedict." i. 4. tom. xvi. p. 511.,) Pallad., (Comm. in Hipp. "De Fract." tom. xii. p. 271. ed. Chart.,) Stephanus Atheniensis, (l. c.,) Suidas, (Lex. in v. Ἱπποκρ.,) et, qui quendam ex Aph. oppugnabat, Diocles. (ap. Steph. Athen. l. c. p. 326.) Plura vide ap. Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. p. 320 sq.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. dispos.

75. 6. Δυσεντερίη κ. τ. λ.] Cf. Hipp. Coac. Praen. i. 100: iii. 292. tom. i. p. 243, 311.; id. De Morb. Vulg. v. 10. § 2. tom. iii. p. 555.; Cels. De Med. ii. 8. p. 70.; Theoph. De Excr. c. 10. p. 402. Ex Hipp. quoties Noster laudet loca, antiquorum apponam expositiones; quibus, quoties Aphor. citet, Arabicam Honaini (vul. Joannitii,) versionem, e libello in Europa certe minus cognito f, addam, " ut quid versiones Arabicae in textum librorum Graecorum emaculandum conferant, optimo quasi exemplo probetur." (Dietz, Praef. ad Gal. "De Diss. Musc.")

اختلاف الدم ازا كان ابتداؤه من المرّة Aph. iv. 23. p. 32. الموداء فتلك من علامات الموت على Aph. iv. 23. p. 32.

Υπὸ τῆς ὡχρᾶς μὲν ὑπ' ἐνίων, ὑπ' ἄλλων δὲ ξανθῆς ὄνομαζομένης χολῆς ἄρχεται τοὐπίπαν ἡ δυσεντερία ξυομένων τὰ πρῶτα τῆ τῶν χυμῶν δριμύτητι τῶν ἐντέρων, ἀναβιβρωσκομένων δ' ὕστερον, ὡς ελκοῦσθαι καὶ γίνεσθαι δυσεντερίαν. Ταύτην μὲν οὖν τὴν δυσεντερίαν ἰώμεθα πολλάκις ὅτις δ' ἄν ὑπὸ τῆς μελαίνης γένηται χολῆς, ἀνίατός ἐστι πάντη, οὐδὲν διαφέρουσα καρκίνου τοῦ μεθ' ελκώσεως. "Οπου τοίνυν ἐπιπολῆς συνιστάμενος ὁ τοιοῦτος καρκίνος ἤτοι δυσίατος, ἡ παντάπασιν ἀνίατός ἐστι, (καίτοι διὰ παντὸς ἐπικείμενον ἑαυτῷ φάρμακον ἔχειν δυνάμενον) εἰκὸς δήπου τὸν

f Adeo ut (ne dicam Dietz,) latuit quoque Choulant, (Handb. der Bücher-kunde für die Aeltere Medicin, Leipz. 1841.,) Wüstenfeld, (Gesch. der Arab. Aerzte und Naturforscher, Götting. 1840.,) et Zenker. (Biblioth. Orient. Lips. 1840.) Prodiit, editore Joanne Tytler, Calcuttae, 8vo. 1832., cum titulo The Aphorisms of Hippocrates, Translated into Arabic. By Honain Ben Ishak, Physician to the Caliph Motawukkul.

ἐν τοῖς ἐντέροις γιγνόμενον, οὐ μόνον τῷ μηδὲν ἔχειν δύνασθαι παντὸς δμιλοῦν φάρμακον ἑαυτῷ, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς τροφῆς περιττῶν ἀεὶ ψαυόντων αὐτοῦ, παντάπασιν ἀνίατον μένειν. Gal. Comm. in Hipp. "Aph." iv. 24-tom. xvii. p. ii. p. 688.

Εὶ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιχεομένη ἡ μέλαινα χολὴ ζυμοῦ αὐτὴν διὰ τὸ δριμὰ καὶ λεπτὸν ὥσπερ ὅξος, πολλῷ μᾶλλον ἐν τῷ σώματι ἡμῶν ἀναίρεσιν ποιήσεται ὑγρῷ ὅντι καὶ εὐαισθήτῳ, ὥστε οὖν διὰ τὸ διαβρωτικὸν τῆς χολῆς θανάσιμος ἡ δυσεντερία. Theoph. Comm. in Hipp. "Aph." iv. 24. p. 400.

'Αρχομένη τοίνυν δυσεντερία έστιν, ήνίκα δριμεις χυμοι συρρεύσουσιν έπι την γαστέρα, και το οίον γάνωμα, i.e. το πιμελωδες, έκκρίνεται. Καλως δε έχρησάμεθα τῷ τοῦ γανώματος ονόματι οι γὰρ χαλκεις, ήνίκα βούλονται δυσπάθητα σκεύη ποιησαι, γανοῦσιν αὐτά. 'Ρητως ὁ Γαληνὸς τίθησιν ἐν τῆ Περὶ Χρείας Μορίων ὅτι ἐστὶν ιδιάζουσά τις σὰρξ ἐν ἐκάστω μορίω, καθ ἡν και την ἐνεργείαν προβάλλεται.—ἡ ιδιοτροπία τῆς λέξεως τοῦ 'Ιπποκράτους. Anon. ap. Dietz, Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. 400.

"Sciendum Hippocratem superiore Aphorismo de bile atra dis"putasse, et quando mors exinde sequeretur; nunc, si ex ea dys"enteria originem coeperit, mortale esse docet. Quia vero jam
"saepius diximus quid esset dysenteria, aut quot ejus differentiae,
"nunc repetere idipsum non debemus. Fit autem ex atra bile
"dysenteria, quae est adeo acris ut in perniciem quenquam agat:
"praecedit causa, et sequitur affectus: praecedit bilis quae adfert
"initium mortis, ergo potest facere dysenteriam: quae, si ab initio
"ab ipsa nigra bile initium habuit, omnibus modis mortale est. 'Sed
"si prius fiat dysenteria, et sic subsequatur atra bilis, utrum mortem
"inferet, an non?" Dicimus id aliquando, non semper, accidere;
"quia jam affectus debilis invenitur, virtus autem fortior." PseudoOribas. Comm. in Hipp. "Aph." iv. 23. p. 147. ed. Basil.

76. 4. τοῦ χυλοῦ] i. e. chymi, non chyli, ut sup. p. 64. l. 10. et alibi; monendum est enim χυλὸς apud antiquos scriptores plerumque idem significare quod χυμός, sc. succum. Ait Gal. (De Simpl. Med. Temp. ac Fac. i. 38. tom. xi. p. 450.) παρὰ μέντοι τοῖς παλαιστέροις αὐτῶν, οὖκ ᾿Αττικοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἦστιν, ἐκάτερα διὰ τοῦ μ γέγραπται. Et sic usque ad nostra fere tempore anatomici utroque vocabulo promiscue utebantur. Vide Ruf. Eph. p. 44.; Gal. Defin. Med. c. 462. tom. xix. p. 457.; Melet. De Nat. Hom. Prooem. p. 36. l. 15.; itemque Bostock, Elem. Syst. Physiol. chap. x. n. 2. vol. ii. p. 434.

76. 15, 16. ἐν τοῖς—χρόνοις] Quomodo hic locus sanandus sit non omnino liquet; tantum (quod mecum Adams communicavit,) certissimum videtur χοροῖς pro χρόνοις legendum. Habet Gal. (l.c.) καὶ Ἱπποκράτης τε οὕτω καὶ πᾶς ὁ σὺν αὐτῷ χορὸς τῶν ᾿Ασκληπιαδῶν ὀνομᾶζουσιν. Incredibile est hoc nomen "Asclepiadae temporibus" tandem fuisse

impositum, reperitur enim ap. Pseudo-Hipp. De Corp. Resect. tom. iii. p. 380.; id. De Morb. Vulg. ii. 4. tom. iii. p. 456.; id. De Oss. Nat. tom. i. p. 511.; Plat. Tim. p. 71. C.; Arist. Hist. An. i. 17. § 12: vii. 8. § 6. Vide Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 190. De Asclepiade vide libellum cum titulo Asclepiadis Bithyni Fragm. digessit et curavit C. G. Gumpert; praefatus est C. G. Gruner. Vinar. 1794. 8vo.

76. 15. τὰ μαθήματα] i. e. non solum Arithmeticam et Geometriam, nam "Gnomonicam, Musicam, ceterasque item disciplinas altiores μαθήματα veteres Graeci appellabant; vulgus autem, quos gentilicio vocabulo *Chaldaeos* dicere oportet, *Mathematicos* dicit." Gell. *Noct. Att.* i. 9. § 4. Vide Facciol., Du Cange, in v.

77. 13. μεσεντέριον] Quod Latine Cic. (De Nat. Deor. ii. 55. § 137.) medium intestinum appellat.

77. 14. μεσάραιον διὰ τὸ μέσον αἴρεσθαι] Immo potius cum Rufo Eph. (De Appell. p. 38.) quia ἀραιὰν τὴν γαστέρα καὶ τὸ σύμπαν ἔντερον πάλαι ποτὲ ἀνόμαζον. Vide Nicand. Ther. v. 133. 'Αραιὰν explicat Hesych. (Lex. in v.) γαστὴρ, τὰ λεπτὰ ἔντερα.

77. 15. καλλίκρεας] Ita vocatur ap. Gal. (De Ven. et Art. Diss. c. 1. tom. ii. p. 781.) non mesenterium, sed pancreas, quod melius cum proxime sequenti etymo congruit.

78. 2. Θεοῦ] Vide Not. ad p. 87. l. 14.

78. 6. ἡ στελεχιαία φλέψ] Venam intelligit, quam aliquando μεγάλην πρὸς πύλας, nunc τὴν ἐπὶ πύλη, (Gal. De Anat. Adm. vi. 10. tom. ii. p. 574.) immo interdum πύλην, (Ruf. Eph. De Appell. p. 39.) auctores vocitant, unde vulgo audit Vena Porta, vel Vena Portae; vel quia alimentum, ex veterum sententia, per illam, quasi per portas, ad hepar transiret, (Ruf. Eph. l. c.) vel potius quod (ut hic ait Noster,) κατασχίζεται εἰς τὰ σιμὰ τοῦ ἢπατος, (cf. De Ur. p. 262. l. 27: 263. 9.,) hoc est, (vide p. 64. l. 15.,) πύλας, portas jecoris. Dicitur etiam (ut hic, et alibi saepissime,) στελεχιαία, de cujus nominis ratione cf. Gal. De Anat. Adm. p. 576., e quibus locis discendum est hanc appellationem ab anatomicis fuisse serius, ante tamen Galeni tempora, invectam. (Vide Guid. ad Theoph. De Ur. p. 157, 158.)

78. 14. διακρίνεται δὲ τὸ αἶμα κ. τ. λ.] Cf. Theoph. De Ur. c. 2. p. 262.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 517.; Gal. De Adm. Anat. vi. 2. tom. ii. p. 543., et alibi.

78. 17. διὰ τοῦ πόρου κ. τ. λ.] sc. Ductum Cysticum.

79. 4. εἰς τὴν νῆστιν] Vide Adnot. ad p. 67. l. 13.

79. 5. πόρου] sc. Duct. Commun. Choled. Hic plenius interpungendum, post πυθμένα levius.

79. 8. τοῦ ἐν αὐτῷ καταφ. πόρου] Fort. Venae Splenicae, in liene enim (quod omnibus notum,) nullus extat ductus excretorius.

79. 9. ἀλλοιοῖ ὁ σπλὴν κ. τ. λ.] Varias antiquorum de lienis functione sententias non est hic enumerandi locus; vide Haller, Elem. Physiol. xxi. 2. tom. vi. p. 414. Erasistr. autem (quem mireris,) hanc partem prorsus inutilem esse aiebat. (Gal. De Nat. Fac. ii. 4, 9. tom. ii. p. 91, 132.; id. De U. P. iv. 15. tom. iii. p. 315.; id. De Atra Bile, c. 7. tom. v. p. 131.; id. Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 14. tom. xv. p. 308.)

80. 5. στύφει γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Melet. De Nat. Hom. c. 20. p. 103. 81. 3. παρέγχυμα] Nomen ab Erasistr. inventum; vid. Gal. De Temper. ii. 3. tom. i. p. 599.; id. De Anat. Adm. vi. 11. tom. ii. p. 576.; id. Comm. in Hipp. "De Nat. Hom." i. Prooem. tom. xv. p. 8.; Orib. Anat. p. 76.

81. 6. εls λοβοὺς τέσσαρας] Nos quinque agnoscimus; lobum enim Caudatum hic om. Theoph. Melius Ruf. Eph. (De Appell. p. 58.) quatuor aut quinque lobos habet.

S1. 6. τῶν μαθηματικῶν ἰατρῶν] i. e. eorum qui mathematicas profitentur disciplinas, (vide sup. ad p. 76. l. 15.;) aut fortasse potius haruspicum, qui in divinatione praecipue jecur inspiciebant, adeo ut Plato hoc viscus χάριν μαντικῆς, sive haruspicinae gratia, fuisse natum asserat. (Tim. p. 72. B.) Cf. Ruf. Eph. (De Appell. p. 39.) å δὲ ἐν ἰεροσκοπία πύλας, καὶ τράπεζαν, καὶ μάχαιραν, καὶ ὄνυχα καλοῦσιν, ἔστι μὲν καὶ ἐν ἀνθρώπω, ἀσαφῆ δὲ καὶ οὐκ εὕδηλα, καὶ εἰς οὐδὲν ἰατρικὸν ἀναγκαίως ὀνομασθέντα. Vide Dan. Wilh. Trilleri Not. ad Hipp. "De Anat." p. 21. in libello De Nova Hippocr. Editione Adornanda, Lugd. Bat. 4to. 1728.

82. 1. Οὐκ ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀνθρώποις] Cf. Orib. Anat. p. 112. Habet Gal. (l. c.) οὐ καθ' ἔκαστον ζῶον. Utrumque verum; vide Haller, Elem. Physiol. xxiii. 1. § 4, 8. tom. vi. p. 462 sq., 472.

82. 7. σιμοῖς,—κυρτοῖς] Crediderunt Veteres Venam Portam, e simis hepatis partibus exortam, ascendere non ultra medium ejus; Venam vero Cavam, e gibbis ortam, descendere versus idem medium tantum. Hoc autem a veritate alienum est et imaginarium totum. Rami siquidem Venae Cavae non minus perreptant sima hepatis quam gibba; quemadmodum rami Venae Portae non minus gibba quam sima. (Guid. ad Theoph. De Ur. p. 161.) Vide simile quid inf. p. 87. l. 2 sq.

82. 7. ή δνομαζομένη κοίλη] Nomen a Praxag. Venae Cavae Descend. restrictum, quum ante eum omnes magnae venae cavae appellabantur; vide Ruf. Eph. De Appell. p. 41. Cf. Gal. De Foet. Form. c. 3. tom. iv. p. 668.

82. 13. 'Αποβλαστάνει κ.τ.λ.] Vix est ut moneam hanc Venae Cavae e jecore originem falsam esse.

82. 17. Καὶ τὸ μὲν ἄνω κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 94. l. 7 sq.

83. 4. διχη] sc. in venas Innominatas, (seu Brachio-cephalicas.)

83. 5. τὸ μὲν ἐν] sc. venae Subclaviae dextra et sinistra.

83. 7. τὸ δὲ ἄλλο] sc. venae Jugulares Internae dextra et sinistra.

84. 1. δύο ἀγγεῖα] sc. venae Emulgentes, (sive Renales.)

84. 5. ὁ γὰρ δεξιὸς κ. τ. λ.] Sic Gal. De U. P. v. 5, 6. tom. iii. p. 363, 367 sq.; contra ait Haller (Elem. Physiol. xxvi. 1. § 2. tom. vii. p. 245.) " in homine satis constanter dextrum renem humiliori " aliquantum loco sedere."

84. 8. πρωτοδεύτερον] Nota vocem non alibi inventam.

85. 13. δ σφιγκτήρ μῦς κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 65. l. 8 sq.

86. 3. διχη] sc. in venas Iliacas Communes.

86. 4. εls τέσσαρα] sc. in venas Iliacas Externas, et Internas.

86. 8. διὰ βάθους] sc. vena Femoralis ejusque rami.

86. 8. ἐπιπολῆs] sc. venae Saphena Interna, (seu Major,) et Externa, (seu Minor.)

86. 8. άλλαι δέ κ. τ. λ.] sc. rami Venarum Iliacarum Internarum.

89. 1. Χριστὸν-ἐπικαλούμενοι] Vide sup. ad p. 25. l. 9.

89. 5. DE THORACE, i. e. praecipue de Corde, et Pulmone, partibusque connexis; de quibus apud Antiquos scripserunt Alsahar. Theor. iv. 14 sq. p. 5.; S. Ambr. Hex. vi. 9. § 70. tom. i. p. 140.; Anon. Isag. Anat. c. 31 sq.; Arist. Hist. An. i. 12 sq.; De Part. An. iii. 8 sq.; Avic. Can. i. 5. § 4 sq.; iii. 10. § 1; iii. 11. § 1. p. 69 sq., 613 sq., 662 sq.; S. Chrys. Hom. XI ad Pop. Ant. c. 3. tom. ii. p. 119 sq.; Cic. De Nat. D. ii. 55, 59.; Gal. De U. P. vi, vii. tom. iii. p. 409 sq.; De Caus. Resp. tom. iv. p. 465 sq.; De Usu Resp. tom. iv. p. 470 sq.; De Caus. Puls. tom. ix. p. 1 sq.; De Vocal. Instr. Diss. tom. iv. p. 219. (ed. Chart.;) De Motu Thor. et Pulm. tom. v. p. 407.; (ibid.;) et alibi; S. Greg. Nyss. De Hom. Opif. c. 9, 30. tom. i. p. 62, 131.; Haly Abbas, Theor. iii. 19 sq. p. 37 sq.; Hipp. De Corde, tom. i. p. 485 sq.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 118 sq.; Lact. De Opif. Dei, c. 15.; Melet. De Nat. Hom. c. 11 sq.; Nemes. De Nat. Hom. c. 24, 28.; Orib. Anat. p. 52 sq., 230.; Plato, Tim. p. 70. A.; Plin. Hist. N. xi. 69 sq., et alibi; Poll. Onom. ii. 4. § 162 sq., 216 sq.; Razes, Alm. i. 12 sq. p. 13 sq.; Ruf. Eph. De Appell. p. 59 sq.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 513 sq.

89. 10. θερμὸν καταψύχηται κ. τ. λ.] Cf. Arist. De Respir. c. 16., et c. 21. (al. De Vita et Morte, c. 2.;) Aret. De Caus. et Sign. Acut. Morb. ii. 1. p. 25.; quae loca mihi Adams indicavit.

90. 4. "Εστι μέν οὖν κ. τ. λ.] Thorax olim dicebatur οὐ μόνον τὰ

ἀπὸ τῶν κλειδῶν μέχρι τῶν ὑποχονδρίων, ἀλλὰ καὶ τὸ σύμπαν ἀπὸ τῶν κλειδῶν μέχρι τῶν αἰδοίων. Ruf. Eph. De Appell. p. 47. Cf. id. p. 23.; Gal. Introd. c. 10. tom. xiv. p. 705.; Arist. Hist. An. i. 7. § 1.; id. De Part. An. iv. 10. § 11. Hoc sensu occurrit ap. Hipp. De Arte, tom. i. p. 17.; Plat. Tim. p. 69. E. Vide Casp. Hofmann, De Thorace, i. i. (fol. Francof. 1627.)

90. 10. Στέρνον μὲν οὖν κ. τ.λ.] Hanc distinctionem non alibi inveni. Vide Gal. Comm. in Hipp. "De Artic." i. 66. tom. xviii. p. i. p. 412.; id. Introd. c. 10. tom. xiv. p. 705.; Ruf. Eph. p. 30, 51.

90. 14. "Οργανον οὖν κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 103. l. 3 sq.

01. 12. ἀπὸ τοῦ φάρυγγος] i. e. ab aspera arteria; φάρυγξ enim, aut φάρυξ, significat (monente Guid. Proleg. ad Theoph. " De Ur." p. 12. sq.) 10. fistulam pulmonarem, (quae vulgo trachea dicitur, sive arteria aspera,) per quam spiritum ducimus; et hinc (ut grammaticis veteribus videbatur,) nomen ipsum, appellatur enim φάρυγξ παρὰ τὸ φέρειν, δι' ης φέρεται τὸ πνεθμα, vel δι' ης φέρεται ή ίθγή, (Etym. M. in v.; cf. Melet. c. 10. p. 84. l. 5.;) hoc significat ap. Theoph. p. 102. l. 2., et alibi; sic Arist. De Part. An. iii. 3. § 1. δ μέν οὖν φάρυγξ τοῦ πνεύματος ενεκεν πέφυκεν; et inf. § 5. ή δὲ καλουμένη φάρυγξ καὶ ἀρτηρία κ. τ. λ.; sic quoque Praxag. (ap. Schol. ad Hom. "Il." χ. 325.) έστὶ δὲ ὁ μὲν φάρυγξ ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου, ὁ δὲ στόμαχος έκ τοῦ ὀπισθίου, προσπεφυκώς τοῖς τοῦ τραχήλου σπονδύλοις καὶ ό μέν φάρυγξ εμφύεται είς τον πνεύμονα, ό δε στόμαχος είς την κοιλίαν; sic etiam Ruf. Eph. p. 57., Zeno ap. Gal. De Hipp. et Plat. Decr. ii. 5. tom. v. p. 241, 244 sq., Gal. De U. P. viii. 1. tom. iii. p. 611, 612., aliique: 2º. asperae arteriae caput tantum, idemque significat ac λάρυγξ; ut p. 119. l. 12., et alibi: 30. supremam gulae partem, quae alio nomine fauces, sive pharynx dicitur; ut p. 55. l. 11., et alibi; sic Poll. (Onom. ii. 4. § 207.) ο γε μήν φάρυγξ στομάχου ἐστὶν ἀρχὴ, ὡς βρόγχου λάρυγξ: 40. ipsam gulam, sive oesophagum; ut p. 128. l. 5.; sic Etym. M. (in v. λάρ.) λάρυγξ μὲν δι' οδ λαλουμεν καὶ ἀναπνέομεν, φάρυγξ δὲ δι' οδ ἐσθίομεν καὶ πίνομεν: 50. quidquid supra gulam est; ut p. 56. l. 10. ἔστι δὲ ὁ φάρυγξ ἡ ἐντὸς τοῦ στόματος εὐρυχωρία, εἰς ἡν κρέμαται ἡ σταφυλή; sic Poll. (Onom. ii. 4. δ 99.) πᾶν δὲ τὸ στομάχου ὑπερκείμενον φάρυγξ καὶ φαρύγετρον ὀνομάζεται; et Ruf. Eph. p. 28. φάρυγξ δὲ ἡ φαρύγγεθρον ή πρὸς τῆ καταπόσει πᾶσα εὐρυχωρία. ταῦτα ἄρα καὶ "Ομηρος ἐποίησε' (Od. ι. 373.)

φάρυγγος (l. φάρυγος) δ' εξέσσυτο οίνος

ψωμοί τ' ανδρόμεοι.

οὐ γὰρ δὴ ἐκ τοῦ βρόγχου καὶ τοῦ πνεύμονος ἐπανήμει ὁ Κύκλωψ τὸ σιτίον καὶ πόμα· τοῦτο γὰρ δεινῶς ἀμαθὲς καὶ ἀνόητον. Hunc ipsum Homeri locum laudat quoque Plut. Sympos. vii. 1. § 3., et Gal. Comm. in

Hipp. " Aph." iv. 34. tom. xvii. p. ii. p. 704., qui addit την προκειμένην εὐρυχωρίαν στομάχου καὶ λάρυγγος ὀνομάζων φάρυγγα. Cf. Leo, Consp. Medic. iv. 10.

92. 2. τὸ ἐκτὸς] Lege εἰς τὸ ἐκτὸς, et in Nota dele " quod mallem."

93. 10. εἰ καὶ ταῦτα πάθη] Fort. ἐὰν κ. τ. λ.; cf. sup. p. 26. l. 5. ubi E. habet εἰ cum subjunct. Vide tamen inf. ad p. 149. l. 5.

94. 1. δ γὰρ πέμπτος κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 102. l. 6 sq.

94. 7. ή γὰρ κοίλη φλέψ κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 82. l. 17 sq.

95. 5. "Εστιν μὲν οὖν ἡ καρδία κ. τ. λ.] Cf. Cordis descriptionem ap. Theoph. De Puls., init. p. 3 sq.

96. 2. ή μέν δεξιά κ. τ. λ.] Cf. Theoph. De Puls., p. 3.

96. 11. ἐκ μὲν τῆς αἰματικῆς κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 102. l. 12 sq.

96. 12. ή φλέψ ή ἀρτηριώδης] Nomen ab Herophilo impositum; vide Ruf. Eph. De Appell. p. 42.

97. 2. ἡ ἀρτηρία ἡ μεγάλη] Sic eam appellat Gal. De Ven. et Art. Diss. c. 1. tom. ii. p. 780.; μεγίστην id. De Sem. i. 8. tom. iv. p. 541.; παχείαν Praxag. ap. Ruf. Eph. p. 42., Aret. De Caus. Acut. Morb. ii. 2. p. 31., id. De Cur. Acut. Morb. ii. 7. p. 277.; ὀρθὴν Gal. De Anat. Adm. vii. 1. tom. ii. p. 590.

97. 3. ἀορτή] Nomen grandi arteriae restrictum primum ap. Arist. (Hist. An. i. 17. § 14: iii. 3. § 7.) occurrit, (Cf. Gal., Ruf. Eph. l.c.;) quum antea bronchia ἀορταὶ vocabantur, (Ruf. Eph. p. 37.; Poll. Onom. ii. 4. § 205.; Hipp. De Loc. in Hom. tom. ii. p. 123, 124.) itemque arteriae. (Ruf. Eph. p. 42.)

98. 12. τριγλώχινες ὑμένες] Nomen ab Erasistrateo quodam impositum; vide Gal. De Hipp. et Plat. Decr. vi. 6. tom. v. p. 548.

99. 4. τὰ ὧτα τῆς καρδίας] ὧνόμασται δ' οὕτως, οὐκ ἀπὸ χρείας ἡ ἐνεργείας τινὸς, ἀλλ' ἀπὸ μικρᾶς ὁμοιότητος, ὅτι τῆς καρδίας ἐκατέρωθεν, ὧσπερ τῆς κεφαλῆς τοῦ ζώου, πρόκειται τὰ ὧτα. Gal. De U. P. vi. 15. tom. iii. p. 484. Cf. Ruf. Eph. De Appell. p. 37.

101. 9. Πλέγμα ἐστὶ κ.τ.λ.] Cf. Melet. De Nat. Hom. c. 27. p. 94. καὶ γὰρ οἶον πλέγμα ἐστὶν ὁ πνεύμων, συγκείμενον ἐκ τεσσάρων ἐκ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καὶ ἐκ τῆς λείας, καὶ φλεβὸς παχείας, καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῆς ἀφρώδους. Cf. Gal. De U. P. viii. 1. tom. iii. p. 611.

101. 10. καθαπερεὶ στοιβῆ τινι] Cf. Gal. De U. P. xii. 3. tom. iv. p. 8.; id. De Anat. Adm. vi. 11. tom. ii. p. 576.; Melet. De Nat. Hom. c. 27. p. 94. l. 30. Στοιβὴ est herba qua in exstruendis stibadiis et toris utebantur; hoc igitur vult noster: Quod corporibus nostris praestat stoebe, culcitris inserta, id caro pulmonis praestat vasis suis. Vide H. Steph. Thes. Gr.; Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 431.

101. τ2. τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀριστερûς] sc. Venae Pulmonales.

102. Ι. τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς] sc. Arteria Pulmonalis.

102. 1. τὸ δὲ ἐκ τοῦ φάρυγγος] sc. Bronchi. Vide ad p. 91. l. 12.

102. 6. ό γὰρ πέμπτος κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 94. l. 1 sq.

102. 12. ή μέν φλέψ κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 96. l. 11 sq.

102. 13. $\tau \delta \nu \tau \eta s$] Dele $\tau \delta \nu$, et in Nota lege, $\tau \eta s$ A.D.M., $\tau \delta \nu$ F. (errore sc. typograph.,) et B.E. nisi lapsus sit collator.

103. 3. ό γὰρ θώραξ κ.τ. λ.] Cf. sup. p. 90. l. 14 sq.

103. 4. ψυχικόν ψυχῆς δὲ ἔργον, οὐ φύσεως, εἴπερ τὸ κινείν τοὺς μῦς ψυχῆς ἔργον ἐστίν. Gal. De Motu Musc. ii. 5. tom. iv. p. 443. Cf. Melet. De Nat. Hom. Prooem. p. 34. l. 20 sq.; c. 12. p. 88. l. 14 sq.

103. 4, 9, 13. κατὰ προαίρεσιν,—φυσικῶς,—οὕτε φυσική κ. τ. λ.] Haec tria motus genera agnoscit Noster inf. p. 222. l. 14 sq.

103. 9. φυσικώς] ἀρτηρίας μὲν οὖν κίνησιν καὶ καρδίας οὕτε παύειν, οὕτ' ἐπεγείρειν, οὕτε πυκνοτέραν, οὕτ' ἀραιοτέραν, οὕτε θάττονα ποιῆσαι ἡ προαίρεσις δύναται. διὰ τοῦτο οὐδὲ ψυχῆς ἔργα τά γε τοιαῦτα εἶναί φασιν, ἀλλὰ φύσεως ὑπάρχειν. Gal. ibid. p. 442. Cf. Theoph. De Puls. p. 5. 1.3.

103. 12. Τοῦ δὲ πνεύμονος κ. τ. λ.] Ait e contra Gal. ibid. p. 442, 448. respirationem motu voluntario fieri, servi casu qui hoc testatur narrato: cf. id. An An. sit quod in Ut. ger. c. 4. tom. xix. p. 170, 171. Actionem πὴ μὲν κατὰ προαίρεσιν, πὴ δὲ ἀπροαιρέτως καὶ ψυσικῶς γενομένην appellat auctor libri Introd., (seu Med.,) c. 13. tom. xiv. p. 727., unde (inter alia,) probari potest hunc non esse Galeni. Cf. etiam Melet. De Nat. Hom. Prooem. p. 34. l. 16 sq.

104. 5. Τὸ δὲ τῆς εἰσπνοῆς κ.τ.λ.] Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Sal. Vict. Rat." § 2. tom. xv. p. 180.; Defin. Med. c. 108. tom. xix. p. 375.; Comm. in Hipp. "Aph." iv. 68. tom. xvii. p. ii. p. 750.

104. 7. διαπνοή κ. τ. λ.] Cf. Gal. De Hipp. et Plat. Decr. viii. 8. tom. v. p. 710.; id. De San. Tu. i. 12. tom. vi. p. 66, 67.; id. Comm. in Hipp. "De Sal. Vict. Rat." § 2. tom. xv. p. 180.; id. Defin. Med. c. 109. tom. xix. p. 375.

104. 9. εἴδη τρία] Duo tantum agnoscit Gal. De Caus. Resp. tom. iv. p. 468., sc. ἀναπνοὴν ἀβίαστον et βιαίαν. Cf. Melet. c. 12. p. 87, 88.; Steph. Athen. Comm. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 105, 106.

104. 16. Γίνεται κ.τ.λ.] Cf. inf. p. 116, 117.; Gal. De Anat. Adm. viii. 2. tom. ii. p. 657.

105. 16. τετραχῶς] Non prorsus eadem causarum divisione utitur Noster qua Arist., qui pro τῷ ὀργανικῷ habet τὸ εἰδικόν; vide Ausc. Nat. ii. 3., (cum Simplic. Comm.;) Metaph. i. 3: iv. 2., et alibi; Andron. Rhod. "Ethic. Nicom." Paraphr. i. 5. p. 12. Cf. Melet. De Nat. Hom. c. 12. p. 88. l. 20 sq.; Steph. Athen. Comm. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 105.

105. 17. δργανικόν] Hoc causarum genus habent quoque Steph. Athen. Comm. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 145. l. 24: 153. 16.; Joan. Alex. Comm. in Hipp. "De Nat. Pueri," tom. ii. p. 220. l. 11.; et alii.

106. 2—6. προσεχές—πόρρω] Haec sententiae membra transponenda et ita legenda crediderim: ἔπειτα τὸ ποιητικὸν αἴτιον διττῶς λέγεται, τὸ μὲν προσεχῶς, τὸ δὲ πόρρω. προσεχὲς μὲν οὖν αἴτιον τῆς φωνῆς ὁ ἐγκέφαλος· τὸ [δὲ] πόρρω αἴτιον ἡ ψυχὴ, κελεύουσα τὸν ἐγκέφαλον κινῆσαι τὸν θώρακα.

106. 13. τελικον δε, αὐτὴ ἡ φωνή] Dices sermonem, potius quam vocem, esse vocis finalem causam.

106. 14. τραχεία ἀρτηρία] Monendum est vocem ἀρτηρία apud antiquiores Scriptores fere semperg vel tracheam appellatam designare, (Hipp. De Rat. Vict. in Morb. Ac. tom. ii. p. 71.; Arist. Hist. An. i. 12. § 1.; id. De An. ii. 8. § 17., et alibi; Plat. Tim. p. 70. D.) aut bronchia; (Plat. Tim. p. 78. C.; Soph. Trach. v. 1054. ed. Dind.;) deinde, quum arteriae quae vocantur post mortem semper sanguinis expertes invenirentur, credebatur eas aërem solum continere, ideoque nomen iis impositum est quod nunc quoque restat. Ut igitur trachea ab arteriis distingueretur, illi epithetum τραχεία additum est, (Ruf. Eph. De Appell. p. 28., et saepe,) his λείαι. (Gal. De U. P. viii. 1. tom. iii. p. 611.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 514. l. 26.; Melet. De Nat. Hom. c. 17. p. 94. l. 29.) Apud recentiores ἀρτηρία sola designat plerumque arteriam, (ut sup. p. 80. l. 16., et passim;) interdum vero tracheam, (Aret. De Sign. Acut. Morb. ii. 1. p. 24., et alibi;) ut et ἀρτηρίαι in plur. nonnunquam bronchia significant, (Antyll. ap. Paul. Aeg. iii. 33. p. 85. l. 47.,) et ἀρτ. τραχείαι. (Gal. De U. P., ibid.; Aret. ibid. p. 25.) Cf. Gal. De Comp. Med. sec. Loc. vii. 1. tom. xiii. p. 2.; Cagnati, Var. Observ. i. 16. p. 43 sq.—Eaedem vocis apud Latinos significationes: trachea, (Plin. Hist. N. xi. 66.; Cels. iv. 1. p. 168, 169..) quo sensu etiam dicitur aspera arteria, (Cels. ibid.; Cic. De Nat. D. ii. 54. § 136.;) in plur. bronchia; (Auct. Ad Herenn. iii. 12.; Gell. Noct. Att. x. 26. § 4.;) plerumque sanguinis conceptacula quae arteriae vocantur. (Facciol. Lex.)-De origine vocis non omnino liquet. Ait Melet. c. 10. p. 81. λέγεται δὲ άλτηρία καὶ ἀρτηρία. καὶ ἀρτηρία μέν, οἶον ἀεροτηρία, ἀπὸ τοῦ περιέχεω καὶ τηρείν τὸ πνεῦμα άλτηρία δὲ, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι, ἡ ἀεὶ άλλομένη καὶ πηδώσα. Quorum hoc etymon equidem non alibi inveni; illud oc-

g Plurimi credunt hanc significationem in omnibus Hipp. scriptis genuinis obtinere; docte et acute negat Littré, (Introd. ad Hipp. "Opera," c. 9. tome i. p. 201 sq.) ipse $\epsilon \pi \epsilon \chi \omega$.

currit ap. Pseudo-Gal. De Puls. ad Anton. tom. xix. p. 630.; Philar. De Puls. c. 4. p. 845. ed. H. Steph.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 56., et saepe alibi: et unice verum esset si tam philologis quam medicis placeret. Sed fatendum tale compositum Meletii olere saeculum potius quam Hippocratis h; melius Kraus (Kritisch-Etym. Med. Lex.) ab aἴρω deducit, quamvis vulgatum etymon defendat Kühn in Blanc. Lex. Med.

106. 14. καὶ βρόγχος καλεῖται] Sic Gal. De Anat. Adm. vii. 1. tom. ii. p. 590.; id. De Comp. Medic. sec. Loc. vii. 1. tom. xiii. p. 2.; id. De U. P. vii. 11. tom. iii. p. 551.; Ruf. Eph. p. 28, 50.; et saepe. 107. 11, 14. στόμαχος,—οἰσοφάγου] De his vocibus vide Cagnati Var. Observ. i. 15. p. 40 sq.; cf. Anon. Isag. Anat. c. 44.

107. 12. χιτώνος ένδς κοινοῦ] sc. Membranae Mucosae, δν διὰ τὸ πάχος ἔνιοι χιτώνα προσαγορεύουσιν. (Gal. De Comp. Medic. sec. Loc. vii. 1. tom. xiii. p. 2.)

108. 1. διάβροχος γενόμενος κ. τ. λ.] Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Hum." i. 18.; id. Comm. in Hipp. "Praedict. I." i. 3, 19. tom. xvi. p. 171, 509, 510, 555.; id. De Symp. Caus. iii. 11. tom. vii. p. 263.; id. De Comp. Medic. sec. Loc. vii. 1. tom. xiii. p. 4, 5.; id. Comm. in Hipp. "Epidem. III." iii. 32. tom. xvii. p. i. p. 685.

108. 5. ἀναξηραινομένων κ. τ. λ.] Cf. Gal. ibid., et Comm. in Hipp. "Praedict. I." i. 17: ii. 46. tom. xvi. p. 553, 611.

108. 6. ὑπὸ τοῦ Ἱπποκρ.] Respicit Noster libros Coacarum Praenotionum, et Praedictionum I., quorum utrumque paene omnes eorum, qui Hippocr. libros dijudicarunt, inter spurios retulerunt: hunc non

h Sic Dionysius, Siciliae Tyrannus, inter ejusdem farinae ineptias, τὰς τῶν μυῶν διεκδύσεις μυστήρια ἐκάλει, ὅτι τοὺς μῦς τηρεῖ. Athen. Deipnos. iii. 54. p. 98., quem locum mecum Scott communicavit, additis quae sequuntur:- $-\tau$ ήριος, $-\tau$ ηρία, $-\tau$ ήριον, verbalium terminatio, ut in δηκτήριος, θ ελκτήριος, " εἰsιτήρια, διαβατήρια, etc.; cf. Pierson ad Moer. Attic. Lex. Att. p. 222 sq. Nec " dubito quin ab αίρω factum sit ἀρ-τηρία, ut ab ἀείρω ἀορ-τήρ, -τῆρος, et ἀορτή. " 'Αρτήρ reperitur ap. LXX., Nehem. iv. 17., αίροντες έν τοις άρτηρσι, Vulg. por-" tantium onera: ἀρτῆρες et ἀορτῆρες inter vestimenta (licet vario sensu,) citan-" tur ex una eademque fabula Pherecratis, (Bekker, Anecd. Gr. 447. 29, Poll. " Onom. x. 36. § 162.) ap. Meineke, Comic. Graec. tom. 2.1. p. 269: adde Hesych. " ἀορτής. ξιφιστής ύπο Μακεδόνων. άγγος δερματινον ίματίων: unde of ἀορταί for-" sitan legendum cum Salmasio in Poll. Onom. x. 31. § 139, e Diphilo et Menan-" dro, (v. Meineke ad Menand. p. 116.) Compositorum eadem ratio : ab αἴρω fit " μετάρσιος, ab ἀείρω μετέωρος, μετήορος, μετάορος; vide Aesch. Prom. v. 916, " Choëph. v. 590. ed. Dind. Cum autem antiquiores non de qualibet arteria, sed " speciatim de trachea ἀρτηρίαν dixissent, sequiores, Dionysii ' regis ad exem-" plar', in ἀρτηρία luserunt.—Ceterum, cognata necne sint ἀήρ et ἀείρω, judicare " non ausim : cf. tamen Germ. Luft, Scot. Lift, (i. e. coelum, aer,) Angl. to lift." [Vide Thomson, Etymons of English Words, 4to. Edinb. 1826.]

esse genuinum ait Erot. (Gloss. Hipp. Prooem. p. 22.) itemque Gal. (Comm. in Hipp. "Praedict. I." i. 4, 15: ii. 52. tom. xvi. p. 511, 550, 625.;) illud silentio praeterit Erot., obiter memorat Gal. (Comm. in Hipp. "Epid. II." ii. 3: iii. 7, 9. tom. xvii. p. i. p. 320, 400, 406.; Comm. in "Epid. III." i. 4, 29. p. 500, 574.) Ipso Hippocr. hos libros esse antiquiores quibusdam videtur. Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 350 sq.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.; Ermerins, Specimen Historico-med. Inaugur. de Hipp. Doctr. a Prognost. Oriunda, Lugd. Bat. 1832.

108. 6. κλαγγώδεις] "Εστι δὲ [ἡ κλαγγώδης φωνη] ἡ ἀρχομένη ἀπὸ βαρείας καὶ λήγουσα εἰς ὀξὸ, ὥσπερ ἀπαυδῶντος τινός. Βακχεῖος δέ φησι κλαγγώδη εἶναι φωνὴν, τὴν συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτον. 'Ο δὲ Κιττιεὸς 'Απολλώνιος τὴν μετ' ἐγκοπῆς καὶ ἀνωμαλίας, ἔτι δὲ ἀσαφείας, ὁποία μάλιστα συμβαίνει τοῖς μεθύουσι. (Erot. Gloss. Hippocr. in v., p. 198.)

109. 1. 'Αποδέδεικται] Non a seipso, sed a Gal., qui habet (l. c.) λέλεκται γὰρ ἐν τῆ Περὶ Φωνῆς πραγματεία, καθ' ἡν καὶ τοῦτο εὐθὺς ἀποδέ-

δεικται τὸ μὴ δύνασθαι κ. τ. λ.

109. 11. ἡ ἐπιγλωττίς] Epiglottida cum Rima Glottidis confundere Noster videtur. Vide Gal., (l. c.;) Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 473.

110. 1. ἐπιπωμάζον] Habet Praxag. (ap. Schol. ad Hom. " Il." χ. 325.) ἐπιπωματίζω; sic Melet. De Nat. Hom. c. 10. p. 80. l. 29., et

Pseudo-Gal. Introd. c. 11. tom. xiv. p. 716.

110. 10. σφαλίζεται] Vox rara, immo semibarbara, quae occurrit inf. p. 181. l. 1.: vide etiam Steph. Athen. Schol. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 92, 93, 94., ubi pro ἀνοίγειν καὶ ἀσφαλίζειν τὰ βλέφαρα non dubito quin σφαλίζειν legendum sit. "Σφαλίζειν" (ait Du Cange, Gloss. Med. et Inf. Graecit.,) "Graecis antiquis, est vincire, ligare; at recentiores usurpant pro ἀσφαλίζειν, ἀποκλείειν, ut Latini sequioris aetatis firmare, nos fermer." Eodem sensu utitur Noster voce κατασφαλίζειν, Comm. in Hipp. "Aph." v. 44. p. 467.

110. 14. ὑγρότης τοῦ ποτοῦ κ.τ.λ.] Negat igitur Noster potum per tracheam in pulmones ferri, quae sententia antiquissima diu recepta est. Affirmant Alcaeus poëta, "erroris istius dux," (τέγγε πνεύμονας οἴνφ, Fragm. xxviii. p. 28. ed. Matth.,) Pseudo-Hipp., (De Corde, tom. i. p. 485.,) Plato, (Tim. p. 70. C., de quo loco vide Gal. De Hipp. et Plat. Decr. viii. 9. tom. v. p. 714., Gell., Macrob., Plut., ibid.,) Dioxippus, Philistion, (Gell., Plut., ibid.,) et poëtae Eratosthenes, Eupolis, et Euripides; (Macrob., Plut., ibid.;) quin et ipse Gal. ait (quod mireris,) potionis exiguum quiddam per tracheam in pulmones deferri. (De U. P. vii. 17. tom. iii. p. 589.; De Hipp. et

Plat. Decr. viii. 9. tom. v. p. 719.; De Simpl. Med. Temp. ii. 17. tom. xi. p. 502.) Contra aiebant potum non per tracheam in pulmones, sed in ventriculum per oesophagum omnino descendere Pseudo-Hipp. (De Morb. iv. tom. ii. p. 373 sq.,) Arist., (Hist. An. i. 16. § 15.,) Erasist., (ap. Plut., Macr., Gell.,) Ruf. Eph., (De Appell. p. 27, 28, 37.,) Cic., (De Nat. D. ii. 54. § 136.,) Plin. (Hist. N. xi. 66.) Plura vide ap. Guid. Proleg. ad Theoph. "De Ur." p. 3 sq.

111. 12. ἀκατονόμαστος] ὁ δεύτερος εἰρημένος ait Gal. l. c.; ἀνώνυμον vocat Suid. Lex. in v. φάρυγξ; nos, e loco Gal. De Vocal. Instr. Diss. c. 4. tom. iv. p. 220. ed. Chart., cricoidem appellamus.

112. 2. ἀρύταινα] ἀρύτ. δὲ χαλκοῦν σκεῦος ῷ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς λύχνους. (Schol. ad Aristoph. "Eq." v. 1087; Suid. Lex.) Pro grandiore vase accipit Theoph., quale ap. Aristoph. (ibid. v. 1090.) ἀρύ-βαλλος. Vide Casaub. ad Theophr. "Charact." c. 10. p. 225.

112. 11. ἀμφοτέρως προσαγορ.] Ait e contra Phryn. γλωσσίδας αὐλῶν—μὴ λέγε, ἀλλ', ὡς οἱ δόκιμοι, γλώττας αὐλῶν. (Εcl. p. 229., ubi vide Lobeck.)

114. 16. πρῶτα [φωνῆς] ὅργανα κ. τ. λ.] Vide historias ap. Gal. De Loc. Aff. i. 6. tom. viii. p. 55.

115. 2. ή βρόχφ] Cf. Gal. De Nerv. Diss. c. 10. tom. ii. p. 841.

116. 4. ἐν δὲ τῆ ἀβιάστῳ κ.τ.λ.] Cf. sup. p. 104, 105.; et Pallad. Comm. in Hipp. "VI. Epid." vii. 1. tom. ii. p. 186.

116. 6. συναρθρώσεις] Quomodo inter se different συνάρθρωσις et διάρθρωσις vide sup. ad p. 12. l. 9.; cf. Melet. p. 32. l. 14 sq.: 127. 3 sq.; Orib. Anat. p. 130. Τῆς δὲ συναρθρώσεως καὶ αὐτῆς ἐστιν εἴδη τρία, ῥαφὴ, καὶ γόμφωσις, καὶ ἀρμονία. (Gal. De Oss. Procem. tom. ii. p. 737.) Pro ἀρμονία habet Pseudo-Gal. Introd. c. 12. tom. xiv. p. 720. σύμφυσις; cf. sup. ad p. 103. l. 12.

119. 1. τέθηκεν] Dele Notam, et vide e contra Adnot. ad p. 7. l. 5.
120. 8, 9. περιτόναιος, — ὑπεζωκώς] ὀνομάζεται δ', ὥσπερ ἐκεῖνο περιτόναιον ἀπὸ τοῦ περιτετάσθαι τοῖς τῆς τροφῆς ἀγγείοις, οὕτω τοῦθ' ὑπεζωκὼς, ἐπειδὴ τὰς πλευρὰς ὅλας ἔσωθεν ὑπέζωκεν. ὡσαύτως δ' ἐκείνω καὶ τὰς ἄλλας ἔχει δύο προσηγορίας, ὑπ' ἐνίων μὲν ὑμὴν, ὑπ' ἐνίων δὲ χιτὼν ὀνομαζόμενος ὑμὴν μὲν ἀπὸ τῆς οὐσίας, χιτὼν δ' ἀπὸ τῆς χρείας. (Gal. De Anat. Adm. vii. 2. tom. ii. p. 591.) Cf. Melet. c. 15. p. 93.

122. 10. οἱ γὰρ τὸν λάρυγγα ἀνοίγοντες κ. τ. λ.] sc. musc. Thyrohyoideus, et Sterno-hyoideus.

i Vix sibi constare videtur (modo genuina sit lectio in ed. Hamb.,) Auctor Anon. Isag. Anat.; primo enim ait (post Arist.,) δέχεται μόνον ἡ ἀρτηρία τὸ πνεῦμα καὶ ἀφίησιν, ἄλλο δ' οὐθὲν, οὕτε ξηρὸν, οὕθ ὑγρὸν κ. τ. λ., deinde mox addit οὕδε ὅλως γελοῖον φαίνεται τὸ λέγειν ὡς ταύτη καὶ τοῦ ποτοῦ μέρος εἰσδέχεται τὰ ζῶα. (c. 43. p. 52, 54.)

122. 11. οἱ κινοῦντες τὴν γλῶτταν] sc. musc. Stylo-hyoideus, Genio-hyo-glossus, Lingualis, et Hyo-glossus.

123. 1. πρὸς τοὺς ὼμοπλάτας ἀνατειν.] sc. musc. Omo-hyoideus.

123. 2. ἄλλοι δὲ πρὸς τὴν γένυν] sc. Genio-hyoideus, et Genio-hyoglossus; de quibus omnibus musculis vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 949. (c. 12 sq., ed. Dietz.)

123. 8. Διώνυμον κ. τ. λ.] Sic Gal. De Diss. Nerv. c. 10. tom. ii. p. 841.; id. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 957. (c. 14. ed. Dietz.) Ἡρόφιλος δὲ παραστάτην καλεῖ, ὅτι παρέστηκε ταῖς ἀντιάσιν. (Ruf. Eph. p. 37.) Cf. Poll. Onom. ii. 4. § 202.

123. 9. ὑοειδὲς] ὑψηλοειδὲς (l. ὑψιλοειδὲς,) vocat Ruf. Eph. ibid. Cf. Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 494.

123. 9. λαβδοειδές] Sic vocat Orib. Anat. p. 144.

123. 11. τοιοῦτος] Lege [τοιοῦτον] cum Orib., e cujus descriptione haec Nostri, paullo certe obscurior, videtur desumpta.

124. 6. ὅταν καὶ περὶ τῆς γλώσσης κ. τ. λ.] De Lingua sermonem facit inf. lib. iv. c. 27.; nihil autem ibi de his musculis dixit.

125. 1. ⁹Οτι μὲν οὖν κ. τ. λ.] Vide sup. ad p. 20. l. 8., et adde Nemes. De Nat. Hom. c. 24.; Melet. De Nat. Hom. p. 20. l. 27 sq.: 25. 11: 30. 16.; Gal. De U. P. xvi. 1. tom. iv. p. 263.

126. 4. οὐ μόνον κ. τ. λ.] Cf. exordium Theoph. libri De Puls. p. 3. 126. 9. ἐν πείρα τῆς] Conj. Adams ἔμπειρος τῆς; "si quid mutandum," ait Scott, "propius a ductu literarum abesset ἐμπειραθείς."

127. 1. τοῦ θεοπάτορος Δανὶδ] Sic frequenter vocatur David propter Christum, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, Qui secundum carnem est ex Davide. Cf. S. Andr. Cret. Or. ii. p. 14. A.; S. Dionys. Areop. Epist. viii. tom. ii. p. 106. ed. Antw.; Pseudo-Chrys. De Pseudoproph. § 5, 12. tom. viii. Append. p. 78. B., 87. A.; Photius, Cont. Manich. ii. 10: iii. 10. ap. Wolf, Anecd. Gr. tom. i. p. 186: ii. 42. Similiter B.V. Maria non raro θεομήτωρ appellatur. Vide Suicer, Thes. Eccles.

127. 1. 'Ως ἐμεγαλύνθη κ. τ. λ.] Hunc ipsum locum laudat Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 515.

128. I. DE CAPITE, i. e. de capitis partibus externis et internis; de quibus apud antiquos scripserunt Alsahar. Theor. iv. 8 sq. p. 5.; S. Ambros. Hex. vi. 9. § 55 sq.; id. De Noe et Arca, c. 6, 7. § 14, 18 sq. tom. i. p. 135 sq., 233 sq.; Anon. Isag. Anat. c. 45 sq.; Arist. Hist. An. i. 7 sq., 16.; Averr. Collig. i. 3, 4, 7, 16 sq.; Avic. Can. i. 1: iii, 1 sq. tom. i. p. 38 sq., 52 sq., 414 sq., et alibi; S. Basil. De Struct. Hom. ii. 14 sq. tom. i. p. 346 sq.; Cels. De Med. viii. 1. p. 452 sq.; S. Chrys. Hom. XI. ad Pop. Ant. c. 3. tom. ii. p. 118 sq.; Cic. De Nat. Deor. ii, 56 sq.; Gal. De U. P. viii, ix, x, xi. tom. iii. p. 609 sq.; id. Defin. Med. c. 36 sq. tom. xix. p. 358.; id. De

Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 930 sq., (c. 2 sq. ed. Dietz,) et alibi; S. Greg. Nyss. In Verba "Faciamus Hom." ii. tom. i. p. 164.; id. De Hom. Opif. c. 30. p. 134.; Haly Abbas, Theor. ii. 3: iii. 3, 11 sq. p. 21, 31, 33 sq.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 25 sq.; Lact. De Opif. Dei, c. 8 sq.; Macrob. Saturn. vii. 9.; Melet. De Nat. Hom. c. 1 sq. p. 51 sq.; Octav. Hor. Rer. Med. iv. p. 108 sq.; Orib. Anat. p. 2 sq., 132 sq., 170 sq.; Plato, Tim. p. 75 sq.; Plin. Hist. Nat. xi. 47 sq., et alibi; Poll. Onom. ii. 4. § 36 sq.; Razes, Alm. i. 2, 7 sq. p. 4, 12 sq.; Ruf. Eph. De Appell. p. 23 sq., 34 sq., 47 sq., 54 sq.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 523 sq.; Xen. Mem. Socr. i. 4.

128. 11. κεφαλή γὰρ μεγάλη κ. τ. λ.] De optima forma capitis vid. Gal. in Arte Med. c. 6. tom. i. p. 320.; Paul. Aegin. i. 62.; Orib. Synops. v. 45. p. 84.; Aët. i. 4. § 62. p. 181.; Melet. c. 1. p. 56. l. 23 sq.; Pallad. Comm. in Hipp. "Epid. VI." i. 2. tom. ii. p. 8, 9.

129. 2. τούτοις] Lege [τούτους], ut semper alibi post περιέχω.

129. 16. $\tilde{\epsilon}\xi$] Melius Gal. (*De Oss.* c. 1. tom. ii. p. 744., *Introd.* c. 12. tom. xiv. p. 720.) septem numerat, itemque Melet. c. 1. p. 54. l. 20., et Orib. *Anat.* p. 136.; optime vero Anon. *Isag. Anat.* c. 48. octo numerat, ossibus *Sphenoide* et *Ethmoide* additis.

129. 17. τὰ δύο βρέγματα] κορυφῆς δύο vocat Gal. Introd. ibid. 129. 17. τὰ δύο λιθοειδῆ] κροτάφων δύο habent Gal. Introd. ibid., et Anon. Isag. Anat. c. 48.; quorum una pars petrosa appellatur.

129. 17. βρέγματα] οις ἐπιτίθεμεν τὰς ἐπιβροχὰς, ὅτε θελήσομεν ὑγρᾶναι τὸν ἐγκέφαλον, ἔνθεν καὶ βρέγμα καλείται. (Pallad. Comm. in Hipp. "VI. Epid." i. 1. tom. ii. p. 5.)

130. 2. ἡαφαῖς] ἡαφὴ (συναρθρώσεως species, de quibus vide sup. ad p. 116. l. 6.,) est ἡ ὁμοῖα τοῖς ἐρραμμένοις σύνθεσις, (Gal. De Oss. Prooem. tom. ii. p. 737.,) ὅθεν, οἶμαι, καὶ ἡαφὰς αὐτὰς ἀνόμαζον οἶ παλαιοὶ, καὶ νῦν ἔτι μένει τοὕνομα. (id. De U. P. ix. 1. tom. iii. p. 690.) Cf. id. Comm. in Hipp. "De Off. Med." iii. 37. tom. xviii. p. ii. p. 922.; Melet. De Nat. Hom. p. 32. l. 16.

130. 2. πριονοειδέσιν] Quia ἐοίκασι δυοΐν πριόνων συνθέσει. (Ruf. Eph. De Appell. p. 34.)

130. 2. ή μέν στεφανιαία ραφή κ. τ. λ.] δνόματα δε αὐτῶν (sc. τῶν ραφῶν,) παλαιὰ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ νῦν ἐτέθη ὑπό τινων Αἰγυπτίων Ιατρῶν φαύλως ελληνιζόντων. (id. ibid.)

130. 2. στεφαν.] ὀνομάζουσι δὲ—στεφανιαίαν, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς οἱ στέφανοι περιτίθενται. (Gal. De Oss. c. 1. tom. ii. p. 740.) Cf. Orib. Anat. p. 132. Vocat Poll. Onom. ii. 4. § 37. στεφανίτιδα.

130. 7. ἡ κατὰ κορυφὴν μέση] Vocat Ruf. Eph. p. 34. ἐπιζευγνύουσαν; Melet. c. 1. p. 53. l. 8. τὴν κατὰ μῆκος; Gal. Introd. c. 12. tom. xiv. p. 720. δβολιαίαν; Anon. Isag. Anat. c. 48. δβελιαίαν. 130. 9. τῷ Η γράμματι] Cf. Gal. De Oss. p. 740.; Hipp. De Cap. Vuln. init. tom. iii. p. 346 sq.; Orib. Anat. p. 134.; et Melet. De Nat. Hom. c. 1. p. 53., ubi vide harum trium suturarum explicationem mystico-theologicam.

130. 13. λεπιδοειδείς] Vocat. Gal. Introd. ibid. κροταφίας. Hae quum non verae sint suturae, διὰ τοῦτό τινες οὐδὲ ῥαφὰς ἀνόμασαν ἁπλῶς αὐτὰς, ἀλλ' ἤτοι λεπιδοειδείς ῥαφὰς, ἡ λεπιδοειδη προσκολλήματα. (Gal. De Oss. p. 741.) Cf. Orib. Anat. p. 134.

130. 14. ραφάς πέντε] Tres aut quatuor, ait Hipp. De Loc. in Hom. tom. ii. p. 108. Plures mari quam foeminae esse suturas ait Arist. De Part. An. ii. 7. § 19.; cf. Melet. De Nat. Hom. c. 1. p. 53. l. 13 sq.; Poll. Onom. ii. 4. § 37.

131. 4. Δύο δὲ ἄλλαι κ. τ. λ.] sc. "duae cum ossibus genae superioris et osse sphenoide communes, quas non legi proprio aliquo nomine a veteribus nuncupatas fuisse." (Gorraei Defin. Med.) Vide Gal. De Oss. p. 742.; Orib. Anat. p. 136.

131. 10. ἐξ οὖ καὶ τὴν προσωνυμίαν κ. τ. λ.] Cf. Ruf. Eph. p. 35.

132. 12. ὑγρὰ τέσσαρα] Cf. inf. p. 253. l. 1., ubi vide Adnot.

133. 3. σκοτώσεσιν] Vox rara, pro qua frequentius σκότωμα usurpatur, (vide Gorr. Defin. Med.,) quae tamen occurrit ap. Gal. Defin. Med. c. 251. tom. xix. p. 417.

133. 8. κεφαλὰs ἀρράφους] Vide Herod. Hist. ix. 83., ibique Baehr. Cf. Aelian. De Nat. An. iv. 34., ibique Jacobs; Poll. Onom. ii. 4. § 37.; Arist. Hist. An. iii. 7. § 3.; Anon. Isag. Anat. c. 48.

134. 9. διττός καὶ ὁ ἐγκέφαλος κ. τ. λ.] sc. ὁ ἐγκέφαλος, et ή παρεγκεφαλίς, ουτω γάρ έκατέραν την μοίραν αὐτοῦ καλεῖν ἔθος ἐστὶ τοῖς περὶ τὸν Ἡρόφιλου, τὴν μὲν ἔμπροσθεν τῷ τοῦ παντὸς ὀνόματι διὰ τὸ μέγεθος,—την δ' ὅπισθεν, ὅτι, τῆς πρώτης φθασάσης τὸ τοῦ παντὸς ὄνομα σφετερίσασθαι, δικαιότερον οὐκέτ' ην εύρεῖν ἔτερον ὄνομα τῆ παρεγκεφαλίδι τοῦ νῦν ὄντος. ἄλλοι δ' αὖ τινες οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐγκρανίδα τε καὶ ἔγκρανον ὀνομάζουσι. (Gal. De U. P. viii. 11. tom. iii. p. 665.) Multo tamen antiquiorem Herophilo esse appellationem hanc notat Casp. Hofm. ad loc. § 636., laudatque Arist. (Hist. An. i. 16. § 3.) iisdem nominibus utentem. Cerebellum Erasistr. (ap. Gal. ibid. c. 13. p. 673., De Hipp. et Plat. Decr. vii. 3. tom. v. p. 603.) ἐπεγκρανίδα appellabat, (quae vox in lexicis non exstat;) Gal. ipse (De U. P. p. 637.) ἐγκεφαλίδα, (quam vocem nihili vocat H. Steph. in Thes. Gr.;) et ait (De Anat. Adm. ix. 2. tom. ii. p. 714.) ἀπίσθιον δὲ λέγειν εγκέφαλον, ή εγκράνιον, ή παρεγκεφαλίδα, διαφέρει οὐδέν. Cf. id. Ars Med. c. 6. tom. i. p. 321.

134. 11. ἐγκράνιος] Nihil opus mutationis, neque pro hac voce

έγκρανίς legendi, (vide Not.;) occurrit enim έγκράνιον (sc. in casu accus.,) ap. Orib. Anat. p. 8., et bis ap. Gal. De Anat. Adm. p. 714. Haec igitur vox lexicis addenda.

135. 9. Τοῦτον τὸν σωλῆνα κ. τ. λ.] Videtur Noster Torcular Herophili cum Infundibulo confundere. Vide Orib. Anat. p. 4, 20.; Gal. De Anat. Adm. ix. 1. tom. ii. p. 709, 712.; id. De U. P. ix. 3, 6. tom. iii. p. 694, 708.

135. 11. χ ώνην] Cf. Melet. De Nat. Hom. c. 1. p. 58. l. 1. qui τ δ τ ρ $\hat{\eta}$ μ α etiam hanc partem appellat.

137. 1. ἔξωθεν] Mallem ἔσωθεν, et sic fort. C.

137. 13. χωροειδής] Scribitur plerumque per o. Vide Pseudo-Gal. Intr. c. 11. tom. xiv. p. 710., et passim; Ruf. Eph. De Appell. p. 36; Poll. Onom. ii. 4. § 70. Vox χορίον (sive χωρίον,) designabat membranam foetus exteriorem, ut inf. p. 211. l. 11 sq.; et inde derivata χοροειδής (sive χωροειδής,) oculi Tunicam Choroidem, (quam Noster ραγοειδή vocat, p. 161. l. 17 sq.,) cerebri Plexum Choroidem, (ut p. 138. l. 11 sq.,) itemque (ut hic,) cerebri Piam Matrem. Videtur χιτὼν χοροειδής, (ap. Ruf. Eph. p. 36.) ὁ καλύπτων τὰς [τοῦ ἐγκεφάλου] κοιλίας ἔνδοθεν, Piam Matrem, aut fortasse Tunicam Arachnoidem significare. Occurrit nonnunquam χοριοειδής, e. g. Gal. De U. P. viii. 9: x. 2. tom. iii. 660, 762, 763.

137. 13. ώς χωρίον κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 139. l. 12.

138. 1. διαπεράσασα] An διαπεραιώσασα? Cf. inf. p. 159. l. 2., ubi verbum διαπεράω intransitive sumitur.

138. 10. δικτυοειδές] Nomen (ut videtur,) ab Heroph. impositum; vide Gal. De Usu Puls. c. 2. tom. v. p. 155.

138. 13. τῆς ὀνομαζ. πνευματικῆς] Sic Erasistr. ap. Gal. De U. P. vi. 12. tom. iii. p. 466; ἀρτηριακὴν vocat Diogenes ap. Plut. De Phys. Philos. Decr. iv. 5. Cf. sup. p. 96. l. 4.

139. 12. διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 137. l. 13.

139. 16. κωνάριον] De quo vide Gal. De U. P. viii. 14. tom. iii. p. 674 sq.; id. De Anat. Adm. ix. 3. tom. ii. p. 722 sq. Notandum est hanc minutam particulam ante duo saecula ad principatum inter corporis humani praecipua viscera adspirasse, cum in ea Cartesius ejusque schola sedem Animae ponerent, quam hypothesin tarde et quasi inviti dimiserunt. Haller, Elem. Phys. x. 1. § 32. tom. iv. p. 64.

141. 4. "Εστι δέ κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 189. l. 8 sq.

141. 4. ὁ νωτιαίος μυελὸς] καὶ γὰρ καὶ τούτω (εc. τῷ νωτιαίω) τῆς οἰκείας οὐσίας ὄνομα μυελός ἐστιν,—προσετέθη διορισμοῦ χάριν ὁ νωτιαίος, ὥσπερ καὶ διαυχένιος, καὶ ραχίτης, καὶ ψωΐτης, εἶτα μετὰ ταῦτα σχεδὸν ἄπαντες εἴθισαν ὀνομάζειν ἁπλῶς νωτιαῖον. Gal. De Loc. Aff. v. 4. tom. viii. p. 328.

141. 13. τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος] Vide libellum Joannis Actuarii De Spir. Anim. Action. et Affect.

143. 7. â δη βλέννας κ.τ.λ.] Cf. Ruf. Eph. p. 25.; Poll. Onom. ii. 4. § 78.; Gal. De Sem. ii. 6. tom. iv. p. 645.; id. Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 17. tom. xv. p. 325.; id. De Nat. Fac. ii. 9. tom. ii. p. 130.

143. 8. ἄλλοι δύο τινὲς ὀχετοὶ] An Tuba Eustachii?

143. 12. δυσκρατώτερος] Cum τὸ a producatur, expectes -τότερος.

144. 9. ή πρώτη συζυγία τῶν νεύρων] Vide inf. ad p. 151. l. 9.

145. 10. παρὰ δὲ τῷ Ἱπποκρ.] sc. in libro De Locis in Homine, qui, quanquam ab Erot., (Gloss. Hipp. Prooem., p. 22. et in vv. ἀτρεκέως, γονοειδὲς, p. 36, 110,) Cael. Aurel., (De Morb. Chron. v. 1. p. 556.,) Gal., (Gloss. Hipp. in vv. θηρίον, κρημνοί, tom. xix. p. 103, 114.,) et Rufo Eph., (De Appell. p. 47.,) laudatus k, tamen a recentioribus plerumque inter incertos memoratur. Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. p. 355.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

145. 11. κρείσσων κ. τ. λ.] Cf. Gal. De U. P. ix. 3. tom. iii. p. 695.

145. 13. σπογγιάς] Hic levius interpungendum; post ήθμοῦ plenius.

146. 2. γάρ] Lege οὖν cum E.

147. 5. σύριγγας—παμπόλλους] Videtur [παμπόλλας] legendum; vide Not. ad p. 60. l. 1.

147. 7. μυξωτηρες] Ait contra Ruf. Eph. (p. 47.) ita vocari τὰ κοιλώματα ἐξ ἐκατέρου μέρους δι' ὧν γίνεται ὄσφρησις. Cf. Poll. Onom. ii. 4. § 79.

147. 10, 17. ῥάχιν,—διαφράγματι, κ. τ. λ.] Haec omnia fere vocabula eodem fere sensu habent Ruf. Eph. p. 25, 47.; Poll. ibid.

149. 5. [ὑποπιέζηται] Quam saepe ε et η in codd. MSS. inter sese commutentur nemo nescit; γραφόντων γὰρ (ait Gal. Comm. in Hipp. "VI. Epid." iii. 40. tom. xvii. p. ii. p. 111.) τῶν παλαιῶν τόν τε τοῦ η δίφθογγον καὶ τὸν τοῦ ε δι' ένὸς χαρακτῆρος, δς νῦν μόνος σημαίνει τὸν ἔτερον φθόγγον τὸν η 1, πολλὰ γέγονεν ἁμαρτήματα τῶν ἐγγραφομένων, οὐ κατὰ τὴν γνώμην τῶν γραψάντων τὴν μετάθεσιν τῶν γραμμάτων ποιησαμένων. διὸ καὶ προσέχειν ἀκριβῶς χρὴ ταῖς τοιαύταις γραφαῖς ἐν αἶς δυνατόν ἐστι τὸν τοῦ η φθόγγον εἰς τὸν τοῦ ε μεταθέντας, ἢ τοὕμπαλιν γράψαντας ἐπανορθώσασθαι τὴν γραφήν. ὁμοίως δὲ κὰπὶ τοῦ ο καὶ ω ποιητέον, ἐπειδὴ

k Liceat errorem corrigere accuratissimi Ackermanni affirmantis (post Gruner,) hunc librum ab "Athenaeo in Deipnos." (ii. 25. p. 46.) esse memoratum. Laudat autem Athenaeus Hippocratem $\dot{\epsilon}\nu$ $\tau\hat{\varphi}$ $\Pi\epsilon\rho$ l $T\delta\pi\omega\nu$, i. e. locum qui in libro reperitur cui titulus $\Pi\epsilon\rho$ l 'A $\dot{\epsilon}\rho\omega\nu$, 'Y $\delta\dot{\alpha}\tau\omega\nu$, T $\delta\pi\omega\nu$, (tom. i. p. 534, 535.) non $\Pi\epsilon\rho$ l $T\delta\pi\omega\nu$ $\tau\hat{\omega}\nu$ $\kappa\alpha\tau$ "A $\nu\theta\rho\omega\pi\sigma\nu$.

¹ τον η] Videtur τον ε legendum.

καὶ τούτων ἀμφοτέρων οἱ φθόγγοι δι' ένὸς χαρακτήρος ἐγράφοντο. Cf. Pallad. Comm. in Hipp. "VI. Epid." iii. 26. tom. ii. p. 102., Ol γάρ Ίταλοὶ τὸ ε̄ ο̄ ™ γράφουσι καὶ τὸ ε καὶ τὸ η, δηλον. ἀλλ' εἰ μεν οῦτως ἀπλῶς γράφοι τὸ ε δηλοί εἰ δὲ καὶ γραμμήν ἐπικειμένην, τὸ η. 'Ομοίως καὶ τὸ ο, άπλως μέν, ούτω κείμενον, ο δηλοί έχον δε άνω γραμμήν, τὸ ω. Hinc crebri oriuntur soloecismi, quos in hoc libello plerumque correxi: in nostris Vv. Ll. reperitur e pro n p. 28. l. 8: 152. 9: 248. 3: 253. 9.; contra η pro ε 99. 12: 188. 13: 200. 2. Fatendum est tamen modos indicat. et subjunct. tali modo (praesertim in cod. E.,) confundi, ut paene id consulto factum crediderim: e. g. modus indic. sequitur av 41. 1: 251. 1., (cf. Comm. in Hipp. "Aph." tom. ii. p. 419. 1. 21.,) ὅπως 72. 6: 92. 12: 188. 16: 195. 7., ἵνα 13. 5: 149. 4, 6., ώς 208. 4., ἐπὰν 253. 9., ἐπειδὰν 199. 12., ὅταν 248. 3., ὁπόταν 232. 9, 10.; contra reperitur modus subj. cum el 26. 5: 93. 10: 236. 7: 254. 3., (cf. Comm. in "Aph." p. 464. l. 28, 29: 472. 5.,) εἴπερ 249. 9. 150. 1. φύσει Τημείς δε λέγομεν ότι της φύσεως όνομα παρά τε τῷ Ιπποκράτει καὶ παρὰ τῷ Γαληνῷ κατὰ τεσσάρων φαίνεται σημαινομένων. σημαίνει γὰρ ποτὲ τὴν κρᾶσιν, ὅταν λέγη, [Hipp. Aph. iii. 2. tom. iii. p. 720.] " Τῶν φύσεων αἱ μὲν πρὸς θέρος, αἱ δὲ πρὸς χειμῶνα εὖ ἡ κακῶς πεφύκασι" ποτέ δέ την μορίων κατασκευήν, ώσπερ όταν λέγη τινάς είναι την φύσιν στενοθώρακας," καὶ ἄλλους ὅσοι τὰ σκέλη οἷον έλαφρότερα καὶ πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄλλων λεπτότερα ἔχουσι σημαίνει δὲ ποτὲ καὶ τὴν τῶν σωμάτων διοικητικὴν δύναμιν, ὅταν λέγη ὁ Ίπποκράτης, [De Morb. Vulg. vi. 5. § 1. tom. iii. p. 606.] " Φύσιες νούσων λητροί" σημαίνει δέ καλ την όρμην των ψυχών, όταν λέγη, [id. De Alim. tom. ii. p. 23.] " Φύσιες ζώων ἀδίδακτοι." Ένταῦθα τοίνυν τὸ τῆς φύσεως ὄνομα φέρει οὐ κατὰ τῆς κράσεως, οὐδὲ κατὰ τῆς τῶν ψυχῶν όρμης, άλλὰ κατὰ τῶν λοιπῶν δύο. (Steph. Athen. Comm. in Gal. " I. De Meth. Med. ad Glauc." tom. i. p. 234.) Cf. Gal. Comm. in Hipp.

150. 13. περὶ ὀφθαλμῶν] De Oculis vide (praeter auctores laudatos sup. ad p. 128. l. 1.) Aët. ii. 3. § 1. p. 299.; Cass. Probl. Phys. c. 27.; Cels. vii. 7. § 13. p. 392.; Gal. De Hipp. et Plat. Decr. vii. 5. tom. v. p. 622 sq.; id. Introd. c. 10, 11. tom. xiv. p. 701 sq., 711 sq.; Leon. Consp. Medic. iii. 1. p. 127.; praesertim vero Jesu Haly Tract. de Oc., (ap. Guid. Caul. Chir. Parv. ed. Venet. 1500.,) quo nemo antiquorum accuratius de oculorum anatomia scripsit.

" De Rat. Vict. in Morb. Ac." ii. 31. tom. xv. p. 570.

m Aliquid certe mutandum : conj. Dietz $\tau \delta$ $\bar{\delta}$ $\bar{\omega}$; melius Scott $\delta \tau \iota$ ϵ . De sensu autem constat, quanquam de literis haerere possimus. Lineam reliquis literis in libro impresso suprascriptam amovi.

n Vocem, στενοθώραξ e Gal. "VI Epid." laudat H. Steph., (Thes. Gr. ed. Lond.,) sed locum non inveni.

151. 3. καὶ ϵἴτϵ μίαν κ. τ. λ.] Vix est ut moneam graviter hic peccare Nostrum credentem nervos Opticos unum par cum Olfactoriis constituere, quam opinionem (quoad sciam,) ipse primus protulit.

151. 8. παρὰ γὰρ τῷ Γαληνῷ κ. τ. λ.] Fallitur hic Noster; nam Gal. ubique nervos Opticos pro cerebri primo pare habet, neglecto scilicet nervo Olfactorio, ὅτι μήτε νεύρων ἐκφύσεις ἔχει, καθάπερ αἱ λοιπαὶ, μήτε διεκπίπτει τῶν ὀστῶν ἐκτός. (De U. P. ix. 9. tom. iii. p. 722.) Cf. id. De Nerv. Diss. c. 2. tom. ii. p. 832. Primus Noster (quoad sciam,) nervos Olfactorios pro primo cerebri pare habuit.

151. 8. Γαληνῷ τῷ σοφῷ ἰατρῷ] Sic Γαληνὸς ὁ θαυμασιώτατος ὶατρός, (Theoph. De Puls. p. 9. l. 11.; Anon. ap. Dietz, Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. 435. n.;) Γαλ. ὁ θαυμάσιος ὶατρός, (Theoph. De Ur. Prooem. p. 261. l. 4.;) Γαλ. ὁ θειότατος, (Alex. Trall. iii. 2: iv. 1. p. 175, 223., et saepe.)

152. 1. κρυσταλλοειδεί] Vide Not. ad Poll. Onom. ii. 4. § 71., ubi (ut hic,) unico λ scribitur: sic quoque Melet. p. 64, 65 passim.

152. 3. πρῶτον ὅργανον κ. τ. λ.] Cf. Gal. De U. P. viii. 5. x. 1. tom. iii. p. 635, 760.; id. De Meth. Med. i. 6. tom. x. p. 48.; Cels. vii. 7. § 13. p. 392.; Orib. Anat. p. 31, 32.

152. 3. το οιδοῦς] Cf. inf. p. 163. l. 14.; το ατο ειδ ε΄ς vocant Gal. Introd. c. 11. tom. xiv. p. 712., Anon. Auct. Isag. Anat. c. 53., et Cass. Probl. Phys. c. 27., quod nomen adhuc quoque restat.

153. 15, 16. ἄλλοι,—ἔτεροι] Melius ἄλλοι,—ἄλλοι: nec tamen illud valde rarum. Cf. Var. Lect. inf. ad p. 166. l. 6, 7.; S. Paul. Ep. ad Hebr. xi. 35, 36.; Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 958. l. 2, 4., (c. 14. p. 29. l. 10, 14. ed. Dietz,) et alibi.

153. 16. [πηρωθέντες] In cod. E. vocales ac diphthongos, quorum pronuntiatio parum aut nihil discrepabat, ubique tam temere permixtos invenio, ut credam hunc codicem descriptum esse a librario qui dictantis verba calamo excipiebat et parum Graece intelligebat. Reperitur ει pro η p. 13. l. 5: 41. 1: 72. 6: 92. 12: 96. 9: 133. 1: 149. 4, et alibi; contra occurrit η pro ει 2. 2: 23. 7: 79. 6: 112. 5: 204. 1, et alibi. (Cf. Ermerins, Anecd. Med. Gr. p. 218.; Bernard ad Psell. De Lap. Virt. p. 19.) Hinc quoque permulti soloecismi, quos, quoties ausus sim, correxi; vide tamen Adnot. ad p. 149. l. 5.

154. 5. [ἀνελλιπη] Sic Theop. De Ur. Praef. p. 261. l. 8: 262. 15. Occurrit ει pro ι in nostris codd. p. 69. l. 6: 191. 1; contra ι pro ει 36. 4 bis: 242. 7: 267. 6. Vide sup. ad p. 153. l. 16.

155. 2. Κλείονται κ. τ. λ.] Cf. Steph. Athen. Comm. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 92, 93.

155. 3. δύο μυῶν] sc. musc. Orbicul. Palpebr., et Tensoris Tarsi.

155. 3. ἀπὸ μυὸς ἐνός] Lege [ὑπὸ] μυὸς ἐνός, sc. musc. Levatore Palpebrae Superioris.

155. 8. φησὶ καὶ Ἱπποκρ.] sc. in libro Praenotionum, (aut Prognosticorum,) quem semper pro maxime genuino fere omnes habuerunt. Memorarunt hunc librum Erot., (Gloss. Hippocr. Procem. p. 22.,) Cael. Aurel., (De Morb. Chron. iv. 8. p. 536.,) Gal., (De Hipp. et Plat. Decr. ix. 2. tom. v. p. 726.; De Usu Resp. c. 3. tom. iv. p. 486.; De Mar. c. 2., De Diffic. Resp. i. 23. tom. vii. p. 670, 820.; De Cris. i. 5. tom. ix. p. 568.; Comm. in Hipp. " De Morb. Vulg. III." i. 5: iii. 32. tom. xvii. p. i. p. 533, 678.,) Aët., (ii. 1. § 1. p. 189.,) Pallad., (Comm. in Hipp. "De Fract." tom. xii. p. 271. ed. Chart.,) Macrob., (Saturn. i. 20.,) Paul. Aegin., (ii. 4.,) Steph. Athen. (Comm. in Gal. "Ad Glauc. de Meth. Med. I." tom. i. p. 238, 246, 249.; Comm. in Hipp. " Progn." tom. i. p. 54.) Praecipuum autem et antiquissimum testimonium, Herophilus contra hunc librum commentarium conscripsit. (Cael. Aurel. l. c.; Gal. Comm. in Hipp. "Progn." i. 4. tom. xviii. p. ii. p. 16.) Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 320.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

155. 9. ρικνον] Τὰ μέν οὖν πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων οὖτως ἔχει τὴν ἀρχήν της ρήσεως, (sc. ήν δέ καμπύλον ή ρικνόν κ. τ. λ.,) ένια δέ αντί τοῦ καμπύλον τὸ ρικνὸν, εν ή τὸ δηλούμενον ἐκ τῆς φωνῆς ταύτης τὸ συνεσταλμένον όμοίως τοίς κατεψυγμένοις ύπὸ κρύους. Τοῦτο μέν οὖν νεκρώσεώς έστι σημείον, ώσπερ καὶ τὸ πελιδνόν τὸ δὲ καμπύλον τάσεώς τινος σπασμώδους, ή παραλύσεως θατέρου των κλειόντων μυων τον όφθαλμόν. Έκάτερα δ' έστιν όλέθρια μαρτυρούμενα πρός των άλλων σημείων, οπερ εδήλωσεν είπων μετά τινος των άλλων σημείων, ως οὐκ ίκανον εν μόνον τῶνδε τὸν θάνατον δηλῶσαι. (Gal. Comm. in Hipp. " Progn." i. 12. tom. xviii. p. ii. p. 54.)

Τὸ μέν ρικνόν ἐστιν ἔνδεια καὶ ἀτροφία μετὰ ρυτίδος, τουτέστι τὸ ἐρρυτιδωμένον μετά ἄκρας ξηρότητος· έστι γάρ καὶ μετά ύγρότητος [ρυτίδωσις.] Ένταθθα οθν τὸ μετὰ ξηρότητος ἐρρυτιδωμένον ἐκάλεσε ῥικνόν.

Καμπύλον λέγει τὸ έτερόρροπον καὶ τοῦτο ὑπὸ ξηρότητος γίνεται ώς έπίπαν. την γάρ διαστροφήν λέγει το καμπύλον, τυχον έὰν διαστραφή έν τούτων, ή ρίε τυχὸν, ή χείλος, ή βλέφαρα. Διαστρέφονται δὲ εἴτε ἐπὶ σπασμῷ, τοῦ σπασμοῦ ἐπὶ ξηρότητι γινομένου, είτε διὰ παράλυσιν ήτις ἐπὶ ἄκρα ψύξει γίνεται. (Steph. Athen. Schol. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 95.)

155. 13. κάλυμμα] Cf. Poll. Onom. ii. 4. § 66.

155. 13. ἐπικοιλίς] Vox nihili, ait H. Steph. Thes. Gr.; ap. Poll. ibid. scribit Dindorf ἐπικυλίς, quod τὸ ἄνωθεν βλέφαρον explicat Poll. Cf. inf. ad p. 162. l. 5.

155. 14. κόγχος] Cf. Poll. ibid. § 71.

156. 1. ἴλιγγες] Cf. Poll. ibid. § 67., qui habet ἔλιγγας: et hanc solam vocis formam agnoscit H. Steph. in Thes. Gr.

156. 3. ταρσὸς] Nos potius cum Gal. (De U. P. x. 7. tom. iii. p. 793.; Introd. c. 10. tom. xiv. p. 702.) tarsum vocamus palpebrae utriusque extremitatem cartilaginosam, e qua cilia erumpunt. Haec ipsa Ruf. Eph. p. 24. ταρσοὺς καὶ βλεφαρίδας vocat.

156. 4. κοιλίς] Contra superiorem palpebram κοιλίδα (sive κυλίδα,

vide sup. ad p. 155. l. 13.,) vocat Poll. ibid. § 66.

156. 7. κυρήβια] Exponit Gal. (Gloss. Hipp. tom. xix. p. 116.,) ἄχυρα δηλοῖ δὲ καὶ τὰ πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβράσματα. Vide plura ap. Foesii Oeconom. Hippocr.

156. 9. [μύσαντας] ι et v quoque non raro inter sese permutantur,

e. g. δυκτιοειδές, p. 138. l. 10.; σύκιον, p. 251. l. 7.

156. 12. ἄγανα] Exponit Suid. (Lex. in v.) τὸ κατεαγὸς ξύλον:

vide H. Steph. Thes. Gr.

157. 1. [ὑπήλειφε] Certissima correctio, cujus integram laudem habeat Ermerins. Cf. p. 72. l. 5: 120. 4: 179. 7., et alibi; Gal. De U. P. vii. 21. tom. iii. p. 597. l. 4.; id. De Comp. Medic. sec. Loc. vii. 1. tom. xiii. p. 2. l. 16.; Orib. Anat. p. 268. l. 3.; Melet. De Nat. Hom. p. 82. l. 11, 12: 85. 8: 93. 3.; Leo, Consp. Med. iv. 19. p. 165., ubi laudat Erm. Gal. De U. P. vii. 3.: xiii. 8. tom. iii. p. 520. l. 4, 7: tom. iv. p. 111. l. 7; id. De Hipp. et Plat. Decr. vi. 4. tom. v. p. 535. l. 13., monetque "sermonem esse de membranis et "cartilaginibus glabris, humidis, quae partes ἀλείφειν non inepte "dicuntur;" quae "propterea apponit, quod de hoc usu verborum "ὑπαλείφειν, ἐπαλείφειν, περιαλείφειν in Lexx. silentium est." Quomodo inter se η et ει permutentur, vide sup. ad p. 153. l. 16.

157. 8. τοὺς ὀφρύας] Lege [τὰς] ὀφρύας, ut alibi semper.

157. 11. πολυωρήματα] Nota vocem non alibi inventam.

159. 6. τὸν ἀμφιβληστροειδη χιτῶνα] sc. Retinam. Ὁ δὲ τρίτος [χιτῶν] περιέχει μὲν ὑελοειδὲς ὑγρόν καλεῖται δὲ ἀρχαῖον ὅνομα ἀραχνοειδης διὰ λεπτότητα ἐπειδη δὲ Ἡρόφιλος εἰκάζει αὐτὸν ἀμφιβλήστρο ἀνεσπασμένω, ἔνιοι καὶ ἀμφιβληστροειδη καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ αὐτὸν ἄλλοι καὶ ὑαλοειδη. (Ruf. Eph. p. 36.) Cf. id. p. 55.; Gal. De U. P. viii. 6: x. 2. tom. iii. p. 639, 762.; Leo, Consp. Medic. iii. 1. p. 129.; Joan. Act. De Spir. Anim. i. 8. § 1.; Melet. c. 2. p. 63. l. 9. Credit Kühn (in Blanc. Lex. Med.,) τὸ ἀμφιβλ. non Retinam, sed Tunicam Hyaloidem significare; plerumque tamen Retinam mihi videtur haec vox designare, interdum fortasse Tun. Hyal., nonnunquam fortasse etiam ambas. Non raro autem valde est difficile quid significetur pronuntiare.

159. 8. τὸν ῥαγοειδη χιτῶνα] Nomen (ut videtur,) ab Heroph. im-

positum, quia ραγός σταφυλης δορά ομοιος est membrana. (Ruf. Eph. p. 55.; cf. id. p. 36.) Eam τὸ μέλαν appellat Anon. Isag. Anat. c. 53., (cf. inf. p. 162. l. 2.;) χοριοειδη Gal. (De U. P. x. 2. tom. iii. p. 763.) quia est σύνδεσμός τις ἀγγείων παμπόλλων, ὥσπερ τὸ χορίον, (cf. Ruf. Eph. l. c.) quod nomen (sive χοροειδης,) hodie etiam manet. "A Choroide distinguit Rufus," (ait Haller, Elem. Physiol. xvi. 2. § 9. tom. v. p. 363. n.,) " ut ραγοειδης magis sit Iris, et χοροειδης magis Choroidea." Vocatur etiam ap. Poll. Onom. ii. 4. § 70. ροδοειδης, et χαροειδης, quae nomina fortasse corrupta sunt.

159. 13. χιτῶνι τῷ λευκῷ] ὧν δὴ (sc. τῶν χιτώνων τοῦ ὀφθαλμοῦ,) ὁ πρῶτος, δύο ἔχων φύσεις, δύο ὀνόματα ἔχει κερατοειδὴς μὲν κατὰ τὸ μέσον καὶ μέχρι τῆς ἴριδος, (τοῦτο γὰρ καὶ ἔοικεν αὐτοῦ τοῖς ξυομένοις κέρασι,) λευκὸς δὲ τὸ ἄλλο μέρος πᾶν, οἶός περ καὶ βλέπεται, οὐδὲν ἐοικὼς τῷ μέσῳ, οὕτε τὴν φύσιν, οὕτε τὴν χροιάν. (Ruf. Eph. De Appell. p. 25.) Cf. id. ibid. p. 36, 54. Hoc nomine Noster videtur designare non solum Tunicam Albugineam, verum etiam Membranam Scleroticam, quod ἐπιπεφυκὼς etiam appellatur p. 161. l. 18. Cf. (inter alios,) Anon. Isag. Anat. c. 53.; Steph. Athen. Schol. in Hipp. "Progn." tom. i. p. 92. l. 17. Adeo tamen temere talia vocabula antiqui (atque etiam nonnunquam recentiores,) usurpant, ut saepe difficillime percipias quid quisque eodem nomine significare voluerit.

159. 13. ἐκφυόμενος κ. τ. λ.] Cf. Melet. c. 2. p. 63. l. 19 sq., (ubi legend. cum B.C. περικρανίου ôς τὴν κ. τ. λ.)

159. 15, 16. τοῦ μεγάλου κανθοῦ,—τοῦ μικροῦ κανθοῦ] τὰ δὲ πέρατα τῶν ταρσῶν, κανθοῦ τῶν ὁ μὲν πρὸς τῆ ρίνὶ μέγας, ὁ δὲ πρὸς τῷ κροτάφφ μικρός. (Ruf. Eph. p. 48.) Cf. id. p. 24.; Melet. De Nat. Hom. c. 4. p. 73.; Gal. Introd. c. 10. tom. xiv. p. 702.

160. 2. ἔνωσίς ἐστι κ.τ.λ.] Cf. Gal. De Meth. Med. xiv. 19. tom. x. p. 1020; Ruf. Eph. De Appell. Part. p. 25.

160. 4. [ρις] . . . κύκλος ποικίλος τοῖς χρώμασι, διὸ καὶ [ρις ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ὑπαίθριον [ριν ἐμφερείας. (Gal. Introd. c. x. tom. xiv. p. 702.) Cf. id. De U. P. x. 2. tom. iii. p. 768.

160. 7. ἐξ οὖ γίνονται τὰ δάκρυα] Sic Cass. Probl. Phys. c. 27.

160. 10. διὰ τί οὐ πληροῦνται] Quod haec verba significent nescio, alia in suo cod. invenit Crass.

160. 13. τὸ Ἱπποκρ. ῥητὸν] sc. in libro De Alimento, cujus meminerunt Erot., (Gloss. Hipp. Prooem. p. 22.,) Gell., (Noct. Att. iii. 16. § 3, 8.,) Pallad., (Comm. in Hipp. "De Fract." tom. xii. p. 271. ed. Chart.,) Steph. Athen. (Comm. in Gal. "Ad Glauc. de Meth. Med. I." tom. i. p. 234, 321.) A Gal. (qui et comment. in hunc librum conscripsit,) pro genuino habitus, (Comm. in Hipp. "Epid. II." ii. 13. tom. xvii. p. i. p. 341.; De Opt. Corp. Const. c. 4. tom. iv.

p. 746.,) ab aliis Thessalo, Philotimo, Philistioni, Pherecydi, vel Herophilo tribuitur; videtur tamen Aristotele recentior et provectioris anatomici studii soboles, quum auctor arterias a corde, venas a jecore deducit. Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 383.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

160. 14. Πάντα ἐκ τούτων] Locus corruptus; habet Hipp., ἐς τρίχας τροφὴ καὶ ἐς ὄνυχας καὶ ἐς τὴν ἐσχάτην ἐπιφανείην ἔνδοθεν ἀφικνέεται. ἔξωθεν τροφὴ ἐκ τῆς ἐσχάτης ἐπιφανείης ἐνδοτάτω ἀφικνέεται. ξύρροια μία, ξύμπνοια μία, ξυμπαθέα πάντα. κατὰ μὲν οὐλομελίην πάντα, κατὰ μέρος δὲ τὰ ἐν ἐκάστω μέρει μέρεα πρὸς τὸ ἔργον. Laudat Gal. hanc sententiam saepe et variis in formis; e. g. ἐν ἄπασι πάντ' ἐστί, (De U. P. vi. 16. tom. iii. p. 491.;) ἄτε συμπνοίας οὕσης καὶ συρροίας ἐκ πάντων εἰς πάντα, (De Febr. Differ. ii. 13. tom. vii. p. 379.;) πᾶν γὰρ ἐκ παντὸς ἔλκειν φαίνεται, καὶ παντὶ μεταδιδόναι, καὶ μίαν πάντων εἶναι σύρροιαν καὶ σύμπνοιαν, (De Nat. Fac. iii. 13. tom. ii. p. 189.;) cf. etiam id. De U. P. i. 8. tom. iii. p. 17, 18., De Caus. Puls. ii. 12. tom. ix. p. 88., De Nat. Fac. i. 12. tom. ii. p. 29., De Usu Puls. c. 2, 5. tom. v. p. 157, 166.; Alex. Trall. i. 16. p. 102. Ex his locis veram eruemus lectionem; lege igitur [Εἰς] πάντα ἐκ [πάντων] ξύρροια μία, καὶ ξύμπνοια μία, καὶ πάντα [ξυμπαθέα.] In omnia ex omnibus confluxus unus &c.

160. 14. ξύρροια κ. τ. λ.] Δηλον μέν οὖν ἐστιν ὅτι ἐκ παντὸς εἰς παν φέρεται τι και μεταλαμβάνεται, και ότι (ως γράφεταιπρος αὐτοῦ,) " μία πάντων έστὶ σύμπνοιά τε καὶ σύρροια." φαίνεται γὰρ τοῦτο σαφῶς ἐπί τε της καρδίας και των άρτηριων άπασων, και του θώρακος και του πνεύμονος καθ' έκάστην γὰρ σχεδὸν τοῦ καιροῦ ροπήν τὰς έναντίας κινήσεις τε αμα των οργάνων και φοράς των ύλων έστιν ίδειν γιγνομένας, και ώσπερ είσπνέομεν έν έτέρω χρόνω καὶ αὖθις πάλιν ἐν έτέρω ἀντεκπνέομεν, οὖτω καὶ τροφήν ἐν έτέρφ μεν χρόνφ το ήπαρ έκ της γαστρος, εν ετέρφ δε ή γαστήρ εκ τοῦ ηπατος επισπάται. Ἐκείνο μεν γινώσκειν χρή, ως δύο είσιν όλκης είδη, τὸ μέν τη πρός τὸ κενούμενον ἀκολουθία, τὸ δ' οἰκειότητι ποιότητος γιγνόμενον καὶ ὡς ἡ μὲν πρὸς τὸ κενούμενον ἀκολουθία, τὸ κουφότερον ἔλκει πρότερον, ή δὲ κατὰ τὴν τῆς ποιότητος οἰκειότητα πολλάκις τὸ βαρύτερον, ἄν τῆ φύσει συγγενέστερον ὑπάρχη. Τὸ μέντοι κουφότερον φαίνεται ἀεὶ πρότερον ἀκολουθείν και ταις άρτηρίαις και τή καρδία. ως δε τρέφεσθαι δεομένοις είς αὐτους τους χιτώνας έλκεται το οικείον. 'Ο δε δή τρόπος της θρέψεως τών μορίων τοιόσδε έστί: τοῦ σώματος έαυτῷ συνεχοῦς τὰ μὲν ἐπιπολῆς μέρη πρώτα όμιλούσης ἀπολαύει τροφής, ἐκ τούτων δ' αὖ μεταλαμβάνει κατὰ τὸ συνεχες ελκοντα τὰ τούτων εφεξής, εἶτ' εξ εκείνων αὐθις ετερα. καὶ τοῦτο γίνεται ἄχρις αν είς απαντα τὰ μόρια διαδοθείη ή ποιότης τῆς τροφῆς. Οὐχ όμοίως δὲ πάντα τὰ μόρια τρέφεται, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐπὶ πλέον ἀλλοιουμένου δείται χυμού, τὰ δ' ἦττον. ὅσα δὲ τοιαῦτά ἐστιν εἴρηται ἐν ἄλλοις καὶ οὐ χρη μηκύνειν ἔτι τὸν λόγον. (Gal. Comm. in Hipp. " De Alim." iii. 23. tom. xv. p. 354.)

..... Φησὶ γοῦν αὐτὸς κατὰ μὲν δλομελίην πάντα συμπαθέα, κατὰ δὲ μέρεα του μέρεος έκάστου πρός τὸ ἔργον, διδάσκων ήμας ὅτι τὰ μόρια πάντα (ώς είπον,) πρός εν έργον συντείνει και εκαστον μόριον ωσαύτως, ως πρός τὸ ζην πάντα καὶ πρὸς μέσας τοῦ σώματος ένεργείας, καὶ πρὸς τὰς μερικὰς ένεργείας τὰ κατὰ μέρη ' ώς αἱ χείρες τῆς ἀντιλήψεως χάριν ἐγένοντο, οἱ δ' όφθαλμοί της όψεως, οί δὲ πόδες της βαδίσεως, καὶ τάλλα τὸν αὐτὸν τρόπου. Εί μεν οὖν ώς ὀφθαλμῶν καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν ἄπασιν ἔνδηλον τοὕργον, οὖτω καὶ θώρακος καὶ πνεύμονος καὶ καρδίας καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἦν, οὐκ αν αναγκαίον είη πολλά περί τούτων είπείν νυνί δε πλείστων αδηλον τούργον, καὶ μὴ μόνον τοῖς πολλοῖς καὶ τυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰατροῖς τε καὶ φιλοσόφοις. Διὸ οὐκ ἐνδέχεται τῶν κατὰ μέρος ἐξευρεῖν καὶ τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν χρείαν οὐδενός εὕδηλον δ' ὅτι ὅσοι περὶ τὰς ἐνεργείας τῶν ὀργάνων σφάλλονται, οὖτοι καὶ τὴν χρείαν τῶν μορίων ἀγνοοῦσι' ταύτης δὲ μὴ γινωσκομένης, ούτε πως πάντα συμπάσχει κατά την ούλομελίαν, ούτε κατά τά μέρη, δυνατόν έστι γινώσκεσθαι. ἄνευ γάρ της τοιαύτης θεωρίας πως των έγκεφάλου μορίων ή καρδίας ή των άλλων σχεδον άπάντων σπλάγχνων έτοίμως έξευρήσομεν έκάστου την ωφέλειαν; Διαφέρουσι δέ περί τούτων καί φιλόσοφοι πολλοί και εὐδόκιμοι και οί ιατροί οὐ τυχόντες ὁ μεν γάρ την καρδίαν, ὁ δὲ τὰς μήνιγγας, ὁ δὲ τὸν ἐγκέφαλον ἐν ἑαυτῷ φησιν ἔχειν τὸ τῆς ψυχής ήγεμονούν ώστε καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων τὴν ὡφελειαν ἄλλος ἄλλην έρει. Ίνα γοῦν τὴν ἀλήθειαν γνῶμεν, δι' ὀλίγων ἡημάτων διδάσκει Ἱπποκράτης τούς γε δυναμένους μανθάνειν τὰ αὐτοῦ. οὐ δύναται δὲ εύρηθηναι χωρίς τοῦ περὶ χρείας μορίων ἀκριβῶς ἐπεσκέφθαι τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ γινώσκειν ήτις έστιν ή αρίστη κατασκευή του σώματος. Ταυτα δε έν τοις περί Χρείας Μορίων [i. 8. tom. iii. p. 17, 18.] ἀκριβῶς ἐξείργασται. (id. ibid. c. 24. p. 359.)

Τὰ τρία τοίνυν ταῦτα (λέγω δὲ τὰ στερεὰ, καὶ [τὰ] ὑγρὰ, καὶ τὰ πνεύματα,) συμπάσχουσιν ἄλληλα, καὶ τοῦ ἐνὸς κινουμένου, καὶ τὰ ἄλλα συγκινεῖται. καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ Ἱπποκράτης ἔλεγε, " Σύμπνοια μία, καὶ σύρροια μία, καὶ πάντα συμπαθέα"—τὴν μὲν σύμπνοιαν ἐπὶ τῶν πνευμάτων λαμβάνων, τὴν δὲ σύρροιαν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, καὶ τὰ συμπαθέα ἐπὶ τῶν στερεῶν, καὶ τὴν σύμπνοιαν δὲ μίαν καὶ τὴν σύρροιαν μίαν τῶν δεξιῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ ἀριστερά. (Steph. Athen. Comm. in Gal. "Ad Glauc. de Meth. Med. I." tom. i. p. 321.)

160. 15. [ξυμπαθέα] Τὰ δὲ συμπάσχοντα συμπάσχει τριχῶς: ἢ διὰ συγγένειαν, ὡς ἐγκέφαλον καὶ στόμα κοιλίας τῆ κοινωνία τῶν πλείστων νεύρων:
ἢ διὰ τόπου γειτνίασιν καὶ ἐγγύτητα, ὡς καρδία στομάχου ὅταν ὑπὸ δριμοῦς
χυμοῦ δακνομένη καὶ αὐτὴ συναπολαύουσα ποιεῖ καρδιωγμὸν πρὸς ἀποδίωξιν
τῶν λυπούντων: ἢ διὰ ἀσθένειαν καὶ κατὰ πάροδον, ὡς ἐπὶ προσπταίσματος
δακτύλου ποδὸς βουβών: προστρεχούσης γὰρ τῆς φύσεως πρὸς τὸ ὀδυνώ-

μενον μετὰ τοῦ αΐματος, πληροῦνται τούτου οἱ ἀδένες τοῦ βουβῶνος. (Alex. Aphrod. Probl. Phys. ii. 35.) Cf. Steph. Athen. Comm. in Hipp. "Progn." § 2. tom. i. p. 128.

161. 1. ή αὐτὴ μήνιγξ] sc. Dura Mater.

161. 1. ἐντὸς τῆς στεφάνης] Αη ἐκτὸς τῆς στεφάνης?

161. 5. κερατοειδής] Ita vocatur ήτοι διὰ τὴν εὐτονίαν, ἡ διὰ τὸ λάμπειν τὸ παρακείμενον ὑγρὸν ἔνδοθεν ὡς διὰ κέρατος, ἡ διὰ τὸ κέρατι παραπλησίως εἰς κτηδόνας ἀναλύεσθαι. (Ruf. Eph. p. 54.) Cf. id. p. 25.

161. 14. κτηδόνων] κτηδόνες κυρίως είσὶν αὶ εὐθεῖαι τοῦ ξύλου ἐκφύσεις. (Anon. ap. Matthaei XXI Med. Gr. Opusc. p. 360.; cf. Suid. in v.) Nec vero in arboribus solum κτηδόνες sunt, sed etiam in membranis et tunicis in corpore humano; vide Hipp. De Corde, tom. i. p. 489. l. 11.; Ruf. Eph. p. 55. l. 2.; Theoph. De Ur. c. 6. p. 266. l. 27. Vide Gorraei Defin. Med.

161. 16. τῶν χιτώνων] Quatuor tantum oculi tunicas describit

Noster; sex enumerat Anon. Isag. Anat. c. 53.

162. 5. κυανᾶ] Diphthongum et vocalem oι et v (quorum uterque in pronuntiatione idem ac η valebat,) saepe in codd. MSS. confundi monet Ermerins, Anecd. Med. Gr. p. 218. In nostris Var. Lect. occurrit οι pro v p. 107. l. 15: 247. 6: 249. 4.; contra v pro οι 251. 10. Cf. sup. ad p. 155. l. 13.

162. 9. Τοιοῦτόν τι μηχάνημα κ. τ. λ.] Haec Dionysii historia apud

nullum alium auctorem praeter Gal., (l. c.,) quoad sciam, extat.

162. 11. ἀδιάπνευστον] Eodem sensu hac voce utitur Gal., (De Meth. Med. xi. 4. tom. x. p. 745.,) et Athenaeus, (ap. Matthaei, XXI Med. Gr. Opusc. p. 227. l. 12, 21: 232. 10.) Vide H. Steph. Thes. Gr.

163. 4. Περιφερές κ. τ. λ.] Cf. Aët. vii. 1. p. 123. ed. Ald., κρυσταλλ. ύγρον, δ καὶ δισκοειδές καὶ φακοειδές καλείται προσέοικε γὰρ τῆ μὲν χροιᾳ κρυστάλλω, τῷ δὲ σχήματι φάκω.

163. 14. ὑγρὸν λεπτὸν κ. τ. λ.] sc. Humor Aqueus, (cf. sup. p. 152. l. 3.,) quem, "cum primus se offerat, novissime a Galeno inventum "esse mireris." (Haller, Physiol. xvi. 2. § 22. tom. v. p. 409.)

163. 15. περισχοῦσα] Videtur Crass. περιχέουσα legisse, quod mallem.

163. 15. τὸν κρυσταλλοειδη Legendum videtur τὸ κρυσταλλοειδὲς (sc. ὑγρόν).

164. 6. πρὸς τῷ τρήματι] Lege πρὸς [τὸ] τρῆμα: cf. p. 95. l. 6., et ibi Var. Lect. De ο et ω confusis vide Gal. et Pallad. laudatos ad p. 149. l. 5. Occurrit πρὸς τῷ pro πρὸς τὸ p. 6. l. 6., τῶ pro τὸ 172. 11: 173. 1: 241. 10., et τῷ pro τὸ 209. 8.; contra τὸ pro τῷ 36. 4: 113. 4: 221. 3: 235. 7: 247. 1, 2.

164. 7. χιτώνα ἀραχνοειδή] Hoc nomine fortasse non tam Capsula Lentis, quam Retina, significatur; ait Ruf. Eph. p. 55. καλείται δὲ [δ τρίτος χιτών] ἀπὸ μὲν τῆς τοῦ ύγροῦ πήξεως ὑαλοειδής ο, ἀπὸ δὲ τῆς λεπτότητος άραχνοειδής, άμφιβληστροειδής δε διά την των άγγείων καταπλοκήν καὶ τὸ σχημα: cf. id. p. 36, 37.; Poll. Onom. ii. 4. § 71.; Cels. vii. 7. § 13. p. 392., ubi Heroph. nomen dedisse dicitur. Interdum autem χιτων άραχν. et ἀμφιβληστρ. certe non idem designant; vide Gal. De Meth. Med. i. 6. tom. x. p. 47.; Anon. Isag. Anat. c. 53. Capsulam Lentis Crystallinae potius describit Ruf. Eph. p. 55., τοῦ τετάρτου χιτώνος ύγρὸν περιέχοντος κρυστάλφ (1. κρυστάλλφ) παραπλήσιον, οδ τὸ μὲν ήμισυ προκύπτει συνεχὲς ὑπάρχον τῷ τοῦ δευτέρου (sc. τοῦ χοροειδοῦς) τρήματι, τὸ δὲ ήμισυ σύγκειται τῷ ἀραχνοειδεῖ. οὖτος τοίνυν κέκληται δισκοειδής καὶ φακοειδής ἀπὸ τοῦ σχήματος, κρυσταλοειδής (Ι. κρυσταλλ.) δέ ἀπὸ τῆς τοῦ ὑγροῦ πήξεως τοῦτον δὲ οὐκ ἀξιοῦσί τινες χιτῶνα ὀνομάζειν, ἐπίπαγον γάρ τινα ὑμενώδη λέγουσιν είναι. Cf. id. p. 37.

164. 8—10. Tò—ἄπαντας] Cf. Gal. De U. P. x. 6. tom. iii. p. 787.

164. 8, 9. Τὸ-κόρης] καὶ δὴ καὶ τὸ τῆς κόρης εἴδωλον Gal.

164. 9. ώς] οἶον Gal. 164. 9. τῷ χιτῶνι] om. Gal.

164. 10. στιλπνῷ—ὄντι] καὶ γὰρ δἡ καὶ λεῖός ἐστι καὶ στιλπνὸς Gal.

164. 10. ἄπαντας] ἄπαντα τὰ κάτοπτρα Gal.

164. 14. γλαυκόφθαλμοι] Occurrit haec vox ap. Diosc. De Mat. Med. i. 179. tom. i. p. 158.; Alex. Aphrod. Probl. Phys. ii. 56.

165. 2. lερακομμάτουs] Vox lexicis addenda.

165. 8. καὶ δύο κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 153. l. 17 sq.

166. 8. Διὸ καὶ κ. τ. λ.] Vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 932. (c. 5. ed. Dietz.)

166. 10. δύο μὲν κ. τ. λ.] sc. musc. Recti Externus, et Internus, (sive Abductor, et Adductor.)

167. 1. ἄλλος δὲ ἄνωθεν] sc. musc. Rectus Superior, (sive Attollens.)

167. 1. ἄλλος δὲ κάτωθεν] sc. musc. Rectus Inferior, (sive Depressor.)

167. 2. ἄλλος δὲ περιστρέφων] Aut musc. Obliquus Superior, aut Inferior.

167. 2. ἄλλος δὲ μέγας κ.τ.λ.] Musculorum Obliquorum alterum omittit Theoph., cujus vice (post Gal.,) septimum quendam musculum ponit, qui in homine simiisque desideratur. Cf. Orib. Anat. p. 176.; Melet. c. 2. p. 70. l. 25 sq. Vesalius fuse hunc describit, (De Hum. Corp. Fabr. ii. 11.,) Galeno, quem saepissime acriter perstringit simiarum canumque dissectorem, in hoc musculo confisus auctori. In

o "Etsi veteribus ὁαλοειδης membrana nominatur, Fallopii tamen est inven-"tum; nam ex eo ipso [Rufi] loco adparet eamdem membranam modo vi-"tream dictam esse, modo retinam." (Haller, Physiol. xvi. 2. § 17. tom. v. p.392.)

brutis oculi bulbum firmat, infundibuli seu crumenae modo posteriorem ejus partem circumplicans, unde vocatur choanoides. Vide
Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 744.; Dietz ad Gal.
De Diss. Musc. c. 5. p. 9.; Cuvier, Leçons d'Anat. Comp., tome ii.
p. 426.

167. 7. δευτέρα συζυγία] Nobis Par tertium, sive Motores Oculor.
167. 11. "Εστω δή τις κύκλος κ. τ. λ.] De Visus theoria apud antiquos (praeter laudatos sup. ad p. 128. l. 1.,) dixerunt quaedam Alcin. De Doctr. Plat. c. 18.; Aristot. De Sensu et Sens. c. 2.; id. De Gener. Anim. v. 1.; Chalcid. Comm. in Plat. "Tim." p. 329 sq.; Diog. Laert. De Vit. Philos. vii. 1. § 157.; Emped. Fragm. p. 350, 416 sq. ed. Sturz; Euclid. ap. Schneid. in Eclog. Phys. tom. ii. p. 211.; Gal. De Hipp. et Plat. Decr. vii. 5 sq. tom. v. p. 618 sq.; id. De Philos. Hist. c. 25., Defin. Med. c. 117. tom. xix. p. 306, 379.; Macrob. Saturn. vii. 14.; Nemes. De Nat. Hom. c. 7.; Plat. Repub. vi. p. 507 sq.; id. Theaet. p. 156 sq.; Plot. Ennead. iv. 5.; Plut. De Phys. Philos. Decr. i. 15: iv. 13.; Sen. Nat. Quaest. i. 7., Stob. Ecl. Phys. i. 56. p. 1110. ed. Heeren; id. Floril. Append. § 10. ed. Tauchn.; Theophr. De Sensu et Sens. tom. i. p. 648 sq. ed. Schneid. Vide Stallbaum ad Plat. Tim. p. 192.

170. 5. τεταγμένην] Lege cum Gal. [τεταμένην].

170. 7. ἀπὸ τῶν μαθημάτων] Lege [τοὺs] ἀπὸ τῶν μαθ., itemque ap. Gal., (l. c.;) legitur ap. Gal. (ibid. p. 819.) οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων.

172. 2. γινώσκοις] Lege cum Gal. [γινώσκεις]. Diphthongi ει et οι (quorum uterque sicut η pronuntiabatur,) non raro inter se commutantur. Vide οι pro ει p. 28. l. 4: 254. 7., contra ει pro οι 94. 3: 121. 8: 123. 2: 208. 7; cf. Dietz, Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. 192. l. 10, 13.

172. 3. ἐκμάθοις] Lege cum Gal. [ἐκμάθης]. Occurrit οι pro η p. 82. l. 13: 93. 11, contra η pro οι 28. 9: 43. 3.

173. 8. φαινόμενα] Vide quae sequentur ap. Gal., ubi haec fusius explicantur et figuris illustrantur.

174. 5. 'Η τρίτη οὖν συζυγία] Nobis par quintum, sive nervi Trigemini.

175. 2. ἤγουν] "Compendium quo ἤγουν in codicibus exarari "solet male intellectum non paucis in locis vocabulum peperit "Graecis inauditum ἤως," [quod olim legebatur hic et inf. p. 192. l. 8.:] "de quo errore dixit Bastius ad Greg. Cor. p. 787., et in "Bredovii Epist. Paris. p. 47—56." H. Steph. Thes. Gr.

175. 7. τῆς ἔκτης ...συζυγίας] Nobis paris octavi; cf. sup. p. 114. 175. 12. "Οργανον] "Οργανον δὲ ὀνομάζω μέρος ζώου τελείας ἐνεργείας ἀπεργαστικὸν, οἶον ὀφθαλμὸν ὄψεως, καὶ γλῶτταν διαλέκτου, καὶ

σκέλη βαδίσεως οὕτω δὲ καὶ ἀρτηρία καὶ φλὲψ καὶ νεῦρον ὅργανά τε καὶ μόρια ζώων ἐστί. (Gal. De Meth. Med. i. 6. tom. x. p. 47.)

175. 13. της έβδόμης συζυγίας] Nobis paris noni, sive Hypoglossi.

176. 4. δημητριακῶν] Vox rara; occurrit δημητριακὸς καρπὸς ap. Alex. Aphrod. *Probl. Phys.* ii. 68., et alibi.

176. 7. ἐπὶ τῶν ζώων] εἰ μὴ τὸν κροδόδειλον μόνον, καὶ τὸν φοίνικα τὸν ὅρνεον, ait Melet. De Nat. Hom. c. 6. p. 74.

176. 11. τοῦ μυώδους πλατύσματος] Latissimum Colli vocat Haller, (Physiol. xviii. 1. § 14. tom. vi. p. 17.,) de quo vide Gal. De Diss. Musc. c. 1. tom. xviii. p. ii. p. 929, 930. (p. 4, 5. ed. Dietz.)

176. 13. ἀκρωμίων] ἀκρώμιον δέ [ἐστιν] ὁ σύνδεσμος τῆς κλειδὸς καὶ τῆς ὡμοπλάτης. Εὕδημος δὲ ὀστάριον εἶναί φησι μικρὸν τὸ ἀκρώμιον. (Ruf. Eph. p. 29.;) cf. id. p. 50.

177. 1. φιαλίφ] Hac voce velum Latinorum designari contendit Meursius, (Gloss. Graeco-Barb.;) cui assentitur Du Cange, (Gloss. Med. et Inf. Graecit.,) et loca affert e quibus "licet conjicere ca-"lyptram illam veli speciem fuisse, qua caput cingebant Graecorum "primarii."

177. 2. στομομανίκφ] Velum muliebre quo os velatur interpretatur Meursius, (ibid.;) os manicae Du Cange, (ibid.;) et ille quidem verisimilius, cf. χειρομάνικον.

177. 6. τοὺς ὀδόντας] De Dentium nominibus vide Meurs. ad Lycophr. Cass. v. 215., (Opera, tom. v. p. 914.,) Rigalt ad Artemid. Oneirocr. i. 31. tom. ii. p. 20. ed. Reiff.

177. 8. έξκαίδεκα] De hac vocis forma vide Lobeck ad Phryn. Ecl. p. 413.

178. 3. μύλας ὀνομάζ.] ἡ μυλῖται add. Melet. c. 10. p. 81. l. 27.; ἐκ μεταφορᾶς, οἶμαι, (ait Gal. De Oss. c. 5. tom. ii. p. 754.,) τοὔνομα λαβόντες, ὅτι τρίβομεν ἐν αὐτοῖς καὶ λειοῦμεν τὰ σιτία, καθάπερ ταῖς μύλαις τοὺς δημητρίους καρπούς.

178. 8. σωφρονιστηρας ὀνομάζ.] διὰ τὸ φύεσθαι περὶ τὴν τοῦ ἄρχεσθαι φρονεῖν τοὺς παίδας ὥραν. (Melet. c. 10. p. 82. l. 27.) Cf. Ruf. Eph. p. 27, 49. Occurrit vox ap. Hipp. De Carn. tom. i. p. 436.

178. 11. μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη] Melius Arist. Hist. An. ii. 4., De Gen. An. v. 8. § 10., περὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη: cf. Plin. Hist. N. xi. 63.; Poll. Onom. ii. 4. § 92.; Anon. Isag. Anat. c. 57. Nonnunquam etiam multo serius; vide Haller, Elem. Physiol. xviii. 1. § 19. tom. vi. p. 28.

179. 3. καθάπερ καὶ τὸ θῆλυ] Maribus plures esse dentes quam foeminis aiebant Arist. Hist. An. ii. 3. § 2.; Plin. Hist. Nat. xi. 63.; Poll. Onom. ii. 4. § 94.; Anon. Isag. Anat. c. 57.

179. 9. τὰ ἐκ τῆς τρίτης συζυγίας νεῦρα] sc. nervi Dentalis Super. Poster., et Anter., qui veniunt a ramo secundo quinti paris, sive

Maxill. Super.; itemque Dent. Infer., qui oritur e ramo tertio, sive Maxill. Infer. Cf. sup. ad p. 174. l. 5.

179. 10. εἰσὶν [αἰσθητικὰ] κ. τ. λ.] Cf. Aët. ii. 4. § 19. p. 378.; Melet. c. 10. p. 82.; Gal. De Oss. c. 5. tom. ii. p. 754.

179. 13, 180. 1. γνάθος,—σιαγόνας] Haec duo vocabula idem ac παρειαί significare notat Ruf. Eph. De Appell. Part. p. 26, 48.; cf. Poll. Onom. ii. 4. § 87.

179. 14. [μασσητήρων] Sic scripsi, cum duplici σ, quia sic scribitur sup. p. 175. l. 2.: 177. 3, 5.; reperitur autem non raro cum unico σ. Vide Leon. Consp. Med. ii. 22. p. 127.; Matthaei, XXI Med. Gr. Opusc. p. 138, 177.

180. 3. Τὰ δὲ μῆλα τοῦ προσώπου] Πρόσωπον δὲ ἀνόμασται πᾶν τὸ ἔμπροσθεν τῆς κεφαλῆς· μῆλα δὲ τὰ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐξάρματα τοῦ προσώπου, ἄ δὴ καὶ αἰδουμένων ἡμῶν ἐρυθραίνεται. (Ruf. Eph. p. 26.;)

cf. id. p. 48.

180. 8. Τὰ ὀστᾶ κ.τ.λ.] "Non bene," ait Haller, (Elem. Physiol. xviii.

1. § 5. tom. vi. p. 5. n.,) "veteres duo distincta ossa [Maxillae Infer.] describunt." Vide Gal. De Oss. c. 6. tom. ii. p. 754.; id. Introd. c. 12. tom. xiv. p. 721, 22.; id. Comm. in Hipp. "De Artic." ii. 31. tom. xviii. p. i. p. 460.; id. De Anat. Adm. iv. 4. tom. ii. p. 439, 40.; Orib. Anat. p. 142. Abdollatiphi (qui solus fortasse Arabum ossa humana propriis oculis examinavit,) de hac re insignem exscribam locum. Ait igitur in Hist. Aegypti Comp. ii. 3. p. 274. ed. White,

والذي شاهدنا من حال هذا العضو انه عظم واحد ليس فيه مغصل ولا درز اصلاة واعتبرناه ما الله من البرات في اشخاص كثيرة تزيد علي الغي جهجهة باصناف من الاعتبارات فلم نجده الاعظما واحدا من كل وجهة ثم اني اعتبرت هذا العظم ايضا بهدافن بوصير القديهة البقدم نكرها فوجدته علي ما حكيت ليس فيه نكرها ولا درزه ومن شان الدروز الخفية والبغاصل الوثيقة اذا تقادم عليها الزمان ان تظهر وتتغرق وهذا الغك الاسغل لا يوجد في تظهر وتتغرق وهذا الغك الاسغل لا يوجد في جبيع احواله الا قطعة واحدة ه

i. e Jam vero quod observavimus de membri hujus (sc. Maxillae Inferioris,) vera conditione est hoc, osse illud non nisi uno constare, articulumque habere plane nullum neque ullam suturam. Quippe examinavimus illud, gratia Dei, plus vice simplici, compluribus in corporibus, quorum sane numerus superat bis mille crania, examinatione multiplici et accurata, et invenimus ei membro inesse os tantummodo unum.
.... Hoc ego os examinavi etiam in priscis Busirae conditoriis, de quibus facta a me supra est mentio; invenique illud, prout dixi, articulum habere nullum neque ullam suturam. Conditio autem suturarum paulo occultiorum articulorumque solidorum ita est comparata, ut, cum plurimum assumpserint vetustatis, ad conspiciendum se praebeant, et a se invicem divellantur; at tota Maxillae hujusce Inferioris substantia non invenitur nisi frustum simplex et unum.

Simile quid ait Vesal. (De Hum. Corp. Fabr. i. 10.) qui "Parisiis "in Innocentum coemeterio maximam inferiorum maxillarum (uti et "caeterorum ossium,) frequentiam conspexit."

180. 9. κατὰ σύμφυσιν] Quid intersit inter ἄρθρον et σύμφυσις vide sup. ad p. 12. l. 9.; εἰσὶ δὲ καὶ ταύτης (sc. τῆς συμφ.) δύο μὲν αἱ πρῶται διαφοραί τὰ μὲν γὰρ ἀλλήλοις, τὰ δὲ δι' ἄλλων συμφύεται. ἀλλήλοις μὲν τὰ χαυνότερά τε καὶ μαλακώτερα, δι' ἄλλων δὲ τὰ ξηρότερά τε καὶ πυκνότερα. ταύτης δ' αὐτῆς τῆς δι' ἄλλων συμφύσεως τρεῖς εἰσιν αἱ πᾶσαι διαφοραί ὀνόματα δ' αὐτῶν οὐκ ἔστι παλαιὰ, τῷ μέντοι βουλομένω τοῖς νεωτέρων χρήσασθαι καλεῖν ἔξεστι συγχόνδρωσιν μὲν τὴν διὰ χόνδρου σύμφυσιν, συννεύρωσιν δὲ τὴν διὰ νεύρου, συσσάρκωσιν δὲ τὴν διὰ σαρκός. (Gal. De Oss. Prooem. tom. ii. p. 738.)

180. 11. αὐχὴν,—κορώνη] Quomodo inter se different vide sup. ad p. 31. l. 12: 53. 3.

180. 14. [δλισθαίνη] De ὅπως cum modo indic. vide ad p. 149. l. 5.; de η et ει confusis vide ad p. 153. l. 16.

181. 5. Τὸ δὲ ζύγωμα κ. τ. λ.] Cf. Gal. De Oss. c. 2. tom. ii. p. 746.; id. Comm. in Hipp. "De Artic." ii. 2. tom. xviii. p. i. p. 426.; Orib. Anat. p. 138.

181. 11, 12. ἐποχῆς,—τράνα] Quid hae voces significent, non omnino liquet, sed verisimile est eas "retia in mare extensa confixis palis" (aut simile quid,) designare. Ex hoc loco certe colligi potest τὸ τράνα palum erectum, in terra defixum, et undique a quatuor lateribus sustentatum et firmatum fuisse. Plura vide ap. Du Cange, Gloss. Med. et Inf. Lat. in v. Trana, et Gloss. Med. et Inf. Graec. in vv.; Cujacii Observat. xiv. 1.; Bosquet ad Mich. Pselli Synops. Leg. v. 857.; H. Steph. Thes. Gr. in v. ἐποχή.

181. 12. ό γὰρ τὴν [ράχιν] συνδών κ. τ. λ.] An Ligamentum Nuchae?

181. 13. νευροχονδρώδης] Occurrit vox χονδρονευρώδης ap. Hipp. Vect. tom. iii. p. 271. Sup. p. 50. l. 12., ubi habet Noster νευρο-χονδρώδες, legitur ap. Gal. χονδρώδες.

181. 15. ἀπὸ δὲ τοῦ δεξιοῦ κ. τ. λ.] sc. musculi Trapezii.

182. 2. ή [ἀνάντης] ἀπόφυσις κ. τ. λ.] sc. processus *Odontoides*; cf. inf. ad p. 191. l. 6.

182. 2. [$d\nu d\nu \tau \eta s$] Vocales ι et η , quae idem fere sonabant, saepissime confundi notat Ermerins, Anecd. Med. Gr. p. 218. Occurrit ι pro η p. 12. l. 6: 101. 10: 175. 2: 181. 14: 185. 11: 272. 3, 7, et alibi; contra η pro ι 9. 5: 13. 8: 24. 2: 85. 5: 105. 5: 181. 4, et saepe alibi.

182. 4. [καθ' ἐκάτερον οὖs] Ut certior haec conject. reddatur, cf. sup. p. 131. l. 8.

182. 7. $[\epsilon \hat{v}\theta \hat{v}s]$ Vocales η et v quoque, quarum pronuntiatio parum aut nihil discrepabat, non raro confunduntur. Occurrit η pro v p. 93. l. 3: 156. 7; contra v pro η 62. 11: 156. 7 (sc. $\kappa \eta \rho \hat{v} \beta \iota a$ pro $\kappa v \rho \hat{\eta} \beta \iota a$): 218. 8, 11: 222. 10.

182. II. $[\tau \acute{o}\nu \omega \nu]$ Melius fort., quoad ad sensum, $\psi \acute{o}\phi \omega \nu$: quanquam illud facilius in $\psi \acute{o}\nu \omega \nu$ corrumpi poterat. De literis τ et ψ confusis consule Porsonum ad Eur. Med. v. 553.

183. 1, 5. κόγχος, πτερύγιον,] De auris partium nominibus vide Poll. Onom. ii. 4. § 85 sq.

183. 8. 'Ετριχωμένος] Lege [Τετριχωμένος], ut sup. p. 180. l. 5. 183. 10. της πέμπτης συζυγίας] Nobis portio mollis paris septimi, sive nerv. Auditorius.

183. 12. δ καλεῖται μέτωπον] Cf. Ruf. Eph. p. 47.; Gal. Introd. c. 10. tom. xiv. p. 700.; Arist. Hist. An. i. 8.; Poll. Onom. ii. 4. § 39, 46.

184. 2. στολίδας] Cf. Poll. Onom. ii. 4. § 46.

184. 9. Έν μèν οὖν κ.τ.λ.] Cf. Nemes. De Nat. Hom. c. 13. p.93.

184. 4, 6. φανταστικον,—φαντασίας] Haec duo, itemque φανταστον, et φάντασμα, quomodo inter se differre aiebat Chrysippus vide ap. Gal. De Philos. Hist. c. 24. tom. xix. p. 305.; Plut. De Phys. Philos. Decr. iv. 12.

184. 16. ὁ "Ομηρος] Vide Il. ι. 646. ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλφ, cujusmodi plurimos versus congessit Gal. De Hipp. et Plat. Decr. iii. 2. tom. v. p. 296 sq.

184. 17. ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς] De Animae sede alii aliter apud veteres (ut et apud recentiores,) statuerunt, adeo ut opiniones varias enumerare longum foret. Vide tamen (inter alios,) Plut. De Phys. Philos. Decr. iv. 5.; Gal. De Philos. Hist. c. 28., Defin. Med. c. 113. tom. xix. p. 315, 378., Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 24.

tom. xv. p. 360., De Hipp. et Plat. Decr. iii. 1 sq. tom. v. p. 288 sq., (ubi loca ex Homero aliisque laudat,) De U. P. i. 8. tom. iii. p. 20, 21.; Lact. De Opif. Dei, c. 16.; S. Greg. Nyss. De Hom. Opif. c. 12. tom. i. p. 67.

185. 3. οὐκ ἔχω εἰπεῖν] " Dices Animam corde et sanguine affici " ac cupere, cerebro percipere ac speculari," (Fabric. ad loc.;) sic fere Pythag. ap. Plut. De Phys. Philos. Decr. iv. 5. τὸ μὲν ζωτικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ λογικὸν καὶ νοερὸν περὶ τὴν κεφαλήν.

185. 6. Διὰ τοῦτο κ.τ. λ.] Cf. Gal. De Foet. Form. c. 4. tom. iv. p. 677, 678.

185. 7. ἐπιθέματα] τῶν δὲ [μαλαγμάτων] τοῖς μέσοις (i. e. mediis corporis partibus,) ἀρμοζόντων, ἃ δὴ καὶ ἰδίως ἐπιθέματα προσαγορεύεται, κ. τ. λ. (Paul. Aegin. vii. 18. p. 131. B. l. 52.) " Eorum quae exte- " rius admoventur alia appellantur ἐπιθέματα, quae nequa- quam proprio lentore, sed externis fasciis constricta adhaerent." (Joan. Act. De Meth. Med. v. 1. p. 249.)

185. 8. πυρίας] Voces πυρία et πυρίαμα, quae fomentum vel fomentationem significant, non raro occurrunt. Vide Orib. Coll. Med. ix. 21.; Aet. i. 175. p. 64. B.

185. 9. μώρωσις] αὖτη δέ ἐστι χωρὶς παραφροσύνης σύμπτωμα, τοῖς φύσει μωροῖς ὁμοίως ἀποφαῖνον τοὺς νοσοῦντας, ὁποίους καὶ τῶν λεγομένων ἀπογηρᾶν ἐνίους ἴσμεν γιγνομένους. (Gal. Comm. in Hipp. "Praedict. I." ii. 94. tom. xvi. p. 696.) Cf. id. De Sympt. Diff. c. 3. tom. vii. p. 60.; Aët. vi. 23. p. 106.; Paul. Aegin. iii. 11. p. 29.

185. 9. μελαγχολία] μελαγχ. ἐστὶν ὅταν ἄνευ πυρετοῦ παραφρονῶσιν καὶ ληρῶσι καὶ εὕχωνται ἀποθανεῖν. (Leo, Consp. Med. ii. 13. p. 119.) Cf. Joan. Act. De Meth. Med. i. 16. p. 155.; Aret. De Sign. Diut. Morb. i. 5. p. 74.; Paul. Aegin. iii. 14. p. 30.; Gal. Comm. in Hipp. "Praedict. I." i. 14. tom. xvi. p. 545.; id. Defin. Med. c. 247. tom. xix. p. 416.; id. De Loc. Aff. iii. 7. tom. viii. p. 166.; Aët. vi. 9. p. 102. B.; Theoph. Nonn. De Cur. Morb. c. 33.; Alex. Trall. i. 16. p. 99.

185. 10. μανία] μανία ἐστὶ σφοδροτάτη παραφροσύνη ὅταν καὶ ἐπέρ-χωνται. (Leo, ibid. c. 14. p. 121.) Cf. Joan. Act. De Meth. Med. i. 16. p. 155.; Aret. De Sign. Diut Morb. i. 6. p. 78.; Paul. Aegin. iii. 14. p. 30.; Gal. Defin. Med. c. 246. tom. xix. p. 416.; id. De Sympt. Caus. ii. 7. tom. vii. p. 202.; id. Comm. in Hipp. "Epid. I." ii. 59: "Epid. III." iii. 45. tom. xvii. p. i. p. 159, 699.; id. De Loc. Aff. iii. 7. tom. viii. p. 166.; Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 32.; Aët. vi. 8. p. 101. B.

185. 10. ἐπιληψία] ἐπιλ. ἐστὶν.... ὅταν πεσών τις ἐξαίφνης σπᾶται καὶ ἀφρίζη. (Leo, ibid. c. 6. p. 115.) Cf. Aret. De Sign. Diut. Morb. i. 4. p. 72.; Alex. Trall. i. 15. p. 62.; Paul. Aegin. iii. 13. p. 29. B.;

Gal. De Sympt. Diff. c. 3., De Sympt. Caus. i. 8. tom. vii. p. 59, 144.; id. De Loc. Aff. iii. 9. tom. viii. p. 173.; id. Defin. Med. c. 240. tom. xix. p. 414.; id. Comm. in Hipp. "Aph." ii. 45. tom. xvii. p. ii. p. 548.; id. Comm. in Hipp. "Epid. VI." vi. 7. tom. xvii. p. ii. p. 341.; Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 36.; Aët. vi. 13. p. 104. B.

185. 10. κάρος] ὁ δὲ κάρος . . . ἔοικε τῆ ἀποπληξία διαφέρει δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀποπληξία ἐν τῆ ὀπισθία κοιλία τοῦ ἐγκεφάλου μᾶλλον ἔχει τὴν ἔμφραξιν, ὁ δὲ κάρος ἐν τῆ ἐμπροσθία τοῦ δὲ ληθάργου διαφέρει τῷ τὸν πυρετὸν προηγεῖσθαι μὲν τοῦ κάρου καὶ σφοδρότερον εἶναι, ἔπεσθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. (Leo, ibid. c. 7. p. 115.) Cf. Gal. De Loc. Aff. iv. 3. tom. viii. p. 231.; id. De Sympt. Diff. c. 3. tom. vii. p. 60.; id. Comm. in Hipp. "Praedict. I." ii. 63. tom. xvi. p. 646.; id. Comm. in Hipp. "De Artic." ii. 18. tom. xviii. p. i. p. 447.; id. Comm. in Hipp. "Aph." v. 5. tom. xvii. p. ii. p. 788.; Aët. vi. 5. p. 101.; Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 28.

185. 10. φρενίτις] φρεν. ἐστι φλεγμονὴ τῆς μήνιγγος μετὰ πυρετοῦ. (Leo, ibid. c. 11. p. 119.) Cf. Gal. De Caus. Sympt. ii. 7. tom. vii. p. 202.; id. Introd. c. 13. tom. xiv. p. 732.; id. Comm. in Hipp. "Praedict. I." i. 1, 4. tom. xvi. p. 493, 517, 18.; id. Defin. Med. c. 234. tom. xix. p. 412.; Paul. Aegin. iii. 6. p. 27. B.; Alex. Trall. i. 13. p. 43.; Cels. ii. 1: iii. 18. p. 43, 136.; Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 25.; Aët. vi. 2. p. 100.

185. 11. κατοχή] κατοχή, sive κατοχὸς, idem erat ac κατάληψις, (cf. Gal. De Loc. Aff. iv. 3., De Puls. c. 12. tom. viii. p. 232, 485.; id. De Caus. Puls. iv. 16. tom. ix. p. 189.; Paul. Aegin. iii. 10. p. 29. l. 7.,) et significabat ἀναισθησίαν τῆς ψυχῆς μετὰ πήξεως τοῦ παντὸς σώματος. (Gal. Defin. Med. c. 241. tom. xix. p. 414.) Cf. id. Comm. in Hipp. "Praedict. I." iii. 163. tom. xvi. p. 827, 828.; id. De Meth. Med. xiii. 21. tom. x. p. 931.; id. Comm. in Hipp. "Aph." ii. 3. tom. xvii. p. ii. p. 457.; id. Comm. in Hipp. "Epid. III." ii. 8. tom. xvii. p. i p. 640.; Leo, ibid. ii. 9. p. 117.; Aët. vi. 4. p. 101.; Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 30.

185. 11. λήθαργος] ὁ δὲ λήθαργος ἐναντίον πάθος ἐστὶ τἢ Φρενίτιδι καταφορὰ γάρ ἐστι βαθεῖα καὶ δυσανάκλιτος. (Gal. Introd. c. 13. tom. xiv. p. 741.) Cf. id. Defin. Med. c. 235. tom. xix. p. 413.; id. De Praes. ex Puls. iv. 8. tom. ix. p. 409.; id. De Meth. Med. xiii. 21. tom. x. p. 931.; id. Comm. in Hipp. "Aph." ii. 3. tom. xvii. p. ii. p. 457.; id. Comm. in Hipp. "Praedict. I." i. 1. tom. xvi. p. 496, 97.; Alex. Trall. i. 14. p. 56.; Paul. Aegin. iii. 9. p. 28. B.; Aët. vi. 3. p. 100. B.; Cels. iii. 20. p. 146.; Leo, ibid. i. 13. p. 101.; Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 27.

185. 11. παραφροσύνη] παραφρ. ἐστὶν ἐπειδὰν ἀλλόκοτα φθέγγωνται καὶ μὴ φρονῶσι. (Leo, ibid. ii. 12. p. 119.) Cf. Gal. De Sympt. Diff. c. 3. tom. vii. p. 60.; id. Comm. in Hipp. "De Acut. Morb. Victu," iii. 37. tom. xv. p. 701.; id. Comm. in Hipp. "Aph." vi. 53. tom. xviii. p. i. p. 90.; Paul. Aegin. iii. 6. p. 27. B. l. 49.; Alex. Trall. i. 13. p. 43, 45. Idem fere videtur significare ac λῆρος aut λήρησις.

185. 12. ἐπιλησμοσύνη] Vox rara, quae tamen occurrit ap. Gal. Ars Med. c. 6, 21. tom. i. p. 322, 361.; Alex. Trall. i. 13. p. 44. Exponit Gal. De Loc. Aff. iii. 5. tom. viii. p. 149. λήθης, ἡ μνήμης ἀπωλείας ἡ βλάβης, ἡ ὅπως ἄν τις ὀνομάζειν ἐθέλη τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ (sc. Archigenis,) πάθος, ἡ εἰ μὴ πάθος, ἀλλὰ νόσον, ἡ σύμπτωμα, ἡ ἀρρώστημα.

185. 12. ἀποπληξία] ἀποπλ. ἐστὶνὅταν ἐξαίφνης τις πεσὼν ἀναίσθητος καὶ ἀκίνητος κινῆται [fort. γίνηται,] ἐπὶ ἐμφράξει τῶν κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου. (Leo, ibid. c. 5. p.113.) Cf. Gal. De Meth. Med. xiii. 21. tom. x. p. 931.; id. Defin. Med. c. 244, 45. tom. xix. p. 415.; id. De Sympt. Diff. c. 3., De Sympt. Caus. i. 8. tom. vii. p. 59, 144.; id. De Loc. Aff. iii. 14: iv. 3. tom. viii. p. 208, 231.; id. Comm. in Hipp. "Aph." ii. 42, 45. tom. xvii. p. ii. p. 541, 548.; id. Comm. in Hipp. "Epid. II." iii. 9. tom. xvii. p. ii. p. 332.; id. Introd. c. 13. tom. xiv. p. 737.; id. De Cur. Rat. per Ven. Sect. c. 5. tom. xi. p. 265.; Aret. De Sign. Diut. Morb. i. 7. p. 84.; Paul. Aegin. iii. 18. p. 31.; Cels. iii. 27. § 1. p. 164.; Aët. vi. 27. p. 108.

185. 12. παραπληγία] Διαφέρει δὲ ἀποπληξία παραπληξίας [vel -γίας,] ὡς ὅλον μέρους οἱ μὲν γὰρ ἀποπληκτικοὶ πάντως εἰσὶ καὶ παραπληκτικοὶ, οἱ δὲ παραπληκτικοὶ οὐ πάντως καὶ ἀποπληκτικοί. διαφέρει καὶ ὅτι οἱ μὲν ὑγιαίνοντες τὴν διάνοιαν παραπληκτικοὶ παρειμένοι εἰσὶ τοῦ σώματος μέρος ἡ μέρη, οἱ δὲ ἀποπληκτικοὶ καὶ ταῦτα καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὸ ὅλον. παραπληκτικοὶ λέγονται οἷς μόνα τὰ δεξιὰ ἡ τὰ ἀριστερὰ αἱ παρέσεις γίνονται. (Gal. Defin. Med. c. 245. tom. xix. p. 415.) Cf. id. Comm. in Hipp. "Praedict. I." ii. 84: iii. 162. tom. xvi. p. 672, 826.; id. Comm. in Hipp. "Epid. I." ii. 59: "Epid. II." iii. 9. tom. xvii. p. i. p. 158, 332.; id. Comm. in Hipp. "De Acut. Morb. Victu," iv. 24. tom. xv. p. 783.; id. De Loc. Aff. iv. 3. tom. viii. p. 230 sq.; Aret. De Sign. Diut. Morb. i. 7. p. 84. De vocis forma vide Lobeck ad Phryn. Ecl. p. 530.

185. 15. μηνίγγων] De voce μῆνιγξ haec tradit Gal. (De Anat. Adm. ix. 2. tom. ii. p. 716.) de Pia Matre loquens, τοῦτον τὸν ὑμένα λεπτὴν ὀνομάζουσι μήνιγγα κατὰ δή τι παλαιὸν ἔθος, οὐκ οἶδ' ὅπως νῦν μόνοις τοῖς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὑμέσι φυλαχθείσης τῆς προσηγορίας ἀνόμαζον γὰρ οὐ τούτους μόνους τοὺς ὑμένας, ἀλλὰ καὶ πάντας οἱ παλαιοὶ μήνιγγας.

186. 3. τῆς Διαγνωστικῆς τοῦ Γαληνοῦ] i. e. ejus librorum De Locis Affectis, qui ita vocantur etiam a Leone, (Consp. Medic. ii. 2, 5. p. 111, 113., et alibi,) Anon. ap. Dietz, (Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. 349. n., 458. n.,) et Pallad. (Comm. in Hipp. "VI Epid." v. 1. et fort. vii. 1. tom. ii. p. 129, 186.) A Fabricio (Bibl. Gr. vol. iii. p. 543. ed. vet.) vocantur Διαγνωστική Μέθοδος τῶν Πεπονθότων Τόπων, et ab Auct. Anon. Arab. Philos. Bibl. ap. Casiri, Bibl. Arabico-Hisp. Escur. tom. i. p. 256. inter Gal. opera recensentur

تعرف العلل الباطنة نقل حنين ست مقالات

i.e. "De Diagnostica Morborum Internorum" libri sex, quos [Arabice] vertit Honain. Cf. Al. Sprenger, De Orig. Medic. Arab. sub Khalif. (8vo. Lugd. Bat. 1840.) p. 18. Initio denique primi libri (tom. viii. p. 1.) ait ipse Gal., ὁπόσον μὲν οὖν τι τὸ πρὸς τὰς ἰάσεις ἐστὶ χρήσιμον ἐκ τῆς τοιαύτης γνώσεως, ἐν τῆ τῆς Θεραπευτικῆς Μεθόδου πραγματεία δηλοῦται νυνὶ δὲ μόνον, ὅπως ἄν τις διαγινώσκοι τὰ πάσχοντα μόρια, πρόκειται σκοπείσθαι. Vide igitur tom. viii. p. 136 sq.

188. S. De Spina, i. e. de spinae vertebris, ossibusque cum ea articulatis, necnon de medulla spinali; cujus usum apud antiquos docuerunt Anon. Isag. Anat. c. 51.; Arist. Hist. An. iii. 7. § 1 sq.; id. De Part. An. ii. 6. § 3: 7. § 2: 9. § 4 sq.; Averr. Coll. i. 7.; Avic. Can. i. 1. § 5. tom. i. p. 41, 67., et alibi; Cels. De Med. viii. 1. p. 455 sq.; Gal. De U. P. xii, xiii. tom. iv. p. 1 sq.; id. De Oss. c. 7 sq. tom. ii. 755 sq.; id. De Hipp. et Plat. Decr. vii. 8. tom. v. p. 645., et alibi; Haly Abbas, Theor. ii. 4. p. 22.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 91 sq.; Melet. De Nat. Hom. c. 14.; Orib. Anat. p. 26, 146.; Poll. Onom. ii. 4. § 130 sq., 177 sq.; Ruf. Eph. De Appell. Part. p. 32, 52.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 522 sq.

188. 16. ὅπως μὴ ἐξίσταται] Vide sup. ad p. 149. l. 5.

189. 1. ό μῦς κ. τ. λ.] Cf. Gal. Defin. Med. c. 80. tom. xix. p. 367., Μύες εἰσὶ σώματα νευρώδη, ἀναμεμιγμένης αὐτοῖς καὶ σαρκὸς, πρὸς κίνησιν τῶν σώματος μερῶν γεγονότες.

189. 8. δ γάρ νωτιαίος κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 141.

190. 12. διὰ ἡωμαλεωτάτου συνδέσμου] sc. ligam. Odontoides.

190. 13. διὰ ταύτης οὖν κ.τ.λ.] Sic Gal. De Oss. c. 8. tom. ii. 756.; id. De U. P. xii. 5 sq. tom. iv. p. 15 sq.; id. Comm. in Hipp. "Epid. II." ii. 29. tom. xvii. p. 1. p. 374.; id. De Anat. Adm. iv. 8. tom. ii. p. 460 sq.; Orib. Anat. p. 148. Non ita nostri anatomici, de qua re vide ab una parte Vesal. De Hum. Corp. Fabr. i. 15.; ab altera Eustach. De Motu Cap. in Opusc. Anat. p. 227 sq.

191. 6. πυρινοειδήs] Fort. πυρην., sic enim Gal. l. c.; id. De Oss. c. 8. tom. ii. p. 756.; Ruf. Eph. p. 37.; Orib. Anat. p. 148. Fa-

tendum est tamen ipsum Theoph. forma πυρίνα pro πυρήν sup. p. 62. l. 11. usum fuisse, et formam πυρινοειδής occurrere ap. Pallad. Comm. in Hipp. "Epid. VI." vii. 8. tom. ii. p. 192. l. 12.

191. 6. όδοὺς] 'Οδόντα καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ τὴν όδοντοειδῆ ἀπόφυσιν τοῦ δευτέρου σπονδύλου, τὴν διηρθρωμένην τῷ κρανίῳ. Γέγονε δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως ἴνα τὴν κεφαλὴν ἀπάγη πρόσω τε καὶ ὀπίσω ἡ γὰρ τοῦ πρώτου σπονδύλου διάρθρωσις πρὸς τὸ κράνιον περιφέρει τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. (Gal. Comm. in Hipp. "Epid. II." ii. 29. tom. xvii. p. i. p. 374.) Cf. Pallad. Comm. in Hipp. "Epid. VI." vii. 8. p. 192.

191. 7. καὶ Ίπποκρ. κ. τ. λ.] Vide librum secundum Epidemiorum, seu De Morbis Vulgaribus, quem plerique pro spurio habent; nam e septem De Morb. Vulg. libris soli primus atque tertius germani Galeno videbantur, (De Diffic. Resp. ii. 8: iii. 1. tom. vii. p. 854, 890.) Laudatur hic ipse liber ab Erot., (Gloss. Hippocr. in v. σπληνὸς κατ' "ξω, p. 322.,) Cael. Aurel., (De Morb. Acut. iii. 17. p. 240.,) et Gal., (Gloss. Hippocr. in vv. κατάστημα, στομάργου, tom. xix. p. 109, 141.; De Hipp. et Plat. Decr. vi. 8. tom. v. p. 574.; Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 21. tom. xv. p. 347.; De Loc. Aff. iv. 6. tom. viii. p. 238.; De Septim. Partu, tom. v. p. 347. ed. Chart.,) cui ex Hipp. adversariis a Thessalo, qui et sua addidit, collectus videbatur. (Cf. Comm. in Hipp. "Epid. II." ii. 1: "Epid. VI." i. Prooem. tom. xvii. p. i. p. 314, 796.; Pallad. Comm. in Hipp. "Epid. VI." tom. ii. p. 3.) Hanc sententiam inter recentiores plerique amplexi sunt. Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 324, 364.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

191. 7. οὖτως αὐτὴν ἀνόμασεν] 'Ιπποκρ. δὲ καὶ ὅλον τὸν δεύτερον σπόνδυλον ὀδόντα προσηγόρευσεν ἀπ' αὐτῆς (sc. τῆς ὀδοντοειδοῦς ἀποφ.). Sic Gal. De Oss. c. 8. tom. ii. p. 757.; cf. Orib. Anat. p. 148.: minus recte Ruf. Eph. (p. 37.) ait, τὸν δὲ πρῶτον τοῦ τραχήλου σφόνδυλον 'Ιπποκράτης ὀδόντα δοκεῖ μοι καλεῖν, et sic quoque Poll. Onom. ii. 4. § 131.

191. 12. βίβλ φ] Lege [β ιβλί φ], ut sup. p. 20. l. 1 : 21. 1.

191. 12. Περὶ τῆς τῶν Τεθνεώτων 'Ανατομῆς] E libris Gal. deperditis, cujus ipse meminit De Ord. Libr. Suor. tom. xix. p. 55.; itemque Auct. Anon. Arab. Philos. Bibl. ap. Casiri, Bibl. Arabico-Hisp. Escur. tom. i. p. 256., ubi inter Gal. opera recensetur

i. e. "De Animalis Mortui Dissectione" liber unus, quem vertit Hobaish. Cf. Al. Sprenger, De Orig. Medic. Arab. sub Khalif. p. 19. 192. 4. Elσì δὲ κ. τ. λ.] Cf. Pallad. Comm. in Hipp. "Epid. VI." iii. 12. tom. ii. p. 86.

192. 15. περιέχουσαι] Legendum videtur -χοντες, et sic Crass.

193. 3. σύνδεσμον] An Ligam. Subflava?

193. 11. ἀπάκια] Occurrit vox eodem sensu ap. Hypatum (sive Sanguinaticium,) De Corp. Part. (ap. Steph. Le Moyne, Var. Sacra, tom. i. p. 515., et in fine Anon. Intr. Anat., ed. Bernard;) neque unquam (quoad sciam,) alibi. Vide Du Cange, Gloss. Med. Graec.

193. 11. Κατωτέρω κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 196. l. 10 sq.

193. 12. τὸ ἱερὸν ὀστοῦν] Hoc nomen non semper idem apud antiquos videtur significare; interdum enim Os Sacrum proprie dictum designat, (Melet. De Nat. Hom. c. 25. p. 111.; Gal. De Oss. c. 11, 12. tom. ii. p. 762.; Orib. Anat. p. 150.;) interdum etiam Os Coccygis comprehendit, (Gal. De U. P. xii. 12: xiv. 13. tom. iv. p. 50, 198., Isag. c. 10, 12. tom. xiv. p. 707, 722., De Oss. c. 7. p. 755.; Ruf. Eph. p. 32, 52, 69.) Vocatur etiam πλατύ ὀστοῦν, (inf. p. 206. l. 5.; Gal. De U. P. xii. 12: xiii. 7: xiv. 13. tom. iv. p. 50, 109, 198., De Oss. c. 7, 12., Comm. in Hipp. "De Fract." iii. 26. tom. xviii. p. ii. p. 573., De Anat. Adm. vi. 14. tom. ii. p. 585.; Theod. De Prov. iii. tom. iv. p. 522.;) ὑποσπόνδυλον, (Anon. Isag. Anat. c. 35.; Ruf. Eph. p. 32, 52.;) τρητὸς κόκκυξ, (Poll. Onom. ii. 4. § 183.) Neque quot partes Os Sacrum habeat consentiunt veteres; neque ipse Gal. semper sibi constat, ei nunc tres (De Oss. c. 11.,) nunc quatuor (De U. P. xii. 12.) tribuens. De qua controversia alium locum ex Abdollatiphi Hist. Aegypti Comp. ii. 3. p. 276. exscribam:

واما العجز مع العجب ذكر جالينوس انه مولف من ستة اعظم ووجدته انا عظما واحدا واعتبرته بكل وجه من الاعتبار فوجدته عظما واحداة ثم اني اعتبرته في جثة اخري فوجدته ستة اعظم كما قال جالينوس فوجدته في سابر الجثث علي ما قال الا في جثتين فقط فاني وجدته فيها عظما واحدا وهو في الجميع موثق المغاصل عظما واحدا وهو في الجميع موثق المغاصل عظم الغك الاسغلة

i. e. Quod attinet ad Os Sacrum cum Osse Coccygis, p dixit Galenus illud constare ex ossibus sex; verum ego inveni illud os esse unum; et quum, adhibita omni diligentia, illud examinassem, inveni illud os esse non nisi unum. Quum autem illud examinassem in cadavere alio, inveni idem sex habere ossa uti statuit Galenus; et prout ille dixit, ita se rem habere inveni in reliquis cadaveribus, duobus exceptis, in quibus inveni illud unum esse os, idque in totum articulis solidatum. De hoc autem non sum certus sicut ego certus de unitate ossis Maxillae Inferioris.

Nomen Sacrum ob magnitudinem datum videtur; sic enim expresse docent Ruf. Eph., (p. 69.,) et Plut. (An Terrestr. an Aquat. Anim. sint Callid. p. 981. D.,) et majora leρà vocata fuisse nemo nescit. (Vide Aret. De Sign. Diut. Morb. i. 4. p. 73.; Athen. Deipn. vii. 17. p. 282 sq., praesert. p. 284. C.; Schol. MS. in Greg. Naz. in Bastii Excerptis, ap. Suid. ed. Gaisf. p. 1735. n.; Cael. Aurel. De Morb. Chron. i. 4. p. 291.; Melet. c. 25. p. 111.; et cf. inf. ad p. 239. l. 4. de Morbo Sacro.) Quam vocis originem confirmat nomen πλατὺ, procul dubio propter magnitudinem impositum. Alia etyma affert Melet. l. c., ἢ ὅτι κύριον, παθὸν γὰρ ἀναιρεῖ· ἢ ὅτι ἱερούργουν αὐτὸ τοῖs δαίμοσι κατὰ τὸ ἀρχαῖον οῖ Ἑλληνες: quorum hoc Menandri testimonio confirmatur,

..... οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν θύσαντες. (Etymol. Magn. in v.; Menand. ed. Meineke, p. 50., ubi vide Not.)

" Alii sic dictum voluerunt quod in eo aliquid sacri arcanique insit, " quoniam partus tempore divinitus aperiatur, eductoque foetu soli- " descat miro quodam naturae opificio." (Gorr. Defin. Med.) 'Ιερόν ὀστοῦν, ait Anon. ap. Cramer, Anecd. Gr. Oxon. tom. ii. p. 450., κυρίως τὰ κατ' ὀσφὺν τῶν ἱερείων ὀστέα ταῦτα τέσσαρα ἐπετίθεσαν ταῖς θυσίαις. οἱ δὲ ὅτι φησὶν ἡ ὀσφὺς πρώτη φύεται καὶ τῶν ζώων, ὅθεν τὰ ἐκατέρωθεν τῆς τρόπιος ἀμφιμίτρια [fort. ἀμφιμήτρια,] λέγουσιν ἀπὸ τῆς μήτρας. τινὲς δὲ τὸ μέγα ὀστοῦν: cf. S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 96. Quod nuper vidi prolatum etymon, sc. ab Hebraeorum της, conceptio, paucis, credo, praeter auctorem placebit; quem nominatim laudare supersedeo.

194. 5. ράχις] Habet E. ράχη, quam formam si saepius invenissem, ubique pro antiqua ράχις reposuissem, quum eam agnoscant Meursius (Gloss. Graeco-Barb.,) et Du Cange. (Gloss. Med. et Inf. Graec.)

p Quid de osse Mohammedani commenti sint vide ap. Pococke Not. ad Port. Mos. p. 120, 255.

Occurrit quoque ap. Anon. De Cibis, c. 23., (ap. Erm. Anecd. Med. Gr. p. 271.,) et ap. Cramer, Anecd. Gr. Oxon. tom. ii. p. 396. l. 6.

194. 17. κλάσις] sc. flexura, ut ap. Arist. Probl. v. 19. § 2., τοῦς μὲν γόνασιν ἡ εἶς τὸ πρόσθεν κλάσις, τοῦς δὲ μηροῦς ἡ εἶς τοὖπισθεν: unde κλάσεις ἐμμελέσταται φωνῆς, inflexiones, modulationes, ap. Phil. Jud. De Merc. Meretr. tom. ii. p. 266. l. 23. Saepius in metaph., κλάω et frango pro mollire, enervare, usurpantur. Quintil. Inst. Orat. i. 6. sub fin., comam frangere, habet. Vide H. Steph. Thes. Gr. in vv. κλάσις, κλάω; Facciol. Lex. Lat. in v. frango.

195. 7. [διαφυλάττηται] Vide sup. ad p. 149. l. 5.

195. 9. τὸ βαστάζον κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 13. l. 9: 33. 4: 49. 14.

195. 11. τῶν ὀστῶν τὸ κατωτάτω] sc. Os Sacrum, cf. p. 193. l. 12.:

196. 10. Τὸ δὲ ἱερὸν ὀστοῦν κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 193. l. 12 sq.

196. 14. ωμοπλάτας] scoptula operta vocat Crass., quod e Celsi loco, (viii. 1. p. 456, 57.,) ubi nunc scutula operta legitur, (vide Targ. ad loc.,) videtur sumpsisse.

197. 4. αὐχὴν τῆς ἀμοπλάτης] sc. Cervix Scapulae.

197. 5. κοιλία] sc. Sinus Glenoides.

197. 11. τὸ τῆς ψυχῆς ταμείον, τὴν καρδίαν] Cf. sup. p. 184. l. 15 sq.

197. 13. βάχιν] sc. Spinam Scapulae.

199. 6. αὐτῷ] Lege [αὐτὸ] cum Gal., et vide ad p. 149. l. 5.

199. 9. ἐπωμίδαs] Fort. Acromia, neque enim de hujus vocis significatione plane constat. Ait Gal., (Comm. in Hipp. "De Artic." i. 4. tom. xviii. p. i. p. 313.,) ἐπωμὶς δὲ τὸ ἐπάνω τοῦ ὅμου μέρος ἐπιτεινόμενον ὡς ἐπὶ τὸν τράχηλον: Poll., (Onom. ii. 4. §. 133.,) κλειδῶν δὲ τὸ μὲν πρὸς ὡμοπλάτας, ἐπωμίς τὸ δὲ πρὸς τράχηλον, παρασφαγίς: Ruf. Eph. (De Appell. p. 28.,) τὰ δὲ ἀπὸ τῶν τενόντων ἐπὶ τοὺς ὅμους καθήκοντα, ἐπωμίδες. Cf. id. p. 50.

199. 11, 12. ἐπειδὰν-προσπέση] Vide sup. ad p. 149. l. 5.

201. 1. διὰ μυῶν] Praecipue a musc. Supra Spinato et Infra Spinato.

201. 7. Διὰ τί δὲ κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 38. l. 7 sq.

201. 9. γλυμή] Lege [γλήνη], et vide Var. Lect.

201. 10. ξύμπασα] Fort. σύμπασα cum Gal., ut semper alibi.

202. 2. συνδέσμοις] Praecipue a ligam. Capsulari.

202. 3. ὑπὸ μυῶν] De quibus vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii.

p. ii. p. 966 sq. (c. 19. ed. Dietz.)

202. 7. πίθηκοι, ἄρκτους] Inf. p. 213. l. 13. capram gravidam dissecare hortatur. De simiis, ursis, et similibus dissecandis cf. Ruf. Eph. p. 33, 34.; Gal. De Anat. Adm. iii. 5., De Ven. et Art. Diss. c. 1. tom. ii. p. 384, 781.; id. De Musc. Diss. tom. xviii. p. ii. p. 930.

(c. 1. p. 4. ed. Dietz.), et alibi: in bello autem Germanico ait Gal. (De Comp. Medic. sec. Gen. iii. 2. tom. xiii. p. 604.) medicos έξουσίαν ἀνατομῆς σωμάτων βαρβαρικῶν habuisse.

202. 13 — 203. 4. 'Αποπερατώσασα — λσχία] Cf. Gal. De U. P. xiv. 13. tom. iv. p. 198.

202. 13—15. `Αποπερ.—ὀστοῦν] ὑποβέβληται μὲν ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς ράχεως τὸ πλατύ τε καὶ ἱερὸν ὀστοῦν ὀνομαζόμενον, Gal.

202. 15. των πλαγίων] ἐκ των πλαγίων Gal.

202. 16. αὐτοῦ συνέφυσε] αὐτῷ συμφύεται Gal.

202. 16. δύο ὀστᾶ] sc. Ossa *Innominata*, de quibus et eorum partibus vide Gal. *De Oss.* c. 20. tom. ii. p. 772.

202. 16. ὀστâ] om. Gal.

202. 17. πολυπλάσια τῷ δὲ] πολλαπλάσια καὶ τῷ Gal.

202. 17. πολυπλάσια] Vox rara, pro qua sup. p. 62. l. 6. usitatiorem π ολλαπλάσιος Noster habet.

203. Ι. ἀνατείνασα] –νόμενα Gal. 2. (ταῦτα—ὀστᾶ)] om. Gal.

203. 2, 4. λαγόνος δστᾶ, —lσχία] Cf. Gal. De Oss. 1. c.

203. 3. προτείνουσα] προϊόντα Gal. 3, 4. ἄπερ $-l\sigma \chi ia$] om. Gal.

203. 10. Ἰσχίφ κ. τ. λ.] Eundem locum laudat Gal. Comm. in Hipp. "De Fract." ii. 70. tom. xviii. p. ii. p. 519.

204. 5. νεῦρον] i. e. non nervum, sed ligamentum; νεῦρόν ἐστι σῶμα λευκὸν καὶ ναστόν. νεύρων τρεῖς εἰσιν αἱ διαφοραί· τὰ μὲν ἐξ ἐγκεφάλου καὶ νωτιαίου ἐκπεφυκότα, νεῦρα ταῦτα κυρίως προσαγορεύεται· τὰ δὲ ἐκ μυῶν, τένοντες· τὰ δὲ ἐξ ὀστῶν, σύνδεσμοι. (Gal. Defin. Med. c. 76. tom. xix. p. 366.) Cf. id. Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 1. tom. xv. p. 257.; id. De Oss. Prooem. tom. ii. p. 739.; id. De Hipp. et Plat. Decr. i. 9. tom. v. p. 205.; id. De Comp. Med. sec. Gen. iii. 2. tom. xiii. p. 575.; id De U. P. i. 17. tom. iii. p. 47.; id. Introd. c. 11. tom. xiv. p. 710. Sic nervus ap. Latin. usurpatur; vide Cels. vii. 18: viii. 1. p. 413, 456.

204. 10. καὶ μονωτάτους] Nota loquendi formulam certe rarissimam, et a locis sup. ad p. 57. l. 9. laudatis paullo diversam.

204. 16. εἰς τέσσαρας τόπους] Cf. Hipp. De Artic. tom. iii. p. 213., ibique Gal. Comm. iii. 68, 90, 98, 105. tom. xviii. p. i. p. 582 sq., 610 sq., 626 sq., 649 sq.

205. 6. δρθοπεριπατητικόν] Vox rara, quae occurrit ap. Athan. De Defin. c. 3. tom. ii. p. 246. ed. Bened.; Ammon. In V Voces Porph. p. 30, 31 B. ed. Ald.: eodem sensu ἀνορθοπεριπατητικός ap. Athan. ibid. c. 1. p. 243 A. Vide Bast. in Ind. Scap. Lex. ed. Oxon.

205. 8. μύας μείζους τε κ. τ. λ.] De quibus vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 1000 sq. (c. 33 sq. ed. Dietz.)

205. 9. ἀπονευρώσεις] καλοῦσι δ' αὐτοὺς [sc. τοὺς τένοντας,] ἀπονευ-

ρώσεις μυῶν οἱ νεώτεροι, ὅτι, οἶμαι, τοὺς μῦς εἰς αὐτοὺς ὁρῶσι τελευτῶντας. (Gal. De Motu Musc. i. 1. tom. iv. p. 368.) Cf. id. Comm. in Hipp. "VI. Epid." i. 2. tom. xvii. p. i. p. 804.

205. 12. κατὰ τὰ ὅπισθεν] sc. musc. Gastrocnemium et Soleum.

205. 13. γαστροκνημίαs] Cf. Arist. Hist. An. i. 15. § 5: ii. 1. § 29.; Gal. Introd. c. 10. tom. xiv. p. 708.; Ruf. Eph. p. 33, 52.; Poll. Onom. ii. 4. § 190. Vide Lobeck ad Phryn. Ecl. p. 330.

206. 1-3. Καὶ ἀνωτέρω—κατεσκ.] Non omnino sanus mihi hic locus videtur, quamquam mederi non possim.

206. 10. καθήσεως] Fort. καθίσεως legendum; de η et ι confusis vide ad p. 182. l. 2. Occurrit tamen κάθησις in libris quibusdam Jerem. xlix. 30. Vide H. Steph. Thes. Gr. in v. κάθισις.

206. 11. μύας πολλοὺς άδροὺς] sc. musc. Gluteos, de quibus vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 1004. (c. 33. p. 81 sq. ed. Dietz.)

206. 13. τὰς πυγὰς] πυγαὶ δὲ τὰ μετὰ τὴν ὀσφὰν σαρκώδη, καὶ ἐφέδρανα, ἐφ' ὧν καθίζομεν ἄλλοι δὲ γλουτοὺς καλοῦσι. (Ruf. Eph. p. 32.) Cf. id. p. 52.

207. DE GENITALIBUS, i. e. maris et foeminae, necnon de foetu, ejusque generatione; de quibus apud antiquos docuerunt, Aët. iv. 4. § 1 sq.; Alsahar. Theor. iv. 23 sq. p. 6 B.; Anon. (fort. Mich. Psell.,) ap. Cramer, Anecd. Gr. Par. tom. i. p. 340 sq.; Anon. Isag. Anat. c. 22 sq.; Arist. De Gener. An.; id. Hist. An. iii. 1: vii, x, et alibi; Avic. Can. i. 1. § 5: iii. 20, 21. tom. i. p. 61, 886 sq.; Cels. iv. 1: vii. 18. p. 171 sq., 413 sq.; Gal. De Uteri Diss. tom. ii. p. 887 sq.; id. De U. P. xiv, xv., De Sem., De Foet. Form. tom. iv. p. 142 sq., 512 sq., 652 sq.; id. De Septim. Partu, tom. v. p. 347. (ed. Chart.,) et alibi ; Haly Abbas, Theor. iii. 33 sq. p. 40 B. sq. ; Hipp. De Genit., et De Nat. Pueri; id. De Septim. Partu, et De Octim. Partu; id. De Superfoet. tom. i. p. 371 sq., 444 sq., 460 sq.; S. Isid. Hisp. Orig. xi. 1. § 101 sq., 134 sq.; Lact. De Opif. Dei, c. 12.; Macrob. Comm. in Cic. " Somn. Scip." i. 6.; Melet. De Nat. Hom. c. 24 sq.; Mosch. De Mul. Pass. c. 2 sq.; Nemes. De Nat. Hom. c. 25.; Oct. Hor. Rer. Med. iv. p. 102 sq., 109 sq.; Orib. Anat. p. 124 sq.; Paul. Aegin. vi. 61.; Plin. Hist. N. vii. 3 sq., et alibi; Plut. De Phys. Philos. Decr. v. 3 sq.; Poll. Onom. ii. 4. § 171 sq.; Razes, Almans. i. 24 sq. p. 20.; Ruf. Eph. De Appell. Part. p. 31 sq., 40 sq., 51 sq., 63 sq.; Soran. De Arte Obstetr. c. 4, 5.

207. 3. ήβης όστα] ήβης καλέουσιν όστα κατά γάρ τὸν τῆς

ήβης χρόνον ἐκεῖσε φύονται αὶ τρίχες. (Melet. c. 23. p. 109.)

207. 6. φρουροῦσαν τῆ τε κύστει κ. τ. λ.] Nota verbum φρουρεῖν cum dat. conjunctum, alibi semper accus. regens.

207. 7. Υπέρκειται μεν οὖν] Dele οὖν.

207. 9. ἡ δὲ μήτρα] καὶ πρῶτον μὲν, πότερον ὑστέραν ἡ μήτραν κλητέον ἐστὶ τὸ μόριον ἐκεῖνο ὁ πρὸς τὴν κύησιν ἔδωκε φύσις ταῖς γυναιξὶν, οὐδὲν διαφέρει. (Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iii. 17. tom. xv. p. 326.; cf. id. Comm. in Hipp. "De Hum." i. 19. tom. xvi. p. 177.) Ἱπποκράτης δὲ καὶ δελφὺν καὶ γονὴν καλεῖ. (Ruf. Eph. p. 40.) Cf. Poll. Onom. ii. 4. § 222.; Melet. De Nat. Hom. p. 8.

207. 16-208. 2. καὶ προσέτι—τὴν τοῦ] Locus corruptus, (vide Gal. in Var. Lect.,) ita fort. corrigendus: καὶ πρὸς ἔτι τὴν τοῦ κυήματος αὕξησιν, ἐπὶ πλεῖστον ἀλύπως διαστέλλεσθαι πεφυκυίας τῆς ὑστέρας εῖς [τε] τὴν τοῦ κ. τ. λ.

208. 5. ὑστέρας αὐχὴν] sc. Os Uteri, cf. inf. p. 211. l. 2.; vide Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 964. Alibi Vaginam videtur designare, e. g. Gal. De U. P. xiv. 11. tom. iv. p. 188.; vide Haller, Physiol. xxviii. 2. § 6, 15. tom. vii. p. ii. p. 52. n., 72. Aliud quid ὁ τράχηλος τῆς μήτρας ap. Theoph. Comm. in Hipp. "Aph." v. 60. p. 477. l. 30., quamquam nonnunquam idem voces significent; vide Ruf. Eph. p. 40., Poll. Onom. ii. 4. § 222.

208. 9. τὰς κοιλίας τῶν ὑστερῶν] "Ita loquebantur [veteres], quod "persuasum haberent uterum humanum distingui utrinque quasi in "loculos aut sinus, eo modo quo canum, suum, ovium, vac- "carum, aliorumque multiparorum." (Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 962.)

209. 3. Τὸ δὲ κύτος τῶν ὑστερῶν] sc. Fundus Uteri.

209. 4. εἰς κόλπους δύο] Sic Arist. Hist. An. iii. 1. § 20.; id. De Gener. An. i. 3. § 5.; Anon. Isag. Anat. c. 29.; Plin. Hist. N. xi. 84.; Philot. et Praxag. ap. Gal. De Diss. Ut. c. 3. tom. ii. p. 890.; Melet. c. 26. p. 115.; Raz. Almans. i. 26. Vide Haller, Physiol. xxviii. 2. § 5. tom. vii. p. ii. p. 51. Monendum est γυναικεῖον κόλπον vaginam significare; vide Ruf. Eph. p. 41., Poll. Onom. ii. 4. § 222., Soran. De Arte Obstetr. c. 5. p. 12, 14.

209. 5. "Εμβρυα κ. τ. λ.] Cf. Hipp. Praedict. ii. 34., De Superfoet. tom. i. p. 221, 476.; id. De Morb. Vulg. ii. 6., Aph. v. 38. tom. iii. p. 465, 744.

ما كان من الاطغال ذكرا فاحري أن يكون تولده في الجانب الايهن وما كان انثى فغى الجانب الايسري (Honain, Aph. v. 47. p. 48.)

"Οτι διὰ τὴν κρᾶσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οὖσαν θερμοτέραν ἄρρεν γίγνεται τὸ ἔμβρυον ἐν τοῖσι Περὶ Σπέρματος [ii. 5. tom. iv. p. 633 sq.] ὑπομνήμασιν ἐπιδέδεικται. Θερμοτέρα δὲ ἡ κρᾶσις γίγνεται τοῖς ἐμβρύοις οὐχ ἥκιστα καὶ διὰ τὸ χωρίον, ὅπερ ἐστὶ τὸ δεξιὸν τῆς ὑστέρας μόριον, αὐτίκα δὲ τοῦτο θερμότερόν ἐστι τῆ γειτνιάσει τοῦ ῆπατος. Εἴη δ' ἄν τι πρὸς τὴν θερμότητα τοῦ κυουμένου συντελοῦν καὶ τὸ τῆς θηλείας σπέρμα προερχόμενον μὲν ἐκ τῶν οἰκείων ὅρχεων δι' ἐκατέρας τῆς κεραίας, τὸ μὲν εἰς τὸν δεξιὸν κόλπον τῆς μήτρας, τὸ δὲ εἰς τὸν ἀριστερὸν, ἀνόμοιον ὑπάρχον, ὡς καὶ τοῦτ' ἐπεδείξαμεν. Εἴπερ οὖν ὀρρωδέστερόν ἐστι καὶ ψυχρότερον τὸ κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὅρχιν σπέρμα, καὶ κατὰ τοῦτ' ἃν εἰκότως ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τῆς μήτρας τὸ συνιστάμενον εὐθὸς ἐξ ἀρχῆς κύημα γίγνοιτο ψυχρότερον. Εἴρηται δὲ περὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων αὐτάρκως κὰν τῷ πέμπτῳ τῶν Ἱπποκράτους ᾿Ανατομικῶν. (Gal. Comm. in Hipp. "Aph." v. 48. tom. xvii. p. ii. p. 840.)

Ή μήτρα δύο κόλπους ἔχει, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν, διαφραττομένους ὑμένι τινί ἐν τούτοις οὖν γίνεται ἡ διάπλασις τῶν ἐμβρύων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀρρένων ἐν τοῖς δεξιοῖς, τῶν δὲ θηλέων ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. Καὶ ἡ αἰτία, ὅτι τὰ ἄρρενα θερμότερά εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς δεξιοῖς, ὡς ἐν θερμοτέροις, δημιουργοῦνται τὰ δὲ θήλεα ψυχρὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, ὡς ἐν ψυχροτέροις, δημιουργοῦνται. Θερμότεροι μὲν οὖν εἰσιν οἱ δεξιοὶ κόλποι τῆς μήτρας τῶν ἀριστερῶν τῆ πυριάσει τοῦ ῆπατος ἀλλὰ καὶ ὁ δεξιὸς ὅρχις καὶ κόλπος δέχονται τὸ καθαρὸν αἶμα, καὶ διὰ τοῦτο θερμότεροι, ὁ δὲ ἀριστερὸς ὅρχις καὶ κόλπος ὀρρωδέστερον, καὶ διὰ τοῦτο ψυχρότεροι. (Theoph. Comm. in Hipp. " Aph." v. 47. tom. ii. p. 469.)

Διὰ τὴν θερμοτέραν κρᾶσιν ἄρρεν γίνεται τὸ ἔμβρυον θερμότερον δ' ἐστὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ὑστέρας τῆ γειτνιάσει τοῦ ἤπατος. Damasc. ibid.

"Multis de causis mares in dextra parte jacent: primum, quia virtus ibi major est; deinde, quia calor fortior. Sed quaeras, "Quomodo calor in dextra est, quum cor in sinistra jaceat?" Respondemus, licet in sinistra jaceat cor, calorem tamen tam dextrae quam sinistrae ministrat; dextrae enim dupliciter calida est, primo ab hepate, deinde a corde. Ideo masculi in dextra, foeminae autem in sinistra jacent." (Pseudo-Oribas. Comm. in Hipp. "Aph." vi. 19. p. 224.)

"Id quod fuse Hippocrates in libro Aphorismorum tradidit, hac in parte breviter enarrat, 'Masculos in dextra uteri parte generari, 'foeminas autem potius in sinistra.' Hujus effectus causam nonnulli congruenter assignaverunt, videlicet propterea quod dextrae partes sunt calidiores, sinistrae frigidiores: nam hoc modo et viri calidiores, et mulieres frigidiores sunt. 'Sed dextra calidiora esse unde

q Sc. in libro deperdito, cujus ipse non semel meminit, e. g. Gloss. Hipp. in v. κοτυληδόναs, tom. xix. p. 114.; De U. P. xiv. 4., De Sem. i. 7: ii. 5. tom. iv. p. 154, 537, 633. Cf. Auct. Anon. Arab. Philos. Bibl. ap. Casiri, Bibl. Arabico-Hisp. Escur. tom. i. p. 256. l. 22.; Al. Sprenger, De Orig. Medic. Arab. sub Khalif. p. 19.

" dignoscitur?" Respondent aliqui, ex eo, quia sunt robustiora sinis-"tris, robur autem calorem ostendat. At nos aliter dicimus, non " propter calorem dextra esse validiora, sed quia bene moventur et " vehementius exercentur: hinc est quod dextra manus, utpote " magis exercitata, dextro pede r valentior est. Alii dicunt calidiora " esse dextra quoniam jecur in dextra parte collocatum sit. Verum " nos dicimus cor in medio thorace esse positum, sed ad sinistrum " latus ejus sinistrum cavum declinare. Sed ultra haec veram causam " referamus, quam per corporum animalium dissectiones compertam " habemus. Scire igitur oportet venas et arterias magnas ad renes " derivari, quae sanguinem defecandi, quo membra nutriuntur, offi-"cium habent; sed antequam ad renes perveniant, ramus unus ab " ipsis ad sinistrum testiculum et ad sinistrum uteri sinum mittitur, " qui sordidum et impurum sanguinem continet. A renibus autem " purgato sanguine ramus alter ad dextrum testiculum et ad dex-" trum uteri concavum descendit, qui purum et calidum sanguinem " devehit; nam purus sanguis impuro calidior est. Hac de causa " mares in dextro, foeminae in sinistro latere generantur. At non " modo uteri cavitatum temperamento causa est assignanda, verum " etiam masculino semini calido et ad mares generandos idoneo: " cum his et superior motus numerandus est. Absurdum est enim " vim formatricem uteri et seminis temperaturae effectricem esse " dicere, horum autem causam esse non dicere; quandoquidem ne-" que mas neque foemina sine ipsa gignitur. Quocirca vere de ipsa " dictum fuit, ' Quod voluit aspexit, atque ita omnia facta sunt.' Hae " sunt igitur omnes causae, ob quas mares in dextris, foeminae in " sinistris partibus oriantur. Et hujus rei fidem a pastoribus accipe. " Siquidem oves et caprae geminos foetus edunt, et cum praegnan-" tes fuerint, eas in dextris mares, in sinistris foeminas gerere in-" venimus. Et hoc idem Parmenides affirmavit inquiens, 'In dextris " quidem pueros, in sinistris vero puellas.' Caeterum quandoque " (licet raro,) et in sinistris mares, quemadmodum foeminae, et in " dextris foeminae, quemadmodum et mares, procreantur." (Pallad. Comm. in Hipp. " VI. Epid." ii. 43. tom. ii. p. 70.)

Hanc hypothesin, quae diu obtinuit, primus excogitavit Parmenides (Pallad. l. c.) aut Anaxagoras (Arist. De Gener. An. iv. 1. § 3.; Plut. De Philos. Decr. v. 7.; Gal. Hist. Philos. c. 32. tom. xix. p. 324.;) de qua re plura vide ap. Haller, Physiol. xxix. 2. § 3. tom. viii. p. 79. Cf. inf. p. 235. l. 10.

r Dextro pede] An sinistra manu? aut fort. [sinistra manu, et] dex[ter pes sinis] tro pede &c.

209. 7. "Εοικε δὲ ἡ μήτρα κ. τ. λ.] Hanc uteri descriptionem, paulo obscuriorem, unde Noster desumpserit nescio.

209. 9. ὁ τράχηλος τῆς μήτρας] De Uteri partium nominibus ait Soranus (c. 4. p. 8.) κέκληται δ' αὐτῆς τὸ μὲν πρῶτον καὶ προάγον μέρος στόμιον, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τράχηλος, τὸ δὲ ἐπόμενον αὐχὴν, ἡ συνδρομὴ δὲ τοῦτων καυλὸς, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν μετὰ τὴν στενότητα τοῦ τραχήλου πλατυνόμενα πρώτως ὑστέρας ὧμοι, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα πλευρὰ, τὸ δὲ ὕστατον πυθμὴν, τὸ δὲ ὑποκείμενον βάσις, τὸ δ' ὅλον χώρημα κύτος καὶ γάστρα καὶ κόλπος. Cf. Mosch. De Mul. Pass. c. 6. Haec autem omnia nomina (quod de aliis quoque partibus jam antea monui,) non semper idem apud antiquos designant.

209. 13. τὰς κεραίας τῆς μήτρας] sc. Tubas Fallopii; αὐτῶν δὲ τούτων τὸ σχῆμα ὁ μὲν 'Ηρόφιλος ἡμιτόμου κύκλου ἔλικι εἰκάζει' Διοκλῆς δὲ κέρασι φυομένοις, διὰ ταῦτα καὶ ἀνόμασε κεραίας, παρωνύμως ἀπὸ τοῦ κέρατος. Εὔδημος δὲ πλεκτάνας καλεῖ, οὐκ ἔχων φάναι, πότερον ὅτι πέπλεκται ταύτη ἀγγεῖα ἐλικοειδῶς, ἀλλ' αὐτὰς τὰς ἀποφύσεις παρείκασε πλεκτάναις οἱ δὲ περὶ Πραξαγόραν τε καὶ Φιλότιμον κόλπους αὐτὰς καλοῦσιν, ὅθεν καὶ δίκολπον μὲν τὴν μήτραν τῆς γυναικὸς λέγουσι, πολύκολπον δὲ τὴν τῶν πολυτόκων ζώων. (Gal. De Uteri Diss. c. 3. tom. ii. p. 890.) Plura de "Tubarum antiquitatibus," vide ap. Haller, Physiol. xxviii. 2. § 30. tom. vii. p. ii. p. 101.

210. 1. της θηλείας οἱ ὅρχεις] Veteres, ut analogiam utriusque sexus melius tuerentur, has particulas testes dixerunt; primus ovaria appellavit Nicol. Stenonius. Vide Haller, Physiol. xxviii. 2. § 33. tom. vii. p. ii. p. 108.

211. 5. ἀμνείον] Nomen ab Emped. impositum; vide Ruf. Eph. p. 45.; Poll. Onom. ii. 4. § 223. Scribitur etiam nonnunquam ἀμνίον: vide Poll., Ruf. Eph. l. c., et alibi.

211. 7. τὸν ἀλλαντοειδῆ χιτῶνα] Học nomen non ante Gal. inveni; de etymo vide inf. p. 215., et cf. Gal. De Ut. Diss. c. 10. tom. ii. p. 902., De Sem. i. 7. tom. iv. p. 538, 39.

211. 11. τὸ χωρίον] Scribitur plerumque χορίον, quod monet C. Hofm. (Comm. in Gal. "De U. P." § 1067, 68.) "male a quibus"dam transformari in χωρίον, loculum; quamvis enim uterus ipse
"dici possit τόπος, χώρα, χωρίον, non potest tamen membrana
"haec." Occurrit vox primum ap. Hipp. (De Nat. Pueri, tom. i.
p. 423.) et Arist. (De Gener. An. ii. 7. § 7., et alibi.) Monendum
est, post C. Hofm. (l. c.) et Haller, (Physiol. xxix. 3. § 5. tom. viii.
p. 187.,) Gal. Chorii nomine Placentam comprehendere. De verbo
χωρίον, sive χορίον, cf. etiam Gal. De U. P. xv. 5., De Sem. i. 7.
tom. iv. p. 232, 538.; Melet. p. 8. l. 23 sq.; Steph. Athen. Comm.

in Gal. "De Meth. Med. ad Glauc. I." tom. i. p. 314, 315.; Nemes. De Nat. Hom. c. 25. p. 247. et ibi Matth.

212. 4. δύο μὲν ἀρτηρίαι] sc. Arteriae Umbilicales.

212. 5. δύο δὲ φλέβες] Sic Arist. Hist. An. vii. 8. § 6.; Ruf. Eph. p. 45. Re vera tamen tantum est una, sc. Vena Umbilicalis, quamquam brutis animalibus (e quibus suam Gal. desumpsit descriptionem,) duae sint; vide Haller, Physiol. xxix. 3. § 18. tom. viii. p. 220.

212. 6. οὐραχὸν] Scribitur etiam οὐραγόν: vide Gal. l. c., et alibi. 212. 9. εἰς τοῦτο ἐχόντων] Fort. εἰς τοῦντὸς ἡκόντων: vide Var. Lect.

213. 6. μία μὲν φλὲψ ἐκ τῶν δύο] Vide ad p. 212. 1. 5.

213. 9. τῆ κατὰ ῥάχιν ἀρτηρία] sc. Aortae; cf. inf. p. 229. l. 10., τῆς μεγάλης ἀρτηρίας τῆς ἐπικειμένης τῆ ῥάχει.

213. 13. ἐγκύμονα αἶγα] Sic Pallad. Comm. in Hipp. "VI Epid." v. 1. tom. ii. p. 129. l. 7.; cf. sup. ad p. 202. l. 7.

215. 4. διὰ τοῦτο γὰρ κ. τ. λ.] Cf. sup. ad p. 211. l. 11. Monendum est τὰ χορία etiam secundinas designare; vide Dietz, Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. 463. l. 17., et n.

215. 5. τὴν ὀνομασίαν ἐκτήσατο] Cf. Melet. De Nat. Hom. p. 8. 1. 23. 215. 9. κοτυληδόνες] De Cotyledonibus, sive Acetabulis, quae non nisi in brutis extant animalibus, vide inf. ad p. 216. 1. 2.; itemque Arist. Hist. An. iii. 1. § 31: vii. 8. § 1., De Gen. An. ii. 7. § 4.; Erot. Gloss. Hipp. in v., p. 208.; Joann. Alex. Comm. in Hipp. "De Nat. Pueri," tom. ii. p. 210.; Gal. De U. P. 1. c., De Sem. i. 7. tom. iv. p. 538., De Ut. Diss. c. 10. tom. ii. p. 905, 906., Gloss. Hipp. in v. tom. xix. p. 114.; Soran. c. 4. 23. p. 11, 72. Cf. Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 1084.; Vesal. De Hum. Corp. Fabr. v. 16.; C. G. Kühn, Opusc. Acad. Med. et Philol. tom. ii. p. 134.

215. 13. ἀμβλωθρίδιον] Vox rara, pro qua saepius ἄμβλωμα vel ἀμβλωσμὸς occurrit. Vide Gal. Comm. in Hipp. "Epid. VI." i. 2. tom. xvii. p. i. p. 799.; Hesych. Lex.; Phryn. Ecl. p. 208.; C. G. Kühn, Lex. Med. propediem prodituri Spec. ii. p. 5. in v. Abortus.

216. 2. 'Οπόσαι κ. τ. λ.] Cf. Hipp. De Nat. Mul. § 17.; De Morb. Mul. i. 84. tom. ii. p. 545, 546, 679.

متي كانت المرأة حاملا وبدنها معتدلا وتسقط في الشهر الثاني والثالث من غير سبب بين فنقر الرحم منها مهلوا مخاطا فلا تقدر علي ضبط الطغل لثقله لكنه ينهتك منهاه (Honain, Aph. v. 44. p. 47.)

"Ατερ φανεράς προφάσεως λέγει πυρετοῦ σφοδροῦ καὶ γαστρὸς ρεύματος, ἡ αἰμορραγίας ἡ ἐρυσιπέλατος ἐν αὐτῆ τῆ μήτρα συστάντος, ἡ πηδησάσης σφοδρότερον τῆς κυούσης ἡ κραξάσης ἡ λυπηθείσης ἡ θυμωθείσης ἡ φοβηθείσης ἡ ἐνδεῶς διαιτηθείσης, ἤ τι τοιοῦτον ἔτερον διαπραξάσης ἡ παθούσης. Εἰκὸς γὰρ ταῖς τοιαύταις μυξώδη τὰ στόματα τῶν εἰς τὴν μήτραν καθηκόντων ἀγγείων ὑπάρχειν, ἐξ ὧν ἤρτηται τὸ χωρίον, ἃ δὴ καὶ κοτυληδόνας ἀνόμασεν, οὐχ (ὡς ἔνιοι νομίζουσι,) τὰς ἐπιτρεφομένας ἀδενώδεις σάρκας αὐταῖς. ἔν τε γὰρ τῷ πρώτῳ τῶν Γυναικείων [tom. ii. p. 679.] αὐτός φησιν, ""Ην δὲ αἰ κοτυληδόνες φλέγματος περίπλεες ἔωσι, "τὰ καταμήνια γίνεται ἐλάσσονα" καὶ ὁ Πραξαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν, "Κοτυληδόνες δέ εἰσι τὰ στόματα τῶν φλεβῶν καὶ τῶν ἀρτηριῶν "τῶν εἰς τὴν μήτραν φερουσῶνς." (Gal. Comm. in Hipp. "Aph." v. 45. tom. xvii. p. ii. p. 838.)

Ένταῦθά φησιν ὅτι ὅσαι σύμμετρον ἔχουσι τὸ σῶμα, εἰ ἐπὶ δεύτερον ἡ τρίτον μῆνα ἐκτιτρώσκουσιν ἄνευ τινὸς φανερᾶς αἰτίας, τούτων πάντως αἰ κοτυληδόνες τῆς μήτρας (ἤτοι οἱ ὑμένες οἱ κατασφαλίζοντες τὰς ἀναστομώσεις τῶν ἐν τῆ μήτρα ἀγγείων,) μύξης μεσταί εἰσι, (τουτέστι φλεγματικοῦ χυμοῦ καὶ γλίσχρου,) κἀντεῦθεν χαλαροὶ καὶ ἀσθενεῖς γίνονται, λοιπὸν δὲ καὶ ἡ καθεκτικὴ δύναμις τῆς μήτρας ἀσθενεῖ, ὑγρᾶς καὶ φλεγματικῆς ὕλης πλεοναζούσης. Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, ἀνάγκη πᾶσα ἐκτιτρώσκειν αὐτὰς δίμηνα καὶ τρίμηνα διὰ τὸ τηνικαῦτα βάρος ἔχειν ἀξιόλογον τὸ ἔμβρυον, μὴ δύνασθαι δὲ κατασχεῖν τὸ ἔμβρυον τάς τε κοτυληδόνας καὶ τὴν καθεκτικὴν δύναμιν ἀτόνως διακειμένας. (Theoph. Comm. in Hipp. ''Aph.'' v. 44. tom. ii. p. 467.)

Φανεράν φρόφασίν φησι, πυρετόν σφοδρόν, αίμορραγίαν, διάρροιαν, φλεγμονην εν τη μήτρα η ερυσίπελας, πήδημα σφοδρόν, η κραυγην, η φόβον, η θυμόν, η ενδεη τροφην, η μίξιν ἄκαιρον μετὰ βιαίας κατασείσεως, ή τι τοιουτον κοτυληδόνες δε είσι τὰ στόματα τῶν φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν τῶν εἰς την μήτραν φερομένων. (Damasc. ibid. p. 468.)

"Hoc docet in praesenti Aphorismo Hippocrates: Si secundo vel tertio mense mulier abortiat sine causa manifesta, (hoc est, casu qui solet evenire,) acetabula uteri plena mucoris sunt ex crassitudine et pondere humoris. Nam acetabula ex illa sunt vena quae ab hepate ad uterum descendit; illa enim in multas dividitur, quae ad uterum perveniunt, et sunt circa infantem intentae. Unde mulier dum parit, tribus modis patitur dolorem: uno, quia istae venae rumpuntur; deinde, quia ossa illa aperi-

s Cf. Gal. De Uteri Diss. c. 10. tom. ii. p. 906.: δ γάρ τοι Πραξαγόρας ὧδέ πως φησὶν αὐταῖς λέξεσι: "Κοτυληδόνες δέ εἰσι τὰ στόματα τῶν φλεβῶν τῶν εἰς τὴν "μήτραν ἡκουσῶν." "Qui quidem locus cum priore collatus ostendit hic ipsa "Praxagorae verba adduci, ibi tantum eorum exprimi sensum." Kühn, Opusc. Acad. Med. et Philol. tom. ii. p. 134.

" untur; tertio, quia cum vi descendit foetus. Nam conceptus hoc " modo fit : convenit semen viri in vulvam mulieris, ex quo et " mundissimo sanguine menstruo, per purgationem fit quidam glo-" bus in utero. ' Sed quid prius in utero formatur?' Dicimus quod " venae et arteriae. ' Sed quomodo? si venae ab hepate habent ori-" ginem, et arteriae a corde, dum non est principium, quomodo id erit " quod a principio procedit?" Respondemus, primum hoc curare Na-" turam, ut possit ministrare nutrimentum per totum corpus; prius " ergo fit per quod ministratur alimentum, quam id cui ministratur. " Pone, exempli causa, esse patrem familias qui habet hortum in " loco arido, qui cogitat et perpendit secum locum esse aridum, et " quod in eo adveniente aestate non poterit nasci holus; quid ergo " facit? Pone esse foveam ante hortum, unde aquam diducet per " fistulas, sed prius aquam colligit fovea in unum, qua collecta di-" rigit eam per fistulas ad hortum. Sic et Natura prius format venas " et arterias, post hepar et cor, ut dum haec facta fuerint, habeat " per quod ministret nutrimentum toti corpori. Recte ergo posuit " Hippocrates tres mulierum differentias, quum dicit, ' praeter na-" turam tenues concipere quidem, sed abortire;" 'praeter naturam " crassas nullo modo concipere, et per hoc non abortire;" " mediocriter " autem corpulentas concipere, et non abortire, nisi acetabula uteri " plena mucoris fiant." (Pseudo-Oribas. Comm. in Hipp. " Aph." vi. 18. p. 222.)

217. 5. έδρας] i. e. anus; ut Lat. sedes, et ap. Cael. Aurel. (Acut. Morb. iii. 22. p. 265., Morb. Chron. iv. 3. p. 509.) sessio. Vide Gorr. Defin. Med.; Foes. Oecon. Hipp.

217. 5. $d\pi o\pi a\tau o\hat{v}\sigma i$] i. e. alvum exonerantibus, quia "ad exonerantibus" dum ventrem solemus a via recedere, et aliquem secessum quaerere." (H. Steph. Thes. Gr.) Sic sup. p. 65. l. 13: 74. 1. $d\pi o\pi a\tau \eta \sigma is$, actus exonerandi ventrem.

218. 10. καθάπερ οἱ λοιποὶ σύνδεσμοι] σύνδεσμος γάρ ἐστιν (ὁ γοῦν ἰδίως, οὐ κοινῶς ὀνομαζόμενος,) σῶμα νευρῶδες, ἐξ ὀστοῦ μὲν ὁρμώμενον πάντως, διαπεφυκὸς δὲ ἢ εἰς ὀστοῦν, ἢ εἰς μῦν καὶ δῆλον ὡς ἀπὸ τῆς χρείας αὐτῷ τοὕνομα. (Gal. De Motu Musc. i. 1. tom. iv. p. 369.) Cf. id. De Anat. Adm. i. 3. tom. ii. p. 233.; id. Defin. Med. c. 78. tom. xix. p. 367.

219. 5. ὑποσπαδιαίοις] ὑποσπαδίαι δέ εἰσιν οἱ ἐκ γενετῆς ἔχοντες τὴν οὐρήθραν κάτωθεν ὑπὸ τὸν λεγόμενον κύνα.) Gal. Introd. c. 19. tom. xiv. p. 787.) Cf. id. Defin. Med. c. 413. tom. xix. p. 445.; Paul. Aegin. vi. 54. p. 89 B. Vide Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 1062.

219. 10. δύο μύες] Immo quatuor, sc. musc. Erectores et Accele-

ratores, de quibus vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 998. (c. 31. ed. Dietz.)

219. 11. εὶ μέλλοι] Fort. εὶ μέλλει. De ει et οι confusis vide sup. ad p. 172. l. 2.

220. 14. ἐπιφύσεις] Mavult Casp. Hofm. ἀποφύσεις ap. Gal. legendum, quod quidem habent Chart. et Kühn; vide Comm. in Gal. "De U. P." § 650, 1063. Cf. sup. ad p. 28. l. 10.

221. 5. Πάντα οὖν κ. τ. λ.] Sic Gal. De Sem. ii. 5. tom. iv. p. 635 sq.; Melet. De Nat. Hom. c. 26. p. 115.

221. 8. ἀνὴρ γυναικὸς τελειότερος] Ait Arist., (De Gen. An. ii. 3. § 18.,) τὸ γὰρ θῆλυ ὥσπερ ἄρρεν ἐστὶ πεπηρωμένον. Plura vide ap. Casp. Hofm. Comm. in Gal. "De U. P." § 981 sq.

221. 9. ψυχρότερον γὰρ τὸ θῆλυ] Vide ap. Macrob. Saturn. vii. 7. quaestionem "Foeminis Frigidiorne sit Natura quam Viris, an Calidior."

222. 9—12. ὡσαύτως—ἀκροβυστία] Haec, si loco ubi nunc sunt serventur, corrupta videntur, non enim verba σκληρότερου, σηραγγῶδες, (cf. sup. p. 218. l. 8.,) ποσθὴ, ἀκροβυστία, ad pudendum muliebre referri possunt; sed potius transponenda crederem, et post εὐκινητότερα (sup. l. 6.) legenda, ubi cum praecedentibus non male haerebunt. Notandum tamen reliqua operis capita justo ordine turbata non raro videri.

222. 11. ἐπιδερματὶs] Nota vocem raram; vide H. Steph. Thes. Gr. 222. 11. ποσθὴ] τὸ δὲ πέρας τοῦ καυλοῦ, βάλανος καὶ τὸ δέρμα τὸ περὶ αὐτῷ, πόσθη καὶ τὸ ἔσχατον τῆς πόσθης, ἀκροπόσθιον. (Ruf. Eph. De Appell. Part. p. 31.) Cf. id. p. 51.

222. 12. ἀκροβυστία] Hic loci quid hoc velit prorsus nescio; videtur potius περιτομη̂ legendum.

222. 14. τριῶν γὰρ οὐσῶν κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 103., et ibi Adnot.

224. 1. ὅρχεις] διδύμους ἡ ὅρχεις καλεῖν οὐδὲν διαφέρει. (Ruf. Eph. p. 31.) Cf. Melet. c. 26. p. 113. qui μήδεα etiam vocat, et laudat Hom. Od. σ. v. 86.,

Μήδεα δ' έξερύσας δώη κυσίν.

224. 7. σομφὸς] Vox rara, qua usus est Aristot. de mammis mulierum loquens (Hist. Anim. vii. 11. § 1.), itemque de animalium pulmone (De Part. Anim. iii. 6. § 7.): cf. etiam Ruf. Eph. p. 57. Occurrit σομφὸν οἴδημα ap. Antyll. in Matth. XXI Vet. et Clar. Med. Gr. Opusc. p. 253, 324. Vide Foes. Oecon. Hipp.; H. Steph. Thes. Gr.

224. 7. ψαφαρὸς] Sic de testium substantia Melet. p. 113. l. 16.; Paul. Aegin. vi. 61. p. 90 B. l. 20.

224. 10. ωοειδές,—σιμόν ἔχοντες κ. τ. λ.] Απ ωοειδείς,—σιμοί ἔχοντες κ. τ. λ.?

224. 11. τὴν ἐπιδιδυμίδα] De qua vide inf. c. 37. p. 263.

224. 12. ἐν ἡ πρώτως κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 226. l. 1: 240. 5: 261. 6.; Gal. De Sem. i. 12. tom. iv. p. 556., et alibi.

224. 13. κιρσοειδέσι παραστάταις] Hoc nomine videtur Vasa Deferentia designari, quamquam certo pronuntiare non ausim, neque enim (quod jam de aliis quoque nominibus observatum est,) semper apud antiquos idem significat. Ab Herophilo primo exortum est; vide Gal. De Sem. i. 16. tom. iv. p. 582. Alia loca vide ap. Ruf. Eph. p. 63.; Gal. Gloss. Hipp. in v. παραστ., Defin. Med. c. 59. tom. xix. p. 128, 362., De U. P. xiv. 11., De Sem. i. 15. tom. iv. p. 190, 193, 565, 567.; Poll. Onom. ii. 4. § 174.; Anon. Isag. Anat. c. 22, 23, 24, 26.; Paul. Aegin. vi. 61. p. 90 B. l. 21.; Melet. c. 26. p. 113. l. 17. Cf. Vesal. De Hum. Corp. Fabr. v. 13.; Gorr. Defin. Med.; H. Steph. Thes. Gr.; Marx, De Heroph. Vita &c., p. 34. n.; Hofm. Comm. in Gal. " De U. P." § 1026. Quid sit κιρσός, ita exponit Leo: κιρσός έστιν ὅταν φλέβιον ἐν τῷ ποδὶ ἡ ἐν τῷ μηρῷ εὐρυνθῆ καὶ πληρωθῆ αΐματος παχυτέρου καὶ μελαγχολικωτέρου. (Consp. Medic. vii. 21. p. 215.) Cf. Gal. De Tumor. praeter Nat. c. 16. tom. vii. p. 730., Comm. in Hipp. "De Humor." iii. 26. tom. xvi. p. 455., Comm. in Hipp. "Aph." vi. 21. tom. xviii. p. i. p. 33., et alibi.

225. 2. Καὶ διὰ τοῦτο κ. τ. λ.] Cf. inf. p. 255, 56.

225. 4. λαγνεύουσι] Vox rarior, quae tamen non semel ap. Hipp. occurrit. Vide Foes. Oecon. Hipp.

225. 4. οἱ εὐνοῦχοι κ. τ. λ.] Cf. Ruf. Eph. p. 63.; Alex. Aphrod. Probl. Phys. i. 9.

225. 7. βαλάντιον] De hoc vocis sensu silent Lexica.

225. 8. ὅσχεος] ὅσχεος δὲ καλεῖται καὶ τὸ ὅλον χάλασμα ἐν ῷ οἱ δί-δυμοι, ἰδίως δὲ τὸ ἔξωθεν σαρκῶδες. (Ruf. Eph. p. 63.)

225. 12. τον πόρον] Fort. Annulum Abdominalem.

225. 13. σωλήναιον] Vox Lexicis addenda, nisi fort. σωληνάριον legendum sit.

225. 13. Οὖτοι οἱ μύες] De musc. Cremast. vide Gal. De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 997., (c. 29. ed. Dietz,) De Sem. ii. 5. tom. iv. p. 635.; Orib. Anat. p. 236.

225. 14. [ἐλυτροειδήs] χιτὼν] Ita vocatur a Celso (vii. 18. p. 413.) Tunica Vaginalis, itemque ab Anon. Auct. Isag. Anat. c. 25.; ἐρυθροειδή appellant Ruf. Eph. p. 41., Gal. De Sem. ii. 5. tom. iv. p. 635., De Diss. Musc. tom. xviii. p. ii. p. 998. (ubi Dietz de suo ἐλυτροειδή dedit, c. 29.) et Orib. Anat. p. 236.; ἐρυτροειδή Paul. Aegin. (vi. 61, 62, 63. p. 90 B l. 28, 42: p. 91. l. 38, 39., et alibi,) itemque Melet. (c. 26. p. 113. l. 12., quamquam male in ed. impressa-

έλυτροειδή legitur,) qui mox ἐρυτρὸν^t vocat (p. 114. l. 25, 29: 115. 4, 8 sq.) et βαλαντοειδή, (p. 115. l. 4.) quae voces lexicis addendae. Videtur tamen omnino recte se habere ἐλυτροειδής, vaginalis, quod male "ex sollemni literarum λ et ρ confusione" (Bast. ad Greg. Cor. De Dialect. p. 269.) ἐρυτροειδής scribebatur, et postea, quasi corrigentis manu, ἐρυθροειδής.

226. Ι. καταβραχύ] Lege divisim, κατὰ βραχύ, ut alibi passim.

226. Ι. ἐκλύεται ή τοῦ αἴμ. χροιά] Cf. p. 224. l. 12: 240. 5: 261. 6.

226. 2. [περιεχόμενον] Mutatio fortasse parum necessaria, legitur enim π ερισχοῦσα sup. p. 163. l. 15., et π ερισχόμενα ap. Melet. p. 113. l. 11.

226. 7. Αὐτὸ γὰρ τὸ σπέρμα κ. τ. λ.] Cf. Gal. De Sem. i. 3. tom. iv. p. 516, 517., et alibi; itemque Joann. Alex. Comm. in Hipp. "De

Nat. Pueri," tom. ii. p. 208, 209.

229. 8. ἀγγείου μεγίστου] sc. ven. Renalis, vel Emulgentis.

229. 9. έτέρων ἀγγείων—ζεῦγος] sc. art. Renales, vel Emulgentes.

229. 10. τη̂ς μεγάλης ἀρτηρίας] sc. Aortae; cf. sup. p. 213. l. 9.

229. 12. τοῦ μὲν δεξιοῦ νεφροῦ κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 84. l. 5., ibique Adnot.

230. 4. ζεῦγος ἀρτ. τε καὶ φλεβῶν] sc. art. et ven. Spermaticae, de quarum origine vide Haller, Physiol. xxvii. 1. § 10, 13. tom. vii. p. 424, 433.

230. 11. [ἀφικνοῦνται] Hanc formam pro -νεῖται (quod habet Gal.,) reposui, quia in similibus numero plur. pro sing. plerumque

utitur Theoph. Vide inter alia p. 71. l. 3: 230. 7: 250. 5.

231. 10. ὑφ' Ἱπποκρ.] sc. pluribus in locis, de quibus vide Casp. Hofm. Comm. in Gal. " De U. P." § 859 sq., 1003.

231. 11. κατ' εὐθὺ] κατ' ἴξιν habet Hipp., quod κατ' εὐθὺ, vel κατ' εὐθυωρίαν, non semel explicat Gal.; vide H. Steph. Thes. Gr.,

Foes. Oecon. Hipp.

232. 7. πρὸς Ἱπποκρ. ἐλέγετο] sc. in libro sexto Epidemiorum, seu De Morbis Vulgaribus, de quo idem fere, quod sup. p. 191. l. 7. de libro secundo dixi, dicendum. Meminere hujus libri Erot., (Gloss. Hipp. in v. ὅμματα ἐνδεδινημένα, p. 268.) Gal., (Gloss. Hipp. in v. ἄνθεα, σύναγμα, De Humor. tom. xix. p. 81, 143, 491.; De Sanit. Tu. ii. 2. tom. vi. p. 84.; Comm. in Hipp. "De Sal. Vict. Rat." c. 31. tom. xv. p. 220.; De Loc. Aff. iii. 10. tom. viii. p. 180.; De Differ.

t Ne quis hoc verbum ap. Melet. corruptum putet, ejus etyma (absurda licet,) apponam: ἐρυτρὸς δὲ ἀνόμασται παρὰ τὸ ἐρύκω, τὸ βοηθῶ. ἐκ τούτου ἔρυκος ὅνομα· καὶ παράγωγον, ἐρυκτὸς, ὁ βοηθός· καὶ ἀποβολῆ τοῦ κ καὶ προσθήκη τοῦ ρ, ἐρυτρός· βοηθὸς γὰρ καὶ οὖτος τοῖς ὅρχεσιν, εἴπερ [lege cum B. ἐπειδήπερ] ἐν αὐτῷ κρέμανται. ἡ οὕτως· εὐρὺς, εὐρυτὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐρυτρὸς, ὁ πλατύς.

Febr. i. 1. tom. vii. 274.; De Com. sec. Hipp. c. 3. tom. vii. p. 662.,) et Steph. Athen., (Comm. in Gal. "Ad Glauc. de Meth. Med. I." tom. i. p. 234. l. 21: 335. 12.;) sed plerique eum ad Thessalum pertinere credunt. Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 324, 364.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

232. 7. Τράγος κ. τ. λ.] Έν τῆ μεταβολῆ τῆς τῶν παίδων ἡλικίας εἰς την των μειρακίων, ωσπερ ή τε του σπέρματος αυτοίς γένεσις άρχεται και τριχῶν τῶν ἐπὶ τοῖς αἰδοίοις, οὕτω καὶ ἡ τῶν ὅρχεων αὕξησις ἀθρόα, καθάπερ γε ταις παρθένοις ή των τιτθων άμα τῆ των καταμηνίων φορά. Τηνικαῦτα τοίνυν καὶ ή τῆς φωνῆς γίνεται μεταβολή τοῖς ἄρρεσι μάλιστα πρότερον γαρ όντες δξύφωνοι, τελέως μεν ήβήσαντες αποτελούνται βαρύφωνοι, κατά δε του μεταξύ χρόνου οίονεί βραγχώδης αὐτοῖς ή φωνή γίνεται. Διὰ τί μεν οὖν ἐπιφαίνεται ταῦτα πάντα κατὰ τὴν εἰρημένην ἡλικίαν, ὁ παρών οὖ χρήζει λόγος ἀναζητείν ὅτι δ' ἐπιφαίνεται ταῦτα πάντα καὶ ἡ ἐμπειρία δείκνυσιν, ώσπερ γε καὶ ὅτι τῶν ὅρχεων εἰ μὲν ὁ δεξιὸς πρότερον εἰς ὅγκον ἀρθείη, τὰ τοιαῦτα μειράκια τελεωθέντα καὶ ἀνδρωθέντα παίδας ἄρρενας ἰσχύει μᾶλλον ηπερ θηλείας, εὶ δ' ὁ ἀριστερὸς ἔμπαλιν. Οὕτω δὲ καὶ περὶ τῆς μήτρας φρονεῖ κατὰ γοῦν τοὺς `Αφορισμοὺς ἔγραψεν, [ν. 48.,] "Εμβρυα τὰ μέν άρρενα έν τοις δεξιοίς, τὰ δὲ θήλεια έν τοισιν ἀριστεροίσι μᾶλλον." "Απερ οὖν εἴρηταί μοι περὶ τοῦδε κατὰ τὴν τῶν 'Αφορισμῶν Ἐξήγησιν, [tom. xvii. p. ii. p. 840.,] ἐπὶ τὸν ἐνεστῶτα μετοίσεις λόγον, αἰτίας μιᾶς οὕσης κοινῆς, έπί τε των άρρένων καὶ των θηλειών, δι' ην τὰ μεν άριστερὰ μέρη των θηλειών έστι γεννητικά, τών δ' άρρένων τὰ δεξιά. Λέλεκται δὲ περὶ τούτου κάν τοίς Περί Χρείας Μορίων. [xiv. 4. tom. iv. p. 150 sq.] (Gal. Comm. in Hipp. "VI Epid." iv. 27. tom. xvii. p. ii. p. 212.)

Περὶ τράγου θέλει διαλεχθηναι. Εἴρηται δὲ ὡς ἔστι πάθος περὶ τὴν φωνὴν, ὅταν μεγάλη γίνηται καὶ βραγχώδης, ἀλλὰ μεγάλη μὲν ἀπὸ θερμασίας, βραγχώδης δὲ ἀπὸ ὑγρότητος ἔνθεν τοῖς μειρακίοις γίνεται, μάλιστα δὲ διὰ τὴν πλεονεξίαν τοῦ σπέρματος μηκέτι δαπανωμένου εἰς αὕξησιν. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον δεῖ ὑπερβατῶς ἀναγνῶναι, ὅτι ὅταν τράγος γένηται, ὁ μὲν δεξιὸς ὅρχις ἀρρενοτόκος, ὁ δὲ ἔτερος θηλυτόκος. Ζήτησον οὖν ποῖος φαίνεται ἔξω, τουτέστι ποῖος ἐξογκοῦται. εἰ γὰρ ὀγκωθῆ ὁ δεξιὸς ὅρχις, ῶσπερ ἐπὶ γυναικῶν ὁ δεξιὸς μαζὸς, δηλονότι ὅπου πλεονεξία τοῦ σπέρματος τοῦ δὲ αἵματος, ὅταν τέξωσιν, ἄρρεν, εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, θῆλυ ἐπειδὴ " τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς," διὰ τὸν ἀνατομικὸν λόγον τὸν ἄνω εἰρημένον. (Pallad. Comm. in Hipp. "VI Epid." iv. 25. tom. ii. p. 124.) Cf. Pallad. ibid. iii. 17. p. 93.; Gal. De Sem. ii. 5. tom. iv. p. 633.; Alex. Aphrod. Phys. Probl. i. 125.; Arist. Hist. An. vii. 1. § 3 sq., De Gen. An. v. 7. § 20.

234. 3, 4. "Οταν—ἐπισημαίνει] De ὅταν et similibus cum indicat. conjunctis vide sup. ad p. 149. l. 5.

- 234. 4. ἐπισημαίνει] Vox medica, quae dicitur de primo febrilis accessionis invasione; interdum etiam (ut hic,) notas et indicia de se praebere significat. Vide Foes. Oecon. Hipp.; H. Steph. Thes. Gr.
 - 234. 5. τεκμαίρεσθαι] κάν τῷδε τεκμαίρεσθαι habet Gal. l. c.
- 235. 2, 5. ἐπιπλέον] Fort melius divisim, ἐπὶ πλέον, ut alibi passim.
 - 235. 12. πλείονι] πλέονι habet Gal. l. c.
 - 235. 12. [ως ἐπὶ τὸ πολὸ] Dele uncinas.
 - 235. 12. τὰ μὲν ἄρρενα κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 209. l. 5.
- 236. 1. φησὶ καὶ Ἱπποκρ] sc. in libro De Genitura, qui pars esse videtur libri De Natura Pueri, (quamvis id neget Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.,) de quo dicetur inf. ad p. 241. l. 4. Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 373 sq.: tome ii. Avert. p. xxxiii.
- 236. 7. Εἰ μὲν ἀπ' ἀμφοτέρων κ. τ. λ.] Plura de hac sententia vide ap. Haller, *Physiol.* xxix. 2. §. 2. tom. viii. p. 77 sq.
 - 236. 7, 8. El-έλθη] De el cum conjunct. vide sup. ad p. 149. l. 5.
- 237. 5. ἀνδράσιν έτέροις] Legendum videtur cum Hipp. ἀνδράσιν [ἰδίοις].
- 237. 12. γόνον] sc. genituram, idem quod γονή, quo sensu occurrit nonnunquam ap. Hippocr., Aristot, et alios. Vide Foes. Oecon. Hipp.; H. Steph. Thes. Gr.
- 238. 9. γονή] γονή et σπέρμα quomodo differant docet Arist. De Gen. An. i. 18. § 38.; de quo obscuriore paullo et subtiliore, neque a multis observato, discrimine plura vide ap. Gorraei Adnot. ad Hipp De Genit. Cf. etiam Joann. Alex. Comm. in Hipp. "De Nat. Pueri," tom. ii. p. 206. l. 25 sq.: 210. 24.
- 239. 3. ποδαλγία] Vox rara, idem fere quod ποδάγρα significans, qua utitur Poll. Onom. ii. 4. § 196., et (qui in H. Steph. Thes. Gr. ed. Lond. laudatur,) S. Chrysost.
- 239. 4. ໂερὰ νόσος] i. e. Morbus Sacer, sive Epilepsia. De nominis origine non omnino liquet; ait enim Aret. (De Sign. Diut. Morb. i. 4. p. 73.) ita hunc morbum fuisse appellatum quia δοκέει τοῖσι ἐς τὴν σελήνην ἀλιτροῖσι ἀφικνεῖσθαι · u. ἀτὰρ καὶ δι' ἄλλας προφάσιας, ἡ μέγεθος τοῦ κακοῦ, (ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα, [cf. sup. ad p. 193. l. 12. de Osse Sacro,]) ἡ ἰήσιος οὐκ ἀνθρωπίης ἀλλὰ θείης, ἡ δαίμονος δόξης ἐς τὸν ἄνθρωπον εἰσόδου, ἡ ξυμπάντων ὁμοῦ, τήνδε ἐκίκλησκον ἱερήν. Quibus addi potest ex Cael. Aurel. (De Morb. Chron. i. 4. p. 291.) " Ap-

u Hine fort. hune morbum λέγουσιν οἱ ἰδιῶται δαίμονα καὶ σεληνιασμόν. (Leo, Consp. Medic. ii. 6. p. 115.)

"pellatur epilepsia sacra passio, sive quod divinitus putetur immissa, "sive quod sacram contaminet animam," [cf. Apul. Apol. p. 58. ed. Price,] "sive quod in capite fiat, quod multorum philosophorum "judicio sacrum templum est partis animae in corpore natae," [cf. Steph. Athen. ap. Dietz, Schol. in Hipp. et Gal. tom. ii. p. 337. n., Alex. Trall. i. 15. p. 62., Theoph. Nonn. Epit. de Cur. Morb. c. 36.,] "sive ob magnitudinem passionis, majora enim vulgus sacra "vocavit." Horum omnium maxime verisimilis sententia videtur nomen fuisse datum aut quia divinum quid in eo morbo inesse credebatur, (cf. Gal. Comm. in Hipp. "VI Epid." vi. 7. tom. xvii. p. ii. p. 341.,) aut "ob magnitudinem passionis." v Plura vide ap. Dietz ad Hipp. De Morbo Sac. p. 94 sq.; Reiff ad Artem. Oneirocr. p. 337.

239. 4. καθώς φησιν Ίπποκρ.] sc. in libro De Morbo Sacro, cujus inter Hippocrateos meminerunt Erot., (Gloss. Hipp. p. 22.,) Gal., (Comm. in Hipp. "Progn." i. 4. tom. xviii. p. ii. p. 18.; Comm. in Hipp. "VI. Epid." vi. 7. tom. xviii. p. ii. p. 341.; Comm. in Hipp. "De Artic." i. 26. tom. xviii. p. i p. 356.,) Cael. Aurel., (De Morb. Chron. i. 4. p. 319.,) quem tamen plerique non ipsi Hippocr. sed cuidam ex ejus discipulis tribuunt. Vide Gruner, Cens. Lib. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p 353.; Dietz, Adnot. ad Hipp. De Morbo Sacro, p. 78 sq. (Lips. 8vo. 1827.;) Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

239. 5. Εἰ γὰρ ἐκ χολώδους κ. τ. λ.] Cf. Hipp. De Aëre, Aq. et Loc. tom. i. p. 551.

239. 5. χολώδης] sc. biliosus, ait enim Gal. (Comm. in Hipp. "VI Epid." iv. 4. tom. xvii. p. ii. p. 129.) λέλεκται δ' ήδη πολλάκις ώς ὅταν ἀπλῶς εἴπη χολώδη, τὴν ὡχράν τε καὶ ξανθὴν ὀνομαζομένην σημαίνει χολήν. Cf. id. De Alim. Facult. iii. 39. tom. vi. p. 742., De Tumor. praeter Nat. c. 9. tom. vii. p. 722., De Simpl. Medic. Temper. ac Facult. x. 2. § 13. tom. xii. p. 275., Comm. in Hipp. "De Nat. Hom." i. 28. tom. xv. p. 77., Comm. in Hipp. "III Epid." ii. 8. tom. xvii. p. i. p. 637.

239. 6. σπληνώδης] τοῦτ' ἐστι ὅσοι σπλῆνα χρονίως ἐσκληρυσμένον ἔχουσι. (Gal. Comm. in Hipp. "Aph." vi. 43. tom. xviii. p. i. p. 67.) Utrum σπληνικοὶ, σπληνητικοὶ, σπληνώδεις, sine distinctione ii appellentur qui ex splene laborant, non omnino constat. Vide Gorr. Defin. Med.

239. 7. φλεγματώδης] sc. fort. pituitosus; nonnunquam autem ap. Hipp. "φλεγματώδεες dici videntur calidiore temperamento prae-

ν Quantam formidinem olim hic morbus injecerit testantur nomina μεγάληνόσος, ἡρακλείη, morbus major, comitialis, etc.

" diti, et qui phlegmate, humore calido et retorrido, abundant."

Foes. Oecon. Hipp.

240. I. δυνάμει] " δυνάμει esse dicunt Graeci, quod actu quidem " non est, sed esse potest; ut semen est quidem exiguum, sed " δυνάμει est magna arbor." Erasm. ap. H. Steph. Thes. Gr. Hoc sensu opponitur τῷ ἐνεργεία sive ἐντελεχεία, de quibus vide Plot. Ennead. ii. 5. et ibi Creuzer.

240. 5. λευκαίνεται κ. τ. λ.] Cf. p. 224. l. 12: 226. 1: 261. 6.

240. 11. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέστηκεν] Cf. sup. p. 2. l. 8 sq.

241. 2. μίσγεται όμοῦ κ. τ. λ.] Laudat hunc locum Gal. De Sem. ii. 1. tom. iv. p. 595, 596.

- 241. 2. μίσγεται] Οὐκ εἶπε κιρνᾶται, τὰ γὰρ ἀνομοιομερῆ οὐ δύνανται κατὰ κρᾶσιν εἶναι οὐκ εἶπε συντίθεσθαι [fort. συντίθεται], ὑγρὰ γὰρ ἀμφότερα, ὑγρὸν δὲ ὑγρῷ οὐ συντίθεται ἀλλ' εἶπε μίσγεται, ὅπερ μεταξύ ἐστι τοῦ κιρνᾶσθαι καὶ τοῦ συντίθεσθαι. (Joan. Alex. Schol. in Hipp. " De Nat. Pueri," tom. ii. p. 211.)
- 241. 2. της φύσεως] Videtur hic aliquid corrupti latere, quod corrigere nequeo; φυσήσεως tamen, aut tale quid legendum, sequentia indicant.—Ad haec notat Adams videri sibi τὸ της φύσεως της γυναικὸς, foeminae secretionem naturalem, significare.
- 241. 3. ["Ατε] της γυναικός [οὐκ ἀτρεμεούσης] Τί ἄρα ποιούσης της γυναικός; μη οἰκουρούσης καὶ μέτρω κινουμένης; Οὐδαμῶς τοῦτο ἀλλὰ νῦν γυναῖκά φησι την διαπλαστικήν δύναμιν την ἐν τῆ μήτρα οὖσαν. φησὶ γὰρ ὅτι ταῦτα τὰ σπέρματα μίγνυνται ἄμα τῆς διαπλαστικής δυνάμεως, μη οὐκ ήσυχαζούσης, ἐπὰν δέξηται ταῦτα, ἀλλ' ἄλλο ποιούσης. (Joan. ibid.)
- 241. 4. $[\theta \epsilon \rho \mu a \iota \nu o \mu \acute{\epsilon} \nu \eta]$ Ut certissima correctio certior fiat, notandum est ϵ et $a\iota$ w itemque $\epsilon\iota$ et η (vide sup. ad p. 153. l. 16.,) non raro confundi. Hinc $\mu \grave{\epsilon} \nu$ \hat{o} $\mu \acute{\epsilon} \nu \epsilon \iota$ fiet $-\mu a \iota \nu o \mu \acute{\epsilon} \nu \eta$, cui si syllabam $\theta \epsilon \rho$ praefigas, totam vocem efficies.
- 241. 4. "Επειτα πνεθμα ἴσχει] Ζητοῦσιν ὅτι πῶς ὁ Ἱπποκράτης πανταχοῦ ἐν ὅλφ τῷ συγγράμματι αἰτιᾶται τὸ πνεθμα τῆς δημιουργίας τοῦ παιδὸς, φάσκων τὸ πνεθμα διαφυσᾶν τὴν γονὴν καὶ ποιεῖν σφαῖραν, καὶ τὸ πνεθμα ποιεῖν ὀστᾶ, πότερον Πνευματικὸς ὑπῆρχε; Φαμὲν ὅτι οὐκ ἦν Πνευματικὸς, ἀλλ' εἰώθαμεν τὸ ποιητικὸν ἐξ ἐνὸς ὀργάνου ἀεὶ ὀνομάζειν. ἀεὶ γάρ φαμεν, "καλλίχειρ εἰργάσατο τὸν οἶκον," καίτοι χωρὶς λίθων οὐκ εἰργάσατο "καλὸς σίδηρος ἔτεμε τὰ ξύλα," καίτοι ἄνευ δρυστόμου οὐκ ἐτμήθησαν. Οῦτως οὖν, ἐπειδὴ τὸ πνεθμα ὄργανόν ἐστι τῆς δυνάμεως, διὰ τοθτο ἐκ τούτου ἀεὶ λέγει δημιουργεῖσθαι τὸ βρέφος. (Joan. Alex. ibid. p. 234.)
 - 241. 4. πνεῦμα ἴσχει] Καλῶς τὸ ἴσχει εἶπε, καὶ τὸ τίκτεται Χ διότι

w Occurrit ε pro αι in cod. E. p. 81. l. 5: 95. 7: 149. 10: 179. 12: 242. 10; contra αι pro ε 8. 3: 128. 15: 253. 7. Cf. Ermerins, Anecd. Med. Gr. p. 218.

× τίκτεται] Fort. aliquid corruptum, nam τὸ τίκτεται nusquam occurrit.

καὶ πρὸ τοῦ παχυνθηναι ή σφαίρα, ἦσαν πνεύματα, ἀλλὰ ταῦτα διεφοροῦντο ἐπειδὰν δὲ ἐπαχύνθη, τότε ἴσχει πνεύματα, ὡς ἃν μὴ διαφορουμένων αὐτῶν. (id. ibid. p. 211.)

241. 4. καθώς φησιν 'Ιπποκρ.] sc. in libro De Natura Pueri, qui libri De Genitura continuatio esse videtur. Memoratur ab Erot., (Gloss. Hipp. Prooem. p. 22., et in v. ολκείης, p. 272.) Gal., (De Sem. i. 4. tom. iv. p. 525.; Comm. in Hipp. " Epid. II." iii. 30, 31. tom. xvii. p. i. p. 442, 445.; Gloss. Hipp. in v. λαγνείη, tom. xix. p. 117.; Comm. in Hipp. "Aph." v. 37. tom. xvii. p. ii. p. 828.; De Foet. Form. c. 1. tom. iv. p. 653.,) Melet., (De Nat. Hom. p. 1.,) Pallad., (Comm. in Hipp. " De Fract." tom. xii. p. 271. ed. Chart.,) Macrob. (Comm. in Cic. "Somn. Scip." i. 6.) A Gal. modo ad Hipp. pertinere modo ad Polybum dicitur; Joannes Alex., qui in hunc librum commentarium conscripsit, de ejus auctoritate pronunciare non audet. (p. 207, 213, 217.) Ceterum plerique recentiores pro spurio habent. Vide Gruner, Cens. Libr. Hipp.; Ackerm. Hist. Liter. Hipp.; Littré, Hipp. Opera, tome i. Introd. p. 373 sq.: tome ii. Avert. p. xxxiii.; Petersen, Hipp. Scripta ad Temp. Rat. Dispos.

241. 7. "Οταν δέ όδὸς κ. τ. λ.] Cf. Joan. Alex. ibid. p. 209, 10.

241. 10. Τρέφεται οὖν κ. τ. λ.] Ψευδὲς καὶ τοῦτο οὐδὲ γὰρ τὸ θερμὸν ἐκ τοῦ ψυχροῦ τρέφεται οὐδέποτε γὰρ τὰ ἐναντία τροφὴ ἀλλήλοις γίνονται. Τὸ δὲ θερμὸν ἐν τῷ ξύλῳ ἀντισπᾳ ἔτερον ψυχρὸν, ἐξ οὖ τρέφεται. Πάλιν τὰ αὐτὰ λέγει διὸ καὶ νόθον ἐστὶ τὸ χωρίον Ἱπποκράτους, ἀλλότριον γὰρ τούτῳ τὸ διττολογεῖν πέψυκε. Πάλιν γὰρ λέγει ὅτι τὸ θερμὸν ἔλκει τὸ ψυχρὸν πνεῦμα, ὅπερ ἐστὶ ψευδές οὐδὲ γὰρ τὸ θερμόν ἐστι τὸ ἔλκον τὸ ψυχρὸν, ἀλλ' (εἰ ὅλως ἐστὶν εἰπεῖν,) ὅτι τὸ θερμὸν ἀραιοῖ τοὺς πόρους. Τῶν οὖν πόρων ἀραιουμένων, εἰσάγεται διὰ τούτων ψυχρὸν πνεῦμα. Οὕτω γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ σφαιρίου, ὅτι ἡ θερμότης ἀραιοῖ τοὺς πόρους, δι' ὧν διεισδύνει ἡ ψύξις. Ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ φύλλα χλωρὰ, καὶ μάλιστα ἡ δάφνη ποιεῖ ἦχον τῶν φύλλων ῥηγνυμένων, καὶ ἀπλῶς ὅσα εἰσὶ χεδρωπὰ, ἦχον ἀποτελοῦσι χεδρωπὰ δέ εἰσι τὰ χερσὶ δρεπόμενα. (id. ibid. p. 213.)

241. 11. της μητρός πνεούσης] Οὐκ εἶπεν ἀντιπνεούσης Σ, ἀλλὰ πνεούσης, καν τῆ διὰ αὐχένος Βουληθῆς λαβεῖν, καν τῆ διὰ τῶν ἀρτηριῶν. εἰ γὰρ ἀναπνεούσης, ἐδήλου αν ὅτι διὰ τοῦ αὐχένος ἐστὶ τὸ πνεῦμα τὸ γὰρ ἀναπνεῖν δηλοῖ τὸ ἔξωθεν ἀρύεσθαι τὸν ἀέρα. (id. ibid. p. 211.)

y ἀντιπνεούσης] Fort. ἀναπνεούσης legendum.

² κἃν τῆ δι' αὐχένος κ. τ. λ.] Locum respicit sup. p. 209, 210., ubi ait: καὶ ζητοῦσι πόθεν τὰ ψυχρὰ πνεύματά εἰσιν; καὶ οἱ μὲν δοξάζουσιν ὰντιπνεῖν τὴν μήτραν, καὶ φασιν ὅτι ἐκ τοῦ αὐχένος εἰσάγεται πνεῦμα μετὰ τῆς μητρώας ἀναπνοῆς οἱ δὲ ταύτης τῆς δόξης μὴ ὄντες φασὶν ὅτι ἐκ τῶν ἀρτηριῶν τῶν εἰσβαλλόντων (sic) εἰς τὴν μήτραν εἰσὶ τὰ πνεύματα.

242. 2. περιίσταται κ. τ. λ.] Cf. id. ibid. p. 209. l. 20 sq.

242. 6. [φυσᾶται ἐκείνη τὸ] Hic quoque, si memineris quomodo in cod. E. ε et αι, ι et ει, et ει et η inter sese permutentur, (vide ad p. 241. l. 4: 154. 5: 153. 16.,) e corrupto τε ἐκινεῖτο veram lectionem –ται ἐκείνη τὸ facile erues.

242. 7. τῆ δὲ γονῆ κ. τ. λ.] Μὴ πρὸς τὸ φυσωμένη ἀποδῷς τὸ ὑμήν ἀλλὰ πρῶτον θερμαινομένης τῆς γονῆς ἔσωθεν γίνεται ὁ ὑμήν. Αὕτη δὲ ἡ γονὴ στρογγύλη ἐστὶν, οὐχ ὅτι ἡ γονὴ στρογγυλοῦται, διὰ τοῦτό ἐστι στρογγύλη, (οὐδὲ γὰρ στρογγύλη ἐστὶν αὕτη,) ἀλλὰ διὰ τὴν σφαῖραν στρογγύλην οὖσαν, καὶ ἡ γονὴ στρογγυλοῦται. (Joan. Alex. ibid. p. 215.)

242. 11. 'Οπόταν δὲ κ. τ. λ.] 'Επειδή ἀνωτέρω ἀπέδειξε πῶς γίνεται ὁ έσω ύμην, τὸ χορίον, βούλεται ἀποδείξαι πῶς οἱ ἄλλοι δύο ὑμένες γίνονται, ο τε άμνείος, καὶ ὁ άλλαντοειδής. Καὶ αὐτὸς μὲν αἰτιᾶται τὴν θερμότητα ποιητικήν είναι τούτων των ύμένων αιτίαν, ήμεις δε την διαπλαστικήν δύναμίν φαμεν είναι ποιητικόν αίτιον, δργανικόν δε την θερμότητα έπει τίνι λόγω, της θερμότητος όμοιομερους ούσης έν όλφ τῷ ἐμβρύφ, τὸν μὲν ἀμνείον ὅλον τὸ βρέφος σκέπειν, τὸν δὲ ἀλλαντοειδη τὰ περὶ τοὺς βουβῶνας; εὶ γὰρ ἡ θερμότης αιτία ήν τούτων, έδει ωσαύτως τους δύο δημιουργήσαι. "Εστιν άρα τις διαπλαστική δύναμις ή τούτους δημιουργησαμένη, ην ύστερον διαλαμβάνομεν. Ζητοῦσι δὲ τὴν χρείαν τούτων τῶν ὑμένων, καί φασι χρείαν μὲν τοῦ άμνείου είναι τὸ τὸν ίδρῶτα τοῦ βρέφους ἐπιδέχεσθαι, καὶ ἐν αὐτῷ είναι τὰ δροσοειδή περιττώματα όσα ἀπὸ παντὸς τοῦ βρέφους εἰσίν. Ο δὲ ἀλλαντοειδής χρείαν έκτελεί, τὸ δέχεσθαι τὰ διὰ τῆς κύστεως τοῦ βρέφους περιττώματα ιστέον γὰρ ὅτι τὸ βρέφος διὰ μὲν τῆς κύστεως διαφορείται καὶ ἔχει οὖρον διὰ δὲ τῆς ἔδρας οὐ φέρεται κόπρος, ἀλλ' ἀεὶ μένει κενὸς ὁ σφιγκτήρ, ώς δηλούσιν αί μαίαι, μετά γάρ την ἀπότεξιν ἐμβάλλουσι τὸν δάκτυλον περί την έδραν και άνευρύνουσι τον σφιγκτήρα, διό και δακτύλιος λέγεται. Εύρίσκεται δὲ ἔσω οἱονεὶ κόπρος τις, ήτις λέγεται βηκος, (i.e. meconium.) Πλανώνται δὲ πολλοί τινες εἰς τὸ πολλοὺς γίνεσθαι τοὺς ὑμένας, ἐπεισάγοντες τόν τε περιτόναιον καὶ τοὺς περιωτίους, ὅπερ ψευδές οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι έκ τούτων τῶν δύο γίνονται, τοῦ τε ἀλλαντοειδοῦς καὶ τοῦ ἀμνείου οὐδὲν δὲ ατοπον καὶ ἐπὶ δύο πολλούς λέγειν. (id. ibid. p. 220.)

243. 6. ἀπέχει] Τὸ ἐπέχειν (sic) ἀντὶ τοῦ ἀποχείν τὸ γὰρ πνεῦμα ἀποχεί καὶ δέχεται ἔτερον. (id. ibid. p. 221.)

243. 9. ποῖα μόρια πρώτως κατεσκευάσθησαν] Vide ap. Plut. De Phys. Philos. Decr. v. 17., et Gal. Hist. Philos. c. 33. tom. xix. p. 331. quaestionem Τί πρῶτον τελεσιουργεῖται ἐν τῆ γαστρί; et plura ap. Haller, Physiol. xxix. 4. tom. viii. p. 256 sq. Cf. etiam Joan. Alex. ibid. p. 223 sq.

243. 11. πλοίου τρόπιν] Sic Aristot. ap. Plut. l. c.

244. 2. φλεβῶν μὲν κ. τ. λ.] Vide sup. ad p. 125. l. 1.

244. 5. ἀπετείνετο] Legendum videtur [ἀπετείνατο].

244. 7. Εἶτα ἡ σὰρξ κ. τ. λ.] Ἰδοὺ ἐνταῦθά φησιν ὅτι ἀπὸ τῆς σαρκὸς ταύτης γίνονται τὰ ἄρθρα.^a (Joan. Alex. ibid. p. 225.)

244. 9. καὶ ἡ κεφαλὴ κ. τ. λ.] Πάλιν οἱ δοξάζοντες μὴ ἄμα εἶναι τοῦ κυουμένου τὰ μόρια, τιθέασι καὶ τὴν ρῆσιν ταύτην φάσκοντες ὅτι '' ἰδοὺ ὁ 'Ιπποκράτης πρῶτόν φησι γίνεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἶθ' οὕτως τοὺς ὥμους.'' Φαμὲν δὲ ἡμεῖς ὅτι τάξις ἐστὶν αὕτη διδασκαλικὴ, οἰ μέντοι φυσική ' ἰδοὺ γάρ φησιν αὐτὸς παρακατιὼν ὅτι γίνονται τὰ σκέλη, εἶθ' οὕτως τὰ νεῦρα, ὅπερ ἄτοπον. ὥστε διδασκαλίας χάριν ἐποίησε τὸ τοιοῦτον. (id. ibid. p. 226.)

244. 12. νεῦρα] sc. ligamenta; vide sup. ad p. 204. l. 5.

244. 12. τὰς φύσεις τῶν ἄρθρων] Quid sit τὸ φύσεις hoc loco valde haereo, nam de sensu Gorr. et Foes. in Lexicis suis silent, et Latinorum interpretum alii verbum omnino neglexerunt, alii naturas articulorum exponunt, quod quidem nihil est. Significat tamen fort. articulorum origines, aut primordia, quam interpretationem mecum Scott communicavit, et paulum videtur confirmare cognatae vocis ἀπόφυσις significatio.

245. 4. Καὶ δὴ καὶ κ. τ. λ.] Δύο ἀποφάσεις ἐνταῦθά φησιν ὁ Ἱπποκράτης μίαν μὲν ὅτι τῷ ῥινὶ ἀναπνεῖ τὸ βρέφος ἔσω ὑπάρχον, ἐτέραν δὲ ὅτι τῷ στόματι τρέφεται, ὅπερ ἄτοπον. πρὸς μὲν γὰρ τὸ πρῶτόν φαμεν, εἰ τῷ ῥινὶ ἀναπνεῖ, ἐπεὶ ὑγρασία πλεονάζει ἀεὶ περὶ τοῦτο, ἔδει [τὴν εἰσπνοὴν ἔλκουσαν] ταύτην πνιγμὸν ἀπεργάζεσθαι πρὸς δὲ τὸ δεύτερόν φαμεν ὅτι, εἰ ἀπὸ τοῦ στόματος τρέφεται, ἔδει τὴν φλέβα ἐκείνην καὶ τὴν ἀρτηρίαν τὰς εἰς τὸν ὀμφαλὸν εἰσβαλλούσας ἀπομαραίνεσθαι νυνὶ δὲ οὐκ ἀπομαραίνονται. Εἰ δέ τις φαίη ὅτι καὶ ἀπομαραίνονται, ἔδει τὴν ὑγρότητα ἐκείνην τὴν διὰ τούτων φερομένην εἰς τροφὴν τοῦ βρέφους ἐν τῷ μήτρα εἰσβάλλεσθαι, καὶ εἰσβαλλομένην πλεονάζειν καὶ σῆψιν ποιεῖν, ῆτις ἔμελλε χαλεπὰ συμπτώματα ποιεῖν τῷ βρέφει ἡ καὶ αὐτῷ τῷ γυναικί. νυνὶ δὲ οὐδὲν τούτων ὁρῶμεν γινόμενον. (Joan. Alex. ibid. p. 226.)

245. 8. καὶ ἐς τὸν κύσσαρον κ. τ. λ.] Εὶ γὰρ τρέφεται ἀπὸ τοῦ στόματος, δῆλον ὅτι καὶ ἡ κόπρος δι' ἔδρας ἔρχεται κύσσαρον γὰρ νῦν λέγει τὴν ἔδραν ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ κύντερον, παρὰ τὸ ἔσχατον εἶναι τοῦτο τὸ μόριον, φημὶ δὲ τὴν ἀρχήν. (id. ibid. p. 226.) Cf. Pseudo-Gal. (An Anim. sit id quod in Utero est, c. 5. tom. xix. p. 176.) hunc ipsum Hippocr. locum exponens, κύσσαρον γὰρ τὸν ἀρχὸν εἴρηκε.

a ἀπὸ τῆς σαρκὸς κ. τ. λ.] Locum respicit sup, p. 224., ubi ait: φαμὲν δὲ ἡμεῖς ὅτι οὐ κυρίως αὕτη ἐστὶ σάρξ· πᾶσα γὰρ σὰρξ ὁμοιομερής ἐστιν, αὕτη δὲ ἀνομοιομερής ὑπάρχει, ἔχει γὰρ νεῦρα, φλέβας, ὀστᾶ. δεύτερον καὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ σαρκὸς γίνεται ἄρθρον· νυνὶ δὲ ἀπὸ ταύτης ἐστὶ τὰ ἄρθρα, ὡς γάρ φησιν αὐτὸς, διαρθροῦται.

b την άρχην] Videtur τον άρχον legendum.

245. 12. Καὶ γίνεται ήδη παιδίου] Πολλάκις λελεκται ήμιν ότι σκοπός έστι τῷ Ἱπποκράτει περὶ διαφόρων καιρῶν διαλαβεῖν, ἐν οἶς γίνεται ἡ γονὴ, ή θρέψις, ή κίνησις, ή ἀπότεξις. Καὶ ήδη μεν τὸν ένα καιρὸν ἐπεράτωσεν, ἐν ῷ ἐδημιούργησε τὸ βρέφος νῦν δὲ βούλεται σημειώσασθαι ἐν ποίω καιρῷ έτελείωσεν ή διαπλάττουσα το βρέφος διαπλαστική δύναμις, καί φησιν ὅτι μεν έπὶ ἀρρένων ἄχρι τριάκοντα ἡμερῶν τελειοῦται τὸ βρέφος, ἐπὶ δὲ θηλειῶν αχρι τεσσαράκοντα. "Καὶ πόθεν δηλον;" Φησὶν ὅτι ἐκ τῆς λοχείας καθάρσεως. "Τί δέ έστι λοχεία κάθαρσις;" 'Η μετὰ τὴν ἀπότεξιν φορὰ τῶν καταμηνίων. Καὶ ἐκ τούτου ἐστὶ στοχάζεσθαι ὅτι καὶ τὸ ἄρρεν βρέφος ἐν τριάκοντα ἡμέραις τελειοῦται, ὥσπερ φέρονται καὶ τὰ καταμήνια ἐν ταύταις οῦτω καὶ τὸ θῆλυ ἐν τεσσαράκοντα, ωσπερ καὶ ή λοχεία κάθαρσις ἐν ταύταις κατέρχεται. Καὶ ζητοῦσι "διὰ τί μη ἀθρόως, ωσπερ ἐπὶ τοῦ βρέφους, οὖτως ἐποίησεν ή φύσις κατενεχθήναι τὰ καταμήνια;" Καί φασιν ὅτι, εὶ ἀθρόως ἐφέροντο, ἐπειδή συμπάση κενώσει περιττωματική κενούται ὁ ζωτικὸς τόνος, ἔμελλεν αν ή γυνή, τοῦ ζωτικοῦ τόνου διαφορηθέντος, η ἀτονίαν τινὰ ὑπομεῖναι ή λειποθυμίαν, καὶ δέος ἢν μὴ ἀποθάνοι ἡ γυνή. Οὕτω μὲν Ἱπποκράτης σημειοῦται τὴν τελείαν διάπλασιν τοῦ θήλεος καὶ ἄρρενος. 'Ο μέντοι Γαληνὸς σημειοῦται ταῦτα έκ των αμβλυσμών και έκτρωμάτων, λέγων ότι εί έπι τριάκοντα ήμέραις έκτρώση ή γυνή, όρωμεν ὅτι ἄρρεν, εἰ δὲ ἐν τεσσαράκοντα, θῆλυ εἰ δ' ἐν εἴκοσιν, όρωμεν ότι αδιάπλαστόν έστι το βρέφος εί δε περαιτέρω των τριάκοντα ήμερων αμβλώσει ή γυνή, τότ' έστὶ θεάσασθαι, εὶ μεν ἄρρεν εἴη, τέλειον ἔχον τὸ είδος, εὶ δὲ θῆλυ, ἀτελές εὶ δὲ περαιτέρω τῶν τεσσαράκοντα, τότε καν θῆλυ καν άρρεν είη, πάντως έχει τὸ αίδοιον τέλειον. Καὶ ταῦτα μέν περὶ τούτων. δεί δὲ εἰδέναι ὅτι ἀντιπεπονθότως ἔχουσι τὰ καταμήνια εἰς τὴν τροφὴν τοῦ βρέφους. Ἡ μὲν γὰρ τροφή τοῦ βρέφους καταρχὰς μὲν ὀλίγη ἔρχεται οἱονεὶ σταλαγμός, είτα πλημμύρα, είτα πάλιν ύστερον πλεονάζει έπὶ δὲ τῆς λοχείας καθάρσεως τουναντίου, καταρχάς μέν πολύ έρχεται τὸ καταμήνιον, ὅσον δὲ προκόπτει, κατὰ μέρος δλίγον πάνυ. 'Αποροῦσι δέ τινες "διὰ τί ἡ λοχεία κάθαρσις επὶ μεν άρρενων ἄχρι τριάκοντα ήμερων φαίνεται, επὶ δε θηλειών αχρι τεσσαράκοντα;" Καὶ λέγομεν δύο λύσεις μίαν μεν ὅτι, καν ἔτερον ἀριθμον ώρίσαμεν άν, τὸ αὐτὸ εἴχετε ἡμῖν ἀπορησαι, καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον ἔμελλεν είναι δευτέραν δε, αεί τὰ παρὰ φύσιν επονται τοις κατὰ φύσιν. ως επίπαν οὖν τὰ καταμήνια, περιττώματα ὄντα, παρὰ φύσιν ὑπάρχουσιν' ταῦτα οὖν τῆ κατά φύσιν δημιουργία επονται τοῦ βρέφους, καὶ ωσπερ τὸ ἄρρεν τελειοῦται διὰ τριάκοντα ἡμερων, οὖτω καὶ ἡ λοχεία κάθαρσις έπομένη κενοῦται διὰ τριάκοντα ἐπὶ τῶν ἀρρένων καὶ ὥσπερ πάλιν τὸ θῆλυ διὰ τεσσαράκοντα, οὕτω καὶ ή λοχεία διὰ τεσσαράκοντα, εν οἶς ή θεωρία. (Joan. Alex. ibid. p. 227.)

245. 12. παιδίον] "Τί φησιν Ίπποκράτης παιδίον ἐγένετο; οὐκ ἐλέγετο ἡμῖνο ὅτι, ὅταν τὸ τέλειον εἶδος ἀπολάβη καὶ ἀποτεχθῆ, λέγεται παιδίον;"

c ἐλέγετο ἡμῖν κ. τ. λ.] sc. a Joanne Alex. sup. p. 206. l. 29. βρέφος δέ ἐστιν ὅταν ἄρχωνται τὰ μόρια ὡς μόρια τρέφεσθαι, παιδίον δὲ ὅταν ἄρξηται κινεῖσθαι ἄχρι τῆς μειρακιώδους ἡλικίας.

Τί οὖν φαμεν ; λέγομεν ὅτι καταχρηστικῶς νῦν τὸ βρέφος παιδίον καλεῖ. (id. ibid. p. 228.)

245. 12. τὸ μὲν ἄρρεν κ. τ. λ.] Εἰώθασι ζητεῖν ἐνταῦθα "διὰ τί τὸ μὲν ἄρρεν ἐν τριάκοντα τελειοῦται ἡμέραις, τὸ δὲ θῆλυ ἐν τεσσαράκοντα;" Καί εἶσι πιθαναὶ λύσεις, καὶ φυσικαὶ, καὶ ἀριθμητικαὶ, τὰς γὰρ ἀληθεῖς λύσεις οὐδεὶς έπίσταται, εί μή ὁ Δημιουργός μόνος. Είσιν οὖν αί φυσικαί αὖται, ὅτι τὸ άρρεν έν τοις δεξιοίς μέρεσι δημιουργείται, τὸ δὲ θηλυ έν τοις άριστεροίς. (τὰ γὰρ δεξιὰ θερμότερά εἰσι φύσει, τὰ δὲ θερμότερα έτοίμως διαπλάττουσι,) καὶ ὅτι ἐκ θερμοτέρου καὶ δριμυτέρου σπέρματός ἐστι τὸ ἄρρεν, τὸ δὲ θῆλυ, ώς έξ ύγροτέρου σπέρματος ύπάρχον καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ κόλπω ψυχροτέρω οντι καὶ ύγροτέρφ, διά τοι τοῦτο ἐν πλείονι τελειοῦται χρόνφ. Αὖται μὲν αἰ φυσικαί, αί δὲ ἀριθμητικαί αὖται. Προηγείσθωσαν δὲ τῆς λύσεως δύο λήμματα, ων τὸ πρῶτόν ἐστι' πάντες οἱ ἀριθμητικοὶ ωμολόγησαν τὴν μονάδα μὴ είναι αριθμόν, πας γαρ αριθμός έκ μονάδων σύγκειται πως ούν δυνατόν αὐτήν είναι ἀριθμόν; διότι πᾶς ἀριθμὸς ἡ περιττός ἐστιν ἡ ἄρτιος. καὶ πᾶς ἄρτιος δύναται είναι, ή δε δυάς μόνη άρτία έστιν, οὐ μέντοι δύναται είναι και περιττή. Δ έστι μεν οὖν ἀρχὴ τῶν περιττῶν τὰ τρία, τῶν δὲ ἀρτίων τὰ τέσσαρα. Πρέπει δε τὰ περιττὰ τῷ ἄρρενι, ὡς [ἄτμητον] ἔχοντι [τὸ αἰδοῖον,] (καὶ ὁ περιττὸς γὰρ ἄτμητος,) [τῷ δὲ θήλει] ὁ ἄρτιος, ὡς τετμημένον ἔχοντι τὸ αἰδοῖον. Ταῦτα γαρ οδυ συντιθέμενα μετά του τέλειου αριθμου του δέκα - (οδτος γαρ τέλειος έστιν άριθμός, διὸ καὶ δεκάς οίονεὶ δεχάς ὑπάρχει πάντας γὰρ τοὺς ἀριθμοὺς έδέξατο·) συντιθέμενα γὰρ τὰ τρία μετὰ τοῦ δέκα, τριάκοντα ποιοῦσι· τὰ δὲ τέσσαρα συντιθέμενα, τὰ τεσσαράκοντα ἀποτελοῦσι. καὶ διὰ τοῦτο τὸ μέν θήλυ έν τεσσαράκοντα τελειούται, τὸ δὲ ἄρρεν έν τριάκοντα. Αὐται μὲν οὖν αί πιθαναὶ λύσεις. οὐ πάντως δὲ ἐν τοιούτω καιρώ τελειοῦται ταῦτα, ἀλλ' έστιν ὅτε καὶ πρωϊαίτερον τῶν τριάκοντα τελειοῦται τὸ ἄρρεν, ὡσαύτως καὶ τὸ θηλυ περαιτέρω των τεσσαράκοντα. άλλα το ἐπίπαν ηβουλήθη ὁ Ἱπποκράτης εlπείν. (id. ibid.)

246. 1. τριάκοντα ἡμέραις κ. τ. λ.] Cf. sup. ii. 5. § 7.; Hipp. De Alim. tom. ii. p. 23., cum Gal. Comm. iv. 20. tom. xv. p. 407.

247. 1, 2. τὸ μὲν ἄρρεν—τὸ δὲ θῆλυ] Lege cum Must. $[τ\hat{\varphi}]$ μὲν [ἄρρενι]— $[τ\hat{\varphi}]$ δὲ [θήλει]. De o et ω confusis vide sup. ad p. 164. l. 6.; occurrit υ pro ει (idem enim fere sonabant,) sup. p. 206. l. 13., et inf. p. 257. l. 7. Eundem errorem vide ap. Joan Alex. ibid. p. 229. l. 14.

247. 2. τρείς μηνες κ. τ. λ.] Cf. sup. ii. 5. § 8.

247. 7. Τὸ δὲ παιδίον κ. τ. λ.] Cf. Melet. p. 9. l. 5 sq.

248. 3. ό χρόνος τοῦ τόκου] Cf. sup. ii. 5. § 9.

248. 4. σκαρίζοντι] id quod ἀσκαρίζοντι ap. Hipp., quae duae

d Videtur aliquid corruptum aut omissum, quod corrigant arithmetici.

 $[\]epsilon$ μετὰ τὸν τέλειον ἀριθμὸν τὸν δέκα] Videtur legendum μετὰ τοῦ τελείου ἀριθμοῦ τοῦ δέκα, ut inf. l. 22.

ejusdem vocis formae ea confirmant quae sup. ad p. 110. l. 10. de voce $\sigma \phi a \lambda i \zeta \omega$ dicta sunt.

249. 9. δπότερον] sc. σῶμα.

251. 1. στενώτεραι] Lege στενότεραι, ut alibi passim.

251. 7. σίκυον] "Cucumerem quidem Graeci simpliciter σίκυον "vel σίκυν appellant, quem nos privatim cucumerem vocamus, cibis "aptum, &c." Gorr. Defin. Med., ubi plura de ejus speciebus. Vide etiam Schneid. in Ind. ad Theophrast., et Spreng. ad Diosc. De Mat. Med. ii. 161, 162. tom. ii. p. 467, 468.

251. 8. σικυηλάτω] Vox semel tantum inventa, idem quod σικυή-

ρατον significans. Vide H. Steph. Thes. Gr. ed. Lond.

251. 9. ἀρυστῆρα] "ἀρυστὴρ vas est aliquod cavum ad hauriendum "aptum, velut cotyla, cyathus, aut calix." (Foes. Oecon. Hipp. ubi

plura vide.

252. 2. $\pi\eta\rho\omega\theta\dot{\epsilon}\nu$] — " quo loco notandum in primis, quod Hipp. " mutilati vocabulum usurpat ($\tau\dot{\delta}$ $\pi\eta\rho\omega\theta\dot{\epsilon}\nu$, et $\tau\dot{\delta}$ $\pi\epsilon\pi\eta\rho\omega\mu\dot{\epsilon}\nu\sigma\nu$,) " non pro eo cui pars aliqua abscissa sit, sed pro eo cui vel distorta " est, vel luxata, vel alio hujusmodi malo affecta." (Cagnati Var. Observ. i. 2. p. 16.)

252. 8. τῶν πεπηρωμένων τὰ ὑγιῆ] Legendum videtur ex Hipp. [τὸ πεπηρωμένον τῷ ὑγιεῖ]: de o et ω, itemque de ει et η confusis, jam saepius dixi. Totum locum explicatum vide ap. Cagnati Var.

Observ. i. 3. p. 20 sq.

252. 12. ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος] Cf. Hipp. De Genit. tom. i. p. 371. init., 379., De Aëre, Aq. et Loc. p. 551., De Morbo Sac. p. 594, 595., De Morb. iv. init. tom. ii. p. 324.; Gal. Defin. Med. c. 439. tom. xix. p. 449., (ubi pro ἡδονἡ legendum γονἡ notat Dietz;) Democr. ap. Plut. De Phys. Philos. Decr. v. 3., Gal. Hist. Philos. c. 31. tom. xix. p. 322.; Joan. Alex. Comm. in Hipp. "De Nat. Pueri," p. 233. l. 32 sq. Vide Dietz ad Hipp. De Morbo Sac. p. 152.

253. 1. ἀπὸ τῶν στερεῶν καὶ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν] Quomodo hic locus Hippocr. cum alio in principio ejusdem libri (p. 371.) f conciliandus

sit, vide ap. Cagnati Var. Observ. i. 2. p. 13 sq.

253. 2. τῶν δύο χολῶν] sc. ξανθῆς καὶ μελαίνης: cf. sup. p. 132. l. 13.; Hipp. De Nat. Hom. tom. i. p. 352, 353. Notandum est tamen hoc loco Hipp. pro τῶν δύο χολῶν habere χολῆν (sc. ξανθῆν, vide sup. ad p. 239. l. 5.,) et ὕδωρ, de qua re vide Gorr. ad loc. Annot. 17.; itemque Littré, Oeuvres d'Hipp. tome i. Introd. p. 185. sq.

f Operae pretium est notare ap. Hipp. p. 371. pro $\dot{v}\gamma\rho\sigma\hat{v}$ legi $\dot{v}\gamma\iota\dot{\epsilon}\sigma s$ in Cod. MS. Oxon., quem litera I designavi.

- 253. 8. μᾶλλον τοῦ καιροῦ] τὸ γὰρ μᾶλλον τοῦ καιροῦ σύνηθες αὐτῷ (sc. Hippocr.) λέγειν ἀντὶ τοῦ μᾶλλον τοῦ προσήκοντος. (Gal. Comm. in Hipp. "De Acut. Morb. Victu," iii. 13. tom. xv. p. 661.) Vide Hipp. De Acut. Morb. Victu, tom. ii. p. 55. l. 7, 11.; Foes. Oecon. Hipp.
- 254. 1. συντελεῖ τῷ ἀνδρὶ ἡδομένη] "hoc est, et incipit una cum "viro affici voluptate, et desinit simul cum illo; est enim haec ele- "gans verborum συντελεῖν καὶ διατελεῖν apud Graecos signifi- "catio." (Gorr. ad loc. Annot. 20.)
- 255. 3, 4. ὀνειρώττ.—ἐξονειρώττ.] Nota vim intensivam τοῦ ἐξ: significat enim ὀνειρώττω, per somnum veneris ludibrio tentari; ἐξονειρώττω, per somnum semen emittere.
 - 255. 8. Οἱ δὲ εὐνοῦχοι κ. τ. λ.] Cf. sup. p. 225.
- 255. 9. ἀμαλδύνεται] ἀμαλδύνεται, αὐτῷ (sc. Hippocr.) σύνηθες, τὸ οἷον ἀφανίζεται, καὶ τὸ οἷον ἀμαυροῦται. (Gal. Gloss. Hipp. tom. xix. p. 76.) Cf. Erot. Gloss. Hipp. p. 56.
- 256. 2. τὰ νεῦρα] sc. fort. Vasa Deferentia, quae nervos appellat Cels. vii. 18. p. 413., aut ipse Funiculus Umbilicalis.
- 256. 3. "Οσοι δὲ καὶ ἐκκρίνουσι κ.τ.λ.] Vide Casp. Hofm. Comm. in Gal. " De U. P." § 1034.; Haller, Physiol. xxvii. 2. § 16. tom. vii. p. 543.
- 256. 6. ἐν τοῖς γεννητικοῖς μορίοις] Hoc nomine alibi semper partes genitales in universum designat Noster, hic loci autem specialiter loqui videtur: an Vasa Spermatica memorat?
- 257. 1. φλέβες] i. e. (ut videtur,) arteriae; utrumque enim vasorum genus Hippocr. et ejus aequales φλέβας appellasse notissimum est: cf. Pallad. Comm. in Hipp. "Epid. VI." vi. 2. tom. ii. p. 153.; Ruf. Eph. p. 42.; Gal. De Foet. Form. c. 3. tom. iv. p. 672., De Hipp. et Plat. Decr. vi. 8. tom. v. p. 574., De Caus. Morb. c. 3. tom. vii. p. 14. Vide Dietz ad Hipp. De Morbo Sac. p. 158.
- 257. 5—7. ὅταν—ἀδρωθῶσιν] Hunc locum non omnino corrigere possum; videtur tamen [τῷ] τε [ἄρρενι] καὶ [τῷ θήλει] legendum, (cf. sup. ad p. 247. l. 2.) quod idem valeret quod καὶ τῷ παιδὶ —καὶ τῷ παρθένω ap. Hipp.
- 257. 8. δίδυμα] De gemellorum generatione cf. Hipp. De Nat. Pueri, tom. i. p. 422., De Vict. Rat. i. p. 652, 653.
- 258. 1. ἐν κατοχῆ] Videtur aliquid corruptum, quod tamen corrigere nequeo, nisi fort. τὸ ἐν abjiciendum sit, et κατοχὴ legendum cum Must.; sed et haec ipsa correctio non omnino placet.
- 258. 2. τὸ μὲν ενον] Quod ad sensum attinet, bene esset τὸ μὲν [ἰσχυρὸν ἀποπεμπόμ]ενον: cf. sup. p. 257. l. 14.
 - 258. 3. ἐν τῆ δεξιῆ] sc. μήτρα: sic semper fere ap. Gal.

258. 4. Γυναικὶ κ. τ. λ.] Cf. Hipp. De Morb. Vulg. ii. 1., Aph. v. 53. tom. iii. p. 431, 746.; De Morb. Mul. i. 44. tom. ii. p. 649.; Cels. ii. 8. p. 72.; Gal. De U. P. xiv. 8. tom. iv. p. 178., De Loc. Aff. vi. 5. tom. viii. p. 436, 437.

اذا كانت المرأة حاملا فضهرت ثدياها بغتة فانها تسقط اذا كانت المرأة حاملا فضهر احد ثدييها وكان حهلها توأما فانها تسقط احد طفلم اذزا كان الضامر هو الثدي الايهن اسقطت الذكر وان كان الضامر هو الثدي الذكر وان كان الضامر هو الثدي الايسر اسقطت الانثي م (Honain, Aph. v. 36, 37, p. 46)

Καὶ οὖτος ὁ ᾿Αφορισμὸς ἐξ ἐκείνων ἐστὶν, οὖς ἔφαμεν ἔνδειαν τῆς τροφῆς σημαίνειν τῷ ἐμβρύῳ. Κοιναὶ γάρ τινές εἰσι φλέβες ὑστερῶν τε καὶ τιτθῶν, αἵτινες ὅταν ἐνδεῶς ἔχωσιν αἵματος, ἰσχνοὺς μὲν τοὺς τιτθοὺς ἀποφαίνουσι' τῆ δὲ ἀτροφία ποτὲ μὲν ἀναιροῦσι τὸ ἔμβρυον, ἔστι δ' ότὲ πρὸς ἔκκρισιν παρορμῶσι διὰ τὴν αἰτίαν ἡν αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ Φύσεως Παιδίου γράφει κατὰ τήνδε τὴν ῥῆσιν' [tom. i. p. 418.] " Ἡ τροφὴ καὶ ἡ αὕξησις τὰ " ἀπὸ τῆς μήτρας κατιόντα, οὐκέτι αὐτάρκη τῷ παιδίῳ ἐστὶν, ὅταν οἱ δέκα μῆνες " παρέλθωσι, καὶ τὸ ἔμβρυον αὐξηθῆ' ἔλκει γὰρ ἀπὸ τοῦ αἵματος εἰς έωυτὸ [τὸ] β " γλυκύτατον, ἄμα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γάλακτος ἐπαυρίσκεται ὀλίγον. "Οταν δ' αὐτῷ ' ταῦτα σπανιώτερα γένηται, καὶ ἀδρὸν ἢ τὸ παιδίον, ζητοῦν τε πλέον τῆς ὑπαρ- " χούσης τροφῆς, ἀσκαρίζει, καὶ τοὺς ὑμένας ῥηγνύον ἀρχὴν ἀποκυήσεως παρέ- ' χει τῆ μητρί.'' (Gal. Comm. in Hipp. " Aph.'' v. 37. tom. xvii. p. ii. p. 828.)

"Οπερ ὁ προγεγραμμένος 'Αφορισμὸς ἐπ' ἀμφοτέρων ἔλεγε τῶν τιτθῶν, τοῦθ' οὖτος ἐπὶ θατέρου. Διὰ δὲ τὴν προειρημένην αἰτίαν τῆ κοινωνία τῶν φλεβῶν τὸ κατ' εὐθὸ τοῦ μειωθέντος τιτθοῦ μὲν δν ἔμβρυον ἐκτιτρώσκεται' τὸ δ' ὅτι διδύμων ὅντων, ἄρρενός τε καὶ θήλεος, ἐὰν μὲν ὁ δεξιὸς τιτθὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ ἄρρεν μόνον, ἐὰν δ' ὁ ἀριστερὸς, τὸ θῆλυ διαφθείρεται, ἐξ ἐκείνης ἤρτηται τῆς δόξης αὐτοῦ, [Aph. v. 48.] "Εμβρυα τὰ μὲν ἄρρενα ἐν "τοῖς δεξιοῖς, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μᾶλλον." (id. ibid. p. 829.)

Έαν έξαίφνης, φησί, (τουτέστιν ἄνευ φανερας αἰτίας,) ἰσχνοὶ γένωνται οἱ μασθοὶ τῆς γυναικὸς ἐν γαστρὶ ἐχούσης, ἐκτιτρώσκει
ἔνδειαν γὰρ καὶ ἔλλειψιν αἵματος ἀπαγγέλλουσι, δι' ῆς ἀναιρεῖται τὸ ἔμβρυον
ἔστι δὲ ὅτε καὶ πρὸς ἔκκρισιν παρορμαται τῆ ἀπορία τῆς τροφῆς λακτίζον καὶ
σκαρίζον καὶ διαρρηγνύον τοὺς χιτώνας. (Theoph. Comm. in Hipp. "Aph."
v. 36. tom. ii. p. 464.)

g τὸ γλυκύτατον] Sic Hipp. l. c., om. τὸ Gal.

Τὸ ἄρρεν ἐν τῷ δεξιῷ κόλπῳ τῆς μήτρας ζωογονεῖται, διότι ὡς ἐπίπαν θερμότερός ἐστι τοῦ ἀριστεροῦ, τὸ δὲ θῆλυ ἐν τῷ ἀριστερῷ ὅτι ψυχρότερός ἐστι τοῦ δεξιοῦ. ἐὰν οὖν ἐγκυμονούση γυναικὶ, δίδυμα ἐχούση, ὁ δεξιὸς μασθὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ ἄρρεν ἐκτιτρώσκει, ἐπειδὴ τὰ κατὰ εὐθυωρίαν μᾶλλον πάσχει εἰ δὲ ὁ ἀριστερὸς μασθὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ θῆλυ, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν εἰ δὲ ἀμφότεροι οἱ μασθοὶ ἰσχνοὶ γένωνται, ἀμφότερα ἐκτιτρώσκει, τῷ λόγῳ τῆς ἐνδείας τῆς τροφῆς λιμαγχονούμενα γὰρ τὰ ἔμβρυα σκαρίζουσι καὶ σπαράσσουσι τὰ ἀρτήματα, καὶ οὕτως ἡ γυνὴ ἐκτιτρώσκει. (id. ibid.)

Τῆ γὰρ ἐνδείᾳ τῆς τροφῆς τῆς ἐκ τῶν Φλεβῶν γίνεται τοῦτο, κοινῶν ὅντων μητρῶν καὶ μαστῶν. (Damasc. Comm. in Hipp. "Aph." v. 36. ibid.)

'Ο γὰρ Ἱπποκράτης δόξαν ἔχει τὰ ἔμβρυα ἐν τοῖς δεξιοῖς τὰ ἄρρενα, ἐν δὲ τοῖς εὐωνύμοις τὰ θήλεα τίκτεσθαι. (id. in Aph. 37. ibid.)

"Dum mulier in utero habet, vena quae egreditur ab hepate "et concava vocatur, dividitur in duas partes; una ad mammillas

"fert sanguinem qui propter loci positionem in lac mutatur, al-

" tera ad uterum. Nam antea non nutritur lacte infans dum adhuc

"in utero est, ut, dum natus fuerit, habeat unde sustentetur. Et

" tale quid patitur in istis Natura, quale paterfamilias, dum vult

" egredi civitatem, prius sibi cibum transmittit, ut, dum egressus

" fuerit, habeat unde vivat: sic et Natura partem sanguinis trans-" mittit ad mammillas, et partem ad uterum. Et quod mammillae

" arescunt ac extenuantur, significat esse indigentiam nutrimenti

" infantis; qui, indigentiam non ferens, se volvendo rumpit mem-

" branas quibus in utero continetur, et sibi ad nativitatem viam

" parat, ac foras exit." (Pseudo-Oribas. Comm. in Hipp. "Aph." vi. 9. p. 217.)

"Si altera mammilla extenuetur, hoc est, utraque, significat quod geminos fert in utero: et quae harum mammillarum prima extenuata fuerit, ex ea parte amittitur infans mortuus: id est, si dextra, masculum amittit mortuum, et foeminam parit, (quia

" masculus in dextra jacet parte, foemina in sinistra;) si vero ex-

"tenuetur sinistra, foeminam amittet mortuam, et marem pariet."
(id in Aph. vi. 10. p. 218.)

258. Q. ἀρτηρίαι καὶ φλέβες] sc. art. et venae Spermaticae.

259. 6. ὀρρώδους] ὀρρὸς, τὸ ὑδατῶδες καὶ ἀφιστάμενον τοῦ γάλακτος, ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἀπ' αὐτοῦ. (Hesych. Lex.) Vide Gorr. Defin. Med.; Foes. Oecon. Hipp.; H. Steph. Thes. Gr.

260. 3. ἀδενοειδῶν σωμάτων] Dicit gland. Prostatam; " non enim " debent duae dici, ut fere veteres," e. g. Anon. Isag. Anat. c. 27., Gal. l. c. (Haller, Physiol. xxvii. 1. § 27. tom. vii. p. 464.

261. 1. τῶν εἰς τὰς μήτρας ἰόντων ἀγγείων κ. τ. λ.] De partibus seminalibus vide Gal. De Sem. i. 15. tom. iv. p. 565 sq.

261. 6. Ἐν δὲ τῆ πλάνη κ.τ.λ.] Cf. sup. p. 224. l. 12: 226. 1: 240. 5.

261. 17. μείζους οντες] Cf. sup. p. 210. l. 4: 222. 7: 224. 2.

263. 10. τὸ δ' αὖ τῶν θηλειῶν στενὸν καὶ βραχύ] Tubas Fallop. designat; vide Haller, Physiol. xxviii. 2. §. 30. tom. vii. p. ii. p. 101.

263. 16. Διὰ τί δ' οὐκ εἰς αὐτοὺς κ. τ. λ.] Cf. Gal. De Sem. i. 17.

tom. iv. p. 590 sq.

- 263. 18. ἐπιδιδυμίδα] μόριον δέ ἐστιν αὕτη τοῦ ζώου κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικείμενον τοῦ ὅρχεως, ὡς καὶ τοὕνομα ἐνδείκνυται. (Gal. De Sem. i. 15. tom. iv. p. 565.) Cf. id. Gloss. Hipp. in v. μήτρη, tom. xix. p. 123. Nonnunquam tamen παραστάτης et ἐπιδιδυμὶς idem significant; vide Gal. Gloss. Hipp. in v. παραστ. p. 128.; Anon. Isag. Anat. c. 22. Quibusdam etiam τὸ ἐπιδιδυμὶς videtur designare non quod nos epididymidem vocamus, sed unam e testium tunicis. Vide Gorr. Defin. Med.; Vesal. De Hum. Corp. Fabr. v. 13.
- 264. 13. ὁ δίδυμος] καλεῖ γὰρ Ἡρόφιλος οὕτω τὸν ὅρχιν. (Gal. De U. P. xiv. 11. tom. iv. p. 193.) Alibi fere semper in plur. occurrit.
 - 265. 2. μαλακώτεροι τῶν τοῦ θήλεος] Cf. sup. p. 210. l. 5.

265. 5. διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας] sc. fort. sup. c. 36. § 11.

- 265. 6. ὑγρότεροι] aridiores habet Crass., qui ξηρότεροι videtur legisse, et hoc quidem postulat sensus, cf. sup. l. 2., ubi maris testes ὑγρότεροι dicuntur.
 - 265. 15. μûs] sc. musc. Cremaster; cf. sup. ad p. 225. l. 13.
 - 266. 5. Ίπποκρ. ήμᾶς ἐδίδασκε] sc. in locis inf. laudatis § 11, 12.
- 267. 1. Ἐπειδή γὰρ κ.τ. λ.] Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iv. 15. tom. xv. p. 401., et in "Epid. II." iii. 36. tom. xvii. p. i. p. 454.
- 267. 3. τὰς γὰρ ἀπὸ τοῦ θώρακος κ.τ.λ.] Anastomoses respicit inter art. Epigastricas et Mammarias; de qua re plura vide ap. Haller, Physiol. xxviii. 1 § 14. tom. vii. p. ii. p. 20 sq.

267. 3. τàs γàρ] γàρ sententiam turbat, et bene abesset.

267. 5. ὑποχόνδρια] ὑποχόνδρια δὲ, τὰ ὑπὸ τοῖς χόνδροις μυώδη. (Ruf. Eph. p. 51.)

267. 5. ὑπογάστριον] τὸ δὲ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ, ὑπογάστριον καὶ

ητρον. (id. ibid.)

267. 12. ⁷να, ⁶ταν κ. τ. λ.] Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iv. 15. tom. xv. p. 401. et in "Epid. II." iii. 36. tom. xvii. p. i. p. 455.

268. 2. [ἐπιρρέη] Lege ἐπιρρεῖ cum C.E., sic enim habet quoque

Gal. locis sup. cit.

268. 2. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον κ. τ. λ.] Sic Arist. Hist. An. vii. 11. § 2: x. 7. 13.; sed hoc non semper fieri notat Haller, l. c.

269. 9. Οῦτως μέν δή κ. τ. λ.] Cf. Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iv. 15. tom. xv. p. 401, 402., et in "Epid. II." iii. 36. tom. xvii. p. i. p. 455.

269. 9. Τὰ γάλακτα κ. τ. λ.] Τῷ γάλακτι γένεσις ἐξ αΐματός ἐστιν ακριβώς πεπεμμένου, την δ' ακρίβειαν της πέψεως αὐτῷ ὁ χρόνος της πρὸς τὸ φέρον ἀγγεῖον ὁμιλίας προσδίδωσι, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς Περὶ Χρείας Μορίων. [xiv. 10. tom. iv. p. 322.] Τοίς γάρ τιτθοίς οὐκ ἐκ τῶν πλησίον άγγείων, άλλα έκ του μακροτάτου διαστήματος ή Φύσις αξμά τε και πνευμα παρέχει. Ἐπειδή δὲ τὰς μήτρας τε καὶ τιτθοὺς εἰς ένὸς ὑπηρεσίαν τοῦ ἔργου παρεσκεύασεν ή Φύσις, συνήψεν αὐτὰ διὰ ἀγγείων τινῶν, ἵνα, ὅταν μὲν ἐν ταῖς μήτραις αὐξάνηταί τε καὶ διαπλάττηται τὸ ἔμβρυον, ἐκείνω μόνω τὴν ἐξ ἀμφοτέρων αί κοιναὶ φλέβες ἐπάρδωσι τροφήν ὅταν δὲ ἀποκυηθὲν ἡ, τοῖς τιτθοῖς αὖθις ἐπιρρεῖ σύμπασα. "Οσον δὲ ἀθροίζεται ταῖς γυναιξὶ, μὴ ἐν γαστρὶ έχούσαις, περιττόν, έκκρίνει ή Φύσις έφ' έκάστω μηνί διά των είς τάς μήτρας καθηκόντων άγγείων, έπειδαν δε κύωσιν, έλκει το έμβρυον εξ αυτών την τροφήν. Οὕτω μὲν δὴ " γάλακτα τῶν ἐπιμηνίων ἀδελφά" φησιν Ίπποκράτης, " της μεν ὀκταμήνου ἀπαρτιζούσης, της δε τροφης ὑπερβαλλούσης." 'Ως δε έκ της των τροφων μεταβολης το γάλα γένηται φησιν αὐτος έν τῷ Περὶ Φύσιος Παιδίου [tom. i. p. 401.] " όκόταν κινηθή τὸ ἔμβρυον, τότε δή ἐπιση-" μαίνει καὶ τὸ γάλα τῆ μητρί οἱ γάρ μαζοὶ αἴρονται καὶ αἱ θηλαὶ ὀργῶσι, " τὸ δὲ γάλα οὐ χωρέει. Οκόταν δὲ αἱ μῆτραι ὀγκηραὶ ἐοῦσαι " ύπὸ τοῦ παιδίου [πιέζωσι] κ τὴν κοιλίην τῆς γυναικὸς, τῆς δ' ὁκόταν πλή-" ρεος ἐούσης ὁ πιεσμὸς γένηται, ἀποπηδα τὸ πιότατον ἀπό τε τῶν βρωτῶν " καὶ τῶν ποτῶν ἔξω ἐς τὸ ἐπίπλοον καὶ τὴν σάρκα," καὶ τὰ λοιπά. Καθάπερ καὶ έν τῷ Περὶ Γυναικείων λέλεκται αὐτῷ, ἔνθα φησί [Lib. i. tom. ii. p. 706.] "τὸ δὲ γάλα ὅκως γίνεται,¹ εἴρηταί μοι ἐν τῆ Φύσει τοῦ Παιδίου " τοῦ ἐν Τόκφ. Ἐπὴν δὲ [κυῖσκηται] m ἡ γυνὴ, καταμήνια οὐ μάλα χωρέει, " πλήν ἔστιν ήσιν όλίγα· τρέπεται γάρ εἰς τοὺς μαστοὺς τὸ γλυκύτατον τοῦ " ύγροῦ ἀπὸ τε τῶν σιτίων καὶ τῶν ποτῶν καὶ ἐκθηλάζεται." Διὸ οἱ τιτθοὶ τοις στέρνοις εὐλόγως πρόσκεινται εἰ γὰρ ἔνεκα γάλακτος γεγόνασι, τὸ γάλα δέ έστιν, ως έρρέθη, ακριβως είργασμένη τροφή, κατ έκείνην μάλιστα έδει χώραν τιθέναι τὰ τούτου ἀγγεῖα, καθὰ ῥᾶστον ἄμα καὶ ὅκιστα πληθος τοῦ γάλακτος άκριβως είργασμένον συνίστασθαι δύναται " Καὶ μᾶλλον τοῦτο πάσχουσιν αἱ τῶν γυναικῶν πρωτοτόκοι' ἐπιλείπει γὰρ " τοίσι παιδίοισιν ή τροφή ές τὸ ἀρκέσαι ἄχρις αν δέκα^η μηνων." [De Nat.

Pueri, tom. i. p. 418.] Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ. [p. 421.] "τὰ μὲν ἐλάσσω τροφήν

h ἀποκυηθέν] Sie Gal. De U. P. tom. iv. p. 176., ἀποκνηθέν vul.

i γένηται] Legendum videtur γίνεται: cf. inf. 1. 26.

k πιέζωσι] Sic Hipp. l. c., πιέζουσι vul.

¹ γίνεται] Sic Hipp. l. c., et Sozom., (Ed. Princ., Venet. 1617. 8vo.,) γίνηται vul.

m κυΐσκηται] Sic Hipp. l. c., κυΐσκεται vul.

n ἃν δέκα] Sic Sozom., ἃν τῶν δέκα Hipp. l. c., ἕνδεκα vul.

" ἐν τοῖσιν ἐμβρύοισιν ἔχοντα θᾶσσον τίκτει, τὰ δὲ πλείω ὕστερον." 'Η γοῦν Φύσις αὐτὸ προὐνοήσατο τῶν παίδων τροφὴν, παρασκευάσασα τὸ γάλα τῆς μητρὸς, ὅπερ ἄριστόν ἐστι, πλὴν εἰ μὴ τύχῃ νενοσηκός. εἰκὸς γάρ που τῆς μητρὸς ἄμεμπτον εἶναι τό τε σύμπαν σῶμα καὶ γάλα. 'Εξ αἵματος μὲν οὖν ἔτι κυουμένοις ἡμῖν ἡ τροφὴ, ἐξ αἵματος δὲ καὶ ἡ τοῦ γάλακτος γένεσις, ὀλιγίστην μεταβολὴν ἐν τοῖς μαστοῖς προλαβόντος. Τὸ δὲ γάλα σύγκειται ἐκ τριῶν οὐσιῶν ἀνομοιομερῶν, μιᾶς μὲν τῆς ὀρρώδους τε καὶ λεπτῆς' ἐτέρας δὲ τῆς παχείας τε καὶ τυρώδους' καὶ τρίτης τῆς ἐλαιώδους τε καὶ λιπαρᾶς. 'Ο δὲ λέγει πρὸς δεκάμηνον τεινόντων * * * "
ὅμοιόν ἐστι τῷ λεγομένῳ ἐν τῷ Περὶ Γυναικείων * *

* καὶ γὰρ ἐν τοῖς ᾿Αφορισμοῖς εἶπεν [v. 52.] " Γυναικὶ ἡν ἐν "γαστρὶ ἐχούση γάλα ἐκ τῶν μαζῶν πολὺ ῥυῆ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει." Τοῦτο δὲ οὐ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας γεννᾶται. (Gal. Comm. in Hipp. " Epid. II." iii. 36. tom. xvii. p. i. p. 454 sq.)

269. 10. ἐπιμηνίων] id quod vulgatius καταμήνια, menstrua. Cf. Arist. Hist. An. x. 7. § 11.; Aret. De Caus. et Sign. Acut. Morb. i. 9: ii. 2. p. 18. l. 15: 33. 3., De Cur. Acut. Morb. ii. 10. p. 288. l. 9.

269. 10—270. 2. τη̂s—ὑπερβαλλ.] om. Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iv. 15. tom. xv. p. 402. Brevis sane et obscura sententia, quae tamen significare videtur, lac et menstrua inter se quasi cognata esse, quia eadem est materia utriusque; mammas enim in sui substantiam trahentes alimentum (sc. sanguinem,) lac facere, quum abundat quidem sanguis et commutatur; et hoc fieri ait octavo mense. Plura autem vide ap. Hieron. Mercurial., et Franc. Valles., Comment. ad loc.

270. 1. δλης] om. Gal. Comm. in Hipp. "Epid. II.," et abesse mallem.

270. 4. ἐπισπᾶθαι] lege, ἐπισπᾶσθαι.

270. 12. Γυναικὶ κ. τ. λ.] ἡν δὲ στερεοὶ οἱ μαστοὶ ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει add. Hipp. Cf. Hipp. De Morb. Vulg. ii. 6. tom. iii. p. 465.; Cels. ii. 7. p. 58.; Gal. Comm. in Hipp. "De Alim." iv. 15. tom. xv. p. 402., et in "Epid. II." iii. 36. tom. xvii. p. i. p. 457.

اذا جري اللبن من ثدي المرأة الحبلي دل ذلك علي ضعف من طغلها ومتي كانت المثديان مكتنزتين دل ذلك علي ان الطغل الثديان مكتنزتين دل ذلك علي ان الطغل صحيح قوي (Honain, Aph. v. 51. p. 48.)

Κατ' ἐκείνον δηλονότι τὸν χρόνον ρεῖ τὸ γάλα, αἶς αν φαίνηται ρέον, ἡνίκα φύσιν ἔχει ταῖς κυούσαις γεννασθαι. οὐ γὰρ δὴ κατά γε τοὺς πρώ-

τους μῆνας γεννᾶται, τὸ δ' ὅλως ῥεῖν αὐτὸ καὶ μὴ μένειν ἔνδον ἐκ τοῦ πλέον ἀθροίζεσθαι γίνεται. Πλέον δ' ἀθροίζεται πληρουμένων ἐπὶ πλέον τῶν κοινῶν ἐν τιτθοῖς πρὸς τὰς ὑστέρας φλεβῶν πληροῦνται δ' ἔτι μᾶλλον, ὀλίγον ἀναλίσκοντος τοῦ κυουμένου. Τοῦτο δ' αὐτὸ γίνεται διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ. Δῆλον οὖν ὅτι τοὺς τιτθοὺς οὐκ ἰσχνοὺς φαίνεσθαι χρὴ, καθάπερ ὅτ' ἦν ἀκύμων ἡ γυνή, (τοῦτο γὰρ σημεῖον ἔνδειαν αἵματος ἐνδείκνυται, διὰ τοῦτο ἐπὰ αὐτῶν διαφθείρεται τὸ ἔμβρυον,) οὐθ οὕτως μεστοὺς ὡς ἀπορρεῖν τὸ γάλα διαιρομένους δὲ εἰς τοσοῦτον ὡς στερεοὺς ἁπτομένους φαίνεσθαι. Μέση γὰρ ἡ τοιαύτη κατάστασίς ἐστι τῶν τε ἀντιτύπων διὰ τὸ πεπληρῶσθαι σφοδρῶς, καὶ τῶν μαλακῶν τε καὶ χαλαρῶν διὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ αἵματος. "Οθεν εἰκότως ἐπαινεῖ τὸ τοιοῦτο σημεῖον ὁ Ἱπποκράτης, ὡς ἄν ἐνδεικνύμενον οὕτ' ἀσθενεῖν τὸ κυούμενον, οὕτ' ἐνδεῖν αὐτοῦ τὴν τροφήν. (Gal. Comm. in Hipp. "Αρh." ν. 52. tom. xvii. p. ii. p. 844.)

Πρὸ τῆς ἀποτέξεως τοῦ ἐμβρύου προαποθησαυρίζει ἡ Φύσις τὸ γάλα ἐν τοῖς μασθοῖς, ἵνα μετὰ τὴν ἀπότεξιν ἀφθόνως τρέφηται τὸ ἔμβρυον. Τοῦτο οὖν τὸ γάλα, ἐὰν σύμμετρον ἦ, δηλοῖ καλῶς ἔχειν τὸ ἔμβρυον εἰ μέντοι πολὺ καὶ ἀπορρέει ἐκ τῶν μασθῶν, δηλοῖ ὅτι ἀσθενές ἐστι τὸ ἔμβρυον. Πῶς; ὅτι ὑπὸ πλήθους τοῦ φερομένου αἵματος ἐν τῷ ἐμβρύῳ κατελύθη ἡ δύναμις αὐτοῦ, κἀντεῦθεν πλεονάζον ἦνέχθη ἄνω. Ἦλλως τε φύσει ἀσθενὲς ὅν τὸ παιδίον οὐκ ἐξισχύει ἀλλοιῶσαι τὸ πρὸς τροφὴν ἐρχόμενον ἐν αὐτῷ αἷμα, ἀλλὰ μένει καὶ φέρεται παρὰ τοὺς μασθοὺς, καὶ διὰ τοῦτο πολὺ γάλα ῥεῖ. Εἰ μέντοι στερεοὶ οἱ τιτθοὶ ὧσιν, οὐκ ἀπὸ ὄγκου τινὸς δηλονότι ἀλλ' ἐκ συμμέτρου γάλακτος φερομένου, σημαίνει ὑγιεινὸν εἶναι τὸ ἔμβρυον. (Theoph. Comm. in Hipp. "Aph." v. 52. tom. ii. p. 471.)

Κατ' ἐκείνον γὰρ ῥεί τὸ γάλα τὸν καιρὸν, ἡνίκα φύσιν ἔχει ταις κυούσαις γεννασθαι. (Damasc. ibid. p. 472.)

"Bene dicit imbecillum foetum; nam propter nimiam lactis "emissionem debilitatur, quia dum effluxerit sanguis, non habet unde nutriatur. Si autem firmae ac solidae fuerint mammae, significatur, quod ad matricem secundum naturam defertur sanguis, unde nutritur foetus, et mammillae sunt secundum naturam durae."
(Pseudo-Oribas. Comm. in Hipp. "Aph." vi. 24. p. 226.)

271. 9. τῶν κοινῶν πρὸς τὰς ὑστέρας φλεβῶν] sc. ven. et art. Epigastricarum et Mammariarum, de quibus sup. p. 267. l. 3 sq.

ο άπτομένους] Fort. άπτομένοις.

COLLATIO EDITIONUM.

p. 1. Ed. Oxon. 2. 5. φησι .. 12. αλσθητοῦ τε . . 14. ποίων καὶ πόσων 3. 7. καὶ σκέλη, θώραξ τε και δσφύς .. μείζονά τε 4. Ι. πρώτον μέν των χειρών .. 7. ἐπεὶ γὰρ .. 10. ἐν [τούτφ] . . 14. πρεπούσηs 5. 3. διὰ γὰρ τῶν .. δ ἄνθρωπος .. 4. Δημιουργού Θεού .. δεξάμενος τὰς χείpas .. 11. [δσων] .. 12. γέγονεν . . 13. μείζονας [έαυτης] 6. Ι. μεγάλοις σώμασιν 3. aù Tà .. [τὰ σμικρότατα] 4. πειράται λαμβά-VEIV · · 5 · [χρησθαι] 7. περί . 12. έκατέρα την έτέραν 7. Ι. περιλαμβανούσας .. 3. ωσπερ .. 6. τέτρασιν . . 13. ἡδύναντο τῶν σμικρών τε καὶ σκληρῶν σωμάτων 8. 3. οὐδὲ ὅνυξι μόνοις 5. δλισθαίνουσιν 6. ταῦτ' .. 10. τῶν σκληρῶν τοιοῦτος . 11. ἐγένετο .. 12. τὸ μὲν ἔργον [αὐτῆ] τῆς ἐνερyelas .. 2. αὐτὴν .. 4. τὰ δὲ ὧν

5. φυλακής

7. διὰ τοῦτο

.. 11. πανταχόθεν

Ed. Mor. et Fabr. Φησιν αίσθητοῦ πόσων καὶ ποίων σκέλη, θώραξ, όσφùs μείζονα πρώτα χειρών Ε. Emel Dè διὰ τοῦτο προσηκούσης διὰ τῶν άνθρωπος Δημιουργοῦ τας χείρας βών δσον γέγονε μείζονας σώμασιν ταῦτα τοις μίκροις πρόσληψιν ἐπι-13. 2. δκλάζει χειρεί èπì F έκατέραν παραλαμβανούσης τοίνυν ώσπερεί τέσσαρσιν τῶν σμικρῶν τε καὶ σκληρῶν σω-μάτων ἦδύναντο όνυξι μόνοις ούχ δλισθαίνουσι διὰ ταῦτ' τῶν τε σκληρῶν om. γέγονε τὸ ἔργον της ένεργείας αὐ-Tris αὐτὴν πρῶτον τὰ δὲ τῶν ὧν κεφαλής διὰ τοῦτο γὰρ

πάντοθεν

Ed. Oxon. 9. 12. το κυκλοτερές 10. Ι. τῶν τὰς γωνίας €χόντων σχημά-TWV 1. εύθραυστα 4. ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἀποτριβομένοις έκάστοτε κατά τὸ πέρας αὐτῶν elναι τὸ ἀντικαθιστάμενον .. 6. ούτω

. . 12. οὐκ ἄν ποτε ἔχοιεν 5. τριῶν τε καὶ .. 12. οὐδ' ὅλως .. 15. ἐκρυῆναι 12. 2. ἐν τῆ χειρί .. 6. ταîs 9. αδθις επάνιμεν, εὶπόντες αὐτῶν τό τε πληθοs

.. 8. τὸ δὲ ὀχεῖται .. 9. χρη είναι 14.13. εls μόνην την δυσπάθειαν . . 14. παρεσκευάσθησαν 15. I. εlχον

.. 2. άλλήλους 7. κυρτάς ἀκριβώς γενέσθαι 8. [ταύτη] .. ωμίλουν 2. [κοιλότησιν] 3. συμμέτρους

5. δυσχερής τε 7. ούτε τούτων οὐδέτ€ρον .. 8. τῶν ὀστῶν τὰς

. . ΙΙ. ἐξαισίου

17. 2. TOUTOIS .. 4. εὐκίνητόs . . 5. ἀνέκπτωτος ἄπασα διάρθρωσις έγένετο τῶν ὀστῶν

Ed. Mor. et Fabr. κυκλοτερές πάντων τῶν σχημάτων τῶν γωνίας έχόντων άθραυστα ώστε κατά τὸ πέρας αὐτῶν εἶναι τδ(om. τδ F.) αντικαθιστάμενον τοίς αποτρίβειν αὐτοὺς δυναμέvois άλλ' ούτω ούκ αν είχον τριών καί οὐδόλως αὐτὸ ἐκρυῆναι EV XEPOL €ν ταίς δητέον, και διευκρινητέον τό τε πλήθος αὐτῶν πάσχει om. Μ. €lvai

κατεσκευάσθησαν είχον αν άλλήλοις άκριβώς γενέσθαι κυρτήν ταυτί δμίλουν κοιλοτήτων σύμμετρα δυσχερής οὐδέτερον τούτων

om.

τὰς τῶν ὀστῶν €ξαισίας τούτων εὐκίνητόν ανέκπτωτον απασαν διάρθρωσιν τῶν ὀστῶν άπειργάσατο

Kal

p. l. Ed. Oxon.	Ed. Mor. et Fabr.
7. 7. τέχνημα	τέχνασμα
9. πολλάς καί	πολλάς
13. [ἐκ θατέρου]	έκατέρου
18. 3. [λεπτοί]	παχείς
χρείαν ἀεὶ	χρείαν
4. μέγιστοί τε	μέγιστοι
5. τά τε κυριώτατα	ωστετά κυριώτατα
φρουροῦντες καὶ	φρουρείν και συν-
συνδέοντες	δέειν
11. χόνδροις ἰσχνοῖς 19. 2. αὐτὸ	χόνδροις τοῦτο
3. [δακτύλων]	δακτύλου
4. έξωθεν γενόμεναι	γενόμεναι
10. $\left[\epsilon \hat{v}\pi a\theta \hat{\eta}\right]$	ἀπαθή
ΙΙ. της οἰκείας κατα-	τοιαύτη κατα-
σκευής δυσπά-	σκευή πρός δυσ-
θεια	πάθειαν
20. Ι. Γαληνοῦ	τοῦ Γαληνοῦ
4. την έντος	είς την έντος
5. Γαληνοῦ	βιβλίφ τοῦ Γαλ.
7. Έγχειρήσεως	Έγχ. διείληπται
9. ἀπό ἐγκεφάλου	ἀπό τοῦ ἐγκεφ.
21. 1. Ίπποκράτους καὶ	καθ' Ίπποκράτην
Πλάτωνος	καὶ Πλάτωνα
2. Γαληνοῦ	τοῦ Γαληνοῦ
8. κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον	δάκτυλοι κατάτὸν μέγαν
9. [προσέρχονται]	προέρχονται
11. [έκάτερος]	om.
12. μικρότατος	σμικρότατος
13. δ μεταξύ	μεταξύ
22. 2. [ταύτη]	ταύτης
	- Dry Marchander
4. την μέν ἔκφυσιν	τὴν ἔκφυσιν
6. ἐπιπολη̂s	<i>ἐπιπολλῆς</i>
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι	έπιπολλῆς ύπὸ τὸ δέρμα
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι	έπιπολλης ύπο το δέρμα ἀφικέσθαι
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι	έπιπολλής ύπο το δέρμα ἀφικέσθαι το των
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν	έπιπολλης ύπο το δέρμα ἀφικέσθαι το τῶν γιγνώσκειν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι	έπιπολλής ύπό τό δέρμα ἀφικέσθαι τό τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ-	έπιπολλής ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ-
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ-	έπιπολλής ύπό το δέρμα ἀφικέσθαι το τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ-
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ.	έπιπολλής ύπό το δέρμα ἀφικέσθαι το τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ-	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν	έπιπολλής ύπό το δέρμα ἀφικέσθαι το τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς]	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαύτας
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαύτας συνδιαγινώσκοι
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τίνες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν]	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταύτῃ δέρμ.	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως]	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ἀποφύσεως
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ἀποφύσεως διὰ ταῦτα
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταὑτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν ἔτερον μὲν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ἀποφύσεως διὰ ταῦτα εἶς δὲ τῶν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν ἔτερον μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ἀποφύσεως διὰ ταῦτα εἰς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι]	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν ἔτερον μὲν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ὰποφύσεως διὰ ταῦτα εἶς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οm.
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι]	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν ἔτερον μὲν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ὰποφύσεως διὰ ταῦτα εἶς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οπ. τοῦ πήχεως καὶ
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 9. συνδιαγινώσκειν 11. τῶν [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταὐτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι] 16. τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι 26. 3. μηρόν τε	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν ἔτερον μὲν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ὰποφύσεως διὰ ταῦτα εἶς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οm.
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταὐτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι] 16. τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι 26. 3. μηρόν τε 4. ὄντα	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ἀποφύσεως διὰ ταῦτα εἶς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οπ. τοῦ πήχεως καὶ τῆς κερκίδος μηρόν τέ φημι οὕτε
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι] 16. τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι 26. 3. μηρόν τε 4. ὄντα 5. ἐὰν μὲν	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ὰποφύσεως διὰ ταῦτα εἰς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οπ. τοῦ πήχεως καὶ τῆς κερκίδος μηρόν τέ φημι οὕτε ἐὰν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑπαρχούσαις ὀργάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 7. τὰς [ἀπτῶν] 12. τοῦ ταὐτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι] 10. τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι 26. 3. μηρόν τε 4. ὄντα 5. ἐὰν μὲν 12. σμικρῶν	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ἀποφύσεως διὰ ταῦτα εἰς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οπ. τοῦ πήχεως καὶ τῆς κερκίδος μηρόν τέ φημι οὕτε ἐὰν μικρῶν
6. ἐπιπολῆς ὑπὸ τῷ δέρματι 9. ἀφικνεῖσθαι 23. 3. τὸ [κάτω] τῶν 7. γινώσκειν 10. τινες τοιοῦτοι 11. ἀντιληπτικοῖς ὑ- παρχούσαις ὀρ- γάνοις, καὶ δυσπ. 24. 3. μὲν ἐχρῆν 5. ἄλλο μὲν 6. τὴν τῶν 7. τὰς [ἀπτὰς] 12. τοῦ ταύτη δέρμ. 25. 1. [ὑποφύσεως] 3. διὰ ταῦτα μὲν 7. περὶ δὲ τῶν 8. ἐξηγήσασθαι 10. [ἐπικαλούμενοι] 16. τῷ πήχει καὶ τῆ κερκίδι 26. 3. μηρόν τε 4. ὄντα 5. ἐὰν μὲν	ἐπιπολλῆς ὑπὸ τὸ δέρμα ἀφικέσθαι τὸ τῶν γιγνώσκειν τοιοῦτοι ἀντιληπτικαῖς ὑ- παρχούσαις,δυσ- περίτρεπτον ἐχρῆν μὲν τῶν τοιαὑτας συνδιαγινώσκοι τῶν τοῦ δέρματος ὰποφύσεως διὰ ταῦτα εἰς δὲ τῶν τὴν ἐξήγησιν οπ. τοῦ πήχεως καὶ τῆς κερκίδος μηρόν τέ φημι οὕτε ἐὰν

```
abr. | p. l.
               Ed. Oxon.
                                 Ed. Mor. et Fabr.
      27.11. δήλον ώς καὶ τοῦ
                                δηλαδή τεττάρων
              καρποῦ τεττάρων
                                 όντων τῶν ὀσ-
              δντων τῶν τοιού-
                                 τῶν τοῦ τοιού-
              των δστῶν
                                 του καρποῦ
      .. 14. ἐπὶ δύο στοίχους
                                έν δυσί στίχοις
      28. Ι. ούτε πλείω ούτε
              €λάσσω
      · · · · μάθοις δ' αν
                                μαθήσοις δ' αν
      · · 3-5. ξέσαι—δστᾶ
                                om.
      .. 8. ως αν είποι τις
                                ws av einn Tis
      .. 9. ωσαύτως δὲ
                                ώσαύτως δὲ φαμὲν
       .. 10. [ἐπιφύσεων]
                                ύποφύσεων
                                ή μέν κερκίς
      29. 6. ή μεν της κερκίδος
      .. 8. ή δὲ τοῦ πήχεως
                                δ δὲ πῆχυς
      .. 12. [ταύτη]
                                ταύτης
      .. 14-30. 4. έτέραν-
               πήχεως]
      30. 4. αύτη μεν οδν ένεκα
                                την-έπιστροφην
                                  -γίνεσθαι
             τῶν--ἐπιστροφῶν
              - ἐγένετο
      .. 6. ἐκτείνεται καὶ κάμ- ἐκτείνεσθαι
              πτεται
                                 κάμπτεσθαι
      .. 9. τοῦ πήχεως
                                πήχεως
      31. 3. ή είς τον βραχίο-
                                είς του βραχίονα
                                 ή διάρθρωσις
              να διάρθρωσις
      .. 4. ἐπὶ τῆς πρὸς
                                mpds.
                                τῷ σῖγμα γράμμ.
      .. 11. τῷ C γράμμ.
      32. 3. mpaves
                                υπτιον
          .. μείζους τε
                                μεί Cous
      .. 8. [baov]
                                ήκιστα
      .. 9. ἐπὶ τὸ ὕπτιον ἡ
                                έπὶ τὸ πρανές ή
                                 τὸ ὅπτιον
              έπὶ τὸ πρανές
      .. 9-11. τη -- υπτιον
     33. Ι. ή κερκίς
                                KEPKIS
      .. 3. €K€ÎVOS
                                δ πηχυς
      .. 13. ἐν δὲ [τῆ] πρὸς
                                έν δὲ τῷ τὰ πρός
      .. 15. κερκίδοs
                                κερκ. μείζονα είναι
      34. 4. ἀμφοτέρων
                                αμφοτέρον F. (ty-
                                pogr.fort.errore.)
      .. 14. τον βραχίονα
                                βραχίονα
  Ú-
      36. 1. απεστράφθαι
                                απέστραπται
                                ξνδοθεν
      .. ΙΟ. ἔνδον
      .. 12. την μέν ξκφυσιν
                                την έκφυσιν
       .. .. ἔξωθεν μερῶν τοῦ
                                έξω μέν (μετά Ε.)
             βραχίονος [ἴσχον-
                                  τοῦ βραχιόνος
                                  μερών
             TOS
      37. 2. αμφοτέρων γάρ
                                αμφότεροι δέ τεί-
             τεινόντων, κατ
                                 νοντες μέν κατ'
             εὐθὺ μὲν
                                 €ὐθὺ
      · · 3,4. εί δὲ-βραχὺ
                                έκτρεπόμενοι δέ
      .. 5. παρατρέπουσιν
                                περιτρέπουσι
                                είσι τῶν
       .. 7. είσιν τῶν
       .. 9. abтоîs
                                αὐτῶν
      .. 10. ἐστὶν, διά τε
                                έστὶ, διὰ δὲ
       . . 12. οἰκείαν τροφὴν
                                τροφην
      38. Ι. [ὀστοῦ]
                                έαυτοῦ
                                τῆ κοιλότητι
       .. .. ἐν τῆ κοιλότητι
                                ήνπερ δή και
       ... ηνπερ δη
      .. 7. ὑποδεχομένην
                                δεχομένην
                                λεπτοίς δέ
       .. 9. λεπτοίς τε
                                της τῶν χειρῶν
κατασκευης
       .. 12. της κατασκευης
```

τῶν χειρῶν

Ed. Oxon. Ed. Oxon. Ed. Mor. et Fabr. || p. l. 51.14. ἐκτεταμένος [φαί-40. 2. TOLOÚTOUS τοιούτους πάντας νεται .. 4. πρανείs πρηνείς 52. I. ÉEW .. 6. бинать τῷ ὅμματι εκτείνειν · . 10. κυρτοῦται .. 7. ἐκτείνονταs .. 9. καλ δμνον τῶν θαυτῶν θαυμασίων αὐ-53. 1. καθίσειs μασίων αὐτοῦ τοῦ καὶ ὅμνον .. 5. καλοῦσιν .. 10. χάριν καὶ τοίνυν χάριν .. 10. [Κινήσεως] 41. 3. ἔπρεπεν ξπρεπε 55. Ι. τὰ ἄλλα .. 4. ἐναργῶς καὶ φαίεναργές .. 2. προηγείται .. 11. ύπὸ τῶν νονται καλ εἰσί .. 16. τοῦ Δημιουργοῦ .. 6. [δεηθείημεν] δεηθείη έν Θεοῦ κοίλους 42. 3. κοίλοι μέν 56. 2. περί τῶν киртог κυρτούς .. 5. ή μεν οδυ γαστήρ .. 4. [καὶ] ταῖς κοιλόom. .. 11. δ φάρυγξ τησιν 57. 1, 2. ξστιν-οίσ. 5. παντί τῷ σώματι πρός τὸ τὰ σώματα .. 9. καὶ μόνον .. 9. €v παντί παντί στηρίζεσθαι πεφύπεφύκασιν ₹#1-.. 12. πρός τὸ στηρίζεσθαι .. 14, 15. διά - στόμα κασιν .. ιο. [τοῦτ'] οὖν τὸ πεπρέπον άρα ην .. 15. καταλειφθήναί τι ριττόν έστι της τοιαύτην ποδών άχθος els πνιγμον τῶν ἀνθρωπίνων κατασκευήν έγτοῦ ζώου γενέσθαι τῷ ἀν-58. 3. τόπον ἄπαντα σκελών κατα-.. 4. ἐν τῷ μέσφ σκευής θρώπω · · 5 · καθώς ἐστίν .. 12-43. Ι. πρέποντας om. $-\eta \mu \hat{\omega} \nu$.. 11. σχημάτων 59. 3. κατεπιστεύθη 43. 3. περιλαμβάνοντα περιλαμβάνουσαν χυλοπ. καὶ πέψαι γάρ ὄψει την γὰρ ἐνταῦθα ὕψει τῆ [κοιλότητι] τοῦ τοῦ ποδὸς κοι-4. παρεσκεύαστο ποδός την [κυρτόλότητα την βαθ-8. ὥσπερ 60. Ι. [παμπόλλας] τητα] τῶν βαθμίμίδα, τῷ ἐκατέρ-4. αὐτῶν ωθεν αὐτὴν περιδων, είτα έκατ έρωθεν ἐπιπτύσσοντα πτύσσεσθαι τούς . . 14. περιεσφιγμένος κατὰ τοὺς δακτύτε δακτύλους καί 61. 7. ἐκ τῶδ' .. 9. δρεγόμενόν τε την πτέρναν ώς λους τε καὶ τὴν .. 10. δεῖ αὐτὸ δύνατον, και ουπτέρναν, ὅλην ὡς . . II. ἰδίαν αὐτοῦ τω την βάσιν οΐόν τε μάλιστα 62. 3. τι καὶ ἀριδηλ. την βάσιν .. 9. obv γοῦν .. 4. ἄλλου . . 14. ἀναζυμοῦνται 1. [τὸ] τῷ καρπῷ τῷ καρπῷ 63. Ι. μέχρι τον λεγόμενον ὅπερ καλεῖται ταρσον .. 6. φράσω ταρσός 7. διέρχομαι έξηγούσχέσεώς τε καλ 45. 3. συντάξεωs συντάξεως HEVOS 47. 6. [ἐπιφύσειs] **ἀποφύσεις** .. 11. [ὑπὸ]—μῆνα 48.11. ἔστι μὲν οὖν έστιν οὖν .. 13. χρόνου δείται ἀπολείπεται 64. Ι. ὥσπερ οὐκ οὖσα .. 13. ἀπολειπομένη ξστιν οὖν προερχέται άλλη 49. 2. έστι μεν οδν τῆ γε κνήμη δύναμις τῆ κνήμη · . 6, 7. ἀναβήσ.—εἴπω .. 8. αὐτῆς 7. αποκριτικής δυνά-.. 9. ἐπιβεβλημένη *ἐπιβεβλημένα* μεως της έν γαστρί .. 13. λεπτότης ἐστίν λεπτότης 8. χυλοποιηθ. γάρ .. 16. ἐγένετο カル · · 14. καθαρώτατον 50. Ι. ὅρθιος γάρ. om. φιλανθρωπία . . . αναφέροντα .. 4. δημιουργία 65. 2. ωs αν είποι τις 8. περιδεδεμέναι περιδεδεμένας .. 5. καὶ τῷ μεγέθει τοῦ φρουρείν φρουρείν .. 11. ἀπὸ τῆς EK THS .. 6. τὸ μὲν γὰρ 51. 4. παρεχομένη παρέχεται .. 7. κατ' εὐθεῖαν

των έν τῷ σώματι

δστών ευλόγως

μείζων

πρώτος δέ

.. 8. [δακτυλίου]

.. 10. ακούσιον

.. 12. €στιν

.. .. το κόπρον

5. τῶν ὀστῶν τῶν ἐν

6. πρώτος γάρ

τῷ σώματι εὐλό-

γως μέγιστος

Ed. Mor. et Fabr. έκτέταται ěξω ἐστὶ κυρτοῦνται καθιζήσεις καλοῦσι Κινησεων τάλλα προηγείτο από τῶν τοῦ Δημ. τοῦ Θεοῦ F. τῶν ή γαστήρ φάρυγξ om. μόνον έπὶ τῷ om. τῷ ἄχθει πνιγμόν αὐτῷ γενέσθαι τόπου Ε. εν μέσφ om. τῶν σχημάτων πεπίστευται πέψαι καὶ χυλοπ. παρεσκεύασται 200 πλείστας αὐτοῦ περισφιγμένος ἐκ τοῦδ' Ε. σπεύδει τοῦτο έαυτοῦ πάντως om. έτέρου αναζυμιοῦνται μέχρις φράσομεν διεξηγώμεθα om. δείται χρόνου πρόεισιν άλλην δύναμιν άλλὰ δητέον έν γαστρί ἀποκριτικής δυνάμεως χυλοποιηθέντα καθαρώτερον και αναφέρουσι ώς είποι τις om. τὸ γὰρ καθ' εὐθεῖαν δακτύλου ἀπροαιρέτων ἡμῶν

την κόπρον

ύπάρχει

Ed. Mor. et Fabr.

παρέχει ταύτην

τοῦ τυφλοῦ

φλεβίοις

άναδιδούσι

τέρου

της νήστεως

τοῦτον

αὐτόν

om.

αφαρπάζεσθαι

τοίς μεσαραϊκοίς

τοῦ λεπτοῦ ἐν-

Kal Tois

Ed. Oxon. 66.16. Tois . 17. [παρέχον] 67. 3. τῷ τυφλῷ .. 5. άφαρπάζειν αὐτὸν .. 6. τὰ μεσαραϊκὰ φλέβια .. . αναδιδόντα τον αὐτον .. 11. τῷ λεπτῷ [ἐντέρφ] . 13. αὐτὸν τὸν 68. 3, 4. τῆ—ὑποχ. .. 7. τῆ νήστει .. 8. δώδεκα δακτύλων .. 9. ἐπιτείνουσα .. 12. της γαστρός . 15. και μόνον 69. 2. κατά συνέχειαν δὲ .. 4. δε έχοντες 5. τοῦ μὲν .. 6,8. εγκαρσίαιs .. ΙΙ. τῶν μὲν των δὲ .. 13. εγκάρσιαι .. 14. τῶν—τῶν 70. 2,4,15. [ἐγκαρσίαιs] .. 5. διὰ τοῦ στόματος .. 9. χωρεί .. . διατείνοντα .. 10. διὰ τοῦτο 13. ἐν ἐμφράξεσι 71. Ι. διατάσεων .. 3. είς σωτηρίαν περί μέν .. 4. της έξηγήσεως .. 5. την τάξιν είκὸς ὧδε 72. 3. τὰ [ἔντερα] .. 8. ξμπροσθεν καλ έκ τῶν ἐκτὸς 9. κατ' ἐπιγάστριον .. 10. τούτων οὖν .. ΙΙ. ή μεν πρώτη 73.12. έγκαρσία .. 14. ένουμένων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν .. 16. τὰ ἐντός ... καὶ συνεργοῦσα 74.10. ἀκράτου ξανθῆς 75. I. δ άνθρωπος .. 8. ενέφυσεν εν τοίς . 13. ὅτι μὲν γὰρ 76. 2. [πεφθέντα]

.. 16. χρόνοις

. . . . είτα ἀπὸ τότε

77. Ι. κατά διαδοχήντων

μασία αΰτη

. . 2. είς ταύτας δὲ τὰς

σοφῶν ἰατρῶν κα-

τεκρατήθη ή όνο-

δωδεκαδάκτυλον έχουσα γαστρός και μόνος κατά δὲ συνέχειαν δὲ ἔχουσιν καὶ τοῦ μὲν €γκαρσίοις άλλ' ή μέν των ή δὲ τῶν €γκάρσιοι αί τῶν — αί τῶν €γκαρσίοις τῷ στόματι ἐσχήκασι χωρήσαντα ά καὶ διατείνουσιν διὰ τοῦτο οὖν εμφράξεσι διαθέσεων καὶ ούτως ἐπὶ σωτηρία περί μέν δή om. καὶ την τάξιν elicos τὰ ἐντὸς ένδοθεν κάκ των ξμπροσθεν κατεπιγάστριοι τούτων η πρώτη ἐγκάρσιος ένουμένας τὰς τέσσαρας συζυvias τὰ όντα ἐντός συνεργούσι δέ Earons άνθρωπος ένέφυσε τοις ότι γαρ πεμφθέντα χρόνων έκ τότε οὖν καὶ €πωνόμασται ουτως παρά τῶν σοφών ιατρών έν ταύταις δὲ ταῖς πύλαις

p. 1. Ed. Oxon. 77. 3. els picar .. 5. ετοίμως άλίσκ. 6. αὐτὰς ἀστηρίκτους 78. 8. του ἐκ τῆς . . 16. μετέωρον τοῦτο ... ἐκπέμ. ἐλκόμενον 79. Ι. αὐτὴν .. 2. ἀπολαῦσαι .. 3. ώs πρòs .. 5. avrns . 13. [παμπόλλαs] 80. 3. [τδ] δ' ἄχρηστον .. 13. δχήματός τε ... τοῦ λεπτοῦ 81. 3. ἐνδέδυται δὲ .. 10. [αὐτδ] 83. 1. ἐκ περιπάτου δὲ απόφυσίν τινα άδράν πέμπει .. 2. χορηγείν .. τροφην αὐτης . . 3. ανελθον προs 6. [κατασχιζόμενον] 9. καὶ είς τὰ 84. 6. κείται .. 8. πρωτοδεύτερον .. 10. έλκοντες ἐκώλυον . . 13. ύψηλότερόν τε καί 85. 7. els ou .. 16,17. ὑποστρέψωμεν -εἴπωμεν 86.10. [κιρσοειδείς] .. 14. λοιπον δέον είπειν .. 16. [ή είς τὸ στόμα είσοδος 89.2,3. ὅπως—ἐστιν .. 5. ἐπειδή .. 7. την θερμασίαν 90. 7. δώδεκα .. 11. µEV 91. 6. της οὐσίας . . 12. έλκειν την καρδίαν 92. 4. μηδ' όλως 8. [παρασκευάσον-Tas ... 10. ἀποτελέσοντας .. ΙΙ. [ἐν ἄπαντι] abthy .. 12. κατέθετο 93. 2. πορρωτάτω .. 3. υμέσιν .. 11. γίνεται τὸ ζῶον παραχρημα .. 13. τοις λοβοίς αὐτοῦ χρώμενος τοις τέτρασιν 94. 3. βάσταγμα .. 6. πρός τὰ δεξιὰ .. 13. της κοίλης .. 14. ύπὸ τοῦ ἀδένος 95. 5. έστιν μέν οδν .. 6. ή μεν βάσις πρός τὸ τῆς βάχεως μέρος

Ed. Mor. et Fabr ev pisn **αλίσκεσθαι** άστηρίκτους TWV EK THS μετέωρον **ἐκπέμπεται** αὐτὸν απολαβείν πρός αὐτὸ παμπόλλους τον δ' άχρηστον δχήματος λεπτοῦ Ε. ενδέδυται αὐτὰ απόφυσιν δέ τινα πέμπει άδραν είς το χορηγείν τροφήν άνελθον eis κατασχιζομένην καὶ τὰ φαίνεται κείμενος πρωτοδεύτερα €κώλυον ύψηλότερον καὶ ws ov F. υποστρέψαντεs ούν είπωμεν κυρσοειδείς λοιπον eĭoobos eis Tò στόμα om. καθ' b καὶ θερμασίαν Ε. UB' μέν ούν έλκει ή καρδία μηδόλως -ζοντας Μ., διασκευάζοντας Ε. ποιούντας άρα παντί αὐτὸν Ε. έγκατέθετο πορρωτέρω ημέσιν τὸ ζῶον παραχρημα γίνεται τοις τέσσαρσι λοβοίς αὐτοῦ χρώμενος οίονεὶ βάσταγμα είς τὰ δεξιὰ κοίλης ύπο αδένος έστιν οθν και ή μέν βάσις πρός τῷ μέρει τῆς

paxews

Ed. Mor. et Fabr.	P
πρός τῷ στέρνφ	
περιέχουσα	
περιέχουσα	
	:
	10
	I
τῶν μυῶν τῶν ἰσὶ	
μονοειδής	
	3
	I
	1
τι έρκος ή οίκος	33
	100
	I
Carlo	
ἀπ' αὐτῆς ἀφειστ.	
ξστιν οὖν	
	1
	1
εξηγητέον δε ήδη	1
каі	
CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE	
	1
	П
καθάπερ ἐν	
έντεῦθεν οὖν	
om.	
	ı,
CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE	
βιαστή	
ĕτι	1
om.	Ш
	l,
	1
	1
τὸ πνεῦμα ἔξω	
ἐκπέμπει	
om.	
	προς τῷ στέρνφ περιέχουσα περιέχουσα ώς αὖτη μέλλοντος ζῆν σώματος ἀπό τῆς κοίλης ἐπάγουσα διαληπτέον τῶν μυῶν τῶν ἰσὶ μονοειδης κατὰ μῆκος κατεσκεύασται συνεργοί εἰσιν ἔξω παλινδρομεῖν τὰ ἐλχθέντα ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνφ τριγλώχινες καλ. τι ἔρκος ἡ οἶκος ἀστασιν —λομένη F. ἀφεστήκει ἔξω ἀπ' αὐτῆς ἀφειστ. ἔστιν οὖν σκληρότητος μετέσχε πλείονος μαλακότητος διὰ ταῦτα τοι οὐσία ἐστίν ἀλλὰ περὶ μὲν ἐξηγητέον δὲ ἤδη καὶ κατασκευὴν τὴν τοῦν πνεύμονος οπο. ἀγγεῖα πολλὰ ἔ- χον καθάπερ ἐν ἐντεῦθεν οὖν οπο. τὸν καρδίας F. ἐπάγουσα κινούμενον ἡ τοιαύτη δὲ ἐκ τῶν βιαστὴ ἔτι οπ. πλευριτῶν τοὺς ἐκπιέζει σπογ- γίαν τὸ καρεῦμα ἔξω ἐκπέμπει

106. 3. αίτιον της φωνής αίτιον

Ed. Oxon. Ed. Mor. et Fabr. 06. 4. κελεύουσα τὸν κελεύουσα τῷ ἐγέγκέφαλον κικεφάλφ κινείν νησαι · . 7 · πορρωτέρω πορρωτάτω τοῦτο δέ ἐστιν om. . . Ι 2. καὶ τελικὸν τελικον .. 14. n δè ή μέντοι 07. 2. πρός άλλήλους άλλήλοις . . 8. νευρώδές πως νευρώδες ἀνεδέχετο 08. I. [αν ἐδέχετο] .. 8. μακρον ίκανωs μακρον .. 9. [ξηρούς] σκληρούς ... χονδρους χόνδρους συμβαίνει γίνεσθαι καθάπερ γέρανοι οΐον γεράνοις και καὶ τὰ δμοια τοίς όμοίοις φησιν" Ομηρος πε-.. 10. καὶ περὶ τούτων φησίν "Ομηρος ρὶ τούτων 09. 2. αθροωτέραν ώθροωτέραν Ε. 10.10. σφαλίζεται κλείεται .. 12. της ἀφάτου τοῦ τὰ τῆς ἀφάτου τοῦ Θεοῦ σοφίας Θεοῦ σοφίας τὰ ... 14. τοῦ ποτοῦ έν ποτώ ...15. βηχθηναι τοὺς ὀφδήγνυσθαι τῆ βία θαλμούς τη βία τοῦ ἐμπεσόντος τοῦ ἐμπεσόντος τούς οφθαλμούς ΙΙ. 3. ἐπέλθωμενοὖν ἐξάλλ' έξηγητέον ηγήσασθαι περί Kal · · · 5 · αὐτῶν—ἀρξάμ · om. οίς και μηδέν ... 12. ώς καὶ [μηδενί] άρυτ. λεγόμενος 112. Ι. άρυταινοειδής ... 4. τὸ ἄρδειν άρδειν · · · 5. μέγεθος μέγεθος έχον ... 9. Loukis €OIKE YAP ταύτας γάρ ...10. καὶ γὰρ καὶ ταύτας ...15. εγένετο έγίνετο 13. 2. καὶ συστελλ. ή συστελλ. ... 3. ἀφικέσθαι **ξρχεσθαι** ... 4. σύν [τῷ] χλίσ- καὶ γλίσχρον πως ύπάρχει χρον πως είναι ... 13. ίκανὰ καὶ ταῦτα ίκανὰ τὰ εἰρημένα 114. 5. έτέρων τινών έτέρων ... 7. παρὰ τὴν τρατης τραχείας άρχείαν άρτηρίαν τηρίας ἐπιβαίνουσα τῶ €πιβ. €ν τώ ... 15. τοῦ λάρυγγος λάρυγγος ... 16. [φωνης] φωνή 115.10. τοιγαροῦν τοίνυν ... 14. των δύο πλευπαγίδας των δύο ρών παγίδας πλευρών ... 15. εἰκοσιτέσσαρας KO ... 15, 16. δώδ. - δμοί. om. 116. 1. δώδεκα iB' ... 3. δεκατέσσαρες 18 [οστοίς] δστέοις 117. 8. [τὰs] ώμοπλάταs τους ώμοπλάτας ... 9. ὑπόλοιποι ύπόλοιπαι 118. 7. ἐξαίρεται ἡ γαέχει την γαστέρα **έξαιρομένην** στηρ ... 10. ἐγένετο ...13. προνοουμένη προν. τοῦ ζώου ... 14. ἀπετελείωσε ἀποτελείωσεν ου μόνον ... και οὐ μόνον

	100
p. l. Ed. Oxon.	E
119. 1. πρόβλημα	oli
	. 1
2. τῶν	άπ
προσβολῶν	σο
5. Toios	181
120. 2. ἄλλο εἰς ἄλλο	ďλ
7. ύπὲρ	ύπ
10. ὅτι μὲν οὖν	87
16. συμφύονται	συ
121. 2. γὰρ δ χάραξ	δè
4. αὐτὸ τὸ στόμα 10. ἐρείοις ἐπιβλή-	τò ¿ρ
μασιν &	ep 6
122. 1. κατάτοὺς μασθοὺς	та
3. [ἀντιθερμαίνει]	àv
4. μασθῶν	μα
11,12. καὶ οἱ—ὧσαύ.	on
12. άλλοι μύες	μύ
123. 1. πρὸς [τὰς] ώμο- πλάτας	πε
3. [ἀνατεμνέτω]	àv
είδ' ἀπορήσειεν	为
ἀνατέμνειν	
5. τοὺς ἐξ αὐτοῦ	₹
10, διὰ τοῦτο [ὅτι]	δμ
τοῖς δυσί γράμ-	T
μασι δμοιον δ- πάρχει	μ
$11. \tau \hat{\varphi} \Lambda$	Λ
ιδέαν έστὶ [τοι-	θέο
οῦτος]	E
12. πλευραί αὐτοῦ	πλ
124. 6. δταν—ἐξηγούμ.	om
8. ἐνταῦθα καταπαύσω 125. 2. πᾶσι τοῖς σοφοῖς	Kan
ιατροίς ωμολόγηται	Ta
126. 2. ὥσπερ	ès
4. δμολογούμενόν έστι	προ
4, 5. ού—ίδιώταις	om
6. ἔτι τε τῶν ἐξαγόν-	Kal
των ἀπ' αὐτῆς	25
7. εν—γράμματι 8. διήλθομεν	om €ĭρ1
ἀλλὰ καὶ	άλλ
9 - 127.7. &v -	om
πραγματείαs	
127. 7. περί	νῦν
8. καλ μηνίγγων	om
···· την εξήγησιν ποι- ησόμεθα	δια
9. την άρχην	om
ἀρξάμενοι 10. καὶ κατοικητήριον	άρξ
11. βάσταξ δὲ	om.
εστυ	ύπο
12,13. τί μεν-διδάξει	om.
13. νυνί δὲ περί τοῦ	πε
τραχήλου	T
14, 15. ἐπειδὴ—γέγ.	om.
128. 1. ἐπεὶ οὖν	om.

... 2. ἀπεδείχθη δὲ μὴ

γίνεσθαι φωνήν

χωρίς πνεύμονος

COLLATIO]
Ed. Mor. et Fabr.	1
οΐόν τι πρόβλη- μά τε	1
απαθη ταίς	ı
προσβολαίς	ı
ούτοι ούν	ı
ίδίως ἄλλο καὶ ἄλλο	ı
ύπεράνω	1
871 8€	ı
συμφύον δὲ	1
τὸ στόμα	ı
ερίοις υφάσμασιν	
ἄ τινα τῶν μαστῶν	
αντιθερμαίνεται	
μαστῶν	
om.	
μύες περί τοὺς ώμο-	
πλάτεας	
ἀνατεμέτω	
ħ	
25 mlmail	I
έξ αὐτοῦ δμοιον γάρ ἐστι	
τοῖς δυσὶ γράμ-	I
μασι	H
Λ	
θέσιν τοιαύτη	
έχει	H
πλευραί	
om. καταπαυστέον	
πασιν ανωμολό-	
γηται	
ŵs	
προσωμολόγηται om.	
και των έξ αὐτῆς	
₹ξαγόντων	
om.	
έζρηται ἀλλὰ τὰ μὲν	ı
om.	
	ı
νῦν δὲ περί	
om. διαληπτέον	
raweijn'i cov	
om.	
αρξαμένων ήμῶν	
om. σίονεὶ δὲ βάσταξ	
πάρχει	li
m.	
περί οδ και πρό-	1
τερον	
om.	100
δὲ φωνή διὰ τοῦ	-
πνεύμονος γίνε- ται	
ται	

DITIONUM.
p. l. Ed. Oxon.
p. l. Ed. Oxon. 128. 4. στόματος
5. ἐστιν δ λάρυγξ τὸ ὅπισθεν
το όπισθεν 8. τοῦ τραχήλου
entresperor owna
9. ἐστιν ἡ κεφαλή τὸ μὲν εἶδος αὐτῆς
12. ἀγαθὴ, κεφαλὴ
15. βωμαλέος έστὶ
129. 1. βώμης ξμπλεοι
2. [τούτους ὀστᾶ] 3. ὑπὸ μὲν
4. την κεφαλήν
6—13. Θεοῦ—σμικρ.
130. 7. δύο 10,11 ὑπερφ.—ὄντων
13. табту
14. πέντε
ή στεφανιαία 15. ή λαβδοειδής
131. 1. [ἐοικυῖα]
2. ή—μέση
3. [κειμένη]
4. αἱ λεπιδοειδεῖς
6. ἀποχωρίζουσαι 10. ἐξ οὖ καὶ τὴν
132. 9. λιγνυώδη
133. 7. εύρεθηναι δè
8. ἀπαιτεῖ τοίνυν δ
λόγος τὰς τοιαύ- τας κεφαλὰς εἶναι
ΙΙ. τὰ εἰκότα συνε-
γραψάμεθα
134. 5. [τε ἀεί]
6. μαλακώτερον 6. μεν δη
6. μέν δή 7. [τῷ] δὲ
ΙΙ. [παρεγκεφαλίς]
12. κάκ τῶν ὀπίσω 135. 1. μήνιγγες δὲ
2. τινὰ ἐνδύματα ἡ
σκεπάσματα αὐ-
TOÛ
3. εἴσι δύο 7. παρὰ τὸ ἄλλο
8. κατὰ τὰς ῥαφὰς
36. 3. [προσβολαίs]
8. τῆ σκληρότητι αὐτῆς
ΙΙ. κατέθετο ἐν τῷ
μεταξύ ή τοῦ ἀγα-
θοῦ Θεοῦ πρόνοια
άμφοτέρας τὰς μή- νιγγας
37. 5. ή οὐσία τῆς λεπ-
της μήνιγγος
9. τοσοῦτον
38.10. [χωροειδής] 17. ἀπὸ κάτω καὶ
αὐτῆς
40. 6. ὑπὸ τῆς κεφαλῆς
41. 2. κίνησίν τε καὶ
5. [οπισθίου]

Ed. Mor. et Fabr. σώματος δ λάρυγξ ἐστὶ om. ἐπικείμενον τῷ τραχήλφ κεφ. δνομάζεται έχει δὲ τὸ μῆκος άγαθη κεφ., κεφ. δωμαλέος om. τούτοις δστέα ύπδ om. om. B om. om. την στεφανιαίαν την λαβδοειδή €οικυῖαν την-μέσην κειμένην είσιν αί λεπιδ. ύποχωρίζουσαι ἐξ οὖ τὴν τὰ λιγνυώδη καὶ εὐρεθῆναι διαγινώσκει δὲ τὰς τοιαύτας κεφαλας δ λόγος τοσαῦτα γάρ μαλακότερον μέν τι διὰ δὲ τὸ παρεγκέφαλος καὶ ὅπισθεν μήνιγγες δέ είσιν τινα οδσαι τούτου ἐνδύματα καl σκεπάσματα είσι δὲ δύο περί το άλλο περί τὰς βαφὰς Ε. προβολαίς της σκληρότητος ή τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ κατέθετο πρόνοια μέσον τὰς μήνιγγας ή λεπτή μήνιγξ τοσοῦτον ἐστι χωροειδές καὶ αὐτῆς κάτω- $\theta \in \mathcal{V}$ τῆ κεφαλη τήν τε κίν. καὶ τὴν

ἐμπροσθίου

ίδωμεν οὖν

. . 13. Υδωμεν τοίνυν

0.72
p. l. Ed. Oxon. 141.14. εἰ μέλλομεν
141. 14. εί μέλλομεν
142. 6. ταῖς κοιλίαις 10. ἐκ τοῦ
143. 1. ἐνδέχεται
τε καὶ 144. Ι. τόπον τοῦ σώμα-
144. 1. τόπον του σώμα- τος ἀπέλαβεν
6. ἀποτελεῖ
ΙΙ. της ρινδς
15. τοῦ ἐγκεφάλου
16. γίνεσθαι 145. 1. θολερόν τε
6. ὑπὲρ τοῦ μήτ' ἄλ-
λο τι προσπίπτειν
έξωθεν σκληρόν
σῶμα 10. τῷ Ἱπποκράτει
13. κέκτηνται
μόνη δὲ
146. 1. [ή] σκέπουσα
2. οὖν 5. διηθούμενα
και η τών
7. της είσπνοης πο-
οηγουμένοι
10. ἐν ταῖς 12. καὶ τὸ
147.14. κάτωθεν
15. ἀποφραττομένας
16. καλουμένφ
148. 7. μέρη τοῦ 149. 5. [ὑποπιέζηται]
149. 5. [ὑποπιέζηται] 8. ἐν φρενίτισι
ΙΟ. ὑπερκινηθέντες
11. ἔλκειν πολὺν ἀέρα 150. 4. γὰρ
5. της ρινός τινες
άπεκόπησαν τὰ
6. γεγονότες
8. δχετδς 11. ίκανως ήμας δ λό-
γος εδίδαξεν
12. ἐπέλθωμενοῦν ἐξ-
ηγήσασθαι 13,14. ἀπὸ τοῦ—ποι-
ησάμενοι
15. ταῦτα τὰ νεῦρα
151. Ι. κοιλιών τοῦ ἐγ-
κεφάλου ἐκπεφύ- κασι
3. καθήκοντα
6. ἐκ τῶν
8. τῷ Γαληνῷ τῷ
σοφφ
13. χορηγείν την δ-
ρασιν
152. 2. τοῦ κρυσταλλ., τοῦ ὑελοειδοῦς,
του υελοειδους, καὶ τοῦ ἀοειδους
5. ἔνεκεν
6-8. λέξἐνέργ.

... 9. τῷ μὲν σχήματι κατὰ τὸ σχήμα

```
Ed. Mor. et Fabr.
εὶ μέλλοιμεν Μ.
om.
τοῦ
ἐνεδέχετο
άλλον και
της κεφαλης τό-
πον κατέλαβεν
ἀποτελοῦσι Μ.
τῶν ῥινῶν
τῷ ἐγκεφάλφ
εγγίνεσθαι
θολερον
ώστε μήτ' έξωθεν
  άλλο τι προσ-
  πίπτειν σώμα
  σκληρον
τοῦ Ἱπποκράτους
€χουσι
μόνον δὲ
σκέπουσα
yap
διηθοῦντο
και τῶν
κατά την είσπνο-
 עוד
ταίς
τò F.
κάτω
καὶ ἀποφρ. Ε.
τῷ καλουμένφ
τοῦ
δποπιέζωνται
φρενίτισι
ύποκινηθέντες
πολύν ἀέρα έλκειν
γάρ τινες
και τὰ τῆς ρινός
 ἀποβάλοντ€$
γεγόνασιν
δχετός έστιν
ίκανὰ τὰ είρη-
 μένα
βητέον δὲ καὶ
ποιησαμένοις από
 τοῦ κ. τ. λ.
ταῦτα
      έγκεφάλου
 κοιλιῶν προϊόντα
 πεφύκασι
φερόμενα
των
τοῦ Γαληνοῦ τοῦ
 σοφοῦ ἰατροῦ
Evòs
είς το την δρασιν
 χορηγείν
κρυσταλλοειδούς,
 ύελοειδούς, ώο-
 €ιδοῦς
ένεκα.
om.
```

```
p. 1.
          Ed. Oxon.
152. 9. σφαιροειδής
... .. ἐπειδή καὶ τὸ
153.15,16. ἀλλὰ—ἐνεργ.
                         om.
154. I—5. τῆ—ἀγαθῶν
                         om.
... Ιο. ἀνατέτακται
... 13-155. 1. ξμενεν
                         om.
         -\Theta\epsilon o\hat{v}

 155. 1. άλλ' ἐνέδυσεν

         αὐτοὺς
.... χιτών. είς σκέπην
... 3. [ύπδ] μυδς
156. 2. τὸ ὅμοιον αὐτοῖς
                         om.
... 4. δδοιπορ. ανθρώπ.
                         om.
... 7-9. ως μη-όφ-
         θαλμούς
... 9. εξέφυσεν ή πρό-
       νοια τοῦ Θεοῦ τρί-
       χας αναυξήτους
...12-16.ωσπ.-[ἐσχ.]
157. 1. [ὑπήλειφε]
... 8. [τὰs] ὀφρύας
....11-16. τοι. - συνετ.
158. 1. δφθαλμοῦ ἐνέρ-
         γειά έστι τὸ
         βλέπειν
... 2. [βλέπει]
... 3. αὐτὸν, καὶ ὑπὸ
... 4, 5. αὐτοῦ
· · · 5 · ἐγὰ φράσω
 ... 5-9. δδηγόν-καλ.
... 9. ἐκφύεται μὲν οὖν
         άπδ
 .. 10. ἐξ αὐτοῦ
... ΙΙ. μαλακῶν συμ-
         παρακειμένη
... 12. νεῦρον
.. 13,14. την - δφθαλμῶν
                         om.
... 14. τούτφ οὖν
... 15. έξερχομένφ έκ
159.17. ὀφθαλμοῦ
160. Ι. ένοῦται αὐτὸς
... 7. τῷ ὀστῷ
... 10. φήσει δέ τις
... 11. πρός αὐτὸν ἐρεῖς
... τοῦ ἐγκεφάλου
. . . 14. καὶ ξύμπνοια μία
                         om.
 ... . [Els] πάντα ἐκ
          πάντων
 ... 15. [ξυμπαθέα]
161.15. τῶν προσβολῶν
162. 7. διαυγέστατόν τε
... 15. άθρόως ἐκβάλων
         αὐτοὺς

 163. 1. λαμπρότατον

... .. ἐπανήγαγεν
...1—3. блаок.—овкои
                         om.
··· 3. ἐπηροῦντο τοὺs
         όφθαλμούς
                         ύγρῷ λεπτῷ καὶ
 ... 14. ύγρον λεπτον καί
                           καθαρώ
         καθαρου
                          τον κρυσταλλοει-
 ... 15. [τὸ κρυσταλλο-
```

Ed. Mor. et Fabr. σφαιροειδές τὸ γὰρ ανατέταται Ε. ἐνέδυσε δὲ τού-TOIS Kal χιτώνας από μυδς καὶ τοὺς ὀφθαλμούς καταβλάπ-TOUTLY εξέφυσε τρίχας àναυξήτους ή πρόνοια τοῦ Θεοῦ ύπείληφε τούς όφρύας έν τοις δφθαλμοίς έστιν ή τοῦ βλέπειν ἐνέργεια βλέπουσι αὐτοὺς, καὶ ἀπὸ αὐτῶν δητέον από τοίνυν έξ αὐτοῦ δηλαδή παρακειμένη μαλακῶν παρατέταται τούτω **ἐ**κφυομένω όφθαλμοῖς Μ. ένοῦται τὸ ὀστοῦν εί δέ τις φήσει φαμέν διά τδ τῷ ἐγκεφάλφ Πάντα ἐκ τούτων συμπαθέα ταις προσβολαις διαυγές τε ον εἶτα λαμπρον ήγμένων τύφλωσις έγένετο

ôn

eides]

Ed. Oxon. p. l. 164.1, 5, 9. [κόρης] ... 6. πρδς [τδ] τρημα] ... II. ouv ... Ι 3. γλαυκοί ... 16. καθάπερ 165.1,2. τοὺς—ἰερακομμ. · · · 3. ἐπεὶ οὖν ... γίνεται ή δρασις ... 5. τούτου χάριν ... 6. άχρι πλείστου . 9. διεστώτας 166.2-4 εξηγησ. - θέσιν · · · 4. αί μεν οδν

.... περιστρ.....διδ ... 8. ην και τούs ... 9. μῦς ἴσους τῷ ἀριθμώ είναι

... 6. Evw ws

... 7. ἄλλη

... ΙΟ. [εἶs καθ'] 167. 1. άλλος δὲ κάτωθεν ... 5. οὖτοι ... 9. µûs ... 13. [Kópns] . .. όδὸς εὐθεῖά 168. 2. δή πάλιν · · · 3. [корпs] · · · 4. περιφέρειαν [αὐ-

τοῦ · · · 5. [παμπόλλαs]

... 7. τούτων ἀπασῶν ... 9. [κόρην] 169. 2. [κόρης] ... 3. [τεταμένον] · · · 4. ἐπισκοτίσει

··· 5. 87 ... 6. [κόρην] · · aù τ 6

... 6, 7. καλ εξπερ-παν · · · 7 · δτιοῦν

.... ἐντῷ μεταξὺ τοῦ τ'

... 8. ектоs

... 9. [ἐπισκοτίσειν,] καὶ [κωλύσειν] έπιβλέπεσθαι προτεταγμένον, αρθέντος δ' αὐτοῦ TEXELWS

170. 1. είς πλάγια, πάλιν δρᾶσθαι αὐτὸ συμβαίνειν

... 1-5. καλ-εὐθεῖαν ... 5. καὶ εἴπερ καὶ τοῦτο ήδη νενόηκας, οὐκ άν σοι [δόξειεν] ἀλόγως [τοὺς] ἀπό τῶν μαθημάτων

... 8. εὐθείας γραμμάς 171. 3. καθ' ἐν ὁτιοῦν [επίπεδον] ὦσιν ... 5. [Kópns]

Ed. Mor. et Fabr. κόρρης πρός τῷ τρήματι γλαυκότης έγγίνεται δποίας ή

Emel Sè ή δρασις γίνεται διὰ τοῦτο οὖν

άχρι πλείστον διεστώτων

αί τοίνυν άνωθεν **έ**τέρα περιστρ. διδ ήν τούς

μύας Ισους είναι κατ' ἀριθμον ταίς τοιαύταις κινή-

eis έτερος δὲ κάτ. Μ. ούτοι τοιγαρούν μύας κόρρης €ὐθ€ῖά

δὲ πάλιν κόρρης

περιφέρειαν

παμπόλλους τούτων κόρρην κόρρης τεταμένου ούκ ἐπισκοτίσει δηλαδή κόρρην αὐτὸ πάντως om. δτιούν γάρ

μεταξύ τοῦ ENTOS F. ἐπικωλύσεικαὶ οὐκ

ἐάσει καλῶς δραθήναι τὸ ὑποκειμένον, τούτου δέ ή τελείως άρθέν-

είς πλάγιον, δρασθαι πάλιν αὐτὸ συμβαίη

ταῦτα τοίνυν καταμαθών, οὐκ ἃν δόξειας εύλόγως τούς μαθηματι-Koùs

εὐθεῖαν γραμμήν καθ' δτιοῦν ἐν τῷ επιπέδφ είσιν κόρρης

Ed. Oxon. p. 1. 171. 9. τε καὶ πρόσω ... 11. εὐθεῖάν τε καὶ άκλινή βαδιζούσας δδόν

... 13. δδδν ύπάρχειν 172.1-5. ἐπὶ—προσμανθ.

... 5. ώς έκαστον τῶν δρωμένων οὐ μόνον [οὐδὲ ψιλῶς,] ἀλλὰ πάντως παρά τινος φαίνεται των δψεων τῶν [περιλαμβανουτῶν αὐτὸ,] προσπιπτουσών ενίστε μέν τινι τῶν ἐπέκεινα τοῦ βλεπομένου σώματος, ένίσπε δὲ τῶν έπὶ τάδε δεύτερον δέ, ώς το μέν ύπο τοῦ δεξιοῦ μόνου βλεπόμενον δφθαλμοῦ, [τδ] μέν έγγυτέρω μαλλόν [πωs] ἐντοῖς άριστεροίς μέρεσι κεῖσθαι φαντάζεται, [τδ] δὲ πορρωτέρω μαλλόν πως έν τοις δεξιοίς, τὸ δὲ ύπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μόνον βλεπόμενον, ἐν μὲν τοις δεξιοίς τὸ πλησιέστερον μάλλον, έν δέ τοις αριστεροίς [τδ] πορρωτέρω, τδ δ' ύπ' αμφοίν έν τώ μεταξύ και τρίτον ἐπὶ [τούτοις] μαθείν, ότι παραληφθείσης καὶ παραχθείσης τῆς κόρης ήτοι άνω ή κάτω τοῦ θατέρου τῶν δφθαλμῶν, διπλᾶ φαίνεται τὰ τέως απλα φαινόμενα

173.10. ἐπέλθωμεν οὖν *₹ξηγήσασθαι*

. . II. τοῦτο-προῦκ. ... 15. ἀπεδείξαμεν

174. 1. αλλά καί ἐμπροσθίων

... 2. άλλη τις ἐκφύεται ... τη τάξει δευτέρα ... 3, 4. καλ — ξξηγησάμ.

. . . 4. άρξώμεθα οὖν ἀπὸ ... 5. εκφυομένη ... καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ έγκεφάλου

... 6. καταφύεται ... II. καὶ εἰς

175. 2. ήγουν

... 13. την κίνησιν χορηγουμένη ... 17. γένυες

176. 1. φανερὸν παντί]

Ed. Mor. et Fabr. και πρόσω κατ' εὐθεῖαν προϊούσας

εὐθυπορίαν

Εκαστον οδυ τῶν δρωμένων πάντως, παρά τινος τῶν προσπιπτουσῶν αὐτῷ καταφαίνεται όψεων. ἐνίοτε μὲν οὖν ἐπέκεινα τοῦ δρωμένου σώματος ή όψις ύπερεκτείνεται, ένίοτε δὲ πρὸς τάνδον ὑπάγεται οὐ μην άλλα και τδ καθορώμενον θατέρφ τῶν ὀφθαλμῶν, τῷ δεξιῷ μέν, εί μέν έγγιόν ποι κείται, ώς έν άριστεροῦ μέρεσιν κείσθαι φαντάζεται, εί δε πόρρω ποι μαλλον, έν δεξιοίς, τῷ εὐωνύμφ δέ, τὸ μέν πλησίου ἐν δεξιοίς κείσθαι δοκεί, τὸ δὲ πόρρω έν άριστεροίς το δ' ύπ' αμφοίν, μεταξύ. εὶ δέ γε ή κόρρης άνω τυχου, ή κάτω παραληφθείσα παραχθείη, διπλᾶ δοκεί καθοράσθαι τὰ ἀπλᾶ.

άλλὰ ρητέον ήδη

€ἴρηται Kai

έμ. τοῦ ἐγκεφάλου φύεται

έτέρα τάξις νεύρων om.

αρκτέον οὖν **ἐκφύεται** τοῦ ἐγκεφάλου και αύτη καταφυομένη eis

ήωs M., ώs F. της κινήσεως χορηγουμένης

YEVUS φανερόν

p. 1. Ed. Oxon.	Ed. Mor. et Fabr.	Ed. Oxon, et Must.	Ed. Mor. et Fabr
176. 3. τὰ ἀμφότερα ἀν-	ανενέργητα καὶ	183.13. περιτεταμένον	περιτεταμένον
ενέργητα	<i>ὰμφότερα</i>	(περιτεταμένω Μ.)	
6. τοῦ—κινουμένου	om.	14. ἐστιν αὐτὸ	ETTIV ,
ἀνάπαλιν	ούτω κάνταῦθα	15. δυσθεώρητον	δυσθεώρητος
7. ἐπὶ εἰ γὰρ	εί δ' ἐπὶ	εγένετο (εγίν.Μ.)	εγένετο
της γένυσς	om. της γέννυος	16. ἐκώλυεν (-λυεΜ.)	ἐκώλυ€
8. ἐσαλεύετο αν δ	οὐχ ἡ τυχοῦσα	Ed. Oxon.	Ed. Mor. et Fabr
έγκέφαλος, βλά-	βλάβη τούτοις	185. 1. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ	ἀλλὰ
βην οὐ τὴν τυ-	αν προσεγίνετο	12. παραπληγία	παραπληξία
χοῦσαν προσφέ-	τοῦ ἐγκεφάλου	186. 1-6. ἀλλά-ἀνθρ.	om.
ρων	σαλευομένου	8. καὶ περὶ μὲν	περί μέν οδν
9,10. τον-άπενείμ.	om.	άρκεῖ καὶ ταῦτα	τοσαῦτα
I 2. [ἐκφυομένου]	<i>ἐκφυόμενος</i>	λέγειν	
13. [καταφυομένου]	καταφυόμενος	187.1-4. περλ-αίσθήσ.	om.
177. 1. τῷ ὀνομαζομένφ	τῷ κοινῶς λεγο-	188.1,2.πέμπτφ-πραγμ.	om.
παρά τῆ κοινῆ	μένφ	3. ἐπειδή	$\epsilon \pi \epsilon l$
συνηθεία	C) 2	10. ως χρη	και ώς χρη
3. ύπο τῶν κροτα- φιτῶν μυῶν ἀμ-	ύπ' αμφοτέρων	11. κινοῦν αὐτὰ	κινοῦν
φοτέρων	τῶν κροταφι- τῶν μυῶν	16. ἐκ τοῦ 189.1. καὶ—ἀποδέδεικται	om.
φοτερων	των μοων	4. καὶ—ἀποδέδεικται	om.
Ed. Oxon. et Must.	Ed. Mor. et Fabr.	12. ἐγκέφαλον	έγκέφ. αὐτὸν
177. 7. φατνίοις αὐτῶν	τούτων φατνίοις	190. 3. ἀσφαλεστάτην	ἀσφαλέστατον
8. [τοὺs]	οδν είσιν οί	7. ἐγένετο	€στί
9. [τέσσαρας]	τέσσαρες	191. 6. δδούς καλείται	δδούς
οίους ἐνδακόντας	οΐοι ἐνδακόντες	10—192. 3. каі—	om.
10. τοὺς κυνόδοντας	οἱ κυνώδοντες	αὐτῶν	444
11. ένα	els	12. [βιβλίφ]	βίβλφ
178. 1. ἐπιτηδείους 2. σωμάτων	ἐπιτήδειοι ὀστῶν	192. 5. εἰκοσιτέσσαρες	KO M
δὲ τούτων	δè	7. έπτὰ 8. ἥγουν	ήως Μ., έως Γ.
3. πέντε, [τοὺς (οὖς	οί γόμφιοι	9, 10. [δώδεκα]	δυοκαίδεκα
Μ.) γομφίους]		12. πέντε	€
4. δνομάζουσιν (δνο-	ονομάζομεν	15. [περιέχοντες]	περιέχουσαι
μάζουσι Μ.)		193. 4. έως της οὐρας	акраs
σκληρούς καὶ με-	σκληροί και με-	5. συνδέοντα	συνδούντα
γάλους	γάλοι	τὰς διαρθρώσεις	διαρθρώσεις
5. ἐπιτηδείους	ἐπιτήδειοι	8. ἀναπλήρωσιν 10. εἰκόστου καὶ τε-	ἀναπληρώσεως
Ed. Oxon.	Ed. Must.	τάρτου	NO.
178. 8. πάντων ἔσωθεν	πάντες ἔσωθεν	12. πάντων τῶν	τῶν
9. ἄνωθεν	άνω .	17. ἐπειδὴ	$\epsilon \pi \epsilon l$
179. 3. ὀκτὰ καὶ εἴκοσι	κη	194. 2. ката та сутоѕ	κατά τὸ ἐντὸς
10. ὀστῶν	τῶν ὀστῶν	11. ἄμα τε	ἄμα
12. [μυώδει]	μυῶδι	195. 1—4. одк — кате-	om.
14. [μασσητήρων] 181. 1. δυνάμενον σφα-	μαστήρων	σκεύασεν	νῦν δὲ
λίσαι	σφαλίσαι δυνάμε- νον	5. δπως 7. [διαφυλάττηται]	διαφυλάττεται
6. δύο	δύω	9. τάξιν αὐτῶν	τάξιν
12. δνομαζόμενον	ονομαζόμενον	Ι Ι. καὶ μέγιστον	μέγιστον
τράνα		196. 2. [καλ] τοῦτ'	διὰ τοῦτ'
13. [βάχιν]	βάχην	3, 4. πλην-μεγάλην	om.
182. 2. [ἀνάντης]	έναντις	197. 3. [κοιλότητι]	κοιλότητος
· · · 4 [ἐκάτερον]	ετερον	8. μεγίστη	μεγάλη
12. γέγονεν	γέγονε	13. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο	διὰ τοῦτο γὰρ
183. 2. γέγονεν 5. δπερ καὶ	γέγονε δπερ	τος τ έναπέσας	ίδίως ἐκατέραν
6. ἐστίν	έστὶ	198. 1. έκατέρας 2. [ἐπαυξήσασα]	εκατεραν ἐπαυξήσας
183. 8. [Τετριχωμένος]	Έτριχωμένος	6. [κωλῦσον]	κωλύον
10. ἀποτελοῦσιν	ἀποτελοῦσι	8. [φυλάξον]	om.
	The state of the s		7.1111
13. δέρμα τι [σκλη-	δέρματι σκληρφ	13. ἐφ' ἐαυτὴν	om.

TO STATE OF	COLLATIO	EDITIONUM.
p. l. Ed. Oxon.	Ed. Mor. et Fabr.	p. l. Ed. Oxon,
199. 6. [αὐτδ]	αὐτῷ	216. 3. [φανερᾶς] προ-
10. 1/2	οδν F.	φάσεως
11. εξαρθρήσας	έξαρθρωθείς	4. табтаіз
200. Ι. ἀπωθουμένης τε	απωθουμένης δὲ	5. ύπὸ [τοῦ βάρους]
201. 9. [γλήνη]	γλυμή	14 — 217. 2. εἴπω-
202. Ι. μέν 3. ἄνω τε	μεν οδν ἄνω	μεν-δέξασθαι
4. δεξιά τε	δεξιὰ	217. 2. δτι μέν οδν
ἔσω τε	έσω άμα	4. πότερον οὖν 7. ἀπρεπὲς
12. καὶ θαυμαστὴ	om.	218. 1. ἀλλ' ἔτι
203. 3. βραχθ	κατὰ βραχὺ	2. ἐν—βίφ
4, 5. θαυμ.—κατεσκ.	om.	3. ὑπῆρχεν
6. βαθείας ως ύπο-	βαθείας κοιλότη-	219. 6. οὐ [δύνατον]
δεξομένας	τας έχοντα είς	220. 2. ἀλλ' ξ
	τὸ ὑποδέχεσθαι	3. εὐλόγως οὖν
9. δ Ομηρος	Ομηρος	··· 5. [ἐφ'] ἦs
15. καl—εlvaι	ως—ξσόμενον	ΙΙ. κάνταῦθα
204. 4. τε καλ δημιουργία		14. αἰδοίων ἐκατέρων
7. αὐτὴν	αύτὰς	221. 3. πρός [τῷ]
άλλὰ καὶ εἰς τὰς	έκ δὲ τῶν ὀφρύων	4. μηδ΄ δλως
δφρύας	αὐτῶν	6. και ταῖς γυναιξι
15. αὐτὸ 205. 2. ἀπειργάσατο	Θεδς ἀπειργάσατο	10. Ισχυσεν προπετή
4. καὶ περιπατεῖν	καί Ιστασθαι καί	222.13. ἀνδρικόν
καὶ Ίστασθαι	βαδίζειν	223. 4. ἃν ἔμενον 9. βλεψάντων
ἀσφαλῶς	busilen	11. κινεῖσθαι καὶ οὐ
6. ἐνέδυσεν	ενέδυσε	φυσικώς
6, 7. η δημιουργία	om.	13. μυῶν
11. [μέχρι]	μέχρις	
206. 2. αὐτῆς	αὐτοῖς	Ed. Oxon. et Must.
ωφελιμώτατον	ωφέλιμον	224. Ι. είς δσον μέν
7. προβλημάτων	περιβλημάτων	2. θήλεος (-εως Μ.)
[των] μέν	μέν	3. και οί δρχεις
13. συγκατέμιξεν	έγκατέμιξε	έγένοντο
207. 4. συνήρμοσε αὐτὰ	συνήρμοσε	τοίνυν
7. ὑπέρκειται μὲν ἡ	ύπέρκειται μενούν	6. μεν οδν (μεν Μ.)
[κύστις] τοῖς δυσί	ή μήτρα των δύο	· · · 7 · ψαφαρδς (ψαθα-
208. 3. χρηστοτ. έξόδου εἰς	om.	pos M.)
4. της εξόδου	ή πρός Μ., πρός F. ἔξοδος	9. αὐτὸν τὸν ἀδένα
βάον ἐσομένης	βάων ή	··· · · ἔχοντες (ἐχόν- των Μ.)
209. 5. καὶ Ἱπποκρ. λέγει	φησι καὶ Ίπποκρ.	10—p. 272. 10. ἀοει-
7. τῷ Τ	τῷ ταῦ	δές—έχει
8. [τδ] μέν	τῶ μὲν	
210.12. γλίσχρος	γλισχρή	Ed. Oxon.
τραχέσιν	σκληροῖς	10. μέρη [σιμόν]
211. 8. συντετρημ. δντα	συντετρημένον	ΙΙ. ἐν τῷ ἄκρφ
12. διά τινος πόρου δὲ	καλδιά τινος πόρου	225. 5. ἄχρηστόν τε
212. 6. οὕτως γὰρ αὐτὸν	ώνομασμ€νον	ΙΙ. καθήκειν
εθος ονομάζειν	11 /	14. [ἐλυτροειδης]
12. παρά τον—καιρόν	περί τον-καιρόν	226 * 1 12 [2 /2 12]
213. 1. ἄπασι μὲν	άπασι	226.14. ὅλης [λόγον, ὅλης]
2. ἐντὸς 8. τῆς θέσεως	€νδον	227 ε γένεσιν
12. παρὰ τῆς μητρός	om.	227. 5. γένεσιν καὶ ἀτελέστατα
214. 3. τὸ αὐτῆς ἔμβρ.	τὸ ἔμβρυον	7. καὶ ἀμφότερα
5. πάντες μέν οὖν	πάντες οδν	μείνωσιν
9. συναγόμενον	συνασσόμενον	8. προεπισταμένη
215. I. [èvròs]	ектоs	
14. πολλά καὶ πολ-	ка	14. εἰπὼν, αὐξάνεσθε
λάκις	The same of the same of	228. 3. ὑπολαμβάνειν

216. 1. δ της ζατρικής

... 2. δπόσαι

λατρικής δκόσαι

Ed. Mor. et Fabr. φανερής προφάσιος ταύτησιν διὰ τὸ βάρος om. STL OUV πότερον απρεπές τοῦτο ἀλλὰ om. カン οὐ δύνανται άλλὰ Φ εὐλόγως Ε. वेक' मेंड κάντεῦθεν αίδοίων πρός τὸ μηδόλως ταις γυναιξί ζσχυσε τοῦ ἀνδρὸς ἀνέμενον και βλεψάντων οὐ φυσικώς κινείσθαι μυῶν κινουμένη Ed. Mor. et Fabr. eis 8000 θήλεος γεγόνασιν OUV μέν οδν ψαφαρός αὐτὸν ἀδένα EXOVTES om. Ed. Must. μερισμοί ἐκ τῶν ἄκρων άχρηστον καθήκοντες ἐλυτορο. (mendo fort. typogr.) ύλης, ύλης λόγον εἴπερ γένεσιν απελέστατα αμφότερα μείνειεν προσεπιστ. (mendo fort. typogr.)

ἐπαυξάνεσθε ὑπολαμβάνει

διαπεπλασθαι

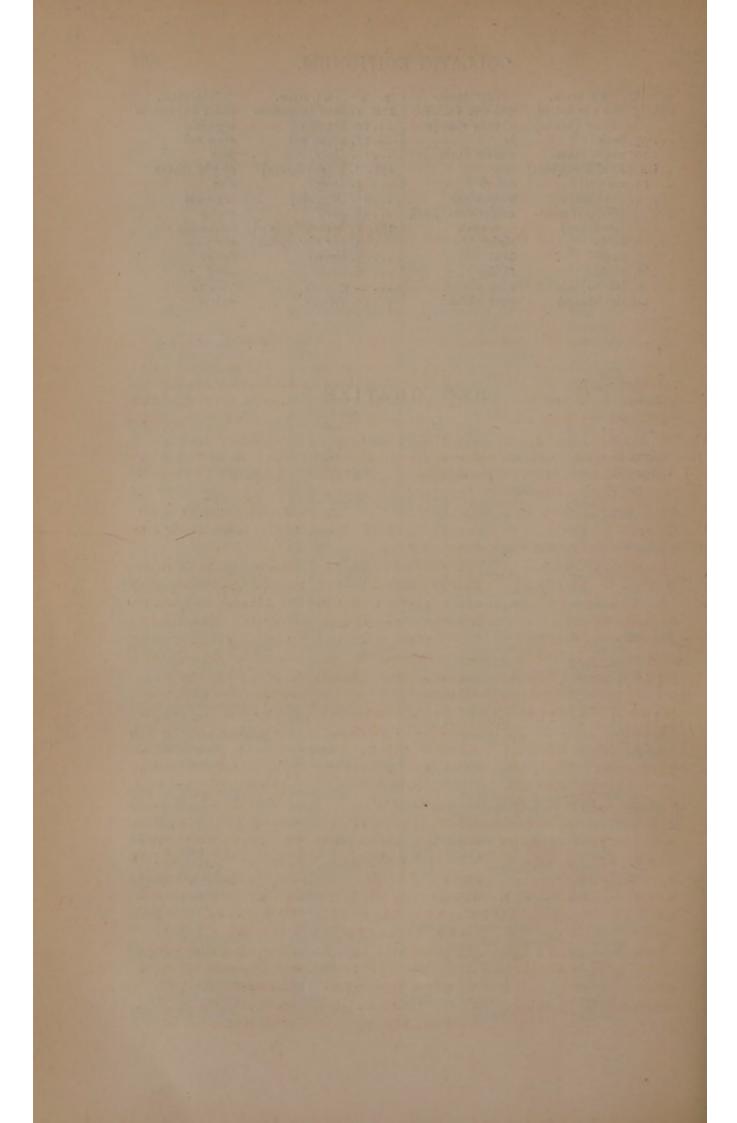
εὐθὺς

... 4. [οὐκ] εὐθὺς ... 6. [διαπέπλασται]

p. 1. Ed. Oxon.	Ed. Must.	p. l. Ed, Oxon.	Ed. Must.
228. 9. ἐξ αὐτοῦ	αίτιαν αὐτοῦ	246. 4. [διαρθρωθή]	διαρθρώση
10. [ĕχον]	ξχειν	πιότατον	πιώτατον
12. ἐξ ἀρχῆς	έξαρχης	5. ὀστῶν	δστέων
229. 1. έχει	έχειν	247. 9. ἔστιν δὲ	έστι δὲ
4. κατακάμπτεται	κατακάμπτηται	248. 3. παραγίνεται	παραγίνηται
5. εἶτα ἐφεξῆς	$\epsilon l \tau' \epsilon \phi' \epsilon \xi \hat{\eta} s$		A SECOND PROPERTY OF THE PROPE
		4. παιδί	παιδίφ
8. άγγείου μεγίστου	μεγίστου άγγείου	6. έχουσιν καλ	έχουσι καί
230. 2. [είς] τον άριστ.	τον άριστερόν	7. βήγνυνται	ρήγνυται (mendo
3. [τούτων τὰ γεν-	τὰ γεννητικὰ μό-	The same and the same and	fort. typogr.)
νητικά μόριά]	ρια τούτων	12. ἐστὶν ταῦτα	έστι ταῦτα
6. [ταύτη ὄρχιν]	ταύτης δρχην	[ἀπὸ] τοῦ	αν τοῦ
8. [páxiv]	βάχην	249. 2. [ἐκεῖνο]	ἐκείνου
11,12.[ἀφικ.—φλέψ]	om.	3. [ἐκεῖνο] τοῦ σώ-	τοῦ σώματος ἐκ-
231. 2. ύγρου	και ύγρον		είνου
	οντε (mendo fort.	ματος	
3. бте		4. ξοικέν τῆ	ξοικε τη
-651117	typogr.)	δστιν δέ	ξστι δè
5, 6. [καλ—ὀργάνοις]	om.	6. μηδ' έτέρφ	μηδετέρφ
8. ούτως καί	οδτω καί	9. είς τὸ τέκνον	eis
11. [άλλήλων]	τῶν ἄλλων	δπότερον	δπότερος
232. 3. θερμότερα	θερμότερος	ξυμβάληται	ξυμβάλληται
9. [πρῶτον]	πρώτερον	10. [τοῦ σώματος εἰς	είς τὸ ἐοικέναι
ιο. [μεταβάλλη]	μεταβάλλει	τὸ τέκνον]	τοῦ σώματος
233. 2. πρότερα	πρότερον	ΙΙ. ἔοικεν	ξοικε τὸ τέκνον
5. έτέρου μορίου	είς έτέρου μόριον	250. Ι. ξοικέν κάλλιον	ξοικε κάλλιον
9. [τδ] δεξιδν	τον δεξιον		γενόμενος κούρος
	CONTROL OF THE PARTY OF THE PAR	2. κούρος γενόμενος	
234. 2. ἀπαντήσαντος	ύπαντήσαντος	3. ξοικεν [τῆ μητρί	ξοικε τῷ πατρί ή
8. θήλεως	θήλεος	η τῷ πατρί]	τῆ μητρί
235. 2. [ἐπιπλέον δὲ]	δὲ ἐπὶ πλέον	4. [γράφεται]	γράφει
5. ἐπιπλέον	€πὶ πλέον	8. ἐνόσησεν τὸ	ένόσησε τδ
7. [τφ] τοίνυν	עטעוסד סד	9. 1 Ths	της
διττήν μέν	διττήν	251. Ι. είσιν στενότεραι	είσι στενώτεραι
9. ἄρρεσιν τὸν	άρρεσι τον	252. 3. θλασθέν	φλασθέν
12. [ως ἐπὶ τὸ πολὺ]	έπι το πολύ ώς	9. [προσπέση]	προσπέσοι
236. 2. ότὲ δὲ καὶ	δτὲ δὲ	12. [ἀποκρίνεσθαι]	om.
4. καὶ τὸ θῆλυ	τὸ θῆλυ	253. Ι. τῶν στερεῶν	στερεών
6. θήλεως	θήλεος	2. [τούτων]	τούτου
237. 9. έγίνετο	ἐγένετο	6. [ἀπὸ τοῦ σώμα-	δτέ μέν ἀπό τοῦ
238. 3. ἐκράτει τὸ ἰσχυ-	έκρατεῖτο τὸ ἀσ-	τος, ότὲ μὲν]	σώματος
ρου	θενές		ικμαλαίαι
Por		7. [ἰκμαλέαι]	- Control of the Cont
9. ёрхетаі	εξέρχεται	10. μέχρι αὐτῆ	μέχρις αὐτῆ
239. 1. ἀσθενής	ασθενή	254. 3. [ἐπιχέει]	έπιχέοι
240.11. συνέστηκεν	συνέστηκε	4. οῦτως καὶ	ούτω καὶ
12. [οὐδ']	ούκ	256. 4. διὰ τὸ μὴ	διὰ τὸ οὐ
241. 4. [θερμαινομένη]	μέν δ μένει	6. γεννητικοῖς	γενητικοίς (men-
8. είσπνεῖ	είσπνέει		do fort. typogr.)
εἰς αὐτὸ	είs és αὐτὸ (men-	7. ₹στιν καὶ	έστι καὶ
	do fort. typogr.)	9. ŏντα αὐτοῖs	δντα
242. 4. [ὀπτωμένφ]	δπτομένφ	πεπληρωμένα	πληρούμενα
7. ἐκείνη	κείνη	257.5. δταν [κλονήσηται]	ένθα κλονήσεται
11. αὐτῆ	αὖθις	7. [ἀδρωθῶσιν]	ἀνδρωθῶσιν
243. Ι. πολλοί	και πολλοί	10. δεξιόν τε	δεξιον
2. είσιν καί	είσι καί		κατοχή
7. αδξησιν	την αξξησιν	258. Ι. ἐν κατοχῆ	
243. 9. [εἴπωμεν]	έτι μέν	2 ενον άρρεν	άρρεν
		3. οῦτως γὰρ	οῦτω γὰρ
πρώτως	πρώτα	9—266.13. [Ai—	om.
11. νεώ	ναου	τιτθῶν]	
12. μετὰ	και μετά	266.13. συμπάσχουσι	πάσχουσι τὰς
14. δημιουργική	δημιουργία καλ	[ταῖς μήτραις]	μήτρας
244. 4. τὰ γένη τῶν	τῶ γενητῶν	14. δέον εἰπεῖν	δέον ήν
5. атетевието	ἀποτείνεται	267. 7. [ὅσχεον]	δρχιν
6. τὰς φλέβας	αί φλέβες	14. [ἐκείνφ]	έκεῖνο
11. [πλευρῶν]	μηρῶν	268. 2. ἐπιρρεῖ	ἐπιρρέ η
245. 6. τὰ ἄνωθεν	τὸ ἄνωθεν	3. [χρόνον]	τρόπου
The state of the s		I D. LYPING	1

p. l. Ed. Oxon.	Ed. Must.	p. 1. Ed. Oxon.	Ed. Must.
268. 5. ὑπὸ τῆς ἐπὶ θά-	àπὸ τῆς ἐπὶ θά-	270. 1. δλης δκταμήνου	δλους ωκταμήνου
τερον [δοπης]	τερα τροφής	10. Ισχνούς	ίσχυρούς
7. δσον	ds	ΙΙ. οῦτως καl	οΰτω καί
10. κύωσι έλκει	κύωσιν έλκει	13. [δυἐν]	βέον
11,12.[αί δ'-μῆκος]	om.	271. 2. δ [κατέλιπεν]	οὐ γὰρ εἶλκεν
13. καί [τι]	και τὸ	5. [εἴπη]	είπε
269. 4. [πλημμυρεί]	πλημμύραν	II. [loxvods]	lσχυρούs
[ἐπιζητεῖ μετα-	έπιζητείται μετά	12. αὐτῷ	αὐτὴν
	τάσεως	272. Ι. ἀκολουθία [τιν]]	ἀκολουθία τls
6. els hv	είσην	3. [ην την χρείαν]	νῦν χρη
7. δλης	δλos	5. Ιόντων	δντων
8. θλίβων	θλίβον	9. αὐτῶν	αὐτῷ
9. [οὕτως] μὲν	ούτω μέν	γίνοιτο	γένοιτο
10. είσι άδελφὰ	είσιν άδελφά	10. τούτων	τούτου

DEO GRATIAS.

INDEX VERBORUM.

Prior numerus paginam, posterior lineam designat.

A BAPHΣ, 37. 2. аватоя, 208. : I. άβίαστος άναπνοή, 104. 10, 11, 16: 116. 5. άβλαβής, 93.9: 149.13. άβλαβῶς, 182. 11. άγαθὸς, [v. πρόνοια, σοφία,] 154. 5; δ αν. Θεὸς ήμῶν, 10.7: 15.9: 25.4: 40. 2, 8: 71. 2: 89.12: 157. II: 176.10; ò ây. Θ., 84.12: 136.11: 140. 14: 147.12: 176.10; άγ. κεφαλή, 128.12,13. αγαθότης τοῦ Θ., 154.15. ayavos, 156.12[v.Adn.] άγγείου, 99.8: 229.8: 262.11: 263.7; ayyeia, [ν. μεσαραϊκός, σπερματιkòs, 49.10: 55.4: 75. ov, 162.11 [v. Adn.]. 12:77.9,15:84.1,4: 85.3:96.11:97.1:98. 13: 101.4,10,12: 126. 6: 127.4: 139.6,8,17: 194.4: 212.9: 213.2, 4 bis: 214.4: 215.2,9: 224.8: 225.15: 229.9: 230. 2, 7, 13: 244. 5: 259.4: 261.1,4,14: 262. 3,6,8,16: 267. 3, 9,12: 268. 10: 269. 3. αγιος Θεὸς, 40. 9; αγία γραφή, 2.5; ἄγιον εὐαγγέλιον, 153. 1. άγνοέω, 129. 7; -οῦμαι,

4. 17.

άγκων, olecranon, 31.14: 33.7, 11: 35.8. ἄγονον, (σπέρμα,) 225.5: 227.7:256.7. äypios, 180.5: 183.16; άγριον ζώου, 5.7: 180.6. άγω, 32. 7: 163. 12: 264. 1. άγωγὸς, 83.14, 17: 86.1. àyàv, 149. 15. άγωνίζομαι, 74. 13. άδελφός, 269. 10. άδενοειδές σώμα, 260. 3. άδενώδης οὐσία, 122.1. άδηλοι πόροι, 104. 8. άδην, glandula, 60. 14: 77.10: 94.14: 139.16: 224. 6, 9. άδιάπνευστον δεσμωτήριάδρόομαι, 257. 7. άδρὸς, 83. 1: 206. 11; -ρότερος, 196. 8. άδυνατέω, 271.3. άδύνατος, 221.4:240.17. åei, 134.5: 196.2: 261. 10: 264. 2: 269. 1. άερώδης, 78. 15. άήρ, 92. 4, 9: 103.17: 142.10,16:145.1:146. 7, 9 bis: 147. 4: 150.9: 156.6: 160.3: 171.6; ό έξωθεν άὴρ, 89.13: 91. 6,7:103.2,15:105.11: 142.10,12,14: 149.11. άθλιπτος, 195. 7.

άθόλωτος, 142. 7. άθροίζω, 211. 9: 268. 13; -ζομαι, 212.4: 241. 3: 268.7: 269.1. άθροισμα, 157. 7. άθρόος, 70.3: 110.8: 208.9; -ώτερος, 109.2,9. άθρόως, 67.8:99.8:109. 6: 110.11: 144.16: 162. 15: 263. 15. αίδοῖον, [ν. ἀνδρικὸς, γυναικείος,] pudendum, 214. 10: 216.13: 217.1: 218. 9: 219.9: 220.6,7,14: 222.9: 223.2,7,16: 228. 6: 245.3: 253.4: 257. 2: 262.16: 263.10. αίθεροειδής, 163. 16. αίθαλώδης, 132.8, 16. αίμα, 12.5: 55.6: 78. 10,13,14: 79.6: 80.7,9: 81.2: 82.6,11: 83.2: 84. 4:86.5:87.4,5,8:94. 12:95.15:96 5,6,7,13: 102.14: 132.13,14: 214. 5: 226.1,2: 231.4,7: 239.10,11: 240. 4, 7,10 bis, 11, 15, 17: 243.4: 246.4: 253.1: 254.6: 261.8: 262.6,10: 268. 6: 270.6: 271.10. αίματική κοιλία, sanguineus (i. e.dexter,) cordis ventriculus, 96. 3,12. αίματοποίησις, 55.7. αίματώδης, 261. 9.

αίματοποιητική δύναμις, 78. 10. [cf. De Ur. p. 262. l. q.; Comm. in "Aph." 521. 8.] αἰνέω, 129.11: 154. 3. aivos, 40. 9. aî£, 213. 13. αίρομαι, 77. 14: 169. 10: 247. 6. αίσθάνομαι, 75. 3, 9. αίσθησις, 75.9: 179.9: 183.10: 243. 7; αΐσθ. καὶ κίνησις, 23.8: 125.4: 141.3: 144.7: 175.1,6: 189. 15; -σεις, 134.1: 144. 3: 187. 4. αίσθητικός, 3. 5: 81.1: 140.8: 144.6: 179.10; -κώτερος, 24.2: 200.I. αίσθητός, 2.12: 135.13: 143.4: 264. 12. αΐσχιστος, 150. 5. αίτέομαι, 39. 2. altía, 14.3: 63.6: 106. 8: 158.2: 191.13: 221. 9: 251.1: 260.16; 81 αίτ. τινά, 41.13; διά τὰς προρρηθείσας αίτ., 183.9; διά τὰς εἰρημένας αίτ., 265. 5; διὰ ταύτην τὴν αίτ., 23.2: 164. 14: 165. 9: 256.13; διὰ ταύτας τὰς αίτ., 00.5; διὰ τὴν αὐτὴν air., 70.12; διὰ τὰς αὐτàs alτ., 182. 13; διὰ πόλλας αίτ., 150. 9. αὶτιατέον, 14.4. αίτιον, 105. 16 bis [v. Adn.]: 106.1,3 bis, 5,7. αἰφνίδιος, ΙΙΙ. Ι. αίωρέομαι, 169.4. άκάθαρτος, 145.1: 146. 13: 231. 2. άκαίρως, 92. 3. аканттог, 194.9. άκάνθη, 7.10; spina corporis, 193. 2,16. άκαρης, 99.1. ακατονόμαστος χόνδρος, cartilago laryngis innominata, (i.e. cricoides,) 110.4: 111.12 [v. Adn.]. | ἀκρ., 181.18; δεξιὸν ἀκρ.,

149.1: 165.4: 176.2: 223. 3. άκλινής, 171.11: 194.8: 219.1. άκμάζω, 268. 7. акой, 140.11: 144.4: 183. 10. ἀκολουθέω, 86.14: 118. 4: 144. 15. ἀκολουθία, 272. Ι. άκοντίζομαι, 210. 9. άκοπώτερος, 141. 8. άκούσιος, 65.10: 85.14. ἀκουστικὸς πόρος, meatus auditorius, 182. 5. άκραιφνής, 145. 7. άκρασία, 118.6. акратос, 74. 10. ἀκρίβεια, 190.6: 247.9. ἀκριβής, 24.2,10; -βέστερος, 23.8: 262.1. άκριβουμαι, 34. 12. ἀκριβῶς, 6.1: 14.7,8,14: 15.7: 17.11: 18.10: 26. 5: 28.4: 29.7: 37.3: 85.14: 171.11: 172.3: 174.3: 186.2: 191.10: 261.11: 262.5. ἀκροβυστία, praeputium, 222.12 [v. Adn.]. ἀκρόπους, pes proprie dictus, 42.1 [v. Adn.]. ἀκρορρίνιον, nasi extremitas, 148. 4. акроя, 6.5: 10.6: 65.7: 82.14: 117.12: 120.17: 147.11: 148.12: 149.2: 150.5: 175.11: 176.14: 209.8: 222.10: 224.11: 226.5: 246.5.7,0; akpos πούς, pes proprie dictus, 39.1: 41.11,13: 47.4: 48.6: 49.6: 53.8: 54.2: 86.7; ἄκρα χεὶρ, manus proprie dicta, [v. Adn. ad 5.3.,] 4.3,4:21.3: 22.12: 23.1: 25.6: 27.1: 28.7: 53.6. άκρώμιον, acromion, 176. 13 [v. Adn.]; ἀριστερὸν

άκίνητος, 4. 13: 63. 9: 181.15: 198. 4: 200. 4. άκτὶν, 171. 9. άκυρότερος, 18.6. άλαλάζω, 183. 3. άλείφω, 211. 3. άληθής, 28. 2; -θέστεpos, 221.II. άληθινός Θεός ήμων, (de Christo,) 25.9 [v. Adn.]: 89. 1: 153. 2. άλίσκομαι, 77.5: 133.1. άλλà, 6.4, et saepissime. άλλαντοειδής χιτών, membrana foetus allant., 211. 7 [v. Adn.]: 212.8: 214. 9: 215.6. άλλαs, 215. 7. άλλήλων, 7.3: 11.6: 15. 2: 31.9: 35.11: 36.3: 39.15: 45.3: 57.3: 60. 2:82.8:84.10:107.2: 110.5: 124.2: 130.1,7: 139.10: 142.4: 147.9: 165.9: 180.8: 188.7: 192.14:193.14:194.13: 207.3: 212.11: 227.7: 231.11: 243.3: 244.12: 246.6: 265.8. άλλοῖος, 238.5. άλλοιόω, 61.10: 79.3,9, 15: 262.9; -οῦμαι, 61. 11,14. άλλοιωτική δύναμις, 61. 7: 62. 1. äλλος, 8.11:9.3:14.13: 21.12: 22.5: 23.4,13: 24.3,5 bis, 7: 27.14: 29. 10: 30.3,6: 34.2: 44.6: 55.1: 61.6: 62.3,4: 64. 2:65.11:70.8bis,11,13: 74.12: 77.15: 83.7: 86. 4,6,8,9,10:94.16:98.3: 115.9: 120.2,3: 122.42: 123.2: 131.4: 135.7: 142.16: 143.8: 145.6: 152.5,11: 153.15: 160. 13: 166.5,6,7: 168.5,11: 171.1: 173.15: 174.2: 184.17: 185.8: 204.8: 206. 12 ter: 248.6: 252. 5: 255.6: 260.2: 269.5. άλλοτε, 238. 5.

άλλως, 40.5: 93.7: 14: 73.13: 97.15: 129. 2: 190.11: 191.4. 153. 17. άλογος, 40.13; άλ. ζώον, (de brutis,) 9.10. άλόγως, 170. 7. άλοιφή, 210. 13. άλύπως, 208. 1. ãμα, 8.10: 11.3: 24.8: 37.11,12: 50.9: 51.11: 91.2: 93.1: 97.14: 127. 5: 150.8: 180.1: 187.4: 188.9,13: 193.8: 194. 11:198.5,6:201.9:207. 6: 218.8: 228.4: 246.8: 254.6: 263.13. άμαλδύνω, 245.7; -νομαι, 255.9. άμαρτάνω, 151.5. άμαυρόομαι, 153.12. άμβλείαι γώνιαι, 36.4: 73.4: 116.8. άμβλωθρίδιον, 215.13. άμβων, 16.9: 193.15: 198. 14. άμείνων, 5. 11: 24.8: 35. 12: 220. I. άμειψις, 41.12. άμέμπτως, 66. 5. άμέσως, 92.1: 136.7: 137.13: 214.7. άμετρία, 12. 6. άμήχανος, 13.10:259.15. άμνείος ύμην, vel χιτών, membrana foetus amnios, 211.5 [v. Adn.]: 214.7. άμοιβή, 121.8. άμοιρέω, 197.12. αμοιρος, 40. 13. άμυδρός, 78.11: 259.6. άμύελα ὀστά, 19.8 : 26. 8:46.8. άμυντήριος, 9.9: 136.3: 162. 10. άμφὶ, (cum acc.,) 242.3. άμφιβληστροειδής χιτών, oculi retina, 159. 6 [v. Adn.], 7: 161.17. άμφίεσμα, 119.6. άμφίκυρτος, 200.12. άμφότεροι, 7.1: 31.12, 13: 33.6: 34.4,12: 37. 2: 48.4,16: 50.5,6: 62.

1: 136.12: 151.4,5,6,9, 11: 153.14: 157.1: 176. 3,12: 177.3,6: 179.12: 180.1: 181.11: 182.6: 203.5: 206.3,8,13: 207. 9: 210.1: 216.13: 227. 6,7,12: 236.7: 240.8: 249.7,8: 257.10: 258. 7,8: 267.2,14. άμφοτέρως, 112.11. άμφω, 33.13: 98.10: 159.2: 173.5: 261.6: 263.18: 266.10. αναβαίνω, 43.3: 64.6: 185. 2. άναβλέπω, 40.6. ἀναγκάζω, 75.10: 110. 15; -ζομαι, 70.11: 104. 14: 116.7: 117.6: 149. 15: 150.1: 194.10. άναγκαίος, 13.1: 26.7: 33.14: 38.5: 55.1: 59. 2: 92.3: 93.7: 104.14: 193.1; -ότερος, 32.3. άνάγκη, 16.11: 41.10: 42.1: 194.17: 216.11: 232.1,5: 236.6: 249.7: 251.3: 258.2: 270.8; έξ ἀνάγκης, 52.5: 61.9. αναδίδωμι, 67.6. ανάδοσις, 55. 5, 8: 67. 10: 75.11: 87. 2, 5. άναζυμόομαι, 62.14. άναζύμωσις, 87. 8. åναιμος, 22.12: 69.10: 140. 4. άναίσθητος, 74.7: 75.2: 179.11. άνακλάομαι, 19.5: 35.2: 193. 16. άνάκλασις, 28. 7. άνακράζω, 126. 17. άναλαμβάνομαι, 184. 15. ἀναλογέω, 46. 2. άναλογία, 128. 11. άνάλυσις, 87. 13. αναμιμνήσκω, 5. Ι. ανάνευσις, 194. 11. άνανεύω, 188.4: 191.1: 192. 17. ανάντης απόφυσις, 182.

άναξηραίνομαι, 108.5: 260. 12. άναπάλιν, 176.6. άναπληρόω, 11.10: 50. 5:60.4:91.1:161.4: 167.7: 201.2; -ροῦμαι, ΙΟΙ. ΙΙ. άναπλήρωμα, 77.8. άναπλήρωσις, 193. 8: 206. 8, 14. άναπνευστικά μόρια, 88. 6: 90.2: 122.4: 124.8: 126.8; ἀναπν. ὅργανον, 89.10: 90.15:91.2:92. 6: 115.3,10: 119.11. άναπνέω, 117.13:259.15. άναπνοή, respiratio, [v. άβίαστος, βιαστικός, βιαστός,] 91.5: 100.6: 102. 7: 104.6, 9 [v. Adn., et Comm. in "Aph." p. 426, 427.]: 105.4: 117.1. άνασπάω, 105.6: 117.9; $-\pi\hat{\omega}\mu\alpha$, 107.14: 116.11. άναστομόω, 263.1. αναστροφή, 16.5. άνατείνω, 198. 3: 199. 13: 203.1; -voµai, 123. I: 124.1. ἀνατέμνω, 123. 3 bis: 191.11: 202.6,9. άνατομή, 28.2: 116.17: 141.15: 191.12: 229.2. άνατομικός, [ν. έγχείρησις,] 123.4: 145.10: 161.14: 212.6: 228.6; άνατ. ἄνδρες, 126.13; àvaт. laтроì, 44.9: 225.7. άνατρέπομαι, 8.2:200.10. άναυξής, 157.6. άναύξητος, 156.10. άναφέρω, 64.14: 76.12; -рона, 114.6: 142.9: 220.4: 267.7. ἀναχαιτίζομαι, 155.4. ἀναψύχω, 91.7. άνδρείος, 223.10. άνδρικον αίδοῖον, 222.13. άνειμι, 41. 6. άνέκπτωτος, 17. 5. ανελλιπής, 154.5 [V.Ad.]

ανεμος, 156.5. ανεμπόδιστος, 161.12. ανεμποδίστως, 164. 5. άνεπιτήδειος, 227.11. ανενέργητος, 176.4. άνεπισκότητος, 170.3. άνέρχομαι, 73.1:83.3,8: 94.8: 114.14: 138.14, 16: 139.5: 142.16: 159. 11: 160.15: 181.16. aveu, 16. 11: 100. 1: 216.3; ων οὐκ ἄνευ, 9.4: 115.9. άνευρύνομαι, 109. ΙΙ: 210. 2. ανήκω, 56.8: 95.8: 123. 13: 213.7. άνηρ, [ν. άνατομικός,] 4. 7: 76.15: 81.6: 126.13: 220.12: 221.3, 5, 7, 8: 224.1: 226.7: 227.9,10, 12: 236.3,4: 237.5,6, 11: 238.4,7,10: 249.1: 253. 11, 12: 254. 1, 4: 257.8. άνθέλκω, 84.11. άνθρώπινος, 42.10: 63.3. ανθρωπος, 2. 3, 5, 8, 9: 5. 3, 10: 9.9: 39. 4, 10: 40. 2, 10: 41. 15:44.6:49.18:54. 4:58.9:64.4:66.4: 72.11: 74.9: 75.1,10: 82.1: 88.1: 104.15: 105. 14,15: 106.1: 108.4: 110.15: 120.1: 128.1: 129.12: 133.1: 148.15: 149.13: 153.9,13: 154. 5: 156.5,8,14: 157.12: 165.5: 176.9: 180.7: 186.6: 192.4,17: 194. 3,9,16: 195.5: 200.3,6: 205.5: 206.2,6,10,14: 216.9: 227.14: 252.6. aviapòs, 66.9: 70.14. άνίατος, 133. 2. äνισος, 11.6. ανίστημι, 243.12. ἀνίσχω, 35.5. äνοδος, 146. 5. ἄνοιγμα, 112.7. ανοίγω, 115.5: 122.10:

110.6, 7: 144.14: 155. 3: 156.15. avoitis, 181.4. άνόμοιος, 31.4: 111.11: 120.13: 192.10. άντεμβαίνω, 16.2: 190.9. αντιβατικόν μόριον, (de ossibus,) 10. 12. άντιθερμαίνω, 121. 12: 122. 3. άντικαθίσταμαι, 10.5. άντικείμαι, 199.9,12. άντιλαμβάνομαι, 5. 11: 7. 12. αντιληπτικον οργανον, (de manibus,) 5.9: 8.9: 23. 11: 24.4: 40.16. αντίληψις, 8.12. άντίσπασις, 84.11,14. άντιτάσσομαι, 5.3: 7.6. αντίχειρ, pollex, 27.6: 43. 9. άντλέω, 112. 3. άνυστὸς, 240. 5. ανω, [ν. βάσις, γένυς, πέρας, σπόνδυλος, τόπος,] 39.7:40.12:47.4:49. 6,7:57.9:60.11:82. 16,17: 109.9: 111.14: 114.9: 116.12: 117.7: 157. 2: 166. 6: 173. 7: 195. 8: 198. 7: 202.3: ἄνω μέρος, 48.14: 56.6: 12: 272. 7. 94.4,12: 148.10: 154. 9: 180. 10: 183. 5. άνωδυνία, 206.15. ανωθεν, 15.6: 41.8: 42. 3: 48. 2: 69. 3: 81. 4: 82.3: 90.11: 93.4: 110.7: 147.5,10: 167. 1: 178.9: 194.1: 196.4: 209.9: 245.6; αν. μέρος, 31.8:60.7:148.9. ανώμαλος, 183.4. 116.2: 196.7: 214.11. άνωφερής, 132. 9. άξιόλογος, 52.10: 66.2: 207.7,8,10.

149.11: 155.8; -γομαι, 123.13: 201.6: 207.2. άξιολόγως, 165.9. äξιος, 218. 5. άξων, 168.12: 169.2: 170.12: 171.3. άόρατος, 2.ΙΙ. doρτή, aorta, 97.3 [v.Ad.] άπάγω, 95.11: 96.14; -youar, 21.13: 52.6,12: 93.2: 200.4. άπαθής, 49. 11. άπαιτέω, 133.8. ἀπάκια, musculi dorsales, 193.11 [v. Adn.]. άπαλὸς, 81. 2. ἀπανθέω, 251. 7. άπαντάω, 204.2: 234.2. ἄπαξ, 116.15. άπαρτίζω, 270.1. äπas, 8.9: 11.6: 12.4: 14.4: 17.5,12:18.7: 23.4: 24.11: 28.10: 50. 13:51.5,7:58.3,10: 83.16: 92.11,12: 96.9: 98. 3: 102. 3: 114.10: 119.9, 11, 13: 120.4: 126.11: 127. 5: 132. 8: 140.15: 144.3: 150.6: 153.4: 164.1,10: 166. 1: 168. 7,10: 187.3,6: 190.1,3: 192.12: 193.5: 195.11: 204.9: 205.14: 176.6: 178.1: 191.9: 211.4: 212.2: 213.1,3: 218.11: 220.4: 233.7: 245.4: 248.1: 267.11; 244.5: 259.2: 261.11, άπατάομαι, 116.17. äπειρος, immensus, 63.2; imperitus, 116.17. ἄπεπτος, 260.14. ἀπεργάζομαι, (med.) 28. 3: 34.10: 36.8: 43.7: 70.12: 109.7: 164.2: 165.7: 205.2: 234.10: 261.11: 263.22; (pass.) 25.1: 226.8. ἀπευθυσμένον, rectum inανώτερος, 66.6: 84.6: testinum, 65.6 [v. Adn., et Comm. in "Aph." 475. ανωτέρω, 206.1,3:217.6. 3.7, 10: 66. 6: 70. 5, 9: 71.7; ἀπ. ἔντερον, 70.7:

 $a\pi \epsilon \chi \omega$, 171.3: 243.6. άπλοῦς, 45.1: 173.8: 189. 2. άπλῶς, 15.12: 113.4: 233. 11. απνους, 93. 11. $\vec{a}\pi\dot{o}$, 1.3: 2.4,6: 4.4: 8.5: 20.9: 25.8,17: 36. 10: 46.6: 48.14: 50.11: 52.11: 55.13: 56.8,13: 68.4,12: 72.12,15: 73. 5,9,11: 74.10: 75.4,6: 76.9: 78.3: 82.11,14: 85.4: 87.3: 89.5: 90.3: 91.12: 94.7,15: 96.10: 99.13: 100.2,7: 102.8, 13: 104.2: 111.5: 114. 2: 124.1,2: 126.7: 127. 9: 128.15: 129.7: 131. 1: 132. 13, 14, 15 bis: 135. 12 bis: 138.12,16, 17: 139.2: 141.5: 142. 4: 144.10: 147.9: 150. 13: 157. 2, 3, 4: 158.8, 9: 159.14,15 bis: 160. 11: 165.9: 167.8,12: 168.3,9: 169.2: 170.4, 7: 174.4: 175.7,13,14, 15: 176. 12: 179. 14: 181.7, 8,15,18: 182.8: 185.16: 189.8: 192.5: 193.4,9:194.1: 201. 3: 204. 14: 205. 7, 10: 214.2,4: 220.5: 223.15: 225.8,14,15: 230.8,9: 234.8: 236.2,7: 238.4, 10: 239. 1 bis, 11, 13: 240.5,10,13: 241.8,11: 243.5: 244.3,10,11 bis: 245.8: 246.6: 248.12: 249.3,10: 250.9: 252. 12: 253.1bis, 2,6: 255. 7: 258.9: 267.4,6,7: 272.6. ἀποβλαστάνω, 82.13. άποβλάστημα, 189.13. άποδείκνυμι, 76.1: 173. 15; -νυμαι, 109.1: 128. 2: 189.1,4: 191.7: 248. 11. απόδειξις, 62.1. άποδέρω, 23.5; -ρομαι, 161.7: 216.6.

23. 2. άποδέω, 264. 3. αποδίδωμι, 121. Q. άποδιώκω, 92.2: 140.1. απόθεσις, 66.16. άποθραύω, 148.13; -0μαι, 14.6: 59.1. ἄποιος, 214. 3. άποκαθίστημι, 116.14. ἀποκόπτομαι, 150.5. άποκρατέω, 181. 2. άποκρίνομαι, 65.2: 252. 12: 255.7: 257.15. ἀπόκρισις τοῦ σπέρματος, seminis emissio, 219.11; άποκρ. της γουης, 256.12. αποκριτική δύναμις, facultas expulsoria, 57.13: 61.7: 64.2,7,11: 79.17. [cf. De Puls. p. 77. l. 1.] άποκυέομαι, 268.1. άποκύησις,208.2:211.9. ἀπολαμβάνω, 61.1: 63. 8: 75.15: 144.1: 266.8. άπολαύω, 61.10: 70.2: 231.11. άπολείπω, 15.3: 64.6: 85.16; -πομαι, 7.2: 34. 16: 48.13: 117.10: 131. 13,15: 163.5. άπόλλυμι, 153.14; -λυμαι, 115. 2. άπονέομαι, 176.10. ἀπονεύρωσις, aponeurosis, 205. 9 [v. Adn.]. άποξηραίνομαι, 260. 8. άποπατέω, 217.5. άποπάτησις, 65.13:74.1. αποπέμπω, 105.10:257. άποπερατόω, 202. 13; -τοῦμαι, 117.12:118.2: 119.3. άποπεράτωμα, 118.15. ἀποπληξία, apoplexia, 185. 12 [v. Adn.]. άποπλύνομαι, 133. 7. άπορέω, 10.12: 123.3: 202. 8. άπορρέω, 113.7. άπορρήγνυμαι, 118.8:

άποστρέφομαι, 36.1. αποτείνομαι, 244. 5. ἀποτείχισμα, 154.13. άποτελειόω, 118.14. άποτέλεσμα, 104. 6: 105. 15. άποτελέω, 77.12: 84.16: 92. 10: 94. 16: 107. 2: 108. 2: 109. 5: 116.8: 144.6: 167.5: 183.10: 184.2; -λοῦμαι, 107.4: 161. 2: 184.6: 231.9: 240. 15: 248. 11: 257. 12, 13: 265. 9. ἀποτέμνω, 177.10; -νομαι, 41.13. άποτρίβομαι, 10. 4. ἀποφαίνομαι, (med.) 170. 7; (pass.) 252. II. άποφράττω, 98.12; -τομαι, 142.3: 147.15. ἀπόφυσις, processus, (ossis,) [v. ἀνάντης,] 28.10 [v. Adn., et Melet. p. 32. 1. 20.]: 30.2,4: 31.5,11: 53. 2, 4: 180.10: 190. 13:207.2; (venae cavae,) 83.1; (vesicae,) 220.8. άποφύω, 138.3: 198.1; -онаг, 22.8: 84.1: 114. 5: 181.15. άποχωρέω, 256.13: 258. 14: 265.12. άποχωρίζω, 131.6; -ζομαι, 128.3. άπρεπής, 180.3: 217.7: 218. 1. απροαιρέτως, 181.1. άπρονόητος, 137. 17: 154. 15. άπτικον ὄργανον, (de manibus,) 24.4. άπτὸς, 24. 7, 11. аптонац, 223.9. άπωθέομαι, 91.11: 199. άπωλεία, 185.5. ãρa, 19.10: 31.2: 191. 9:195.1:223.16:268.11. ápaios, 108.1: 265.6; -ότερος, 79.13. άραχνοειδής, 77.4:224.8; άραχν. χιτών, capsula len-

tis crystall. oculi, aut retina, 164.7 [v. Adn.]. άργέω, 37. 4. άργὸς, 4. 12. άρδεύω, 83.16: 86.5; -онаг, 140.16. $\tilde{a}\rho\delta\omega$, 112.4: 126.2. άρήγω, 12.6. αρθρον, articulus, 12. Q [v. Adn.]: 16. 2, 4,10: 17. 8, 12: 18. 3, 5, 7: 19. 5: 25. 12, 14: 30. 7: 38.11,13: 42.4: 48. 4: 188.12,16: 190.1,3: 194.17: 199.3: 200.8: 201.2: 202.1,10: 203. 11: 204.13: 205.15: 206.6,9: 245.1. άριδηλότερος, 62.3. [cf.] De Puls. p. 7. l. 7.] άριθμὸς, 13.6: 45.4: 72.10: 147.8: 153.10: 166.3,9: 177.9: 178.9: 179. 2: 192. 4, 9, 12: 252.8. άριστερός, [ν. ἀκρώμιον, κοιλία, κοιλότης, κόλπος, μασθός, μήτρα, ὄρχις, σκέλος,] 93.10: 95.14: 131. 8: 147.9: 181.18: 258. 3; ἐν τοῖς ἀριστ., 58.7: 173.4: 209.5,7; ἐκ τῶν аргот., 59.9: 90.5: 158. 13; έν τοις άριστ. μέρεσι, 66.7: 173.1; ἐπὶ ἀριστ., 73.8; εἰς τὰ ἀριστ., 83. 9: 84.2; ἀριστερὰ, 94.6: 142.5: 154.2,12: 191.9: 202. 4: 207.1; πρὸς τὰ άριστ., 95. 12; ἐκ τῶν άριστ. μερών, 229.6; άριστ. μέρος, 73. 14; τὰ άριστ. μόρια, 231.9: 232. 3, 6: 233.7. άρκέω, 6.4: 12.8: 27. 8: 204.1: 205.3: 255. $\chi \hat{\eta} s$, 220.5: 228.12. 3; -κοῦμαι, 192.17. άρκτέον, 56. 4. арктоѕ, 202. 7. άρμόδιος, 185.7.

άρουρα, 189.6. αρραφοι κεφαλαί, 133. 8 174.4: 188.6: 253.0. [v. Adn.]. άρρεν. σπέρμα, 234.11. άρρην,62.8,12:63.4,10, 11: 200.6: 210.4: 216. 12:217.1,3: 222.4: 224. 2: 226.11: 227.2,3: 228. 1,7: 230.10: 231.3: 232,4,5,8: 234.10: 235. 8,13: 236.5,6,8: 237.3, 8,9,12: 238.4,8: 245. 12: 246.3: 247.2,3: 257.6,12: 258.2,7: 261. 4,16: 262.14,16: 263. 8,12: 265.1,2,14: 272.9. άρρώστημα, 234.1. άρτηρία, [ν. μέγας, πνευματικός, τραχύς, φλεβωδής, Adn.ad 106.14.] arteria, 20. 7,13: 52.9: 60.1: 79.13: 80.16: 81.4: 89.7: 96.5: 103.10: 104.1,7:125.5: 139.1,4, 8,18: 142.9: 212.2,4: 213. 8, 9: 215. 3: 230. 4,8,12: 230.13: 240. 2: 258.9: 261.5: 267.4. ἀρτηριώδης φλέψ, arteria pulmonalis, 96.12 [v. Adn.]: 102.12. артоѕ, 242.4, б. άρυστήρ, 251. 9 bis. άρύταινα, ΙΙΙ.14: 112.2 [v. Adn.]. άρυταινοειδής χόνδρος, cartilago arytaenoides, 110.4: 112.1,5,7. άρχη, [ν. δραστικός, ποιητικός, ύλικός, 20. 9 [v. Adn.], 10: 25.8: 90.2: 105.1: 125.1: 127.9: 133. 14: 150. 13: 151. 13: 24.12: 183.14. 11: 189.5: 192.7: 210. 15: 228.4: 234.8: 235. 12: 62.1: 143.13: 186. 7: 244.2: 272.8; ¿¿ àpάρχομαι, 4.3: 22.9: 25. 17: 36.8: 63.10: 72. 12,15: 73. 5,11: 75. 6, 2: 103.18: 172.2: 241. 11: 87.13: 89.5: 91.4: 8: 246.5: 268.1.

111.5: 127.9: 158.7: άσάλευτος, 77.12: 137. άρρενογόνον ζώον, 234.7; 8: 138.7: 156.2: 176.6. ασθενεία, 271.3. ασθενής, 236.8, 11: 237. 1,2,3: 238.2,5: 239.1 bis: 250.5,11: 251.1: 257.15: 270.13; -véστερος, 63.12: 222.7,8: 233.4,10: 236.3: 246.3: 248.6. ασινής, 156.13: 161.15. άσιτία, 66.17. άσκεπής, 120. 2. ἄσκεπος, 154.14. άσπὶς, 26.11. άστήρικτος, 28.8: 77.6: 100. 2. ἀστράγαλος, os tali, 44. 8: 46. 13 bis: 47. 4, 7, 12: 48.1, 17: 49.5: 205. 11. ἀσφάλεια, 16.10: 190. 4: 204.13. ασφαλής, 16.12: 24.1: 45.11: 99.12: 147.3: 206. 16. άσφαλίζομαι, 197.12. ἀσφαλῶς, 6.9: 204.12: 205.5: 243.12: 244.4: 263. 21. άσώματος, 2. ΙΙ. άτελέστερος, 226. 13: 227.1: 262.3; -λέστα-TOS, 227.5. άτμὸς, 132.8,14: 133. 5: 145.1: 146.5,7. атонов, 233.7,9. άτρέμα, 36.13: 41.7: 109.4: 114.8: 141:16: 235. 2. άτριχος, 21.4: 23.9, άτρίχωτος, 180. 4. at, 261.13: 263.10: 264.9. αύγή, 163. 3. αὐγοειδής, 163.16. aiθις, 12.9: 86.4: 92.

63.9,14: 227.14: 244.7: 257.1: 266.7: 267.13. αύξησις, 80.2: 96.15: 147.2: 207.16: 233.3: 243.7:251.4:252.1: 257.3. αύξω,89.11,15: 126.3. αὐτάρκης, 13.6: 86.13. αὐτάρκως, 20.1: 34.6: 53.9: 75.9: 126.7: 180. 2: 187. 4. αὐτόπτης, 120.12: 126. αύτὸς, 2. 7, 13, 15, et saepissime; αὐτὸς ὁ, ζ. 4,14: 20.11: 33.10: 73. 3: 83.10: 114.14: 121. 4: 152.7: 166.3: 167. 3: 179.5: 185.1: 190.6: 192.8: 199.1: 210.16: 211.7:213.4:214.12 bis, 16: 220.2: 224.9, 13: 226. 7: 228. 8, 9: 229.2:230.13:231.5: 260.6: 261.2: 263.2,16: 265. 8; αύτδς, 89. 16: 94.4: 103.14: 179.4: 193.8: 250.12; σφών αὐτῶν, 203.Ι; καὶ αὐτός, 174.5: 179.6: 182.15: 210.11: 211.11: 258. 14: 260.4: 261.15; avτὸς οὖτος, 197.13: 218. 5; αὐτὸς ἐκείνος, 237.6; ό αὐτὸς, [v. aἰτία,] 14.2: 26. 14: 27.10: 46. 12: 47.7: 59.9: 63.11: 67. 7: 84.9: 85.1: 90.9: 105.12: 174.1: 181.3: 195.9: 198.7: 200.9: 205.1,16: 207. 2: 212. 205. 4. 2: 223.6: 230.5: 233. 10: 238.7 bis: 239.13: 240.8: 243.13: 264.1, 13: 268. 2. αὐχὴν, collum, 128.12, 13; (femoris,) 53.3 [v. 5: 139.7. Adn.]; (maxillae infer.,) 180.11: 181.2; (scapu- 203.6. lae,) 197. 4: 198. 12; βαίνω, 153. 9: 156.14. | ρικνον,] 155. 2, 8,12,14:

αὐλὸς, 112.10.

αὐξάνομαι, 10.2: 62.16:

(uteri,) 208. 5: 211. 2; (vesicae,) 220. 3, 8. άφανέστερος, 4.11. άφαρπάζω, 67.5: 76.10. άφατος, [ν.φιλανθρωπία,] ἄφ. δημιουργία τοῦ Θ., 78. 1: 182.15: 227.8; аф. σοφία τοῦ Θ., 81.9: 110. 12: 118.12: 243.14. άφη, 144.5. άφθόνος, 271.8. άφθόνως, 140.16: 268. άφίημι, 253.12: 255.6. άφικνέομαι, 22.9: 113. 3: 208.9: 230.11: 237. 8: 267. 8. άφίστημι, 100. 2, 4, 7: 136.6,10: 137.5: 198. 8: 199.5: 244.9; -ταμαι, 118.5: 245.1. άφορίζω, 130.2; -ζομαι, 90.8,12: 116.2: 184.7. άφόρισμος, 216.1. άφορμάομαι, 230. 7: 23I. I. άφροδίσιος όμιλία, 207. άφρος, 140.4. άφρώδης, 260.7. άφωνος, 93.11. ãχθος, 57.15. άχρηστος, 80.3: 145.3: 218.3: 225.5: 256.7. άχρι, 102.8: 165.6: 211.9: 266.9. άχύλωτος, 60.15. άψυχον σῶμα, 240.12, 13,14,17: 241.1; à\psi. μόρια, 240. 15. βαδίζω,39.9,16:171.11. βάδισις, 41.9: 203.15: βαδιστικόν οργανον, (de cruribus,) 41.1; βαδ. ζωov, (de homine,) 42.11. βάθμις, 34.15: 43.5. βάθος, 10.3: 86.8: 93. βάθυς, 198.13: 201.13:

βαλάντιον, scrotum, 225. 7 [v. Adn.]. βάλλω, 85.5,7: 210.2. βάρος, 49. 17: 50. 1: 216.6. βαρύνομαι, 57.11: 269.6. βάρυς, 110.9: 203.12: 215.11; -ρύτερος, 232.11. βάσις,43.7: 95.6: 96.1: 99.13: 119.8: 168.9: 174.7: 177.11: 193.13: 196.12; ἄνω βάσ., 14.1. βάσταγμα, 94. 3. βαστάζω, 13.9: 49.7. 14 bis: 195.10; -ζομαι, 13.10:49.15:94.10, 13: 195.10: 214.3. βάσταξ, 127.11,14. βάστασις, 50. 3. βελτίων,216.11: 217.2; βέλτιον, (i. q. βελτιόνως,) 9. 3; τὸ βέλτιον, 9. 6: 10. 9: 14. 9. Bia, 71.1: 110.16. βίαιος, 17.10. βιαστική αναπνοή, 104. 10 bis ; βιαστικωτερόν, 117.3. βιαστή αναπνοή, 104.12: 105. 2. βίβλιον, 20.1,6: 21.1: 54.1: 88.2: 186.2: 191.12. βίβλος, 5.6: 53.12. Bios, 40.4: 218.2. βλαβερός, 93. 2. βλάβη, 144.15: 176.8: 182.8. βλαισόομαι, 52. 4. βλάπτω,100.5: 146.13: 214.3; -тонаг, 93.8: 198.11. βλάστημα, 83. 6. βλαστός, 78. 7: 94.10. βλέννα, mucus, 143.7 [v. Adn.]. βλέπω, 29.9: 35.12: 156.7: 158.1,2,3: 164. 2: 184.1: 223.9; -πομαι, 172. 9,10: 173. 3. βλέφαρον, palpebra, [v.

156. 2,11,12: 157.1. βοήθεια, 17.1: 39.2: 197.13: 260.2. βοήθημα, 19.10: 185.8. βόλη, 26. 16. βοτάνη, 152. 12. βούβων, inquen, 52.7. βούλομαι, 213.14. βραγχώδης φωνή, 108.2 [v. Adn.]. βραχίων, os humeri, 31. 3,5: 32.6: 33.4,14: 34. 7,9,11,14,15: 35.9,13: 36.5,11,13: 37.5,9: 38. 6: 197. 2, 7: 198. 12: 199.4,11,15: 201.8,11; totum membrum, 4. 3 [v. Adn.]: 36.2: 37.6: 38. 3:53.6:244.10. βραχύς, 37.4: 48.13: 121.9:124.2:196.3: 265.1; κατά βραχύ, 13. 11: 62.16: 99.14: 109. 10: 146.5: 265.12. βρέγματα, ossa parietalia, 129. 17 [v. Adn.]: 131.16 bis. βρέφος, 40. Ι. βρίθω, 79.6. βρόγχια, bronchia, 106. 15 bis: 107.4,6. βρόγχος, trachea, 106. 14 [v. Adn.]: 107. 4. βρόχος, 115. 2. βρώμα, 118.6: 133.4. γάλα, 247.5.7: 269.9: 270. 9, 13. γαστήρ, ventriculus, 55.9, 10,13:56.5,12:57.1,11: 58.1: 59.3: 60.8,10,12, 13:61.3,5:62.2,4,8: 64.7,8,11: 66.16: 68. 5,13,14,16: 69.1,4,7,9, 10: 70.6: 72.3: 73.16: 81.10,12:82.5:87.1: έν γα. ἔχειν, 216. 2: 258. 61.12: 62.14: 63.1: 66 4: 270.12: 271.6; èv 1: 67.10: 70.3: 71.3: et Melet. 127.14.].

γα. λαμβάνειν, 254.ΙΙ. γαστροκνημία, sura, 205. 13 [v. Adn.]. γειτνίασις, 100.12: 141. γενεά, 239.10. 10: 138.11: 200.10: 218.10: 226.4,5,6: 227. 5, 14: 228.2: 235.8: 260.16: 261.16: 272.8. γεννάω, 21.9: 64.3: 133.5: 150.6: 161.5: 164.8: 198.4: 216.11: 219.7,8: 266.8; -νωμαι, 132.14:212.10: 266.12. γεννητικά μόρια, partes genitales, 63.7: 122.7: 188.1: 221.11: 230.3: γένος, 9.6: 10.8: 11.2: 198.2: 203.3: 263.10: 222.1: 227.10: 233.6, 9: 244.4; κατὰ γέν.,Ι.5: 2.2:230.2. 123.2; maxilla, 175.17: 177.6,7: 179.5,12: 247. 12; τὸ ἄνω τῆς γέν.,176.7; 3: 180.8,10: 181.2; τὸ κάτω μέρος της γέν., 176. γέρανος, 108.10. γεύσις, 140.11: 144.4. γεώδης, 79. 5, 14. 227. 15. γήρας, 164.14. γίνομαι, 5.12: 8.11: 9.3, 4,6,8: 10.9: 11.5: 13.3, 10:14.11,12:15.4,7:16. 4,5,8,14: 17.5: 19.4: 21. 10: 22.2: 25.10,13: 26. 10: 28.11: 30.6,10,14 74.11: 78.8: 80.3,4: bis: 31.1,4,10: 34.8: 38. 5, 8: 41.1, 4, 9, 11: 95.13: 116.6,10 bis,16: 42.1,7: 45.12: 47.9,10: 117.14: 118.1, 4, 7, 16: 49.16bis: 51.4,6: 52.4: 121,5: 225. 8: 269. 7; 54.5: 58.2,4,10: 60.9:

74.10: 75.12: 79.16: 80.4:83.9:84.5:86. 15: 89.4 bis, 10: 91.3: 92.3:93.11:94.2:99. 5: 100.12: 102.7: 104. 8,11,13,16: 105.2,4,15, γένεσις, 11.8: 12.7: 78. 16. 108.2,7: 109.1,3: 111.1: 112.15: 114.5, 12: 115. 13: 116. 15: 118.5,10: 119.6: 120. 12: 126.9,14: 127.13, 15: 128, 2: 133. 6, 14: 134.9: 135.5,9: 136.2: 141.12: 143.2, 11,12: 144.16: 146.6: 148,11: 149.12: 150.6: 152.4: 155.11: 157.8: 158.6: 160.8: 161.3,11, 12: 165.3: 166.1,10: 232.6,10:256.6:258.10. 167.4:171.8:175.15: 176.7: 178.12: 183.2, 15: 185.13: 188.8,14: 190.7: 191.8: 194.2,4, 6,8,14,17: 195.6: 196. γένυς, mentum, 111.7: 12: 200.2: 203.12: 204.7: 207.5: 208.10: 210.7,14: 211.8: 212.3: 8; ή ἄνω γέν.,131.5: 180. 215.6,13: 216.12: 218. 3,6: 220.13: 221.1: 223. ήκάτωγέν.,176.1,11:177. 14: 224.3: 226.7: 227. 2: 228.9: 231.6: 233. 10: 235.10: 236.7,8, 10: 237.9: 238.1,2,3: 239.9,10: 241.7: 242. 3. 7, 10: 243. 2, 4: 244.10: 245.3, 10,12: $\gamma \hat{\eta}$, 2.2,6: 41.9: 46.2: 247.1: 250.1,2,5,7 bis, 11: 251.3,6: 252.1,7: 253.3,8: 254.9: 256.2, 5: 257.4,5,8: 258.1,2: 259.7: 261.10: 262.6: 263. 8,10,13: 264. 10: 265.8: 270.3,11: 271. 6,11: 272.9. γινώσκω, 23.7: 74.5: 129.8,9: 172.1: 191.11: 213.14; -кона, 172.1. γλαυκός, 164.13. γλαυκόφθαλμος, 164. 14 [v. Adn.]. γλήνη, 38.9 [v. Adn.,

γληνοειδής κοιλότης, (carpi,) 29. 13. γλίσχρος, 17.4: 112.13: 113.4: 210.11,12: 215. 12: 242.4: 260.10,15. γλουτός, nates, 53. 5. γλυμός, 201.9[v. Adn.]. γλώσσα, 56.16: 86.17: 119. 12: 174. 10 bis: 173. 4, 9, 16. γλωττίς, 112. 9, 10 [v. Adn.], 12, 15: 113.12. γνάθος, maxilla, 179.13 [v. Adn.]. γνύξ, 51.1 [v. Adn.]. γομφίοι, dentes molares, 178.3. γονή, [v. ἀπόκρισις,] genitura, 238. 9 [v. Adn.]: 241.1,6: 242.1 bis, 7,9: 249.1:252.11:254.4,11: 255.2,9: 256.1,10,12. yóvos, proles, 237. 8, 9, 10; semen, 237.12. γόνυ, 52.5, 13:205.8, 10. γούν, 225.8: 232.7. γράμμα, littera, 31.11: 36.4: 37.1: 73.4: 123. 10: 130.9: 131.1: 209. 8; liber, 55.13: 126.7. γραμμή,155.15: 168.4: 184.2; γρ. εὐθεῖα, 73.7: 168.5; κατ' εὐθ. γρ., 39. 6: 57.5: 155.11: 170.8. γραφή, 1.3: 2.5. γράφω, 150.10: 216.1: 250. 4; -фона, 172. 3. γυμνάζομαι, 53.12. γυμνός, 19.9: 36.6: 142.1: 154.7,14: 223.9. γυναικείος, 177.1: 223. 10; γυν. αίδοῖον, 208.7: 209.9: 220.9. γυνή, 220.7: 221.1,6,7, 8: 227.10,12: 230.11: 231.4: 236.2,5: 237.4, 7,8,10,11: 238.6,7,10: 241.3:247.6:248.3:249. 3: 253.3,6,11: 254.1,6, 9,10: 255.3: 258.4:268. 7: 270.4,12: 271.5.

όρθὸς,] 10. 1. δάκνω, 259. 9. δάκρυον, 160. 8 bis. δακτύλιος, anus, 65.8 [v. Not., et Melet. 112.4.]. δάκτυλος, digitus manus, 6.2,5: 7.5: 8.7,10: 9.7: 10.8: 11.4,11: 12.8,9: 14.10: 15.5,8,13: 18.8: 19.3,9,12: 20.3: 21.7 bis, 8,11: 22.13: 23.1: 27.5: 32.8; digitus pedis, 43.6: 44.5: 45.7, 12:46.1,3,4,6:68.8: 93.13: 149.5: 246.6. δαψιλής, 164. 11. δεί, 23.4: 28.3: 49.15: 52.6: 61.10,13: 118.8: 200.10: 205.5: 217.5: 262.11. . δείγμα, 19. 2. δείκνυμι, 197.1: 202.11; -νυμαι, 91.5: 188.10,14: 231.10. δεινός, 76. 15. δέκα, 117. 9. δεκατέσσαρες, 116. 3: 178. 11: 179.1. δέκατος, 63.16: 87.6. δένδρον, 41.7: 77.3: 78.4: 244.9: 246.6. δεξιός, [ν. ἀκρώμιον, κοιλία, κοιλότης, κόλπος, μασθός, μήτρα, νεφρός, ὄρχις, πλευρά, σκέλος,] 93.8: 95. 15:131.7:147.9:233.9: 258.3; ἐν τοῖς δεξ., 58.6: 102.6: 173.2,3: 209.4, 6; ἐκ τῶν δεξ., 59.8: 85. 5: 90.4: 158.13; ek TOV δεξ. μερών, 229.5; πρός τὰ δεξ., 66.8,12: 94.6; ἐπὶ δεξ.,73.8; els τὰ δεξ., 83.9: 84.2; δεξιά, 94.5: 142.4: 154.2,12: 191.9: 202.4: 206.16; δεξ. μέρος, 73.14: 181.16; τὰ δεξ. μόρια, 231.9: 232.5: 233.7; -ώτερος, 94.8. δέομαι, indigeo, 8.2: 15. γύρωθεν, 96.1: 120.14. 2: 41.6: 59.5: 63.13: δημιουργία, [ν. ἄφατος,

γωνία, [ν. ἀμβλύς, ὀξύς, | 80.9,12: 91.6: 109.8: 149.9,11: 197.2: 201. 11: 203.15: 204.2: 206. 7: 220.13: 259.13: 265. δέομαι, ligor, 203. 13. δέον, 52.4: 86.14: 137. 16: 188. 5: 266. 14. δεόντως, 4.1: 29.3. δέρμα, 22. 3, 7, 11, 12: 23.1,3,10,12: 24.3,12: 25.5: 72.7: 74.3: 87. 11: 120.1: 179.13: 183. 13: 184.1: 220.13: 225. 6, 9, 10: 259. 17. δεσμός, 193.1: 219.8: 248. 9: 264. 2. δεσμωτήριον, 162.11,13, δεσμώτης, 162.14. δεῦρο, 77. Ι. δεύτερος, 13.13: 22.11: 51.12:66.15:71.12: 72. 14: 73.8: 86.16: 110.3: 111.10: 151.5: 161.17,18: 167.7: 172. 9: 174.2,6: 182.3: 190. 8,11,14: 191.5: 192.6: 195.13: 196.8: 197.9. δέχομαι, 5.4: 64.9: 78. 8, 12: 108.1: 217.2: 222.2: 231.4,5: 263.13. δηγμός, 74. 9. δηλαδή, 106. 7. δηλονότι, 72.11: 78.12: 129.6: 140.10: 271.1. δηλος, 9.1: 25.15: 27. 11: 128.15: 129.1: 158. 2: 166.1; 228.7: 231.1: 240. 2: 245. 3: 250.8: 262. 11. δηλόω, 219. 7. δημητριακοί λίθοι, 176.4 [v. Adn.]. δημιουργέω, 40.10: 106. ο; ὁ πάντα δημιουργήσας Θ. ήμῶν, 216.10; -γοῦμαι, 9.5: 39.8. δημιούργημα, 39.3: 64.5: 110.13: 243.13; τὰ τοῦ Θ. δημ., 141.14.

φιλάγαθος, φιλάνθρωπος,] 17. 7; ή τοῦ Θ. δημ., 126.10: 137.17: 161.8: 200.5: 203.5: 204.4: 205.15: 210.15: 268.8. δημιουργική τοῦ Θ. σοφία, 63.2: 70.10: 92.5: 149. 1: 153.6: 163.11: 195. 3: 202.11: 243.14. δημιουργός, 243. 11; δ

Δημ., (i. e. Deus,) 4.15: 17.1; δ Δημ. ήμῶν, 4.7; δ Δημ. Θ., 5. 4; δ Δημ. Θ. ήμῶν, 2.9: 6.12: 26. 2: 35.11: 43.1: 55.16: 165.6.

δήπου, 222.6. δήπουθεν, 233. 3.

διà, cum gen., 5. 3, 5: 12.12: 26.9: 30.6: 51. 10: 54. 4: 55..4, 8,11: 5:74.14 bis: 75.12: 79. 4: 82. 10, 17: 83. 5:89.4,6,13:92.10:104. 2,3,7,8: 105.12: 107. 140.9 bis, 11,12: 141.7: 144.7,11: 151.14: 155. 6: 164.3: 165.10: 167. 10: 169.3: 170.10: 174. 7: 181.14,16: 188.4,9, 12: 189.7,9,14: 190.5, 12,13: 191.2,3,10: 192. 14: 197.10: 201.1: 207. 5: 208.8: 211.12: 212. 9: 213. 10, 11: 214. 4: 215.3: 223.14: 242.10: 243.7: 244.6: 245.7: 255.9: 260.8,9: 267.3, 12: 268. 9; διὰ παντὸς, 113.5: 118.11: 144.14: 194.9: 217.9,10: 218.2: 241.9: 253.10; διà, cum

διαπλαστικός, θαυμαστός, acc. [v. alτία,] 3.1: 23.5: 12: 186.4. 25.1: 26.13: 27.13: 37. 10: 43.10: 50.2: 58.8, 10: 59.5: 66.14,17: 67. 1,4,13:68.12:77.13,14: 80.17: 84.5: 85.10: 89. 9: 91.5: 98.8: 102.7: 104.12 bis, 13,14: 106. 14: 107.10: 117.12: 137.1; 141.9: 144.16: 147.3: 149.9: 150.9: 153.11,13: 157.4: 160. 9 bis: 162. 2: 176. 2: 182.6: 196.4,6,9: 197. 8, 9: 221.11: 255.4,8: 256.4,8: 257.8,11: 262. 2: 269.8; διὰ τοῦτο, 4. 10:5.1:7.2,11:9.7: 13.12: 16.14: 19.7, 9: 146.11: 147.1. 23.1:31.2:32.3:35. 12: 37.9: 63.12: 68. 2,5,9: 70.10,15: 85.8: 56.13: 57.1: 62.11: 70. 89.11: 94.3: 107.13: 112.14: 114.11: 116. 76. 4: 77. 11: 78. 17: 16: 117.2: 118.11: 123. 10: 132.9: 136.9: 138. 5,8,13,17: 84.3: 85.2: 10: 139.12: 149.1: 154. 86.8, 16, 17, 18: 87.1 bis, 3: 161.8: 179.9: 182. 11: 183.14: 185.6: 189. 11: 195.1,3,10: 197. 12: 110. 6, 8: 113. 10: 13: 205.1: 214.15: 215. 114.3,6,13,14: 116.12: 4: 216.10: 225.2,3: 125.4,5: 126.1,2: 135. 227.13: 239.2, 9: 250. 14: 138.1,14: 139.7: 10: 259.13: 262.15: 265.14: 268.2; διὰ ταῦ-142. 9,12,14: 143.13: τα, 25. 3: 33.1: 75. 7: 92.5: 101.2: 134.6: 256. 11; διὰ τί, 9. 11: 19.8: 21.4: 27.3: 28.5: 33.2,6,10: 37.5: 38.3: 45. 8: 127.12: 148. 8: μιουργία, 205. 7. 150.2: 160.10: 185.2: 194.5,6: 195.8: 196.4: 201.3,7: 204.15: 262.5: 263.16: 264.11: 266.13. διάβασις, 73. 3. διαβιβρώσκω, 214. 14; -кона, 66. 3: 75. 4. διαβρέχω, 113.9. διάβροχος, 108. 1. διαγινώσκω, 186. 2.

διαγνωστικός,74.6: 202. 5; Διαγνωστική, Gal. lib. " De Loc. Aff.", 186. 3 [v. Adn.]. διάδεσμος, 243. 3. διαδιδράσκω, 6. 4. διαδοχή, 77.1: 222.1: 227.10. διαθερμαίνω, 255. 5. διαίρεσις, 87. 14. διαιρέομαι, 120.6. διακαής, 108.4: 113.8. διάκειμαι, 39.9: 72.12: 126.14: 192.1. διάκενος, 261.13. διακρίνω, 79.16: 85.1; -voµai, 78.14: 103.17: διαλαμβάνω, ΙΙ5. 2; -νομαι, 38.11. διαλέγομαι, 105.14. διαλεκτικόν ζωον, (de homine,) 128.2; διαλ. οργανον, (de lingua,) 175.12. διαλλάττω, 97.11:240.9. διαλογισμός, 185. 2. διαμένω, 142.8: 149.1: 180.4: 260.12. διαμονή, 69.9. διάνοια, 184. 7, 10. διανοίγομαι, 208. 7. διαπέμπομαι, 171.9. διαπεράω, 138. 1 [v. Adn.]: 159. 2. διαπήδησις, 87.6. διάπλασις, 3.13: 30.8: 34.4: 126.14: 210.16: 243.9:270.7. διαπλαστική του Θ. δηδιαπλάττω, 15.10:63. 3: 126. 12: 129. 11; -торац, 129.4: 149.14: 228.6: 267.13. διαπνέομαι, 143. 13. διαπνοή, perspiratio, 104. 7 [v. Adn.]. διάπυρος, 59. 8. διαρθρόσμαι, 15.13: 27 5,7,10: 29.2: 34.9: 46. διάγνωσις, 24.11: 144. 10: 48.2,17: 49.1,5: 50

12.11 [v. Adn., et Melet. 127.1sq.,]: 15.11: 17.5: 18.9:22.6,9:28.11: 29.14: 31.3: 33.4,10, 13: 34.1,13: 35.6: 42. 7: 47.5,8: 48.11: 49.4: 50.9,13:51.12:53.7: 191.3:193.5:198.6, 10: 205. 10. διασκεδάννυμαι, 163.1. διασκορπίζομαι, 156.6. διάστασις, 6. 2. διαστέλλω, 105.1; -λομαι, 91.10: 100.3: 103. 2,6,15: 115.11: 116.15: 117.2: 142.11: 148.17: 149.6: 208.1. διάστημα, 262.2. διαστολή, (cordis,) Q1. 9: 98.8: 100.8: 103.9; (thoracis,) 103.5: 115. 12; (arteriarum,) 103. 11; (cerebri,) 142.12. διαστρέφω, 52.3; -φομαι, 219.6. διάτασις, 71.1: 201.7. διάτεινω, 70. 9: 269.3; -voµai, 219.8: 269.6. διατιτραίνομαι, 146. 1: 245. 2. διάτρησις, 146.3. διαυγής, 142.3: 161.2, 10,12; -γεστατος,162.7. διαφέρω, 65.6: 221.6: 240. 16. διαφεύγω, 7.9. διαφθείρομαι, 74.9:113. διαφορέομαι, 132.17. διαφορά, 24.7: 214.17: 264. 16. διαφορός, 80.15. διάφραγμα, diaphragma, 60. 8 [v. Adn., et Anon. Isag. Anat. c. 17,18. qui διάζωμα vocat,]: 71.9, 12: 82.18: 90.13: 102.8: 104.17: 105. 2, 5: 116. 153, 12.

9: 190.7: 192.5: 197.7:

244.7: 245.10: 246.4.

διάρθρωσις, diarthrosis,

6: 51.9: 110.4: 188.6, 12,13:117.11: 119.4,5; (nasi,) 147.17 [v. Adn.]. διαφράττομαι, 93. 3. διαφυλάττω, 49.9: 138. 7: 156.12; -тона, 93. 10: 137.8: 195.7. διαχέω, 255.5. διαχώρησις, 70.1,3. διαχωρίζω, 73.7: 130.9. διδασκαλία, 216.7. διδάσκω, 127.13: 150. 12:191.14:216.8:266.5. δίδυμος, testis, 240.14: 264.13; δίδυμα, gemelli, 257.8: 258.2,5. διδυμοτοκία, 239.9. δίδωμι, 63.3: 116.13: 129.8; -δομαι, 5.9: 42. 12:43.10:126.16. διεγείρω, 80. 5. διέκπτωσις, 17.8. διέξοδος, 66.14: 109.2, 10: 145.4: 272.3. διέρχομαι, 21.4: 45.6: 48.9: 53.9: 54.3: 60.15: 62.11: 63.7: 83.5: 88. 3: 126.8: 209.1. διευκρινητέον, 12.10 [ν. Var. Lect.] διηγέομαι, 88.6. διήγημα, 158.6. διήγησις, 126.10. διηθέομαι, 146.5. διήκω, 171.2. διΐστημι, 124.2: 165.9; -таµаг, 200. I: 210. 2: 244.11: 245.11: 246.6. δικαίως, 47.9: 136.2. δίκη, 43.7: 145.13: 146. 2: 210.13. δικτυοειδές πλέγμα, plexus choroides, 138.10 [v. Adn.]: 139.11. δίκτυον, 60.2:139.10bis. δίμηνα, 216. 3. διὸ, 38. 7: 166. 8. διοδεύομαι, 67. 9. δίοδος, 242.10: 255.9: 257. 4. διοζόομαι, 244.9: 246.5. διοικέω, 125.1; -κουμαι,

διότι, 31.12: 38.5: 244. 1: 263.6: 265.7,13. διπλούς, 91.8: 173.8. δίπους, 39.7; διπ. ζώον, (de homine,) 39. 4, 5: 200. 6. διττός, 17.1: 29.13: 36. 7: 134. 7, 9: 235. 7: 272. 8. διττώς, 106. 5. διχάζομαι, 258.12. $\delta\iota\chi\hat{\eta}$, 83. 4 bis: 86. 3: 139. 2. διχίτων, 65. 4, 14: 69. 2, 4. διχοτομία, 139.3. διχώς, 233. 4. διώκομαι, 79. 7. διώνυμος, 123. 8. δοκεί, 170.6: 184.13. δόξα τοῦ Θ., 40, 12. δόρυ, 26. 16. δορυφόρος, 144.2. δραστική ἄρχη, 226.6: 227.4. δράω, 53.2. δριμύς, 153.13: 214.14: 250.0; -μύτερος, 75.4. δριμύτης,67.16:214.15. δρόμος, 104. 12: 149. 10: 150. 2. δύναμαι, 6.8: 7.13: 14. 6: 41.14: 57.12: 59.2: 62.11:64.10:66.10: 109.1:113.9:156.7: 181.1: 199.14: 216.5: 218.4. δύναμις, [ν. αίματοποιητικός, άλλοιωτικός, άποκριτικός, έλκτικός, θρεπτικός, καθεκτικός, προγνωστικός, φυσικός, ψυχικός,] 4.15: 56.2: 79.11: 240.1: 248.6: 263.7. δυνατός, 9.4: 219.6: 233. 9. δύο, 4.9:6.5:21.8: 27.14: 31.5: 36.2 bis: 38.3: 45.9,12: 47.2,11: 53.3:57.2:59.13,14: 73.9: 84.1: 85.9: 92.3: 96.2: 102.4,11: 111.14

(δύω): 114.8: 115.14: | ζυγία νευρών, 175.13. 119.6: 120.6: 123.10: 124.1: 129.17 bis : 130. 7,12:131.4,7:135.3: 143.8,13: 147.8: 148. 12: 151.4: 153.10,17: 154.11,12: 155.3,4,6,7: 165.8: 166.10: 175.17: 176.3: 180.10: 202.16: 207 8: 209.4: 212.4,5: 213.6: 216.9,11: 219. 10: 230.11: 246.2. δυσεντερία, 75.6[v.Ad.] δυσθεώρητος, 183.15. δυσίατος, 133.2. δυσκολία, 158.6. δυσκρατώτερος, 143.12. δυσπάθεια, 14.3,14: 19. 11: 98. 2, 6: 149. 4. δυσπαθής, 15.1: 26.10: 58.10: 97.10; -θέστερος, 9.12: 58.11; -θέστατος, 14. 5. δυσπερίτρεπτον δέρμα, 23. 9, 12. δυσχεραίνω, 150. 6. δυσχερής, 16. 5; -ρέστερος, 16.13. δύσχρηστος, 217. 5, 7: 218. 1. δυσχωρία, 41.5. δώδεκα,68.8: 90.7: 115. 13,15: 116.1: 192.9,10. δωδεκαδάκτυλος έκφυσις, duodenum intestinum, 68. 7 [v. Adn.], 10: 71.6: 76. 4. δωδέκατος, 87. 9. δωρέομαι, 9.9: 17.1. eav, 26. 5. čάω, 60.10,15: 65.10: 77.6: 85, 14: 98.15: 137.17: 147.11. έαυτοῦ, 5.13: 12.4: 62. 10:80.16:84.11,16: 97.14: 116.14: 143.12: 144. 2: 181.1: 190. 3: 192.13: 196.5: 198.13: 211.9:215.2:234.8: 241.6: 260.10: 262.7, 9, 14.

έγγίνομαι, 242.11. έγγλύφομαι, 18. 10: 197.5. έγγονος, 239.9. eyyus, 172.11: 199.7: 264.10: 265 8; -γυτέρω, 217.4: 264.8. έγγύτης, 84.14. έγκάρσιος, 57.5,7:66.7: 69. 6, 8, 13: 70.2, 4, 15: 73. 12: 97. 13: 98.9: 206.12: 209.11,12. *ёукециа*, 46.13: 136.4. έγκέφαλος, cerebrum, [v.] έμπροσθεν. έμπρόσθιος. μακρός, ὀπίσθιος,] 20. 9, 10, 11: 83. 12: 95. 2: 106.1,3,4: 114.3: 119. 14: 125.2,3: 127.7,10: 128.14: 129.3: 133.12: 134.6,9[v.Adn.],12,14: 135.2: 136.5,7,9: 137. 4 bis, 6, 9, 14: 138. 8: 139.9,14,15,18: 140.3, 6,13:141.1:142.1,6,11, 17,18: 143.3, 5, 10, 11, 13, 14: 144. 13, 14, 16: 145.2,8: 146.1,3,8,14: 148.15: 150.14: 153.6, 7:158.7,15:160.12:164. 3: 167.8: 173.11: 174. 6,8: 175.14: 176.8: 182. 6,8,11: 183.11: 184.8: 185.6, 13: 187.1: 189. 11: 244.1,3. èykothòs, 155.14. έγκράνιος, cerebellum, 134.11 [v. Adn.]. έγκύμων, 213.13. έγχείρησις άνατομική, 25. 15; Gal. lib. "De Anat. Admin.", 20.7. έγχρονίζω, 262. 6. έγω, [v. Θεός,] 8g. 2: 129.8: 150.12: 158.5: 166.2: 173.11: 200.2: 223.5. έδαφος, 42.8: 148.5: 153. 2. εβδομος, 87.2; εβδ. συ- 43.10: 45.11: 47.8: 49. 6,9: 47.12: 53.1: 55.5:

18:50.2:206.10,16: 217.5: 220.5,10. έδραίος, 10.12: 50.5. έδραιόω, 137.7; -οῦμαι, 95.7. έθελω, 11.14:123.2: 151.4. εθος, 212.6: 254.11. el, [v. Adn. ad 149.5.] 123.3: 126.9,12: 129.6: 172.1,2: 176.7: 186.1: 260.7; εί μή, 263.12. είδοποιέομαι, 63.7. eldos, species, 104. 9: 132.11: 222.13: 223. 13: 259.10; forma, 79. 15: 128.9: 226.8,9,13, 14: 263.7. είδω, 17.9: 43.3: 52.2: 141.13: 153.6: 171.8: 247.10: 261.8. είδωλον, 164. 8. είκοσι, 179. 3. είκοσιτέσσαρες, 115.15: 192.5. είκοστὸς,193.10: 196.1. είκω, 31.11: 73.15:111. 10,12: 112. 9: 127. 6: 130.8: 131.1: 135.9: 152.11: 162.2: 176.14: 209. 7: 225. 6: 249. 2, 4, 5, 6, 7, 11: 250. 1, 3: 269.9. εἰκώς, 71. 5: 127. 6: 133.11. είλίσσομαι, 244.12. [ν. ελίττομαι . είμὶ, 1.3, et saepissime. είμι, eo, 261. 1, 4. είπερ, 13.3: 32.8: 40. 16: 165.10: 169.6: 170. 2, 6: 249. 8 [v. Adn.]. είπου, 196. 3. είργω, 146. 6. είς, [ν. άριστερός, δεξιός, έκτὸς, ἐναντίος, ὀπίσω, ὅσος, πλάγιος, πρόσω, τοσοῦτος, 2.6,8: 10.2,3,6: 11.6: 14.1: 18.1: 20.3: 23.6,10:25.4.27.15: έδρα, 8.2: 41.11: 42.1: 29.11: 30.1: 33.15: 40.

56.11,14: 57.14: 60.11, 230.12 bis: 265.15. 15:63.3:64.4,11,12,15: 66. 1, 16: 67.1, 13, 15: 70.6,9: 71.3: 73.2,6: 74.12: 76.4,11,13: 77. 2,3: 78.1,5,6,10: 79.1, 4,6,11,15: 80.3,4: 81.6, 9: 83.1,6,14,15: 85.1, 2,4,7,12: 86.4 bis, 16: 87.5,7,10: 90.8: 94.4,5, 11,16: 95.1: 96.14,15: 97.4: 98.5,11: 100.1: 102.4,7,10,16: 112.3: 113. 3: 114. 3, 10, 14: 146. 9. 116.14: 117.12: 118.3, 14: 120.2,6 bis: 126.6: 16: 104. 5 [v.Adn.], 8: 127.4: 135.13: 138.4: 146.7. 139.5,9: 143.9: 144.2: 147.2: 151.3,12: 155.1: 103.16: 242.10,12. 159.10: 164.14: 167.9: 174.9 bis, 10,11: 178.1: 76.6,16: 86.3: 116.10: 184. 8: 189. 6 bis, 13: 229. 5: 235. 5: 242. 2: 192. 18: 204. 6, 8, 16: 244.1,7. 205.9: 206.8,9,13: 207. 2: 208.2: 209.4: 210.3: | έξ, εὐώνυμος, ὁπίσω, 2.10, 211.8: 212.8,9: 214.12: 14: 10.9: 12.5: 13.1: 215.8: 216.13: 217.2: 14.8: 15.12: 16.12: 224.5: 225.11: 226.3,5: 17.13: 20.10,12: 22. 229.7,12:230.1,5,9: 4:26.4,7,10,11,12: 237.1,3,8,9: 239.11,12, 27.3: 31.8: 35.8: 36. 13: 241.8: 243.3: 244. 12: 44.8: 45.8,9: 46.7, 5: 245.8,9: 247.1: 249. 9: 51.11,12,13: 52.12: 1,9,10: 251.9: 253.5,7: 55.5: 57.2: 59.13: 60.7: 254. 4: 256.11: 257.1, 61.7: 78.8: 79.7: 80.15: 10: 259.2,3,5,11: 260. 82.15: 83.17: 85.9: 87. 1, 10: 261.1, 3, 12, 15: 6: 92.1: 96.11: 97.1: 262. 1, 9,14: 263.2,15, 99.2,9: 101.12: 102.1, 16: 265.9,15: 267.2,4: 2,15: 105.11: 106.15: 268.9: 269.5,6: 271.1: 107.3,5: 109.10: 110.2: 272.4,6.

εἰσάγω, 79.1: 99.6: 126. 6: 127.3; -уонаг, 96.13. είσδύνω, 146.13. είσδυσις, 80.13.

είσέρχομαι,105.12:144. 16: 146.11,14: 150.9. eloodos, 56.6,9: 86.16: 142.18: 143.3: 147.3: 15.13: 16.2: 21.7: 24. 150.8: 161.13: 183.2: 208.5.

είσπνέω, 92. 4 bis: 145. 7: 241.8; -νέομαι, 91.7:

εlσπνοή, inspiratio, 103.

είσω, 36.13: 100.6:

εlτα,56.2,3:63.1,10,16:

έκ, [ν. ἀριστερὸς, δεξιὸς, 114.1: 124.5: 128.6: eis, 7.5,7: 11.4: 21.7: 133.3: 137.16: 140.15: 9: 170.10: 233.3: 234. 46.9: 62.15: 66.3,12: 141.1 bis: 142.8 bis,10: 7: 235.4: 236.10: 237. 71.12: 83.5: 84.1,2: 85. 144. 15: 148. 10, 15: 7: 242.7: 248.7: 249.2, 5 bis: 107.12: 115.13: 150.15: 151.6: 153.6: 3,11: 267.14: 268.13. 126.14: 138.4: 140.15: 154.9 bis: 157.16: 158. 151. 3, 10: 153. 12, 13, 15: 160. 12, 14: 164. 15, 16 bis: 155. 3, 5, 6, 8: 173.11,12: 174.1,6: 8, 10 bis: 158. 12, 13: 179.9: 181.6 bis, 10 bis: 160.14,15: 166. 5, 10: 182. 1: 183. 10: 188. 171.3: 172.4: 173.14: 5,16: 189.3: 194.5,7, 176.2: 177.11: 190.10: 12: 195.3: 197.12: 204. 220.2: 259.14: 262.13. 194.6,8: 195.2: 216.12: 4,11: 212.4,7: 213.5,6: ἐκλέγομαι, 153.10.

214.8: 215.5,7: 216.9: 217.4: 228.3,10: 229. 4, 6, 10: 230. 5, 7, 13: 239.5,6bis: 240.10,11: 243.2: 248.1,10: 258. 14: 265.15: 267.9,11: 270.13: 271.9.

ёкаотоя, 4.8: 5.1: 7.8: 5,8:45.1:84.2:97.8: 115.13: 126.12,14,16: 151.15: 172.5: 179.3: 184.12: 193.9: 212.8: 244.4: 245.11: 250.11:

268.9.

έκάστοτε, 10. 4. έκάτερος, 6.12: 17.3,13: 21.11: 29.4: 30.11,12: 31.3:97.14:99.6:102.5: 131.8: 144.11: 167.1: 177.7: 179.5: 182.4: 192.9: 198.1: 200.11: 210. 2, 3 bis: 220. 14: 228.12: 229.7,9: 263.6: 265.15; еф' екат., 37.5. έκατέρωθεν, 43.5: 90.9: 102.10: 116.1, 4: 130. 12: 131.3,7: 132.4: 148. 7,11: 154.11: 158.12: 177.10: 178. 3, 10 bis: 190.10: 193.6: 201.1: 202.15: 206.4: 209.13: 219.9: 260.2.

έκβάλλω, 64.3: 162.15. έκδέχομαι, 134. Ι. έκδιηγέομαι, 88.1. έκει, 197.11.

έκείνος, 22. 10: 31.9: 33.3: 42.8: 47.3: 50.15: 53.12: 61.9: 86.3,4: 92. έκκαθαίρομαι, 146.3. έκκρεμής, 265.14.

έκκρίνω, 98.10: 256.2: 268. 8; ἐκκρ. σπέρμα, 256. 3: 263. 3. έκκρισις, (σπέρματος,)

έκλύομαι, 226.Ι. έκμανθάνω, 123.5:172.3. έκμοχλεύω, 74.13. έκπέμπω, 80.3:85.2: 89.8: 117.1: 140.8: 144. 5; -πομαι, 78.16: 79.3: 80.4: 86.5: 95.1: 97.4: 104.3: 151.14. έκπέπτω, 261.15. έκπιέζω, 105.10; -ζοµаг, 160.9. έκπίπτω, 16.11: 35.7: 198.6. έκπνέω, 260.9. έκπνοή, expiratio, 104. 5,6,8: 105.13: 106.11: 109.6: 110.8: 146.9. έκρέω, 85.15; -ρέομαι, 11.15. ёктабія, 19.4: 25.11: 30.13: 34.10: 35.1. έκτάσσω, 201.6. έκτείνω, 32.7: 40.7: 47. 3: 50.10: 201.4: 263.1; -гона, 11.3: 30.6: 35. 3: 51.14: 102.9: 168.6: 203.14. έκτέμνομαι, 222.12. έκτίθεμαι, 147. 4. έκτιτρώσκω, abortio, 216. 2: 258. 6, 8; -кона, 271.7,11. е́кто̀я, 14.12: 19.8: 20. 3: 24.5: 28.6: 29.5: 36. 1:49.9:52.6:72.9: 105.12: 135.3,4: 161.6: 163.12: 169.8: 194.16: 200.10: 260.7: 263.2; els τὸ ἐκτὸς, 92.2: 200.1; έπὶ τὰ ἐκτὸς, 105.12. έκτρέπομαι, 94.5. έκτρέφω, 266.12. έκτρίβομαι, 16.14: 255. IO. έκφεύγω, 50.2: 213.9. έκφυσις, [ν. δωδεκαδάκτυλος, 22.4: 36.12: 175. 15: 196.6: 204.11: 220. 6: 229.7: 230.2.

179.5,13: 197.4: 204. 7: 272. 8. 5,8; -ομαι, 76.9: 78.4: 85.4: 94.8: 99.12: 123. 5: 138.12,15: 141.5: 144.9: 157.2,3: 158.9: 174.2: 176.12: 181.6: 189.8,13: 204.14: 212. 3: 213. 3: 225. 13, 15: 229. 3. έκφράζω, 89. 2. έκχέομαι, 260. 7. έλαιον, 17.4. έλάττων, 13.2,3,12: 19. 2,7: 22.5: 28.1: 31.8: 32.2: 49.18: 76.9: 78.5: 83.7: 139.6: 222.8: 252. 2: 260.8. έλάχιστος, 74.8: 78.12. έλεος, 153.11. έλικοειδώς, 67.4,11: 76. 5, 6. έλιξ, 225.17: 261.9. έλίττομαι, 225.17: 261. 3. [ν. είλίσσομαι]. έλκτική δύναμις, 61. 6. 9:61.9:62.8:64.14: 66.1: 68.4: 84.8,9,10, 14: 91.12: 92.1,12: 98. 9: 99.8: 116.17: 268. 10; -кона, 57.8: 69.6: 75.3: 78.17: 79.7: 84.3, 15: 89.13:95.12: 98.14, 15: 103.14,17,18: 105. 11: 116.5: 142.13,16. έλλειψις, 180. 3. Έλληνες, 185. Ι. έλλιπής, 165.3. έλυτροειδής χιτών, tunica vaginalis, 225.14[v.Ad.] έμβαίνω, 28.12: 29.1, 14. έμβάλλω, 67.15. ĕμβρυον, foetus, 17. 5: 62.6,15:63.15:64.3: 208. 2, 6: 209. 1, 5: 213. 5, 8, 11, 14: 214. 2, 3, 6, 8 bis, 10, 12, 14: 215. 2, 6, 11, 13: 216. 6: 235.13: 240.1: 247. έκφύω, 17.13: 39.6: 4: 248.9, 11: 250.8: 96.11:97.2:147.13: 251.3,4: 252.4: 266.4: 151.1,10: 156.9: 157.6: 268.4,10:270.10:271.1, δεξιός, εμπροσθεν, εξωθεν,

έμετος, 57.14: 75.1. έμμένω, 255. Ι. ἔμμηνος κάθαρσις, menstrua, 62.15 [v. Adn.]. έμπειρος, 25.15: 26.13: 149.16. έμπήσσομαι, 118. 1: 179. 4. έμπίμπλημι, 245. 2. έμπίπτω, 110.16: 210. 9: 235.6: 253.5: 254.4. έμπλαστρον, 25. 2. ἔμπλεος, 129. Ι; -ως, 162. 12. έμποδίζω, 199. 4; -ζομαι, 146. 10. έμπρακτος, 4. 13. έμπροσθεν, 39. 14: 48. 13: 59.11: 72.8,13: 73. 1: 107.9: 111.6: 130.3, 14: 132.2: 134.12: 142. 5: 147.13: 153. 9,18: 177.8: 178.7: 181.10: 182.1: 183.12: 204.16; έλκω, 56.12,17: 57.6, δ έμπρ. τόπος, 153.10: 184.8,9; αὶ ἔμπρ. κοίλιαι τοῦ ἐγκεφ., 158. 9; τὸ έμπρ. μέρος, 163.5; ἐπὶ τὰ *ξμπρ.*, 72.13: 73.1: 153. Q; ἐν τῷ ἔμπρ., 184. Q. έμπρόσθιος έγκέφαλος, 134.10: 141.11; αί ἐμπρ. κοιλιαὶ τοῦ έγκεφ., 144. 10: 150.15: 151.6: 173. 13: 174.1: 184.3. έμφαντικός, 184.13. ἔμφραξις, 70.13: 74.10. *ἐμφράττομαι*, 66.8 : 70. 14: 256.1. εμφυτος, 89.6, 10:136.4. έμφυσάω, 2. 6. έμφύω, 25. 5: 75. 8: 263.16: 272.6; -онаг, 229.12: 264.7: 265.10. έμψυξις, 149.13. ξμψυχος, 240.12: 241. έμψύχω, 149.13; -χομαι, 234.ΙΙ. έν, [ν. άριστερός, γαστήρ,

28.10,14: 33.13: 34.5: 14: 266.10: 267.8,12: 35. 1: 38. 3 bis: 39. 3 bis, 10: 40.8: 45.1: 47. 3, 10. 9: 48.4,11: 49.18: 51. 2, 5: 53. 3, 5, 8, 10, 12: 54.1: 55.12: 56. 2,15: 57.6: 58.11: 59.1: 60. 3,9: 61.6: 62.2: 63.4,5, 13: 64.7, 8,10 bis: 65. 12,13: 66.2,17: 67.4,7, 9: 68.6,11: 69.7,9: 71. 1: 74.8: 75.8: 76.2,7, 15: 77.5,7: 79.17: 80. 6,10,16: 82.6,7: 85.11: 87.2,13,14: 88.2,5: 89. 10,14:91.8,9,10:92.11: 95.9,13,15: 97.1: 99.1: 104.7: 105.15: 106.1: 107.13: 108.4: 110.7, 11: 112.3: 113.8: 114. 37. 11. 4: 116.4: 117.1: 118.1: 122.4: 126.7,9: 127.2, 6,8: 133.6: 134.3: 139. 14: 140.7,9: 142. 2, 5, ἔνδον μέρων, 36.10. 11,13: 143.6: 146.10, 13: 149.5,7,8,15: 150. 2: 152.2: 153.1,5: 155. 9,15: 156.6,14: 157.12: 158.4: 162.15: 163.14: 164.9,11: 179.4,12 bis: 180.9,12,13:183.2:184. 16: 185.3: 186.5: 187. 2:188.1:190.3:191.11: 194.10,15: 197.12: 199. 5,13: 200.13: 201.9: 202.8: 203.4: 206.5: 115.11: 117.5,8: 153. 208.7: 211.9,10: 214.1: 217.10: 219.1,6: 221.1: ἐν. ἐνέργειαν, 4.14: 14.13. 222.12,14: 224.11,12 bis, 13: 225.12: 226.1, 239.10,14: 240.1, 4, 6 40.4: 56.3: 65.5: 84.10: 242.1: 243.9,14: 245. 5: 126.15: 152.8: 157. 123.5: 127.4: 129.16: 1,12: 246.1,8: 247.7, 15: 158.1: 184.5: 192. 131.10: 138.3,5: 140.4: 10: 248.11,12: 250.4,8: 2: 206.14: 259.12. | 141.15: 143.4: 148.9:

 $\tilde{\epsilon}\sigma\omega\theta\epsilon\nu$, $\mu\epsilon\sigma\sigma\sigma$, $\mu\epsilon\tau\alpha\xi\dot{\nu}$, $\delta\pi\dot{\iota}$ - | 252.1,2: 253.3: 255.1, σω, πλάγιος, 10.8: 11.1: 4: 256. 4 bis, 5, 6, 11: 12.2,8,9: 15.2: 18.6,8: 257.14: 258.1 bis, 3 bis: 19.12,13: 20.5,6: 21.1: 260.4: 261.6, 8,10,11, 269. 1, 2: 270. 6: 271. έναγκαλίζομαι, 62. 9. έναντίος, 32.ΙΙ: 72.Ι5: 113.2:249.6:264.1: 265.4: 270.7; είς τούν., 235. Ι; ἐξ ἐναντίων, 7.Ι. έναποτίθεμαι, 38.1: 184. 14. έναργέστερος, 43.2. έναργῶς, 41.4: 266.3. ἐνδάκνω, 177.9. ένδεια, 270.11. ένδείκνυμαι, 267.1. ένδέκατος, 87.8. ένδέχομαι, 4.16: 143.1: 100.8: 101.5: 103.17: 234.9: 252.10: 256.3: 268.3. ένδοθεν, 14.8: 29.5: ένδον, 25.4: 119.10: 120.14: 183.7: 207.4: 211. 2: 221.6; ἀπὸ τῶν ένδυμα, 135.2: 205.17. ένδύω, 155. Ι: 205. 6; -она, 72.7: 81.3: 119. 14: 164.5: 183.13. 14.9: 22.1: 30.4: 41.11: 42.1: 47.8: 58.2: 59.10: 147.11: 161.1: 192.13, 94.2: 150.7: 193.8: 197. 3; -KEV, 5.8:147.6:152.5. ένεργέω, 7.8: 37.4: 40.5: 66.5: 87.15: 98.9,10: ἐπὶ τὰ ἐντ., 52.13. 16: 155. 10: 157. 16; ένέργεια, [ν. ένεργέω,] 2. 15: 3.13: 4.17[v. Adn.]: 2,5: 227.1: 233.6: 234. 5.1: 9.1,4: 11.7: 26.6: ἐναντίος,] 11. 4: 13. 2: 1: 235.8,9,13: 238.8,9: 27.1: 32.2: 34.2: 38.4: 26.3: 27.4: 28.2: 46.8: bis, 7, 8, 12, 14, 15, 17: 88.4: 101.6: 111.4: 122. 101.4: 111.9: 122.11:

ένεδράζω, 47. 3. ένθα, 28.11: 82.14: 86. 2:142.14:207.14:251.2. ενιοι,4.11:97.3:225.13. έννατος, 87.4. έννέαμηνιαίος χρόνος, 63. ένόω, 130.7; ένουμαι, 31. 10:48.17:73.13,14: 130.1: 147.9: 159.13: 180. 8: 181. 9. ένστρέφομαι, 203. 10. ένταῦθα, 43. 4: 106.6: 124.8: 186.4: 198.3,9: 199.3: 220.11: 259.3: 263. I, 22. έντείνομαι, 208.8: 217. 11: 218.5. έντερον, intestinum, [v. άπευθυσμένον, λεπτός, νηστις, παχύς, 60.12:65. 14:68.7:69.1:70.6: 71.4: 72.3: 74.11: 75.4: 76. 3, 7: 77.14: 78. 9: 245.6,9. έντεῦθεν, 22.10: 36.11, 13: 56.4: 91.4: 102.2: 114.8: 258.13. έντέχνως, 120.11: 142. 2: 213.14. έντὸς, 12.4: 19.7: 20. 4: 21.3: 23.2,12: 28.6: 35.13: 45.10: 52.1: 56. е́уєка, 3.15: 9.3,6: 10.9: 11: 69.5: 70.13: 73.16: 117.16: 135.4: 138.14: 15: 194.2: 215.1: 263. 3; τὰ ἐντ. μέρη, 14.9: 52.8: 213.2: 224.10; ἔνυδρος, I. 2. ένωσις, 27. 15: 49.7: 160. 2. ₹ 129. 16. έξ, [ν. ἀνάγκη, ἀρχή, ἐκ, 76.1:83.10:97.10:

150.14:151.10:152.12: 158. 8, 10: 160. 7, 13: 164.2: 179.5: 181.11: 187.5: 189.2: 194.6,8: 195.2 bis: 203.13: 211. 6: 218. 9,11: 224. 5: 228.9: 229.1,7: 230.12: 235. 4: 241. 2: 249. 8: 260.9:268.10. έξάγω, 1.3: 2.1: 67.14: 79. 5: 96. 12: 102.13: 126.6: 127.4: 214.12. εξαιμάτωσις, 87.3. έξαίρω, 141.16: 269.3; -рона, 118.7: 232.9: 234. 6. έξαισιος, 16.11. έξαίφνης, 258. 5. έξακοντίζεται σπέρμα, (pass.,)219.3,12:257.9. έξαρθρέω, 199.11. έξαρκέω, 59.5: 113.6. έξερεύγομαι, 143.9. έξέρχομαι, 65. 11: 68. 13: 76.3: 105.12: 158. 15:171.5: 225.2: 241.1. έξευρίσκω, 4.17: 218.6. έξέχω, 128.6: 182.16. έξηγέομαι, 22.2: 25.8: 38.14: 48.9: 54.3: 63.7: 101.6: 111.3: 122.7: 124.6: 126.9: 150.12: 157.15: 166.2: 173.10: 174. 4: 187. 4. έξήγησις, 26.1: 71.4: 90. 2; ποιείσθαι την έξ., 55.13: 127.8: 158.13. έξης, 30.9: 56.3: 177. 10: 261. 10. έξίσταμαι, 188.16. έξίτηλος, 143. 5. έξκαίδεκα, 177.8[v.Ad.]. έξοδος, 60.13: 68.15: 142.18: 143.2: 147.4: 150.9: 208.3,4,6. έξογκόομαι, 116.10. έξόλισθος, 204.7. έξομοιόω,235.11:262.7. έξομοίωσις,55.2: 87.11. έξονειρώττω, 255. 4 [ν. Adn.]. έξοχετεύω, 212. 7.

έξοχή, 14.5: 16.2,6: [v. Adn.]: 268. 10: 27.8: 47.2,12: 154. 8: 270. 2. 193.15. έξυφαίνω, 138. 5. έξω, 52.1: 53.5: 57.13: 64.3: 99.1: 100.6: 104. 109.4: 110.8: 117.5bis, 7: 166.5: 202.4: 204. 16: 208.12: 221.7: 232. 14: 267.1: 268.6. 8: 241.7: 242.10: 245. 9,10: 248.9: 250.9: 253. 8: 254.8,11: 255.1: 262. 14; ἐκ τῶν ἔξω μερῶν, 46. Q: 51.11; -ωτέρω, 200.8. έξωθεν, [ν. άὴρ, προσβολή,] 11.12:14.6,7: 19.1,4: 31.6: 32.6: 36. 2: 49.3: 57.4 bis: 69.14: 72.7,8: 74.3: 81.5: 92. 7: 99.6: 107.13: 117.15: 120.1:121.9:137.1: 145.6: 156.13: 161.7: 163.8: 182.13: 193.2: 198.11: 211.10: 213.2: 242.3,8; ἐν τοῖς ἔξ. μέρεσιν, 35. 9; ἐκ τῶν ἔξ. μερών, 36.12. έπάγω,66.9:75.5:111.2. έπακολουθέω, 103.7:118. 1: 154.3: 195.1:223.11. έπαλείφομαι, 18. 11. έπαν, 253. 9 [v. Adn.]: 254.9:255.4:256.13. ἐπανάγω, 163.1. έπαναδίπλωσις, 135. 8. ἐπαναλαμβάνω, 172.2. έπάνειμι, 12. 9. ἐπανέρχομαι, 40. 14. έπανορθόομαι, 8.7. έπάρδω, 267. 14. έπαυξάνω, 198. 2. έπεγείρω, 259.10,13. èπεὶ, 6.10: 8.12: 11.2: 16.12: 29.2: 41.8: 42. 1:54.5: 59.2: 105.14: 128.1: 137.15: 144.13: 197.1: 200.10: 203.11: 205.3:230.3:240.4: 248.10. έπείγομαι, 156.8. έπειδαν, 172.3: 199.11 197. 2: 258.12.

έπειδή, 3.14: 5.9: 25. 16: 26.15: 45.9: 46.4: 49.13: 54.4: 58.1: 89. 3,5,15: 127.14: 132.12: 4: 105. 6, 11: 106. 10: 152.9: 153.8: 188.3,6: 192.9,16: 193.17: 206. 5: 240.9: 247.2: 262. έπειτα, 106.5: 184.13: 241.4: 248.7: 258.13: 264.16: 267.6. έπέκεινα, 19.4: 172.8. έπεκτείνομαι, 6. 2: 159. 7, 17. έπερείδομαι, 171.6. ἐπέρχομαι, 111.3: 150. 12: 173.10. έπέχω, 33.4: 115.9: 226. 9, 13: 227. 4. έπὶ,(cum gen.)2.2: 7.4: 26.14,15:31.4:40.1:41. 9: 43.2: 84.7: 104.15: 106.6: 108.12: 130.8: 131.3: 153.2,3: 176.4, 7: 199.8: 210.4: 220. 5,7,12: 230.10,11: 231. 3: 234.7: 238.6: 246.7: 261.16: 265.1,4; (cum dat.) 82.1,2: 97.15:163. 16: 172.1: 173.6: 189. 15: 197.5: 202.14: 212. 8: 242.4: 264.11: 268. 8: 270.9,10; (cum acc.) [ν. ἀριστερὸς, δεξιὸς, έκατερός, έκτος, έμπροσθεν, έντος, πλάγιος, πλείστος, πλείων, πράνης, πρόσω, ύπτίος,] 5.1: 19.6: 22.8: 27.14: 32.6,7: 40.13: 87.4: 138.2: 157.7: 166. 6: 169.3: 170.5: 171.2: 172.3,9: 198.3,12,13: 201.4: 202.10: 220.10: 226.2: 229.3: 230.5,7, 13: 232.10: 235.12: 254.2: 257.3: 258.10: 261.7: 262.13,16: 265. 13: 267.7: 268.5. έπιβαίνω, 46.11: 114.7:

έπιβάλλομαι, 49.9: 99. έπίβασις, 181. 3. έπιβλέπω, 169. 9. ἐπίβλημα, 95.8: 121. 10: 163.7. ἐπιγάστριον, epigastrium, 72. 9. έπιγλωττίς, epiglottis, 100.11 [v. Adn.]: 110. 1,10,14: 115.6: 174. 12: 175.5. ἐπιγονατὶς, patella, 50. II [v. Adn., et Melet. 128. 31.]. έπιδερματίς, 222. 11. ἐπιδιδυμίς, epididymis, 224.11: 225.3,17: 239. 12: 240.6: 256.5: 263. 18 [v. Adn.]: 264.4,12. έπιεικής, 251.5. έπιζητέω, 269. 4. ἐπίθεμα, 185.7 [v.Adn.]. έπίκαιρος, 66. Ι. έπικαλέομαι, 25.10:89.1. ἐπίκειμαι, 33.2.36.2: 47.1: 48.14: 51.8: 59. 11: 71.8,13: 72.7: 82. 4, 16, 18: 86.1: 95.8: 112.5: 117.13: 118.4: 121.6: 128.8: 159.16: 193.17: 207.11: 220.9: 224.11: 225.8: 229.11: 261. 4. έπικλίνομαι, 194.3,15. έπικοιλὶς, palpebra, 155. 13 [v. Adn.]. έπικρατέω, 236. 9. έπιλαμβάνω, 245. 7. έπιλείπω, 271.12. ἐπιλησμοσύνη, oblivio, 185. 12 [v. Adn.]. ἐπιλήψια, epilepsia, 133. 3: 185.10 [v. Adn.]. ἐπιμήνια, menstrua, 269. 10 [v. Adn.]. έπίνευσις, 194.11. έπινεύω, 188.4. έπινοέω, 168.2. έπίνοσος, 254. 9. ἐπίπεδον, 58. 11: 170. 12: 171.4.

έπιπέμπω, 269. 8. έπιπίπτω, 95.11: 199.2. ἐπίπλεον, [ν. πλείων, πλέων,]235.2[v.Adn.],5. έπιπλούς, omentum, 59. 11,12 [v. Adn.]: 60.6. έπιπολάζω, 112.4. έπιπολης, 22.6: 86.8: 139.7: 154.7: 242.5. ἐπιπτύσσω, 43.5. ἐπιπωμάζω, 110. Ι [ν. Adn.]. έπιρρέω, 268.2. έπισημαίνω, 234. 4: 247.5,7. έπισκοτίζω, 169.9. έπισπάομαι, 228. 10: 270.4:271.5,10. έπιστρέφομαι, 7.8: 36. 14: 112.13. έπιστροφή, 30.5. ἐπιτάρροθος, 25.10. έπιτέγγομαι, 113. 5. έπιτείνω, 68. 9. έπιτελέομαι, 12.12. έπιτήδειος, 41.5: 42.5: 49.12: 143.2: 178.1,5: 197.6: 207.15: 222.3: 227.12; -ότερος, 134.4. έπιτηδειότης, 56. 14. έπιτίθημι, 41. 15: 193. 3; -θεμαι, 121.9. έπιφάνεια, 168.12: 207. έπιφέρω, 70.14. ἐπίφυσις, epiphysis, 28. 10 [v. Adn., et Melet. 32. 20.]: 29.4: 33.9: 35.5: 47.6; ἐπίφ. δέρµатоs, 220.14. έπιφύω. ὁ ἐπιπεφυκώς, (χιτών,) tunica sclerotica oculi, [v. Adn. ad 159. 13.,] 161. 18. $\epsilon \pi i \chi \epsilon \omega$, 17. 3: 254.3. έπομαι, 113.3. έποχή, 181.11[v. Adn.]. ётта, 192.7. 12.10: 20.8: 28.9: 34. 5: 135.4: 147.16: 153. 8: 40.15: 52. 2: 56.1: 16: 157.6: 161.9: 162. 64.7: 65.2: 75.11: 83. 13:170.11:188.16:189.

12: 85.17: 86.14: 88.3: 185.3: 207.12: 216.14: 221.11: 224.3: 227.14: 243.9: 271.5: 272.3. έπωμὶς, acromion, 199.9 [v. Adn.]. έργάζομαι, 11.14: 18. 13: 22.1: 23.9: 25.12: 39.4: 40.4: 82.5: 109. 11:110.9: 218.4: 220.2. έργον, 8.12: 47.5: 53: 2:59.2,6:98.5:118. 10: 127.2: 134.4: 154. 3: 203.11: 210.14: 266. 12: 270. 7. έρείδομαι, 42.8. έρέω, 122.6: 160.11: 237.11; ἐροῦμαι, [ν. ίκαvòs, 14. 3: 20.1: 34.6: 53.11: 95.4:124.5: 191. 13: 265.5: 272. 2. έρείος, 121.10. ёркоs, 99.12. έρπετον, 1.1,5: 2.1. έρπω, 40. 1. έρυθρός, 81. 2. ἔρχομαι, 124.6: 164.14: 236.8: 237.6: 239.11: 240.4: 249.1,3: 257.12. és, 264.1. [v. eis.] έσθίομαι, 78.1. έστία, lobus jecoris, 81.8. έσχατος, 19. 4. έσχάτως, 156. 16. έσω, 29.9: 105.7: 111. 11: 114.9: 166.5: 202. 4: 204.16: 208.11: 242. ΙΟ; έκ τῶν ἔσω μέρων, 51.13; ἐσώτερος, 73.11. έσωθεν, 11.12: 19.1,6: 22.3: 36.2: 57.3,5: 69. 14: 90.17: 107.13: 120. 3: 136.12: 178.8, 12; έν τῆ έσ. χώρα, 59.14; έν τοις έσ. μέρεσιν, 35.10. е́тероѕ, б.12: 15.8: 24. 3,4: 27.11: 29.14: 31. 8: 36.3 bis, 9,12: 41.10: $\tilde{\epsilon}\pi\omega$, 2.13: 3.12: 4.1: 66.4: 77.14: 79.15: 114. 1: 205.10: 216.12: 220. | 184.11: 190.4: 194.2: | 112.1: 123.13: 124.3: 1: 223.9: 229.9: 233. 5 bis: 237. 5 bis, 7, 9: 241.8: 242.12: 249.6: 254.3: 258.13: 259.1: 262.11: 268.5. έτέρως, 13.10. *ёті*, 126.6: 187.2: 218. 1: 261.9: 263.4: 266.6. ετοιμος, 40.6; -μότερος, 32. 4. έτοίμως, 11.7: 74.2: 77. 5: 108.1:113.6:117.15: 182.8: 198.10: 210.13. ётос, 178.11. εὐαγγέλιον, 153.1:185.1. εὐαλλοίωτος, 134.3; -τότερος, 134.4. εὐανάτρεπτος, 8.8. εὐδιάπνευστος, 132. 7. εΰθετος, 52. 13. εὔθραυστος, 10. Ι. εὐθέως, 74. 13. εὐθὺς, [v. γραμμή,] 5.2: 6.9: 7.4: 11.11: 22.5: 24.8: 30.10: 36.8: 52. 3: 57.6: 67.7: 69.5: 70. 2, 4, 16: 91.12: 97.12: 98.9: 130.8: 131.3: 154. 3: 167.13: 168.6,10,11: 170.5,9: 182.7: 183.7: 198. 7: 206.13: 222.6: 223.10: 228.4: 229.1; κατ' εὐθεῖαν, 27.6: 30.14: 65. 7: 68. 10: 165. 3; κατ' εὐθὺ, 37.2: 51.14: 163.12: 168.2: 219.3: 231.11: 232.3: 272.6; -θύτερος, 52.4: 143.1. εὐθύτης, 37. 4. εὐθύτρητος, 145. 12: 182. 5. εὐκίνητος, 17.4: 165.7; -τότερος, 152.10: 222.5. εὐκόλως, 26.14: 263.14. εὐκολώτερος, 254. 7. εὐκοσμία, 61. Ι. εὐλογέω, 227. 13. εύλογος, 33. 4: 45.II: 46. 5: 166. 8. εὐλόγως, 31.1: 51.6:

196.11: 209.2: 220.3: 222.4: 235.12: 265.7. ευμήκης, 180. 13. εύνουχος, 178.12: 225. 2, 4: 255.8. εὐπάθεια, 13. 5. εὐπαθής, 19.10: 133.9. εὐπεψία, 75.15. εὐπορέω, 202.6. εὐπρέπεια, 150.4,7: 157. 10: 180.1: 183.1: 205. 16: 206. 9,15. εὐπρεπέστερος, 152.10. εύρίσκω, 142.2: 185.6: 213. 14; -кона, 4.6: 133.7: 207.13: 235.14. εύρος, 263.8: 268.12. ευρύνομαι, 113.2. εὐρὺς, 52. 7 : 208. 8 : 263.8,13; -ρύτερος, 16. 3:58.7:222.5. εὐρύτης, 66. 15: 91. 1: 100. 5. εὐρυχωρία, 29. 10: 56. 11: 94.9: 161.4: 175. 10: 251.2,4,5: 252.1: 257.5: 263.3. εὐρύχωρος, 129.2: 149. 12; -ρότερος, 196.5. εύρωστος σύνδεσμος, 26. 9: 48.4: 50.8: 51.10: 188. 13: 192. 14; εύρ. ύμην, 93. 3. εὐσχήμως, 141.16. εύχρηστος, 145.3. εὐχρήστως, Ι20.11. εὐωνύμων, (ἐξ.) 85. 5. $\epsilon \phi \epsilon \xi \hat{\eta} s$, 45.13 : 178.2 : 229.5: 230.3: 270.10. έχω, [ν. γαστήρ,] 4.9: 6.11: 7.7,12: 10.1,12: 12.5: 13.4: 14.2,5: 15. 1: 16.3,6: 19.13: 22.4: 23.12: 29.4, 6: 32.8: 34.4:39.8,13:40.12: 44.1: 45.4: 46.5: 47.11: 48.13: 50.2: 51.9: 53.2: 55.12: 56.6: 60.1: 66. 14,15: 67.8: 69.4: 75.2: 17.11: 23.5: 44.6: 55.1: 79.13: 80.16: 82.2: 94. 56.5: 57.11,16: 71.11: 52.11: 58.4: 141.10: 4: 95.8: 97.8, 13, 15: 74.4: 80.4, 5: 86.11:

126.15: 130.5: 133.10: 138.11: 141.2: 143.13: 147.5,15: 153. 3: 156. 16: 163.8: 165.1: 179. 2 bis: 182.5: 184.13: 185.3: 189.4: 190.4,11: 198.14: 199.8: 200.3: 212.9: 215.2,8: 217.7: 218.10: 220.9: 221.4: 222.5,7: 224.9,11: 228. 10: 229. 1, 4: 237. 11: 238. 6, 8: 241.11: 243. 3,8: 247.8: 248.1: 251. 2,4,5,6,10: 252.8: 254. 2: 257.5: 259.9, 10: 263. 9: 266.6: 269.5: 271.8: 272.10; ἔχομαι, 200. 9: 248. 7. εως, 48.14: 52.11,12: 53.6,8: 61.1: 63.9,15: 65.8: 73.9: 82.18: 86. 2,7: 93.4: 114.13: 131. 2: 138.17: 139.5: 179. 15: 181.14,17,18: 189. 10: 192.7: 193.4,10: 261.11. ζάω, [ν. ψυχή,] 3. 15, 16: 54.4: 66.4: 96.8,9: 240. 16. ζεύγος, 229.9: 230.4. ζέω, 91.8: 254.2,4. ζητέω, 264.2; -τουμαι, 4. 6. ζύγωμα, arcus zygomaticus, 154.12:180.13: 181. 3, 5 [v. Adn.]. ζυμόσμαι, 87. 10. ζωή, 2.7: 213.11. ζωογονέω, 89.8: 97.5: 126. 1: 139. 18; -200µаг, 216.8. ζώον, [ν. ἄγριος, ἄλογος, άρρενογόνος, βαδιστικός, διαλεκτικός, δίπους, ήμερος, θηλυγόνος, λογικός, όρθοπεριπατητικός, πεζός, πολιτικός, σοφός, τετράπους,] 1.1: 4.12: 11.2:

91.5: 93.7,9,12: 97.5: 108.8: 109.8: 110.12: 115.2: 117.3: 118.6: 120.4,11: 122.10: 125. 2: 176.7: 180.14: 190.2: 202.8: 210.16: 226.6: 227.5: 228.2: 233.6,8: 235.6: 240.3, 10, 11: 243.14: 244.7: 250.11: 261.16: 266.6: 267.9. ζωτικόν πνεύμα, 260.15; ζωτ. μόρια, 3.6,10. ήβης όστα, ossa pubis, 72.14: 73.6,10: 207.3 [v. Adn.]: 225.14. ήγεμονικόν της ψυχής, 184.17 [v. Adn.]. ήγεμών, 166. 8. ήγουν, 175.2 [v. Adn.]: 192. 8. ήδη, 4.10: 51.1: 170. 2,6: 259.8: 262.1: 263. 9: 266.13. ήδιστος, 78.1: 162.4. ήδομαι, 253.9: 254.1,2. ήδουή, 253. 5: 254. 5: 259.11,16. ηθμοειδές όστοῦν, os ethmoides, 145.10. ήθμὸς, 145.12: 146.2. ήκω, 4.5: 10.6: 88.6: 226. 6. ήλίκος, 152.13: 197.6. ήλιος, 171.9. ημέρα, 63.1, 4, 5: 246. I, 2. ημερον ζώον, (de homine,) 9.10: 41.2: 180.6. ήμιπνέω, 93. 9. ήμίφωνος, 93.9. ήνιοχική φασκία, 73.15. ήνίοχος, 155.4,5; lobus jecoris, 81. 8. ήπαρ, jecur, [v. κυρτός, $\pi \dot{\nu} \lambda \eta$, $\sigma \iota \mu \dot{\rho} s$,] 20.9:58. 3,7:59.8:67.10,12: 74.11: 75.11: 79.7: 80. 15: 81.2,4: 82.2,3: 84. 8: 94.7: 101.10: 121. 4: 125.2: 126.1: 127.3: 229.3,13: 232.3: 244. I, 2.

ήσυχάζω, 63.16: 223.8. 234.9: 235.3: 241.4: **ўтог**, 23. 7. ήττων, 15.11: 226.10: 262.4: 265.5,6. θάλαμοι, nares, 148.3. θάλπομαι, 59.7. θάλπος, 12.7. θάλψις, 182.9. θανάσιμος, 75. 7. θάνατος, 110.11: 111.2: 118. 2: 195.1. θάτερος, 17. 13: 18. 1: 92.3: 158.14: 167.11, 12: 173.7: 265.12,13: 268. 5. θάττων, 72. Ι. θαθμα, 15.9,11: 36.7. θαυμάζω, 26.1: 126.10, 16: 141.14: 218.5: 232. 1: 238.6. θαυμάσιος, 40. 9. θαυμαστός, 202.12: 203. 4: 235.3: 262.8: 263.4: 264.15; θαυμ. δημιουργία της προνοίας του Θ., 266. 15. θέα, 150.6. θεάομαι, 28. 4: 141.15. θείος, 4.15: 185.1: 251. 9; θεία γραφή, 1.3. $\theta \in \lambda \omega$, 53.11: 114.15: 186.1: 191.10: 202.5. θεμέλιον, 243.10. θεμελιόω, 244. Ι. θέναρ, vola, 21. 5 [v. Adn.], 9: 25. 2. θεοπάτωρ Δαυίδ, 127. 1 [v. Adn.]. Θεός, [ν. ἀγαθός, ἀγαθότης, άγιος, άληθινός, δημιουργέω, δημιούργημα, δημιουργία, δημιουργικός, δημιουργός, δόξα, προγνωστικός, πρόνοια, σοφία, φιλανθρωπία, φιλάνθρωπος,] 1.2: 2.4: 9.9: 17.9: 39. 2: 87.14 [v. Not.]: 129. 6,7: 158.5. θεραπεία, 185.7: 186.5. θεραπεύομαι, 75.10. θερμαίνω, 121.8: 254.6;

242. 5, 8. θερμαντικόν δργανον, (de omento,) 60.5; θερμ. σκέ- $\pi a \sigma \mu a$, (de jecore,) 81.10. $\theta \epsilon \rho \mu a \sigma i a$, 89.6,7. θέρμη, 12.4: 244.8: 253. 6: 254. 5. θερμός, 12.5: 59.6: 89. 10,14:133.4:226.8:241. 7, 10: 242.1: 259.15; -μότερος, 222.4: 224.2: 231.7,9: 232.3,5: 261. 17; -μότατος, 150.2. θερμότης, 24. 6: 59. 4: 91.8: 221.9. θέσις, 3.12: 7.4,7: 30. 8,9,12: 32.4,8,10: 34.3: 36.14: 45.13: 48.7,10: 56.1: 61.3: 65.4: 67.2, 8: 68.10: 70.15: 84.5: 88.4: 90.13: 95.3: 97.8: 101.3: 111.13: 120.12: 122.5: 136.10: 141.8: 152.7: 153.3,8: 157.14: 166.4: 182.12,15: 206. 11:207.12:213.9:217.6. θεωρέω, 223. 4. θηλάζω, 268. 4. θηλυγόνος ζώον, 234.5; θηλ. σπέρμα, 234.9. θηλυς, 62.14: 63.5,11, 12,14:86.11:179.3: 209.6: 210.1,10: 216. 13: 221.10: 222.1,4,6: 224.2: 226.10bis: 227. 1,3: 228.3,8: 232.4,6, 9: 234. 8: 235. 8, 14: 236.4,6,9: 237.1,10,12: 238.2,8: 246.1,3: 247. 2,3: 257.7,13: 258.3,7, 14: 262.3,15: 263.2,10: 264. 11, 13: 265. 3, 5: 272. 9. θηλυτοκέω, 237. 4, 7: 238. 1. θηράω, 5. 14. θηρίον, 1.5. θλάω, 100. 12: 115.1; θλώμαι, 101.2: 148.13: 194.14: 252.3. -νομαι, 121.11: 122.2: βλίβω, 105.9: 107.10:

116.9: 136.8: 269.8; -Вонаг, 116.10: 194.4. θλίψις, 160.10. θνήσκω, 191. 12. θολερός, 145. 1. θραύομαι, 16.7: 26,14: 117.15,16. θραυστή φύσις, 194.12. Adn.]. θρεπτικά μόρια, 3.6,10: 74.12: 75. 2, 8: 86.13: ναμις, 20.13; θρεπτ. ορyava, 74.5. θρέψις, 55. 2. 86. 15: 15: 206. 4. 87.12: 271.5. θρίξ, 7.10: 10.3: 157. 6,7: 246. 8,10. θυγάτηρ, 250.1. θύλακος, 225.6. θυμός, glandula thymus, 94. 14. θύρα, 16. 1. θυρεοειδής χόνδρος, cartilago thyreoidea, 110.3: 111.6. θυρεός, 111.8, 10. θώραξ, thorax, [v.κοιλία,] 3.7,15: 89.16: 90. 3, 4 v. Adn., et Anon. Isag. Anat.c. 28,31.],8,14,15: 92.8,11: 93.1,3: 100.5: 103. 3, 6: 105.1, 8 bis: 106. 2, 4: 114. 3, 5, 13: 115. 4,12 bis: 116. 2,8, 9,11: 117.4,7: 119.9: 192. 7, 8, 11: 197. 10: 198.8: 199.2,5: 200.7: 201.6: 267.4. ĭaous, 219.7. laτρική, medicina, 216.1. lατρός, [v. ανατομικός, μαθηματικός, νεώτερος, σοφòs, 74.13: 147.17: 148.2,4: 149. 16: 155. 15: 156.3: 178.11: 185. 4: 189.12: 221. 8. ίδέα, 52.2: 79.11: 85.1: 123.6,11:164.16:262.9. ίδιος, 12. 2: 44.7: 56. 10: 61. 11: 79. 3, 10: 104.17: 119.5: 130.14: 140.6: 197.13: 272.2. 205. 5: 206.14.

ίδιότης, 151. 15. ίδίως, 21. 8. ίδιώτης, 126. 5. ίδρώς, 157.4,10: 211.6: 214. 2, 9, 13. ίέραξ, 164.16. ίερακόμματος, 165.2 [v. ίερὰ νόσος, morbus sacer, 239. 4 [v. Adn.]; ίερον 88.2: 127.5; θρεπτ. δύ- ὀστοῦν, os sacrum, 86.2: 141.7: 189.10: 193.12 [v. Adn.]: 196.10: 202. ίκανὸς, 15.4: 17.7: 101. 6: 113.13: 263.11: 270. 3,5: 271.4; ίκανὰ τὰ είρημένα, 25.7: 38.13: 48. 7: 71.4- 157.14. ίκανῶς, 21.2: 100.4: 149.13:150.11:173.15: 201.13: 220.12: 260.5: 263. 18. ίκετεύω, 158.6. lκμάλεος, 253. 7. ἰκμὰς, 12.5. ἴλιγγες, palpebrarum rugae, 156.1 [v. Adn.]. ίμάτιον, 5. 5. iva, 13.5: 28.6: 61.10: 74.6: 75.9: 95.8: 113.5: 149.3:181.3:267.12. [v. Adn. ad 149. 5.] ίναπερ, 217.3: 229.2. lvíov, occiput, 129.17: 130.5: 131.11,15: 181. 14,17: 182.1. lves, fibrae, 20.2: 57.4, 6: 69.4,6,7,13: 70.2,4, 16 bis: 97. 10, 11, 12: 98. 3, 7, 9. ίππος, 149.16: 150.2: 155. 5, 6. lpis, oculi iris, 159.12: 160. 4 [v. Adn.]. ισορρόπως, Q2. 12. 100s, 7.4: 11.5: 12.6: 18.13: 166. 9: 171. 3: 251.9: 260.13. ισοσθενώς, 84.9. ΐστημι, 40. 6; -ταμαι,

ἴσχιον, os ischii, 51.10: 202.10: 203.4 [v.Adn.], 8, 10. lσχνδς, 18.11: 128.13: 258.5:270.10:271.6,11. ισχω, 36. 13: 241. 4; -χομαι, 146.12. Ισχυροποιέω, 70. 16. lσχυρός, 27. 1: 193. 2: 213.1: 239.1,2: 250.6: 263.20: 271.7; λσχ. σύνδεσμος, 35. 4: 48. 18: 202.2; Ισχ. σπέρμα, 236. 11: 237.2: 238.1,3: 257. 9, 13, 14; -ρότεpos, 70. 11: 233. 4 bis, 8, 11: 234.3: 235.10: 236.5: 247.3; ίσχ. σπέρμα, 236.1, 6, 8,11. lσχυρώς, 93. 8. ίσχύς, 250.12: 257.11: 262.2: 264.4. ίσχύω, 221. 10. ίσως, 103. 11. ίτυς, 18. 10. ίχθύς, 40.12. кава, 75. 5: 203. 8. καθάπερ, 9.10: 22.10: 26.11: 39.14: 60.2: 72. 6: 99.7: 107.1: 108.9: 151.3: 162.5: 164.16: 178.1: 179.3: 194.9: 195.12: 199.7: 200.5: 204.11: 212.3: 218.10: 239.3: 252.10. καθαπερεί, 101.10. καθάπτω, 17.13. καθαρός, 28. 3: 80.1,9: 82.12:92.9:163.14: 231.7: 245.3; -ρώτατος, 142.7; καθ. χυλός, 64. 14: 76.10: 78.9; кад. αίμα, 80.7; καθ. ἀὴρ, 103. 18. κάθαρσις, [ν. ἔμμηνος,] 74.14. καθέδρα, 206.3. καθέζομαι, 30.10: 206.6. καθεκτική δύναμις, 61.7, 14: 62.7: 64.1. καθήκω, 140.9: 150.13: 151.3,12: 158.8: 224.5:

225.11: 265.16: 268.9. 35.3: 171.10: 194.10: 107. 2, 9 bis: 109. 9: κάθημαι, 40.3: 53.2: 206.15. κάθησις,206.10 [v. Ad.]. καθιδρύομαι, 56.6. καθικνέομαι, 215. 9. κάθισις, 53. Ι. καθίστημι, 89. 6: 100. 10: 266.10. καθόλου, 23.6: 74.5: 184. 5: 225.1. κάθυγρος, 215.12. καθώς, 58.5: 89.3: 152. 15: 200.5: 214.10: 217. 10: 239.4: 241.4. кагроз, 38.14: 157.14: 184.14: 196.14: 202.10: 210.14: 212.11: 214.17: 251.2: 253.9: 268.6. како̀я, 81.1: 92.3. κακόφωνος, 108.3. καλέω, 27.7: 53.5: 168. 4: 170.8: 184.15: 203. 10; -λούμαι, 21. 6,9: 40.11: 44.2,9: 50.12: 51.1: 69.3: 81. 3: 82.6: 99.2: 106.14: 107.4: 111.8: 122.8: 129.15:130.13:138.10: [v. Adn.]. 147.16: 151.9: 155.12, 14: 156.3: 158.9: 160. 4: 180.12: 183.1,7,12: 191.6: 198.4: 202.15: 203.2:207.3:211.5: 234.3: 263.17. καλλίκρεας, mesenterium, 77. 15 [v. Adn.]. καλλίων, 249.2,4: 250. I, 3. καλλωπίζω, 154. 4. κάλυμμα, palpebra, 155. 13 [v. Adn.]. καλύπτω, 207. 6. καλῶς, 3.16: 6.7: 42.9: 53.11: 54.4: 55.12: 76. 3: 88.3: 95.4: 143.12: 191.13: 268.4. καμαροειδής, 157. 8. καμπή,39.13,15: 261.5. 1,16: 93.2: 97.13 bis: 47. 4: 50. 10: 157. 7; 102. 4: 103. 4 bis, 5, 8, -тона, 11.3: 19.6: 30.7: 11 bis, 13,14: 104. 11: катано́ vas, 227. б.

195. 5: 203.14. καμπύλος, 183. 6 [v. Adn.]: 220. 12. κάμψις, 11.10: 25.11: 30.13: 34.10. κανθòs, canthus oculi, 167.1; ὁ μέγας κ., 159. 15 [v.Adn.]; ό μικρός κ., 159.16: 166.6: 181.7. καπνός, 132.8, 15. καρδία, [ν. κοιλία, οὖς,] 20.9,12: 89.9,14: 91.6, 9,14:92.2,6:93.12: 94. 2: 95.3,5,9,11: 96. 10: 97. 9,14: 98.3,5,7, 14: 99.9,11,14: 100.2, 9: 101.4: 103.8,11: 104. 1: 119.11: 121.6: 122.2: 125.2,5: 126.5: 142.9: 184.16: 185.3,9: 197. 11: 213.9,10: 244.1,2. καρπός, carpus, 22.9: 25.17: 26.4,15: 27.2,4, 8,11 bis: 28.1, 4, 5 bis: 29.13,14: 30.1,7: 33.7, 12,13:44.1. κάρος, sopor, 185. 10 καρτερός, 128. 12. κάρφος, 156.6. κατὰ, (cum acc.) [v.βραχύς, γένος, εὐθύς, κορυφή,] 2.2: 4.12: 10.5: 12.6: 13.4: 18.3,7,8:21.8: 22. 10,12,13: 23.5,8: 24.9: 26.12: 27.10,15: 29.10, 13: 30.7,10,12,15: 33. 7,11: 34.7: 35.4: 36. 4,10: 38.10 bis: 39.5: 40.3:41.12:42.7,8: 43.8: 46.4: 49.1, 3, 4, 5,6: 50.7, 15: 51.9: 52.5: 56.4: 57.4,5: 58.5: 59.6: 63.15: 72.9: 73. 13: 77.1: 79.10: 80.5,7: 82.3,4,9: 84.9: 86.3,14: 87.13,14:89.7,16:90. κάμπτω, 36. 9: 37. 3: 98. 8: 99.3,10: 100.6:

116.4: 120.15,17: 121. 1, 12: 122. 1: 123. 7: 124.3: 128.14: 131.8: 133.13: 135.5,6,8: 139. 1,15: 145.2,4,8: 146.2, 8: 149.8,15: 154.6:155. 11:157.6:160.13:163.6, 7,10:166.10:167.3:169. 2: 170.4,8,11: 171.3,7: 174.9: 175.1,11: 179.8: 180.9bis: 181.3,9: 182. 4: 189.10: 190.6,8,12: 192. 5, 15, 18: 193.15: 194.2,16: 195.9: 196. 5,6,7,8,14: 197.5: 198. 5: 199.1,3: 200.3,8,12: 201.2: 202.1,10: 203. 11: 205.10,12,14: 206. 13,16: 214.10, 11, 16: 220.6: 222.8: 223.5: 224.9: 225.9: 226.11: 233.3,6,8,10: 234.3,6: 235.14: 236.9: 239.10: 241.6: 242.9: 243.6: 245.11: 250.12: 252.4: 258.9: 265.15,16: 266. 4,6: 268.2: 270.2; Kab δ, 107.3,5; κατὰ, (cum gen.)46.1:144.5:225.8. καταβάλλομαι, 228.4. καταβραχύ, 226. 1. [v. Adn., et Bpaxis.] κατάγνυμαι, 52. 2. κατάγω, 267.5. κατάδηλος, 228. Q. κατάθεσις, 217.3. κατακάμπτομαι, 229.4. κατακρατέομαι, 77. Ι. καταλαμβάνω, 17.11: 50. 14: 110.11: 159.3: 220. 4: 270.8. καταλείπω, 142.1: 154. 15: 271. 2; -πομαι, 57. 15:80.6. καταμανθάνω, 26.6: 123. 3. καταμερίζομαι, 257.9. καταμήνιον, menstrua, 212.10; -via, 254.8: 256.13: 268.3.

κατανεύω, 191.1. κατανοέω, 129. 9. καταντάω, 73.4. κατάντης, 51.2: 135.13: 143.1,9. καταπαύω, 124. 8. καταπίνω, 70.8; -νομαι, 59. 4. καταπίπτω, 49.18: 51.2. καταπιστεύομαι, 59. 3. κατάποσις, 57.6: 86.18: 107.14: 110.11. καταρρέω, 157.5. κατάρροπος, 58. 9. κατάρρους,133.1:143.6. катарті (онаг, 56. 13. κατασκευάζω, 32.5: 60. 5: 78.13: 89.13: 106.9: 132.7: 154.8: 162.11, 13: 195.4: 203.5: 205. 15: 206. 3: 214. 16; - ζομαι, 2.12,14: 4.1: 7. 12: 14.14: 33.1: 55.15: 65.14: 78.14: 112.11: 127,11: 129.13:132.11: 150.3,7: 152.14: 179.7: 196.5: 197.9: 206.6: 209.3: 214.18: 216.14: 222.1: 243. 10.

κατασκευή, 4.14: 15.10: 16.12:19.3,11:25.6: 36.7: 38.12: 39.1: 40. 15: 41.6: 42.11: 54.3: 88.1,5:89.2:101.7: 150.11: 158.7: 186.6: 187.1,6: 190.4: 191.14: 210.7.

κατασπάομαι, 107. 14: 176. 11.

κατασπείρω, 263. 15; -рона, 60.1: 64.12: 76. 7: 82.5: 83.15: 97.4: 102.10,11: 114.10: 139. 7: 167.7: 174.8:183.11: 189.6: 215.2: 224.9. καταστρώννυμι, 193.7. κατασχίζω, 81.9; -ζομαι, 78.4,6: 83.6: 102. 3; 139.5: 259.2, 5. κατατάσσομαι, 136.7. κατατίθεμαι, 84.12: 92. 178.10: 180.9: 183.6: 12: 136.11: 200.6,8,13: 190.2: 191.9: 194.1: oculi,161.5 bis [v.Adn.],

207.14: 217.3: 264.2. κατατιτραίνομαι, 145. 5. κατατρίβομαι, 186. 3. καταφέρομαι, 116. 9: 268. 3. καταφυσάομαι, 245. 6. κατάφυσις, 23.6. καταφυτεύω, 77.7:149.2. καταφύω, 204.6: 206. 10: 263.3; -она, 23. 10: 68.6,11: 79.8: 85. 4: 94.10: 139.15: 174. 6: 176.13. κατάψυξις, 93. Ι. καταψύχομαι, 89.11: 91. 10: 221.2: 235.5. κάτειμι, 243. 4. κατεπιγάστριοι μύες, 60. 7: et fort. 72. 9. κατεργάζομαι, 79. 16: 262.1,5,11. κατέρχομαι, 72.13: 73. 6: 83.12, 17: 85.17: 114.4,13: 135.14: 141. 7: 144.10: 147.12: 148. 12,16: 164,3,5: 189.9: 240.13: 258.1. κατέχω, 11.14: 58.3: 62. 4, 5: 66.16: 67. 2: 80.2:98.11:104.15: 117.6: 140.14: 215.10: 222. 2; -хона, б1.13: 62.12: 68.1: 239.7. κατοικέω, 184.10; -κοῦμαι, 40. 7. κατοικητήριον, 127.10: 141.13. κατοικία, 144.2: 184.8. κάτοπτρον, 164. 9. катохії, 61.13: 65.13: 69.9: 98.11,14: 258.2; catalepsia, 185. 11 [v. Adn.]. κάτω, [ν. γένυς,] 14.2: 23.3: 32.7: 47.2,4: 48. 12,14,16: 49.4,6: 57.7: 60.12: 67.9: 82.16: 116. 5,9: 117. 4,7: 154.9: 210.1,3. 157. 3: 166. 7: 173.

7: 176. 1, 5: 177. 11:

196.4,8,10: 202.3: 203. 3: 208.3: 248.1: 261.2: 267.6,10; -τωτέρω, 71. 9: 72.4: 117.10: 140. 17: 192.11: 193.11: 230.1; -τωτάτω,195.12. κάτωθεν, 15.6: 31.7: 41.8: 42.3: 47.10: 48.3: 57.8: 81.5: 82.4: 90.12: 93.4: 109.8: 119.6: 120. 8: 147. 4, 14: 148.10: 156. 2: 167. 1: 195. 8: 206.4: 229.9: 267.11. κατώτερος, 65.6: 66.12: 70.6: 86.6: 141.9. καυλός, colis, 86. 9: 219. 6. καθμα, 113.10: 149.8. κέγχρος, 7.10: 169.4. κείμαι, ΙΙ. ΙΙ: 27.6: 39. 11: 46. 4, 9: 48. 1: 57.5: 58.4: 65.7: 66.6, 12: 67.4,11: 68.14: 71. 9: 73.8,11: 74.4: 76.5, 7: 77.13: 84.6: 85.10: 91.13: 111.6,14: 112.6: 117.10: 130.4,6: 131. 3,9: 133.7: 153.4: 154. 7: 161.6: 163.13: 173. 1: 182.6: 193.12: 205. 4: 207.10: 210.1: 214. 7: 215.1: 220.5: 229. 13:231.11: 232.2. κελεύω, 106.4: 218.12: 233. 2. κενόομαι, 145.2: 259.13. κενδς, 67.12: 68.3, 4: 90.1: 103.7: 147.11: 193.9: 206.8; κενή χώρα, 11.9: 15.3: 34.16: 60.3: 200.13. κεντρίζω, 259. 14. κέντρον, 167. 13: 168. 10: 169. 3, 5: 170.11: 171. 5. κεραίαι της μήτρας, tubae Fallopii, 209.13[v.Ad.]: κεράννυμαι, 227.6. κεράτιον, 161. 3.

κερατοειδής χιτών, cornea

11,16: 163.8,9,13. κερκὶς, radius, 25. 14, 16: 29. 3,6,9: 30.1,8: 31.1,2: 32.4: 33.1,12, 15: 34. 3 [v. Adn.], 13. κερχνέω, 110. 15. κεφαλή, [v. ἀγαθὸς, ἄρpaφos, μέγας,] caput, 3. 6,15: 83. 8: 95.1: 119. 13: 127. 9, 11, 12, 15: 128.7,9,13: 129.4,15: 130.13: 131.16: 132.6: 133.9,10,11,12:137.15: 139.5: 140.7: 157.4: 181.10,15: 182.2: 185. 8: 186.8: 187.2: 188.7: 190.1,7,10,13: 191.1,2, 9: 192.5: 193.4: 196.2: 244.9: 246.9: 247.9: 248. I; extremum ossis, 29.1,11: 32.6: 38.6: 46.12: 51.9: 197.2,7: 198. 7, 12: 201. 7, 11: 203. 6: 204.1,6,9; caput rei, 209.10,12. κηπευτικός, 112.4. κήπος, 112. 5. κινδυνεύω, 99.7: 113.7. κίνδυνος, 16.6, 13: 75. 5: 113.3. κινέω, 9.2: 20.3: 22.6: 34.5: 36.1: 37.6,7: 49. 6: 53.10: 106.2,4: 114. 11: 141.9: 188.11: 190. 2: 201.2; -νοῦμαι, 10. 10: 11.4: 13.5: 32.9: 63.10,14,15: 89.16: 90. 15: 103.4,8,14: 165.10: 176.1,3,6,8:177.4:184. 1: 188.11,15: 191.2,8: 197.3: 199.6: 202.2: 222.13: 223.2 bis, 5,11, 12,13,16: 225.4: 247.1, 4: 248. 4: 253. 4. κίνησις, [ν. αΐσθησις,] 3. 1: 7.7: 16.5,13: 17.10: 19.13: 20.4,5: 29.1: 30. 11,13: 31.1: 32.1: 34. 4,12: 36.7: 37.1: 48.7,

5,12: 113.3: 140.7,12: ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, 93.6: 141.10: 166.1,2,4,9: 167.5,9: 174.3: 175.13: [ν. αίματικός, πνευματι-188. 8, 12: 191. 8, 14: κὸς,] ἀριστ. καὶ δεξ., 83. 199.4: 201.10: 205.14: 2: 94.11: 95.14: 96.2, 222.14: 223.1,6,11,13, 14: 227. 1. κινητικά μόρια, 3.5. κιρσώδης, [ν. παραστάтуя,] 263. 13. κίων, septum narium, 148. 1. κλαγγηδον, 108. 12. κλαγγώδης φωνή, 108.6 [v. Adn.]. κλάσις, 155.11: 194.17 [v. Adn.]. κλάω, 141.16: 178.2; κλώμαι, 194.11. κλείς, clavicula, 82. 18: 83.3: 90.12: 93.4: 94. 13, 15: 198. 4: 199.1: 200. 5,9,11: 201. 4, 5. κλείσις, 181. 4. κλείω, 110.14: 112.8: 115.6:122.11:155.7,10; -онаг, 110.7: 155.2: 156.16: 177.2. κλίμαξ, 43. 3. κλίνομαι, 171. 10. κλονέομαι, 248.9: 256. 11: 257.5. κλόνησις, 257. 4. κλυστήρ, 75. Ι. κλών, 78. 5. κνήμη, os tibiae, 26.3: 47.1,5: 48.1,2,11,16: 49. 2,6,7,9,15: 50. 4,7, II; totum membrum, 39. 12: 44.7: 49.13 [v.Ad.]. κνησμός,253.5: 256.10. κόγχος, (palpebrae,) 155. 14[v.Adn.];(auris,)183. I [v. Adn.]. κοιλαίνομαι, 27. 14. κοιλία, ventriculus, [v. στόμα, 71. 5: 116. 13: 117.1: 245.5,8; cavitas, 197.5; κοιλ.τοῦ ἐγκεφάλου, 10: 49.17: 50.6: 53.7, [ν. ἔμπροσθεν, ἐμπρόσθι-10: 63.13: 77.5: 89.16: 05, 142.6: 145.9: 146. 90.17: 91.8: 98.8: 103. 13; κοιλ. τοῦ θώρακος

94.9; κοιλ. της καρδίας 3,4,14: 97.2: 102.1,13, 16: 138. 13; κοιλ. τῆς μήτρας άριστ. καὶ δεξ., 230.6: 231.4: 232.2; κοιλ. τῶν ὀστῶν, 194.15; κοιλ. τῶν ὑστερῶν, 208. 10 [v. Adn.]. κοιλὶς, tarsus palpebrae, 156. 4 [v. Adn.]. κοίλος, 6.9: 21.5,11: 28.13: 29.5: 31.6: 35. 10,13: 37.11: 41.7: 42. 3: 45.10: 90.17: 99.5: 156. 4: 179.6: 183.8: 218.8,11: 251.10; κοίλη φλέψ, vena cava, 55.4,6: 80.10,11: 82.8[v.Adn.], 9,11,13: 84.13: 85.17: 87.5: 94.3,7,13: 96.13: 102.8: 138.15: 193.17: 229. 2: 230. 8: 251.10. κοιλότης, [ν. γληνοειδής,] 16. 2,3,9: 17.6: 30.2: 31.9,10: 34.9,15: 35.8: 38.1,7: 42.4: 43.4: 46. 10: 47.2,11: 50.7: 94.4: 99.9: 135.11: 144.11: 148.1: 190.9: 192.15: 196.6: 197.3,4: 201.9, 12: 203.4,7: 204.1:207. 5; κοιλ. δεξιά καὶ άριστερà, (nasi,) 147.14,16. κοίλωμα, 22.7: 148.5. когод, 12.3: 33.12: 56. 10: 74.4: 106.12: 107.12: 115.7: 120.5: 131.4: 140.5: 160.3: 165. 1: 177. 2: 188. 3: 193.6,11: 269.2: 271.9. κοινωνία, 266.4: 272.4. κοινώς, 18.7. κοίτη, 116.14: 152.13. κολάζομαι, 162. 11. κολλάω, 120.2; -λώμαι, 210. 13. κολοβός, 67.9.

κολπόομαι, 66. 13.

κόλπος, 263.9; κόλπος της μήτρας άριστερός καί δεξιός, 209. 4: 219. 4: 257.10: 259.4,5. κουδυλώδης, 38. 7. κονία, 156.6. κόνις, 182. 10. кортос, 41.15. κόπρος, 65. 11. κοπρώδης, 65.1. κόρη, oculi pupilla, 164. 1 [v. Adn.], 5, 9: 167. 13: 168.3,9: 169.2,6: 171.5: 173.7. κόρυζα, gravedo, 133.2: 143.7; mucus, 260.11. κορυφή, 8.7: 9.7: 100.1: 119.7: 168.8; ή ката κορ. ραφή, sutura sagittalis, 130. 10; ή κατὰ κορ. μέση ραφή, 130.7 [V. Adn.], 11: 131. 2. κορώνη, 31.12 [v. Adn.]: 34.8,13: 35.7: 180.11, κόσμος, 64.4,9: 75.15: 221.1,3. κοτύλη, 38. 8 [v. Adn., et Melet. 127.14.7: 51. 7,10: 52.7,11: 198.13: 203. 8,10: 204.5,8,13: 205.8: 206.6. κοτυληδών, cotyledon, 215.9 [v. Adn.]: 216.4. κούρος, 250. 2. κουροτοκέω, 237. 6: 238. 3. κοῦφος, 78.15; -φότεpos, 196.9. κρανίον, cranium, 129. 16: 130.10: 131.5: 132. 6,10: 135.1,3: 136.3,9: 137.1,15: 138. 2 ter,7: 141.16: 145.4. κράσις, 231.6. κρατέω, 215.12: 216.5: 238.3; -τοῦμαι, 236.11: 237.3: 238.1. κραῦρος, 148.14:194.12. κρείσσων, 145.11; κρείττων, 207. 13. κρέμαμαι, 56.12:222.11. -ώτατος, 18.5.

κρηπίς, 193. 13: 195. 12: 196.12: 243.11. κρίνω, 24.6: 247.10. κροταφίται μύες, musculi temporales, 154.13: 175. 2:177.3:181.6. 8, 9: 179.14. κρύος, 12.6. κρυσταλλοειδές ύγρον, lens crystall. oculi, 152.1 [v. Adn.],2,4: 159.4,9,11: 162.3,6: 163.4[v.Adn.], 10,15: 164.4,6. κρύσταλλος, 162. 8. κτάομαι, 44.8: 45.2: 111.10: 131.11: 193.16: 201.12: 215.5. κτηδών, 161.14[v. Ad.]. κτήνος, 238. 8. κτίζω, 129.6. κύανος, 162. 5. κυβοειδές δστούν, ος cuboides tarsi, 46.9. κύβος, 46.11,12. κυέομαι, [ν.κύομαι,] 208. 4: 228.8: 235.11: 270. 3: 271.3. κύημα, 208.12: 234.11: 266. 12. κύησις, 214.17: 268.6: 269. 2, 8. κύκλος, 6.8: 16.9: 57.5: 58.11: 106.16: 107.1,5, 6,8: 161.4: 163.7: 167. 11: 168.3,7,9,10: 169. 3: 170.10: 171.1: 211. ΙΙ: 225. Ι2; κύκλ. τοῦ όφθαλμοῦ, iris, 160. 4. κυκλοτερής, 9. 12: 203. 6: 207. I. κυκλοτερώς, 35.6: 66. 169.2: 170.12: 171.6. 13: 188.15: 204.9. κύκλωθεν, 144.3: 205.9. κύλινδρος, 107. 2, 5. κύμβαλον, 183. 3. κυνόδοντες, dentes canini, 177.10: 178.6. κυρήβιον, 156.7 [v.Ad.]. κύριος, 96. 10; ὁ Κύρ., Dominus, 127.2: 152.15;

κυρόω, 26. 7. κυρτός, 14.7, 12: 15.4,7: 28.6,12: 29.4: 31.5: 35. 9,13: 41.8: 42.3,8: 51. 15: 53.5: 82.4: 87.4: 201.5; τὰ κυρτὰ τοῦ ήκρόταφος, tempora, 157. πατος, 82.7,14: 138.16. κυρτόομαι, 52. 5, 10. κυρτότης, 43.4: 190.9: 199.15: 209.13. κύσσαρος, podex, 245.8 [v. Adn.]. κύστις, [ν. αὐχὴν, οὐρηδόχος, τράχηλος, χοληδόxos, vesica urinaria, 85. 5,7,10: 86.11: 207.6,8, 11: 211.8: 212.1: 220.8: 245.9; vesica fellis,79.2. κύτος, 92. 11: 119.9: 209. 3, 11. κύω, 212.11: 268.10; κύομαι, [ν. κυέομαι,) 63. 4,10: 211.6,10: 212.1, 3: 222.3. κύων, 178. Ι. κωδύα, 152.11 [v.Not.]. κῶλον, membrum, 28.11: 29.11: 72.7; colon intestinum, 66.6: 67.1: 70. 12:71.7. κωλύομαι, 132.17: 133. 3: 146.3. κωλύω, 17.8: 19.6: 49. 16: 50.14: 74.8: 84.10: 169.5,9: 183.16: 198.6: 199.1: 239.7: 256.9. κωνάριον, glandula pinealis, 130.16 [v. Adn.]. κωνοειδής, 95.5. κώνος, 95.12: 96.1: 100. 1: 168. 8, bis, 11: Λ, 123.11: 131.1. λαβδοειδής ραφή, sutura lambdoides, 130. 5, 15: 131.1: 132.4: 134.13: 135.6; λαβδ. δστοῦν, ος hyoides, 123.9 [v. Adn.]: 124.5. λαβή, 24. 2. λαγνεύω, 225.4: 255.7,

8: 256. 8.

265. 15; λαγόνος δστά, os ilii, 72 15: 203 2.

λαιὸς, 233. 10.

λαμβάνω, [ν. γαστήρ,] 2.6:6.4:8.4:14.11: 142.3. 20.10: 22.7: 24.5, 6,8: 84. 15: 103.1: 129.7: 153.6: 213.13: 229.1; concipio, 255.1.

λαμπρός, 162.6,7: 163. 2:164 7; -ρότατος, 163.1. 77.8: 164.7: 224.7: 261. 109.2,9: 110. 2 bis, 6: των, oculi tunica sclero-111. 4: 112.14: 113.1, tica, 159. 13 [v. Adn.]. 10, 12: 114. 7, 10, 15: 14: 161. 18; -κότερος, 115. 5,7: 122.10: 128. 226. 2: 261.10. 5: 174.12: 175.5.

λάσιος, 183.15. λεαίνομαι, 56. 15: 176.

2, 5. λέανσις, 86.17: 178.5.

λέβης, 59. 8.

4: 75.13: 83.11: 95.5: 130.1 [v. Adn.]: 131.7, 152.6: 170.11: 184.16: 12: 181.17. 186.4,6,8: 209.5: 261. 2: 270.12; -уона, 15. 5:21.2:28.2:43.2: 106. 5: 114.12: 232.7: 233.5: 263.5.

λείος, 21.4: 47.11: 164. 10; -отатоз, 161.3.

λείπω, 235. 4; -πομαι, 34.7: 223.12.

λεκτέον, 127.14.

λεπιδοειδείς ραφαί, cranii suturae squamosae, 183.6. 130.13[v.Adn.]: 131.4. λεπτομερής, 85.11: 142. 7; -ρέστατος, 147.2.

λεπτός, 18.3,10: 38.9: 43. 2: 49. 3: 80.1,13: 107.16: 140.4: 161.6, 139.12: 159.1,5:160.5; 186.5: 187.3.

λαγών, 203.1: 210. 2: λεπτά εντερα, tenuia intestina, 55.9: 64.12,13: 67 3,8,11: 68.8: 69.11, 13: 71.6: 76.6; -τότερος, 33.7: 260.5; -Toratos,

λεπτότης, 49.13. λεπτύνομαι, 161. 2. λευκαίνομαι, 224. 12:

240.5:241.1.

λευκός, 22.11: 69. 10: λάρυγξ, larynx, 107.15: 11: 262.6,8; λευκός χι-

> λήθαργος, lethargus, 185. 11 [v. Adn.].

ληνός, torcular, 148.6. λιγνυώδης, 91.11: 104. 3: 132.9,15: 140.1.

λιθοειδές όστοῦν, os temλέγω, 45.1: 62.3: 71. poris, 182.1; λιθ. ὀστᾶ,

> λίθος, 26. 16: 131.9; λίθ. δημητριακοί, 176. 5 [v. Adn.].

λιμός, 66. 17.

λιπαρός, 17.4: 113.5. λιχανός, index digitus, 22. I.

λοβòs, lobus, (jecoris,) 81.6,7,10,11: 82.2: 84. 7; (pulmonis,) 93.13: 94.6: 102.4; (auris,)

λογικον ζώον, (de homine,) 9.11: 41.2: 42.12: 128.1; λογ. ψυχή, 189 7.

λόγιον, 126.17. λογισμός, 185. 4.

λόγος, sermo, 4. 4: 64. 10: 163.14: 179.6: 211. 6: 85.17: 86.14: 124. 4: 212.11: 242. 4,12: 9: 127. 13: 150. 12: 25.1: 28.12: 42.6: 43.7: 250.5: 251.3: 256.8: 191.14; ratio, 115.9: 260.13: 263.11; λεπτή 133.8: 196.6, 9: 218. 197.6: 199.6: 205.12: μήνιγξ, pia mater cerebri, 6: 226.9.14: 227.4: 211.2: 244.5: 259.10. 136. 4, 7: 137. 2 bis, 3, 237.11; liber, 53.9: 87. μαλλον, 104.10, 14:155. 5, 7, 9, 11, 13: 138. 8: 13: 88.5: 122.4: 127.6: 5: 172.11: 173.4: 209.

λοιπός, 18.6: 25.7: 26. 3: 38.14: 40.13: 46.11: 85. 16: 86. 14: 89. 9: 102.11: 157.14: 160.1: 218.2,10: 240.3: 253.

λοξός, 30.10: 31.2: 33. 1,2: 36.8: 52.12: 69.7: 72.13: 73.1: 85. 8: 98. 1: 114.8: 145.5: 181.9: 206.12.

λοξότης, 37.2: 146.10. λοξώς, 52. 7.

λυπέω, 74.7,14.

λύχνος, 152.14: 153.2.

λύομαι, 248.8. λωβέομαι, 150. 4.

μαζός, [ν. μασθός, μασ-

τòs,] go.II.

μαθήματα, 76. 15 [v. Adn.]; οἱ ἀπὸ τῶν μαθ., 170.7 [v. Adn.].

μαθηματικοί ιατροί, 81.6

[v. Adn.].

μακρός, 108.8: 123.2: 203. 12: 220. 13: 263. 12; μακρ. ἐγκέφαλος, medulla spinalis, 141.5: 189. 11; -ρότερος, 33. 3, 5: 63. 13; -ротатов, 63.6: 82.2: 246.1,2.

μαλαγή, 25. 2.

μαλακός, 7.11: 12.1: 41. 3: 101.10: 136.8: 140. 11: 150.14: 151.2,7,10, 12: 158.11: 164.3,8: 173.12: 263.19; -κώτερος, 101. 1: 133. 15: 134. 5, 6, 8, 9: 137. 10, 12: 265. 2, 10; -κώταтоѕ, 264.8.

μαλακότης, 45. 5: 100. 11: 265.13.

μαλάττω, 12.1: 14.10. μάλιστα, 18.9: 23.13: 70.3:128.10:133.4: 7: 226. 9, 14: 250.10:

253.8: 261.10. 10: 28.1: 43.1: 53.11: 61.8: 114.2,15: 173.6: 217.4: 228.5: 229.1. μανία, furor, 185. 10 [v. Adn.]. 132. 10. μαρτυρέω, 45.7: 90.17: 120. II. μασσάομαι, 177.3. μασσητήρες μύες, musculi masseteres, 175.2: 177.5: 179 14[v. Adn.]. μασθός, [ν. μαζός, μαστòs,] 122.1,4: 258.5,8: 270.13: 271.1,6,10; δεξιός μασθ., 258.6; άριστ. μασθ., 258.7. μαστός, [ν. μαζός, μασ-Bòs, 121.6: 247.5. μάτην, 129. 13. μάχαιρα, lobus jecoris, 81.8. μεγαλύνω, 39.2; -νομαι, 127. 1 [v. Adn., Melet. p. 142. l. 12., et S. Bas. Hexaëm. p. 83 C.] μεγάλως, 126. 10. μέγας, [ν. κάνθος, μέγιστος, μείζων,] 15. 5: 16.10: 21.8,13: 26.2: 27.6: 28.12: 30.6: 31. 10,13: 32-7: 34.9: 38.6: 45. 9,12: 46.1: 77.10: 83.10,14,15,17:84.7: 86.1: 100.8: 102.5:110. 9: 126.17: 144.15: 167. 3: 178.4: 180.13: 194. 7, 13: 195.2: 196.4: 198.14: 201.13: 207.5: 229.10: 230.7,13: 251. 6: 265.II; ή μεγάλη άρτηρία, aorta, 97. 2 [v.] Adn.]: 138.12: 194.1: 229.10: 230.9; μεγ. κε-5:67.1:68.8:88.4: 4,7:46.9:49.3:50.13:

3: 171.7: 175.10: 192. 2: 195.13: 197.6: 202. 16: 207.2: 224.4: 266. μέγιστος, 18.4: 19.2, 10: μανός, 79. 12: 101. 1: 21.12: 36.6: 49.8: 51.6: 82.16: 105 6: 117.8: 122.9: 195.11: 197.8: 203.1,11: 229.8: 259.8. μεθίημι, 253.6,10; -ίεµаг, 236. 2. μείζων, 3.7: 5.13: 6.11: 13.9:19.1,5,7:31.7: 32.3:37.6,7,9,10:45. 11: 47.9: 49.15,16: 53. 4: 76.8: 78.5: 80.9: 81. 12: 83.7: 139 6: 195.8, 10: 196.3: 205.8: 210. 4: 222.5: 224.2: 252.1: 261.17: 263.5. μειόομαι, 13. ΙΙ. μελαγχολία, melancholia, (bilis atra, . Cels. ii. 1.) 185. 9 [v. Adn.]. μελαγχολικός χυμός, 70. 11: 80.1. μέλας, 79.11: 162.2,4: 164.12; μέλ. χολή,75.6: 132. 13, 16. μέλλω, 27. 10: 28.4: 42.8: 45.10: 58.2: 61. 12: 68.1: 77.4: 83.12: 96.9: 118.5: 122.7: 133.14: 141.14: 153.4: 170.3: 192.16: 203.12: 217.1: 219.11: 222.6: 254.10: 255.1: 259.8: 263.5. μέντοι, 24.2. μένω, 28.8: 64.9: 76.2: 154.13: 156.9: 165.4: 176.2,3,5: 180.14: 223. 4: 227.7. μερίζομαι, 189.13:209.3. μέρος, [ν. ἄνω, ἄνωθεν, φαλή, 128.11,12 [v.Ad.]. ἀριστερός, δεξιός, ἔμπρομέγεθος, 5.10: 11.5: 12. σθεν, ενδον, έντὸς, έξω, 10: 13.7,11: 14.2: 37. | ἔξωθεν,] 11.13: 13.4: 10: 48.10,13: 50.2: 65. 22. 2: 31.7: 35.10: 44.

112.7: 122.9: 126.16: 51.11: 53.3: 60.12: 86. $\mu a \nu \theta \acute{a} \nu \omega$, 1.3: 2.4: 10. | 147.12: 152.8,13: 166. | 6: 95.7: 96.11: 102.5: 107.7: 129.15: 135.7: 141.5,9: 142.15: 148.7: 159.10, 15, 16: 163.7: 164.6: 176.13: 180.9: 181.7: 184.4: 192.18: 193.15: 196.8: 199.13: 203.1: 205.13: 207.1: 217.10: 218.5: 258.12: 261.3: 264.6: 267.6. μεσαραϊκά άγγεία, 68. 5; μεσ. φλέβες ή φλέβια, 55. 8:64.13:67.6:68.11: 76.8: 77.3: 78.11: 87.2. μεσάραιον, mesenterium, 77. 14 [v. Adn.]. μεσεντέριον, mesenterium, 77. 13. [v. Adn.]. μεσοπλεύριοι μύες, musculi intercostales, 105.7: 117.5. μεσοπλευρίται μύες, musc. intercost., 105. 3, 5. μέσος, 21.5,11: 22.4,7: 48.1: 51.14: 52.12 bis: 73.8: 77.13,14: 91.13: 92.11: 93.3: 94.9: 95. 15: 100.10: 111.14: 123.12: 130.8,12: 131. 2: 132.4: 135.6: 136.6: 147.10: 148.9: 154.10: 155.11:164.15: 168.11: 181.9: 183.7: 184.9,10: 189. 7: 207. 9: 212. 5: 241.6: 242.9: 243.6: 263.18; ἐν τῷ μέσφ, 33. 6: 56.5: 58.4: 264.2; έν μέσφ τόπφ, 153. 3: 184. 10. μεστός, 216.5: 260.15. μετά, (cum gen.) 4.14: 7.8: 66.4: 153.13,16; (cum acc.) 13.8:79.2: 130.4: 172.3: 178.11: 243. I2. μεταβαίνω, 5.2: 202.10. μεταβάλλω, 79. 10, 15: 232. 10. μεταβολή, 87. 9. μεταδίδωμι, 23. 7. μετακάρπιον, metacarpus,

25.17: 26. 15: 27. 2, 3 | 154.10: 180.3[v.Adn.]. | μίξις, 209.10: 227.11, [v. Adn.], 5, 7, 9, 10, 16: 44. 2: 46. 2. μεταλαμβάνω, 82. 11: 189. 14: 262. 12, 15; -βάνομαι, 80.10. μετάληψις, 55.6: 87.4: 259. 6. μεταμάζιος, 90.11. μεταξύ, 21.13: 30.1: 34.16: 51.13: 53.7: 58: 2: 101.11: 124.3: 128. 4: 136.11: 169.8; èv τῷ μετ., 15. 3: 170. 4: 173.5: 200.4,11: 264.8. μεταπίπτω, 235 1. μετασκευάζω, 84. 15. μετάστασις, 269. 4. μέτειμι, 265. 16. μετέρχομαι, 25.8. μετέχω, 74.6: 78.10: 3,6,9: 252.4,6. 80.17: 96.6,8. μετέωρος, 78.16: 229.3. μετρίως, 12.1: 188.13: 192.14: 209.2: 241.10. μέτρον, 28.7. μέτωπον, frons, 23.3: 129.17: 130. 3, 5: 131. 14: 157.5: 183.13 [v. Adn.]: 184. 3. μέχρι, 56.9: 62.5: 63.1 [v. Not.]: 76.16: 93.5: 119.12: 141.1,7: 160.1: 161.1: 164.4: 167.13: 196. 2: 205. 8,11: 253. 10: 260.12: 261.7. μηδαμή, 18. 13. μηδαμόθεν, 168. 1. μηδαμόσε, 38.9. μηδέ, 4.13: 22.6: 85.2: 129.13: 211.4: 249.6: 263.6. μηδείς, 4.12: 7.3: 15. 3: 16.5: 170. 4: 198.9: 249.6: 264.1. μηκέτι, 270.3,5. μήκος, 10.3: 29.10: 97. 13: 107.2: 117.10: 213. 8: 262.2: 263.8: 268.12. μήλη, specillum, 62.11. μηλον, mala, 157.3:166. 7; τὰ τοῦ προσώπου μῆλα,

2: 268. 9. μηνιγέ, [ν. λεπτός, παχύς, σκληρός, membrana, 127. 8: 135.1,4: 136.12: 185. 15 [v. Adn.]: 187. 2. μήποτε, 16. ΙΙ. μηρός, os femoris, 26.3: 49. 1, 16: 50. 3, 11, 14: 51.5,9,15: 52.4,6: 203. 7: 204. 2, 6, 10; totum membrum, 39.11 bis: 49. 14: 53. 8 [v. Adn.] μήτε, 28.7,8: 50.9,10: 156. 15, 16: 198. 13: 260. 12. μήτηρ, 216.9: 239.8: 240.1: 241.9,11: 243.5: 247.5: 249. 4,5: 250.2, μήτρα, uterus, [v. κοιλία, τράχηλος, et Adn. ad 208. 5.,] 62.5,8: 86.12: 207. 7,9 [v. Adn.]: 209.7,11, 13: 210. 16: 214.1,7: 215.1,4: 216.4: 219.4: 228.10: 235.3: 247.8, 10: 250. 8, 10: 251.1: 252.3: 253.4,7,8: 254. 5: 255.2: 257.3,10: 259. 1, 4: 261.1: 263.3,15: 266. 4,7,14: 267.7,13: 268. 9; μήτ. ἀριστερὰ ή δεξιά, 230. 10: 234. 10, 11: 235.6,9,13,14: 259. 7: 272. 5. μητρώος, 248.10. μηχανάομαι, 272. 7. μηχάνημα, 162. 9. 9: 19.3: 21.7: 24.1: 30. 3,4: 46.8: 51.4: 53.3: 63.15:68.15:77.10: 102.5: 121.12: 128.13: µікто́s, 223. I.

 $\mu\eta\nu$, 63.11,14,16: 247. 12: 237.8: 253.4: 254.6. μίσγομαι, 107. Ι: 214. 13: 237.1: 241.2; 0000, 237.10: 253.9,11: 254. μνήμη, 184. 6, 11, 14: 185. 5. μνημονεύω, 122.3. μοίρα, 121.1: 163.13: 258. 13. μόνιμος, 206.10. μονοειδής, 97.12. μονόρριζος, (de dentibus,) 178.5. μόνος, 2.3: 8.1,3: 10.3: 13.1: 14.14: 17.9: 35.3: 39. 4, 5: 42.11: 43.10: 59.6: 92.6: 97.13: 98. 13: 104.17: 117.4,7: 118.14: 123. 4,9: 126. 4, 16: 138. 8: 139. 6: 143.5: 145.13: 153.18: 167.5: 172.6,10: 173.3: 176.1: 183.15: 192.18: 204.1: 205.3: 217.7,11: 218.11: 226.12: 227.9: 256.4: 259.12: 267.8, 14; καὶ μόνος, 13.1: 57. 9: 62. 16: 68.15: 143. 14: 163.8: 175.6; кай μονώτατος, 204. ΙΟ V. Adn.]. μόριον, [ν. άναπνευστικός, άντιβατικός, άψυχος, γεννητικός, ζωτικός, θρεπτικός, κινητικός, περιεκτικός, σωματικός, φυσικός, ψυχικός,] 2.14,15: 3.3,8,9: 4.16: 9.2: 13.2: 25.7: 45.2: μικρός, 15.5: 16.6: 18. 55.1: 61.6,8: 62.4: 66. 17: 74.4: 83.16: 89.8: 96.9:97.6,8:106.10: 112.9: 119.13: 120.2,4: 83. 15: 94. 1: 95. 12: 126. 11: 129. 12: 140. 12,15,17: 159.17: 160. 229.6: 260.7: 266.6: 12: 174.9, 11: 175.1: 271. 11; -ρότερος, 18.6: 187. 3: 188. 3: 190. 2: 114.6: 210.5: 222.7: 192.1: 197.1: 215.4: 263.3; -ρότατος, 21.12. 216. 11: 221.5,7: 222. 5,15: 223.4: 231.8,11: μιμέσμαι, 42.6: 135.14. 233.5: 240.3: 243.9:

244. 3, 7: 259. 11, 17: 262.7: 267.3,12: 268.5. μόρφωσις, 63. 3. μοχθηρός, 92.4. μυελός, medulla, [v. νωτιαίος, et Adn. ad 141.4.] 38. 2. μυκάομαι, 62. 10. μυκτήρες, nares, 148.2. μύλη, patella, 50.12 [v. Adn.]; dentes molares, 178. 3 [v. Adn.], 7. μυλοειδώς, 177. 4. μύξα, mucus, 143. 8: 216. 4. μυξωτήρ, 147. 7 bis [v. Adn.]. μυρίοι, 189.14. μῦς, [ν. κατεπιγάστριος, κροταφίτης, μασσητήρ, μεσοπλεύριος, μεσοπλευρίτης, ραχίτης, σφιγκτήρ,] musculus, 9. 2: 19. 13 bis: 20.5: 21.6: 22.1,4,5: 23.6: 33.8: 34.5,6: 36. 1,9: 37.7 bis: 49.10,12: 52.9: 53.9,10: 72.1,9: 73. 7, 9,10: 85.15: 87. 7,8: 90.16: 97.11,12: 103.6: 110.6,8: 114.11: 115.6: 117.8: 119.5: 120.10:122.11,12:123. 1,5: 124.4: 155.3 bis,7, 8: 165.10: 166.2,3,9: 167.9: 181.16: 188.9, 11: 189.1 [v. Adn.], 3: 190.6: 191.3,8,10: 201. 2: 202. 3, 6: 203. 14: 205. 8,11: 206.11: 219. 10: 223. 13, 14: 225.11,13: 265.15. μύω, 156. 9: 208. 11: μυώδης, [ν. πλάτυσμα,] 175.9: 179.12. μωρός, 256. 2. μώρωσις, stultitia, 185. 9 [v. Adn.]. ναστός, 196. 12. vaûs, 5.6:112.3:243.11. νεογενής, 223. 3. νεογνός, 251.8.

νεοπαγής, 81.3. νεκρός, 240.16. νεύρον, [ν. οπτικός, παλινδρομέω, συζυγία, nervus, 18.1: 20.7,11: 52.9: 74. 6: 75.8: 80.17: 90.16: 103.6: 110.6: 114.3,5, 9: 115.8:125.4: 133. 14: 134. 7 bis: 140. 9: 144.9,12: 150.15: 151. 7, 11, 12: 158.8,11,12: 159. 2, 4, 5: 164. 4, 8: 167. 3. 8: 173. 11, 12: 175.14: 179.9: 183.11: 186.1: 189. 3 bis, 5,12: 190.2: 240.2: 244.3,12: 256. 2; tendo, 204. 5 [v. Adn.]. νευροχονδρώδης, 50.12: 112.6; νευρ. σύνδεσμος, 181.13 [v. Adn., et Gal. tom. v. p. 204.]: 193.4. νευρώδης,107.8,10:120. 14,15: 209.2; νευρ. χιτων, 85.9; νευρ. σύνδεσμος, 48. 18; νευρ. οὐσία, 100. 10. νεύσις, Ι. 2. νεύω, 7. 3. νεφρός, ren, 84.3 bis, 8.15: 85.1,4: 229.8,12: 231. 1: 258.9: 272.6; άριστερός ή δεξιός νεφρ., 66. 13: 84.6,13: 229.4,13: 230. 12. νεώτερος, 143.8; νεωτ. *laтроì*, 44. 3: 191. 5. νηστις, intest. jejunum, 67.10: 68.2 [v.Adn.],7: 71.6: 76.5; νηστ. έντέρου, 79. 4. νήχομαι, 104. 16: 105. 4:214.1. νοερός, 2. 11. νοέω, 4.12: 134.2,3: 168.8: 169.1,6: 170.2,6: 171.12; -οῦμαι, 168.1. νόθοι πλευραί, costae spuriae, 72.12: 117.11, 14: 118.3,8,13: 119.4: 120.15,17: 121.3. νομίζω, 259.16: 271.8. Christo,) 25.10: 158.5.

νόμισμα, 70.8. νόμος, 5. 6. voûs, 40.7: 115.1. νοσερός, 133. 10. νοσέω, 250.8, 11: 251.5. νόσημα, 239.3,8: 252.9. νόσος, [ν. ίερὸς,] 104. 13: 253. 3. νοσώδης, 133.9. νῦν, 7. 6. νυνὶ, 95.4: 124.8: 127. 13: 101.13. νωτιαίος, medulla spinalis, 20. 10, 11: 129. 1: 189. 8: 195. 7: 196.7; νωτ. μυελός, 129.4: 141. 2,4 [v.Adn.],11: 187.5: 189.8: 192 16: 194.14. νῶτος, 102. 8, 10. ξανθός, 193. 3; ξανθή χολή, 74. 10: 78. 16: 132.13,15. ξέω, 28. 3. ξηραίνομαι, 113.7:268.4. ξηρὸς, 72.2: 107.16: 108. 9: 215.10; -ρότεpos, 108. 3: 205. 2. ξιφοειδής χόνδρος, cartilago ensiformis, 73. 2, 5,9: 93.5: 118.15: 119. 3: 120.16: 121.3. ξύλον, 181.12: 194.10. ξυλουργικόν σκεύος, ΙΙ2. ξυμπαθής, 160. 15 [v. Adn.]. ξύμπασα χείρ, 201. 10 [v. Adn.]. ξύμπνοια, 160. 14 [v. Adn.]. ξύρροια, 160.14 [v. Ad.] ούγδοος, 87. 3. буков, 5.14: б.11: 37. 8: 51.8: 118.10: 260. 13: 269. 7. όγκόομαι, 33.9. όδε, 172.5,9: 187.3: 193.7: 202.16: 259.8: 261. 1. όδηγέω, 87.15: 80.2. όδηγὸς, 80. 13; (de

Cf. De Ur. p. 262. l. 13. 6: 99.10: 100.7: 164. 53.4: 68.9: 76.14: 77. όδοιπορέω, 113.10: 156. 13: 195.2: 226.12: 263. 13: 143.7: 151.4: 155. 4, 14. ódòs, 57.9bis: 105.12: 96.4: 165.5. 156.8,15: 167.13: 171. 12,13: 208.8: 241.6,7: 50.10,15: 68.1: 180.14: 13: 212.6: 225. 13; 245.8,9: 254.7: 255 10. 204. 15. οδούς, dens, 55.12: 56. 15: 86. 17: 177. 6 [v. Adn.], 7: 179.1, 2, 4, 8, Thos, 6.4: 29.10: 35.7: 94.14: 96.11: 97.3: 10; processus odontoides, 43.6: 51.12: 54.1: 55.5: 191.6[v.Adn.,etadl.7.]. 56.4: 87.6: 89.7: 93.3: 111.13: 112.9: 117,11: όδύνη, 66.9: 70.14. δθεν, 64.6: 85.16: 98. 5: 105.12: 112.1: 248. 12: 249.2. οίδίσκομαι, 233. 2. οίκείος, 19.11: 37.12: 62.9:63.8. οίκία, 243. 10. οἰκοδεσπότης, 144. 2. ολκονομέω, 59. 7. olkos, 5.5: 99.12: 127. 10: 140.7: 153.4,5: 162.13: 163.3. olvos, 133. 5. οίομαι, 116.17. οίονεί, 184. 14. olos, 7.9: 8.4: 12.3: 16.9: 17.3: 43.6: 45.10: -ότατος, 39. 16: 102.3: 59.13: 77.8: 79.6: 81.2, 133.13: 261.3. 10: 110.5: 121.1: 177. 9: 180.7: 189.6: 199. 215.7. 10: 211.6, 10: 218.6: 260.6: 263.9,20: 269.4; 4: 99.14: 115.16: 121. οίός περ, 44. 4: 78. 4: 82.15: 134.14: 163.14. 231.6: 236.5: 253.12: οισόφαγος, oesophagus, 55.11: 56.10 [v. Adn.], 13:57.1,2,8:69.3,5:3:126.4. 86. 18: 107. 7, 11, 14 [v. Adn.]. ὀκλάζω, 13. 2. Cf. De Ur. p. 262. l. 10. οκλάξ, 51.1 [v. Adn.]. όκτάμηνος, 270. Ι. окты, 27.4: 28.1: 72. 9:179.3. ολέκρανον, olecranon, 31. 14 [v. Adn.]. όλίγος, 23.4: 68.11: 140.5. 70.1: 74.6: 76.1: 96.5, ονομάζω, 31.11: 38.2: όποῖος, 24. 9.

11; -γιστος, 11. 12: 2: 161.14: 165.2: 168. ολισθαίνω, 8.5: 28.14: όλισθηρός, 8. 7. όλκή, 84. 5. 97.9: 104.1,7: 107.6: 120.5,8,9: 123.9: 128. 117.14: 127.7: 144.5: 148.8: 165.7: 188.2: 209. 1: 233. 6: 253. 5: 269.7: 270.1; όλη χείρ, 25. 8,11: 32.1. όλως, 199.7; οὐδ' όλως, 11.12: 146.5; μηδ' δλως, 92.4: 221.4. бина, 40.6,12. όμιλέω, 15.8: 210.12. όμιλία, 207.14. όμοιόομαι, 37.1. брогоз, 7.10. 43.9: 69. 11: 99.3: 108.10: 123. 10: 156.2: 189.10: 251. 10:260.4:263.5,7; όμοιότης, 87.10: 99.2: όμοίως, 29.8: 53.8: 69. 9:210.5:229.10,11: 256.10: 266. 7. όμολογέομαι, 27.2: 125. όμοταγής, 171.4. όμοῦ, 8.5: 84.9: 241.2 όμόχρονος, 84. 5. ομφαλός, umbilicus, 213. 5,6,12: 214.4: 243.3,6: 245.7: 248.2. όμῶς, 259.7. ονειρώττω, 255. 3. ονομα, 44.7,11: 56.10: 66. 14: 81. 7: 120. 5: 134.13: 181. 8.

8: 171.4: 178.4,8: 191.7: 193.11: 205. - ζонаг, 44. 3: 56.7: 64. 2,15: 65.8: 71.10: 76. 8, 13: 82. 7: 87. 7,11: 103.16: 104.5,6: 108.7: 7: 134.11: 135.12: 137. 12: 138.6, 10, 13: 139. 3,11,16: 140.5: 141.6: 145.9: 147.6: 148.2,4, 6: 151.13: 156.1: 159. 12: 174.8: 177.1: 179. 13: 181.12: 183.5,7: 184.2: 191.4: 203.4,7: 215.9: 216.13: 219.5: 222.11: 225.7. ονομασία, 68. 3: 77. 2: 112.1: 145.11: 215.5. ονυξ, unguis, 7. 12: 8. 3 bis, 7, 8, 12: 9.6: 10. 7: 246.8 bis, 10. όξύς, 95. 7, 12: 96. 1: 177.9,11; όξ. γώνιαι, 36. 4: 73.3: 116.4,7. όπη, 82.17: 145.5,13: 164.3: 171.9. όπισθεν, 31. 6, 13: 45. 13: 46.7: 47.11: 59.10: 90.7: 107.7,10: 111.10: 128.5: 130.4,6,15: 131. 5,8: 132.3: 142.5: 147. 14: 181.10: 184.9: 205.1,12. οπίσθιος εγκέφαλος, 134. 10: 141.10: 189.9; δπ. μέρος τοῦ έγκεφ., 141.5; όπ. σκέλη, 39.14. οπίσω, 51.13: 52. .: 154. Ι; ἐν τῷ ὀπ. τόπω, 184.11; εἰς τοὐ., 39.14: 85. 9: 193. 16; πρδς τούπ.. 35.1; έκ τῶν όπ., οπλου, 5. 4: 9. 9.

όπόσος, 86.14: 216. 2. | όρθοπεριπατητικός, 205. 242.11: 243.4. όπότερος, 232.8: 236. 9: 245. 4: 249. 9. οπτάομαι, 242. 4. οπτικόν νεύρον, nervus opticus, 151.13: 158.8, 15: 160.6; όπτ. πνεῦμα, 164.2: 171.5. ὅπτομαι, 43. 4: 170. 3. οπως, 39.2: 45.3: 57. 6: 72 6: 75.12: 80.13: 84.14: 89.2,10: 92.12: 94.5: 123. 4: 126.14: 140.15: 157.15: 163.9: 16. όπωσοῦν, 184. 13. ορασις, 140.10: 144.4: 151.2,13: 153.7: 165.3: 171.8: 173.14. crystall. lente,) 152. 4; δράω, 150.7: 153.18: 6: 235.9. 167.13: 169.6,8: 176.5; -ώμαι, 167.11: 169.8: 170.1,8,10:171.7:172. 5: 225.11: 229.9: 260.5. δργανικόν αίτιον, causa instrumentalis, 105.17 [v. Adn.]: 106.11. όργανον, [ν. αναπνευστικὸς, ἀντιληπτικὸς, ἁπτικὸς, βαδιστικός, διαλεκτικός, θερμαντικός, θρεπτικός, όρατικός, πνευματικός, Adn. ad 175.12.,]: 43.10: 65. 12: 70.1: 85.15: 98.4: 103.3: 114.1, 11, 16: 115.8: 151.15: 203.15: 222.3: 231.6: 266.11. δργάω, 253.11: 254.1. δρέγομαι, 61.9 bis. όρεκτικός, 61.8. ορθιος, 39.5: 40.5: 50. 218.12.

όπόταν, 232.9: 241.5: 6 [v. Adn.]; ορθ. ζώον, (de homine,) 200. 6. όρθαι γώνιαι, 39.8, 11: 40. 3: 58. 9: 194. 16: 201.3,5:206 5. όρίζομαι, 196. 14. όρμάομαι, 101.12: 267. όρμη, 23.8: 255.7: 265. 17. őpos, 160. 3. őροφος, 133. 13. ορπηξ, 139. 2. 180. 13 [v. Adn.]: 188. 210.2: 222.6: 224.1,3, 16: 192 1: 193.16: 194. 6: 225. 1, 2, 6, 11, 16: 2: 195.5: 228.12: 265. 230.6: 232.2: 239.12: 240.5: 255.10: 256.4: 264.5,7,9,11: 265. 2, 6, 9,14: 272.5; ἀριστ. ὅρχ., δρατικόν δργανον, (de 230.9: 231.3: 232.9: 234. 2, 4; δεξιὸς ὅρχ., όρ.πνεθμα, 161. 13:163 2. 232. 8: 233.11: 234. 2, ős, 107. 3, et saepe. όσημέραι, 266. 3. όσμη, 143.4. οσος, 5.11: 12.1: 45.5: 52.3: 53.2: 71.9: 108. 4: 144. 4: 173.15. 8: 112.7: 113.10: 120. 9: 131.15: 133.14: 135. 7: 137. 8, 11: 171. 2: 178.12: 221.5: 230.9: 234.7: 239.14: 240.7: 248.11: 256.3: 264.3: 268.7: 271.4; είς ὅσον, 34. 1: 224. 1: 226. 10; οσος περ, 34.1. 1: 78.15: 96.10: 109. 268.1: 269.1: 271.5. 7, 11: 112.2: 130.3: 183.1,5,7: 203.3: 222. 11: 226, 14: 240, 16: 263. 1. 1: 58.5: 72.10: 73.6: 3: 82.6: 87.7,11: 111.7: 7: 240.12, 17: 263.7: 124.1: 181.12: 198.3: 123.2: 130.15: 191.10: 264.15. 202.4: 222.11.

όστοῦν, [ν. ἀμύελος, ήβη, ίερος, κυβοειδής, λαγών, πλατύς, σκαφοειδής, σφηνοειδής, 10.8,11: 11.2, 4,9: 13.11: 14.12: 15. 10, 12: 16.7,8: 17.3,6, 13: 18.13: 19.12: 26.2, 3, 5,10,11: 27.3, 9, 12, 16bis: 28.5,6,11,13: 29. 2,4,12: 30.3,12: 31.4: 33.5: 34.3: 35.9: 37.9: 38.3,13: 44.8: 45.12: 46.1,3,5: 47.10: 48.6,9: 50.12: 51.5:70.8: 101.2: ορρώδης, 231.2: 250.6. 116.3: 117.14: 123.7bis, ορχις, testiculus, 86.9: 8: 129.2,16: 130.1,10, 11: 131.7,12: 132.10: 133.7: 137.12,16: 142. 1: 145.5,9,12 : 146.10: 147.8,11: 148.8,9,12: 258. 13: 261. 4, 7, 12: 149.1: 154.11: 159.3, 262. 10, 15: 263. 16: 15: 160.7: 167.6: 174. 7: 179.6,7,10,11: 180. 8,12: 181.5,8,17:182.1, 4: 188.8,11,16: 194.5, 6,8,12,13,15: 195.12: 200.12: 202.12,16: 203. 8,13: 205.3,7: 240.3: 244. 8: 246. 5. όστώδης, 12.3: 118.11. οσφραίνομαι, 144.12. οσφρησις, 140.10: 143. οσφύς, lumbi, 3.7, 16: 73. 11. οσχεος, scrotum, 225.8 [v. Adn.], 9: 267. 7. бтач, 63.6: 104.12,14: 122.6: 124.6: 143.10: 204.13: 234.3: 241.7: 246.4,9: 247.4: 248.3,8: 257. 5, 7, 15: 259. 12: οσπερ, 21.5: 31.7: 38. 262.10: 263.9: 267.12: őті, 10.8, et saepe. οὐδαμόθεν, 171. 10. οὐδαμῶς, 38.6. oùdè, 8.3: 11.12: 154. ботія, 45.4: 53.11: 69. 15: 195.2: 199.11: 228. οὐδεὶς, 14.5,12: 15.8:

3,6:240.16:249.7: 264.15: 269. 5. οὐδέτερος, 16.8: 228.7. одк, 6. 3, et saepe. οὐκέτι, 64.9: 76.2. οῦκουν, 15.3. ov, 13.5, et saepe. ούπω, 228.6. οὐρὰ, 86.2: 193.5. ούρανδς, 2.3: 40.6,8. οὐρανοσκόπος, piscis, 40. II. [v. Adn., et Sprengel ad Diosc. t. ii. p. 447.] οὐραχὸς, urachus, 212. 6 [v. Adn.]: 214.11. οὐρηδόχος κύστις, vesica urinaria, 85.2: 219.12. ουρητήρ, ureter, 85. 2. 3, 7. οὖρον, urina, 85. 1, 8, 15: 211.10: 212.7: 214. 13,14: 220.12: 263.2. ovs, auris, 131.6: 181. 99.4 [v. Adn.], 10. ρώδης,] 8.6: 57.1:61. 2, 8: 201.9: 202.8, 10: 79.3,10,12: 81.1: 3,14 . 205.13: 206.1: 84.16: 91.6: 97.9: 98. 207.14: 210.7: 211.10: 10: 123.6, 7: 131.10: 5: 219.7: 220.3: 223.4, 4,5: 152. 7,12: 154. 6: 228.4: 229.9: 230.3,12: 264.1,16: 265.7,8. 263. 7, 8 bis. οὐτιδανὸς, 26.4. 5: 8.3,6: 9.2: 12.2: 13. 4, 11: 265. 4, 16: 266. 7,8: 22.8: 25.12,14: 29. 269. 1, 2: 270.6: 271. 7: 30.4: 31.12: 35. 10: 10: 272.7,10.

16: 79.6,9: 80. 8: 81.3, 269. 9: 270. 2. 7: 82.11: 83.9: 84.11: ούτωσεὶ, 251.10. 89.6: 93.11: 95.10: 96. 170. 2, 6, 9: 171. 2, 3: 105, 172.10. 172.1,3: 173.6,11: 174. карбіаs, cordis auriculae, 14: 191. 13: 193. 10: 8, 12. 194.4: 195.4: 196.2: οὐσία, [ν. ἀδενώδης, νευ- 197. 3, 7: 199. 1: 200. 9: 33. 5. 11: 62.15: 65.4: 69. 13: 203.2,7,11: 204.2, 6: 100.9: 101.3,5: 107. 212.9: 213.4: 215.10, 15: 112.6: 119.5: 120. 14: 216.4: 217.10: 218. 161.7: 175.9: 189.10: 231.5,10: 232.11: 234. 193.4: 224.3,6: 240.8: 5: 239.8: 240.1,7: 241. 9: 243.2,4,11,12: 244.4: οὖτε, 11.4,5: 15.7: 16. 245.10: 247.1: 248.12: 7: 28. 1 bis: 228. 7, 8: 249.6: 252.11: 253.2: 255.3,10: 256.4,7: 259. 13, 17: 260. 1, 14, 16: οὖτος, [v. aἰτία, διὰ,] 6. 261.13: 262.10: 263. 257.1, 2. 1,10: 14.9,13: 16.8: 18. 6, 14: 267. 8: 268. 8:

40.5: 44.5: 74.8: 89.4: 40.10: 41.4: 42.10: 43. οῦτω, 3.2: 4.7:7.7: 97. 14: 98. 3: 185. 6: 9: 44. 4: 45.13: 51.7: 10.6: 16.1: 34.8: 39.12: 188. 8: 199.1,12: 235. 53. 7: 54.5: 55.10,15: 40.16: 42.5: 98.4: 101. 56.9: 57.12: 59.7: 61.3: 3: 106.9: 108.8: 129. 62.1: 63.2: 64.4: 66.8, 11: 154.4: 191.7: 220. 10,15: 67.1: 68.14: 71. 13: 231.8: 232.7: 236. 2,8: 72.10,15: 74.3: 75. 1: 237. 10: 238. 6, 9: 13: 76.3,7: 77.2: 78.1, 251.7: 252.11: 254.2,4: όφθαλμός, oculus, 110. 2: 97.15: 99.2: 101.6,9: 16: 148. 11: 150. 13: 102.11: 103.1, 10, 15: 151.2, 12: 152.1, 2, 6, 8, 104. 4: 108.10: 112.5, 15: 153.7,14,18: 154. 12:113.13:114.11:115. 6, 11, 14: 156. 9, 13, 16: 116.6,12,14: 121.2: 16: 157. 5, 13: 158. 123.8: 129.2,6: 130.13: 1,7, 14: 159. 3, 14, 17: 131.3: 132.16: 139. 8, 160.3,4,9: 162.3: 163. 10, 16: 141.15: 142.5: 3: 164.12, 16: 165.1,4: 148.12: 150.15: 151.2, 166.1,4: 167.2,4,7,12: 11: 154.15: 155.4: 160. 173.8,14: 174.3: 181. 2: 161.5: 163.16: 164. 8: 183.16: 245.2; δφθ. 13: 165. 5: 169. 1, 6: ἀριστ., 173.3; ὀφθ. δεξόφρυs, supercilium, 154. 3: 178. 2, 10: 179. 2: 9: 157.2,6,7,9: 166.6; 8: 182.4 bis, 7 bis, 12, 16: 180.5: 186.1,8: 188.6, (ossis,) 17.7: 18.13: 29. 183.12: 245.1; ώτα της 14: 189.1,4,15: 190.13, 6: 38.9: 201.13: 204. οχέω,13.8; -χουμαι,13. όχετός, 126.2: 143.9: 150. 8. όχημα, 80. 13. őψις, 169.8: 170.5,9, 10. 11: 171. 1, 3, 12: 172. 7. παγίε, 90.9: 115.13, 133. 13: 136.10: 137. 10: 225.6, 13: 227.8: 15: 117.9: 118.3:192.9. πάθημα, 134.4: 199.13: 200.2: 252.5: 270.8. πάθος, 270. 3. παίγνιον, 153.15. παιδίου, 245. 12: 247. 10: 250.7,12: 251.10: 252.3,7: 256.8: 257.6. παîs, 223.3: 248.4: παλαιός, 133.5: 143.7:

191.6.

149. 10.

παλαίστρα, 104. 12:

πάλιν, 8.3: 16.12: 35.2: 49.17: 52.12: 55.3: 83. 4: 86.4: 105.11: 108.3: 114.14: 116.11: 117.1: 124. 1: 168. 2: 170.1: 205.10: 217.8: 223.7: 261.15:262.12:270. 12: 271.5. παλινδρομέω, 60. 10: 85.8:98.15:146.12; -μοῦντα νεῦρα, nervi recurrentes, 113.13: 114. 12,16: 115.8. πάμπολυς, 60.1: 79.13: 101.10: 146.4: 147.5: 168. 5: 171.1: 189.12. 265. 1. παντάπασιν, 112.8: 165. 4: 271.12. πανταχόθεν, 9.11: 11.9: 17.11:18.11:28.14: 29.6: 34.14: 36.5: 50.8: 62.10: 100. 2: 137.15: 138.7: 162.12: 205.17. παντελώς, 74.8: 75.2: IIO. IO. πάντη, 7.3: 19.9. παντοίος, 4.13: 5.10bis: 133. 3. πάντοτε, 67.12. πάντως, 26. 7: 100.8: 188.10: 197.2: 202.8. πάνυ, 49. 3, 8: 60. 4: 77.10: 206.1. παραγίνομαι, 172.4:248. 3: 265.13. παράγομαι, 169.10. παράκειμαι, 60. 12: 61. 4:71.8:80.16:99.5: 102.9: 107.7: 130.11: 174.10: 219.9: 229.5. παρακολουθέω, 239.3. παρà, (cum gen.) 2.9, 15: 5.4: 9.9: 10.7: 17.1: 55.16: 172.6: 213.12: 260. 2: 262. 15; (cum 51. 4. dat.) 145.10: 147.17bis: 148. 2 bis, 4 bis,6: 151. 8: 155.13,15: 156.1,3 bis: 177.1: 237.5 bis, 7,12: 238.2; (cum acc.) 58.8: 114.7: 135.7:

196.8: 212.10. παραλαμβάνω, 173.6. παραλείπω, 4.11: 36.6. παραλλάττω, 98.2. παράλληλος, 124.2: 130. 12: 131.3: 132.5. -πομαι, 56.16. Adn.]. 16: 111.8,14: 131.10. παραπλησίως, 10.4: 36. 5: 73.4. παρασκευάζω, 92.8: 270. 59.4: 201.10: 226.3. παραστάτης κιρσοειδής, vas deferens, 86.10: 224. 13 [v. Adn.]: 240.6: 256. 6. παρατίθημι, 59.8: 81.10. παρατρέπω, 37. 5. παρατρέχω, 110. 14: 111.1. παραφροσύνη, amentia, 185.11[v. Adn.]: 239.4. παραφυλάττω, 233. Ι. παραχρημα, 92 5:93.12. παρεγκεφαλίς, cerebellum, 134.11: 141.6. παρεγκλίνω, 94. 7. παρέγχυμα, parenchyma, 81. 3 [v. Adn.]. πάρειμι, [ν.πάρων,] 202. παρεκκλίνω,66.7: 168.1. παρεκπίπτω, 250. 9. παρεμπίπτω, 196. 3. παρέρχομαι, 258. 11. πάρετος, 28. 9. $\pi a \rho \epsilon \chi \omega$, 33. 8: 49. 11: 52.7: 58.6: 66.17: 93.8: 122.10: 253.6: 259.11: 262.12; -χομαι, 16.10: παρηβάω, 235. 6. παρθένος, 256.12: 257. 1, 2. παρίσταμαι, 255.7. παρορμάω, 57. 14.

122.4: 127.6: 186.5: 216. 7: 272. 2. πας, [ν. δια,] 1.1: 7.4: 9.3,5: 13.8: 16.8: 18.7: 22.12: 24.2: 25.14: 26. 16: 27.16: 39 13: 41.5: παραπέμπω, 263.12,14; 42.9: 47.9: 49.10: 51.3: 55.1,14: 61.8: 65.4,14: παραπληγία, 185.12 [v. 68.1: 69.1,14: 70.7,9: 71.8: 72.4: 73.10: 74. παραπλήσιος, 44.1: 106. 3,5: 75.13: 77.15: 78.3: 82.1: 83.16: 86.6: 89. 3,8: 91.1: 97.4,5: 99.3: 103.12: 105.15: 106.8: 107.8: 111.12: 115.9: 5: 272.8; - ζομαι, 14.14: 125.2,4: 126.1: 127.2: 128.6,14: 129.12: 130. 11: 131.16: 134.1,2bis, 3: 140.7, 12: 142.1: 143.10: 154.5: 158.2: 159.17: 160. 3, 14, 15: 168.11: 169.7: 176.1: 179.10: 187.4: 189.3, 5,11: 191.13: 193.12: 195.12: 196.11bis: 198. 10: 206.1: 214.5: 215. 4, 5: 216, 10: 218.2: 221.5: 233.8: 238.10: 239.10,14: 240.4,5,7, 10: 245.11: 249,5: 250. 12: 252.12: 262.7: 269. 1: 271.13. πάσχω, 66 10: 75. 1: 93.11: 113.11: 155.10: 185.5: 217.8. πατήρ, 216.9: 239.5,8, 14: 249.2,5: 250.2,3,5. πατρώος, 248. 10. παύω, 254.6; -ομαι, 254. 3. παχύνομαι, 241.3. παχύς, 18. 2: 48. 12: 66.9:77.8:79.5,14: 80.9: 100. 10: 143.6: 146.6: 190.5: 205.12: 250.6: 260.14: 263.14; παχεία μηνιγέ, dura mater, 135.5: 136.2,6: 137. 3, 10, 11: 138. 1: 159. 1: 160. 5; παχέα ἔντερα, crassa intestina, παρών, 53.9: 88.5: 65.3 bis: 66.12: 69.12,

7,11: 65.1: 135.5: 146. 12; -χύτατος, 18. 4. πεδίον, metatarsus, 44. 3 [v. Adn.], 5, 11: 45. 13:46.2,5,6. πεζά ζωα, 39. 4. πείρα, 126.9. πειράομαι, 6. 4. πέμπτος, 72.4: 87.1: 94.1: 102.5: 188.1; πέμπ. συζυγία, 183.10. $\pi \epsilon \mu \pi \omega$, 83.1; $-\pi o \mu a \iota$, 89. 14. πέντε, 45.7: 46.3,4,5,6: 130.14: 178.3: 192.12. πέπτω, 57. 12: 262.3; -торац, 64. 10: 76. 2: 147. 1. πέρ, 34. 1: 62. 5. πέρα, 28. 7. περαίνω, 261. 12. πέρας, 8. 1: 10. 5: 27. 11: 29. 3, 7, 11: 30. 1: 33. 11: 48. 16: 65. 9: 197.5: 200.12: 202. 14: 259.3,4; τὸ ἄνω πέpas, 32.6: 48.12: 49.1: 168.12: 198.2: 220.10. περάτωσις, 82. 9, 10: 118.13. περὶ, (cum gen.) 2.13: 3.11: 12.7, 8, 12: 13.6, 13: 14.2: 19.13: 20.1. 5,7: 21.1,3: 25.6,7: 28, 9: 30.8: 34.2,6: 38.12, 14: 40.15: 45.5: 48.6, 8,9: 53.6,10: 54.2: 56. 1,2 bis, 3 bis: 62.3: 63. 6:64.7:71.3:75.11: 76.15: 83.11,12: 85.17: 86.13: 88.1,2,5: 91.3: 6,9,10: 7.1: 30.3: 43.3, 95.3,4: 97.7,8: 101.4: 8: 73.16: 82.1: 85.13: 108.10: 111.3: 113.12, 93.12: 99.11: 159.4: 13: 122.6: 124.4,6,8: 172.7: 188.15: 190.10: 13: 133.11: 150.11,13: 57. 2. 157. 12, 15: 158. 14: 173.10,12: 185.4: 186. μαι, 168. 7. 4,6,8: 187.1,4: 191.12, 13,14: 207.12: 216. 7, περιοστ. χιτών, 159.13. 14: 224.3: 255.3: 266.

13: 76.11; -χύτερος, 33. 5: 272.10; (cum acc.) 6.7: 76.15: 135.10: 199. 8: 202.12: 210.15: 211. 1: 234.2: 242.8: 244. 12: 270.4. περιάγω, 155.6: 188.5; -уонаг, 28.8: 165.6. περιβάλλομαι, 29. 11: 203.14: 211.11. περίβλημα, 162.8. περιδέομαι, 50. 8. περίδρομος, 155. 14:156. 11. περιεκτικός, 139. 13; -τικὰ μόρια, 3. II, I4 ; -κώτερος, 3.8: 160.5. περιέχω, 38.9: 77.9:96.3,4,5,7: 129.2: 135. 1 bis: 137.3: 138.8: 142.10: 159.7,9: 160.7: 162. 3: 163.15: 167.6: 177.6: 184.4: 190.3: 192.15: 203.8: 212.5: 214.6,7: 215.6: 248.2; -хонаг, 3.9:67.5:85. 11: 132.2: 133.12: 137. 2: 140.6: 142.6: 158.5: 164:12: 184.3: 194.15: 214.1: 225.5: 226.2: 240.12,14:260.5:261.9. περιθάλπω, 59.12. περιθέω, 16.9: 29.6: 204. 12. περιίσταμαι, 242. 2. περικάρδιος ύμην, pericardium, 99. 11; περικ. χιτών, 100. 9. περίκειμαι, 35.6: 60.14. περικράνιος χιτών, pericranium, 138. 5. περιλαμβάνω, 5.14: 6.3, 126.5,8: 127.3,4,5,7, 225.12; -иона, 49.12: 41.10: 195.6: 237.1,3. περιορίζω, 168.3; -ζοπεριόστειος ύμην, 157.2; περιπατέω,41.15:205.5.

περιπάτησις, 153.9. περιπάτου, (ἐκ.) 83.1. περιπνευμονία, pneumonia, 149.7. περιπτύσσομαι, 42.5. περιστέλλω, 57. 7, 12: 60.8: 105.9; -λομαι, 69. 6. περιστρέφω, 166. 7: 167. 2. περιστροφη, 25.13: 154. 2. περισφίγγω, 62.9: 138. 6; -уонаг, 34.14: 60.14. περιτείνομαι, 51.12: 183. 13: 242.9: 243.1. περιτείχισμα, 119. 1. περιττεύω, 131.13,15. περιτίθημι, 92.7: 121.10: 205.17. περιτόναιος ύμην, peritonaeum, 71.10: 72.8: 120. 8[v.Adn.]; περιτ. χιτών, 119.7; τὸ περιτ., 81.5: 220. 4. περιττός, 42.10: 57.10, 13: 79. 4, 7: 268.7, 13: 271.2. περίττωμα, [ν. ύδατώδης. χολώδης,] 67. 16: 72. 1: 79.9: 91.11: 132. 9,11, 16: 136.1: 140.1: 143. 3, 5, 10, 11: 146.4, 8. περιττωματικός, 104.3: 231.2,7. περιφέρεια, 15.6: 168. 4: 170.9. περιφερής, 7.11: 9.11:14. 3: 29.5,11: 31.12: 43.7: 47.11: 58.10: 99. 5: 120.13: 130.15: 131.14: 163.4: 175.12: 183. 3: 194. 3: 195.6: 201. 8, 11. περιφέρω, 47.7; -ρομαι, περιφορά, 199.10. περιφύομαι, 213. 1. περόνη, fibula, 47.1,6: 48.1,15,17: 49.2: 50.4. πετεινόν, 2.2. πέτομαι, 2. 2: 108.12.

πέττομαι, 261.6. πέτρα, 41.7. πέψις, 61.1: 64.9: 81. 11: 226.6. $\pi\hat{\eta}$, 201.4,5. πηγή, 89.6: 140.15. πήγνυμαι, 140.5: 243. 5,12: 244.4. πηρόω, 153.16; -ρουμαι, 163.3: 252.2,3,6,9,10. πηχυς, os cubiti, 25.12, 16: 29.8: 30.2,4,9,10, 13: 31.2,4: 33.2,11,15: totum membrum, 4. 3 [v. Adn.]: 25.9: 27.8: 36. 9: 37.3.7: 38.4 bis: 244. 10. πίθηκος, 202. 7. πιλέομαι, 85. 10. πιμελή, 60 4. πιμελώδης, 60. 12. πίμπλαμαι, 257.3. πίπτω, 252. 5. πιστεύω, 17. 8. πίστις, 15.4. πιτυρώδης, 65. 2. πιότατος, 246. 4. πλαδερώτερος, 210.6. πλάγιος, 11.13: 14.8: 30. 15: 107. 9: 154.1: 166.10: 181.11: 202. 15: 258. 12, 14; els tà πλάγια, 20. 4: 32.1: 35. 2: 47.6: 170.1: 188.5: 195. 5: 200. 1: 203. 2; έν τοις πλαγ., 15.1; έπὶ τὰ πλάγ., 191. 1. πλάνη, 261.6. πλάσσω, 2.4,5. πλατύνομαι, 22. 9: 24. 12:66.13:159.4,6,16: 160.7: 171.6. πλάτος, 10. 3: 97. 14: 123.13. πλατύς, 42. 2: 47. 10: 177. 9,11: 178. 4: 200. 7: 204.12; πλ. οστοῦν, os sacrum, 206. 5; -τύτερος, 14.1.

[v. Adn.]: 177.1. πλέγμα, 60. 3: 101. 9: 138.9,11:139,11,13,17. πλείστος, 11.13: 33.3: 59. 5: 103.10: 110. 8: 122.9: 142.15: 149.9: 165.6: 184.17: 199.5: 200.3: 260.12: 261.7; έπὶ πλείστου, 21.12: 50. 10: 208.1,12: 219.3: 252. 7. πλείων, [ν.πλέων,] 4.10: 13.1: 28.1: 197.12: 34. 3, 7, 8, 14: 37.6, 10; 235.12: 236.10: 237.2: 238. 1: 249. 9, 10, 11: 250.1; ἐπὶ πλείον, 19.6: 100.4:163.12. πλεονεκτέω, 33.14: 233. 2:264.5. πλευρά, costa, [v. νόθος,] 90.10:115.14:119.8: 123.12: 124.1: 192.10: 199. 7, 12, 15: 244.11: 261. 2; πλ. άριστ. καὶ 138.13 [v. Adn.]. δεξιά, 90.4, 5: 115.15, 16. πλευστικός, 112. 3. πλέων, [ν. ἐπίπλεον, πλείων,] 100. 4: 163. 12: 231.11: 240.1,3. πληγή, 117.16. $\pi \lambda \hat{\eta} \theta os$, 12.10,12: 153. 11: 190.5: 236.9: 257. 11: 263.6. πληθύνω, 227. 15. πλημμύρα, 149.6:269.4. $\pi\lambda\dot{\eta}\nu$, 44.6: 70.1: 133. 14: 143.1: 196.3: 207. 13. πλήρης, 60. 9. πληρόω, 87.14: 163.16: 227. Ις; -ρούμαι, ΙΙ2. 15: 256.9: 270.9. πλήρωμα, 148. 3. πληρώς, 156. 15. πλησιάζω, 66.16: 160. 9. 12: 235. 12. πλησίος, 67.12: 68.14: 84.13:85.6:144.13: 153. 7: 162.12: 182.6, 16: 117.4: 127.2: 147. 16: 210.1: 220.1: 229. πλάτυσμα μυώδες, pla- 13: 247.9: 263.9; -έσtysma myoides, 176. 11 \(\tau \epos, 32.10 : 173. 4. 10: 237. 8,10: 238. 8:

πλήσσω, 252.4. πλοίον, 243.11. πνευμα, [ν. ζωτικός,] 65. 11:66.9:92.2:95. 9, 13, 14: 96. 3, 5, 7: 98.15: 100.7: 102.16: 104. 15: 105. 11, 13: 106.11: 109.3,4: 110.9: 113.1: 117.1,6: 140.10, 17: 141.13: 142.7,9: 144.7: 146.14: 147.3: 151.14: 161.13: 163.2: 164.1,2: 167.10: 171.6: 184.6: 210.8: 213.11: 214.5: 219.9: 223.15: 239.13: 241.4,5,7: 242. 10: 259. 15: 260. 9: 261. 8. πνευματικόν ὄργανον, (de thorace,) 90.15; πνευμ. άρτηρία, aorta, 97.3; πνευμ. κοιλία, sinister cordis ventriculus, 96.4: πνευματόομαι, 70. 13: 72.3:74.2. πνευματώδης, (de semine,) 260. 6. πνεύμων, pulmo, 89.12, 15: 91.2,13: 92.8: 93.1, 13:95.3:96.15:100.12: 101.7: 102.4,10,12,14: 103. 2, 8, 12, 15, 16, 17: 104.2: 105.9: 115.4: 119. 10: 128. 3 bis, 4: 142.16: 149.8. πνέω, 156. 5: 241.11: 243.7. πνιγμός, 57.16: 133.2. πνοή, 2. 7: 241. 11: 245. 4,7,10. ποδαλγία, podalgia, 239. 3 [v. Adn.]. ποδηγέομαι, 146.7: 157. πόθος, 259. 15. ποιέω, [ν. ἐξήγησις,] 7.1: 39.7: 92.7: 105.13: 116. 10: 153.11: 162.9: 165.

7,9:195.11: 200.7: 221.

241.6,9: 254.7; -οῦμαι, 7: 195.3: 199.4: 201.9: 23.13: 25.9: 39.15: 55. 13: 127.9: 144.12: 150. 14: 158.13: 188.2: 199. 10: 245.4: 261.6. ποίημα, 129.9. ποιητής, 148.1, 3, 5, 6: 155.13: 156.1,4. ποιητική ἄρχη, 105.16: 228.1; -κον αίτιον, causa efficiens, 106. 1, 5, 7. ποικιλία, 13. 3: 42. 4: 201. 10. ποικίλος, 206.11: 183.4. ποικίλως, 145. 5. ποίος, 2. 14: 3.1: 52. 13: 126.15: 185.5: 202. 11: 217.1: 222.13: 223. I: 243. 9. ποιότης, 24. ΙΙ. πολέμιος, 5. 3. πόλεμος, 26.13: 133.6: 153. 15. πολιτικόν ζώον, (de homine,) 180.7. πολλάκις, 4.10: 17.10: 38.5: 41.12: 57.10: 70. 7: 75.3,4: 93.8: 108.4: 110.13: 116.15: 118.6: 149.7: 150.4: 156.4: 188. 10: 191. 11: 215. 14: 257. 13. πολλαπλάσιος, 62. 6. πολυειδής, 6.6: 97.10: 98.7; -δέστατος, 202.17. πολυειδώς, 5. 12: 6. 7: 158. 4. 10.10: 11.3: 13.5: 199. 6: 259. 2. πολυπλάσιος, 202. 17 [v. Adn.]. πολύπους, ΙΟ.ΙΙ. πολύς, [ν. πλείων, πλείστος, 4.11: 5.13 bis: 6. 10: 8.11: 17.9: 19.1: 26.8,10,12: 53.1: 60.5: 16: 23.3: 41.4,9: 42.6: 68. 4, 5: 70. 4: 71.11: 43.1, 4,9: 44.4,7: 45.2, 94.16: 95.8: 98.2: 106. 7: 247. 9: 248. 4. 15: 107.1,3,5: 113.6: πραγματεία, opus, (sc. li-153.13: 191.11: 194.5, 16: 283.6.

202.2: 204.3: 205.9,11: 206.7,11: 210.14: 212. 4: 214.16: 215.14: 219. 12: 223.7: 224.8: 225. 16,17: 226.8: 228.5: 235. 10, 12: 236. 10: 237.4:239.2:243.1: 250.7: 257.9,12: 259. 15, 17: 260. 8: 261. 5: 263.4,13: 270.13. πολυσχιδής, (de pedibus,) 41.3:42.2,6. πολυώρημα, 157. ΙΙ [ν. Adn.]. πόμα, 133.4. πονηρός, 162.9. πόνος, 66.11: 75.3,9. πορεύομαι, 132.17. πόρος, [ν. ἄδηλος, ἀκουστικός,] 67. 14: 78. 17: 79. 5, 9: 85.7: 104. 8: 135. 11, 14: 142. 18: 61.14: 66.2: 68.13. 143. 2, 14: 144.13,14: 182.5,7,12,14,16: 183. 9: 211.12: 219.2,6,10: 220.2: 224.5: 225.12: 263. 1. πόρρω, 106. 3, 6: 136. 10: 137.5: 215.1: 219. 3; -ρωτέρω, 106.7: 173. 1, 5; -ρωτάτω, 93.2. πόσθη, praeputium, 222.11 [v. Adn.]. πόσος, 2.14:157.16: ποταπός,126.15: 192.2. ποτέ, 99.8: 117.6: 218. 3: 260. 7. πότερος, 62.1: 217.4: 37.1. 248. 1. πότος, 55. 15: 60. 10: 75.14: 110.14: 118.7. πους, [v. ἄκρος,] pes, 3. 76.8: 77.9,10: 83.7,14: 7,10: 47.9: 141.1: 246. 133.5: 137.16: 139.6: ber, 54.2: 127.7: 188.2. 149.8,11,14: 150.2,9: Cf. De Ur., p. 261, l. 1,

πρανής, [ν. πρηνής,] 32. 3,10: 40. 4; ἐπὶ τὸ πρ., 30.5,15: 32.5,9: 34.12. πράξις, 66.5. πρέμνον, 82.15: 83.13: 139.2:212.4. πρεπόντως, 3.12: 81.8: 140.13: 143.14: 155.4: 162. 8. πρέπω, 18. 9: 23. 11: 41.3: 42.12: 61.1: 64.8: 75.15: 126.15: 134.1. πρέπων, 4. 14. πρηνής, [ν. πρανής,] 25. πρίν, 22. 8. πριονοειδείς ραφαί, 130. 2 [v. Adn.]. πρδ, 54.1: 76.1: 88.2: 126 7: 187.3: 268.6: 270. 9. προάγομαι, 25.16: 55.2: προαίρεσις, 90.16: 103. 4: 223. 3, 14. προαιρετικον οργανον, (de musculo,) 65.11: 85.15; -κή κίνησις, 103.13: 140. 8,12: 222.15: 223.7,15. προαιρετικώς κινέω, 106. 2; προ. κινείσθαι, 223.2, 11, 16. προβάλλομαι, 221.3. πρόβλημα, 12.3: 119.1: 136.3: 182.14: 206.7: 272.1. προγνωστικός, 155.9; -κὴ τοῦ Θ. δύναμις, 75.7. πρόδηλος, 13.8: 36.14: πρόειμι, 102.2: 127.13: 234. 8. προερέυμαι, 183.9: 267. προεπίσταμαι, 227.8. προέρχομαι, 64.1: 73. 12: 213.5. προηγέομαι, 55. 2, 8. προκατεργάζομαι, 78.9. πρόκειμαι, 20.8: 40.13: 75.13: 173.11: 272.1. προλεαίνομαι, 55. 12.

προμήθεια, 10. 6. Προμηθεύς της ιατρικής, sc. Hippocr., 216. 1. προμήκης, 18. 2: 41.2: 42.2: 56.8: 58.4,5: 85. 3: 128. 10: 175. 11: 190. 12. προνοέομαι, 50.3: 118. 13: 163. 11. προνόημα, 71.2: 78.2.

πρόνοια, 25.5:35.10: 65.15: 80.8: 84.12: 89. 12: 117. 13: 136. 11: 140. 14: 147. 13: 176. 10; ή τοῦ Θ. πρόν., 27. 13: 32.5: 77.6: 156.10: 198. 1: 267.1; ή ἀγαθή τοῦ Θ. ἡμῶν πρόν., 91. 14: 132.6: 192.18. προπέμπω, 269. 7.

προπέπτομαι, 261.14. προπετής, 110.16: 118. 5: 167.4: 220.7: 221. 10.

προς, (cum gen.) 44.2: 122.3:231.8:232.7; πρòs, (cum dat) 164.6: 221.3: 247.8: 254.11: 261.1; πρòs, (cum acc.) [ν. ἀριστερὸς, δεξιὸς, ὀπί- $\sigma\omega$,] 5. 7, 8 : 6. 5, 6, 11 : 7.3: 8.2: 11.7: 23.13: 24.10: 29.9: 31.9: 33. 3,9,12,13,14: 34.11,14: 35.11,13: 36.5: 39.8, 11,15: 40.7: 41.5: 45.3: 46.5: 47.5,7: 48.12 bis: 5. 49.7,9: 52.8: 53.1: 56. 6,17: 57.7,12,15: 59.6: 60.11: 61.11,13: 62.1: 63.13: 64.14: 65.2: 66. 5: 67.5,7,10: 69.8: 72. 1,2,4,14: 73.3: 74.1,2: 75.9:76.2,12:79.3: 80.1,2,5,11: 83.2,3.6,8: 84.2,16: 86.6,8,9,11bis: 87.8:89.14:94.8,12,13: 95.6,7,10: 96.15: 104. 17: 107.2: 110.5,6: 112. 8,13,15: 114.9: 116 5, 11: 117. 16: 118. 11: 123.1, 2, 4,12: 126.11:

128.10:130.1,7:132. 17: 136.1: 139.10: 142. 15,17: 143.2: 144.11: 147.9: 149.12: 157.5,9: 160.11: 163.1: 166.2, 5 bis, 7: 171.7: 175.10: 176.10,13: 178.5: 179. 6: 180.8: 181.14: 184. 15: 185.7: 190.14: 191. 2: 192.6: 193.14: 194. 16: 197. 3: 199. 12: 200.10: 201.5: 202.17: 204.2,13: 205.4 bis,14, 16: 206. 5, 9: 207.14, 15: 208. 9,11: 210. 2: 211.12:212.11:214.17: 215.7: 217.6,11: 222. 2,10: 224.10: 225.16: 227.5,7,10,12,13: 228. 2: 240. 5, 13: 258.13: 259.1,14: 263.1,3: 266. 3: 269.9: 271.4,9: 272. 1, 3. προσαγορεύω, 81.7:112.

προσάγω, 102.14: 213. 8,10:214.5. προσαρτάομαι, 82. 15:

115.16: 117.11: 119.4: 120.15: 102.13.

προσβολή,100.3:136.3: 149.4; αὶ ἔξωθεν προσβ., 49.11:95.10:119.2: 148. 13: 161. 15: 182. 9: 217.8.

προσγίνομαι, 81.1: 252.

προσεγγίζω, 72.6:162.4. προσεικάζω, 121. 2. προσέρχομαι, 21.9: 56. 14: 126.13: 260.1. προσέτι, 207. 16. προσέχω, 106.2. 115.1. προσεχώς, 106. 5. προσήκων, 266. 10. πρόσθεν, 31.8: 150.10: 253. 11. πρόσθεσις, 55.3,4:87.7. πρόσκειμαι, 250. Ι.

προσλαμβάνω, 68. 3. προσμανθάνω, 172. 5. προσομιλέω, 152. 1.

προσπίπτω, 14.6: 93.2: 117.15: 145.6: 149.4: 156.13: 161.7: 172.8: 198. 10: 199. 12, 14: 252.9.

προσπλάσσω, 182. 14: -σομαι, 49. 2.

προστάσσω, 129.5: 216. 9.

προστίθημι, 27.13: 145. 3: 235. 4.

προσφέρω, 176.9: 185. 8; -φέρομαι, 55.14: 57. 10: 70.5.

πρόσφυσις, 55.3: 87.9. προσφύω, 202.14.

προσψαύω, 84.7: 111. 11: 163.9; -онаг, 82.3. πρόσω, 52.6: 131.5: 181. 7: 207. Ι; εἰς τὰ πρόσω, 39. 13: 50. 15: 51.3,15: 73.12; ἐπὶ τὰ

πρόσω, 36.11. προσωνυμία, 76.14: 99. 1: 111.9: 130.5: 131.

10: 139.12: 215.8. πρόσωπον, [ν. μήλον,] 2.7: 23.4: 140.16: 154. 14: 157.10: 174.9: 175. 1: 180. 2 [v. Adn.], 6: 183.15: 184.1: 187.3.

προτάσσομαι, 13.7: 169. 9: 198. 9.

προτείνω, 203. 3. πρότερος, 13.12: 17.2: 56.1: 184.12: 216.14: 233.2: 234.4,6. προτίθεμαι, 186.5. πρόφασις, 216. 3.

προφητικόν λόγιον, 126.

προχέομαι, 220. 11. πρώτος, 3.11: 9.1: 20. 6: 22.10: 51.6,7: 54.1: 55.10,15: 60.13: 72.11: 73.3: 86.15: 110.3: 111.5: 114.11,16: 115. 8: 130.6: 137.6: 139. 15: 144.9: 151.5,9,15: 152.3: 161.16: 172.4: 189.15: 190.7,8: 191. 2: 192.6: 193.9: 196.6:

197.8: 207.12: 224.12: ραγοειδής χιτών, mem-229.3: 232.9: 234.1: 242.12: 243.1, 12, 14: 159. 9 [v. Adn.]: 161. 24 8.7: 261.9: 264.13: 271. 9. πρωτοδεύτερον, 84. 8 [ν. Adn.]. πρώτως, 68. 12: 78. 8: 188.6: 189.7: 225.1: 243. 9. πτέρνα, calcaneum, 43. 6: 44.9: 46.10: 47.2,8: 48. 2, 3: 205. 11. πτερύγιον της ρινός, ala nasi, 148. 7, 17: 149. 7, 12: 175.3; ala auris, 183. 5 [v. Adn.]. πτηνός, Ι. 2: 39. 7. πτύξ, 50.14: 161.10. πτώμα, 133.6. πυγή, nates, 206.13 [v. Adn.], 16. πύελος, 135.10,12. πυθμην, 58.8: 79.6:204. 4, 11, 14: 212. 7: 258.11: 259.2. πυκνός, 19. 8: 22. 11: 85.10: 107.16: 263.20. πυκνόσαρκος, 247.6. πυκνότης, 45.5: 264.4. πύλαι, portae jecoris, (Cic.Nat. D.ii. 55. § 137.) 65.1: 77.2; πύλαι ήπα- spinales, 59.10: 193.7, τος, 76. 14; αί ἐν ήπατι πύλαι, 67. 7. πυλωρός, pylorus, 60.13 [v. Adn.]: 64.12:68. 14: 71.5: 76.4. πυρετός, febris, 108.4: 113. 9. πυρία, fomentum, 185.8 [v. Adn.]. πυρίνη, mucro, 62.11. πυρινοειδής απόφυσις, processus odontoides, 191. 6 [v. Adn.]. πυώδης, 143.6. πώγων, 179. 15. πῶς, 26.2: 39.3: 126. 11: 158. 2: 263. 13, 14 bis. πως, 107.8.

brana choroides oculi, 17: 162.1: 163.7: 164. ράδιος, 217. 8, 11. [v.] ράων, ράστος. ραδίως, 5.14: 35.7: 72. 3: 148.14: 149.4: 198. pà\$, 162. 1. ράπτομαι, 132.6. ράστος, 4.10: 169. 7. ραφή, [ν. κορυφή, λαβδοειδής, λεπιδοειδής, πριονοειδής, στεφανιαίος,] sutura, 130. 7, 9, 12, 14 [v. Adn.]: 131.4: 135.6,8: 138. 2: 181.9. paxis, spina, 39.6,9,11: 48 13: 59.11: 65.7: 82. 17,18: 83.13: 84.1: 86. 2:90.7:93.5:95.6: 116.1: 129.5: 138.14: 141. 7: 181. 13: 189. 9: 192.11: 193.3,17 bis: 194. 3,5 [v. Adn.], 14: 195. 2, 6: 197.13: 200.13: 201.1: 202.14: 213.9: 229.4,11: 230.8; (nasi,)147.10[v.Adn.]. ραχίται μύες, musculi ράων, 13.2: 32.8: 208.4. $\dot{\rho}\dot{\epsilon}\pi\omega$, 52.13: 95.11. ρεθμα, 108.1: 153.14: 204. 15. $\hat{p} \in \omega, 157.4$; $-o\mu\alpha, 270.$ ρήγνυμαι, 99.8: 110.15: 113.1: 248.5,7,8. ρήξις, 113.4. ρητέον, 30.9. ρητός, 160. 14. ρίζη, 27.1: 77.3: 78.3: 82.15: 89.5: 167.3: 175. 16: 178.6: 179.8: 190. 1: 212.4. ριζόομαι, 246.9,10. ρικνον βλέφαρον, 155.9, 12 [v. Adn.].

ριπίζω, 97.5: 125.5: 140.1; -ζομαι, 80.17: ρίς, nasus, [ν.πτερύγιον,] 103.3: 104.4: 142.12, 14 bis, 17: 143. 2, 14: 144.11,13:147.8,12: 148. 3, 8, 12: 149.3, 16: 150. 3, 5, 8, 11: 151. 3: 154.11: 157.8,9: 158. 12: 166.5: 173.15: 180. 4: 245.1,5. ροή, 108.12. ροπή, 210.14: 268.5. ρυτίς, ruga, 155. 15. ρυτός, 143.5: 152.12: 154.6. ρωμαλέος, 128.15; -ώτερος, 196.11; -ώτατος, 190. 12. ρώμη, 98. 2, 5: 129.1: 205. 16. C, (i. e. \(\Sigma\), 31. 11. σαλεύομαι, 176. 8. σανίς, 26. 12. σαρκοειδής, 8. 6. σαρκώδης, 8.1: 21.10: 22. 1: 65.4: 120. 16; -δεστέρος, 69. 12. σάρξ, 8.8: 11.8: 12.2, 4,7: 62.16: 63.2,8: 69. 10: 72.6 bis: 77.8,11, 12: 81.2: 87.10: 95.8: 97.9:101.10:189.2: 243.5,6: 244.7: 245.2. σαφής, 264.12. σαφῶς, 172.1: 225.12: 261. 8. σβέννυμι, 254. 5. σημαίνω, 271.1. σηραγγώδης, 37.11:132. 1,10: 218.8,11: 222.10: 261.13: 263.19. σήραγξ, 146. 11. σηψις, 66.3. σιαγών, gena, 180.1 [v. Adn.]. σικυηλάτης, 251. 8. σίκυος, 251. 7. σιμός, 28.6: 38.6: 52.1: 53.3: 82.5: 87.4: 194.2: 201.5: 207.3: 213.7:

224. 10; τὰ σιμὰ τοῦ ήπατος, i.e. portae jecoris, 64.15: 76.9,13: 78.7: 80.6: 82.7: 87.3: 213.7. σιτίον, 55. 10, 14: 56. 13: 58.2: 59.4: 60.10, 15: 61.13: 64.8: 69.6, 9:75.14. σῖτος, 176. 5. σκαρίζω, 248.4. σκαφοειδές οστούν, ος scaphoides, 44.10: 46.11: 47.7: 48.3,15. σκέλος, crus, [v. Adn. ad 38.12.] 3.7: 39.6,9, 14: 40.15: 41.1: 42.11: 203.12: 205.7, 12, 14, 16, 17: 206.4: 208.4: 244.11; (summo pede excepto) 39.1: 41.10, 12:48.8:49.4,10,12: 54. 3; δεξιον σκ., 86.7; άριστ. σκ., 86.7. σκέπασμα, [ν. θερμαντιкòs, 71. 10, 12: 74. 3: 79.13: 81.11: 112.6: 122.1: 135. 2: 136. 5: 137.6: 147.7: 221.2. σκεπάζω, 36. 5. σκέπη, 155.1: 198.5. σκέπω, 11.9: 59.11: 121.7: 136.7: 146.1: 179.15: 213.3. σκεύος ξυλουργικόν, 112. σκληρώς, 8.4,5,10: 9.8: 11.1: 19.8: 21.5: 23.9: 97. 10: 135. 4: 136. 2: 10: 211. 1, 7: 219.11: 3: 167.8: 174.2: 178.2, 4: 183.13: 188.13: 192.

15: 209.2: 218.8: 256. μηνιγέ, dura mater, 145. 100.11: 134.5, 9, 10: 12,14: 266.11. 137.9,11: 141.11: 205. 2: 210.5: 222.9: 247.3: 264.7, 9. σκληρότης, 24.7: 70.10: 100. 11: 131. 12, 14:

136.8: 137.1: 148.17: 13: 74.2: 101.9. 264. 5: 265. 12. σκληρύνομαι, 244. 8. σκολιὸς, 67.2:70.14: 145.12: 146.2: 182.5, 12,15: 183.8. σκοπέω, 154.1: 215.14. σκότος, 162. 12. σκότωσις, 133. 3. σκύβαλον, 76. 11. σμικρός, [v.μικρός,] 7.13: 8.10: 24.10 26.4,8,12: 169.4: 194.7: 195.3: 260. 2: 264.13, 14, 15; -ρότατος, 5.14: 6.3: 7.9· 129.13. σμικρότης, 27. 13. σομφός, 101.1: 224.7. συφία, [ν. δημιουργικός,] 4. 5: 127. 2; ή τοῦ Θ. σοφ., 19.2: 26.1: 59.7: 81.9:106.8:110.12: 118.12: 129.8: 243.14; ήτοῦ Θ. ἀγαθή σοφ., 145.4. σοφός, 4.8; σοφ. ζώον, (de homine,) 41.1; σοφ. laтроì, 77.1: 125.3: 126. 4; ό σοφὸς ἐατρὸς, sc. Gal., 151. 8 [v. Adn.]; οί σοφώτεροι τῶν ἰατρῶν, 129. 3. σοφῶς, 40.1: 132.5. σπέρμα, semen, [v. άρρενογόνος, ἐκκρίνω, ἐξακοντίζομαι, θηλυγόνος, ίσχυpòs,] 62.9, 12, 13: 207. 15: 208. 6, 9: 210.3,8, 140. 13: 145. 7: 149. 220.3: 222.2,7: 224.12: 226.5,7,12: 227.3: 228. 1,5,10: 235. 2,5: 236. 4, 7, 11: 240. 8, 9, 15: 1: 263.20: 265.5; σκλ. 248.10: 249.8: 256.5: 257.14: 258.1: 260.4, 13: 136. 12; -ρότερος, 6, 16: 262.16: 263.4,6, σπερμαίνω, 262.14. σπερματικά άγγεία, 86.9: 265.4,9, -ρότατος,98.1: 263.7,17,21: 264.3,6,9, 14: 265.3,10. σπεύδω, 156.8. σπλάγχνον, 61.4: 71.9, στεφάνη, 159.12: 160.

σπλην, lien, 58.3,7: 59. 9: 74.12: 79. 8, 10, 12, σπληνώδης, 239.6 bis. σπογγία, 105.10: 145. 6, 13. σπογγοειδή όστα, (ap. Hippocr.,) os ethmoides, 145. 10. σπόνδυλος, 73. 12: 90. 7,9: 116.1, 128.6: 129. 5: 130.6: 182.3: 190.8, 11,14: 191.3,5: 192.4, 6,7,8,10,12 bis: 193.1, 5,9,12,13,14: 195.8,13: 196. 1, 11, 13; οἱ ἄνω σπόνδ., 196.9. στάσις, 50.1,5: 168.2: 205.4. σταφυλή, 56.12: 162.2. στελεχιαία φλέψ, vena portae, 55. 5, 7: 78. 6 [v. Adn.],13:80.7,12: 82.6,8,12. στέλεχος, 78.4. στενάζω, 109. 7. στενόομαι, 99.13:109.2. στενόρρινος, 149. 14: 150. I. στενός, 56. 7: 60. 14: 68. 15: 85. 3: 109. 10: 123.1: 150.1: 171.9: 263.10; -νότερος, 14.1: 16. 4: 109.10: 251.1; -νότατος, 78.7:80.10: 82. 10. στενοχωρέω, 100. 8: 199.3; -ρούμαι, 16.7. στενοχωρία, 252. 2. στερεός, 59.1: 253.1. στερέωμα, 2.3. στέρνον, sternum, 90.6, 10 [v. Adn.]: 95.7, 10: 100.1:116.4:121.7: 199.8: 200.4,12: 201.3. στερρός, 215. 10. στεφανιαία ραφή, cranii sutura coronalis, 130. 2 [v. Adn.], 14: 131. 2: 132. 3.

1, 2: 161. 1 bis. στεφανόομαι, 18. 11. στήθος, 90. 6, 11: 118. στηρίζω,8.9: 9.7: 167.3: 182.2; -ζομαι, 41.9: 42. 9: 46.2: 181.9: 191.3. στήριγμα, 137.7: 200.5. στηριγμός, 181. 14. στιλπνός, 164.10. στὶξ, 46. 4. στοιβή, 101.11 [v. Ad.]. στοίχος, 27.14. στολίδες, 184.2[v. Ad.]. στόμα, 56. 11, 13, 15: 57.15: 60.9: 62.10: 70. 6: 86.16: 98.13: 99.6: 112. 14: 118. 16: 119. 13: 121.4: 128.4: 143. 10: 174.11: 175.4,10, 17: 181.2,4: 212.8: 215.9: 245.5; - κοιλίας, ventriculi cardia, 56. 7 [v. Adn.], 8. στόμαχος, oesophagus, 56.10 [v. Adn.]: 57.14: 60.11: 69.2: 71.5: 74. 11: 106.12: 107.11 [v. Adn.]: 111.11: 112.13: 115.7: 119.2: 174.13: 175.6. στόμιον, 211.2. στομομάνικον, 177. 2 V. Adn.]. στομόσμαι, 257.4. στρέφομαι, 31.9. στρογγύλος σύνδεσμος, 51. 11: 204. 10; отр. νεύρον, 204.5. στρόφιγξ, 16.1. στυλίς, 148.1. στύλος, 127. 14. στύφω, 80. 5. σύ, 127. 2. συγγένεια, 245. 11. συγγράφομαι, 5.7: 127. 6: 133.11. συγκαταμίγνυμι, 206.13. συγκατέρχομαι, 225.10, 10. 16.

59.13: 80.15: 85.9: 90. 5: 97.10: 106.15: 110.2: 128.6: 129.16: 137.16: 148.8: 189.2: 203.13. συγκινέομαι, 90. 1. συγκλείομαι, 167.12. σύγκρισις, 80.1. συγχέομαι, 270.6. συγχωρέω, 19.5: 204. 15: 215.13: 232.4. συζυγία, [ν. δευτερός, έβδομος, έκτος, πεμπτός, πρώτος, τρίτος,] 72.10: 73.15: 114.5: 151.4.7: 158.11,12: 173.10. σύλληψις, conceptio, 208. 10: 210.7: 258.1. συλλογίζομαι, 170.2. συμβαίνω, 103.13: 108. 7: 170.1: 223.6: 231.5: 248.4: 252.8: 270.5. συμβάλλω, 82.8; -λομαι, 249. 9. συμβολή, 80.11. σύμμαχος, 6. 12. σύμμετρος, 16.3: 101.3: 108.3: 181.4: 271.4. συμμέτρως, 9.8: 12.6: 35. 4: 107.16. συμπαράκειμαι, 139. Ι: 158.11. συμπαραλαμβάνω, 159.8. σύμπας, 14. 11: 98. 2: 110.2: 170.12: 189.14: 211.1: 267.5: 268.2. συμπάσχω, 266. 13. $\sigma \dot{\nu} \mu \pi \eta \xi \iota s$, 233.7: 234.1. συμπλέκω, 50.4: 138.4; -конаг, 60.2: 69.7: 70. 2,3,16: 139.9. συμφέρω, 118.12: 126. 12: 176.10. σύμφυσις, [v. Adn. ad] 12. 9.]: 22. 13: 180. 9 v. Adn. σύμφυτος, 210. 9. συμφύω, 202.16: 263. 21; -она, 120.16: 213. σύν, 59.10: 60.6: 61.4: σύγκειμαι, 2.13: 13.2: 78.7: 80.8: 82.12: 98. 105. 3.

11,12: 145.2: 159.2,5: 165.7: 177.7. συνάγω, 138.5; -γομαι, 15. 2: 214. 2,9. συνάγωγος, 264.3. συναθροίζομαι, 77. 2. συναθροισμός, 77.9. συναλείφομαι, 72.5. συναλλοιόομαι, 62. 13. συναναμίγνυμαι, 62. 13: 210. 10. συνάπτω, 35.5: 198.4: 259.3: 264.15: 265.11: 267.3,6; -тона, 18.12: 27.8: 46.1: 100.2: 107. 11: 188. 9: 190. 13: 198. 14. συναρθρόσμαι, 11.6: 90. 8: 116.3. συνάρθρωσις, synarthrosis, 116.6 [v. Adn.],7. συναρμόζω, 207.4. συνάφεια, 190.14. σύνδεσμος, [ν. εύρωστος, lσχυρός, στρόγγυλος, ύμενώδης, χονδρώδης, 17.12: 38.13: 124.2,4: 138.3,4: 188.13, 14: 190. 5, 12: 192.15: 193.3,6,7: 202. 2,5: 203.13: 204.9,14: 218. 10 [v. Adn.]. συνδέω, 18. 5: 77. 11: 137.7: 138.6: 181.13: 192.18: 193.5: 204.3, 8, 9: 212.11: 213.3; -δούμαι, 72. 5: 110. 5: 175.16: 193.14: 194. 13: 202.1. συνδιαγινώσκω, 24.9. συνδιαστέλλω, 103. 7. συνειλέομαι, 11.8. συνεισέρχομαι, 80. 14: 118.9: 146.6. συνεκτικός, 106.8. συνεκφύομαι, 158. 15. συνεξαίρομαι, 266. 9. συνεξέρχομαι, 118. 9: 146.8: 160.6: 225.3. συνεργέω, 67.1: 69.8: 74.1: 81.11: 98.11,13: 26.8: 44.8: 46.7: 48.15: 10: 102.12: 103.9: 128. συνεργός, 183. 2.

συνέρχομαι, 107. 1. συνέχεια, 69. 2. συνεχής, 98.4: 225.9: 242. 3. συνέχω, 142.13. συνήθεια, 165.1: 177.2: 193. 11. συνήθης, 44.11. σύνθεσις, 2.13: 152.13: 158.4: 161.13: 183.4: 188.12: 190.6: 202.12, σύνθετος, 2.8,12: 4.2: 26.11: 44.7,11: 57.2: 59. 13: 80. 15: 90. 4: 104.6: 189.1. συνίημι, 169.7. συνιζάνω, 260. 11. συνίστημι, 164. 10: 240. 11. συνουσία, 208.7: 219.1. σύνταξις, 26.9: 45.3: 48.6: 205. 3. συντάττομαι, 196. 1. συντελέω, 24.10: 228.2: 254.1; -λοῦμαι, 109.5. συντίθημι, 7. 5: 26. 5, 13: 161.9: 213.6; -θεμαι, 28.4: 157.16: 194.5. σύντομος, 223.10. συντρέομαι, 211.8, 12: 214.9. σύριγξ, 147.5. συρρέω, 67. 13. σύστασις, 135.5: 224.8. συστέλλω, 65.9: 105.7; -λομαι, 65. 13: 91. 10: 105.1,8: 113.2: 115.11: 116.11,16: 142.10: 148. 16: 211.1. συστολή, 91.9:92.10: 103.5,9.11: 142.13. συσφίγγω, 35.6: 65.9. συσχίζομαι, 139. 4. σφαγιτίδες φλέβες, venue jugulares, 83.11: 94.15: 139. 3. σφαίρα, 59.1: 128.10: 163. 5. σφαιρίος, 148. 5. σφαιροειδής, 6.8: 152. 9: 162. 1.

σφαιρόομαι, 6. 8. σφαιροποιέομαι, 56. 16. σφαιροποίησις, 86.17. σφαλερός, 147.13. σφαλίζω, 181.1; -ζομαι, 110.10 [v. Adn.]. σφηνοειδές όστοῦν, ος sphenoides, 174. 8. σφίγγω, 60.8: 85.13: 167.4; -youar, 29.7: 48. 5: 137.15. σφιγκτήρ, musc. sphincter, 65.8; σφ. μῦς., 65. 12 [v. Adn.]: 85.13. σφοδρός, 17.10: 28.3: 29.1: 38. 5: 66.11: 77. 5: 98.4: 113.11: 141.9: 156. 5: 182.10; -ρότεpos, 149.10. σφοδρῶς, 99.9: 109.6. σφυγμική δύναμις, 20.12. σχέσις, 45.3. σχημα, 5.10: 6.6: 9.12: 10.1: 12.11: 13.4,13: 14.4: 32.10: 45.2: 48.9: 51.1: 52.11: 53.1: 56.2: 58.1,6,11: 61.4: 63.3,8: 65.5: 95.4,6: 97.7: 111. 4,9: 120.13: 130.9:131. 9,12,14: 132.2: 134.14: 135.12: 150.3: 152.6,9, 10,11: 157.13: 162.1: 163.4: 168.8: 175.11: 183.3: 192.2: 202.17: 210.4,6: 224.4,10. σχηματίζω, 40. 2; -ζομαι, 11.7:72.11. σχίζω, 120.11: 142.1: 149.16: 213.13; -ζομαι, 5.13: 6.7: 81.5: 83.3,4 bis, 5, 14: 86.3: 94.15: 102. 3: 139. 1. σχίσις, 77.7: 139.15. σχίσμα, 83.8,10. σωλήν,135.9 bis[v.Ad.] σωλήναιον, 225. 13. σωμα, [ν. ἀδενοειδής, α- 6: 232.2: 261.6. ψυχος, χουδρώδης.] 2.10, 12: 3.3,8: 4.12: 6.1,10: 7. 9: 8.1,10: 11. 2, 14: 12.3: 24.1: 42.5: 43.8: 45.5: 51.3,6,8: 55.5: 8, 9.

56.4: 59.1,13: 61.8: 80. 14,15: 83.16: 87.6: 89. 8: 90.4: 96.9: 97.4: 98. 6: 103. 10: 104. 1,7: 110.1: 112.12,15: 120. 1: 121.11: 125.2,4: 126.1,2,11: 128.9: 132. 12: 139.9,18: 140.3,8, 14: 141.9: 144.1,6: 145.7: 149.3: 152.14: 156.14: 158 10: 161.8, 10.12: 169.7: 172.9: 178.2: 189.2,14: 210. 12: 218.9: 222.15: 223. 8, 9: 225. 1: 238. 10: 239.11,13: 240.5,11: 242.1: 244.5: 246.9: 249.1,2,3,8,10: 252.12: 253.5.7: 254.9: 255.4: 256.11: 267.10: 270.4. σωματικά μόρια, 3.4. σωτηρία, 71. 3. σωφρονιστήρες, dentes sapientiae, 178.8[v.Ad.]: 179. 1. (dentes genuini, Cic. De Nat. D. ii. 54.; Plin. H. Nat. xi. 63.) T, 209.7,8,12. ταλαιπωρία, 255.6. ταμείου, 99.7: 197.11: 269. 2. ταμιεύω, 95.14. τάξις, 71. 5: 86. 15: 161.16: 174.2: 184.12: 195.9: 270.7. ταπεινός, 123. 12. ταράττομαι, 270.6. ταρσὸς, tarsus pedis, 44. 2 [v. Adn.],5,10: 46.7; oculi, 156.3[v.Adn.], 12. τάσσω, 263.18; -σομαι, 29.12:122.5:151.8:169. 10: 170.4,5,12: 199.7: 220.1: 232.3: 260.3. ταύτη, 14.12: 22.2: 24. 12: 29.12: 209.1: 230. τάχεως, 145.2: 210.16. τάχος, 50.6; είς τάχος, 49. 17. ταχύς. διὰ ταχέων, 260.

τείνω, 37. 2: 219. 10: 257.2; - мона, 168.10: 169.3:170.5:211.4: 217.9: 243.2: 248.2: 256. 2. τείχος, 148. 11. текнаіронаі, 234. 5. τέκνου, 248. 12: 249. 11: 250.5: 251.6. τελειότερος, 221. 8: 227. I. τελειόω, 222.3: 266.11; -οῦμαι, 208. 2, 6, 12: 266. 8. τελείως, 115. 2: 169. 10: 269. 3. τέλεος, 261.15. τελευτάω, 14.2: 29.11: 72. 14: 73. 2: 99. 14: 201.13: 205.9: 220.11. τελέω, 62. 6; -λουμαι, 63.15: 215.11. τελικον αίτιον, causa finalis, 105.17: 106.13. τέλος, 87. 14: 219.6: 257.15. τέμνω, 36.3: 73.2: 115. Ι; -νομαι, 219.7. τένων, tendo, 20.2: 22. 4, 8: 23.6,12: 25.1,3: 34. 5: 53. 10: 191. 4: 202. 3, 6. τεσσαράκοντα, 246. 2. τέσσαρες, [ν. τέτταρες,] 7.8: 11.11: 15.13: 21.6: 22. 5: 27.3,9,14: 36.1: 45.8: 46.7: 61.6: 72.10: 73.15: 81.6: 82.2: 86.4: 102.4: 132.12 bis: 155. 6:177.9:178.9:194.13: 204.16: 212.3: 247.2. τέταρτος, 63.14: 72.2: 73.10: 86.18: 127.7: 161.18: 186.2: 193.10: 196. 2. τετραπλάσιος, 135. 7: 161. 11. τετράπλευρος, ΙΙΙ. 8: 132. 2. τετράπους, 1.5: 39.12: 199.8; -πουν ζώον, 1.5: 39. 16.

bus,) 178.7. τετράχως, 105.16. τέτταρες, [ν. τέσσαρες,] 7.6: 27.5,12,14: 94.1: 194. 7. τεχνάομαι, 18.8: 153.8. τέχνη, 4. 5. τέχνημα, 17.7: 195.4. τέως, 173. 8. τηλικοῦτος, 4.7: 197.6: 268. 11. τηνικαύτα, 271.8. τηρέω, 93. 9. τίθημι, 119. 1; -θεμαι, 166.2: 169.7: 217.5. ris, 43.3, et saepissime. τίτανος, 162. 14. τιτθός, 266. 3, 13, 14: 268.1: 269.5: 270.8: 272. 4. τιτράομαι, 135.13: 142. 14: 163.6. τμήμα, 86. 4. τοιγαρούν, 8.2: 103.6: 115.10: 152.6: 267.11. τοίνυν, 8.12: 29.2: 41. 158.7: 216.7: 218.7: 222.13: 224.3: 230.3: τοιόσδε, 138. 11. τοιούτος, 3.1: 8.4,11: 208.5.]. 10.2: 11.1: 14.4: 18.4: 79.15: 104.13: 112.6: 162.8,9: 169.1.4: 171. 12: 188.5: 199.13: 202. 5: 218.7: 220.8: 222.1: 243.1: 250.7: 257.15: τοίχος, 41.6. 252. 10. τόκος, 248. 3. τομεύς, dens incisor, 177. 8: 178.6. τόνος, 98.1: 182.11.

τετράρριζος, (de denti- τόπος, [v. ἔμπροσθεν,] 41.12: 58.3: 64.15: 76. 13: 82.1: 86.3: 103.5: 140.14: 143.1: 144.1: 151.10: 153.3,4: 181.6: 184.7: 185.5: 193.9; 204.16: 207.13: 217.1: 230. 5: 239. 14; ό ἄνω τόπ., 58. 8. τοσοῦτος, 4.6: 12.8: 13.4: 26.5: 100.3: 137. 9, 12: 208. 8: 230. 1: 264. 5; είς τοσούτον, 4. 4: 33.15: 118.7: 208. 10: 224.2: 226.11. τραγάω, 233. Ι. τράγος, 232.7 [v. Adn.]: 234. 4, 6. τράνα, 181.12 [v.Adn.]. τρανώτερος, 62. 2. τράπεζα, lobus jecoris, 81. 8. τράχηλος, collum, 83.8: 90.12:108.9:111.7: 114.4,6,13,14: 127.12, 14: 128. 8,11: 138.15, 17: 139.2: 140.17: 165. 8: 91.3: 133.8: 141.13: 8: 181.14, 16: 188.4: 199.9; τράχ. τῆς κύστεως, 85.6, 12, 14: 220. 11: 232.1: 235.7: 264.11. 260.3; τράχ. τῆς μήτρας, 209. 9 [v. Adn., et ad τραχύς, 178.5: 210.10, 23.5,10: 25.3: 27.12: 12; τρ. άρτηρία, trachea, 29.9: 32.5: 40.2,10: 102.9,15: 103.1: 104. 41.5: 42.12: 58.1: 60.6: 4: 106.11,14 [v. Adn.]: 107.3,11: 108.6: 114.7: 123.11: 133.9,10: 134. 115.4: 174.13: 175.6; 3: 150. 3 bis: 157.11: -χύτερος, 104.13:232.11. τραχύτης, 211.3. τρείς, 4.10: 11.5: 12. 12: 13.3,6: 15.12: 44. 3,8: 45.8: 46.11: 51.10: 259.13: 270.5: 271.13. 63.10: 104.9: 110.2: 111.3:125.1:130.9: токейя, 248.11: 251.6: 152.2: 184.5, 7: 194. 6, 13: 222. 14: 244. 3: 247. 2. τρέπομαι, 168.1: 226.3. τρέφω, 89.15: 126.3:

139.17: 222.2: 268.13;

9: 89.11: 94.12: 142.8: 215.3: 231.8: 241.10: 244.6: 251.3. τρημα, 159.2: 163.10, 13: 164.6: 214.12. τριάκοντα,63.1,4:246.1. τρίβω, 12. 1: 14. 10; -βομαι, 253. 3. τριγλώχιν, 99.2,3; τριγλώχινες ύμένες, valvulae tricuspides, 98.12 [v.Ad]. τρίμηνος, 216. 3. τρίπλευρος, 131.9,11. τρίρριζος, (de dentibus,) 178. 7. τρισκαιδέκατος, 87.11. τρίτος, 49.8: 51.13: 72.1:86.17:97.15: 110.4: 111.13: 161.17: 163.15: 173.6: 186.2: 211.12:214.18:223. 12; τρ. συζυγία, 73. 5, 13: 174.4,5: 179.9. τριχοειδής, 77.4: 224.8. τριχόομαι,180.5: 183.8. τριχωτός, 129. 15. τρόπις, 243. ΙΙ. τρόπος, 12.11: 15.11: 26. 14: 39. 16: 102. 3: 119.14: 120.3: 122.1: 153.5: 171.8: 184.16: 210.7: 212.2: 233.11: 243.1,13: 261.3. τροφή, 5.8: 37.12: 56. 14: 57.10: 61.8: 66.16: 67.3: 68.1: 72.2: 80.2: 83.2:96.6,15:99.7: 147.2: 152.5: 159.10: 176.2: 177.4: 213.7,11: 250.9: 262.7: 267.14: 268.11: 269.2: 270.1,4: 271. 8, 13. τροχαντήρ, trochanter, 53.4. τρύξ, 79. 6. τυγχάνω, 15.12: 45.1: 74.12: 139.13: 162.8: 176.9: 180.5: 184.11: 202.8: 233.9: 268.1. τύραννος, 162. 10.

-фонац, 54.5: 62.15: 63. num, 66.11: 67.4: 71.6. bis: 243.2: 248.2,5,8. τυφλόομαι, 164. 15. Y, 123. II. ύγιαίνω, 66. 5. ύγιης, 252.7,9. ύγραίνω, 254.7; -νομαι, 204. 15. ύγρὸς, 11. 14: 113. 4: 226.12: 231.2: 254.3; ύγρον, humor, 85. 11: 214. 1, 13, 18: 255. 4: 256.11: 257.4: 260.5, 10:261.9,14; (corporis,) 132.12:253.1; (cerebri,) 145. 2: 148. 16: 149. 6: 160.11; (oculi,) [v.] κρυσταλλοειδής, ὑελοειδής, ωοειδής,] 152.2,12: 158. 4: 163.14: 245.3; -póτερος, 63. 12: 246. 3: 265. 2, 6. ύγρότης, 86.5: 110.14: 164.11,13,15: 210. 8: 211. 3: 259. 6, 9, 12: 260. 14. ύδατώδης, 85.12: 260. 14; ύδ. περίττωμα, 80.8, 12:82.12:84.4. ύδωρ, 2.1: 112.4: 254. ύελοειδές ύγρον, humor vitreus oculi, 152. 3: 159. 8, 10. viòs, 239.6. υλη, materia, 99.7: 226. 9 bis, 14 bis. ύλικη ἄρχη, 227.4; ύλ. αιτιον, causa materialis, 105.17: 106.10. ύλώδης, 98. 14. ύμενόομαι, 242. 2. ύμενώδης, 112.14: 242. 5, 7; ύμ. σύνδεσμος, 18. 12: 38.10: 124.2: 202.2. ύμην, membrana, [v. aμνείος, εὔρωστος, περικάρδιος, περιόστειος, περιτόναιος, τριγλώχιν, ὑποζώννυμι,] 18. 2: 20. 2: 71. 11: 99.1: 112.12: 120.3,

ύμνος, 40. 9. ύοειδες όστοῦν, os hyoides, 122.8: 123.7,9 [v. Adn.]: 175. 15. ύπακούω, 32. 4. ύπαλείφω, 17.2: 107. 12: 119.10: 120.4,5: 157. I [v. Adn.]: 174. 11: 179.7. ύπάρχω, 10.10: 23.11: 34.2: 45.6: 123.10: 133. 15: 137.14: 165.4: 168. 11: 171.13: 199.6: 210. 12: 211.12: 218.3,7: 221.5:234.5:235.2: 262.9: 263.6,19: 264. 16: 265.7: 268.12. υπειμι, 72. Ι. ύπέρ, (cum gen.) 9. 5: 10.4: 90.14:120.7: 145.6; (cum acc.) 70. 13:90.10:164.10:267.0. ύπεράνω, 131.6: 183.12. ύπερβαίνω, 198. 11. ύπερβάλλω, 270. 2. ύπερβολή, 180. 3. ύπερέχω, 13.7. ύπερερείδομαι, 51.7. ύπερθαυμάζω, 129. 10. ύπερθεν, 128.8: 130.6: 131. 9. ύπέρκειμαι, 51.8 : 67.3, 11: 68.6: 69.1: 207.7. ύπερκινέομαι, 149. 10. ύπερκύπτω, 120. 17. ύπεροχή, 16.14: 221.9: 259. 16. ύπέρτατος, 144. Ι. ύπερφερής, 130.10: 132. I. ύπέρχομαι, 67. 8. ύπερῷα, palatum, 110. 12: 136.1: 143.9. ύπηρεσία, 5.8: 102.7: 267. 2. υπνος, 223. 6. ύπὸ, (cum gen.) 4.6,8: 14.6: 29.7: 30.13: 31.1: 33.5: 44.9: 55.11: 56. 5: 134.13: 142.3: 211. 15, 16: 60. 14: 62. 15: τυφλον, caecum intesti- 4: 225.10: 242.8,11,12 64.11: 66. 8, 9: 67. 5:

101. 2: 103.2,5,15,18: 104.17: 105.2,5,10,16: 108.6: 110.8,10: 112. 12: 116.6: 117.15: 121. 11: 129.3,4: 132.3,4 bis: 133.12 bis: 137.2: 140. 7, 16: 142. 3, 16: 148.13,15: 155.3 bis, 4: 158.3: 163.2: 167.11: 168.6: 172.10: 173.2,5: 176.11: 177.3,4: 182. 9 bis, 10: 184.3,5: 191. 5,6: 198.10: 202.3: 203.13: 210.8,15: 214. 1: 216.5: 217.8: 219. 9: 225.6, 7: 231.10: 234. 10, 11: 235. 3,6: 236.6: 241.10: 244.8: 245.10: 255.5,6: 268.5: 271.3; (cum dat.) 22.6; (cum acc.) 32.2 bis: 63. 11:108.5:138.2:211.4. ύποβαίνω, 46. 12. ύποβάλλομαι, 195. 13. ύπογάστριον, hypogastrium, 217.6: 267.5 [v. Adn.]. ύποδέχομαι, 28.13: 38. 7: 46.3: 47.12: 55.10: 68.12: 76.5: 100.4: 135.11: 201.8,12: 203. 6: 204.1; 211.6: 214.8, 11: 261.13: 262.5,10: 263.11: 266.11. ύποδοχεύς, 55. 15. ύποδοχή, 27.15: 46.5: 52.8: 58.1: 94.5: 179.6: 207.15:214.17:216.13. ύποδύομαι, 180.11. ύποζώννυμι. ὁ ὑπεζωκώς, membrana succingens, (vulgo pleura,) 119.9: 120.9 [v. Adn.]; ό ὑπεζ. ύμην, 119.8. ύποκάτω, 53.3: 229.5. ύπόκειμαι, 35.8: 37.8: 43.8: 44.6: 121.7: 134.

79.8 bis: 84.3: 90.6,7,

12,13,16: 94.10,14: 95.

13: 96.13: 97.3: 98.14:

68. 2: 72. 5, 7: 75. 14: 10: 207. 9, 11: 225. 11: 41. 4: 45. 8: 91. 1: 111. 261. 5. ύπολαμβάνω, 228. 3. ύπολείπομαι, 260.10. ύπόλοιπος, 21.3: 48.8: 117.9. ύπομένω, 66.10: 149.4. ύπόμνημα, 5. 7. ύποπιέζω, 105.8; -ζομαι, 148.14: 149. 5. ύποπίμελος, 77.8: 140.4. ύποσπαδιαίος, 219.5 [V. Adn.]. ύποστήριγμα, 94. 2. ύποστρέφω, 85. 16. ύποτάττω, 5. 7; -τάττομαι, 22. Ι2. ύποτείνομαι, 119. 8: 120. 3. ύποτίθεμαι, 228.1. ύπόφυσις, 25.Ι. ύποφύω, 22. 3. ύποχόνδριον, Ι2Ι.Ι: 267. 5 [v. Adn.]. ύποχωρέω, 76.11. ύποχώρησις τοῦ κενοῦ, 68.4: 90.1: 103.7. ΰπτιος, 11.14: 32.2,11: 40.4; ἐπὶ τὸ ὕπτ., 30.5, 15: 32.9: 34.11. йотатоѕ, 248.8: 261.12. ύστέρα, uterus, [v. Adn.] ad 207.9: 208.5,9: 209. 3, 9.] 207.13: 208.2,5: 213. 2, 4: 221. 2: 258. 11: 266.9, 12: 270.11: 271.9: 272.4. ύστερέω, 110.13. 124.5: 208.10: 209.3: 210.9: 211.3: 228.8: 229.1: 247.7: 260.7: 271. 11. ύφαίνω, 5. 5. ύφίσταμαι, 242.5. ύψηλὸς, 21.10:41.6: 140.13: 153.3; -λότεpos, 45.9: 84.13: 230.2; -λότατος, 132.10. ύψόομαι, 78. 16. φαίνω, 180, 6: 232. 8; 118. 12. 13: 156.11: 174.7: 196. - монан, 11. 10: 22. 10:

8,12:120.2,11:172.6: 173. 8 bis : 218. 7, 9: 260.8: 263.22: 266.3. φαιὸς, 162. 5. φακοειδής, (de ovariis,) 210.6. φάλαγξ, (digiti,) 45. 8. φανερός, 176.1. φαντάζομαι, 134.2: 173. 1: 184.12. φαντασία, 134.2: 184.6 [v. Adn.], 10. φανταστικόν, 184. 4 [v. Adn.]. φάρυγξ, δ, pharynx, 55. 11: 56.9,11,17: 128.5: 174.12: 175.4; larynx, 91.12 [v. Adn.],13: 92. 1: 102.2: 103.3: 108.5: 119.12: 136.1. φάσγανον, 26. 17. φασκία, 73. 15. фатијог, 177.7:179.4,5. φέρω, 182.11: 221.4; -ρομαι, 36.11: 82.16,17: 83. 13: 106. 10: 109. 4: 114.9: 116.8: 117. 4,7: 131.6: 171.10: 208.9: 212.10: 229.11: 230.4: 231.1: 258.10: 259.2: 261.2,7,17: 263. 2: 267. 4. φεύγω, 13. 5. φημί, 1. 4: 54.5: 75.6: 108.11: 129. 2: 133.6: 152.15:160.10:178.11: 185. 2: 203.9: 211.5: йотєроs, 62.7: 121.12: 221.8: 236.1: 239.4: 241.5: 252.3,12: 258. 4: 269.10. φθάνω, 178.12. φθέγγομαι, 113.9. φθορά, 266. 4. φιάλιον, 177.1[v. Adn.]. φιλάγαθος δημιουργία τοῦ 0., 50. 3: 65.15. φιλανθρωπία, 129. 10; φιλ. τοῦ Θ., 204. 4; ãφατος φιλ. τοῦ Θ., 64.5: φιλάνθρωπος, 154. 4; II.

φιλ. τοῦ Θ. δημιουργία, 214.15; δ φιλ. Θ. ήμων, 117. 13. φιλία, 264.3. φίλιος, 62. 9: 79. 8. φλέβιον, 68.11: 256.9. φλεβοτομία, 74. 14. φλεβώδης, 225.16: 229. 8; φλεβ. ἀρτηρία, vena pulmonalis, 102.15: 104. φλέγμα, pituita, 66. 8: 132.13.14: 253.2: 260.

φλεγματώδης, 239. 7 bis [v. Adn.].

φλεγμονή, inflammatio, 66. 2.

ώδης, κοίλος, μεσαραϊκός, ΙΙ: 134. 8: 150.1 [v. στελεχιαίος, 20. 8,13: 52. 10: 60.1: 241.3: 244.12: 263.17, 68. 5: 77.11: 78. 3, 4: 22: 266.6; ή φύσις, Να-80.15,17: 81.4: 83.15: tura, 4.5: 95.14: 195. 86.6: 87.6: 96.7: 126.2: 11: 263.17,22: 272.7. 139.3, 4,8,17: 212.2,5: 213.6: 215.3: 229.11: 114.3: 122.11: 124.5: 230. 4, 8, 12: 239. 11: 180. 2: 187.6: 224.6; 240.2: 244.2,6: 257.1 [v. Adn.]: 258.10: 261. 5: 267.4,8: 268.11: 269. 6: 271.3,10.

φοιτάω, 123. 4. polis, 70, 9.

фора, 57. 9: 100. 6: 103.16: 104.5: 109.9. φράζω, 63.6: 158.5. φρένες, diaphragma, 72. 5 [v. Adn., et Dietz ad Hipp. De M. Sacro, p. 183.]: 82.15: 90.14: 116.6: 120.7 bis, 8, 9, 10,13: 121.4: 267.9. φρενίτις, "phrenesis," (Cels. iii. 18.) 149. 8; 185.10 [v. Adn.]. φροντιστικός, 206. 1. φρουρά, 198.5.

50.8: 121.2,6: 197.9:

207.6 [v. Adn.]: 213.3;

φρουρίου, 184.14. φυλακή, 9.5: 17.9: 94.2. φυλάττω, 50.9: 52.3: 119.1: 149.13: 198.8: 260. 13; -тораг, 95.9: 21Q. I.

φυσάομαι, 242. 2,6 bis, 8: 245.6,11.

φυσική κίνησις, 103.13: 222.15: 223.6,15; -kai δυνάμεις, 61. 5 : 62. 2; -κὰ μόρια τοῦ σώμ., 3.4 [v. Adn.],6,10; -κà προβλήματα, 271.13.

φυσικώς κινείσθαι, 103.0 [v.Adn.],12:223.12,16. φύσις, [ν.θραυστός,] 12. 9: 24.10: 30.11: 52.4: φλέψ, vena, [v. άρτηρι- 59.6: 60.6: 97.12: 104. σφαγίτις,] Adn.]: 200. 3: 233. 5: φύω, 5.11: 7.4: 11.4. -онаг, 173.13: 178.11: 246.8: 259.10.

φωνέω, 92.9:105.14:

109. 7.

φωνή, 74.1: 106.1,3,6, 13: 108. 2, 7: 109.1,5: 110.9: 113.8: 114.1,12, 16: 115.2,8: 126.17: 128.3: 183.2: 232.11. φωνητικόν ὄργανον, (de pulmone,) 91.2: 115.3, 10; φων. ζῶον, (de homine,) 128.1. φωράομαι, 228.9.

φωτίζω, 153.4. χαίνω, 250.10; -νομαι, 180. 14.

χαλάομαι, 65. 13: 116. 12 bis: 118.8: 218.2. χαλαρός, 16.4: 38.10: φρουρέω, 15. 2: 18. 5: 217.9: 218.4.

χαλινός, 155.6. χάραξ, 121.1 bis, 2: -ρούμαι, 15.7: 17.12. | 154. 8.

χαρίζομαι, 4. 16: 157. 11: 180. 2.

χάρις, 23.7: 40.10: 96. 6,8: 150.4: 165.6: 183. 1: 204.3: 218.3: 221.1: 256. 7.

χάσκω, 253. 8. χάσμη, 180.13.

χαῦνος, 79.12: 263.18: 265.6; -νότερος, 37.10: 132. I.

χείλος, labium, 175.3:

179. 15.

χείρ, [ν. ἄκρος, ὅλος, ξύμπας, summa manus, 5. 3,5,9: 6.11: 8.12: 11.15: 12.2: 20.2: 21.10: 22. 2,3: 25.4,14: 30.6: 35. 12: 40.1,7,16: 42.4,6: 43.8,9: 44.4: 82.4: 83.6: 95.1: 105.10: 148.15: 154.2: 197.12: 199.11, 14: 219.11: 246.7: 247. 8: 248.5; tota manus, 3.7,16: 4.1[v.Adn.]: 34. 2: 35.1,2,3: 38.12: 54.2. χειρόπλαστος, 25. 2 [ν. Adn.].

χείρων, 14. 11. χιτών, tunica, [v. ἀλλαντοειδής, άμνείος, άμφιβληστροειδής, άραχνοειδής, έλυτροειδής, κερατοειδής, λευκός, νευρώδης, περικάρδιος, περικράνιος, περιόστειος, περιτόναιος, ραγοειδής, χωρίον,] 57.2: 59. 13,14: 66.3,4: 69.5,14: 71.1: 106.12: 107.12, 15: 115.7: 155.1: 158. 3,4: 160.2,3: 161.9,16: 164.9: 174.11: 210.9: 211.11: 214.6, 16, 18: 262. 8.

χλιαίνομαι, 146. 11. χλιαρός, 103.18: 147.1. χολή, [ν. μέλας, ξανθός,] bilis, 253. 2 [v. Adn.]. χοληδόχος κύστις, vesica fellis, 67.14: 78.17. χολώδης, 239. 5 bis [v. Adn.]; χολ. χυμός, 67.

13; χολ. περίττωμα, 67. 15,16: 79.1. χόνδρος, cartilago, [v. άκατονόμαστος, άρυταινοειδής, θυρεοειδής,] 17.2.3: 18.11: 73.2,6,9: 93.5: 107.6,9: 108.9: 110.5: 111.4,6: 112.5,8: 114. 15: 117.12: 118.4,14, 15: 119.3: 120.16: 121. 3:123.8:147.5,6,14,16: 148.7,10: 149.3: 207.5. χουδρώδης, 182.14, 16; χονδρ. σῶμα, 106. 16: 110.1; χονδρ. σύνδεσμος, 204. 5. χορηγέω, 83. 2: 94.11: 125.4: 144.6: 151.1,13: 167.9: 173.14: 174.2: 175.1: 179.8; -γοῦμαι, 141.2: 160.11: 175.13. xoûs, 2.6. χράομαι, 6.5: 94.1: 112. 3: 118.6: 218.6: 220.3. χρεία, 3.13: 4.9,17 [ν. Adn.]: 5.2: 8.11: 12.2: 18. 3: 26.6: 49. 8: 59. 10: 71.11: 88.5: 91.3,5: 93.7: 104.14: 122.6,9: 126.12: 135.13: 147.6: 193.2,8:196.4:197.1,8: 218.12: 259.7: 263.5: 272. 3. χρειώδης, 49.4: 129.12: 184. 15. χρεών, 186.4. χρή, 7.5: 13.7,9,12: 15.4: 22.3: 23.7: 24.3: 28.11,12: 30.11: 33.8: 49.15: 62.2: 74.5: 96.9: 153. 18: 165. 10: 188. 10,14: 195.10: 209.11: 218.9: 259.16: 262.14: 267.12:271.8. χρήσιμος, 11.8: 33.10: 80.4: 118.2: 153.17: 219. 2; -μώτερος, 34.1. χρησις, 259. 11. χρηστότατος, 208. 3. χρίομαι, 162. 14. χροιά, 162. 2: 193. 3: 224.7: 226.1: 240.9.

χρονίζω, 67.4: 162.14. 138.9.11: 139.11. χρόνος, 4.6: 61.12 bis: 62.7:63.13,16:74.9: 76.16: 84.9: 99.1: 113. 6: 133.7: 146.4: 179.1: 228.8: 235.11: 241.9: 242.11: 246.5: 247.1: 248.3: 253.10: 268.3: 269.1. χρώμα,151.15:162.4,5. χυλοποιέω, 55.10: 59.3; -οῦμαι, 64.8: 75.14. χυλοποίησις, 87.1. χυλòs, chylus, aut chymus, 55.9:64.10,14: 65.1: 67.5,9: 68.4,13: 76. 4 [v. Adn.], 10, 12: 78.9,12. χυμός, humor, [ν. μελαγχολικός, χολώδης,] 17.4: 74.7: 75.4: 79.14,17: 259. 10. χώνη, 135.11[v. Adn.], 13, 14. χώρα, [ν. κενὸς,] 22.7: 33.8: 35.5: 36.6: 49.11: 51.14: 52.7: 58.6: 59. 14: 101.11: 114.9: 116. 13: 123.12,13: 124.3: 154.7: 159.3: 164.1: 167.6: 269.4. χωρέω, 70.6,9: 238.4: 248.9: 249.9: 254.8,11: 255.1: 257.6. χώρησις, 134.14. χωρίζω, 93.6; -ζομαι, 142.4,14: 206.16. χωρίον, chorion, 36.10: 42.9:120.7:137.13: 169. 1: 206. 8: 211. 11 [v. Adn., et ad 215.4.]: 212.1: 220.4: 249.10: 258.9: 265.16: 267.10; χωρ. χιτών, 214.18. χωρίς, 10. 11: 61. 13: 84.14: 89.4: 109.4: 128.3: 188.8: 191.8: 223. 3. χωροειδής μηνιγέ, pia mater cerebri, 137. 13 128.7: 198.6: 199.3,9: [v. Adn.]: 138.10; χωρ. 200.8: 201.2: 202.1:

πλέγμα, plexus choroides, 244. 10.

Walis, 45. 11. ψάλλω, 104.15: 105.4. ψαύω, 199. 7. ψαφαρὸς, (de testibus,) 224. 7 [v. Adn.]. ψηγμα, 156.7. ψηλαφέω, 185. 4. ψιλώς, 172.6. ψίξ, III. I. ψόφος, 109. 5, 6. ψύξις, 145.7: 160.9: 182. Q. ψυχή ζώσα, 1.4: 2.1,8; ή ψυχή, " anima" philosoph., [v. ὑγεμονικὸς,] 2. 10 bis: 106.4: 197.11: 240. 11; ψυχή λογική, 189. 7. ψυχική δύναμις, 20.12; (cf. Erm. p. 59. l. 5.;) ψυχικόν ὄργανον, 103.4 [v. Adn.]; ψυχικον πνεῦµа, 140.10,16: 141.13: 142.6: 144.7: 146.14: 147.2: 151.14: 167.10: 184.5; ψυχικά μόρια τοῦ σώμ., 3. 4 [v. Adn.], 5, ψυχρός, 121.10: 144. 16: 226.12: 241.8,10: 254.3; -ρότερος, 221.9: 222.9: 226.11: 235.1: 262.4: 265.7; -ρότατος, 24. 6. ψύχω, 89. 14. ωδε,71.5:97.8:272.10. ώδί πως, 33. 2. $\dot{\omega}\theta\dot{\epsilon}\omega$, 57. 12 : 64. 3 : 269.8; -θοῦμαι, 64.10: 76.2: 118.1. ώκεανὸς, 108. 12. ώμοπλάτη, scapula, 38. 8: 95.1: 105.7: 117.8: 123.1: 196.14[v.Adn.]: 197.4,8: 198.1,3,8,12: 199.2: 200.11,13: 201. 1, 4, 6. ωμος, 36. 10: 83. 6:

152. 3 [v. Adn., et ad 9: 262. 4, 11. 163. 14.]. ώòν, 163.14. 270. 9. ώs, 6.11: 14.5: 42.11, 12: 43.6: 52.13: 57.9 14. bis: 63.11: 65.10: 66. 13: 135.11,14: 137.2,8: 135.2: 139.10: 140.6: ωψ, 39.8: 130. 4.

ωοειδής, 224. 10; ωοει- 138.7: 139.2,13: 140.7, 144. 2: 145. 5: 154. δές ύγρον, oculi humor 15: 151.10: 156.7: 166. 8: 155. 5: 156. 12: aqueus, (" ovi albo si- 6: 172.5,10: 183.2: 203. milis," Cels.vii. 7. § 13.) 6: 209.12: 210.2: 259. ώσαύτως, 6.6: 20.4: 28. 9: 69. 11: 127. 3: бра, 170. 2: 266. 8: 137.10: 138.15: 181. 17: 222. 9: 225. 15: 236. 3: 239. 12: 264. ωσπερ, 7. 3, 6: 10.11: 10: 73.14: 79. 3, 7, 8: 16. 1: 18. 1, 2: 34.11: 90.13,17: 93.10: 95.15: 39.10: 40.16: 42.3: 98.5: 99.7: 100.3: 110. 59.8: 60.4: 61.5: 64.1: 15: 111. 12: 114. 11: 66. 15: 71. 10: 81. 12: 116.12: 120.1: 127.1,2: 83.14: 93.13: 99.12: 128.15:129.1,12:130.8, 101.2,9: 105.9: 126.2: ἀφελιμώτατος, 206. 2.

161.3,10: 163.6: 164. 12: 176.4: 181.11: 193. 13,15: 199.11: 205.16: 219.10: 242.4: 243.10: 246.5:251.7:253.4: 254.2: 260.11: 265.1. ώστε, 7.1: 28.14: 29. 13: 37.8,12: 64.3: 67. 9:115.3,14:116.8: 119.1: 147.10: 149.12: 226.14: 259.6: 260.7: 263.22: 264.14: 265. ώφέλεια, 51. 4. ώφελέομαι, 235.7.

ADDENDA ET EMENDANDA.

άμαλδύνομαι. v. Adn. άμβλωθρίδιον. v. Adn. άποπατέω. v. Adn. άρυστήρ. v. Adn. γευστικόν ὄργανον, (de lingua,) 175.13. γλήνη, 201. 9. yόνος, v. Adn. ad 237. 12. δίμηνα] lege, δίμηνος. δυνάμει, potestate, v. Adn. ad 240. I. έδρα, anus, 217.5 [v. Adn.]: 220.5,10. έκτη συζυγία, 114.2: 175.7. έπιδερματίς. v. Adn. έπισημαίνω. v. Adn. ad 234. 4. καιρός. v. Adn. ad 253. 8. καμπύλος. v. Adn. non ad 183.6., sed ad 155.9. κοίλος, 42. 7. λαγνεύω. v. Adn. ad 225. 4.

μίσγομαι. v. Adn. ad 241. 2. νευρον, ligamentum, 244. 12. ονειρώττω. v. Adn. ονομάζω, 135. 10. ὄργανον. V. γευστικός. ὄρχις, testiculus, v. Adn. ad 224. I; foeminae ovarium, v. Adn. ad 210. 2. ovs, cordis auricula, 101. 5: 102. 9. παιδίον. v. Adn. ad 245. 12. παχύς, 226. 8. πηροῦμαι. v. Adn. ad 252. 2. σικυηλάτης] lege, σικυήλατον, etv. Ad. σίκυος. v. Adn. σκαρίζω. v. Adn. σομφός. v. Adn. ad 224. 7. σπληνώδης. v. Adn. σωλήναιον. v. Adn. τάσσομαι. dele 170. 5., et v. Adn.

INDEX RERUM.

Numerus paginam designat.

ABDOMINE, (de,) 56-87; abdominis musculorum quatuor paria, 72 sq.

Abortus futuri signa a mammarum extenuatione, 258, 271; abortum ex uteri acetabulis muci plenis nonnunquam oriri, 216.

Acetabula ad femorum capita accipienda, 203; acetabula, sive cotyledones, 215.

Acromii formatio et usus, 198. Acrorrhinion (ἀκρορρίνιον,) quid, 148.

Aëris externi plurimum in pulmones, reliquum in cerebrum ire, 142; partem crassiorem retro exire, tenuiorem ad alendum spiritum animalem manere, 146; aërem cor refrigerare, 91.

Allantoides membrana, 211, 214, 215.

Amnion membrana, 211, 214.

Ancon(ἀγκῶν,) Hippocratiquid, 31.
Animae essentia, 2; animae principatus ubi, 184, 185; animae promptuarium, sc. cor, 197; animam rationalem in cerebro, tanquam in agro quodam, consitam esse, 189.

Animalia omnia Dei dicto creata esse. 1.

Aortae origo et functio, 97.

Arterias e corde pulsatricem vim haurire, 20; arteriarum similem esse motum cum corde, 103.

Arteria aspera. [v. Trachea.]

Arteria grandis. [v. Aorta.]
Arteriae pulmonalis origo et functio, 96, 102.

Arteria venosa. [v. Vena pulmo-nalis.]

Articuli in digitis, 13-19.

Arytaena (ἀρύταινα,) quid sit, 112. Astragali dearticulatio, 47; positus, 48.

Auditum qui nervi efficiant, 183. Auricularum cordis functio, 99. Aurium descriptio, 182, 183.

Blennas (βλέννας,) veteres cerebri sordes dixerunt, 143.

Brachiale. [v. Carpus.]

Bronchia quid sint, 106; bronchiorum descriptio, 107.

Caeci intestini positus, nomen, et functio, 66.

Calcanei forma, 47.

Caloris in homine fontem cor esse, 89.

Calvariae descriptio, 129—133; calvariae ossa sex esse, 129; calvaria quare pluribus suturis coagmentetur, 132.

CAPITE, (de,) 128—186; caput a cerebro formari, 129; cerebri domum esse, 127, 140; quomodo cum vertebris prima et secunda committatur, 190; quomodo undique firmetur, 181; capita suturis carentia morbis esse exposita, 133; capitis positus, forma, et magnitudo, 128; capitis et cervicis justa inter se magnitudo, ibid.; capitis

artus firmitudo, et unde oriatur,

Carnis usus, 12; in digitis, 11.

Carpus, 26 sq.; carpus quare ex tot ossiculis fuerit contextus, 26, 27; carpi ossa quare intra sima, extra gibba sint, 28; carpi duplicem esse dearticulationem, 29.

Cartilaginis usus, 17; cartilagines laryngis, 111, 112; cartilaginis ensiformis positus et usus, 118.

Causam cujusvis rei quadriparti-

tam esse, 105, 106.

Cerebrum per nervos voluntarium motum sensumque diffundere, 20, 125, 140; nervorum esse fontem, 133; mollius esse in priore parte, durius in posteriore, 134; in capite, tanquam domo, sedere, sensibus, tanquam satellitibus, stipatum, 144; cur in altissima corporis parte, 140, 143, 144; cerebri substantia, 140; quare nervis mollior, 133, 134; membranae, 135, 137; excrementa per duos meatus in os descendere, 143; tres ventriculos trium spiritus animalis functionum sedem esse, 184.

Cervicem capitis essefulcrum, 127;

cervicis positus, 128.

Chorii positus, 211; usus et nomen, 215; duas esse arterias et duas venas, [v.Adn.ad 211.11.]212.

Chylus quo feratur, 76.

Chymum in intestina propelli, 64; chymi distributio, 76.

Cibi quomodo in ventriculum descendant, 56.

Ciliorum positus et usus, 156.

Clasis (κλάσις,) quid, 155.

Claviculae positus et usus, 200; quare non directa a sterno ad scapulam producatur, 201.

Cogitationis sedes, 184. Coli intestini positus, 66.

Concha (κόγχος,) quid, 155.

Cor per arterias largiri vim pulsatricem, 20; et vitalitatem, 125; cor caloris esse fontem, 89; cordis descriptio, 95 sq.; motum duplicem esse, 91; et naturalem, 103; positus, 92, 93; figura et positus, 95;

ventriculum dextrum sanguinem continere, sinistrum, spiritum, 96; substantia et fibrae, 97; fibrarum quare tanta firmitas, et varietas, 98; auricularum functio, 99; cordis causa omnia instrumenta respirationis facta esse, 89, 91.

Cornea oculi, 161.

Coronalis sutura, 130.

Corpore in nostro nihil esse ignavum, 4; corpus animalis gubernare cerebrum, cor, et jecur, 125.

Costas esse ab utroque latere duodecim, 115; costarum spuriarum descriptio et usus, 117, 118.

Cotyledones uteri quid, 215.

Coxae positus, figura, usus, 202 sq. Cruribus, (de,) 38—53; crus ambulatus organum, 203; cruris musculi, 205.

Cubitus. [v. Ulna.]

Cutis manuum descriptio, 23 sq.; cutis faciei cujusmodi, 183.

Cylinder (κύλωδρος,) quid, 107.

DEI sapientiam in manu fabricanda nondum totam inventam,

DEI potentia honitas sapien-

4; DEI potentia, bonitas, sapientia, 129; DEI auxilium invocatur, 39; et grate memoratur, 87, 272.

Dentium ordines duo, 177; usus, diversitas, ac numerus, *ibid.*; dentes unde sensum trahant, 179.

Dextras corporis partes sinistris calidiores, 231; et fortiores, 233.

Diaphragmatis positus, usus, et forma, 60, 119, 120.

Difflatio. [v. Perspiratio insensibilis.]

Digestio in jecore quae fiat, 75.

Digiti, 7—20; digiti manus quare non in recta linea collocati, 7; quare molles, et unguibus muniti, ibid.; digitorum ossa quare facta, 10; quare tria et inequalia, 11; digiti quare carne tecti, ibid.; eorum articuli quare tres, 12; posteriores quare prioribus minores, 13; quare formae pyramidalis, ibid.; quare rotundi, 14; quare extrinsecus convexi, non item intrinsecus, ibid.; neque a lateribus, 15; quomodo coagmentati, ibid.; quomodo carti-

lagine tecti, et synovia uncti, 17; quomodo ligamentis connexi, ibid.; digitos pedum manuum digitis respondere, 44.

Dissecandum, hortatio ad, 123,

191, 202.

Dorsi vertebras a medulla spinali formari, 129.

Duodeni positus et nomen, 68.

Durae matris usus, 136; dura mater quare recta habeat foramina, non tortuosa, 146.

Epididymides quare inter testes et vasa spermatica positae sint, 263; in foeminis quare non evidentes sint ac sensiles, 264.

Epiglottidis descriptio, 110; et

functio, 109.

Eunuchi quot habeant dentes, 178; unde steriles sint, 225, 255; quosdam tamen semen excernere, 256.

Excrementorum genera quatuor,

Exspiratio quae, 103, 104.

Fascia palmaris, 22.

Femur quare in priora et extrinseca curvatum sit, 52; femoris magnitudo, et figura, 51; trochanteres, 53; musculi, 205; caput in quatuor loca exilire posse, 204.

Fibrae in cordis substantia, 97; et ventriculi, 69; fibrae (vulgo lobi,) jecoris, 81; et pulmonis, 102.

Fibulae positus, et usus, 48 sq.

Flavae bilis curatio, 74.

Foeminae quot habeant dentes, 179; in coitu quomodo voluptate afficiantur, 253; foeminas in sinistro uteri sinu concipi, 200; et quare, 235; foemina aut mas quare generetur, 236 sq.; intra quot dies formetur, 63, 246; et moveat, 63,

Foetus in utero formatio, 62 sq.; quando movere incipiat, 63, 247; per novem menses in utero retineri, ibid.; deinde decimo mense expelli, 64; foetus, ad foetumque pertinentium declaratio, 210 sq.; foetus sudor, 211; foetus sitne mas an foemina primo tempore non posse dignosci, 228; ejus

membranae quomodo formentur, 242; quomodo caro, 243; quae corporis partes primo formentur, ibid.; quomodo in utero jaceat, 247; quomodo prodeat, 248; quare patri aut matri magis sit similis, 249; quare imbecillus ex parentibus robustis gignatur, 250; foetum amplum in utero spatium postulare, 251.

Frontis descriptio, 183.

Functiones tres ab animali spiritu procedere, imaginationem, memoriam, et cogitationem, earumque sedes, 184.

Gemelli unde nascantur, 257.

GENITALIBUS, (de,) 207-272; genitales partes pudenda dici, 216; omnes quae viris insunt, easdem (licet minores,) mulieres habere. 221, 222; dextras marium, sinistras foeminarum esse feraces, 232.

Graviditas in utero quomodo fiat,

210 sq.

Gula. [v. Oesophagus.]

Guttam aut micam in larvngem illapsam periculum inferre, 110.

Herophili infundibulum, 135.

Hominem solum ipsa Dei manu creatum esse, 2; ex anima et corpore constare, ibid., 240; solum bipedem esse atque erectum, et quare, 39, 40.

Humeri quare simae partes introrsum, gibbae vero extrorsum sint, 35; humeri quatuor esse musculos, 36; humerus quare cubito major sit, 37; quare ex osse uno constet, 38; quare costas non attingat, 199; humeri superius caput quare rotundum sit, ipsum recipiens sinus modice cavus, 201.

Humores in corpore quatuor, 132, 253; in oculo tres, 152; humor crystalloides, 159, 163; vitreus, 159.

Hypospadiaei (ὑποσπαδιαῖοι,) qui dicantur, 219.

Imaginationis sedes, 184.

Infanti alimoniam omnem et vitam per umbilicum suggeri, 213; infantem per umbilicum nutriri docetur exemplo, 213, 214.

Inspiratio quid, 103.

Intestinorum numerus, positus, et substantia, 65 sq.; intestina quare duas habeant tunicas, 66; intestinorum ordo, 71; intestinum, ab acriori succo vulneratum, grave inferre periculum, 75; intestinum tenuius quare in plures orbes implicitum sit, 67; intestinorum crassorum materia, situs, functio, 65.

Jecur per venas nutritoriam vim diffundere, 20, 126; ex venis et arteriis constare, nervo etiam participare, 80; jecoris forma, 82; ejus substantia, lobi, et operatio, 81.

Jejuni intestini positus, 67; et nomen, 68.

Jugulares venae, 139. Jugulum. [v. Clavicula.]

Lac mensium germanum esse, 269. Lacrymae quomodo fiant, 160.

Lactatio et menstrua cur non simul esse possint, 268.

Lambdalem suturam occipitium circumscribere, 130.

Laryngis cartilagines, 110.

Lienis functio, color, et substantia, 79.

Ligamentum teres, 204; liga-

mentum capsulare, ibid.

Linguam locutionis gustatusque instrumentum esse, 175; linguae materia, magnitudo, figura, functio, et origo, *ibid*.

Lingula gutturalis quid, 112.

Mammas et cor se mutuo calore fovere, 121; mammas cordi praesidio esse, *ibid.*; mammarum cum utero consensus, 266; et quomodo fiat, 267.

Manibus, (de,) (i. e. de toto eo quod a scapulis dependet,) 5—38; manus summa, 5—25; manus summae quare multifidae, 5; quare binae, et aequales, 6; quare in se inclinatae, 7; manuum summarum munera, 5; manum totam per ulnam extendi flectique, per radium pronam et supinam fieri, 25, 30; manum totam ex humero, cubito, et summa manu constare, 4.

Mares in dextro, foeminas in si-

nistro uteri sinu generari, 209; et quare, 235; marem in utero citius movere incipere quam foemina, 63; mas aut foemina quare generetur, 236 sq.; mas intra quot dies formetur, 63, 245; et moveat, 63, 247.

Maxillas utrosque dentium ordines continere, 177; maxillarum positus et situs, 176; maxillae inferioris symphysis et processus,

180.

Meatus urinarii, (vulgo ureteres,) 85; meatus auditorius, 182.

Medullam spinalem e cerebro oriri, et per nervos vim animalem diffundere, 20; medulla spinalis quare cerebro durior, 141; ejus origo, cursus, substantia, 189; ex ea multos nervos oriri, ibid.

Membra alia corporis animalia esse, alia naturalia, 3; quaedam vitae causa creata esse, quaedam

melioris vitae, ibid.

Membrana localis. [v. Chorion.]
Membranas tres circum foetum
formari, 211; et quomodo, 242.

Memoriae sedes, 184.

Mensium suppressionem periculosam, 254; menses et lactatio quare non simul esse possint, 268.

Mesentericarum venarum descriptio, 76.

Mesenterii forma, materia, et nomina, 77.

Metacarpium quare ex quatuor ossibus constet, 27.

Metatarsium metacarpio respondere, 44; métatarsium quinque ex ossibus constare, 46.

Metopon (μέτωπον,) 183.

Morbi e vitiato cerebro nascentes, 185; quidam quare haereditarii, 239.

Motum omnem fieri per musculos, 165, 166, 188, 191; motus tria esse genera, 222; motum per duros nervos cerebrum suppeditare, 140.

Mulierem, quia viro frigidior, non ideo imperfectiorem esse, 221; mulieri uterum gerenti, si mammae

gracilescant, abortum fieri, 258, 271; mulieri ventrem gerenti, lac ex mammis multum emanans cur foetum infirmet, 270, 271.

Musculi abdominis, 72; musculos guttur claudentes ex osse hyoide oriri, 122; musculorum in humero et ulna descriptio, 36; musc. dorsalium positus, usus, et nomen, 193; musc. cremaster, 225; musc. temporalis, 177, 181; musc. masseter, 177; musc. intercostales, 105, 117.

Myxoteres cartilagines quae, et quis earum usus, 147.

Nares, poetis Thalami, 148.

Nasum cerebri purgamenta educere, 143; nasi ossa, 147; cartilagines laterales, *ibid.*; cartilago septi, *ibid.*; nasi partium nomina, 148; nasus quare sit partim osseus, partim cartilaginosus, *ibid.*; nasi extremo quare cartilago addita sit, 149; nasi alas dilatare saepe necesse esse, *ibid.*; nasus quare tali figura formatus sit, 150.

Nates quomodo formentur, 206. Nervorum naturam duplicem esse, 140; nervos e cerebro et medulla spinali animalem vim haurire, 20, 189; nervos molles sensum, duros motum suppeditare, 140; nervorum primum par, seu nervus olfactorius, 144, 151; nervus opticus, 151; nervi optici origo, 158; nervorum secundum (vulgo tertium,) par, 167; nervorum tertium (vulgo quintum,) par, 174, 179; nervorum quintum (vulgo septimum,) par, 183; nervorum recurrentium functio, et nomen, 113 sq.; nervorum sextum (vulgo octavum,) par, 114, 175.

Nihil esse in nostro corpore ignavum, 4.

Nutritio quomodo fiat, et per quae instrumenta, 86, 87.

Nutritoria omnia instrumenta parvo nervo donata esse, 74.

Occipitis forma et substantia, 131. Oculi quare mobiles, et bini, 165; quomodo vallentur, 154; oculorum descriptio, 152 sq.; motus sex, 166; figura, situs, et numerus, 153; musculos esse sex, 166; tunicarum ordo, 161; tres esse humores, 152; oculis qui colores jucundi, 162; unde varii fiant colores, 164; oculi glauci cur cito occaecentur, ibid.

Oesophagi materia, 57; oesophagi tunicae, 69; oesophagum et tracheam communi tunica committi, 107.

Omenti natura, 59.

Ossa quare dura, densa, et non medullosa, 19; ossa quae majora quae minora esse conveniat, 37; ossa temporum, 131; os occipitis, ibid.; os frontis, ibid.; ossium in cruribus descriptio, 48; ossium supercilia quare imparia, 18; ossium in pede situs, ordo, ac motus, 45 sq.; ossis hyoidis descriptio, 122 sq.; ossis ethmoidis functio et nomina, 145; ossa spongiosa, 147; ossa parietalia, 132; ossa innominata, 202; os ilii, 203; os ischii, ibid.; ossa pubis, 207; ossis sacri positus et usus, 193, 202; os sacram quare omnibus vertebris robustius, 196.

Ovariorum descriptio, 210. Palma. [v. Metacarpium.] Palmaris fascia, 22.

Palpebrae, 154; palpebras et supercilia quare duo musculi claudant, unus tantum aperiat, 155; palpebrarum nomina, *ibid.*; palpebras membranas vestire, et pilos etiam a sudore defendere, 156,

Partium usus, ignoratis functionibus, inveniri non posse, 4.

Patellae positus et usus, 50.

Pectus. [v. Thorax.]

Pedis descriptio, 41 sq.; pedes quare lati, oblongi, et multifidi, 41; quare inferius cavi, superius convexi, 42; pedibus quare non sit pollex, 43.

Pelvis, 207.

Penis descriptio, et materia, 217; quomodo moveatur, 223.

Pericardii figura et situs, 99; et

substantia, 100.

Pericranii formatio, 138.

Peritonaei positus, et usus, 71,

Perspiratio insensibilis quid, 104. Piae matris usus, substantia, et nomina, 136, 137, 139.

Pinealis glandula, 139.

Placenta. [v. Chorion, et Adn. ad 211. 11.]

Planta. [v. Metatarsium.]

Platysmatis myoidis descriptio, 176.

Pleurae positus, 119, 120.

Plexus choroidis formatio, et nomina, 138, 139.

Pollex quare desit pedibus, 43. Portarum jecoris nomen, 76.

Postbrachiale. [v. Metacarpium.] Praeputium in muliere ornamenti causa, in viro etiam necessitatis, 220.

Processibus in omnibus os quod ingreditur, gibbum esse oportere, quod autem recipit, cavum, 28.

Processus dentatus, 191.

Pubis ossa, 207.

Pudenda bina esse, 216; pudendi muliebris labia, 220.

Pueros integros ex hominibus mutilis nasci, 252; pueri unde steriles sint, 256.

Pulmonis artificium, 101 sq.; pulmonem cordis refrigerandi causa creatum esse, 89; pulmonis positus, 91; pulmonem non per se, sed per motum thoracis cieri, 89; pulmonem esse vocale simul et spirabile instrumentum, 91; pulmonem quatuor ejus lobis cor praecingere, 93; pulmonis lobi quinti usus, forma, et positus, 94; pulmonis substantia et vasa, 101; ejus lobi, 102; pulmoni motum esse neque naturalem neque voluntarium, 103.

Pylori positus, natura, et functio, 60.

Radius, 30 sq.; per radium totam manum pronam et supinam fieri, 25, 30, 31; radius quare ulnae superjaceat, 33.

Rationalem animam in cerebro sitam esse, 189.

Recti intestini positus, 65, 207; rectum quare ceteris intestinis valentius, 70.

Renum descriptio, 84.

Respiratio quid, 104; respirationis tres esse species, 104 sq., 116 sq.; respirationem cordis causa fieri, 89, 91.

Reticularis textura. [v. Plexus

choroides.]

Retina, 164. [v. Adn. ad 164. 7.] Retorta palpebra quid sit, 155.

Sanguini et semini eandem esse substantiam, 240; sanguis in venis diu morans cur albescat, 262; sanguinis partium distributio, 78 sq.

Scapulae forma, 38; scapularum usus duo, 107.

Scrotum, 225.

Scybalum (σκύβαλον,) quid, 76.

Sedes quam convenienter inventa, 206.

Semen maris in uterum primum attrahi, deinde cum muliebri misceri et alterari, deinde, si mas fuerit, diebus triginta humanam speciem assumere, si foemina, duobus et quadraginta, 62 sq.; semen muliebre masculino infirmius et frigidius, 222; hoc formae magis quam materiae, illud materiae magis quam formae rationem habere, 226; semen maris aut foeminae solius imperfectum, 227; seminis species, 236 sq.; semini et sanguini eandem esse substantiam, 240; semen in conceptione quid fiat, 241 sq.; semen e toto corpore secerni, 252; seminis emissiones per somnum unde fiant, 255; seminis essentia, 260; seminis generatio quomodo fiat, 261; seminis ejaculatio quomodo fiat, 262 sq.

Sensum per molles nervos cerebrum suppeditare, 140.

Septum narium, poetis columna, seu columella, 147.

Sinistras corporis partes dextris frigidiores, 231 sq.; et infirmiores, 233.

Sinus cordis, (vulgo ventriculi,) 96.

Spadones quare generare non possint, 219; quomodo sanentur, ibid. Sphincteris musculi nomen, et

functio, 65.

SPINA, (de,) 188 - 206; spina quare ex tot ossiculis constet, 194. Spinalis medulla. [v. Med. spin.] Spiratio. [v. Respiratio.]

Spiritus cordis incola, 95; spiritus quomodo emittatur, 109; spiritus animalis sedes, 141; nutrimentum, 142; functiones, 184.

Statura hominis quare sit erecta, 40.

Sternum os, 90, 200, 201.

Stolides (στολίδες,) quid sint, 184. Superciliorum positus et usus, 157. Supergeminale. [v. Epididymis.] Surae musculi, 205. [v. Fibula.] Suspirium quomodo fiat, 109.

Suturae capitis, (coronalis, lambdalis, sagittalis, squamosae.) 130, 131.

Synoviae usus, 17.

Talus. [v. Astragalus.]

Tarsum carpo respondere, 44; tarsi ossa quomodo inter se collocentur, 46.

Tendonis manuum subcutanei de-

scriptio, 22.

Testium materia et forma, 224; testes viriles foemineis (sc. ovariis,) majores, ibid.; itemque humidiores et molliores, 265; testem sinistrum sanguinem impurum recipere, 231; dextro frigidiorem esse, 232; et infirmiorem, 233.

Thenar (θέναρ,) quid sit, 21.

THORACE, (de,) 89-124; thoracis limites, 90; thoracem spiritus esse instrumentum, ibid.; thoracis cavum pulmonem implere, 91; thoracem a mediastino in duas partes dividi, 93; thoraci motum esse voluntarium, 90, 103; thorax quomodo distendatur, 115.

Thymus glandula quid, 94.

Tibiae figura et positus, 48; tibia et fibula quomodo annectantur, 48; tibiae magnitudo, 49.

Tormina quando mortifera, 75. Tracheae nomina et descriptio, 106 sq.

Transversum septum. [v. Diaphragma.

Tricuspidum valvularum functio,

98; et nomen, 99.

Tunicae ventriculi et intestinorum, 69; tunica albuginea oculi, 159; tunica conjunctiva, 161; tunicarum oculi ordo, ibid.; tunica choroides. 162; tunica vaginalis, 225.

Ulnae descriptio, 30 sq.; ulna quare recta sit, 30; per ulnam manum totam extendi flectique, 25, 30; ulna quare ex binis ossibus constet, 38.

Umbilicalis funiculus, 212; vena

et arteriae, 213.

Unguium usus, 7 sq.; ungues quare mediocriter duri, 9; quare rotundi, ibid.; quare in longitudinem tantum augescentes, 10.

Urachi functio, 212, 214. Uranoscopus piscis, 40. Ureterum descriptio, 85.

Urethra mascula, 219; muliebris,

Urinae formatio, et cursus, 84, 85; urinae et semini idem esse iter, 220.

Uteri cum ventriculo comparatio, 62; uteri situm optimum esse, 207; uteri os quando aperiatur, 208; uteri substantia et forma, 200; uteri duos esse sinus, ibid.; sinum sinistrum sanguinem impurum recipere, 231; et dextro frigidiorem esse, 232; uteri cum mammis mirum esse consensum, 266; et quomodo fiat, 267.

Valvularum tricuspidum functio,

98; et nomen, 99.

Vasa ad testes euntia quae et quot, 230; vasa semen emittentia, 262, 263.

Vascula a corde nascentia, 96.

Vena arteriosa. [v. Arteria pulmonalis.

Venas e jecore nutricem vim haurire, 20, 126; venarum radicem esse jecur, 244; venae cavae origo, et bipartita divisio, 82; venae cavae ascendentis cursus, ibid.; et ejus divisiones, 83; venae cavae descendentis cursus, 83, 85; et

ejus divisiones, 84, 86; venae cavae ascendentis sustentacula, 94; venae pulmonalis functio, 102; venarum jugularium origo, 139; venae portae origo, et functio, 78; venae portae positus, 82; venae mesentericae, 76.

Ventriculi situs, figura, et usus, 56 figuram oblongam esse et rotundam, et quare, 58; ventriculi proprius calor quomodo augeatur, 59; ventriculo quatuor esse naturales facultates, attractricem, alteratricem, retentricem, et expultricem, 61; ventriculi cum utero comparatio, 62 sq.; ventriculi tunicae et substantia, 69; ventriculum non adducere spiritum, et rursus emittere, 116, 117; ventriculi tumor ex intemperantia, 118.

Vertebras in homine viginti quatuor, 192; cervicales septem, dorsales duodecim, lumbares quinque, *ibid.*; vertebrae secundae functio, 190; item primae, 191; vertebrarum forma, 192; vertebrarum spinae quomodo inter se connectantur, 193; vertebrae quare habeant processus, *ibid.*; quare interius sinuatae, 194; inferiores quare superi-

oribus majores, 195; itemque inaniores et capaciores, 196.

Vesicae materia, et musculus sphincter, 85; vesicae situs, 207.

Virile membrum. [v. Penis.]

Visilia cuncta secundum rectas lineas videri, 170.

Visus mathematica et optica explicatio, 167-173.

Visorii nervi qui, 151. Volae descriptio, 21 sq.

Voluptatis in actu venereo quae sint causae, 258 sq.

Vomitum per oesophagum fieri,

57.

Vox, et ejus causae, 105, 106; vox aspera quomodo efficiatur, 108; quomodo vox rauca, *ibid.*; vox quomodo formetur, 109; vocis praecipuum instrumentum esse nervos recurrentes, 114; eorum sectione vocem tolli, 115; vocis instrumentum esse pulmonem, 91, 115, 128; vocem sub pubertatis tempus mutari, 232.

Vulva. [v. Uterus.]

Ypsiloides (vel hyoidis, vel lambdoidis,) ossis usus, 122; ejus substantia, nomina et figura, 123.

Zygomaticus arcus, 181.

INDEX AUCTORUM,

ET

NOMINUM PROPRIORUM.

ASCLEPIADES, (vel Asclepiadae,) p. 76.

Athenienses ulnae processum majorem ολέκρανον appellant, 31.

David (ὁ θεοπάτωρ,) laudatur, 127.

Dionysius (Siciliae Tyrannus,) quomodo reos excaecarit, 162.

Galenus (ὁ σοφὸς laτρός,) primum nervorum par a secundo non distinxit, 151. Laudantur ejus libri De Anatom. Administr., 20; De Hippocr. et Plat. Decr., 21; De Mort. Dissect., 191; De Motu Musc., 19, 20, 34, 53; Diagnostica, (i. e. De Loc. Affect.,) 186; et, tacito nomine, De Usu Part., 4 sq. (v. Ind. Cap.)

Herophilus duodeni nomen imposuit, 68; item infundibuli, 135.

Hippocrates, (ὁ τῆς laτρικῆς Προμηθεύς, 216.,) 21, 233, 266; dixit membra e regione posita necessario magis reciproco muneri foveri, 231. Laudantur ejus libri Aphor., 75, 209, 216, 258, 270, 271; Coac. Praenot., 108; De Alim., 160; De Fract., 31, 52; De Genit., 236 sq., et, tacito nomine, 248 sq. (v. Ind. Cap.); De Loc. in Hom., 145; De Morbo Sacro, 239; De Morb. Vulgar. II., 191, 269; id. VI., 232; De Nat. Pueri, 241, et, tacito nomine, 244 sq. (v. Ind. Cap.); Praedict. I., 108; Praenot., (aut Prognost.,) 155.

Homerus animae principatum in corde posuit, 184. Laudatur ejus Il., 108, 203.

JESUS CHRISTUS (ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,) invocatur, 25, 89; (ὁ κύριος ἡμῶν,) laudatur, 152.

Plato, 21.

Prometheus Medicinae, sc. Hippocrates, 216.

Sacrae Scripturae. Testam. Vet.: Gen., 1, 2 bis; Psalm., 127.
Testam. Nov.: Matth., 153; Luc., 153, 185; Joh., 89.

ADDENDA ET EMENDANDA.

```
Pag. Lin.
                Διὰ τοῦτο ὅσπερ ] Adde, Sic E.
  7. 2. not.
 28. 10. not.
                Sic G.] lege, Sic C.G.
                esse pollicem] lege, sit pollex.
 43. marg.
                p. 63. l. 1., 68. 15.] lege, p. 62. l. 16., 68. 15., 143. 14.
 57. 9. not.
                σκέπτειν] lege, σκέπειν.
 59. II.
 63. vers. Lat.
                c. 30. lege, c. 33.
                c. 15. § 2.] lege, Lib. III. c. 15. § 2.
84. 7. not.
                quia sponte movetur] lege, et sponte moveri.
 90. marg.
                διασκευάζοντας F.] lege, διασκευάζοντας Ε.F.
 92. 8. not.
                p. 122. l. 12.] lege, p. 123. l. 1.
105. 6. not.
                τοὺς ώμοπλάτας lege, [τὰς] ώμοπλάτας: et adde not.,
123. 1.
                  τούς vul. Vide sup. ad p. 105. l. 6.
                έν Sic E., om. vul.] lege, έν ταίς] Sic E., om. έν vul.
146. 10. not.
165. 3. not.
                1. οὖν] Sic E.] lege, 3. οὖν] Sic E.
                ἐπισκοτίσει vul.] lege, ἐπισκοτίσει Ε.
169. 9. not.
  ibid.
                κωλύσει vul. lege, κωλύσει Ε.
                ηώς M.] lege, ηως M.
175. 2. not.
  ibid.
                p. 179. l. 12.] lege, p. 179. l. 14.
                τικοί Ε.] lege, -τικοί Ε.; vel, αἰσθητικοί Ε.
179. 10. not.
                genas lege, malas.
180. marg.
                fere animali] lege, fero animali.
180. vers. Lat.
                πρόπου lege, τρόπου.
184. 16.
210. 12. not.
                όμιλησοῦσα G. lege, όμιλοῦσα G.
249. 3. not.
                (sic I.)] lege, (sic) I.
                Quo Graeco codice usus sit Guil. Morellius parum con-
276. 12.
                  stat; Post haec scripta legi in Catal. Cod. Manuscr.
                  Bibl. Reg. Paris. (tom. ii. p. 161.) eum Codice Regio
                  Paris. 825. usum fuisse.
                indicavit] lege, indicaverunt.
276. 29.
322. adn. ad 186. 3. Exstat quoque in Bibl. Bodleiana ejusdem libri
                  codex manuscriptus cui titulus Γαληνοῦ Διαγνωστική
                  περὶ Τόπων Πεπονθότων. Vide Catal. Codd. MSS. Ca-
```

Errata graviora velim mecum communicet benignus Lector, leviora quaedam (qualia in punctis, accentibus, et similibus,) corrigat et ignoscat; semper illius dicti Galeniani memor, Χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὅντα μὴ διαμαρτάνειν ἐν πολλοῖς, τὰ μὲν ὅλως ἀγνοήσαντα, τὰ δὲ κακῶς κρίναντα, τὰ δὲ ἀμελέστερον γράψαντα. (De Comp. Medic. sec. Loc. ii. 1. tom. xii. p. 535.)

nonic. (qui jam nunc imprimitur,) p. 50. § 44.

